5

Inter Grecos Grammaticos, Nemo non primum locum tribuit theodoro Gaze, proximum, mea sententia, Constantinus Lascaris sibi iure suo vendicat — Erasmus de Ratione Studii

Grecam Tschonderi Grammaticam qui nanciści poterit magno Paradigmata multasq Regulas ediscendi labore levatum se letabitur — In italia Grecę lingue Doctores vix inveniuntur, ac si qui sunt soli in scholis relinquntur — Scioppius de Schol et Studiorum Ratione

[illegible] Grammaticam, [illegible]
[illegible] Latium & [illegible] theodore [illegible]
[illegible] Mro [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] Grammaticam [illegible]
[illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

CONSTANTINI

Lascaris Bizantini de octo ora-
tionis partibus vnà cū eius-
dem authoris & aliorū
opusculis, atq; ad-
ditionibus tū
ad grae-
cam, tum ad hebraicam intro-
ductionem, quae hanc vol-
uenti paginam statim se
offerunt. atq; ea qui-
dem omnia cum
interpre-
tatione latina, & quàm antea
vnquam prodierint,
emendatiora.

IN HOC LIBRO HÆC CONTINENTVR.

MELCHIOR SESSA STVDIOSIS. S.

CVM nuper studiosi adolescentes, libros græcos
imprimere cœperimus, nobis id faciendum sta/
tuimus, vt optimos quosq; authores edamus, atq; hi
quam castigatissimi habeantur. Et primum, vt iuniori/
bus prius opera nostra prodessemus, Constantini La/
scaris Grammatici diligentissimi libros excusimus. atq;
hos quidem cum ob facilitatem, tum ob diligentem,
& copiosam tractationem elegimus, qui primi ex offi/
cina nostra exirent. Hinc. n. & prima illa rudimenta bre
uiter tractata, ita breuiter tamen vt obscuritatem non
patiatur oratio, haurire poteritis, & his imbuti ad no/
minum declinationes, verborum formationes diffu/
sius explicatas, tum ad illum de constructione tracta/
tum elegantissimum descendere præterea de pronomi
nibus, de spiritibus, de anomalis, ac omnia demum
quæ ad grammaticum pertinent, habebitis. Addidi/
mus etiam de linguis aureum sanè opusculum, tum
ad poetas, tum ad oratores intelligendos per quam ne
cessarium. atq; alia omnia, quæ hoc uolumine continen
tur tam pulchra, quàm scitu digna. Quæ omnia disce
re cupientibus ideo gratiora fore speramus, quod sunt
cum interpretatione latina. Hæc nu[illegible] maio/
ra alias daturi deo ipso fauente

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ, ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ, ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων. βιβλίον πρῶτον.

Ράμμα ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον, φωνῆς ἀδιαίρετον. εἰσὶ δὲ γράμματα εἰκοσιτέσσαρα. α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω. Τούτων φωνήεντα μὲν ἑπτά, α ε η ι ο μικρὸν, υ ψιλὸν, καὶ ω μέγα. Σύμφωνα δὲ δεκαεπτά. β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ. Τῶν δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν, δύο. η, καὶ ω μέγα. Βραχέα δὲ, δύο. ε ψιλὸν καὶ ο μικρόν. Δίχρονα δὲ τρία. α ι υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν, ἓξ γίνονται. αι αυ οι ει ευ ου. Καταχρηστικῶς δὲ, τέσσαρες. ᾳ ῃ ῳ υι. Τῶν δὲ συμφώνων, ἡμίφωνα μὲν, ὀκτώ. ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ. Ὧν διπλᾶ μὲν, τρία. ζ ξ ψ. Ἀμετάβολα δὲ, τέσσαρα, λ μ ν ρ. Ἄφωνα δὲ, ἐννέα. β γ δ κ π τ θ φ χ. Ὧν ψιλὰ μὲν, τρία. κ π τ. Δασέα δὲ, τρία. θ φ χ. Μέσα δὲ, τρία. β γ δ. Ἐκ τῶν διῃρημένων δὲ τῶν γραμμάτων, αἱ συλλαβαὶ γίνονται, οἷον, πε, ὅθεν αἱ λέξεις, οἷον, Πέτρος. ἐξ ὧν ὁ λόγος. οἷον, ὁ Πέτρος ἀναγινώσκει.

Περὶ συλλαβῆς.

Συλλαβή ἐστι σύλληψις τοὐλάχιστον δύο γραμμάτων. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ φωνήεντα συλλαβαὶ λέγονται. Διαιρεῖται δὲ ἡ συλλαβὴ, εἰς τρία. εἰς μακρὰν, οἷον, ἥρως. εἰς βραχεῖαν, οἷον, λόγος. εἰς κοινὴν, οἷον, ἄρης.

COMPENDIVM OCTO ORATIONIS PARTIVM ET ALIORVM QVORVNDAM NECESSARIORVM EDITVM A CONSTANTINO LASCARE BYZANTINO.

De Diuisione literarum Liber primus.

Itera est pars minima vocis indiuidua. Sunt aũt literę uigintiquatuor. a b
l g d e z ita t i c l m n x o p r ſ
t y ph ch pſ o. quarum vocales quidẽ ſeptẽ. a e ita i o paruũ. υ tenue & o magnum. cõſonãtes aũt ſeptẽdecim b g d z th c l m n x p y ſ t ph ch pſ. Sed vocalium longæ quidem duæ ita & o magnum. Breues autem duæ, e tenue, & o, paruum. Ancipites uero tres, a i y. Ex quibus diphthongi proprię quidẽ ſex fiunt αι αυ οι ει ευ ου. abuſiue autem quatuor. ᾳ ῃ ῳ υι. Sed conſonantium ſemiuocales octo z x pſ l m n r s. Quarum duplices tres. z x pſ. liquidæ autem quatuor l m n r. Mutæ vero nouem b g d c p t th ph ch, quarum tenues tres c p t Aſpiratæ tres. th ph ch. Medię uero tres b g d. Ex diuiſis autem his literis ſyllabæ fiunt vt pe, vnde dictiones vt Petrus, ex quibus Oratio vt petrus legit.

De ſyllaba.

Syllaba eſt cõprehenſio ad minimum duarum literarũ. Abuſiue vero & vocales ſyllabæ dicuntur. Diuiditur autem ſyllaba in tria, in longam vt heros, in breuem vt oratio, in communem vt Mars.

Περὶ λέξεως.

Λέξις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον τοῦ συντακτικοῦ λόγου διαιρετικόν.

Περὶ λόγου.

Λόγος ἐστὶ λέξεων σύνθεσις, διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσα. τούτου δὲ μέρη, ὀκτώ. ὄνομα. ῥῆμα. μετοχή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. πρόθεσις. ἐπίρρημα. σύνδεσμος. Τούτων κλιτὰ μὲν, πέντε. ὄνομα. ῥῆμα. μετοχή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. Ἄκλιτα δὲ τρία, πρόθεσις. ἐπίρρημα. σύνδεσμος.

Περὶ ὀνόματος.

Ὄνομά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν, οὐσίαν ἰδίαν ἢ κοινὴν σημαῖνον. Παρέπονται δὲ αὐτῷ, πέντε. γένος. εἶδος. σχῆμα. ἀριθμός. πτῶσις.

Περὶ γενῶν.

Γένη μὲν, εἰσὶ πέντε. ἀρσενικὸν, οἷον ὁ ἀγαθός. θηλυκὸν, οἷον ἡ ἀγαθή. οὐδέτερον, οἷον τὸ ἀγαθόν. κοινόν. οἷον ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. ἐπίκοινον, οἷον ὁ ἀετὸς, καὶ ἡ χελιδών. ὥσπερ μιᾷ φωνῇ καὶ ἑνὶ ἄρθρῳ ἀρσενικῷ ἢ θηλυκῷ δηλοῖ τὰ δύο γένη.

Περὶ εἰδῶν.

Εἴδη δὲ, δύο. πρωτότυπον, οἷον μέγας, παράγωγον, οἷον μεγαλόψυχος.

Περὶ σχημάτων.

Σχήματα δὲ, τρία. ἁπλοῦν, οἷον, ἵππος. σύνθετον, οἷον, Φίλιππος. παρασύνθετον, οἷον Φιλιππίδης.

Περὶ ἀριθμῶν.

Ἀριθμοὶ δὲ τρεῖς. ἑνικὸς, οἷον ὁ ἀγαθός. δυϊκὸς, οἷον τὼ ἀγαθώ. πληθυντικὸς, οἷον οἱ ἀγαθοί.

Περὶ πτώσεων.

Πτώσεις δὲ, πέντε. ὀνομαστική. γενική. δοτική. αἰτιατική. καὶ κλητική. ὧν ὀρθαὶ καὶ εὐθεῖαι δύο καλοῦνται. ὀνομαστικὴ, καὶ κλητική. ὀρθῶς γὰρ ἱστάμεναι, ὀρθὴν τὴν οὐσίαν σημαίνουσιν. αἱ ἄλλαι δὲ, πλάγιαι.

Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία ἐστὶ τόνος φωνῆς ἐγγραμμάτου. Εἰσὶ δὲ προσῳδίαι. δέκα. ὀξεῖα. ´ βαρεῖα. ` περισπωμένη ~ μακρά. ¯ βραχεῖα. ˘ δασεῖα. ῾ ψιλή. ᾿ ἀπόστροφος. ’ ὑφὲν ‿ καὶ ὑποδιαστολή.

Περὶ ἄρθρου.

Ἄρθρον ἐστὶ μέρος λόγου κλιτόν. προτασσόμενον

De dictione.

Dictio est pars minima constructæ orationis diuisibilis.

De Oratione.

Oratio est dictionũ compositio sententiã pfectã declarãs. huius aũt ptes octo. nomẽ. verbũ pticipium. Articulus. pnomẽ. præpositio. aduerbiũ. cõiũctio. harũ declinabiles quidẽ qnq; . nomen. uerbũ. participiũ. articulus. pnomẽ. Indeclinabiles aũt tres præpositio. aduerbiũ cõiunctio.

De nomine.

Nomẽ ẽ ps orõnis decliabilis substãtiã ppriã vel cõem significans. Accidunt autem ipsi quinq; genus. species. figura. numerus. casus.

De generibus.

Genera qdẽ sunt quinq; masculinũ vt hic bon⁹. fœmi. vt hæc bona. neutrum vt hoc bonũ. cõmune vt hic & hæc homo. promiscuum vt hæc aqla & hęc hirundo, quod vna voce & vno artic. mascu. vel fœminino declarat duo genera.

De speciebus.

Species autem duæ. primitiua vt magnus, deriuatiua vt magnanimus.

De figuris.

Figuræ autem tres simplex vt equus, composita vt philippus. decõposita vt philippides.

De numeris.

Numeri autem tres singularis vt bonus. dualis vt boni, pluralis vt boni.

De casibus

Casus aũt quinq; noĩatiuus gtũs datiuus accusatiuus & vocatiuus. Quorum recti & directi duo vocantur nominatiuus & võtũs, recte. n. stantes rectam substantiã significant. alii autem obliqui.

De accentibus.

Accentus est extensio vocis literatæ. Sunt aũt accẽtus decem acutus, grauis, circunflexus, longus, breuis, densus, tenuis, inuersio. subunio, & subdistinctio.

De articulo.

Articulus est pars orationis declinabilis præpo sita

τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποτασσόμενον. τούτου δὲ τὰ μὲν, προτακτικά οἷον, ὁ. ἡ. τό. τὰ δὲ ὑποτακτικά. οἷον, ὅς. ἥ. ὅ. Παρέπονται δὲ αὐτῷ, τρία. γένος. ἀριθμός. πτῶσις.

Ἄρθρα προτακτικὰ, ἀρσενικά.

Ἡ ὀνομαστικὴ, ὁ. ἡ γενικὴ, τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ, τόν.
Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ, τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, τοῖν.
Ἡ ὀνομαστικὴ, οἱ. ἡ γενικὴ, τῶν. ἡ δοτικὴ, τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ, τούς.

Ἄρθρα θηλυκά. Ἡ. τῆς. τῇ. τήν. | τά. ταῖν. | αἱ. τῶν. ταῖς. τάς.

Ἄρθρα οὐδέτερα. Τό. τοῦ. τῷ. τό. | τώ. τοῖν. | τά. τῶν. τοῖς. τά.

Ἄρθρα ὑποτακτικά. ἀρσενικά. Ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. | ὥ. οἷν. | οἵ ὧν οἷς οὕς.

Θηλυκά. Ἥ. ἧς. ᾗ. ἥν. ἅ. αἷν. αἵ. ὧν. αἷς. ἅς.

Οὐδέτερα Ὅ, οὗ, ᾧ. ὅ. οἷν. ἅ. ὧν. οἷς. ἅ.

κλητικὴ δὲ οὐδεμία ἄρθρον ἔχει· τὸ γὰρ ὦ, ἐπίῤῥημά ἐστι κλητικόν.

Περὶ διαιρέσεως τῶν ὀνομάτων.

Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν, κλίνονται ἰσοσυλλάβως, οἷον αἰνείας, αἰνείου. τὰ δὲ, περιττοσυλλάβως, οἷον, αἴας, αἴαντος. καὶ τὰ μὲν ἰσοσύλλαβα, κλίνονται τετραχῶς. τὰ δὲ περιττοσύλλαβα, μοναχῶς. διὸ καὶ πέντε κλίσεις εἰσίν. ὧν ἡ μὲν, πρώτη καλεῖται. ἡ δὲ, δευτέρα. ἡ δὲ, τρίτη. ἡ δὲ, τετάρτη. ἡ δὲ, πέμπτη περιττοσύλλαβος.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν ὀνομάτων, εἰς ας ληγόντων, καὶ εἰς ης, ἀρσενικῶν, καὶ κοινῶν. ἡ γενικὴ, εἰς ου. ἡ δοτικὴ, εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ κατὰ τὸ φωνῆεν τῆς ὀνομαστικῆς ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ ὁ αἰνείας. ἡ γενικὴ, τοῦ αἰνείου. ἡ δοτικὴ, τῷ αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατικὴ, τὸν αἰνείαν. ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεία κοινῶς, καὶ ὦ αἰνείας ἀττικῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ, τὼ αἰνεία. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, τοῖν αἰνείαιν. ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεία.
Ἡ ὀνομαστικὴ, οἱ αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ τῶν αἰνειῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς αἰνείαις. ἡ αἰτιατικὴ, τοὺς αἰνείας. ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεῖαι.

Ὁ χρύσης. τοῦ χρύσου. τῷ χρύσῃ. τὸν χρύσην. ὦ χρύση

declinationi nominũ, & post posita. huius autem aliqui præpositiui vt hic hæc hoc, aliqui suppositiui vt q quę qd. Accidunt aũt ei tria genus numerus casus.

Articuli præpositiui masculini.

Nominatiuus hic. gtũs huius datiuus huic actũs hunc.
Nominatiuus & actũs hi hos gtũs & datiuus hoꝝ his.
Nominatiuus. hi gtũs horũ. dtũs his. accusatiuus hos.
Articuli fœ. Hęc hui⁹ huic hãc hę has haꝝ his hę haꝝ. his has.
Arti. neutri Hoc huius huic hoc. hęc horũ his. hęc harum. his hęc.
Articu. suppositiui mas. qui cuius cui quem. qui quos. quorum quibus quos.
Fœmini. Quę cuius cui quá. quę quas. quę q̃rũ qb⁹ quas.
Neutri, Quodᵃ cuius cui qđ quę quę quę quoꝝ qbus quę
Vocatiuus aũt nullus articulum habet. o. n. aduerbium est vocandi.

De diuisione nominum.

Nominũ aliqua quidem flectũtur æqualiter vt ęneas æneæ. aliqua vero inæqualiter vt Aiax Aiacis. Et ęqualia declinantur quadrifariam. Sed inęqualia vnice. quapp & qnq; declinatões sũt. Quarũ alia prima vocat̃, alia scda, alia autem tertia, alia aũt quarta. Sed quinta inæqualis.

Prima declinatio.

Prima decliatio ē æqsyllabicorum masculinorũ noium ī as desinentiũ & in is masculinorũ & cõiũ. quorũ gtũs. ī. u. dtũs in alpha vel i ita secundũ vocalē nominatiui. accusatiuus in n cum vocali nominatiui.

Noiatiuus hic ęneas. gtũs huius æneæ. dtũs huic æneę, accusatiuus hũc ęneã. vocatiuus o ænea cõmuniter et o æneas attice. Nominatiuus & actũs ęneæ, æneas. genitiuus: & datiuus æneaũ æneis. vocatiuus o æneæ nominatiuus hi æneę. genitiuus horum ęnearum. dtũs. his æneis. accusatiuus hos æneas. vocatiuus o æneæ.
Hic Chryses, hui⁹ chrysę. huic sę. hũc. chrysen. o chryse

κοινῶς, καὶ ὦ χρύσης ἀττικῶς. τὼ χρύσα. τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα. Οἱ χρύσαι. τῶν χρυσῶν. τοῖς χρύσαις. τοὺς χρύσας. ὦ χρύσαι.

Ὁ καὶ ἡ λῃστής. τοῦ καὶ τῆς λῃστοῦ. τῷ καὶ τῇ λῃστῇ. τὸν καὶ τὴν λῃστήν. ὦ λῃστά. τὼ καὶ τὰ λῃστά. τοῖν καὶ ταῖν λῃσταῖν. ὦ λῃστά. Οἱ καὶ αἱ λῃσταί. τῶν λῃστῶν. τοῖς καὶ ταῖς λῃσταῖς. τοὺς καὶ τὰς λῃστάς. ὦ λῃσταί.

Δευτέρα κλίσις.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς α καὶ εἰς η ληγόντων. ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ης. ἡ δοτικὴ, εἰς ῃ. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ μοῦσα. τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν. ὦ μοῦσα. τὰ μούσα. ταῖν μούσαιν. ὦ μούσα. Αἱ μοῦσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μούσαις. τὰς μούσας. ὦ μοῦσαι.

Ἡ τιμή, τῆς τιμῆς. τῇ τιμῇ. τὴν τιμήν. ὦ τιμή. τὰ τιμά. ταῖν τιμαῖν. ὦ τιμά. Αἱ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὦ τιμαί.

Σημείωσαι ὅτι μόνα τὰ εἰς α μακρὸν, καὶ εἰς α καθαρὸν καὶ εἰς ρα, καὶ εἰς δα, καὶ εἰς θα λήγοντα ὀνόματα θηλυκὰ, φυλάττουσι τὸ α ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς. οἷον, ἀθηνᾶ, ἀθηνᾶς, ἀθηνᾷ. μαῖα, μαίας, μαίᾳ. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ. λήδα, λήδας, λήδᾳ. μάρθα μάρθας, μάρθᾳ. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, τρέπουσι τὸ α εἰς η, ἔτι τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς. οἷον μοῦσα, μούσης, μούσῃ, δίψα, δίψης, δίψῃ. πεῖνα πείνης, πείνῃ,

Τρίτη κλίσις.

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων, ἀττικῶν ληγόντων εἰς ως, καὶ οὐδετέρων, εἰς ων. ὧν ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, εἰς ω. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ μενέλεως, τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεῳ. τὸν μενέλεων. ὦ μενέλεως. Τὼ μενέλεω. τοῖν μενέλεῳν. ὦ μενέλεω. Οἱ μενέλεῳ. τῶν μενέλεων. τοῖς μενέλεῳς. τοὺς μενέλεως. ὦ μενέλεῳ.

Ἡ ἅλως. τῆς ἅλω. τῇ ἅλῳ. τὴν ἅλων. ὦ ἅλως. τὰ ἅλω. ταῖν ἅλῳν. ὦ ἅλω. Αἱ ἅλῳ. τῶν ἅλων. ταῖς ἅλῳς. τὰς ἅλως. ὦ ἅλῳ.

cōiter & o chryses.attice. chrysæ chrysas o chrysæ. hi chrysę horū chrysarū his chrysis, hos chrysas o chrisę

Hic & hæc latro. huius & huius. nis. huic & huic. ni. hunc & hanc latroné o latro. hi & hę hos & has o latrones. hi & hę nes. horū & harū. onum. his & his latronibus. hos & has latrones, o latrones.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio est ęquisyllabicorum fœmininorū. nominū in alpha & in ita desinētiū, quorū gtūs in is. dtūs in ita. accusatiuus in n cum vocali nominatiui.

Hęc musa huius sę. huic sæ. hanc sam, o musa. musæ usas. musarū musis o sæ. hæ musæ harū musarū. his musis. has musas o sæ.

Hic honor. huius ris. huic ri. hunc rem. o honor. hi hos o res horū. horū. his rib⁹. o. res. hi ores. horū. rū. his bus. hos res. o res.

Nota quod sola in alpha lōgum & in alpha purum, & in, ra, & in da, & in tha. desinentia nomina fœminina seruant alpha in genitiuo & datiuo vt Minerua mineruæ mineruæ. Maia maiæ maiæ Dies diei diei. Leda ledæ, ledæ. Martha marthæ marthæ. alia aūt omnia mutāt alpha in ita in genitiuo & datiuo. vt musa musæ musæ. sitis sitis siti. fames, famis fami.

Tertia declinatio.

Tertia declinatio est æquisyllaborū masculinorum et fœmininorum cōmunīū & pmiscuorū noium atticorū desinētium in os & neutrorū in on. Quorū genitiuus & datiuus in o. acusatiuus in n cum vocali nominatiui.

Hic menelaus, huius menelai, huic menelao, hunc menelaū, o menelae. hi menelai hos menelaos o nelai. hi menelai horum menelaorum. his menelais. hos menelaos o menelai.

Hęc area h⁹ areę huic areę hāc areā o area, hę areæ has eas. o areę hę areę harū arearū his areis has areæ (o. areę.

Ὁ καὶ ἡ ἄγεως, τοῦ καὶ τῆς ἄγεω.

Τὸ ἄγεων. τοῦ ἄγεω. τῷ ἄγεῳ. τὸ ἄγεων. ὦ ἄγεων. Τὼ ἄγεω. τοῖν ἄγεων. ὦ ἄγεω. τὰ ἄγεω. τῶν ἄγεων. τοῖς ἄγεῳς. τὰ ἄγεω. ὦ ἄγεω.

Τετάρτη κλίσις.

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων ληγόντων εἰς ος, καὶ οὐδετέρων εἰς ον, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου ἡ δοτικὴ εἰς ῳ. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ λόγος. τοῦ λόγου. τῷ λόγῳ. τὸν λόγον. ὦ λόγε κοινῶς, καὶ ὦ λόγος ἀττικῶς. τὼ λόγω. τοῖν λόγοιν. ὦ λόγω. Οἱ λόγοι. τῶν λόγων. τοῖς λόγοις. τοὺς λόγους. ὦ λόγοι.

Ἡ ὁδός. τῆς ὁδοῦ. τῇ ὁδῷ. τὴν ὁδόν. ὦ ὁδὲ κοινῶς, καὶ ὦ ὁδὸς ἀττικῶς, τὰ ὁδώ. ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδώ. Αἱ ὁδοί. τῶν ὁδῶν. ταῖς ὁδοῖς. τὰς ὁδούς. ὦ ὁδοί.

Ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου, τῷ καὶ τῇ ἀνθρώπῳ. τὸν καὶ τὴν ἄνθρωπον. ὦ ἄνθρωπε, καὶ ὦ ἄνθρωπος.

Ὁ ἀετός. τοῦ ἀετοῦ. τῷ ἀετῷ. τὸν ἀετόν.

Τὸ ξύλον. τοῦ ξύλου. τῷ ξύλῳ. τὸ ξύλον. ὦ ξύλον. τὼ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλω. τὰ ξύλα. τῶν ξύλων. τοῖς ξύλοις. τὰ ξύλα. ὦ ξύλα.

Σημείωσαι δέ. ὅτι ἐν τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασι τρεῖς πτώσεις εἰσὶν ὅμοιαι ἐν παντὶ ἀριθμῷ. ὀνομαστική, αἰτιατική, καὶ κλητική.

Πέμπτη κλίσις.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων, ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων, κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων, διαφόρους καταλήξεις ἐχόντων, ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ος. ἡ δοτικὴ, εἰς ι. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς α.

Ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος, τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἶαν κοινῶς, καὶ ὦ αἴας ἀττικῶς. τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν. ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες, τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες.

Ἡ τρυγών. τῆς τρυγόνος. τῇ τρυγόνι. τὴν τρυγόνα. ὦ τρυγών. τὼ τρυγόνε. ταῖν τρυγόνοιν. ὦ τρυγόνε. Αἱ τρυγόνες. τῶν τρυγόνων. ταῖς τρυγόσι. τὰς τρυγόνας. ὦ τρυγόνες.

Hic & hæc ferax & huius feracis.
Hoc ferax. huius racis.huic feraci hoc ferax o rax. hæc & hæc cia o feracia. hæc feracia horũ feracium. his feracibus hæc feracia o feracia.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio est æquisyllaborũ masculinorum & fœmininorũ cõiũ.& ꝓmiscuorũ noium desinẽtiũ in os, & neutrorũ in on,quorũ gtũs in u dtũs in o accusatiuus in n cum vocali nominatiui.
Hic sermo hꝰ nis.huic oni,hunc onem. o mo,cõiter, & o mo attice. hi. hos. nes o sermones. hi ꝭmones,horũ sermonũ. his nibꝰ.hos ꝭmones. o nes.
Hęc via.huius viæ.huic vię.hanc viam.o via.cõiter, & via attice. hæ viæ. has vias. o viæ. hæ viæ harũ viarũ. his viis, has vias. o viæ.
Hic & hæc homo.huius & huius hoís. huic & huic homini.hunc & hanc hominẽ. o homo & o homo.
Hæc aquila,huius aquilæ huic aquilæ.hanc aquilã.
Hoc lignũ huius gni huic gno,hoc gnũ.o gnũ. hæc ligna horũ rum. o ligna.hæc ligna horũ lignorũ his lignis hæc ligna o ligna.
Nota aũt ꝙ in neutris noíbus tres casus sunt similes in omni numero,ntũs actũs & vocatiuus.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio est oium inæqualium nominum masculinorũ,& fœmininorũ & neutrorũ cõmunium. & promiscuorũ diuersas terminatões hñtium, quorũ gtũs in os. dtũs in iota. actũs in alpha.
Hic Aiax.hꝰ aiacis.huic aiaci.hũc aiacẽ. o aiax cõiter, & o aiax attice.hi hos aiaces. o aiaces. hi aiaces.horũ aiacũ. his aiacibus.hos aiaces. o aiaces.
Hæc turtur.huius turis. huic turi, hãc turẽ. o turtur. hæ has turtures. o turtures . hę turtures, harũ turturũ,his turturibus.has turtures. o turtures .

Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. τὸ βῆμα. ὦ βῆμα.
Τὼ βήματε. τοῖν βημάτοιν. ὦ βήματε.
Τὰ βήματα. τῶν βημάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα.
Ο καὶ ἡ φιλόπολις. τοῦ καὶ τῆς φιλοπόλιδος.
Ο κόραξ, τοῦ κόρακος.

Καταλήξεις διάφοροι τῶν ὀνομάτων τῆς πέμπτης κλίσεως.

Ο θόας. τοῦ θόαντος. τῷ θόαντι. τὸν θόαντα. ὦ θόαν, καὶ ὦ θόας.
Ο λάχης. τοῦ λάχητος. τῷ λάχητι. τὸν λάχητα. ὦ λάχης.
Ο πάρις. τοῦ πάριδος. τῷ πάριδι, τὸν πάριδα, καὶ πάριν. ὦ πάρι, καὶ ὦ πάρις.
Ο χαρίεις. τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίεν, καὶ ὦ χαρίεις, καὶ ὦ χάριεν.
Ο ὠκύς. τοῦ ὠκέος. τῷ ὠκέϊ, καὶ ὠκεῖ. τὸν ὠκέα, καὶ ὠκύν. ὦ ὠκὺ, καὶ ὦ ὠκύς.
Ο βότρυς. τοῦ βότρυος. τῷ βότρυϊ. τὸν βότρυα.
Ο βοῦς. τοῦ βοός. τῷ βοΐ. τὸν βόα, καὶ βοῦν. ὦ βοῦ.
Ο ἱδρώς. τοῦ ἱδρῶτος. τῷ ἱδρῶτι. τὸν ἱδρῶτα.
Ο ἥρως. τοῦ ἥρωος. τῷ ἥρωϊ. τὸν ἥρωα. ὦ ἥρως.
Ο ἅλς. τοῦ ἁλός. τῷ ἁλί. τὸν ἅλα. ὦ ἅλς.
Ο τίρινς. τοῦ τίρινθος. τῷ τίρινθι. τὸν τίρινθα.
Ο παίαν. τοῦ παιάνος. τῷ παιάνι, τὸν παιάνα.
Ο ποιμήν. τοῦ ποιμένος. τῷ ποιμένι. τὸν ποιμένα.
Ο ἕλλην. τοῦ ἕλληνος. τῷ ἕλληνι. τὸν ἕλληνα.
Ο δελφίν. τοῦ δελφῖνος. τῷ δελφῖνι. τὸν δελφῖνα.
Ο φόρκυν. τοῦ φόρκυνος. τῷ φόρκυνι. τὸν φόρκυνα.
Ο θέων. τοῦ θέωνος τῷ θέωνι. τὸν θέωνα. ὦ θέων.
Ο ξενοφῶν. τοῦ ξενοφῶντος. τῷ ξενοφῶντι.
Ο θώραξ. τοῦ θώρακος. τῷ θώρακι. τὸν θώρακα.
Ο ἅρπαξ. τοῦ ἅρπαγος.
Ο μύρμηξ. τοῦ μύρμηκος.
Ο βουπλήξ. τοῦ βουπλῆγος. τῷ βουπλῆγι.
Ο πέρδιξ. τοῦ πέρδικος.
Ο δοῖδυξ. τοῦ δοίδυκος. τῷ δοίδυκι.

Hic gradus, h⁹ gradus, huic gradui. hũc gradũ o grad⁹.
hi gradus. horum graduum, o gradus.
hi grad⁹ horũ graduũ. his gradib⁹, hos grad⁹, o grad⁹.
Hic & hæc amans vrbis, huius & huius amantis vrbis.
hic coruus huius ui.

Terminatiões diuersæ noíum quintæ declinatiõis.

Hic thoas, huius thoantis huic ãti, hunc thoantem, o thoas. & o thoas.
Hic laches. h⁹ lachetis. huic lacheti, hũc lachetẽ o laches
Hic paris, huius paridis, huic paridi, hũc paridẽ & pari, o pari & o paris.
Hic gratiosus, h⁹ gratiosi, huc gratioso, hũc gratiosum. o se & o gratiose & o gratiose.
Hic velox huius cis huic ci & loci. hũc velocẽ & cem, o velox & velox.
Hic racemus. huius racemi, huic racemo hũc racemũ.
Hic bos, h⁹ bouis, huic boui, hũc bouẽ & bouẽ, o bos.
Hic sudor, huius sudoris, huic sudori. hunc sudorẽ.
Hic heros: huius herois, huic heroi, hũc heroẽ, o heros.
Hic sal, huius salis, huic sali, hunc salẽ, o sal.
Hic Tirys, h⁹ tirynthis, huic tyrinthi, hũc tirynthẽ.
Hic pæan, huius pæanis, huic pæani, hunc pæanem.
Hic pastor, huius pastoris, huic pastori, hunc pastorem.
Hic gręcus, huius græci, huic græco, hunc græcum.
Hic delphin, h⁹ delphinis. huic delphini, hũc delphinẽ
Hic phorcyn, h⁹ phorcynis, hunc phorcyni, hũc cynẽ.
Hic theon, h⁹ theonis, huic theoni, hũc theonẽ. o theõ.
Hic xenophon, huius xenophontis, huic xenophonti.
Hic thorax, huius thoracis, huic thoraci, hũc thoracẽ.
Hic rapax, huius rapacis.

Hæc formica, huius formicæ.

Hic stimulus, huius stimuli, huic stimulo.
Hic perdix, huius perdicis.

Hoc cocleare, huius coclearis, huic cocleari,

Ο θώξ. τοῦ θωκός. τῷ θωκί. τὸν θῶκα.
Ο λουτήρ. τοῦ λουτῆρος. τῷ λουτῆρι. τὸν λουτῆρα.
Ο αἰθήρ. τοῦ αἰθέρος.
Ο ἴβηρ. τοῦ ἴβηρος. τῷ ἴβηρι.
Ο νέστωρ. τοῦ νέστορος τῷ νέστορι. τὸν νέστορα.
Ο ἄραψ. τοῦ ἄραβος.
Ο λίψ. τοῦ λιβός. τῷ λιβί.
Ο μέροψ. τοῦ μέροπος. τῷ μέροπι.
Ο κύκλωψ. τοῦ κύκλωπος. τῷ κύκλωπι. τὸν κύκλωπα. ὦ κύκλωψ.

Θηλυκά.

Η ἀκράγας. τῆς ἀκράγαντος. τῇ ἀκράγαντι. τὴν ἀκράγαντα.
Η τροιζήν. τῆς τροιζῆνος. τῇ τροιζῆνι.
Η σαλαμίν. τῆς σαλαμῖνος. τῇ σαλαμῖνι.
Η γόρτυν. τῆς γόρτυνος. τῇ γόρτυνι. τὴν γόρτυνα.
Η τρήρων. τῆς τρήρωνος. τῇ τρήρωνι.
Η ἀηδών. τῆς ἀηδόνος. τῇ ἀηδόνι. τὴν ἀηδόνα.
Η αὖλαξ. τῆς αὔλακος. τῇ αὔλακι. τὴν αὔλακα.
Η χάληξ. τῆς χάληκος. τῇ χάληκι.
Η ἀλώπηξ. τῆς ἀλώπεκος. τῇ ἀλώπεκι.
Η κύλιξ. τῆς κύλικος. τῇ κύλικι.
Η μάστιξ. τῆς μάστιγος. τῇ μάστιγι.
Η φλόξ. τῆς φλογός. τῇ φλογί.
Η ἄντυξ. τῆς ἄντυγος. τῇ ἄντυγι.
Η δάμαρ. τῆς δάμαρτος. τῇ δάμαρτι.
Η χείρ. τῆς χειρός. τῇ χειρί. τὴν χεῖρα.
Η μήτηρ. τῆς μητέρος, καὶ μητρὸς. τῇ μητέρι, καὶ μητρί. τὴν μητέρα. ὦ μῆτερ.
Η λαμπάς. τῆς λαμπάδος. τῇ λαμπάδι.
Η δαΐς. τῆς δαιτός.

Ο καὶ ἡ παῖς. τοῦ καὶ τῆς παιδός.

Η φιλότης. τῆς φιλότητος. τῇ φιλότητι.
Η μῆνις. τῆς μήνιδος. τῇ μήνιδι. τὴν μήνιδα, καὶ μῆνιν.
Η κόνις. τῆς κόνιος. τῇ κόνιϊ.
Η κλείς. τῆς κλειδός. τῇ κλειδί. τὴν κλεῖδα, καὶ κλεῖν.

Hic lepus, huius leporis, huic lepori, hunc leporem.
Hæc peluis, huius peluis, huic pelui, hanc peluim.
Hic æther, huius ætheris.
Hic hiber, huius hiberis, huic hiberi.
Hic nestor, huius nestoris, huic nestori, hunc nestorem.
Hic arabs, huius arabis,
Hic aphricus, huius aphrici, huic aphrico.
Hic homo, huius hominis, huic homini.
Hic cyclops, huic cyclopis, huic cyclopi, hũc cyclopẽ,
o cyclops.

Fœminina.

Hæc agragas, huius agragãtis, huic agragãti, hãc antẽ.
Hæc Trœzen, huius trœzenis, huic trœzeni.
Hæc Salamin, huius salaminis, huic salamini.
Hæc gortyn huius gortynis, huic gortyni, hãc gortynẽ.
Hæc columba, huius columbæ, huic columbæ.
Hæc philomena, hꝰ philomenę, huic menę. hanc nam.
Hic sulcus, huius sulci, huic sulco, hunc sulcum.
Hæc calx, huius calcis, huic calci, hanc calcem.
Hæc vulpes, huius vulpis, huic vulpi.
Hoc poculum, huius poculi, huic poculó.
Hoc flagellum, huius flagelli, huic flagello.
Hæc flamma, huius flammæ, huic flammæ.
Hic currus, huius currus, huic currui.
Hæc vxor, huius vxoris, huic vxori.
Hæc manus, huius manus, huic manui, hanc manum.
Hæc mater, huius matris, & matris: huic matri, & matri,
hanc matrem, o mater.
Hæc lampas, huius lampadis, huic lampadi.
Hoc conuiuium, huius viuii,
Hic puer hæc puella, huius eri. huius ellæ.
Hic amor, huius amoris, huic amori.
Hæc ira, huius iræ, huic irę, hanc iram, & iram.
Hic puluis, huius pulueris, huic pulueri.
Hæc clauis, hꝰ clauis, huic claui, hãc clauim & clauim.

Η χλαμύς. τῆς χλαμύδος. τῇ χλαμύδι.
Η ἐριννύς. τῆς ἐριννύος; τῇ ἐριννύ
Η γέννυς. τῆς γέννυος. τῇ γέννυϊ.
Η δάμαρ. τῆς δάμαρτος. τῇ δάμαρτι.
Η ἅλς. τῆς ἁλός.
Η τίρωνς. τῆς τίρωνθος. Η ὤψ τῆς ὀπός.
Η φλέψ. τῆς φλεβός. τῇ φλεβί.

Οὐδέτερα.

Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι, τὸ βῆμα. Τὸ μέλι. τοῦ μέλιτος. τῷ μέλιτι. Τὸ πῶϋ. τοῦ πώεος. τῷ πώεϊ. Τὸ δόρυ. τοῦ δόρυος, καὶ δουρός. Τὸ πᾶν. τοῦ παντός. Τὸ μέλαν. τοῦ μέλανος. Τὸ χαρίεν. τοῦ χαρίεντος. Τὸ τιθέν. τοῦ τιθέντος. Τὸ τυπτοῦν. τοῦ τυπτοῦντος. Τὸ ζαγνυμ. τοῦ ζαγνυμτος. Τὸ μεῖζον τοῦ μείζονος.

Τὸ ἄδαμον, τοῦ ἀδαίμονος. Τὸ δέλεαρ. τοῦ δελέατος. Τὸ ἧπαρ. τοῦ ἥπατος.
Τὸ νέκταρ. τοῦ νέκταρος. Τὸ κῆρ τοῦ κηρός. Τὸ πῦρ τοῦ πυρός. Τὸ ἕλως. τοῦ ἕλωρος. Τὸ ὕδωρ. τοῦ ὕδατος. Τὸ ἦτορ. τοῦ ἦτορος. Τὸ ἄλας. τοῦ ἄλατος. Τὸ σταῖς. τοῦ σταιτός. Τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος. Τὸ τετυφός. τοῦ τετυφότος. Τὸ φῶς. τοῦ φωτός. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἁπλῶν κλίσεων. νυν δὲ περὶ τῶν συνῃρημένων λέγωμεν.

Περὶ τῶν συνῃρημένων κλίσεων.

Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πέντε κλίσεις συνῃρημέναι καλούμεναι, ἀπὸ τῆς πέμπτης κλίσεως κατὰ συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν γινόμεναι,

Συναίρεσις μέν ἐστι δύο φωνηέντων φυλαττουένων συναλοιφή. οἷον, δημοσθένεϊ, ει. Κρᾶσις δὲ, δύο φωνηέντων ἀλλοιουμένων συναλοιφή. οἷον, δημοσθένεα η. ἢ τοῦ ἑνός. οἷον, δημοσθένεος. ους. Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν ὀνομάτων, ληγόντων εἰς ης. καὶ οὐδετέρων, εἰς ες, καὶ εἰς ος. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος οὖσα ἰωνικῶς εἰς ους κοινῶς κιρνᾶται.

Hæc chlamys, huius chlamydis, huic chlamydi.
Hæc erinnys, huius erinnys, huic erinny.
Hæc gena. huius genæ, huic genæ.
Hæc vxor, huius vxoris, huic vxori.
Hoc mare, huius maris,
Hæc tiryns, huius tyrinthis. Hæc vox, huius vocis.
Hęc vena huius venæ.

Neutra.

Hic gradus, huius gradus, huic dui, hunc graduum,
Hoc mel huius mellis, huic melli, hic grex, h᾽ gregis.
Huic gregi. hęc hasta, huius stæ, & stæ.
Hoc omne, huius omnis, Hoc atrum, huius atri.
hoc gratiosum, huius gratiosi, hoc positũ, huius positi,
hoc verberaturum, h᾽ turi, hoc iungens, huius iungẽtis,
Hoc maius, h᾽ maioris.
hoc felix, huius felicis, hęc esca, huius escæ,
hoc hepar, huius epatis.
Hoc nectar, h᾽ ris. hoc cor, h᾽ cordis, hic ignis, h᾽ ignis.
Hic tractus, huius tractus, hæc aqua, huius aquæ.
hic ãius, huius animi. hic sal huius salis,
hæc massa, huius massę. hic murus, huius muri,
hoc verberãs huius verberantis. hoc lumẽ h᾽ luminis.
Et hęc quidem de simplicibus declinationibus.
nunc autem de contractis dicamus.

De contractis declinationibus.

Sunt & aliæ quinq; declinationes contractæ appellatę a quinta declinatione per singresin & crasin factæ. Synæresis autem est duarum vocalium seruatarum coniunctio. vt demosthenı ni. Crasis est duarũ uocaliũ mutatarũ ↄiũctio, vt Demosthenem nem. vel vnius. vt Demosthenis nis.

Prima flexio.

Prima declinatio est cõtractorũ masculinorum & fœmininorũ & coium noium desinentium in is. & neutrorum in es. & in eos. Quorum genitiuus, per os, existens ionice in us. communiter contrahitur.

Ὁ δημοσθένης. τοῦ δημοσθένεος, οῦς. τῷ δημοσθένεϊ, ει. τὸν δημοσθένεα, η. ὦ δημόσθενες, καὶ ὦ δημοσθένης. Τὼ δημοσθένεε, η. τοῖν δημοσθενέοιν, οῖν. ὦ δημοσθένεε, η. Οἱ δημοσθένεες, εις. τῶν δημοσθενέων, ῶν. τοῖς δημοσθένεσι. τοὺς δημοσθένεας, εις. ὦ δημοσθένεες, εις.

Ἡ τριήρης. τῆς τριήρεος, ους. τῇ τριήρεϊ, ει. τὴν τριήρεα, η.

Ὁ καὶ ἡ ἀληθής. τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος, οῦς. τῷ καὶ τῇ ἀληθεῖ, εῖ. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ. ὦ ἄληθες, καὶ ὦ ἀληθής. Τὼ καὶ τὰ ἀληθέε, ῆ. τοῖν καὶ ταῖν ἀληθέοιν, οῖν. ὦ ἀληθέε, ῆ. Οἱ καὶ αἱ ἀληθέες. εῖς. τῶν ἀληθέων, ῶν. τοῖς καὶ ταῖς ἀληθέσι. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας. εῖς. ὦ ἀληθέες εῖς.

Τὸ ἀληθές. τοῦ ἀληθέος, οῦς. τῷ ἀληθεῖ, εῖ. τὸ ἀληθές. ὦ ἀληθές. τὼ ἀληθέε, ῆ. τοῖν ἀληθέοιν, οῖν. ὦ ἀληθέε, ῆ. τὰ ἀληθέα, ῆ. τῶν ἀληθέων, ῶν. τοῖς ἀληθέσι. τὰ ἀληθέα, ῆ. ὦ ἀληθέα, ῆ.

Τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος, οῦς. τῷ τείχεϊ, ει. τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος. Τὼ τείχεε, η. τοῖν τειχέοιν, οῖν. ὦ τείχεε, η. Τὰ τείχεα, η. τῶν τειχέων, ῶν. τοῖς τείχεσι. τὰ τείχεα, η. ὦ τείχεα, η.

Δευτέρα κλίσις.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων εἰς ις ληγόντων. καὶ οὐδετέρων, εἰς ι. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ιος κοινῶς, καὶ εος ἰωνικῶς, καὶ εως ἀττικῶς γίνεται.

Ὁ ὄφις. τοῦ ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεος ἰωνικῶς, καὶ ὄφεως ἀττικῶς. τῷ ὄφιϊ, ι. καὶ ὄφεϊ, ει. τὸν ὄφιν μόνως. ὦ ὄφι κοινῶς, καὶ ὦ ὄφις ἀττικῶς. Τὼ ὄφιε, καὶ ὄφεε, η. τοῖν ὀφίοιν, καὶ ὀφέοιν, καὶ ὄφεων. ὦ ὄφιε, καὶ ὄφεε, η. Οἱ ὄφιες ις. καὶ ὄφεες, εις. τῶν ὀφίων, καὶ ὀφέων, καὶ ὄφεων. τοῖς ὄφισι, καὶ ὄφεσι. τοὺς ὄφιας, ις. καὶ ὄφεας, εις. ὦ ὄφιες, ις. καὶ ὦ ὄφεες, εις.

Ἡ πόλις. τῆς πόλιος κοινῶς, καὶ πόλεος ἰωνικῶς, καὶ πόλεως ἀττικῶς. τῇ πόλιϊ, πόλι. καὶ πόλεϊ. τὴν πόλιν μόνως. ὦ πόλι, καὶ ὦ πόλις. Τὼ πόλιε. καὶ πόλεε, πόλη. τοῖν πολίοιν, καὶ πολέοιν, καὶ πόλεων. ὦ πόλιε καὶ ὦ πόλεε, πόλη. Αἱ πόλιες, ις. καὶ πόλεες, εις. τῶν πολίων, καὶ πολέων,

Hic Demosthenes,huius henis nis,huic demostheni ni. hunc nem.nem,o demosthenes,& o henes.
hi henes nes.horũ demosthenũ,nũ.o demosthenes nes
Hi demosthenes nes,horũ nũ. num,his demosthenib⁹, hos demosthenes.nes,o demosthenes.nes.

Hæc Triremis,huius remis.is,huic remi.i. hanc triremem.mem.

Hic & hæc Verax,h⁹ & huius racis.cis, huic & huic veraci.ci,hunc veracem.cem,o verax,& o verax, hi & hæ veraces. ces,horum & harũ veraciũ cium. o veraces ces,hi & hę veraces ces.horũ & harũ veraciũ ciũ,his & his veracib⁹.hos & has aces.ces,o aces. ces.

Hoc verax.h⁹ veracis.cis.huic veraci.ci. hoc verax o verax.hæc veracia. horũ veraciũ.o veracia. hæc acia horum veracium.his veracibus.hæc veracia.o cia.

Hic mur⁹,h⁹muri.ri,huic muro.ro,hũc murũ.o mure, hi muri ri,horum murorum rorũ.o muri ri,hi muri, ri. horũ murorum orũ, his muris.hos muros.o muri ri.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio est contractorum masculinorum & fœmininorũ & cõmunium.& promiscu.noium in is. desinentium ,& neutro.in.i.quorum genitiuus per ios communiter.& eos ionice & eos attice fit.

Hic serpẽs,huius tis.cõiter & ſpẽtis ionice,& ſpentis attice huic serpẽti,hunc serpẽtem.solũ.o serpens cõiter & o serpens attice,hi serpentes,horũ serpẽtum & tum. & tum.o serpentes & tes. hi serpẽtes tes. horũ serpentũ & pentũ.& serpentum,his serpentibus,& tibus. hos serpentes & serpentes,o serpentes.& o serpentes.

Hæc ciuitats,h⁹ciuitatis.cõiter & tatis,ionice & tatis, attice.huic ciuitati.& ciuitati, hanc ciuitatem solum. o ciuitas & o ciuitas.hę ciuitates. harum ciuitatum & tatum.& ciuitatatum.o ciuitates & tates
hæ ciuitates & tes.harum ciuitatum & ciuitatum

καὶ πόλεων. ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι. τὰς πόλιας, ις καὶ πόλεας, εις. ὦ πόλιες, ις. καὶ ὦ πόλεες, εις.

Τὸ σίνηπι τοῦ σινήπιος κοινῶς, καὶ σινήπεος ἰωνικῶς καὶ σινήπεως ἀττικῶς. τῷ σινήπιϊ, ι. καὶ σινήπεϊ, ει. τὸ σίνηπι. ὦ σίνηπι. τὼ σινήπιε, καὶ σινήπεε. τοῖν σινηπίοιν. καὶ σινηπέοιν, καὶ σινήπεων, ὦ σινήπιε, καὶ ὦ σινήπεε. τὰ σινήπια, ι. καὶ σινήπεα, η. τῶν σινηπίων, καὶ σινηπέων, καὶ σινήπεων. τοῖς σινήπισι, καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια, ι. καὶ σινήπεα, η. ὦ σινήπια, ι. καὶ ὦ σινήπεα, η.

Σημείωσαι δὲ ὅτι συναιρουμένης τῆς ἑνικῆς γενικῆς ὥσπερ ἐπὶ τῆς πρώτης κλίσεως, συναιρεῖται καὶ ἡ γενικὴ δυϊκὴ, καὶ πληθυντική. ἐκείνης δὲ μὴ συναιρουμένης ὥσπερ ἐπὶ τῆς δευτέρας κλίσεως, οὐδὲ αὗται συναιροῦνται.

Τρίτη κλίσις.

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰς ευς ληγόντων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος κοινῶς. καὶ ηος ἰωνικῶς, καὶ εως ἀττικῶς γίνεται.

Ὁ βασιλεύς. τοῦ βασιλέος κοινῶς, καὶ βασιλῆος ἰωνικῶς, καὶ βασιλέως ἀττικῶς. τῷ βασιλέϊ, ει, καὶ βασιλῆϊ, τὸν βασιλέα, καὶ βασιλῆα. ὦ βασιλεῦ, καὶ ὦ βασιλεύς. τὼ βασιλέε, καὶ βασιλῆε, η. τοῖν βασιλέοιν, καὶ βασιλήοιν. ὦ βασιλέε, καὶ ὦ βασιλῆε, η. οἱ βασιλέες εις, καὶ βασιλῆες. τῶν βασιλέων, καὶ βασιλήων. τοῖς βασιλεῦσι, καὶ βασιλῆσι. τοὺς βασιλέας, εις, καὶ βασιλῆας. ὦ βασιλέες, εις, καὶ βασιλῆες.

Τετάρτη κλίσις.

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς ω καὶ εἰς ως ληγόντων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος οὖσα, εἰς ους κατὰ κρᾶσιν γίνεται.

Ἡ λητώ. τῆς λητόος, οῦς. τῇ λητοῖ, οῖ. τὴν λητόα, ώ. ὦ λητοῖ. τὼ λητώ. ταῖν λητοῖν. ὦ λητώ. αἱ λητοί. τῶν λητῶν. ταῖς λητοῖς. τὰς λητούς. ὦ λητοί.

Ἡ αἰδώς. τῆς αἰδόος. οῦς. τῇ αἰδοῖ. οῖ. τὴν αἰδόα. ώ. ὦ αἰδοῖ. τὼ αἰδώ. ταῖν αἰδοῖν. ὦ αἰδώ. αἱ αἰδοί. τῶν αἰδῶν. ταῖς αἰδοῖς. τὰς αἰδούς. ὦ αἰδοί.

& tatum.his ciuitatibus & tatibus.has ciuitates.
tes & ciuitates.tes o ciuitates tes & ciuitates tes

Hoc Sinapi huius sinapis cōmuniter & sinapis Iōice & sinapis Attice, huic sinapi.pi & napi.pi.hoc sinapi. o sinapi hæc apia.& sinapia pia.horum sinapium. his sinapibus.& pibus.o sinapia.& o sinapia.pia hęc sinapia, pia & sinapia.pia, horū sinapiū & piū& sinapium.his pibus & sinapibus hæc sinapia.pia. & sinapia.pia.o sinapia.pia, & o sinapia.pia.

Nota autem ꝙ contracto singulari genitiuo, vt in prima declinatione, contrahitur & genitiuus dualis & pluralis, illo autem non contracto sicut in secunda declinatione neq; ipsi contrahuntur.

Tertia declinatio.

Tertia declinatio est cōtractorū masculinorū noīum in eus desinentium, quorum ḡtūs per eos cōiter.& ios. Ionice.& eos attice fit.

Hic rex huius regis.communiter, & regis ionice. & regis attice, huic regi regi & regi, hunc regem & regem.o rex & o rex.hi reges & reges reges, horum regum.& regum o reges & reges.reges.hi reges.reges, & reges, horum regum & regnum.his regibus & regibus.hos reges.reges. & reges.o reges reges.& reges.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio est cōtractorū fœmininorū noīum in ω & in ως. desinentium quorū ḡtūs per eos cum sit, in us per crasin fit.

Hæc latona, huius latonæ, huic latonæ hāc latonā o latona hæ latonæ, harū narū.o næ.hę latōæ, harū naꝝ. his latonis.has latonas.o tonæ.

Hic pudor, huius doris.huic dori, hunc dorem.o pudor.hi pudores.horum dorum o dores hi dores. horum rum.his pudoribus.hos pudores.o pudores.

Πέμπτη κλίσις.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων οὐδετέρων ὀνομάτων εἰς ας καὶ εἰς ρας ληγόντων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ατος κοινῶς, καὶ αος ἰωνικῶς. καὶ εως ἀττικῶς γίνεται.

Τὸ κρέας. τοῦ κρέατος κοινῶς, καὶ κρέαος. ἰωνικῶς, καὶ κρέως ἀττικῶς. τῷ κρέατι, καὶ κρέαϊ, καὶ κρέᾳ. τὸ κρέας. ὦ κρέας. Τὼ κρέατε, καὶ κρέαε, καὶ κρέα, τοῖν κρεάτοιν, καὶ κρεάοιν, καὶ κρεῷν. ὦ κρέατε, καὶ ὦ κρέαε, καὶ ὦ κρέα. τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα. τῶν κρεάτων, καὶ κρεάων, καὶ κρεῶν. τοῖς κρέασι. τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα, ὦ κρέατα, καὶ ὦ κρέαα, καὶ ὦ κρέα.

Τὸ κέρας. τοῦ κέρατος κοινῶς, καὶ κέραος ἰωνικῶς, καὶ κέρως ἀττικῶς. τῷ κέρατι, καὶ κέραϊ, καὶ κέρᾳ. τὸ κέρας, ὦ κέρας. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως τῷ κρέατι.

Σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς οος ὀνόματα, συναιροῦνται ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσιν. Ὁ νόος, οῦς. τοῦ νόου, οῦ. τῷ νόῳ, ῷ. τὸν νόον, οῦν. ὦ νόε, οῦ. τὼ νόω, ὼ. τοῖν νόοιν, οῖν. ὦ νόω. ὦ. Οἱ νόοι, οῖ. τῶν νόων, ῶν, τοῖς νόοις, οῖς. τοὺς νόους. οῦς. ὦ νόοι, οῖ. Οὕτω καὶ ὁ πλόος οῦς, καὶ ῥόος οῦς, καὶ χρόος οῦς, καὶ ἁπλόος οῦς, καὶ διπλόος οῦς, καὶ τριπλόος οῦς. ὧν καὶ τὰ οὐδέτερα συναιροῦνται. τὸ ἁπλόον, οῦν. τοῦ ἁπλόου, οῦ. τῷ ἁπλόῳ, ῷ. τὸ ἁπλόον, οῦν. Τὰ ἁπλόα, ᾶ. τῶν ἁπλόων, ῶν. τοῖς ἁπλόοις, ἁπλοῖς. τὰ ἁπλόα. ᾶ. ὦ ἁπλόα, ᾶ. Ἔτι συναιροῦνται καὶ τὰ εἰς υς ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα. ὀξύτονα μὲν, ὁ ἡδὺς τοῦ ἡδέος, τῷ ἡδέϊ, καὶ ἡδεῖ. τὸν ἡδέα, καὶ ἡδύν. ὦ ἡδύ, καὶ ὦ ἡδύς. Τὼ ἡδέε, τοῖν ἡδέοιν, ὦ ἡδέε. Οἱ ἡδέες, καὶ ἡδεῖς. τῶν ἡδέων. τοῖς ἡδέσι. τοὺς ἡδέας, καὶ ἡδεῖς. ὦ ἡδέες, καὶ ὦ ἡδεῖς. Βαρύτονα δὲ, ὁ βότρυς. τοῦ βότρυος. τῷ βότρυϊ. τὸν βότρυα, υν. ὦ βότρυ, καὶ ὁ βότρυς. Τὼ βότρυε, τοῖν βοτρύοιν, ὦ βότρυε. Οἱ βότρυες, υς. τῶν βοτρύων. τοῖς βότρυσι. τοὺς βότρυας, υς. ὦ βότρυες, υς.

Ἡ ναῦς. τῆς ναὸς, καὶ νηὸς, καὶ νεώς. τῇ ναΐ, καὶ νηΐ. καὶ νηΐ. τὴν ναῦν καὶ νηῦν, καὶ νῆα. ὦ ναῦς, καὶ νηῦς.

Quinta declinatio est contractorũ neutrorũ nominũ in as . & in ras desinẽtiũ,quorũ gtũs p,atos cõmuniter & aos ionice . & os . attice fit.

Hæc Caro h⁹ carnis cõiter & carnis Ionice & carnis attice.huic carni & carni & carni, hanc carnẽ. o caro. hæ carnes & carnes & carnes. harum carniũ . & carniũ & carnium,o carnes.& carnes,& carnes . hæ carnes, & carnes. & carnes.harũ carniũ. & carniũ,& carnium. his carnibus.has nes. & carnes & carnes, o carnes. & carnes, & carnes.

Hoc cornu huius cornu cõiter, & cornu ionice. & cornu attice . huic cornu,& nu, & cornu, hoc nu. o cornu,& reliqua similiter carni.

Nota q in oos nomina contrahuntur in omnibus casibus. Hæc mẽs,h⁹ mẽtis,huic menti, hanc mentem.o mẽs.hę mẽtes,harũ mẽtiu o mentes. ha mẽtes,harũ mẽtiũ,his mẽtibus,hs mẽtes,o mẽtes. sic & nauigatio, & fluxus, & color. & simplex, & duplex, & triplex quorum, & neutra cõtrahuntur. Hoc simplex simplex. huius simplicis,huic simplici,hoc simplex. hæc simplicia,horũ simplicium,his simplicibus. hæc simplicia,o simplicia. Itẽ cõtrahuntur & in ys. acutisona & grauisona,acutisona,hic suauis,h⁹ suauis. huic aui.& ui.hunc suauem,& auem,o uis & uis. hi ues.horũ uiũ,his uib⁹,o ues,hi ues & ues,horũ auiũ. his uibus,hos suaues & ues,o suaues & o ues. grauisona vero hic racemus,huius mi,huic mo, hunc racemũ,& mum,o raceme & raceme,hi mi. horũ morũ,o racemi,hi cemi.mi,horũ racemorũ, his mis,hos mos mos,o racemi mi.

Hæc nauis,h⁹ nauis & nauis & uis.huic naui & ui. hanc nauem.& uem & uem,o nauis & uis.

Αἱ νᾶες, καὶ νῆες, καὶ νέες. τῶν ναῶν, καὶ νηῶν, καὶ νεῶν. ταῖς ναυσὶ, καὶ νηυσὶ, καὶ νήεσι. τὰς νῆας, καὶ ναῦς, καὶ νηῦς, καὶ νέας. ὦ νᾶες, καὶ νῆες, καὶ νέες.

Η γραῦς. τῆς γραὸς, καὶ γρηός. τῇ γραΐ. καὶ γρηΐ. τὴν γραῦν, καὶ γρηῦν. ὦ γραῦς, καὶ γρηύς. Αἱ γρᾶες, καὶ γρῆες. τῶν γραων, καὶ γρηῶν καὶ γρεῶν. ταις γραυσὶ, καὶ γρηυσὶ, καὶ γρήεσι. τὰς γραῦς, καὶ γρηύς. ὦ γρᾶες, καὶ γρῆες.

Περὶ τῶν συναιρέσεων καὶ κράσεων.

Τὸ ε καὶ ο, εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. οἷον, δημοσθένεος. ους. τὸ ο καὶ ε, εἰς ου κιρνᾶται. οἷον, βόες, βοῦς. τὸ ε καὶ ι, εἰς ει συναιρεῖται, οἷον δημοσθένεϊ, ει. τὸ ε καὶ α, ἐν μὲν τῇ ἑνικῇ αἰτιατικῇ, εἰς η κιρνᾶται. οἷον, δημοσθένεα, η. ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ, εἰς ει δίφθογγον. οἷον δημοσθένεας, εις. τὰ δύο εε, ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ δυϊκῇ, εἰς η κιρνᾶται οἷον, δημοσθένεε, η. ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ, εἰς ει. οἷον, δημοσθένεες εις. τὸ ε καὶ οι, εἰς οι κιρνᾶται. οἷον, δημοσθενέοιν, οῖν. Τὸ ε καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται. οἷον δημοσθενέων, ῶν Τὸ ε καὶ α ἐν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ τῶν συνῃρημένων οὐδετέρων, εἰς η κιρνᾶται. οἷον, τὰ τείχεα, η. τὰ δύο βραχέα ϊϊ, εἰς ἓν μακρὸν κιρνᾶται. οἷον, τῷ ὄφϊϊ, ι. Τὸ ι καὶ ε, εἰς ῑ μακρὸν κιρνᾶται. οἷον ὄφιες, ις, τὸ ι καὶ α, εἰς ι μακρὸν κιρνᾶται. οἷον, ὄφιας, ις. Τὰ δύο οο, εἰς ου. κιρνᾶται. οἷον, λητόος, οῦς. Τὸ ο καὶ ι. εἰς οι συναιρεῖται οἷον, λητόϊ, οῖ. τὸ ο καὶ α, εἰς ω κιρνᾶται. οἷον, λητόα. ώ. Τὸ α καὶ ο, εἰς ω κιρνᾶται. οἷον. κρέαος έως. Τὸ ι καὶ α εἰς α μακρὸν κιρνᾶται. οἷον, κρέαϊ, κρέα. τὸ α καὶ ε, εἰς α μακρὸν κιρνᾶται. οἷον, κρέαε, κρέα. Τὸ α καὶ ο τῆς οι διφθόγγου, εἰς ῳ κιρνᾶται. τὸ δὲ ι, προσγράφεται. οἷον κρεάοιν, κρεῷν. τὸ α καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται. οἷον, κρεάων, κρεῶν. τὸ υ καὶ ε εἰς υ μακρὸν κιρνᾶται. οἷον, βότρυες βότρυς. ἔτι τὸ υ καὶ α. οἷον. βότρυας, βότρυς.

Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

Τούτων οὕτως εἰρημένων. εἰδέναι δεῖ ὅτι τὰ ἓν σημαίνοντα ἀριθμητικὰ ὀνόματα, ἑνικῶς μόνον κλίνονται

hę ues & ues & nes. harum nauium. & uiu m & uium. his naubus, & oibus, & uibus, has ues, & naues, & ues. & nes, o naues, & naues, & naues.

Hæc anus, h⁹ anus & anus. huic anui & anui, hūc anū & anum, o anus & anus hæ anus & anus, harū anuum. & anuum & anuum, his anibus & anibus & anibus. has anus & anus, o anus & anus.

De contractionibus & mistionibus.

E & o in u diphth. miſcentur, vt Demoſthenis nis. longum o & e in u miſcentur vt boues, e & i in e iota contrahuntur, vt Demoſtheni ni. e & a in ſingulari accuſatiuo in ita vertuntur, vt demoſthenē nem in plurali vero in e iota dipht. vt demoſthenes. nes. Duo ee in nominatiuo duali i in ita vertunt̃, vt Demoſthenes ſthenes. in plurali vero ī e iota, vt dē oſthenes nes. e & o iota in o iota vertūtur, vt demoſthenū nū. e & omega in ω vertuntur vt demoſthenū ſthenum. e & a in ntō & accuſatiuo, & vocatiuo contractorum neutrorū in ita cōmiſcent̃, vt hi muri ri, hę c vera ra. Duo breuia iota, in unum longū cōuertunt̃, vt huic ſerpenti. ti, i & e in iota longū uertuntur, vt ſerpētes tes. iota & alpha. in iota longū contrahuntur vt ſerpētes. Duo oo in u cōtrahuntur, vt latonæ, o & iota in o iota ɔtrahūtur. vt latonæ. o & a in o miſcentur vt latonam. A & o in o miſcentur vt carnis. iota & alpha in alpha longum miſcentur, vt carni. a & e in a longum commiſcentur vt carnes, a & o, o iota diphthongi in omega ɔuertuntur. ſed iota adſcribitur vt carnium. A & o in o mega conuertuntur, vt carniū. y & e in y longum vertuntur, vt racemi. Item ypſilon & alpha, vt racemos.

De numerabilibus nominibus.

His ſic dictis ſcire oportet q̃ vnum ſignificantia numeralia nōia, ſingulariter ſolum flectuntur,

τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς. ὧδε.
Εἷς. ἑνός. ἑνί. ἕνα. Μία. μιᾶς. μιᾷ. μίαν.
Ἓν. ἑνός. ἑνί. ἕν. Δύο δυοῖν. καὶ δυεῖν ἐπὶ θηλυκοῦ. καὶ τὸ δύο, οὐ μόνον. δυϊκῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς. οὕτως.
Οἱ δύο. αἱ δύο. τὰ δύο. τῶν δύο. τοῖς δυσί. τοὺς δύο. τὰς δύο. τὰ δύο. τρεῖς. τριῶν. τρισί. τρεῖς. Τρία. τριῶν. τρισί. τρία.
Τέσσαρες. τεσσάρων. τέσσαρσι. τέσσαρας. Τέσσαρα. τεσσάρων τέσσαρσι. τέσσαρα.

Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι καὶ ἑκατὸν, πᾶς ἀριθμὸς ἄκλιτος τυγχάνει. ἀπὸ τῶν ἄρθρων δὲ διακρίνομεν τὰ γένη, καὶ τὰς πτώσεις. οἷον, Οἱ πέντε. τῶν πέντε. τοῖς πέντε. τοὺς πέντε. Αἱ πέντε. τῶν πέντε. ταῖς. πέντε. τὰς πέντε. Τὰ πέντε. τῶν πέντε. τοῖς πέντε. τὰ πέντε. Ὁμοίως καὶ ἕξ καὶ ἑπτά. καὶ ὀκτώ. καὶ ἐννέα. καὶ δέκα. καὶ τὰ λοιπά. Ἀπὸ δὲ τῶν διακοσίων κλίνεται πᾶς ἀριθμὸς, πληθυντικὸς τριγενῶς. οἷον, Οἱ διακόσιοι. τῶν διακοσίων. τοῖς διακοσίοις. τοὺς διακοσίους. Αἱ διακόσιαι. τῶν διακοσίων. ταῖς διακοσίαις. τὰς διακοσίας. Τὰ διακόσια. τῶν διακοσίων. τοῖς διακοσίοις. τὰ διακόσια. ὁμοίως καὶ τριακόσιοι. τετρακόσιοι πεντακόσιοι ἑξακόσιοι. ἑπτακόσιοι. ὀκτακόσιοι. ἐννεακόσιοι. χίλιοι. δισχίλιοι. τρισχίλιοι. τετρακισχίλιοι. πεντακισχίλιοι. καὶ τὰ λοιπά.

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν ἐπιθέτων.

Τῶν ἐπιθέτων τὰ μὲν, εἰς ας. οἷον, Ὁ πᾶς, τοῦ παντός. Ἡ πᾶσα, τῆς πάσης. Τὸ πᾶν, τοῦ παντός. Τὰ δὲ, εἰς ης. οἷον, Ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος, οῦς. καὶ τὸ ἀληθὲς, τοῦ ἀληθέος, οῦς. Τὰ δὲ, εἰς ην. οἷον, ὁ καὶ ἡ τέρην, τοῦ καὶ τῆς τέρενος. καὶ τὸ τέρεν, τοῦ τέρενος. Τὰ δὲ, εἰς εις. οἷον, ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος. Ἡ χαρίεσσα τῆς χαριέσσης. Τὸ χαρίεν, τοῦ χαρίεντος. Τὰ δὲ, εἰς ις. οἷον, Ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, τοῦ καὶ τῆς φιλοπάτριδος. καὶ τὸ φιλόπατρι, τοῦ φιλοπάτριδος. Τὰ δὲ εἰς ος. οἷον ὁ ἀνδρεῖος, τοῦ ἀνδρείου. ἡ ἀνδρεία, τῆς ἀνδρείας. τὸ ἀνδρεῖον, τοῦ ἀνδρείου. Ὁ σοφὸς, ἡ σοφὴ, τὸ σοφόν. καὶ ἀττικῶς, Ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, καὶ τὸ φιλόσοφον. Ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος,

quæ vero duo, dualiter, quæ autem plura pluraliter. sic.
vnus, vnius, vni, vnum, vna vnius vni. vnam.
vnū vnius. vni. vnū. Duo duorū & arū. in fœminino &
duo, non solum dualiter dicitur, sed & pluraliter, sic
Hi duo, hæ duæ, hæc duo, duorum, duobus, duos, duas,
duo. Tres trium tribus treis. Tria trium tribus tria.
Quatuor quatuor quatuor quatuor. Quatuor quatuor
quatuor quatuor.

A quatuor autem vsq; ad centum omnis numerus
indeclinabilis est. ab articulis vero discernimus genera
& casus, vt hi quinq;, horū quinq;, his quinq;, hos qnq;,
hæ quinq;, harū quinq;, his qnq;, has qnq;, hæc quinq;,
horum quinq;, his quinq;, hæc quinq;. Similiter & sex
& septem & octo & nouem & decem, & reliqua.

A ducentis autem declinatur omnis numerus pluralis
trigeneriter, vt hi ducēti, horū ducentorū, his ducētis,
hos ducētos. hæ ducentæ, harū ducentarū his ducētis,
has ducentas, hæc ducēta, horū ducētorū, his ducētis,
hæc ducēta. Similiter & trecēti, quadringēti quingenti
sexcēti septingēti octingēti nongēti mille duo millia
tria millia quatuor millia quinq; millia & reliqua.

De terminationibus adiectiuorum.

Adiectiuorū aliqua quidē in as, vt hic oīs huius omnis
hęc oīs huius oīs hoc omne huius oīs. Aliqua aūt in is,
vt hic & hæc verax huius veracis,
& hoc verax huius veracis. Aliqua aūt in in, vt hic &
hæc mollis huius .lis. & hoc molle, huius lis. Aliqua
autē in is, vt hic gratiosus, huius gratiosi, hæc gratiosa
huius osę. hoc gratiosum huius osi. Aliqua autem in is,
vt hic & hæc amans patriæ. huius amantis patriæ,
& hoc amās patrię, huius amātis pr̄ię. Aliqua aūt in os,
vt hic fortis, huius fortis. hæc fortis, h⁹ fortis, hoc forte
h⁹ fortis. hic sapiēs hæc sapiēs hoc sapiēs & attice hic &
hęc philosophus & hoc philosophū. Hic & hęc elegās

καὶ τὸ φιλόκαλον. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ος καθαρὸν ἔχοντα, ποιοῦσι θηλυκὸν εἰς α. οἷον ἀνδρεῖος ἀνδρεία. λόγιος λογία. πλὴν τοῦ ὄγδοος, ὀγδόη. Τὰ δὲ μὴ εἰς ος καθαρὸν, εἰς η. οἷον, Σοφὸς, σοφή. Ἀγαθὸς, ἀγαθή. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ. οἷον. φοβερὸς, φοβερά. Τὰ δὲ, εἰς ους. οἷον. Ὁ καὶ ἡ πολύπους. τοῦ καὶ τῆς πολύποδος. καὶ τὸ πολύπουν, τοῦ πολύποδος. ἁπλοῦς δὲ, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, οὕτω κλίνεται. Ὁ ἁπλόος, οῦς. τοῦ ἁπλόου, οῦ. τῷ ἁπλόῳ. ῷ. τὸν ἁπλόον, οῦν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴρηται. Ἡ ἁπλῆ. τῆς ἁπλῆς. Τὸ ἁπλόον, οῦν. τοῦ ἁπλόου, οῦ. ὁμοίως καὶ χρυσοῦς. χρυσῆ. χρυσοῦν. ἀργυροῦς, ἀργυρᾶ ἀργυροῦν. χαλκοῦς. χαλκῆ. χαλκοῦν. μολιβδοῦς. μολιβδῆ. μολιβδοῦν. Ἅτινα ἰωνικῶς. χρύσεος, χρυσέα, χρύσεον λέγεται. καὶ ἀργύρεος. ἀργυρέα, ἀργύρεον. Τὰ δὲ, εἰς υς. οἷον, ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα. τὸ ἡδύ. καὶ ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ. Τὰ δὲ, εἰς ων. οἷον ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, τοῦ καὶ τῆς εὐδαίμονος. καὶ τὸ εὔδαιμον, τοῦ εὐδαίμονος. Τὰ δὲ, εἰς ως. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἄγεως, τοῦ καὶ τῆς ἄγεω. καὶ τὸ ἄγεων. τοῦ ἄγεω. μόνον δὲ ὁ δεῖνα τρία ἐπιδέχεται ἄρθρα. Ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα. Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος. Τὸ δεῖνα. τοῦ δεῖνος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τοῦ ῥήματος λέγωμεν.

Περὶ ῥήματος.

Ῥῆμά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν, μετὰ διαφόρων χρόνων ἐνέργειαν, ἢ πάθος, ἢ οὐδέτερόν τι σημαῖνον. Παρέπεται δὲ αὐτῷ, ὀκτώ. ἔγκλισις. γένος, εἴτε διάθεσις. εἶδος. σχῆμα. ἀριθμός. πρόσωπον. χρόνος. καὶ συζυγία.

Περὶ ἐγκλίσεως.

Ἐγκλίσεις εἰσὶ πέντε. ὁριστικὴ, οἷον τύπτω. προστακτικὴ, οἷον τύπτε. εὐκτικὴ, οἷον εἴθε τύπτοιμι. ὑποτακτικὴ, οἷον ἐὰν τύπτω. ἀπαρέμφατος, οἷον τύπτειν.

Περὶ γενῶν.

Γένη εἰσὶ πέντε. ἐνεργητικὸν, οἷον τύπτω. παθητικὸν, οἷον τύπτομαι. οὐδέτερον, οἷον ὑγιαίνω. κοινὸν, ἢ μέσον, οἷον βιάζομαι. ἀποθετικὸν, οἷον μάχομαι.

& hoc elegans. Oportet autem scire ꝙ in os purum adiectiua faciunt fœmininum in a vt fortis fortis. eloquens eloquens. prҿter octauus octaua, que aūt non in hos purum, in ita, vt sapiens, sapiens bonus bona. prҿter hñtia rho. vt terribilis, terribilis. Aliqua vero in us, vt hic & hæc multipes huius multipedis & hoc multipes huius multipedis. Simplex autem simplex sic declinatur Hic simplex huius simplicis huic simplici, hunc simplicem, & reliqua vt dictum est, hæc simplex huius simplicis, hoc simplex h⁹ simplicis. similiter & aureus aurea aureum, argenteus argentea argenteum, æneus ҿnea æneum. plumbeus plumbea plumbeum. quҿ ionice aureus aurea aureum dicuntur, & argenteus argentea eum. aliqua uero in ys. vt hic dulcis hҿc cis, hoc ce. hic & hæc illachrymis. aliqua aūt i on. vt hic & hҿc felix huius & huius felicis & hoc felix huius felicis. aliqua aūt in hos, vt hic & hҿc ferax h⁹ & hui⁹ acis & hoc ferax h⁹acis. Solū vero qdā tres suscipit articulos. quidā cuiusdā cuidam quendam quҿdam cuiusdam. quoddam cuiusdam. Sed de declinatione nominum satis. nunc autem de verbo dicamus.

De verbo.

Verbum est pars ꝍ̄nis declinabilis cū diuersis tpibus actionem vel passionem vel neutrum qddā significãs. Accidunt autem ipsi octo modus. genus siue affectus species. figura numerus. pſona. tempus. & coniugatio.

De modis.

Modi sunt quinq;. Indicatiuus, vt verbero. Imperatiuus vt verbera. Optatiuus vt vtinā verberem. Subiunctiuus vt si verberem. Infinitiuus vt verberare.

De generibus.

Genera sunt quinq;. Actiuum vt verbero. passiuum vt verberor. neutrum vt sanus sum. cōe vel medium. vt violo violor. deponens vt pugno.

Περὶ εἰδῶν.

Εἴδη δὲ, δύο. πρωτότυπον, οἷον ἄρδω. παράγωγον, οἷον ἀρδεύω.

Περὶ σχημάτων.

Σχήματα δὲ, τρία. ἁπλοῦν, οἷον φέρω. σύνθετον, οἷον ἐκφέρω. παρασύνθετον, οἷον προσεπιφέρω.

Περὶ ἀριθμῶν.

Ἀριθμοὶ δὲ, τρεῖς. ἑνικὸς, οἷον τύπτω. δυϊκὸς, οἷον τύπτετον. πληθυντικὸς, οἷον τύπτομεν.

Περὶ προσώπων.

Πρόσωπα δὲ, τρία. πρῶτον, οἷον, τύπτω. δεύτερον, οἷον, τύπτεις. τρίτον, οἷον, τύπτει.

Περὶ χρόνων.

Χρόνοι δὲ, ἕξ. Ἐνεστὼς, οἷον, τύπτω. Παρατατικὸς, οἷον, ἔτυπτον. Παρακείμενος, οἷον, τέτυφα. Ὑπερσυντέλικος, οἷον, ἐτετύφειν. Ἀόριστος, οἷον, ἔτυψα. Μέλλων, οἷον, τύψω.

Περὶ συζυγιῶν.

Συζυγίαι δὲ, δεκατρεῖς. ἓξ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων. τρεῖς τῶν περισπωμένων, καὶ τέσσαρες τῶν εἰς μι.

Πρώτη.

Πρώτη συζυγία ἐστὶ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, τῶν ληγόντων εἰς β π φ πτ. οἷον, λείβω. τέρπω. γράφω. τύπτω. ὧν ὁ μέλλων, εἰς ψ. οἷον, λείψω. τέρψω. γράψω. τύψω. ὁ παρακείμενος, εἰς φ. οἷον λέλειφα. τέτερφα γέγραφα. τέτυφα.

Δευτέρα.

Δευτέρα ἐστὶ τῶν ληγόντων. εἰς γ κ χ κτ. οἷον λέγω. πλέκω. τρέχω. τίκτω. ὧν ὁ μέλλων, εἰς ξ. οἷον, πλέξω. τρέξω. τέξω. ὁ παρακείμενος, εἰς χ. οἷον, λέλεχα πέπλεχα. τέτρεχα. τέτεχα.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶ τῶν. ληγόντων εἰς δ θ ἐν τ κοινῶς, καὶ διὰ τ ἀττικῶς. οἷον. ᾄδω. πλήθω. ἀνύτω. ὧν ὁ μέλλων, εἰς σ. οἷον, ᾄσω. πλήσω. ἀνύσω. ὁ παρακείμενος. εἰς κ. οἷον ᾖκα. πέπληκα ἤνυκα.

Τετάρτη.

Τετάρτη ἐστὶ τῶν εἰς ζ, καὶ δύο σσ κοινῶς. οἷον, φράζω, ὀρύσσω.

De speciebus.

Species autem primitiua, vt rigo, deriuatiua vt irrigo.

De figuris.

Figuræ autē tres, simplex vt fero, cōposita, vt infero, decomposita, vt ad infero.

Numeri.

Numeri autem tres singularis vt verbero, dualis, vt verberatis, pluralis vt verberamus.

De personis.

Personæ autem tres prima vt verbero, secunda vt verberas, tertia vt verberat.

De temporibus.

Tēpora autē sex pſens vt verbero. ptūm ipersectum vt uerberabam, Ptūm perfectum vt verberaui, Ptūm plusquā perfectū vt, verberaueram. indefinitum vt verberaui, futurum vt verberabo.

De coniugationibus.

Coniugationes aūt tredecim, sex grauisonorum, tres circunflexorum, & quatuor eorum, quæ in mi.

Prima.

Prima coniugatio est barytonorū uerborū desinētiū in vita pi phi pi taf, vt libo delecto scribo verbero. quorū futurum in psi, vt libabo delectabo scribam verberabo. Ptūmperfectum in phi, vt libaui, delectaui, scripsi verberaui.

Secunda.

Secūda ē desinētiū i gāma cappa chi cappa taf, vt dico plico curro pario, quorū futurū in. xi. vt dicā, plicabo, currā, pariā. Ptūmperfectum in chi, vt dixi plicui cucurri peperi.

Tertia.

Tertia desinentiū in d th vnum, t cōiter, & duo tt attice, vt canto, impleo, pficio, quorū futurū in s vt cantabo, implebo, perficiā. Ptūm pfectum in c. vt cecini, impleui, perfeci.

Quarta.

Quarta est in z & duo ss, cōiter, vt dico fodio.

καὶ τὰ μὲν εἰς ζω, ποτὲ μὲν τὸ ξ ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσιν. οἷον παίζω. παίξω. κράζω, κράξω. σφάζω, σφάξω. σίζω, σίξω. τρύζω, τρύξω. οἰμώζω, οἰμώξω. στενάζω, στενάξω. στηρίζω στηρίξω. αἰάζω, αἰάξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. ὧν ὁ παρακείμενος, τὸ χ ἔχει. ποτὲ δὲ τὸ σ ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσιν. οἷον, φράζω φράσω, κτίζω. κτίσω. κομίζω, κομίσω. βαδίζω, βαδίσω, ἀγωνίζω, ἀγωνίσω. ἑλληνίζω, ἑλληνίσω. φιλιππίζω, φιλιππίσω. ὧν ὁ παρακείμενος, τὸ κ ἔχει. τὰ δὲ εἰς σσω, ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ὀρύσσω, ὀρύξω, πλήσσω, πλήξω. ὧν ὁ παρακείμενος τὸ χ. ἔχει. οἷον ὤρυχα. πέπληχα. ἐξαιρεῖται τὰ εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιοῦντα. οἷον, ἱμάσσω, ἱμάσω. ἰνάσσω, ἰνάσω. πλάσσω, πλάσω. πάσσω, πάσω. λάσσω λάσω. ἐρέσσω, ἐρέσω. ὧν ὁ παρακείμενος, τὸ κ ἔχει.

Πέμπτη.

Πέμπτη ἐστὶ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ μ ν ρ. οἷον, ψάλλω. νέμω. κρίνω. σπείρω. ὧν ὁ μέλλων, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου, περισπώμενός ἐστι, τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν ἔχων, ἀμετάβολον, ἢ τὸ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλων, οἷον, ψαλῶ. νεμῶ. κρινῶ σπερῶ, ὁ παρακείμενος, εἰς κα οἷον ἔψαλκα. νενέμηκα. κέκρικα. ἔσπαρκα.

Ἕκτη.

Ἕκτη ἐστὶ τῶν εἰς ω καθαρόν. οἷον, ἱππάω. πλέω. βασιλεύω. ἀκούω. ὧν ὁ μέλλων εἰς σ. οἷον, ἱππάσω. πλεύσω. βασιλεύσω. ἀκούσω. ὁ παρακείμενος, εἰς κα οἷον, ἵππακα. βεβασίλευκα. ἤκουσα κοινῶς, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς. Τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰδέναι δεῖ ὅτι πᾶν ῥῆμα ἢ εἰς ω βαρύτονον λήγει, οἷον τύπτω, γράφω, ἢ εἰς ω περισπώμενον, οἷον, ποιῶ, βοῶ. ἢ εἰς μι, οἷον, τίθημι. ἵστημι. περὶ ὧν λεκτέον. καὶ πρῶτον περὶ τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων.

& aliqua in zo.interdum quidem xi.in futuro habent. vt ludo ludam.clamo clamabo.iugulo labo, pungo pungam,gemo gemam.ploro plorabo.suspiro suspirabo. firmo firmabo.lamentor tabor.populor populabor.ululo ululabo,quorum Ptũm perfectum chi habet,interdũ autem sigma in futuro habent. vt dico dicam.cõdo cõdam.porto portabo.uado uadam.certo certabo.græcisso græcissabo.philippisso philippissabo,quorũ. Ptũm pfectũ cappa hẽt.sed in sso vt plurimũ in xo futurum faciunt,vt fodio fodiã.percutio percutiam. quorũ Ptũm perfec. chi hẽt vt fodi percussi.Excipiuntur hæc in so futurũ faciẽtia, vt lorouerbero lorouerberabo do fortitudinem,dabo fortitudinẽ.fingo gam. spergo gam. uideo uidebo. remigo remigabo.quorum Ptũm perfectũ cappa hẽt.

Quinta.

Quinta est,quatuor immutabiliũ lambda.mi.gni.rho vt canto. pasco.tribuo.iudico.semino. quorum futurum per eandem immutabilẽ circũflexum est, penultimam breuem habens immutabilem.vel iota dipthõgi abiiciẽs.vt cãtabo.pascã.iudicabo.seminabo. Ptũm pfectũ in cappa vt,cecini.paui.iudicaui,seminaui.

Sexta.

Sexta est in omega purum vt equito, nauigo, regno, audio. Quorꝝ futurꝝ i sigma,vt eqtabo,nauigabo,gnabo audiam.prçteritum perfe.in cappa, vt æquitaui regnaui . audiui,communiter,& audiui attice.

His sic habẽtibus scire oportet ꝙ omne verbũ vel in o grauisonum desinit,vt verbero,scribo,vel in o circunflexum,vt facio clamo.vel in mi.vt pono,sto de quibus dicendũ,& primũ de declinatiõe baritonorũ.

ΡΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ, ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ, ΣΥΖΥΓΙΑΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΡΥΤΟΝΩΝ.

Ενεστώς.

Τύπτω. τύπτεις. τύπτει. τύπτετον. τύπτετον. τύπτομεν. τύπτετε. τύπτουσι. Παρατατικός. ἔτυπτον. ἔτυπτες. ἔτυπτε. ἐτύπτετον. ἐτυπτέτην. ἐτύπτομεν. ἐτύπτετε. ἔτυπτον. Παρακείμενος. Τέτυφα. τέτυφας. τέτυφε. τετύφατον. τετύφατον. τετύφαμεν. τετύφατε. τετύφασι. Καὶ μέσος διὰ π. τέτυπα. τέτυπας. τέτυπε. τετύπατον. τετύπατον. τετύπαμεν. τετύπατε. τετύπασιν. Υπερσυντέλικος. Ετετύφειν. ἐτετύφεις. ἐτετύφει. ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτετύφεισαν. Καὶ μέσος διὰ π. Ετετύπειν. ἐτετύπεις. ἐτετύπει. ἐτετύπειτον. ἐτετυπείτην. ἐτετύπειμεν. ἐτετύπειτε. ἐτετύπεισαν. Αόριστος πρῶτος. Ετυψα. ἔτυψας. ἔτυψε. ἐτύψατον. ἐτυψάτην. ἐτύψαμεν. ἐτύψατε. ἔτυψαν. Αόριστος β'. Ετυπον. ἔτυπες. ἔτυπε. ἐτύπετον. ἐτυπέτην. ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἔτυπον. Μέλλων πρῶτος. Τύψω. τύψεις. τύψει. τύψετον. τύψετον. τύψομεν. τύψετε. τύψουσι. Μέλλων β'. Τυπῶ. τυπεῖς. τυπεῖ. τυπεῖτον. τυπεῖτον. τυποῦμεν, τυπεῖτε. τυποῦσι. Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ενεστώς. Τύπτε. τυπτέτω. τύπτετον. τυπτέτων. τύπτετε. τυπτέτωσαν. Παρακείμενος. Τέτυφε. τετυφέτω. τετύφετον. τετυφέτων. τετύφετε. τετυφέτωσαν. Καὶ μέσος διὰ π. Τέτυπε. τετυπέτω. τετύπετον. τετυπέτων. τετύπετε. τετυπέτωσαν. Αόριστος α'. τύψον. τυψάτω. τύψατον. τυψάτων. τύψατε, τυψάτωσαν. Αόριστος β. Τύπε. τυπέτω. τύπετον. τυπέτων. τύπετε. τυπέτωσαν.

Ευκτικὰ ἐνεργητικά. Ενεστώς.

Τύπτοιμι. τύπτοις, τύπτοι. τύπτοιτον. τυπτοίτην. τύπτοιμεν. τύπτοιτε, τύπτοιεν. Παρ. καὶ ὑπερ. Τετύφοιμι. τετύφοις. τετύφοι. τετύφοιτον.

VERBVM INDICATIVVM ACTIVVM CONIVGATIONIS PRIMÆ VARYTONORVM.

Præſens.

Verbero,ras,rat,uerberatis verberant. verberamus, uerberatis,rant. Prçteritum imperfectum. Verberabam,bas,bat,verberatis,bant, uerberabamus,tis,bant. Prçteritum perfectum uerberaui.ſti uit.uerberauiſtis runt.uerberauimus, uerberauiſtis,verberarunt . Et medium per pi. Verberaui. ſti.uit.uerberauiſtis.runt.uerberauimus. ſtis.runt . Præteritum pluſquamperfectum uerberaueram.ras.rat. verberaueratis.verberauerant. berauerامus.beraueratis.rant. Et medium per pi. Verberaueram.ras.rat.beraueratis.berauerant, uerberaueramus.tis.rauerant. Aoriſtus primus. verberaui.ſti.berauit.uerberauiſtis.runt. uerberauimus. uiſtis runt. Aoriſtus ſecundus. verberaui.ſti. berauit.ſtis.runt,verberauimus ſtis. uerunt. Futurum primum. verberabo.bis.bit.verberabitis. bunt.bimus.bitis.bunt. Futurum ſm. Verberabo uerberabis.bit.berabitis rabunt.bimus.berabitis bunt. Imperatiua actiua præſens.verbera verberet, verberate rent,berate verberent, Præteritum pfectũ verberato tu,verberato ille,verberatote,ranto, verberatote.beranto. Et medium per pi. verberato tu.rato ille.ratote.ranto.uerberatote ranto. Aoriſt⁹ primus verberato tu.rato ille.beratote ráto.ote. ráto. Aoriſtus ſecũdus Verberato tu.rato ille tote.anto. ratote.ranto. Optatiua actiua, Præſens. Verberarem res ret,raretis berarent,verberaremus verberaretis.rent. Ptũm pfectũ & pluſquampfectũ, Verberauiſſem,verberauiſſes.ſet.uerberauiſſetis ſent.

[handwritten in margin:] caret præ... ito fine.

τετυφοίτην. τετύφοιμεν. τετύφοιτε. τετύφοιεν. Καὶ μέσος διὰ τοῦ π. Τετύποιμι. τετύποις. τετύποι. τετύποιτον. τετυποίτην. τετύποιμεν. τετύποιτε. τετύποιεν. Ἀόριστος. πρῶτος. Τύψαιμι. Τύψαις. τύψαι. τύψαιτον. τυψαίτην. τύψαιμεν. τύψαιτε. τύψαιεν. Αἰολικῶς. Τύψεια. τύψειας. τύψειε. τυψείατον. τυψειάτην. τυψείαμεν. τυψείατε. τύψειαν. Ἀόριστος. β. Τύποιμι. τύποις. τύποι. Μέλλων α. Τύψοιμι. τύψοις. τύψοι. Μέλλων β. Τυποῖμι. τυποῖς. τυποῖ.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά, Ἐνεστὼς. Ἐὰν τύπτω τύπτῃς. τύπτῃ. ἐὰν τύπτητον. τύπτητον. ἐὰν τύπτωμεν. τύπτητε. τύπτωσιν. Παρακείμενος. Ἐὰν τετύφω τετύφῃς. τετύφῃ. ἐὰν τετύφητον. τετύφητον. ἐὰν τετύφωμεν. τετύφητε. τετύφωσιν. Καὶ μέσος διὰ π. Ἐὰν τετύπω. τετύπῃς. τετύπῃ. ἐὰν τετύπητον. τετύπητον. ἐὰν τετύπωμεν. τετύπητε. τετύπωσιν. Ἀόριστος. πρῶτος. Ἐὰν τύψω, τύψῃς. τύψῃ. Ἀόριστος β. Ἐὰν τύπω. τύπῃς τύπῃ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστὼς. Τύπτειν. Παρακείμενος. Τετυφέναι. Καὶ μέσος διὰ π, Τετυπέναι. Ἀόριστος πρῶτος. Τύψαι. Ἀόριστος β. Τυπεῖν. Μέλλων α, Τύψειν. Μέλλων β. Τυπεῖν. Σημείωσαι ὅτι τοῦ πληθυντικοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἐνεργητικῶν καὶ οὐδετέρων ῥημάτων εἰς μεν λήγοντος, ἀπολείπει τὸ δυϊκὸν πρῶτον πρόσωπον. Ἔτι τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου προσώπου λήγοντος εἰς ι ἢ εἰς αι, τὰ δυϊκὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὅμοιά εἰσιν· ὅτε ἄλλως ἔχει, ἀνόμοια διατελοῦσιν. Ἔτι μέλλοντες ἐν τοῖς προστακτικοῖς καὶ ὑποτακτικοῖς οὐκ εἰσίν. οἱ ἀόριστοι δὲ, τὴν τῶν μελλόντων σημασίαν ἔχουσιν.

Περὶ μετοχῆς.

Μετοχή ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν, τῆς ἰδιότητος τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος μετέχον. Παρέπεται δὲ αὐτῇ, ὀκτώ. γένος. εἶδος. σχῆμα. ἀριθμός. πτῶσις. χρόνος. διάθεσις. καὶ συζυγία.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστὼς.

Ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. Ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος. Παρακείμενος,

Verberauissemus setis.uerberauissent.& mediū per pi.
Verberauissem ses.set.uerberauissetis sent.
uerberauissemus setis.uissent. Aoristus primus.
Verberauissem ses.set.uissetis sent.semus.
setis.sent.Æolice. Verberauissem ses.set.
uerberauissetis sent.semus.setis.sent. Aoristus secūdus.
Verberauissem ses.set. Futurū primū. uerberem. res,
verberet. Futurum 2m. uerberem res ret.
Subiunctiua actiua, Præsens. Si uerberem res. ret.
si retis.berent.si remus.retis.rent,
Præteritum perfectū. Si uerberauerim uerberaueris.rit.
si ueritis.rint.si uerberauerimus.tis rint.
Et medium per pi. Si uerberauerim.ris.rit.si
ueritis.rint.si uerberauerimus.tis.rint.
Aoristus primus. Si uerberauero. ris.rit. Aoristus scđs.
Si verberauero ris.rit. Infinita actiua, Præsens.
Verberare. Ptūm perfectum uerberauisse. Et medium
per pi. rauisse. Aoristus primus.uerberare. Aoristus. ii.
rare. Futurum primū.uerberaturū esse. Futurum 2m.
uerberatum ire. Nota ꝙ plurali prima
persona actiuorum & neutrorum verborum in
men desinente, deficit dualis prima persona.
Insuper plurali tertia persona desinente in iota, uel
in alpha iota, duales secundę & tertiæ personæ
similes sunt. qñ aūt aliter se habent, dissimiles sunt.
Insuper futura in imperatiuis & subiunctiuis nō sunt.
Aoristi autem futurorum significationem habent.

De participio.

Participiū est pars orationis declinabilis ꝓprietatis nōis
& verbi particeps. Accidunt autem ei octo, genus,
spēs, figura, numerꝰ, casus, tēpus, affectus, & cōiugatio.

Participia actiua. Præsens.

Hic uerberás hꝰ uerberátis. Hæc uerberās huius tis.
Hoc uerberans huius uerberantis. Ptūm perfectum.

καὶ ὑπερσυντέλικος. Ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. Ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας. Τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος. Καὶ μέσος διὰ π, Ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος. Ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας. Τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

Ἀόριστος α. Ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. Ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης. Τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος. Ἀόριστος β΄. Ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. Ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. τὸ τυπόν. τοῦ τυπόντος. Μέλλων ά. Ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. Ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος. Μέλλων β. Ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. Ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι αἱ μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ καὶ οὐδέτεραι ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει, κατὰ τὴν πέμπτην ἁπλῶν κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θηλυκαὶ, κατὰ, τὴν δευτέραν.

Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται. Παρατατικός. Ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα. ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο. Παρακείμενος. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον. τετύμμεθα, τέτυφθε. τετυμμένοι εἰσὶ, καὶ Ἰωνικῶς, τετύφαται. Μετ' ὀλίγον μέλλων. τετύψομαι τετύψῃ, τετύψεται. Ὑπερσυντέλικος. Ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε. τετυμμένοι ἦσαν, καὶ Ἰωνικῶς ἐτετύφατο. Σημειώσαι δὲ ὅτι τοῦ ἑνικοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου, πρὸ τοῦ τ σύμφωνον ἔχοντος, διὰ τὴν ἀσυνταξίαν οὐ γίνεται τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν. ἡ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ, διὰ μετοχῆς. καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. Ἀόριστος α΄. Ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην, ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν. Καὶ δεύτερος διὰ π. Ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. ἐτύπητον, ἐτυπήτην. ἐτύπημεν,

& plusquāperfectum. qui verberauit. eius qui uit.
quæ verberauit. eius quæ auit. qđ rauit eius, quoduit.
Et medium per pi. qui verberauit eius qui uit.
ea quę uerberauit eius quæ uit. qđ rauit, eius, qđ rauit.
Aoristus primus. q verberauit. eius q uit. q̄ verberauit,
eius quæ uit. qđ verberauit, eius qđ uit. Aoristus scđs.
qui verberauit. eius q uit. Quæ verberauit.
Quod verberauit. Futurum primum.
Hic verberaturus h⁹ turi. Hęc ratura. h⁹ turæ. hoc turū.
huius turi. Futurum ꝭm. Hic verberaturus huius turi.
Hęc tura huius verberaturę. Hoc verberaturū h⁹ turi.
Oportet aūt scire ꝙ participia actiua & neutra
in masculino & neutro genere ꝭm quintā simplicem
declinant declinationē, sed fœminina ꝭm secundam.

Indicatiua passiua. Præsens.

Verberor. verberaris beratur. uerberamur uerberamini
berantur. verberamur ramini berantur.
Ptūm imperfectum. Verberar. berabaris rabatur.
verberamur verberabamini bantur. verberabamur
mini verberabantur. Præteritum perfectū. Vapulaui
uisti uit, vapulauimus vapulauistis. vapulauerunt.
vapulauimus stis. verberati sunt. & ionice
vapulauerunt. Postpaulo futurū. Verberabor. beris.
bitur, Ptūm plusquā perfectum. Vapulaueram ras.
rat. vapulaueramus vapulaueratis uerant.
vapolaueramus vapulaueratis. uerberati erāt. & ionice
uapulauerant. Nota autem ꝙ singulari tertia
persona passiui præteriti perfecti & plusquāperfecti
ante tai consonantem hnte propter inconcinnitatem
non fit tertia persona pluralis, vsus autem eam
supplet per participium & substantiuum verbum.
Aoristus primus. Vapulaui uisti. uit. uapulauistis
vapulauerūt. vapulauimus vapulauistis rūt. & secūdus
per pi. Vapulaui sti. uit. pul auistis uerunt. uapulauimus.

futurum ἐτύπητε, ἐτύπησαν. Μέλλων α. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ,
Medij Aoris. τυφθήσεται. καὶ β΄ διὰ π. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.
primus Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. ἐτυψάμεθα,
Medij Ao. ἐτύψασθε, ἐτύψαντο. Μέσος ἀόριστος δεύτερος.
sta secundus Ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
Medium fut. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο. Μέσος μέλλων α΄. τύψομαι.
turum pm τύψῃ, τύψεται. Μέσος μέλλων β. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται,
Medium futu. 2m Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.
presens Impe. Τύπτου, τυπτέσθω. τύπτεσθον, τυπτέσθων. τύπτεσθε,
Pretm perfec. τυπτέσθωσαν, Παρακείμενος. καὶ ὑπερσυντέλικος.
tum et plusq. τέτυψο, τετύφθω. τέτυφθον, τετύφθων. τέτυφθε.
Aorista primus τετύφθωσαν. Ἀόριστος πρῶτος. τύφθητι. τυφθήτω.
τύφθητον, τυφθήτων. τύφθητε, τυφθήτωσαν. καὶ δεύτερος
Aorista 2us διὰ π τύπηθι, τυπήτω, τύπητον, τυπήτων. τύπητε,
Medij Aorist τυπήτωσαν. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Τύψαι, τυψάσθω.
us primus τύψασθον, τυψάσθων. τύψασθε, τυψάσθωσαν. Μέσος
Medij Aorist ἀόριστος β. τυποῦ, τυπέσθω. τύπεσθον, τυπέσθων. τύπεσθε,
us 2us τυπέσθωσαν. Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.
Presens optativi Τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον,
τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.
Preterit. per. Παρακείμενος. Τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. τετυμμένω
et plusq. εἴητον. εἰήτην. τετυμμένοι εἴημεν. εἴητε, εἴησαν.
Futurum a paulo Μετ' ὀλίγον μέλλων. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο.
post Ἀόριστος α. Τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. τυφθείητον.
Aorista primus τυφθειήτην. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.
Aorista 2us Καὶ δεύτερος διὰ π. Τυπείην, τυπείης, τυπείη.
τυπείητον, τυπειήτην. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.
Futurum p. Μέλλων α. Τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο.
Futurum 2. Μέλλων β. Τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. Μέσος
Aorista me ἀόριστος α. Τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. τυψαίμεθον,
dius primus τύψαισθον, τυψαίσθην. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.
Μέσος ἀόριστος β. Τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.
Aorista me Μέσος μέλλων α. Τυψοίμην. τύψοιο, τύψοιτο.
dius 2us
Medium futurum pm
Medium futurum 2m

ſtis.ſunt. Futurum primum. Verberabor beris. uerberabitur. Et. ii. per pi. uerberabor beris berabitur. Medius Aoriſtus primus. Verbearaui ſti. uit. uerberauimus uerberauiſtis uerberauerūt. uerberauimus ſtis. uerunt. Medius aoriſtus ſecundus. Verberaui ſti. uit. uerberauimus uerberauiſtis uerunt. uerberauim⁹ ſtis. runt. Mediū futurū primū. uerberabo. bis. bit. Mediū futurū ſm verberabo uerberabis bit.

Imperatiua paſsiua. Præſens.

Verberare retur. beramini rentur. uerberamíni. berentur. Ptūm perfectum & pluſquamperfectum. verberator tu. tor. ille. minor uerberantor. minor. berantor. Acriſtus primus. verberato tu. uerberator ille. minor rantor. minor uerberantor. Et ſecundus per pi. Verberator tu. tor ille. minor. rantor. minor nerberantor. Medius Aoriſtus primus. Verbera beret: uerberate berent berate berent. Medius Aoriſtus ſecundus uerbera ret. uerberate berent. berate. uerberent.

Optatiua paſsiua. Præſens.

Verberarer uerberareris. raretur. beraremur. remini uerberarentur. beraremur mini uerberarentur. Prǽteritū ꝑ fectū. Verberatus eſſem. eſſes. eſſet. berati eſſetis eſſent. uerberati eſſemus eſſetis. ſint. Poſtpaulo futurum. Verberer. verbereris. beretur: Aoriſtus primus. Vapulauiſſem ſes. ſet. uapulauiſſetis uiſſent, uapulauiſſemus. uapulauiſſetis. ſent. Et ſecundus per pi. Verberer. verbereris. verberetur. remini. rentur. remur remini verberentur. Futurum primum. Verberer verbereris. retur. Futurum ſm. Verberer. reris retur. Medius Aoriſtus primus. Verberauiſsē ſes. ſet. verberauiſſem⁹ rauiſſetis verberauiſſent, verberauiſſemus ſetis ſent. Medius Aoriſtus ſecundus, verberauiſſem ſes ſet. Medium futurum primum. Verberem verberes ret.

Μέσος μέλλων β· Τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Presens. Ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.
preteritum perfectum Παρακείμενος. Τετυμμένος ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. τετυμμένω ἐὰν ἦτον, ἦτον. τετυμμένοι ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν.
Aoristus p[9] Ἀόριστος α. Ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. ἐὰν τυφθῆτον
Aoristus 2 τυφθῆτον. ἐὰν τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι. Καὶ β διὰ π. Ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. ἐὰν τυπῆτον, τυπῆτον. ἐὰν τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι. Μέσος ἀόριστος α.
Medius aoristus p[9] Ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. Μέσος ἀόριστος β.
Medius aoristus 2us Ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ τύπηται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς.

Τύπτεσθαι. Παρακείμενος, Τετύφθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων, Τετύψεσθαι. Ἀόριστος α, Τυφθῆναι. Καὶ β διὰ π, τυπῆναι. Μέλλων α, τυφθήσεσθαι. Μέλλων β, τυπήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος α, τύψασθαι. Μέσος ἀόριστος β, τυπεῖσθαι. Μέσος μέλλων α, τύψεσθαι. Μέσος μέλλων, β, τυπεῖσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ τυπτόμενος τοῦ τυπτομένου. Ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. Τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου. Παρακείμενος. Ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. Ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης. Τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον. Ἀόριστος α. Ὁ τυφθείς, τοῦ τυφθέντος. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης. τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος. Καὶ δεύτερος διὰ π. Ὁ τυπείς, τοῦ τυπέντος. Ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης. τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος. Μέλλων. α. Ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον. Καὶ δεύτερος διὰ π. Ὁ τυπησόμενος, ἡ τοπησομένη, τὸ τυπησόμενον. Μέσος ἀόριστος α, Ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον. Μέσος ἀόριστος β. Ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον.

Medium futurum ꝭm. Verberem uerbe res ret.

Subiunctiua pasſiua. Præſens.

Si verberer. verbereris. retur. ſi verberemur. mini. verberentur. ſi verberemur verberemini. rentur. Ptūmperfectum. Verberatus ſi fuerim fueris fuerit. ſi fueritis fuerint. verberati ſi fuerimus tis. rint. Aoriſtus primus. Si vapulauero. ris. rit. ſi vapulaueritis. rint. ſi vapulauerimus. ritis rint. Et ſecundus per pi. Si vapulauero. ris rit. ſi vapulaueritis uerint. ſi vapulauerimus ritis. rint. Medius aoriſtus primus. Si verberauero ris uerit. Medius Aoriſtus ſecundus. Si verberauero ris. rit.

Infinita paſsiua. Præſens.

Verberari, Ptūmpſectū vapulauiſſe. Poſtpaulo futurū uapulatum ire. Aoriſtus primus. Vapulauiſſe. Et ſcd̄s per pi. vapulauiſſe. Futurū. i. uerberatum iri. Futurū. ii. uerberatum iri. Medius aoriſtus. i. verberare. Medius aoriſtus. ii. verberare. Medium futurū primum uerberatum ire. Medium futurū ꝭm uerberatum ire.

Participia paſsiua, Præſens.

Hic vapulans, huius uapulātis. hæc uapulās, huius uapulantis, hoc uapulās, huius tis. Ptūmperfectum, hic verberatus, huius uerberati. hæc uerberata, huius verberatæ. hoc verberatū, huius uerberati. Poſtpaulo futurum, hic uerberandus, hęc uerberanda, hoc uerberādū. Aoriſtus primus, hic verberatus, h⁹ rati hæc uerberata, huius uerberatę. hoc verberatum, huius rati. Et ſecūdus per pi. hic uerberatus huius rati. hæc uerberata, huius ratę. hoc ratū, huius uerberati. Futurum primū, hic uerberandus, hęc verberanda, hoc uerberandum. Et ꝭm per pi, hic verberandus. hæc verberāda, hoc randū. Medius aoriſtus primus. qui verberauit. quæ uerberauit. qđ uerberauit. Medius. aoriſtus ſecūdus. qui uerberauit q̄ uerberauit, qđ rauit.

Μέσος μέλλων α. Ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον. Μέσος μέλλων β. Ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον. Σημείωσαι ὅτι αἱ μετοχαὶ παθητικαὶ, καὶ κοιναὶ, καὶ ἀποθετικαὶ, ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει κλίνονται κατὰ τὴν τετάρτην ἁπλῆν κλίσιν, χωρὶς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου, περισποσυλλάβως κλινομένων ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει. αἱ θηλυκαὶ δὲ, κατὰ τὴν δευτέραν ἁπλῆν. Καὶ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων, ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων λέγωμεν.

Περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων.

Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων κατὰ συναίρεσιν γίνεται. οἷον ἀπὸ τοῦ ποιέω, ποιῶ. Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι, τρεῖς. ὧν ἡ πρώτη, διὰ τοῦ εω προφέρεται, οἷον, ποιέω ποιῶ. καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ πάντων τῶν παρῳχημένων. πλὴν τοῦ παρατατικοῦ τὸ η ἔχει. οἷον πεποίηκα, ἐπεποιήκειν. ἐποίησα, ποιήσω. πλὴν τινῶν διὰ τοῦ εσω τὸν μέλλοντα ποιούντων. οἷον, τελῶ, τελέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. φρονῶ, φρονέσω. καὶ φρονήσω. αἰνῶ, αἰνέσω, καὶ αἰνήσω. ἀρκῶ, ἀρκέσω. καλῶ, καλέσω. φορῶ, φορέσω, καὶ φορήσω. πονῶ, πονέσω, καὶ πονήσω.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέει, εῖ. ποιέετον, εῖτον. ποιέετον. εῖτον. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέετε, εῖτε. ποιέουσι, οῦσι. Παρατατικός. ἐποίεον, ουν. ἐποίεες, εις. ἐποίεε, ει. ἐποιέετον, εῖτον. ἐποιεέτην, είτην. ἐποιέομεν, οῦμεν. ἐποιέετε. εῖτε. ἐποίεον, ουν. Παρακείμενος. Πεποίηκα, πεποίηκας, πεποίηκε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκεις, ἐπεποιήκει. Ἀόριστος πρῶτος. Ἐποίησα. ἐποίησας, ἐποίησε. Μέλλων, Ποιήσω, ποιήσεις, ποιήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ποίεε, εῖ. ποιεέτω, είτω. ποιέετον, εῖτον. ποιεέτων, είτων. Ποιέετε, εῖτε. ποιεέτωσαν, είτωσαν. Παρακείμενος. πεποίηκε, πεποιηκέτω. Ἀόριστος. Ποίησον, ποιησάτω.

Praesens
imperfectum
perfectum
plusquamperfectum
futurum
Praesens
perfectum
…ouibus.

Mediũ futurũ primũ, hic verberatur⁹, hęc verberatura, hoc verberaturum. Mediũ futurũ.ii. hic verberaturus, hæc verberatura, hoc verberaturum. Nota ꝙ participia passiua & comunia & deponentia in masculino & neutro genere declinantur secundũ quartã simplicẽ. declinationem, præter primum & secundum Aoristum inæqualiter declinatos in masculino & neutro genere, & fœminina, secundum secundam simplicem. Et de declinatione barytonorum satis.

Nunc autem de circunflexis dicamus.

De circunflexis verbis.

Circunflexa verba à sexta coniugatione barytonorum per synæresim fiunt. vt facio. facio: Sunt autem horum coniugationes tres. Quarum prima per eo profertur, vt facio ci. & in penultima futuri & omnium præteritorum. præter præteritum imperfectum ita habet. vt feci feceram. feci faciam, præter quædam per eso futurum facientia velut perficio pficiam. pdo perdã. sapio sapiã. & piã. laudo laudabo. & laudabo. sufficio sufficiã. voco vocabo. iduor, iduar & iduar. Laboro rabo. & laborabo.

Indicatiua actiua. Pręsens.

Facio. facis. facit. facitis duo, faciunt duo. facimus facitis citis. faciunt. unt.

Pręteritum imperfectum faciebam faciebas, faciebat, faciebatis, duo faciebant duo. feciebamus, faciebatis, faciebant. Præteritum perfectum feci, fecisti, fecit. præteritum plusquamperfectum feceram feceras. rat. Aoristus primus.

Feci, fecisti, fecit. Futurum faciam, facies, facies, faciet.

Imperatiua actiua, Pręsens.

Fac faciet, facite duo. faciant duo. faciate faciant. Præteritum perfectum facito tu, facito ille. Aoristus. facito tu. facito ille.

Ευκτικὰ ἐνεργητικά. Ενεςώς.

Presens Ποιέοιμι, οῖμι. ποιέοις. οῖς. ποιέοι, οῖ. ποιέοιτον, οῖτον
ποιεοίτην, οίτην. ποιέοιμεν, οῖμεν. ποιέοιτε, οῖτε. ποιέοιεν, οῖεν
perfectum Παρακείμενος. Πεποιήκοιμι, πεποιήκοις, πεποιήκοι.
Aoristus Αόριςος. Ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι. Καὶ αἰολικῶς.
Ποιήσεια, ποιήσειας, ποιήσειε. Μέλλων.
futurum Ποιήσοιμι, ποιήσοις. ποιήσοιμι, ποιήσοις. ποιήσοι.

Υποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ενεςώς.

Presens Εὰν ποιέω, ῶ. ποιέῃς, ῇς. ποιέῃ, ῇ. ἐὰν ποιέητον, ποιῆτον.
ποιέητον ῆτον. ἐὰν ποιέωμεν, ῶμεν. ποιέητε, ῆτε. ποιέωσι, ῶσι.
P. perfectum Παρακείμενος. Εὰν πεποιήκω, πεποιήκῃς. πεποιήκῃ.
Aoristus Αόριςος. α΄. Εὰν ποιήσω, ποιήσῃς, ποιήσῃ.

Απαρέμφατα ἐνεργητικά. Ενεςώς.

Presens. Ποιέειν, εῖν. Παρακείμενος. Πεποιηκέναι. ἀόριςος. α΄.
perfectum ποιῆσαι. Μέλλων. ποιήσειν.
Aoristus, futurum

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ενεςώς.

Ο ποιέων, ῶν. τοῦ ποιέοντος, οῦντος. Η ποιέουσα, οῦσα. τῆς
ποιεούσης, ούσης. Τὸ ποιέον, οῦν. τοῦ ποιέοντος, οῦντος.
Παρακείμενος. Ο πεποιηκὼς, τοῦ πεποιηκότος.
Η πεποιηκυῖα, τῆς πεποιηκυίας. Τὸ πεποιηκὸς, τοῦ πεποιηκότος.
Αόριςος πρῶτος. Ο ποιήσας, Η ποιήσασα, τὸ ποιῆσαν.
Μέλλων. Ο ποιήσων, Η ποιήσουσα, τὸ ποιῆσον.

Οριςικὰ παθητικά. Ενεςώς.

Presens Ποιέομαι, οῦμαι. ποιέῃ, ῇ. ποιέεται, εῖται. ποιεόμεθον, ούμεθον.
ποιέεσθον, εῖσθον. ποιέεσθον, εῖσθον. ποιεόμεθα, ούμεθα. ποιέεσθε,
εῖσθε. ποιέονται, οῦνται. Παρατατικός.
P. imperfectum Εποιεόμην, ούμην. ἐποιέου, οῦ. ἐποιέετο, εῖτο. ἐποιεόμεθον,
ούμεθον. ἐποιέεσθον, εῖσθον ἐποιεέσθην, εἴσθην, ἐποιεόμεθα,
ούμεθα. ἐποιέεσθε, εῖσθε. ἐποιέοντο, οῦντο. Παρακείμενος.
P. perfectum Πεποίημαι, πεποίησαι. πεποίηται. πεποιήμεθον.
πεποίησθον, πεποίησθον. πεποιήμεθα, πεποίησθε. πεποίηνται.
Paulo post futurum Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Πεποιήσομαι, πεποιήσῃ. πεποιήσεται.
Plusquamperfectum Υπερσυντέλικος. Επεποιήμην, ἐπεποίησο.
ἐπεποίητο. ἀόριςος πρῶτος. Εποιήθην, ἐποιήθης.
Aoristus p.

Optatiua actiua, Præsens.

Facerem faceres ret. faceretis facerent. faceremus faceretis facerent.

Ptūmperfectum, fecissem fecisses fecisset.

Indefinitum. fecissem fecisses fecisset, & æolice fecissem fecisses fecisset. Futurum faciam facias faciat.

Subiunctiua actiua Præsens.

Si faciam facias faciat. si faciatis faciant. Si faciamus faciatis faciant.

Præteritum pfectū cum fecerim feceris fecerit.

Aoristus primus. si fecero feceris fecerit.

Infinita actiua. Præsens.

Facere, Ptūm pfectum fecisse. Aoristus primus. fecisse. Futurum factumire.

Participia actiua, Præsens.

Hic faciens, huius facientis, hęc faciens, huius facientis, hoc faciens, huius facientis.

Ptūm perfectum, qui fecit eius qui fecit.

Quæ fecit eius quæ fecit. Quod fecit, eius quod fecit.

Aoristus primus. Qui fecit. Quæ fecit. Quod fecit.

Futurum, Hic facturus. hæc factura. hoc facturum.

Indicatiua passiua. Præsens.

Fio fis fit. fimus duo.

fitis duo fiunt duo fimus.

fitis fiunt. Pręteritum imperfectum.

Fiebam fiebas fiebat. fiebamus duo.

fiebatis duo. fiebant. fiebamus fiebatis fiebant. Pręteritum perfectum.

Factus sum factus es, factus est, facti sumus facti estis, facti sunt. facti sumus, facti estis, facti sunt.

Postpaulo futurum. Fiam fies fiet.

Præteritum plusquāperfectū factus fuerā, factus fueras. factus fuerat. Aoristus. i. Factus fui. factus fuisti.

ἐποιήθη. Μέλλων α. Ποιηθήσομαι. ποιηθήσῃ. ποιηθήσεται. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ἐποιησάμην, ἐποιήσω, ἐποιήσατο. Μέσος μέλλων α. Ποιήσομαι, ποιήσῃ, ποιήσεται.

Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ποιέου, οῦ. ποιεέσθω, είσθω. ποιέεσθον, εῖσθον, ποιεέσθων, είσθων. ποιέεσθε, ποιεῖσθε. ποιεέσθωσαν. είσθωσαν. Παρακείμενος. Πεποίησο, πεποιήσθω. ἀόριστος α. Ποιήθητι, ποιηθήτω. Μέσος ἀόριστος α. Ποίησαι, ποιησάσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ποιεοίμην, οίμην. ποιέοιο, οῖο. ποιέοιτο, οῖτο. ποιεοίμεθον, οίμεθον. ποιέοισθον, οῖσθον, ποιεοίσθην, οίσθην. ποιεοίμεθα, οίμεθα. ποιέοισθε, οῖσθε. ποιέοιντο, οῖντο. Παρακείμενος. Πεποιήμην, πεποίῃο, πεποίῃτο. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Πεποιησοίμην, πεποιήσοιο, πεποιήσοιτο. Ἀόριστος πρῶτος. Ποιηθείην, ποιηθείης, ποιηθείη. Μέλλων α. Ποιηθησοίμην, ποιηθήσοιο, ποιηθήσοιτο. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ποιησαίμην, ποιήσαιο, ποιήσαιτο. Μέσος μέλλων πρῶτος. Ποιησοίμην, ποιήσοιο, ποιήσοιτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν ποιέωμαι, ῶμαι. ποιέῃ, ῇ. ποιέηται, ῆται. ἐὰν ποιεώμεθον, ώμεθον. ποιέησθον, ῆσθον. ποιέησθον, ῆσθον. ἐὰν ποιεώμεθα, ώμεθα. ποιέησθε, ῆσθε. ποιέωνται, ῶνται. Παρακείμενος. Ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται. Ἀόριστος πρῶτος. Ἐὰν ποιηθῶ, ποιηθῇς, ποιηθῇ. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ἐὰν ποιήσωμαι, ποιήσῃ, ποιήσηται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς.

Ποιέεσθαι, εῖσθαι. Παρακείμενος, πεποιῆσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων, Πεποιήσεσθαι. Ἀόριστος πρῶτος. Ποιηθῆναι. μέλλων α. Ποιηθήσεσθαι. μέσος ἀόριστος α. Ποιήσασθαι. μέσος μέλλων α. Ποιήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ ποιεόμενος, ούμενος. τοῦ ποιεομένου, ουμένου. ἡ ποιεομένη, ουμένη, τῆς ποιεομένης, ουμένης. Τὸ ποιεόμενον, ούμενον. τοῦ ποιεομένου, ουμένου. Παρακείμενος. Ὁ πεποιημένος,

factus fuit. Futurum primum. Fiam. fies. fiet.
Medius Aoristus primus. Feci fecisti fecit.
Medium futurum primum. faciam facies faciet.

Imperatiua passiua, Pręsens.

Fi fiat fite duo. fiant duo.
fiet fiant. Pręteritum perfectum.
Fito tu. fito ille. Aoristus primus, fito tu. fito ille.
Medius Aoristus. i. facito tu, facito ille.

Optatiua passiua, Pręsens.

Fierem fieres fieret. fieremus
duo, fieretis duo. fierent duo.
fieremus fieretis fierent. Pręteritumperfectum.
Factus essem. factus esses factus esset. Post paulo
Futurum. Fiam fias fiat.
Aoristus primus. factus essem. factus esses. factus esset.
futurum primum. Fiam fias fiat.
Medius Aoristus primus. Facerem faceres faceret.
Medium futurum primum. Fiam. fias fiat.

Subiunctiua passiua, Pręsens.

Si fierem fieres fieret. Si fieremus duo.
fieretis duo. fierent duo. Si fieremus
fieretis fierent. Præteritum perfectum.
Si factus fuerim fueris fuerit. Aoristus primus.
Si factus fuero fueris fuerit. Medius aoristus primus.
Si factus fuero fueris fuerit.

Infinitiua passiua, Pręsens.

Fieri. Præteritum perfectum, factum fuisse. post paulo
futurum facturum iri. Aoristus primus, fieri. Futurũ primũ
factum iri. Medius Aoristus primus facere. Medium
futurum primum facturum esse.

Participia passiua, Præsens.

Qui fit, eius qui fit. Quæ fit.
eius quę fit. Quod fit, eius.
quod fit. præteritum perfectum. Hic factus.

ἡ πεποιημένη, τὸ πεποιημένον. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Ὁ πεποιησόμενος, ἡ πεποιησομένη, Τὸ πεποιησόμενον. Ἀόριστος πρῶτος. Ὁ ποιηθεὶς, ἡ ποιηθεῖσα, τὸ ποιηθέν. μέλλων α. Ὁ ποιηθησόμενος, ἡ ποιηθησομένη, Τὸ ποιηθησόμενον. μέσος Ἀόριστος πρῶτος. Ὁ ποιησάμενος. ἡ ποιησαμένη, Τὸ ποιησάμενον. μέσος μέλλων πρῶτος. Ὁ ποιησόμενος, ἡ ποιησομένη, τὸ ποιησόμενον.

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Η δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ αω προφέρεται. οἷον, βοάω, ῶ. δράω, ῶ. καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ η ἢ τὸ α ἔχει. οἷον, βοήσω, δράσω.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Βοάω, ῶ. βοάεις, ᾷς. βοάει, ᾷ. βοάετον, ᾶτον. βοάετον, ᾶτον. βοάομεν, ῶμεν. βοάετε, ᾶτε. βοάουσι, ῶσι. Παρατατικός. Ἐβόαον, ων. ἐβόαες, ας. ἐβόαε, α. ἐβοάετον, ᾶτον. ἐβοαέτην, άτην. ἐβοάομεν, ῶμεν. ἐβοάετε, ᾶτε. ἐβόαον, ων. Παρακείμενος. Βεβόηκα, βεβόηκας, βεβόηκε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐβεβοήκειν, ἐβεβοήκεις, ἐβεβοήκει. ἀόριστος α. ἐβόησα, ἐβόησας, ἐβόησε. μέλλων. Βοήσω, σεις, σει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Βόαε, α. βοαέτω, άτω. βοάετον, ᾶτον. βοαέτων, άτων. βοάετε, ᾶτε. Βοαέτωσαν, άτωσαν. παρακείμεν. Βεβόηκε, βεβοηκέτω. Ἀόριστος α. Βόησον, βοησάτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Βοάοιμι, ῷμι. βοάοις. ῷς. βοάοι, ῷ. βοάοιτον, ῷτον. βοαοίτην, ῴτην. βοάοιμεν, ῷμεν. βοάοιτε, ῷτε. βοάοιεν, ῷεν. Παρακείμενος. Βεβοήκοιμι, βεβοήκοις. κοι. ἀόριστος α. Βοήσαιμι, βοήσαις, βοήσαι. αἰολικῶς. Βοήσεια, βοήσειας, ειε. μέλλων. βοήσοιμι, βοήσοις. σοι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν βοάω, ῶ. βοάῃς. ᾷς. βοάῃ, ᾷ. ἐὰν βοάητον, ᾶτον. βοάητον, ᾶτον. ἐὰν βοάωμεν, ῶμεν. βοάητε, ᾶτε. βοάωσι, ῶσι. παρακείμενος. Ἐὰν βεβοήκω, κῃς. κῃ. ἀόριστος α. ἐὰν βοήσω, σῃς, σῃ.

Hęc facta. Hoc factum. Postpaulo futurum.
Hic faciendus, Hæc facienda. Hoc faciendum.
Aoristus primus. Hic factus, hæc facta, hoc factum.
futurũ primum. Hic faciendus. hæc facienda.
hoc faciendum. Medius aoristus primus. Qui fecit.
Quæ fecit. Quod fecit.. Medium futurum primum.
Hic facturus. Hæc factura. Hoc facturum.

De secunda coniugatione circũflexorum.

Secunda coniugatio circũflexorum per ao, profertur, vt clamo facio. & in penultima futuri, ita vel alpha habet, vt clamabo. faciam.

Indicatiua actiua, Pręsens.

Clamo clamas, clamat, clamatis, clamant. clamamus clamatis clamant. præteritum imperfectum.
Clamabã clamabas clamabat. clamabatis clamabãt. clamabamus clamabatis clamabant. pręteritũ perfectũ.
Clamaui clamauisti clamauit. præteritũ plusq̃pfectũ.
Clamaueram clamaueras clamauerat. Aoristus primus.
Clamaui uisti, uit. Futurum clamabo, bis, bit.

Imperatiua actiua, Præsens.

Clama clamet, clamate, clament, clamate.
Clament. pręteritũ perfectum, Clamato tu. clamato ille.
Aoristus primus. clamato tu. clamato ille.

Optatiua actiua, Præsens.

Clamarem clamares clamaret. clamaretis clamarent.
Clamaremus clamaretis clamarent. pręteritũ perfectũ.
clamauissem. uisses. uisset. Aoristus. i. clamauissem sses, sset. ęolicus clamauissem. uisses. uisset. Futurum clamem clames clamet.

Subiunctiua actiua, Præsens.

Si clamarem clamares clamaret. si clamaremus clamaretis rent. Si clamaremus clamatetis clamarẽt.
præteritum perfectum. Si clamauerim ris, rit.
Aoristus primus. Si clamauero ris, rit.

Απαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Βοάειν, ᾶν. παρακείμενος. Βεβοηκέναι. ἀόριστος α, Βοῆσαι. μέλλων. βοήσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ βοάων, ῶν. τοῦ βοάοντος, ῶντος. ἡ βοάουσα, ῶσα. τῆς βοαούσης, ώσης. τὸ βοάον, ῶν. τοῦ βοάοντος, ῶντος. παρακείμενος. ὁ βεβοηκώς. ἡ βεβοηκυῖα. τὸ βεβοηκός. ἀόριστος α. ὁ βοήσας. ἡ βοήσασα, τὸ βοῆσαν. μέλλων, ὁ βοήσων, ἡ βοήσουσα, τὸ βοῆσον.

Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Βοάομαι, ῶμαι. βοάῃ, ᾷ. βοάεται, ᾶται. βοαόμεθον, ώμεθον. βοάεσθον, ᾶσθον. βοάεσθον, ᾶσθον. βοαόμεθα, ώμεθα. βοάεσθε. ᾶσθε. βοάονται, ῶνται. παρατατικός. ἐβοαόμην, ώμην. ἐβοάου, ῶ. ἐβοάετο, ᾶτο. ἐβοαόμεθον, ώμεθον. ἐβοάεσθον, ᾶσθον. ἐβοαέσθην, άσθην. ἐβοαόμεθα, ώμεθα. ἐβοάεσθε, ᾶσθε. ἐβοάοντο, ῶντο. παρακείμενος. Βεβόημαι, βεβόησαι. ται. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Βεβοήσομαι, βεβοήσῃ, σεται. Ὑπερσυντέλικος. ἐβεβοήμην, ἐβεβόησο, ἐβεβόητο. ἀόριστος α. ἐβοήθην, ἐβοήθης, θη. μέλλων πρῶτος. βοηθήσομαι, βοηθήσῃ, ται. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. ἐβοησάμην, ἐβοήσω, το. μέσος μέλλων πρῶτος βοήσομαι βοήσῃ, εται. Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Βοάου, ῶ. βοαέσθω, άσθω. βοάεσθον, ᾶσθον. βοαέσθων, άσθων. βοάεσθε, ᾶσθε. βοαέσθωσαν, άσθωσαν. παρακείμενος Βεβόησο, βεβοήσθω. ἀόριστος α. Βοήθητι, βοηθήτω. μέσος ἀόριστος πρῶτος. Βόησαι, βοησάσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Βοαοίμην, ῴμην. βοάοιο, ῷο. βοάοιτο. ῷτο. βοαοίμεθον, ῴμεθον. βοάοισθον, ῷσθον. βοαοίσθην, ῴσθην. βοαοίμεθα. ῴμεθα, βοάοισθε, ῷσθε. βοάοιντο, ῷντο. Παρακείμενος. Βεβοήμην, βεβοῇο, βεβοῇτο. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Βεβοησοίμην, βεβοήσοιο, βεβοήσοιτο. Ἀόριστος πρῶτος, Βοηθείην, βοηθείης, βοηθείη. μέλλων πρῶτος. Βοηθησοίμην, βοηθήσοιο. βοηθήσοιτο. μέσος ἀόριστος πρῶτος. Βοησαίμην, βοήσαιο

Infinita actiua, Præsens.
Clamare.ptūm perfectum.clamauisse. aoristus primus. clamauisse. Futurum clamatum ire.

Participia actiua, Præsens.
Hic clamans,huius clamantis,hæc clamans,huius clamantis,hoc clamans,huius clamantis.
Præteritum perfectum.Qui clamauit.Quæ clamauit, quod clamauit.aoristus.i.Qui clamauit,quę clamauit, qđ clamauit.futurū,hic clamatur⁹, hęc tura,hoc turū.

Indicatiua pasſiua, Præsens.
Clamor clamaris clamatur,clamamur.
clamamini clamantur,clamamur clamamini
clamantur. Præteritum imperfectum.clamabar
clamabaris clamabatur. clamabamur clamabamini
clamabantur,clamabamur clamabamini
clamabantur. Ptæteritū perfectum clamatus sum es est.
postpaulo futurum.Clamabor beris,bitur.
Ptūm plusquamperfectū clamatus fuerā fueras fuerat.
Aoristus.i.clamatus fui fuisti fuit.Futurum primum.
clamabor beris.bitur.Medius aoristus primus .
clamaui clamauisti uit. Mediū futurū primū clamabo, bis,bit.

Imperatiua pasſiua, Pręsens.
Clamare clametur clamamini clamentur.
clamamini clamentur.Præteritum perfectum.
clamator tu,clamator ille.Aorist⁹.i.clamator tu,tor ille.
Medius aoristus. i. clamator tu, clamator ille.

Optatiua pasſiua, Præsens.
Clamarer clamareris clamaretur.clamaremur duo.
clamaremini duo.clamarentur duo.clamaremur.
clamaremini clamarentur. Præteritum perfectum.
Clamatus essem esses esset.Postpaulo futurum
clamer.clameris.clametur. Aoristus primus.
clamarer,clamareris,clamaretur. Futurum.i.clamer,
clameris clamet.Medius aoristus prim⁹.clamē clames.

σαιτο. μέσος μέλλων α. Βοησοίμην, βοήσοιο, σοιτο.

Υποτακτικὰ παθητικά. Ενεστώς.

Εὰν βοάωμαι, ῶμαι. βοάῃ, ᾷ. βοάηται. ᾶται. ἐὰν βοαόμεθον, ώμεθον. βοάησθον, ᾶσθον. βοάησθον, ᾶσθον. ἐὰν βοαώμεθα, ώμεθα, βοάησθε, ᾶσθε. βοάωνται, ῶνται. Παρακείμενος. ἐὰν βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται. Αόριστος α. ἐὰν βοηθῶ, βοηθῇς, ῇ. μέσος. αόριστος α. ἐὰν βοήσωμαι, βοήσῃ, σηται.

Απαρέμφατα παθητικά. Ενεστώς.

Βοάεσθαι, ᾶσθαι. Παρακείμενος, Βεβοῆσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων, Βεβοήσεσθαι. Αόριστος α, βοηθῆναι. μέλλων πρῶτος, βοηθήσεσθαι. μέσος αόριστος πρῶτος, βοήσασθαι. μέσος μέλλων α, βοήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. Ενεστώς.

Ο βοαόμενος, ώμενος. τοῦ βοαομένου, ωμένου. Η βοαομένη. ωμένη. τῆς βοαομένης. ωμένης. Τὸ βοαόμενον, ώμενον. τοῦ βοαομένου, ωμένου. Παρακείμενος. Ο βεβοημένος. Η βεβοημένη, τὸ βεβοημένον. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ο βεβοησόμενος, ἡ βεβοησομένη, τὸ βεβοησόμενον. Αόριστος α. Ο βοηθεὶς, ἡ βοηθεῖσα. τὸ βοηθέν. μέλλων α. ὁ βοηθησόμενος, ἡ βοηθησομένη, τὸ βοηθησόμενον. μέσος αόριστος α. ὁ βοησάμενος. ἡ βοησαμένη, τὸ βοησάμενον. μέσος μέλλων α. ὁ βοησόμενος, ἡ βοησομένη, τὸ βοησόμενον.

Περὶ τῆς τρίτης συζυγίας.

Η τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων, διὰ τοῦ οω προφέρεται. οἷον, χρυσόω, ῶ καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ω μέγα ἔχει. οἷον, χρυσώσω. πλὴν τοῦ ἀρόω ἀρόσω. ὀμόω. ὀμόσω. ἐνόω, ἐνόσω. βόω, βόσω. ὀνόω, ὀνόσω.

Οριστικὰ ἐνεργητικά. Ενεστώς.

Χρυσόω, ῶ. χρυσόεις, οῖς. χρυσόει, οῖ. χρυσόετον, οῦτον. χρυσόετον, οῦτον. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόετε, οῦτε. χρυσόουσι, οῦσι. Παρατατικός. Εχρύσοον, ουν. ἐχρύσοες, ους. ἐχρύσοε, ου. ἐχρυσόετον, οῦτον. ἐχρυσοέτην, ούτην. ἐχρυσόομεν, οῦμεν.

met. Mediũ futurũ primũ clamẽ, clames, clamet.

Subiunctiua passiua, pręsens.

Si clamarer, clamareris, clamaretur. Si clamaremur, clamaremint, clamarentur.
Si clamaremur, clamaremini, clamarentur.
Pręteritum perfectũ, si clamatus fuerim, fueris, rit.
Aoristus.i. si clamatus fuero, fueris, fuerit. Medius aoristus primus. Si clamauero clamaueris rit.

Infinita passiua, præsens.

Clamari. pteritũ pfectũ clamatũ esse. Postpaulo futurũ clamatũ iri. Aoristus primus. clamatũ esse. futurũ primum. clamatum iri. Medius aoristus.i. clamauisse. Medium futurum.i. clamatumiri.

Participia passiua, pręsens.

Qui clamatur, eius qui clamatur. Quę clamat. eius quæ clamatur. Quod clamatur, eius quod clamatur. Præteritum perfectum. Hic clamatus, hęc clamata, hoc clamatum. Postpaulo futurum, hic clamandus, hæc clamanda. hoc clamandum. Aoristus pri. hic clamatus hęc clamata, hoc atum. Futurũ primũ, hic clamãdus, hæc clamanda, hoc clamandum. Medius aoristus pri. Qui clamauit. quę clamauit. quod clamauit. Mediũ futurum.i. hic clamaturus. hęc clamatura, hoc clamaturum.

De tertia coniugatione.

Tertia coniugatio circunflexorum p oo, pfert, ut inauro, & in penultima futuri o mega habet, ut inaurabo. pręter aro, arabo. Iuro, iurabo, unio, uniã. Nutrio, nutriã, cõqror, ꝯquerar.

Indicatiua passiua, præsens.

Deauro, deauras, deaurat, tis duo, deaurãt duo. deauramus, deauratis, deaurant.
Præteritũ imperfectũ. Deaurabã deaurabas abat deaurabatis deaurabant. deaurabamus,

ὁ χρυσόετε, οῦτε. ἐχρύσοον, ουν. Παρακείμενος. Κεχρύσωκα, κας, κε. Υπερσυντέλικος. Εκεχρυσώκειν, κεις, κει. Αόριστος, α. Εχρύσωσα, ἐχρύσωσας, ἐχρύσωσε. μέλλων. Χρυσώσω, χρυσώσεις, χρυσώσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ενεστώς.

Χρύσοε, ου. χρυσοέτω, ούτω. χρυσόετον, οῦτον χρυσοέτων, ούτων. χρυσόετε, ουτε. χρυσοέτωσαν, ούτωσαν. Παρακείμενος. Κεχρύσωκε, κεχρυσωκέτω. Αόριστος πρῶτος. Χρύσωσον, χρυσωσάτω.

Ευκτικὰ ἐνεργητικά. Ενεστώς.

Χρυσόοιμι, οῖμι. χρυσόοις, οῖς. χρυσόοι, οῖ. χρυσόοιτον, οῖτον. χρυσοοίτην, οίτην. χρυσόοιμεν, οῖμεν. χρυσόοιτε, οῖτε. χρυσόοιεν, οῖεν. Παρακείμενος, Κεχρυσώκοιμι, κεχρυσώκοις, κεχρυσώκοι. Αόριστος α. Χρυσώσαιμι, χρυσώσαις. χρυσώσαι. Αἰολικῶς. Χρυσώσεια, σειας, σειε. μέλλων. Χρυσώσοιμι, χρυσώσοις, χρυσώσοι.

Υποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ενεστώς.

Εὰν χρυσόω, ῶ χρυσόῃς, οῖς. χρυσόῃ, οῖ. ἐὰν χρυσόητον, ῆτον. χρυσόητον, ῆτον. ἐὰν χρυσόωμεν, ῶμεν. χρυσόητε, ῆτε. χρυσόωσι, ῶσι. Παρακείμενος. Εὰν κεχρυσώκω, κεχρυσώκῃς, κεχρυσώκῃ. Αόριστος α. Εὰν χρυσώσω, χρυσώσῃς, χρυσώσῃ.

Απαρέμφατα ἐνεργητικά. Ενεστώς.

Χρυσόειν, οῦν. Παρακείμενος, Κεχρυσωκέναι. Αόριστος α. Χρυσῶσαι. μέλλων, χρυσώσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ενεστώς.

Ο χρυσόων, ῶν. τοῦ χρυσόοντος, οῦντος. Η χρυσόουσα, οῦσα. τῆς χρυσοούσης, ούσης. Τὸ χρυσόον, οῦν. τοῦ χρυσόοντος, οῦντος. Παρακείμενος. Ο κεχρυσωκὼς, τοῦ κεχρυσωκότος. Η κεχρυσωκυῖα, τῆς κεχρυσωκυίας. Τὸ κεχρυσωκὸς, τοῦ κεχρυσωκότος. Αόριστος πρῶτος. Ο χρυσώσας, τοῦ χρυσώσαντος. Η χρυσώσασα, τῆς χρυσωσάσης. Τὸ χρυσῶσαν, τοῦ χρυσώσαντος. μέλλων. Ο χρυσώσων, τοῦ χρυσώσοντος. Η χρυσώσουσα, τῆς χρυσωσούσης. Τὸ χρυσῶσον, τοῦ χρυσώσοντος.

deaurabatis, deaurabant. Præteritum perfectum. Deauraui, uisti uit Ptūm plusquā pfectū deauraueram ras. rat. Aoristus primus. deauraui sti. deaurauit. Futurum . deaurabo, deaurabis, deaurabit.

Imperatiua actiua, Pręsens.

Deaura. deauret. deauretis. deaurent. deaurate. deaurent. Pręteritum perfectum. deaurato tu. deaurato ille. Aoristus primus. Deaurato tu. deaurato ille.

Optatiua actiua, Pręsens.

Deaurarem. deaurares. deauraret. deauraretis. deaurarent. deauraremus. deauraretis. deaurarent. Ptūm perfe. Deaurauissem deaurauisses deaurauisset. Aoristus. 1. deaurauissem deaurauisses deaurauisset. Aeolice deaurauissem. sses. sset. Futurum deaurem deaures deauret.

Subiunctiua actiua, Præsens.

Si deaurem. deaures. deauret. si deauretis. deaurent. Si deauremus deauretis deaurent. Ptūm perfect. Si deauraucrim deauraueris deaurauerit. Aoristus primus. Si deaurauero raueris. rauerit.

Infinitiua actiua. Præsens.

Deaurare. Ptūm perfectū deaurauisse. Aoristus primus. deaurauisse. Futurum deauratumire.

Participia actiua, Præsens.

Hic deaurans, huius rantis. Hęc deaurans, huius deaurantis, hoc deaurans, huius deaurantis. Pręteritum perfectum. Qui deaurauit, eius qui uit. Quæ deaurauit, eius quæ uit. Quod deaurauit. eius quod uit. Aoristus primus. Qui deaurauit eius qui uit. Quę deaurauit eius quæ uit. Quod deaurauit ei⁹ quod deaurauit. Futurū hic turus. huius deauraturi, hæc deauratura, huius deauraturæ, hoc deauraturum, huius deauraturi.

Οριστικὰ παθητικά. Ενεστώς.

Χρυσόομαι, οῦμαι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόεται, οῦται. χρυσόομεθον, ούμεθον. χρυσόεσθον, οῦσθον. χρυσόεσθον, οῦσθον. χρυσοόμεθα, ούμεθα. χρυσόεσθε, οῦσθε. χρυσόονται, οῦνται. Παρατατικός. Εχρυσοόμην, ούμην. ἐχρυσόου, οῦ. ἐχρυσόετο, οῦτο. ἐχρυσοόμεθον, ούμεθον. ἐχρυσόεσθον, οῦσθον. ἐχρυσοέσθην, ούσθην. ἐχρυσοόμεθα. ούμεθα. ἐχρυσόεσθε, οῦσθε. ἐχρυσόοντο οῦντο. Παρακείμενος. Κεχρύσωμαι, κεχρύσωσαι, σωται. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Κεχρυσώσωμαι, κεχρυσώσῃ, κεχρυσώσεται. Υπερσυντέλικος. Εκεχρυσώμην. ἐκεχρύσωσο, ἐκεχρύσωτο. Αόριστος α. Εχρυσώθην, ἐχρυσώθης, ἐχρυσώθη. μέλλων α. Χρυσωθήσομαι, σῃ, σεται. μέσος ἀόριστος πρῶτος. Εχρυσωσάμην, ἐχρυσώσω, ἐχρυσώσατο, μέσος μέλλων α. Χρυσώσωμαι, χρυσώσῃ, χρυσώσεται.

Προστακτικὰ παθητικά. Ενεστώς.

Χρυσόου, οῦ. χρυσοέσθω, ούσθω. χρυσόεσθον, οῦσθον. χρυσοέσθων, οῦσθων. χρυσόεσθε, οῦσθε. χρυσοέσθωσαν, ούσθωσαν. Παρακείμενος. Κεχρύσωσο, κεχρυσώσθω. Αόριστος πρῶτος. Χρυσώθητι, χρυσωθήτω. μέσος ἀόριστος α. Χρύσωσαι, χρυσωσάσθω.

Ευκτικὰ παθητικά. Ενεστώς.

Χρυσοοίμην, οίμην. χρυσόοιο. οῖο. χρυσόοιτο, οῖτο. χρυσοοίμεθον, οίμεθον. χρυσοοίσθον, οῖσθον. χρυσοοίσθην, οίσθην. χρυσοοίμεθα, οίμεθα. χρυσόοισθε, οῖσθε. χρυσόοιντο, οῖντο. Παρακείμενος. Κεχρυσώμην. κεχρύσωο. σωτο. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Κεχρυσωσοίμην, κεχρυσώσοιο, κεχρυσώσοιτο. Αόριστος α. Χρυσωθείην, χρυσωθείης, χρυσωθείη. Μέλλων α. Χρυσωθησοίμην, χρυσωθήσοιο, χρυσωθήσοιτο. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Χρυσωσαίμην. χρυσώσαιο, χρυσώσαιτο. Μέσος μέλλων πρῶτος. Χρυσωσοίμην, χρυσώσοιο, χρυσώσοιτο.

Υποτακτικὰ παθητικά. Ενεστώς.

Εὰν χρυσόωμαι, ῶμαι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόηται, ῶται. χρυσοώμεθον, ώμεθον. χρυσόησθον, ῶσθον. χρυσόησθον, ῶσθον.

Indicatiua pafsiua, Præſens.

Deauror. deauraris. deauratur. deauramur. deauramini. deaurantur. deauramur. deauramini deaurantur. Ptūm impſectū. deaurabar deaurabaris deaurabatur deaurabamur deaurabamini deaurabantur, deaurabamur bamini. deurabantur. Præteritum perfectum. deauratus fui. deauratus fuiſti. deauratus fuit. Poſtpaulo futurū. Deaurabor. raberis. deaurabitur. Ptūm pluſquāperfectū. deauratus fueram fueras fuerat. Aoriſtus primus. deauratus fui fuiſti fuit. Futurum primum. deaurabor, beris. bitur. Medius Aoriſtus primus. deauraui deauraulſti deaurauit. Mediū futurū primū Deaurabo deaurabis deaurabit.

Imperatiua paſsiua, Præſens.

Deaurare. deauretur. deauraminor. deaurantor. deauraminor deaurantor. Ptūm perfectum. Deaurator tu. rator. ille. Aoriſtus primus. deaurator tu. rator ille. Medius aoriſtus primus. deaurato tu tu. deaurato ille.

Optatiua paſsiua, Præſens.

Deuararer. deuerareris. raretur. raremur. remini. rentur. deauraremur. deauraremini. deaurarennr. Præteritum perfectū. Deauratus eſſem. deauratus eſſes. eſſet. Pnſtpaulo futurum. deaurer. deaureris. deauretur. Aoriſtus. primus. Deauratus eſſem. eſſes. eſſet. Futurum primum. deaurer. deaureris. deauretur. Medius aoriſtus. i. Deaurem. deaures. deauretur. Medium Futurum. i. deaurem. deaures deauret.

Subiunctiua paſsiua, Præſens.

Si deaurer. deaureris. deauretur. Si deauremur. deauremini. deaurentur.

ἐὰν χρυσοώμεθα, ώμεθα. χρυσόησθε, ῶσθε. χρυσόωνται, ῶνται.
Παρακείμενος. Ἐὰν κεχρυσώμαι, κεχρυσῶ κεχρυσῶται.
Ἀόριστος α. Ἐὰν χρυσωθῶ, χρυσωθῇς, χρυσωθῇ. μέσος ἀόριστος α. Ἐὰν χρυσώσωμαι, χρυσώσῃ, χρυσώσηται. Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς.

Χρυσόεσθαι, οῦσθαι. Παρακείμενος, Κεχρυσῶσθαι. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, Κεχρυσώσεσθαι. Ἀόριστος πρῶτος. Χρυσωθῆναι. μέλλων πρῶτος. Χρυσωθήσεσθαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος. Χρυσώσασθαι. μέσος μέλλων πρῶτος. Χρυσώσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ χρυσοόμενος, ούμενος. τοῦ χρυσοομένου, ουμένου. ἡ χρυσοομένη, ουμένη. τῆς χρυσοομένης, ουμένης. Τὸ χρυσοόμενον, ούμενον. τοῦ χρυσοομένου, ουμένου. Παρακείμενος. Ὁ κεχρυσωμένος. ἡ κεχρυσωμένη. Τὸ κεχρυσωμένον. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Ὁ κεχρυσωσόμενος. Ἡ κεχρυσωσομένη. Τὸ κεχρυσωσόμενον. Ἀόριστος α. Ὁ χρυσωθείς. ἡ χρυσωθεῖσα. Τὸ χρυσωθέν. μέλλων α. Ὁ χρυσωθησόμενος. ἡ χρυσωθησομένη. Τὸ χρυσωθησόμενον. μέσος ἀόριστος α. Ὁ χρυσωσάμενος. ἡ χρυσωσαμένη. Τὸ χρυσωσάμενον. μέσος μέλλων α. ὁ χρυσωσόμενος. ἡ χρυσωσομένη. τὸ χρυσωσόμενον. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι σπανίως ἀρίσκονται μέσοι παρακείμενοι καὶ δεύτεροι ἀόριστοι ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἷον. κτυπῶ, ἔκτυπα, ἔκτυπον. δουπῶ, δέδουπα, ἔδουπον. μυκῶ, μέμυκα, ἔμυκον. χρεμισμῶ, ἔχραισμον. ὀλισθῶ, ὤλισθον. ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. βλαστῶ, ἔβλαστον. ἀλαλκῶ, ἤλαλκον. ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης, οὐδαμῶς.

Περὶ τῶν εἰς μι ῥημάτων.

Τὰ εἰς μι ῥήματα ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥημάτων γίνονται. Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι, τέσσαρες. αἱ πρώτη ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων γίνεται. οἷον, πιθέω, ῶ. πίθημι. ἔχει δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ

Si deauremur. deauremini. deaurentur.
Præteritum perfectum. si deauratus fuerim fueris fuerit.
Aoristus pri. Si deauratus. ro. eris. erit.
Medius Aoristus primus. Si deaurauero deauraueris deaurauerit.

Infinitiua passiua Præsens.

Deauraui. Præteritum perfectum. deauratum esse.
Postpaulo futurum deauratumiri. Aorístus primus.
Deauratumesse. Futurum primum deauratumiri.
Medius Aoristus. i. deaurauisse. medium futurum primum. Deauratumire.

Participia passiua, Præsens.

Qui deauratur, eius qui deauratur.
Quæ deauratur, eius quæ deauratur.
Quod deauratur, eius quod deauratur.
Præteritum perfectum. Hic deauratus, hæc deaurata.
hoc deauratum. Postpaulo futurum. Hic deaurandus.
Hæc deauranda, hoc deaurandum. Aoristus primus.
Hic deauratus, hæc deaurata, hoc deauratum.
Futurum primum. Hic deaurandus, hæc deauranda,
hoc deaurādū. Medius Aoristus prim⁹. Qui deaurauit.
Quæ deaurauit. Quod deaurauit. Medium
Futurum primum, hic deauraturus. Hæc deauratura,
hoc deauraturum. Oportet autem scire, quod raro
inueniuntur media prçterita perf. & secundi Aoristi
in prima, & secunda coniugatione cir/
cunflexorum, vt pulso pulsaui, pulsaui, strepo strepui,
strepui. mugio, mugiui, mugiui. Iuuo iuui, iuui.
Labor lapsus, sum, pecco peccaui, germino aui,
expello iuuans, expuli iuuans. Sed in tertia nequaquā.

De in mi verbis.

In mi verba à circunflexis verbis fiunt
sunt autem horum coniugationes quatuor, quarum
prima à prima circunflexorum fit.
vt pono, pono, habet vero ita in penultima

τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ ε δὲς, ἐν τῇ τοῦ παθητικοῦ. οἷον, τίθημι, τίθεμαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τίθημι. τίθης. τίθησι. τίθετον. τίθετον. τίθεμεν. τίθετε. τιθεῖσι, καὶ ἰωνικῶς, τιθέασι. Παρατατικός. Ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη. ἐτίθετον, ἐτιθέτην, ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν. Παρακείμενος. Τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, ἐτεθείκει. γράφονται δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου ἔθει βοιωτικῷ. Ἀόριστος α. Ἔθηκα, ἔθηκας, κε. ἀντὶ ἔθησα ἔξω τοῦ κανόνος. ὁμοίως καὶ ἔδωκα, καὶ ἧκα, καὶ ἤνεγκα, καὶ εἶπα. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸ σύμφωνον τοῦ οἰκείου μέλλοντος. Ἀόριστος β. Ἔθην, ἔθης. ἔθη. ἔθετον, ἐθέτην, ἔθεμεν. ἔθετε, ἔθεσαν. Μέλλων Θήσω, θήσεις θήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τίθετι, τιθέτω. τίθετον, τιθέτων, τίθετε, τιθέτωσαν. Παρακείμενος. Τέθεικε, τεθεικέτω. Ἀόριστος β. Θέτι, ἢ θὲς, θέτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τιθείην, τιθείης, τιθείη. τιθείητον τιθειήτην. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, καὶ τιθεῖεν. Παρακείμενος. τεθείκοιμι, τεθείκοις, τεθείκοι. Ἀόριστος β. Θείην, θείης, θείη, μέλλων. Θήσοιμι, οις, σοι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ. ἐὰν τιθῆτον. τιθῆτον. ἐὰν τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι. Παρακείμενος. ἐὰν τεθείκω, τεθείκῃς, τεθείκῃ. ἀόριστος β. ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τιθέναι. Παρακείμενος. τεθεικέναι. ἀόριστος β. Θεῖναι. μέλλων. Θήσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος. Ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης. Τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος. Παρακείμενος. Ὁ τεθεικώς. ἡ τεθεικυῖα. Τὸ τεθεικός. Ἀόριστος β. Ὁ θείς.

actiui, e autem in penultima passiui, vt pono, ponor. Indicatiua actiua. Præsens.

Pono, ponis, ponit, ponitis, ponūt, ponimus, ponitis, ponunt, & ionice ponunt. Ptūm perfectum, ponebam, ponebas, ponebat, ponebatis, ponebant, ponebamus, batis, bant, Ptūm perfectum, posui, posuisti, posuit. Ptūm plusquáperfectū. posueram posueras rat. Scribuntur autem per e iota diphthongum more bœotico. Aoristus primus. posui posuisti fuit, pro posui extra regulā, similiter & dedi, & misi, & tuli, & dixi, hæc enim non seruauerūt consonantem proprii futuri, Aoristus secundus. posui fuisti, fuit, fuistis, runt, fuimus, posuistis, posuerunt. Futurum ponam, pones, ponet,

Imperatiua actiua, Præsens.

Pone ponat, ponite, ponant, ponite, ponant. Ptūm pfectum. ponito tu, ponito ille. Aoristus secūdus. ponito, vel ponito, ponito.

Optatiua actiua, Præsens.

Ponerem poneres poneret poneretis rent, ponerem* retis, ponerent, & ponerent. Præteritum perfectum, posuissem ses sset. Aoristus secundus, posuissem sses, sset. Futurum ponam ponas ponat.

Subiunctiua actiua, Præsens.

Si ponā, ponas, ponat, si ponatis, ponāt, si ponamus ponatis ponāt. Præteritum pfectū, si posuerim, posueris, erit. Aoristus secundus, si posuerim eris, erit.

Infinitiua actiua, Præsens.

Ponere præteritū perfectum. posuisse Aoristus secūdus. posuisse Futurum, positurum esse.

Participia actiua, Præsens.

Qui ponit, eius qui nit. Quæ ponit, eius quæ nit. Quod ponit, eius quod nit. præteritū perfe. Qui posuit Quę posuit, quod posuit Aoristus. ii. qui posuit

ἡ θεῖσα. τὸ θέν: μέλλων. Ὁ θήσων. ἡ θήσουσα. τὸ θῆσον. Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται. τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται. παρατατικός. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο. Παρακείμενος. Τέθειμαι. τέθεισαι, τέθειται. μετ' ὀλίγον μέλλων. Τεθείσομαι, τεθείσῃ, σεται. Ὑπερσυντέλικος. ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο. ἀόριστος πρῶτος. ἐτέθην, ἐτέθης, θη. μέλλων πρῶτος. τεθήσομαι, τεθήσῃ, σεται. μέσος ἀόριστος δεύτερος. ἐθέμην, ἔθεσο, καὶ ἔθου, ἔθετο. μέσος μέλλων πρῶτος. Θήσομαι, θήσῃ, σεται.

Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Τίθεσο, καὶ τίθου, τιθέσθω. τίθεσθον, τιθέσθων. τίθεσθε, τιθέσθωσαν. Παρακείμενος. Τέθεισο, τεθείσθω. ἀόριστος πρῶτος. τέθητι, τεθήτω. μέσος ἀόριστος δεύτερος. θέσο, καὶ θοῦ, θέσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο. τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην, τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο. Παρακείμενος. Τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο. μετ' ὀλίγον μέλλων. Τεθεισοίμην, τεθείσοιο, το. ἀόριστος πρῶτος. Τεθείην, τεθείης, τεθείη. μέλλων πρῶτος. Τεθησοίμην, σοιο, σοιτο. μέσος ἀόριστος δεύτερος. Θείμην, θεῖο, θεῖτο. μέσος μέλλων πρῶτος. Θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται. Παρακείμενος. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται. Ἀόριστος πρῶτος. ἐὰν τεθῶ, τεθῇς, τεθῇ. μέσος ἀόριστος δεύτερος. ἐὰν θῶμαι, θῇ. θῆται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς.

Τίθεσθαι. παρακείμενος, Τεθεῖσθαι. μετ' ὀλίγον

quę posuit.qd' posuit,futurū,hic positurus hęc positura, hoc positurum. Indicatiua passiua, Præsens.

Ponor poneris ponitur. ponimur. ponimini ponūtur. ponimur ponimini ponuntur. Prętęritum imperfectum. ponebar nebaris, batur, ponebamur ponebamini, ponebantur. ponebamur bamini bantur.
Prętęritū perfectum. positus sum, positus es, positus est.
Postpaulo futurum ponar poneris ponetur.
Præteritum plusquamperf. positus fueram ras, rat.
Aoristus primus. positus fui fuisti fuit. futurum primum. ponar, poneris tur. Medius Aoristus secundus.
Posui posuisti posuit. Medium futurum primum.
ponam pones ponet.

Imperatiua passiua, Pręsens.

Ponere ponatur. ponimini ponantur. ponimini ponantur. Præteritum perfe. ponitor tu, ponitor ille. Aoristus primus. ponitor ponitor. Medius Aoristus secundus. ponito, & ponito, ponat.

Optatiua passiua, Pręsens.

Ponerer reris, retur, poneremur poneremini ponerent. poneremur remini, rentur. Præteritū perf. positus essem esses, esset. Postpaulo Futurum ponar ponaris natur. Aoristus primus. positus essem esses esset. Futurū primū ponar naris, natur. Medius Aoristus.ii. posuissem isses, isset. Medium futurum primum. Ponam ponas ponat.

Subiunctiua passiua, Præsens.

Si ponar ponaris ponatur. Si ponamur ponamini ponantur. si ponamur ponamini ponantur.
Præteritum perfectum. Si positus fuerim eris erit.
Aoristus primus. Si positus fuero eris, erit.
Medius Aoristus secundus. Si posuero posueris posuerit.

Infinitiua passiua, Præsens.

Poni præteritum perfect. positum esse, postpaulo.

μέλλων. Τεθείσεσθαι. ἀόριστος πρῶτος. Τεθῆναι. μέλλων πρῶτος. Τεθήσεσθαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος Θέσθαι. μέσος μέλλων πρῶτος. Θήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ τιθέμενος. ἡ τιθεμένη. τὸ τιθέμενον. Παρακείμενος. Ὁ τεθειμένος. ἡ τεθειμένη. τὸ τιθέμενον. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ τεθεισόμενος. ἡ τεθειμένη. τὸ τεθειμένον. ἀόριστος πρῶτος. ὁ τεθείς. ἡ τεθεῖσα. τὸ τεθέν. μέλλων πρῶτος. ὁ τεθησόμενος. ἡ τεθησομένη. τὸ τεθησόμενον. μέσος ἀόριστος δεύτερος. ὁ θέμενος. ἡ θεμένη. τὸ θέμενον. μέσος μέλλων. πρῶτος. ὁ θησόμενος. ἡ θησομένη. τὸ θησόμενον.

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι.

Δευτέρα συζυγία τῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων. οἷον, ἱστάω, ῶ, ἵστημι. ἔχει δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸ α δὲ, ἐν τῇ τοῦ παθητικοῦ. οἷον, ἵστημι, ἵσταμαι.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἵστημι. ἵστης, ἵστησι. ἵστατον. ἵστατον. ἵσταμεν. ἵστατε. ἱστᾶσι. Παρατατικός. Ἵστην. ἵστης. ἵστη. ἵστατον, ἱστάτην. ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν. Παρακείμενος. Ἕστηκα, ἕστηκας, ἕστηκε, καὶ οὐχ ἔστηκα, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔστηκα, ἀπὸ τοῦ ἔστηκα γινομένου. ὁμοίως καὶ ὁ Ὑπερσυντέλικος., ἑστήκειν, ἑστήκεις ἑστήκει. Ἀόριστος πρῶτος. Ἔστησα, ἔστησας, ἔστησε. Ἀόριστος δεύτερος. Ἔστην ἔστης, ἔστη. ἔστητον, ἐστήτην, ἔστημεν, ἔστητε. ἔστησαν, μέλλων. Στήσω, στήσεις, στήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἵσταθι, ἱστάτω. ἵστατον. ἱστάτων. ἵστατε, ἱστάτωσαν. Παρακείμενος. Ἕστακε, ἑστακέτω. Ἀόριστος πρῶτος. Στῆσον, στησάτω. Ἀόριστος δεύτερος. Στῆθι, στήτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη. ἱσταίητον, ἱσταιήτην. ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν, καὶ ἱσταῖεν. Παρακείμενος. Ἑστάκοιμι. ἑστάκοις, ἑστάκοι. Ἀόριστος πρῶτος. Στήσαιμι,

Futurum positumiri. Aoristus primus. positum esse. Futurũ primũ positumiri. Medius aoristus. ii. posuisse. Mediũ futurum primum positum esse.

Participia passiua, Pręsens.

Qui ponitur, quæ ponitur, qđ ponitur. Ptũm perfectũ. Hic positus, hęc posita, hoc positum. Post paulo futurũ, Hic ponẽdus, hæc ponẽda, hoc ponendũ. Aoristus. i. hic positus, hæc posita, hoc positum. Futurũ primum. Hic ponendus, hæc ponenda, hoc ponendũ. Medius Aoristus secundus. Qui posuit, quæ posuit, quod posuit. Medium futurum primũ, hic positurus, hæc positura, hoc positurum.

De secunda coniugatione uerborũ in mi.

Secunda coniugatio eorum, quæ in mi, fit a secunda circunflexorum, vt statuo. habet autem ita in penultima actiui, alpha vero in penultima passiui, vt statuo statuor.

Indicatiua actiua, Præsens.

Statuo tuis, tuit, statuistis statuunt, statuim*, tuistis, tuũt. Ptũm imperfectũ. statuebã bas, bat, batis, bant, bamus, batis, bant. Pręteritum perfectum. statui tuisti. tuit, & non extiti ad differentiã extiti ab existo facti. similiter & Præteritum plusquãperfectũ statueram statueras rat. Aoristus primus statui tuisti. tuit. Aoristus secundus. statui tuisti. tuit. tuistis. runt. statuimus. istis. runt. Futurũ statuam statues statuet.

Imperatiua actiua, Præsens.

Statue statuat. statuite. statuant. statuite. statuant. Pręteritum perfectum, statuito tu, tuito ille. Aoristus. i. statuito tu. tuito ille. Aoristus. ii. statuito tu. statuito ille.

Optatiua actiua, Præsens.

Statuerem statueres statueret retis. rent. statueremus statueretis. statuerent & statuerent. Præteritũ pfectũ. statuissem sses. statuisset. Aoristus primus. statuissem

ϛήσαις, ϛήσαι· Αἰολικῶς, Στήσεια, ϛήσειας, ϛήσειε. Αόριϛος δεύτερος. ϛαίην, ϛαίης, ϛαίη. μέλλων. Στήσοιμι, ϛήσοις, ϛήσοι.

Υποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ενεϛώς.

Εὰν ἱϛῶ, ἱϛᾷς. ὁϛᾷ. ἐὰν ἱϛᾶτον, ἱϛᾶτον, ἐὰν ἱϛῶμεν, ἱϛᾶτε, ἱϛῶσι. Παρακείμενος. Εὰν ἑϛήκω, ἑϛήκῃς, ἑϛήκῃ. Αόριϛος πρῶτος. Εὰν ϛήσω, ϛήσῃς, ϛήσῃ. Αόριϛος δεύτερος, Εὰν ϛῶ, ϛῇς, ϛῇ,

Απαρέμφατα ἐνεργητικά. Ενεϛώς.

Ιϛάναι, Παρακείμενος, Εϛηκέναι. Αόριϛος πρῶτος. Στῆσαι. ἀόριϛος δεύτερος, Στῆναι. Μέλλων, Στήσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ενεϛώς.

Ο ἱϛὰς, τοῦ ἱϛάντος. ἡ ἱϛᾶσα, τῆς ἱϛάσης. Τὸ ἱϛὰν, τοῦ ἱϛάντος. Παρακείμενος. Ο ἑϛηκώς. ἡ ἑϛηκυῖα. τὸ ἑϛηκός. ἀόριϛος πρῶτος. Ο ϛήσας. ἡ ϛήσασα. Τὸ ϛῆσαν. ἀόριϛος δεύτερος. Ο ϛάς. ἡ ϛᾶσα. Τὸ ϛάν. μέλλων. Ο ϛήσων. ἡ ϛήσουσα. Τὸ ϛῆσον.

Οριϛικὰ παθητικά. Ενεϛώς.

Ιϛαμαι, ἵϛασαι, ἵϛαται. ἱϛάμεθον, ἵϛασθον, ἵϛασθον. ἱϛάμεθα, ἵϛασθε, ἵϛανται. παρατατικός. Ιϛάμην, ἵϛασο, καὶ ἵϛω, ἵϛατο. ἱϛάμεθον, ἵϛασθον, ἱϛάσθην. ἱϛάμεθα ἵϛασθε, ἵϛαντο. Παρακείμενος. ἕϛαμαι, ἕϛασαι, ἕϛαται. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. ἑϛάσομαι ἑϛάσῃ, ἑϛάσεται. Υπερσυντέλικος. ἑϛάμην, ἕϛασο, ἕϛατο. Αόριϛος πρῶτος. Εϛάθην, ἑϛάθης, ἑϛάθη. Μέλλων πρῶτος Σταθήσομαι, ϛαθήσῃ, ϛαθήσεται. Μέσος ἀόριϛος πρῶτος. Εϛησάμην, ἐϛήσω, ἐϛήσατο. Μέσος μέλλων πρῶτος. Στήσομαι, ϛήσῃ, ϛήσεται.

Προϛακτικὰ παθητικά. Ενεϛώς.

Ιϛασο, καὶ ἵϛω, ἱϛάσθω. ἵϛασθον, ἱϛάσθων. ἵϛασθε, ἱϛάσθωσαν. Παρακείμενος. Εϛασο, ἑϛάσθω. ἀόριϛος πρῶτος. Στάθητι, ϛαθήτω. Μέσος ἀόριϛος πρῶτος. Στῆσαι, ϛησάσθω.

Ευκτικὰ παθητικά. Ενεϛώς.

ſtatuiſſes ſtatuiſſet æolice. ſtatuiſſem ſſes.ſet.
Aoriſtus.ii. ſtatuiſſem ſes, ſſet. Futurum.
ſtatuam ſtatuas ſtatuat.

Subiunctiua actiua, Præſens.

Si ſtatuam,ſtatuas ſtatuat.ſi ſtatuaris,tuant.ſi ſtatuam⁹ tis. ſtatuant. Præteritũ perfectũ. Si ſtatuiſſem ſes.ſet. Aoriſtus primus. Si ſtatuero.ris.rit. Aoriſtus ſecundus. Si ſtatuero ris. rit.

Infinita actiua. Præſens.

Statuere. Præteritum perfectum. ſtatuiſſe. Aoriſtus. i. ſtatuiſſe. Aoriſtus. ii. ſtatuiſſe. Futurum ſtatutumire.

Participia actiua, Præſens.

Hic ſtatuens h⁹ entis. hęc ens. h⁹ entis. hoc ens. h⁹ entis. Ptũm perfectũ qui ſtatuit. quæ ſtatuit. quod ſtatuit. Aoriſtus. i. Qui ſtatuit. q̃ ſtatuit. quod tuit. Aoriſtus. ii. qui ſtatuit. quę tuit. quod tuit. Futurum. hic ſtaturus. hæc ſtatura hoc ſtaturum.

Indicatiua paſsiua, Præſens.

Statuor ſtatueris itur. ſtatuimur tuimini tuuntur. ſtatuimur. ſtatuimini tuuntur. Ptũm imp̃fectũ. Statuebar baris. ſtatuebatur, ſtatuebamur bamini. banť. bamur. bamini. bantur. Ptũm perfectũ ſtatutus ſum es eſt, Poſtpaulo futurum ſtatuar ſtatueris. ſtatuetur. Ptũm pluſquã p̃fectũ. ſtatutus fueram fueras fuerat. Aoriſtus primus, ſtatutus fui fuiſti fuit. futurum primũ. ſtatuar, ſtatueris ſtatuetur. Medius aoriſtus. i. ſtatui, ſtatuiſti ſtatuit. Medium futurum primum. ſtatuam ſtatues ſtatuet.

Imperatiua paſſiua, Pręſens.

Statuere ſtatuatur. ſtatuamini ſtatuantur. ſtatuamini ſtatuantur. ptũm p̃fec. ſtatuitor tu. tuitor ille. Aoriſtus. i. ſtatuitor tu. itor ille. Medius Aoriſtus primus. ſtatuitor tu, ſtatuitor ille.

Optatiua paſſiua, Præſens.

Ισαίμην, ἵσαιο, ἵσαιτο. ἱσαίμεθον, ἵσαισθον, ἱσαίσθην. ἱσαίμεθα, ἵσαισθε, ἵσαιντο. Παρακείμενος. Εσαίμην, ἑσαῖο. ἑσαῖτο. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Εσασοίμην, ἑσάσοιο, ἑσάσοιτο. Αόριϛος πρῶτος. Σταθείην, ϛαθείης, ϛαθείη. Μέσος Αόριϛος α. Στησαίμην, ϛήσαιο, ϛήσαιτο. Μέλλων πρῶτος. Σταθησοίμην, σοιο, σοιτο. Μέσος μέλλων πρῶτος. Στησοίμην, ϛήσοιο, ϛήσοιτο.

Υποτακτικὰ παθητικά. Ενεϛώς.

Εὰν ἱϛῶμαι, ἱϛῇ, ἱϛῆται. ἐὰν ἱϛώμεθον, ἱϛῆσθον, ἱϛῆσθον. ἐὰν ἱϛώμεθα, ἱϛῆσθε, ἱϛῶνται. Παρακείμενος. Εὰν ἑϛῶμαι, ἑϛᾷ, ἑϛᾶται. Αόριϛος πρῶτος. Εὰν ϛαθῶ, ϛαθῇς, ϛαθῇ. Μέσος Αόριϛος α. Εὰν ϛήσωμαι, ϛήσῃ. ϛήσηται.

Απαρέμφατα παθητικά. Ενεϛώς.

Ισασθαι. Παρακείμενος. Εϛάσθαι. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Εϛάσεσθαι. Αόριϛος πρῶτος. Σταθῆναι. Μέλλων πρῶτος, Σταθήσεσθαι. μέσος ἀόριϛος πρῶτος. Στήσασθαι. Μέσος μέλλων πρῶτος. Στήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. Ενεϛώς.

Ο ἱϛάμενος. Η ἱϛαμένη. Τὸ ἱϛάμενον. Παρακείμενος. Ο ἑϛαμένος. Η ἑϛαμένη. Τὸ ἑϛαμένον. Αόριϛος α. Ο ϛαθείς. Η ϛαθεῖσα. τὸ ϛαθέν. Μέλλων πρῶτος. Ο ϛαθησόμενος. Η ϛαθησομένη, Τὸ ϛαθησόμενον. Μέσος Αόριϛος α. Ο ϛησάμενος. Η ϛησαμένη. Τὸ ϛησάμενον. Μέσος μέλλων πρῶτος. Ο ϛησόμενος. Η ϛησομένη. Τὸ ϛητόμενον.

Περὶ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι.

Η τρίτη συζυγία τῶν εἰς μι, γένεται ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων. οἷον διδόω, ῶ. δίδωμι. ἔχει δὲ τὸ ω μέγα ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ δὲ ο μικρὸν, ἐν τῇ τοῦ παθητικοῦ. οἷον, δίδωμι· δίδομαι.

Οριϛικὰ ἐνεργητικά. Ενεϛώς.

Δίδωμι, δίδως, δίδωσι, δίδοτον, δίδοτον. δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι. καὶ Ιωνικῶς, διδόασι. Παρατατικός. Εδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω. ἐδίδοτον, ἐδιδότην. ἐδίδομεν

Statuerer reris.ſtatueretur.ſtatueremur eremini rent.
ſtatueremur mini rentur.Ptúm pfect.ſtatutus fuiſſem
ſſes,ſſet.Poſtpaulo fi turum. Statuar ſtatuaris
ſtatuatur. Aoriſtus primus,ſtatutus eſſem,eſſes,eſſet.
Medius aoriſtus primus.,ſtatuiſſem ſtatuiſſes,ſſet.
Futurum primum ſtatuar,ſtatuaris,atur. Medium
futurum primum ſtatuam,ſtatuas,ſtatuat.

Subiunctiua paſsiua, Pręſens.

Si ſtatuar ſtatuaris ſtatuatur. ſi ſtatuamur mini,antur,
ſi ſtatuamur amini,antur.Ptūm perfectū ſi ſtatutus
fuiſſem iſſes.fuiſſet. Aoriſtus.1.ſi ſtatutus ero.eris.erit.
Medius Aoriſtus pri.ſi ſtatuero ſtatueris ſtatuerit.

Infinitiua paſsiua, Præſens.

ſtatuí.Præteritum perfectum ſtatutum eſſe.Poſtpaulo
futurum.ſtatutum iri. Aoriſtus primus ſtatutum eſſe.
futurum primum ſtatutum iri.Medius Aoriſtus pri.
ſtatuiſſe. Medium futurum primum ſtatutum eſſe.

Participia paſsiua. Præſens.

Qui ſtatuitur,Quę ſtatuitur.Quod ſtatuitur.ptūm pfe.
Hic ſtatutus.Hæc ſtatuta.Hoc ſtatutum.Aoriſtus.pri.
híc ſtatutus,hęc ſtatuta,hoc ſtatutum.Futurū primum.
hic ſtatuendus,hæc ſtatuenda,hoc ſtatuendum,
Medius Aoriſtus pri.hic ſtatutus,hæc ſtatuta.
hoc ſtatutum. Medium futurum primum, hic ſtaturus,
hæc ſtatura,hoc ſtaturum.

De tertia coniugatione eorum,quæ in mi.

Tertia coniugatio eorum,quæ in mi fit à tertia
circunflexorum,vt do do.habet quidem omega
in penultima actiui,ſed omicron
in penultima,paſſiui,vt do,dor.

Indicatiua actiua, Præſens.

Do,das,dat,datis duo,dant,duo.damus,
datis,dant,& ionice dant.Præteritum imperfectum
dabam,dabas,dabat.dabatis,dabant.dabamus,

ἐδίδοτε, ἐδίδωσαν. Παρακείμενος. Δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐδεδώκειν, ἐδεδώκεις, ἐδεδώκει. Ἀόριστος πρῶτος. Ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε. Ἀόριστος δεύτερος. Ἔδων. ἔδως, ἔδω. ἔδοτον, ἐδότην. ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν. Μέλλων. Δώσω, δώσεις, δώσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Δίδοθι. διδότω. δίδοτον, διδότων. δίδοτε, διδότωσαν. Παρακείμενος. Δέδωκε, δεδωκέτω. Ἀόριστος δεύτερος. Δόθι, ἢ δὸς, δότω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Διδοίην, διδοίης, διδοίη. διδοίητον, διδοιήτην. διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, καὶ διδοῖεν. Παρακείμενος. Δεδώκοιμι, δεδώκοις, κοι. Ἀόριστος δεύτερος. Δοίην, δοίης, δοίη. Μέλλων. Δώσοιμι, δώσοις, σοι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ Ἐνεστώς.

Ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. ἐὰν διδῶτον, διδῶτον. ἐὰν διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι. Παρακείμενος. Ἐὰν δεδώκω, δεδώκῃς, κῃ. Ἀόριστος δεύτερος. Ἐὰν. δῶ. δῷς δῷ.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Διδόναι. Παρακείμενος. Δεδωκέναι. Ἀόριστος δεύτερος. Δοῦναι. Μέλλων, Δώσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ διδοὺς, ἡ διδοῦσα, τὸ διδόν. Παρακείμενος. Ὁ δεδωκὼς, ἡ δεδωκυῖα, τὸ δεδωκός. Ἀόριστος δεύτερος. Ὁ δοὺς, ἡ δοῦσα, τὸ δόν. Μέλλων. Ὁ δώσων. ἡ δώσουσα. τὸ δῶσον. Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Δίδομαι, δίδοσαι, καὶ δίδου, δίδοται. διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον. διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται. Παρατατικός. Ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην. ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο. Παρακείμενος. Δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Δεδόσομαι, δεδόσῃ, δεδόσεται.

Ὑπερσυντέλικος. Ἐδεδόμην, ἐδέδοσο, ἐδέδοτο. Ἀόριστος πρῶτος. Ἐδόθην, ἐδόθης, θη. Μέλλων πρῶτος.

dabatis, dabant, Prçteritum perfectum. dedisti dedit. Ptũm plusq̃perfectũ. dederam, dederas, dederat. Aoristus .i. dedi dedisti, dedit. Aoristus secundus. dedi, disti, dedit, dedisti, dederunt, dedimus stis, runt. Futurum. Dabo dabis dabit.

Imperatiua actiua, Prçsens.

Da, det, date duo. dent duo. date. dent. Ptũm perfectum. dato tu dato ille. Aoristus secundus. dato tu, uel dato. dato.

Optatiua actiua, Præsens.

Darem dares daret. daretis duo. darent. duo darem⁹ daretis darent, & darẽt. Præteritum perfectũ. dedissem dedisses dedisset. Aoristus sec. dedissem sses. sset. Futurum dem. des. det.

Subiunctiua actiua, Præsens.

Si dem des det. si detis duo, dent duo. si demus detis dent. ptũm perfectũ. si dederim ris rit. Aoristus secundus. si dedero ris rit.

Infinitiua actiua, Præsens.

Dare. Præteritũ perfectum dedisse. Aoristus .ii. dedisse. futurum daturum esse.

Participia actiua, Præsens.

Hic dans, hæc dans, hoc dans. Præteritum perfectũ, qui dedit, quæ dedit, quod dedit. Aoristus. ii. q dedit. quç dedit, qđ dedit. Futurũ hic daturus. hçc datura. hoc daturum.

Indicatiua passiua Præsens.

Dor daris & dare datur. damur duo, mini duo. dant duo. damur, damini, dantur. Præteritum imperfectum. Dabar dabaris. & dabare dabatur. dabamur bamini bantur. dabamur bamini bantur. Prçteritum perfectum datus sum datus es, datus est. Postpaulo futurum dabor daberis dabitur. Ptũm plusq̃perf. datus fueram fueras fuerat. Aoristus primus. datus fui fuisti fuit. futurum primum.

Δοθήσομαι, σῃ, σεται. Μέσος ἀόριστος δεύτερος. Ἐδόμην,
ἔδοσο, καὶ ἔδου, ἔδοτο. Μέσος μέλλων πρῶτος.
Δόσομαι, σῃ, σεται,

Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Δίδοσο, καὶ δίδου, διδόσθω. δίδοσθον, διδόσθων. δίδοσθε,
διδόσθωσαν. Παρακείμενος. Δέδοσο, δεδόσθω. Ἀόριστος α.
Δόθητι, δοθήτω. Μέσος ἀόριστος δεύτερος.
δόσο, καὶ δοῦ, δόσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο. διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο. Παρακείμενος. Δεδοίμην,
δεδοῖο, δεδοῖτο. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Δεδοσοίμην, δεδόσοιο,
δεδόσοιτο. Ἀόριστος πρῶτος. Δοθείην, δοθείης, δοθείη.
Μέλλων πρῶτος. Δοθησοίμην, σοιο, σοιτο. Μέσος ἀόριστος β.
Δοίμην, δοῖο, δοῖτο. Μέσος μέλλων πρῶτος.
Δοσοίμην, δόσοιο, δόσοιτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται. ἐὰν διδώμεθον, διδῶσθον,
διδῶσθον. ἐὰν διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται, Παρακείμενος.
Ἐὰν δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται. Ἀόριστος πρῶτος. Ἐὰν
δοθῶ. ῇς, ῇ. Μέσος ἀόριστος δεύτερος. Ἐὰν δῶμαι,
δῷ, δῶται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς.

Δίδοσθαι. Παρακείμενος. Δεδόσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων.
Δεδόσεσθαι. Ἀόριστος α. Δοθῆναι. μέλλων α. Δοθήσεσθαι.
Μέσος ἀόριστος δεύτερος. Δόσθαι. Μέσος
μέλλων πρῶτος. Δόσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ διδόμενος. Ἡ διδομένη. Τὸ διδόμενον. παρακείμενος.
Ὁ δεδομένος. ἡ δεδομένη. Τὸ δεδομένον. Μετ' ὀλίγον μέλλων.
Ὁ δεδοσόμενος. ἡ δεδοσομένη. Τὸ δεδοσόμενον Ἀόριστος α.
Ὁ δοθείς, ἡ δοθεῖσα. Τὸ δοθέν. μέλλων α. Ὁ δοθησόμενος.
ἡ δοθησομένη. Τὸ δοθησόμενον. μέσος ἀόριστος δεύτερος.
Ὁ δόμενος. ἡ δομένη. Τὸ δόμενον. μέσος

dabo dabis dabit. Medius aoristus secundus. dedi dedisti.& dedisti dedit Medium Futurum primum dabo dabis dabit

Imperatiua passiua, præsens.

Dare & dare detur. damini dantur. damini dantur. Præteritũ perfe. dator tu, dator ille. Aroristus. i. dator tu dator ille. Medius Aoristus secundus d a. & da. det.

Optatiua pasiua, Præsens.

Darer dareris daretur. daremur daremini rentur. daremur mini darentur. Prçteritum perf. datus fuissem fuisses fuisset. Post paulo futurum der deris detur. Aoristus primus datus fuissem fuisses fuisset. Futurum primum. der deris detur. Medius aoristus. ii. dedissem sses sset. Medium Futurum primum dem des det.

Subiunctiua pasiua, Præsens.

Si der deris detur. si demur demini dantur. si demur demini dentur. Ptũm perfectum. si datus fuerim fueris erit. Aoristus primus. si datus fuero eris erit. Medius aoristus. ii. si dedero dederis dederit.

Infinita pasiua, Præsens.

Dari. Ptũm perfectũ datum esse. Paulopost futurum datumiri. Aoristus. i. datũ fuisse. Futurũ primũ datũiri. Medius aoristus secũdus datum esse. Medium futurum primum daturum esse.

Participia pasiua, Prçsens.

Qui datur, quæ datur, quod datur. Ptũm perfectum, Hic datus. hæc data. hoc datum. Postpaulo futurũ. hic dandus. hæc danda. hoc dandũ. Aoristus primus. hic datus. hæc data. hoc datũ. Futurum. i. hic dandus, hçc danda, hoc dandum. Medius aoristus secundus qui dedit. quç dedit. quod dedit. Medium

μέλλων α. Ο δεσσόμενος. ἡ δεσσομένη. Τὸ δεσσόμενον.

Περὶ τῆς τετάρτης συζυγίας. τῶν εἰς μι.

Η τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ῥημάτων εἰς νω ληγόντων, οἷον, ζαγνύω, ζάγνυμι. ἔχει δὲ τὸ υ ἐν τῇ παραληγούσῃ. τοῦ ἐνεργητικοῦ, καὶ παθητικοῦ. οἷον, ζάγνυμι. ζάγνυμαι.

Οριστικὰ ἐνεργητικά. Ενεστώς.

Ζάγνυμι, ζάγνυς, ζάγνυσι. ζάγνυτον, ζάγνυτον. ζάγνυμεν ζάγνυτε, ζαγνῦσι, καὶ ἰωνικῶς, ζαγνύασι. παρατατικός. Εζάγνυν, ἐζάγνυς, ἐζάγνυ. ἐζάγνυτον, ἐζαγνύτην. ἐζάγνυμεν, ἐζάγνυτε, ζάγνυσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι. ἐξέλιπον. τὰ γὰρ τῆς τετάρτης μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται. Προσταχτικόν. Ζάγνυθι, ζαγνύτω. Απαρέμφατον. Ζαγνύναι. μετοχή. Ο ζαγνύς. Η ζαγνῦσα. Τὸ ζαγνύν.

Οριστικὰ παθητικά. Ενεστώς.

Ζάγνυμαι, ζάγνυσαι, ζάγνυται. ζαγνύμεθον, ζάγνυσθον ζάγνυσθον. ζαγνύμεθα, ζάγνυσθε, ζάγνυνται. Παρατατικός. Εζαγνύμην, ἐζάγνυσο, ἐζάγνυτο. ἐζαγνύμεθον, ἐζάγνυσθον. ἐζαγνύσθην. ἐζαγνύμεθα, ἐζάγνυσθε, ἐζάγνυντο. Προσταχτικόν. Ζάγνυσο, ζαγνύσθω. ζάγνυσθον, ζαγνύσθων. ζάγνυσθε, ζαγνύσθωσαν. Απαρέμφατον, Ζάγνυσθαι. Μετοχαί. ὁ ζαγνύμενος. Η ζαγνυμένη. τὸ ζαγνύμενον.

Υπαρκτικὸν ῥῆμα. Ενεστώς.

Εἰμί. εἶ εἰσί. ἐστόν. ἐστόν. ἐσμέν. ἐστέ. εἰσί. Παρατατικὸς, καὶ παρακείμενος. ἦν. ἦσθα. ἦτον, ἤτην, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. Υπερσυντέλικος. Ημην, ἦσο, ἦτο. Μέλλων. Εσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, καὶ ἔσται ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται. Προσταχτικόν. Εσο, ἔστω, ἔστον, ἔστων. ἔστε, ἔστωσαν, καὶ ἔστων. Ευκτικόν. Εἴην, εἴης, εἴη

futurum. i. Hic daturus. hæc datura. hoc daturum.

De quarta coniugatione eorũ quæ in mi.

Quarta coniugatio eorum, quæ in mi, fit a sexta cõiugatione barytonorum uerborum in yo desinentium. vt Iungo iungo. habet autem y psilon in penultima actiui, & passiui, vt Iungo iungor.

Indicatiua actiua, Præsens.

Iungo iungis iungit. iungitis iungunt. iungimus iungitis iungunt. & ionice iungunt. præteritum imperfectum. iungebam bas bat. iungebatis iungebant. iungebamus iungebatis iungebant. Alia autem tempora defecerunt. nam ea quæ quartæ. vsq; ad ptũm imperfectum inflectuntur. Imperatiuum iunge iungat. Infinitiuum iungere. Participium. Hic iungens, hęc iungens. hoc iungens.

Indicatiua passiua, Præsens.

Iungor iungeris iungitur. iungimur. iungimini iunguntur. Iungimur iungimini iunguntur. Præteritum imperfectum. iungebar baris. iungebatur iungebamur iungebamini iungebantur. iungebamur iungebamini iungebantur. Imperatiuum. Iungere iungatur. iungimini, iungantur. iungimini iungantur. Infinitum iungi. Participia, qui iungitur. quæ iungitur. quod iungitur.

Substantiuum verbum. Præsens.

Sum es est. estis sunt. sumus estis sunt. Ptũm impfec. & ptũm pfectum fui fuisti fuit fuistis fuerũt. fuimus fuistis fuerũt. Ptũm plusquã perfe. fueram fueras fuerat. Futurũ ero eris erit, & erit erimus eritis erunt. erimus eritis erunt. Imperatiuum es esto. este sint. este sint & sint. Optatiuum essem esses esset

εἴητον, εἰήτην. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, καὶ εἶεν. Μέλλων, Ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο. ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο. Ὑποτακτικόν, Ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. ἐὰν ἦτον, ἦτον. ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν. Ἀπαρέμφατον, Εἶναι. Μέλλων, Ἔσεσθαι. Μετοχαί. Ὁ ὤν, τοῦ ὄντος. Ἡ οὖσα, τῆς οὔσης. τὸ ὄν. τοῦ ὄντος. Μέλλων. Ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου. Ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης. τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν ῥημάτων, ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῆς συγγενείας τῶν χρόνων, καὶ μεταβολῶν τῶν φωνηέντων, καὶ διφθόγγων, καὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων, καί τινων ἀναγκαίων κανόνων λέγωμεν.

essetis essent. essemus essetis essent. & essent. Futurum. Sim sis sit, simus sitis sint. simus sitis sint, Subiūctiuum. si fuero fueris fuerit. fueritis rint. Si rimus ritis rint. Infinitum esse. Futurum fore. Participia hic ens, huius entis. Hęc ens, huius entis. Hoc ens, huius entis. Futurū. hic futurus, huius futuri, hæc futura, huius futuræ. Hoc futurum, huius futuri. Sed de declinatione verborum satis.

Nunc aūt de cōiugatiōne tēporū & mutatio
bus vocalium & diphthongorum, &
formatione temporum, & qui
busdam necessariis
regulis di
camus.

f

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ, ΚΑΙ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ.

Περὶ τῆς συγγενείας τῶν χρόνων.

τ Ριῶν ὄντων τῶν ἀρχικῶν χρόνων, δηλονότι, ἐνεστῶτος, παρακειμένου, καὶ μέλλοντος, ἀφ' ὧν γίνονται ἄλλοι τρεῖς, παρατατικὸς, ὑπερσυντέλικος, καὶ ἀόριστος, τρεῖς συγγένειαι τῶν ἓξ φαίνονται χρόνων. ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ. Παρακειμένου, καὶ ὑπερσυντελίκου. Μέλλοντος, καὶ ἀορίστου. ὅθεν καὶ ὁ παρατατικὸς τὸ τοῦ ἐνεστῶτος φυλάττει σύμφωνον. οἷον, γράφω, ἔγραφον. ὁ ὑπερσυντέλικος, τοῦ παρακειμένου. οἷον, γέγραφα, ἐγεγράφειν. ὁ ἀόριστος, τοῦ μέλλοντος. οἷον, γράψω, ἔγραψα. εἰσὶ δὲ τελικὰ τῶν μελλόντων τρία, ψ ξ σ πλὴν τῶν ἀμεταβόλων. καὶ τρία τῶν παρακειμένων, φ χ κ, ὅθεν εἰ μὲν ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ Παρακείμενος τὸ φ. οἷον, γράψω, γέγραφα. εἰ δὲ ὁ μέλλων, τὸ ξ, ὁ παρακείμενος τὸ χ. οἷον, λέξω, λέλεχα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ σ, ὁ παρακείμενος τὸ κ. οἷον, πλήσω, πέπληκα. καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον δὲ, καὶ ἔτι τὰ συνῃρημένα, καὶ εἰς μι, εἰς κα ποιοῦσι τὸν παρακείμενον.

Περὶ παντὸς ῥήματος.

Πᾶν δὴ ῥῆμα ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ἢ διφθόγγου, ἢ συμφώνου. εἰ μὲν ἀπὸ φωνήεντος, ἢ μεταβολικοῦ, ἢ ἀμεταβόλου.

Περὶ τῶν ἀπὸ ἀμεταβόλων φωνηέντων ἀρχομένων.

DE COGNATIONE TEMPORVM ET MVTABILIBVS ET IMMVTABILIBVS VOCALILIBVS ET DIPHTHONGIS ET DE FORMATIONE TEMPORVM ET NONVLLIS REGVLIS NECESSARIIS.

De cognatione temporum.

CVM tria ſint principalia tempora, videlicet præſens præteritum perfectum & futurum, a quibus fiunt alia tria, præteritum imperfectũm pluſq̃perfe. & indeterminatũ, tres cognationes ſex videntur temporum pręſentis & præteriti imperfecti. pręteriti perfecti. & pluſquamperfecti, futuri & indifiniti. Vnde & præteritum imperfectum præſentis ſeruat cõſonantẽ, vt ſcribo ſcribebã, præteritũ pluſquãperfectũ præteriti, perfecti, vt ſcripſi ſcripſeram. Aoriſtus futuri, vt ſcribam ſcripſi. Sunt autem finales futuri tres pſi, xi. ſigma. præter immutabiles & tres præteritorũ imperfectorũ phi, chi cappa. Vnde ſi futurũ pſi habet pręteritum perfectum phi. vt ſcribam ſcripſi. Si vero futurum xi, pręteritum perfectum chi, vt dicam dixi. Si aũt futurũ ſigma, præteritum perfectum cappa, vt implebo impleui, & in immutabilem autem, & etiam contracta & in mi, in ca faciunt præteritum perfectum.

De omni verbo.

Omne verbũ vel a vocali incipit, vel diphthongo, vel conſonante. Si quidem a vocali vel mutabili vel immutabili.

De ab immutabilibus vocalibus incipientibus.

Εἰ μὲν ἀπὸ ἀμεταβόλου, δηλονότι, η, ι, υ, ω, οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον, ἠχέω, ἤχεον, ἤχηκα, ἠχήκειν, ἤχησα. ἰξάω, ἴξαον. ἴξακα. ἰξάκειν. ἴξασα. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὕβρικα. ὑβρίκειν. ὕβρισα. ὠφελέω, ῶ, ὠφέλεον, ουν. ὠφέληκα. ὠφελήκειν. ὠφέλησα. ταῦτά τοι καὶ ἀμετάβολα προσηγόρευται, ὡς μὴ τρεπόμενα. εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος μεταβολικοῦ, εἴπουν τρεπτοῦ, δηλονότι. α, ε, ο, γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς παρῳχημένοις, ἣν χρονικὴν αὔξησιν καλοῦμεν. καὶ εἰ μὲν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α, τρέπεται κοινῶς τὸ α εἰς η. οἷον, ἀνύω, ἤνυον. ἤνυκα. ἠνύκειν. ἤνυσα. ἐξαιρεῖται τὸ ἀηθέσσω, ἀήθεσσον, καὶ ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ηη. καὶ ἄω, τὸ πνέω ἄον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τὸ ἦον. καὶ ἀΐω, τὸ ἀκούω, ἄϊον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἤϊον, τῷ ἐπορευόμην. Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται, ὁμοίως τρέπεται τὸ ε εἰς η. οἷον ἐλεέω, ῶ. ἠλέον, ουν. ἠλέηκα. ἠλεήκειν. ἠλέησα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων. ἐν οἷς μόνον τὸ ε, προσλαμβάνει καὶ ι. οἷον, ἔχω, εἶχον. ἕπω, εἶπον. ἕλω, εἷλον. ἐστήκω, εἱστήκειν. ἕπομαι, εἱπόμην, ἐάω, ῶ, εἴαον, ων. ἐσιῶ, εἰσίων. ἑρπύζω, εἵρπυζον. ἕρπω. εἷρπον. ἕλκω, εἷλκον. ἑλκύω. εἵλκυον. ἐρύω, εἴρυον. ἐθίζω, εἴθιζον. ἔθω εἴωθα. ἕω, εἷμαι. ἐργάζομαι, εἰργαζόμην. Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ο, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα. οἷον, ὀνομάζω, ὠνόμαζον. ὠνόμακα. ὠνομάκειν. ὠνόμασα. παρὰ ποιηταῖς δὲ τὰ τοιαῦτα ἀναύξητα. εἴτε ἄτρεπτα μένουσι διὰ τὸ μέτρον ἔθει ἰωνικῷ. οἷον ἄκουσεν, ἀντὶ ἤκουσεν. ἔλαυνεν, ἀντὶ ἤλαυνεν. ὀνόμηνεν, ἀντὶ ὠνόμηνε.

Περὶ τοῦ ἀττικοῦ παρακειμένου.

Ὅτε δὴ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν μεταβολικῶν πέντε φωνηέντων οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἐνεργητικὸν, καὶ παθητικὸν καὶ μέσον, τὰ ἀρχικὰ δύο γράμματα τοῦ ἐνεστῶτος προστιθέντες τῷ κοινῷ παρακειμένῳ καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν συστέλλοντες τοῦ τετρασυλλάβου, ἀπὸ μακρᾶς. εἰκ. οἷον, ἀκούω, ἤκουκα κοινῶς, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς.

Si quidē ab immutabili videlicet ita.iota y o magno nulla mutatio fit in præteritis vt resono resonabam resonui resonaueram nui. aucupor bar.aucupatus sum fuerā fui. Iniurius sum.eram.fui.fuerā.Iniurius fui. Iuuo.iuuabam,iuui,iuueram iuui.
hæ & immutabiles appellatę sunt,quoniā nō mutanť.

Si vero verbum incipit a vocali mutabili,siue vertibili videlicet a e o fit mutatio in pręteritis,quod temporale augmentum vocamus, & si incipit ab a mutatur communiter alpha in ita vt perficio perficiebam pfeci pfecerā pfeci.Excipitur de suesco sceb:m.& abhorreo,abhorrebam propter cōcursum duorū ita,& spiro,qđ spiro,bā.ne icidat i ibā & audio,quod audio diebam ne concidat in ibam, quod ibam.Si autem ab e incipit similiter mutatur e in ita vt misereor.miserebar.misertus sum.fuerā.tus sū. Præter notata in quibus manens e psilon assumit iota,vt habeo bebā.dico cebā.capio capiebā.sto stabā. sequor sequebar.dimitto tebā.conuiuor conuiuabar, serpo pebam serpo serpebam.traho hebam.traho hebam.traho hebā.consuesco scebā,consuesco,sueui. induo indutus sum. operor bar. Si ab o,mutatur omicron in omega,vt nomino nabam.nominaui nominauerā nominaui.Apud poetas aūt hęc sine augmento siue immutabilia manēt pp metrum more ionico vt audiuit pro audiuit. impulit pro impulit.nominauit pro nominauit.

De attico præterito perfecto.

Quando autem verbum incipit a mutabilibus his vocalibus attici faciunt proprium præteritum pfectum actiuum,& passiuum,& medium,principales duas literas præsentis addentes communi pręterito perfecto, & tertiam syllabam corripientes tetrasyllabi si longa sit,vt audio,audiui cōiter,& audiui attice,

ἀλείφω, ἤλειφα κοινῶς, καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς. ἐλάθω, ἤλαθα κοινῶς, καὶ ἐλήλυθα ἀττικῶς μέσος παρακείμενος. ἐνέγκω, ἤνεγκα κοινῶς, καὶ ἐνήνοχα ἀττικῶς, ὀμῶ, ὤμωκα κοινῶς, καὶ ὀμώμοκα ἀττικῶς. ὀλέω, ῶ, ὤλεκα, καὶ ὠλώλεκα. ὀρύσσω, ὤρυχα, καὶ ὀρώρυχα. ὄλλω, ὦλα μέσος παρακείμενος, καὶ ἀττικῶς, ὄλωλα. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς. οἷον, ἤλειμμαι, ἀλήλιμμαι. ἤρεισμαι, ἐρήρεισμαι. ἐν ἐνίοις δὲ μόνον προστιθέασιν ε. οἷον, ὦσμαι, ἕωσμαι. ὤνημαι, ἐώνημαι. ὠνούμην, ἐωνούμην. ὥρακα, ἑώρακα. ἑώρων. ἀνῶγα, ἀνέωγα. τὸ δὲ ξυνέηκε καὶ ἔειπε, ποιητικά. εὕρηνται δὲ καί τινα ὧν ἡ τρίτη συλλαβὴ οὐ συστέλλεται. οἷον, ἀλήλημαι. ἐρήρεικα, ἀπὸ τοῦ ἐρείδω. καὶ ὤρηκα, ὀρώρηκα, ἀπὸ τοῦ ὁρῶ.

Περὶ τῶν ἀπὸ διφθόγγων ἀρχομένων ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ διφθόγγου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ἢ ἀπὸ τρεπτῆς, ἢ ἀπὸ ἀτρέπτου. εἰ μὲν ἀπὸ ἀτρέπτου. δηλονότι ᾳ ει ου οὐδεμία τροπὴ γίνεται. οἷον, ᾄδω, ᾖδον, καὶ ἦδον ἀττικῶς. εἰκάζω, εἴκαζον. οὐρέω, ῶ, οὔρεον, ουν. εἰ δὲ ἀπὸ τρεπτῆς δηλονότι αι αυ οι, γίνεται ἡ αὐτὴ τροπὴ τῶν μεταβολικῶν φωνηέντων. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ αι, τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ὅθεν καὶ τὸ ῃ δίφθογγός ἐστι καταχρηστική. οἷον, αἴρω, ᾖρον, ᾖρκα, ᾔρκειν. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ τρέπεται τὸ α εἰς η. οἷον, αὐλέω, ῶ, ηὔλεον, ουν. ηὔληκα. ηὐλήκειν. ηὔλησα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς οι τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ὅθεν καὶ τὸ ῳ δίφθογγός ἐστι καταχρηστική. οἷον, οἰκτείρω, ᾤκτειρον, ᾤκτειρα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἀτρέπτων. οἷον, οἰῶμαι, οἰώθη. οἰμῶ, οἴμησα. οἰνῶ, οἴνησα, οἰνίζω, οἴνισα. οἰστρῶ, οἴστρωσα. οἰωνίζομαι, οἰωνισάμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπησα, οἰωνοσκόπησα, οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλησα. οἰακίζω, οἰάκισα. οἰκονομῶ, οἰκονόμησα. οἰκοστροφῶ, οἰκοστρόφησα. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ οἰδαίνω, καὶ οἰκουρῶ ἐσημειώσαντο.

Περὶ τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ὁ παρατατικὸς καὶ ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος προσλαμβάνουσιν ε. ὅπερ

ungo unxi communiter & unxi attice. venio veni communiter & veni attice. Medium præteritum perfectum. fero tuli communiter & tuli attice. Iuro iuraui communiter & iuraui attice. perdo perdidi & perdidi. fodio fodi & fodi. perdo pdidi Mediũ prçteritũ perfectũ & attice perdidi. similiter & in passiuis vt unctus sum firmatus sum. firmatus sum. in quibusdam vero solũ addunt e, vt impulsus sum impulsus sum. emi emi emebam emebã. vidi, vidi, videbam. iussi. iussi. Sed intellexi & dixit poetica. iueniunť aũt q̃dã, quorũ tertia syllaba ante coripitur vt erraui firmaui a firmo, & excitaui excitaui ab excito.

De a diphthongis incipiẽtibus verbis.

Si aũt a diphthõgo incipit verbũ vel a mutabili vel ab immutabili. Si ab immutabili videlicet ει. ευ. ου. nulla mutatio fit, dormio dormiebam & bam attice. ?iector bar. mingo mingebã. si aũt a mutabili videlicet αυ. αι. οι. fit eadem mutatio mutabilium vocalium.

Si ab αι, mutatur a in ita & i subscribitur, vnde & ῃ. diphthongus est impropria, vt tollo lebam sustuli leram. Si autem ab αυ, mutatur alpha in ita, vt modulor modulabar. modulatus sum, modulatus fuerã. latus sum. si aũt ab. οι. mutatur omicron in omega & iota subscribiť. vnde & ῳ. diphthõgus est impropria vt misereor rebar misertus sum. præter excepta immutabilia vt solus sum, solus fui ploro, aui, ebrio aui. uinum emo emi. insanio iui. auguror auguratus sum, auguror auguratus sum. auguror auguratus sum. temonẽ rego, rexi. temonẽ rego rexi. temonẽ dirigo, xi. quidã vero & tumeo & domum guberno notauerũt.

De a consonantibus incipientibus verbis.

Si vero a consonante incipit verbũ, ptũm imperfe. & Aoristus primus & secundus assumunt e. quod

συλλαβικὴν αὔξησιν καλοῦμεν. οἷον, γράφω, ἔγραφον. ἔγραψα ἔγραφον.

Περὶ παρακειμένου, καὶ πότε ἀναδιπλασιάζεται.

Ὅτε δὲ ὁ παρατατικὸς τούτων ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ Παρακείμενος. οἷον, ἠγόραζον. ἠγόρακα. ἔφθειρον ἔφθαρκα. ἔσπειρον, ἔσπαρκα. Ὅτε δὲ ἄρχεται ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ ἐνεστῶτος. οἷον, ἔτυπτον, τέτυφα. ἔλεγον, λέλεχα, ἔλειβον, λέλειφα. ἔγραφον, γέγραφα. ἔγλυφον, γέγλυφα. ἔπλυνον, πέπλυκα. πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ γνω, καὶ γρη. οἷον, γνωρίζω, ἐγνώριζον, ἐγνώρικα. γρηγορέω, ῶ. ἐγρηγόρηκα. διὰ γὰρ κακοφωνίαν οὐκ ἀναδιπλασιάζονται. καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ῥ. οἷον, ῥητορεύω, ἐῤῥητόρευκα. τὸ δὲ ῥερυπωμένα, καὶ ἄλλα, ποιητικά. καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ διπλῶν, ζ, ξ, ψ. οἷον ζῶ, ἔζηκα. ζέω. ἔζεκα. ψάλλω, ἔψαλκα. Τὰ δὲ ἀπὸ δασέων, θ, φ, χ, ἀρχόμενα ἀναδιπλασιάζονται μὲν, τρέπονται δὲ τὰ δασέα εἰς ψιλά. ὧν τὸ θ εἰς τ τρέπεται. οἷον, θεωρέω, ῶ. τεθεώρηκα. τὸ φ, εἰς π οἷον, φωνέω, ῶ, πεφώνηκα. τὸ χ εἰς κ. οἷον, χωνεύω, κεχώνευκα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ λ, ἢ μ, οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσι τὸν ἴδιον παρακείμενον, ἐκβολῇ τοῦ πρώτου, λ, καὶ μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. οἷον, λήβω, λήψω, λέληφα κοινῶς, καὶ εἴληφα ἀττικῶς, λήχω, λήξω, λέληχα, καὶ εἴληχα. μείρομαι. μεροῦμαι, μέμαρμαι, καὶ εἵμαρμαι ὅθεν εἱμαρμένη. ὅτε δὲ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, βραχεῖαν ἔχει τὴν ἄρχουσαν, ἢ κοινήν. σεσημείωται τὸ πέπταμαι. πέπτωκα. κέκτημαι. μέμνημαι. εἰ γὰρ καὶ οὐκ ἔχουσιν ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου, πλὴν ποιοῦσι κοινὴν συλλαβήν.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος δὲ λαμβάνει τὸ ε αὔξησιν. οἷον, γέγραφα ἐγεγράφειν. τέτυφα. ἐτετύφειν.

syllabicum incrementum vocamus vt scribo scribebam scripsi scribebam.

De præterito perfecto,& quando geminatur.

Quãdo aũt Ptũm pfectũ horũ incipit a lõga natura, vel positione,ab eadem incipit & Ptũm perfectum vt emebam emi.rumpebam rupi.seminabam seminaui.qñ autẽ incipit a breui vel communi geminatur ptũm perfectum per consonantem præsentis vt verberabã verberaui,dicebam dixi.libabã libaui.scribebã scripsi.sculpebam sculpsi.lauabam laui. prę ter incipientia a gno & gri vt cognosco scebam,cognoui. Vigilo vigilaui. propter enim cacophoniam non geminantur.& incipientia ab rho vt exerceo rhetoricam exercui . sed maculata,& alia poetica,& incipientia a duplicibus zita,xi,psi,vt viuo vixi ferueo ferbui. canto cecini.Sed ab aspiratis thita phi chi incipientia geminãtur qdem,sed vertũtur aspiratę in tenues.quorũ thita in taf vertitur vt speculor. speculat⁹ sũ. phi in.pi. vt voco vocaui. chi in cappa, vt digero digessi. Cum vero pręsens incipit a lambda vel mi,attici faciunt proprium Ptũm perfectũ abiectione primi λ. & mi & abundantia icta vt capio capiam cepi cõmuniter,& cepi attice, sortior sortiar sortitus sum & titus sum.fortior,titus sum.sortiar sortit⁹ sum,& tit⁹ sum vnde factum. Cum vero Ptũm perfectum incipit a consonante,breuem habet incipientem, vel cõmunẽ. notantur,volaui cecidi. possedi. memini. licet n non habeat mutam ante immutabilem ,tamen faciunt communem syllabam.

De præterito plusquãperfecto.

Ptũm plusquãperfectũ vero assumit e augumentũ,vt scripsi scripseram.verberaui,verberaueram.

Περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν συνθέτων ῥημάτων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, δεῖ εἰδέναι ὅτι ὅτε αἱ προθέσεις οὐδὲν πλέον τοῦ ῥήματος σημαίνουσιν ἐν τῇ συνθέσει, γίνεται ἡ συνήθης αὔξησις ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ῥήματος πρὸ τῆς προθέσεως. οἷον, ἐνέπω, ἤνεπον. καθεύδω, ἐκάθευδον. καθαίρω, ἐκάθαιρον. Ὅτε δὲ πλέον αὐτοῦ σημαίνουσι, γίνεται ἡ αὔξησις μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐν ἀρχῇ τοῦ ῥήματος. οἷον παρακούω, παρήκουον. ἐπομνύω, ἐπώμνυον. ἐπαινῶ, ἐπῄνουν. καταγράφω, κατέγραφον. ἐπιστέλλω, ἐπέστελλον. ἐν τούτοις γὰρ εἰσερχομένης τῆς αὐξήσεως, ἀποβάλλεται τὸ φωνῆεν τῆς προθέσεως. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ προθέσεως ἔθει ἀττικῷ ἔξωθεν ποιοῦσι τὴν αὔξησιν. οἷον, ἀντιβολῶ, ἠντιβόλουν. ἀμφισβητῶ, ἠμφισβήτουν. τὸ δὲ ἐνοχλῶ, ἠνώχλουν, καὶ ἐνορθῶ, ἠνώρθουν, καὶ ἀνέχομαι, ἠνεχόμην, καὶ παροινῶ, ἐπαρῴνουν, καὶ πεπαρῴνηκα, καὶ διαιτῶ, δεδιῄτηκα, διπλῆν τὴν αὔξησιν ποιοῦσιν. Ἔτι ἔνια τὰ ἀπὸ τοῦ δυς καὶ α ἀρχόμενα, ἔσωθεν αὐξάνουσιν. οἷον, δυσαπιστῶ, δυσηπίστουν. δυσαρεστῶ. δυσηρέστουν. ἀορκῶ, ἀώρκουν. ἀεργετῶ, ἀηργέτουν. ἀγγελίζομαι, ἀηγγελιζόμην. Τούτων οὕτως εἰρημένων, σχηματιστέον ἂν εἴη τοὺς χρόνους εἰδικῶς, καί τινας κανόνας ἀναγκαιοτάτους ἐκδοτέον.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

Ἀπὸ τοῦ τύπτω, ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον, τροπῇ τοῦ ω εἰς ον προστιθεμένου τοῦ ε τῆς αὐξήσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ τύπτοντος ἐκβολῇ τοῦ τος, καὶ προθέσει τοῦ ε. φυλάττει πάντα τὰ ἐνεστῶτος.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς α καὶ τοῦ ψ εἰς φ. ὅθεν ὅτε ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ μέλλοντι. οἷον, τύψω, τέτυφα. γράψω, γέγραφα. ποιήσω, πεποίηκα. δώσω, δέδωκα. πλὴν τῶν δισυλλάβων ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν ε παραληγόντων. ταῦτα γὰρ τὸ ε τοῦ μέλλοντος εἰς α τρέπουσιν ἐν τῷ παρακειμένῳ. οἷον κείρω, κερῶ, κέκαρκα. σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα. στέλλω

De augumento compositorum verborum.

Istis sic hn̄tibus, oportet scire, quod cū præpositióes nil plus verbo significant in compositione, fit consuetum augumentum in principio verbi ante præpositionem, vt dico dicebam cebam. dormio dormiebam. purgo purgabā. Cū vero plus eo significāt, fit augumentum post præpositionē in principio verbi, vt obaudio obaudiebam, peiero peierabam, laudo laudabam, describo describebam, significo significabā. in his enim ingrediente augumento abiicitur vocalis præpositionis. Sed incipiētia a præpositionibus more attico extrinsecus faciunt augumentum, vt supplico supplicabam. dubito dubitabam. Sed turbo turbabam. & corrigo corrigebam, & tolero tolerabā, & debacchor abar.tus sū & iudico vt arbiter. iudicaui vt arbiter, duplex augumētū faciūt. Item quædam a dys & eu incipientia intrinsecus augēt vt facile credo, facile credebam. placeo placebam. beneiuro beneiurabā beneficio afficio. afficiebā. nuntio nuntiabam. his sic dictis formandum esset & tempora spetialiter, & quasdā regulas necessariissimas manifestandum

De formatione temporum.

A verbero ptūm perfectū verberabā, mutatióe o in on, addito e augumenti, vel a verberantis abiectione tos. & additione e. seruat autem omnia pręsentis.

De prætenito perfecto.

Præteritum perfectū a futuro mutatione o in alpha, & psi in phi. Vnde qū futurum psi habet, Ptūm perfect. phi. habet autem eandem penultimam futuro vt verberabo verberaui. scribam scripsi, faciam feci. dabo dedi. præter dissyllaba verba quintæ coniugationis e penulmantia hæc. n. e futuri in a vertunt in præterito perfecto. vt tondeo tondebo totondi. semino seminabo seminaui,

στέλω, ἔσαλκα. κτείνω, κτενῶ. ἔκτακα

καὶ χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας

συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ταῦτα μὲν τρέπουσι τὸ ε εἰς ο ἔθει

ἀττικῷ. οἷον, λέγω, λέξω, λέλεχα κοινῶς, καὶ λέλοχα ἀττικῶς.

πλέκω, πλέξω. πέπλεχα κοινῶς, καὶ πέπλοχα ἀττικῶς.

πέμπω, πέμψω, πέπεμφα κοινῶς. καὶ πέπομφα ἀττικῶς.

βρέχω, βρέξω, βέβρεχα κοινῶς, καὶ βέβροχα ἀττικῶς.

Πᾶς δὲ παρακείμενος εἰς κα, μακρᾷ παραληγόμενος,

εἰ ἀποβάλλει τὸ κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἔθει ἰωνικῷ.

οἷον. ἕστακα, ἕσταα, βέβηκα, βέβαα. τέθνηκα. τέθναα. δέδοικα.

δέδια. γέγηκα, γέγαα.

Περὶ τοῦ μέσου.

Ο μέσος παρακείμενος, τέτυπα διὰ π. περὶ οὗ ἰστέον ὅτι

ὅτε ὁ ἐνεστὼς δι᾽ ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται

διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος. οἷον, λέγω, λέλεγα.

πείθω. πέποιθα. λείπω, λέλοιπα. Οτε δὲ ὁ ἐνεστὼς

διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος

φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος

παράγεται. οἷον, ἀπὸ τοῦ κλέπτω, κλοπὴ τὸ ῥηματικὸν, ὁ μέσος

παρακείμενος, κέκλοπα. ἀπὸ τοῦ τύπτω, τύπος. Μέσος

παρακείμενος. τέτυπα. ἀπὸ τοῦ βλάπτω, βλάβη

βέβλαβα μέσος παρακείμενος. ὃς καὶ ἀπὸ τοῦ βλάβω γίνεται.

εἰ δὲ τὸ ῥηματικὸν δύο σύμφωνα ἔχει ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος

φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέσος Παρακείμενος. οἷον, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω

ἔογκος, ὁ μέσος παρακείμενος, ἔεργκα. Οτε δὲ ὁ ἐνεστὼς

λήγων εἰς ζ ἢ εἰς δύο σσ εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τότε

ὁ μέσος παρακείμενος τὸ γ ἔχει. οἷον, κράζω,

κράξω, κέκραγα. πλήσσω, πλήξω, πέπληγα. Οτε

ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω λήγων εἰς σ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τὸ δ ὁ μέσος

παρακείμενος ἔχει. οἷον. φράζω, φράσω, πέφραδα. Οτε

ὁ ἐνεστὼς καθαρῶς προφέρεται. καὶ ὁ μέσος παρακείμενος

ὁμοίως. οἷον, ἀκούω, ἤκουα κοινῶς, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς.

Παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ μέσος παρακείμενος

τῷ πρώτῳ παρακειμένῳ. οἷον, τέτυφα, τέτυπα.

mitto mittã misi, interficio interficiam interfeci. & præter dissyllaba primæ & secundę coniugationis barytonorum. hæc. n. mutát e in o more attico, ut dico dicam dixi communiter, & dixi attice. plico plicabo plicui communiter, & plicui attice. mitto mittam misi communiter & misi attice. irrigo irrigabo irrigaui. communiter & irrigaui attice. Omne aũt ptũm perfectũ in ca longa penultimans, si abiicit cappa, corripit penultimã more Ionico, vt sto steti. ascendi. . ascẽdi. mortuꝰ sum. interii, timui, timui, genui, genitus, sum.

De medio.

Mediũ ptũm pfectũ verberaui p pi. de quo sciẽdũ, ꝙ qñ pręsens p unam simplicem cõsonantem profertur per eandẽ & mediũ ptũm perfectum, vt dico dixi. suadeo suasi. linquo liqui. Quádo aũt præsens p duas cõsonátes pfertur, tũc mediũ ptũm perfectum seruat consonantem verbalis quod à præsenti deducitur, vt a furor furtum verbale, medium præteritum pfectũ furatus sum. A verbo forma, mediũ ptũm perfectũ. verberaui a noceo nocumentum nocui mediũ ptũm perfectũ. quod & ab orsum nascitur. Si aũt verbale duas cõsonantes habet ex pręsenti, seruat easdem & mediũ ptũm perfectum. vt a sterto sternutamẽtũ. mediũ ptũm perf. stertui. cũ vero præsens finiens in zita vel duo sigma in xi futurũ facit, tunc medium ptũm perfectum gãma habet, vt clamo clamabo clamaui. percutio pcutiã pcussi. Cum vero pręsens in zo desinẽs, in sigma futurũ facit, delta mediũ ptũm perfec. hẽt vt dico dicam dixi.. Quando aũt præsens pure profertur, & mediũ pteritum perfectum similiter, vt audio audiui communiter, & audiui attice, penultimam aũt eandem habet mediũ ptũm perfectũ primo pręterito perfecto, vt verberaui verberaui.

πέπληχα, πέπληγα. νένηκα, νένηθα. Ὅτε δὲ α ἐρήθῃ ε ἐν
δισυλλάβῳ μέλλοντι, εἰ μὲν μόνον, τρέπεται εἰς ο ἐν τῷ μέσῳ
παρακειμένῳ. οἷον, λέξω, λέλογα. τέξω, τέτοκα. γενῶ,
γέγονα. σπερῶ, ἔσπορα. φθερῶ. ἔφθορα. Εἰ δὲ μετὰ
τοῦ ι ἐν διφθόγγῳ ᾖ, ὁμοίως τὸ ε τρέπεται εἰς ο, καὶ τὸ ι
προσγράφεται. οἷον, πείθω, πείσω, πέποικα, πέποιθα. εἴδω,
εἴσω, εἶκα, οἶδα. εἴκω, εἴξω, οἶκα. καὶ ἀττικῶς, ἔοικα.

Τὰ δὲ δισύλλαβα εἰς ἓν λ τηροῦσι τὸ ε καὶ ἐν τῷ μέσῳ
παρακειμένῳ. οἷον, μέλω, μελῶ, μέμελα, καὶ μέμηλα,
τροπῇ τοῦ ε εἰς η. ὅθεν μεμηλώς. τελῶ, τέτελα.
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος
Παρακείμεννος τὸ α ἀμετάβολον ἔχει. οἷον, κάμνω,
κέκαμα. τέμνω, τέταμα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς τῇ αι διφθόγγῳ
παραλήγει, τρέπεται τὸ α εἰς η ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ
καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. οἷον, φαίνω, πέφηνα. χαίνω, κέχηνα.
μαίνω, μαίμηνα. δαίω, δαίδηα. Ὅτε δὲ ὁ μέλλων περὶ
συλλαβεῖ τοῦ ἐνεστῶτος, τότε ὁ παρακείμενος τοῦ μέσου
παρακειμένου. οἷον, δουπῶ, δουπήσω, δεδούπηκα, δέδουπα.
κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα, ἔκτυπα. ἀνωγῶ, ἀνωγήσω,
ἠνώγηκα, ἤνωγα. Ἔτι πολλάκις οἱ αὐτοί εἰσι πρῶτοι
παρακείμενοι καὶ μέσοι. οἷον, γέγραφα. εἴληφα.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τροπῇ τοῦ
α εἰς ειν, προτεθέντος τοῦ ε τῆς αὐξήσεως. οἷον, τέτυφα,
ἐτετύφειν. τέτυπα, ἐτετύπειν. φυλάττει
πάντα τὰ τοῦ παρακειμένου.

Περὶ ἀορίστου πρώτου.

Ὁ πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς α.
οἷον, τύψω, ἔτυψα. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν
μέλλοντι. καὶ ἢ φύσει μακρᾷ παραλήγει. οἷον, ἔπαισα,
θέσει. οἷον, ἔπλεξα, ἢ φύσει καὶ θέσει. οἷον, ἤμυξα,
ἢ θέσει παρὰ ποιηταῖς. οἷον, ἐτέλεσσα. ἔχει δὲ τὰ
ἡμίφωνα ἐπτά. ψ. οἷον ἔτυψα. ξ. οἷον, ἔλεξα. σ. οἷον, ἔπαισα.
λ. οἷον, ἔστειλα. μ. οἷον, ἔνειμα. ν. οἷον, ἔκρινα. ρ,

percussi pcussi, neui neui. Quãdo aũt inuẽtũ fuerit e in dissyllabo futuro, si solum, mutatur in o in medio præterito perfecto, vt dicam dixi. pariam peperi, gignã genui. seminabo seminaui. corrumpam corrupi. Si autẽ cũ iota in diphthõgo e iota similiter mutat̃ in o, & iota ascribitur, vt. suadeo suadebo suasi suasi cognosco cognoscã noui scio, cedo cedã cessi & attice visus sum. Sed dissyllaba in vnum. l. seruant e etiam in medio præterito perfecto, vt curo curabo curaui, & curaui conuersione e in ita, vnde curans. finiam finiui. Quãdo aũt p̃sens per duas imutabiles, pfert̃. tũc mediũ preteritum perfectũ alpha immutabilẽ habet, vt laboro laboraui. incido incidi. Quando aũt pñs αυ diphthõgo penultimat, cõuertitur alpha in ita in medio ptõ pfecto, & iota subscribitur vt appareo apparui, oscito oscitaui, furo insaniui, scio sciui. Cum vero futurum supe- rat syllabis præsens, tunc præteritum perfectum, mediũ præteritum perfectum, vt strepo strepam strepui strepui. pulso pulsabo pulsaui pulsaui, impero imperabo imperaui imperaui. Item sæpe eadem sunt prima preterita & media, vt scripsi cepi.

De præterito plusquamperfecto.

Ptũm plusq̃perfectum a ptõ perfe. mutatione alpha in in adiuncto e augumenti, vt verberaui verberaueram verberaui verberaueram, seruat autem omnia præteriti perfecti.

De Aoristo primo.

Primus aoristus primo futuro mutatione o in alpha vt verberabo verberaui. habet autem eandẽ penultimã futuro & vel natura longa penultimat vt feci vel positione, vt plicui, vel natura & positione vt retribui, vel positione apud poetas vt finiui. habet autẽ finales semiuocales septẽ. psi vt verberaui xi vt dixi s vt feci. lambda vt misi, ni vt tribui, gni vt iudicaui tho vt

ἔσπειρα. φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος. οἷον
λέξω, ἔλεξα, ποιήσω, ἐποίησα. σεσημείωται τὸ ἔδωκα,
ἔθηκα, ἤνεγκα, ἧκα, εἶπα, ἔξω τοῦ κανόνος. τὸ δὲ εἶξον ἀντὶ εἶκα
Βοιωτῶν, τροπῇ τοῦ κ εἰς ξ. ὥσπερ τὸ εἴξασιν ἀντὶ εἴκασι.
Σημειώσῃ δὲ καὶ τοὺς τῆς πέμπτης συζυγίας ἀορίστ
πρώτους φύσει μακρᾷ παραλήγοντας. ὅτε ὁ μέλλ
αὐτῶν περισπώμενος ἔχει ε, ὁ ἀόριστος προσλαμβάνει ι.
οἷον, νεμῶ, ἔνειμα. σπερῶ, ἔσπειρα. στελῶ, ἔστειλα. φθερ
ἔφθειρα. ὅτε δὲ τὸ α μόνον ἔχει ὁ μέλλων, τρέπει αὐτὸ εἰ
ὁ ἀόριστος. οἷον, ψαλῶ, ἔψηλα, ἀγαλῶ, ἤγηλα. Ὅτε δὲ τὸ
ἀπὸ τῆς αι διφθόγγου τοῦ ἐνεστῶτος, ὁμοίως τρέπει αὐ
εἰς η, ἢ φυλάττει αὐτὸ μακρόν. οἷον, φαίνω, φανῶ, ἔφην
χαίνω, χανῶ, ἔχηνα. σημαίνω, σημανῶ, ἐσήμην
καὶ ἐσήμᾱνα, καὶ ἐθέρμᾱνα, καὶ χλίᾱνα τοῦ α μακροῦ ὄντος.

Περὶ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ δεύτερος ἀόριστος εἰς ον λήγει. οἷον, ἔτυπον, φυλάττ
τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου. ὅσα
εἴρηται ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου δευτέρου ῥηθήσετ
Ὅτε ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρετ
διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ δεύτ
ἀόριστος. οἷον, λείπω, λέλοιπα, ἔλιπον. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς δ
δύο συμφώνων ἐκφέρεται δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ἐκφέρετ
διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ δεύτ
Ἀόριστος. οἷον, σκάπτω, σκαφῶ, ἔσκαφα. ἔσκαφον. βλά
βλάβω, βέβλαβα, ἔβλαβον. Ὅτε δὲ ἐνεστὼς εἰς
ἢ εἰς σσω λήγων εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, ὁ μ
παρακείμενος καὶ δεύτερος Ἀόριστος τὸ γ ἔχουσιν.
κράζω, κράξω, κέκραγα, ἔκραγον. ὀρύσσω, ὀρύ
ὤρυγα. ὤρυγον. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω λήγων εἰς σω
μέλλοντα ποιεῖ, τὸ δ ὁ μέσος παρακείμ
καὶ δεύτερος ἀόριστος ἔχουσιν. οἷον, φράζω, φράσω, πέφραδ
ἔφραδον. Ὅτε δὲ ὁ μέσος παρακείμενος
προφέρεται, ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος. οἷον, ἥκοα, ἤκο
Ἔτι ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ βαρυτόνου

seminaui.seruat autem semper consonantem futuri, vt dicam dixi, faciam feci. notantur dedi posui tuli misi dixi extra regulã. veniebam autẽ pro veniebã bœoterum mutatione c in xi vt venerunt pro venerũt. Notabis autem & quinquæ coniugationis Aoristos primos natura longa penultimantes. quando futurum eorum circunflexum habet. e, aoristus assumit. i. vt pascam paui. seminabo seminaui. mittã misi. corrũpã corrupi. Cũ vero a solũ habet futurũ, mutat ipsum in ita aorist⁹ vt cãtabo cãtaui. gaudebo gauisus sum. Cũ aũt a ab a iota diphthongo præsentis similiter vertit ipsum in ita, uel suat ipsũ lõgũ, vt appareo apparebo apparui, hio hiabo hiaui. significo significabo signicaui & significaui & calefeci & tepefeci a longo ente.

De secundo aoristo.

Secundus aoristus in on definit, vt verberaui suans consonantẽ medii præteriti perfecti. Quæcunq; igitur dicta sunt de eo, & de aoristo secundo dicentur. Cum præsens per vnam simplicẽ cõsonantẽ profertur, per eandem & secundum præteritum perfe. & secũdus aoristus, vt deficio defeci defeci. Cum vero pręsens per duas consonantes profertur, per quã verbale profertur, per eandem & medium præteritũ perfectũ & secũdus aoristus. vt fodio effossio fodi effodi. noceo nocumentum, nocui, obfui. Cum vero præsens in zo vel in sso desinens in xi Futurum facit, medium pręteritum perfectũ & secundus aoristus gãma hẽnt, vt clamo clamabo clamaui clamaui clamaui. fodio fodiam fodi fodi. Cum vero præsens in zo desinens in so futurum facit, delta medium præteritum perfectum & secundus aoristus habent, vt dico dicam dixi dixi. Cum vero medium pręteritum perfectum pure profertur similiter & aoristus, vt audiui audiui. Item cum secundus aoristus a barytono themate

γινόμενος, ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ. οἷον, ἔτυψα, ἔτυπον. ἤκουσα, ἤκουον. ἀπὸ δὲ περισπωμένου γινόμενος, ἐλαττοῦται. οἷον, δουπῶ, ἐδούπησα, ἔδουπον. μυκῶ, ἐμύκησα, ἔμυκον. χραισμῶ, ἐχραίσμησα, ἔχραισμον. ὀλισθῶ, ὠλίσθησα, ὤλισθον. κτυπῶ, ἐκτύπησα, ἔκτυπον. ἀνωγῶ, ἠνώγησα, ἤνωγον. Ἐπεὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος δισύλλαβος καὶ ὑπερδισύλλαβος, εἴτε ἀπὸ βαρυτόνου, εἴτε περισπωμένου θέματος γίνεται, βραχυπαραληκτεῖ δίχρον παραλήγων. οἷον, ἔτυπον. ἔγραφον. ἔλιπον. καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ευ δίφθογγος ἐν τῷ ἐνεστῶτι, ἀποβάλλεται τὸ ε αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ. οἷον, φεύγω, ἔφυγον. τεύχω, ἔτυχον. ἐλεύθω, ἤλυθον. εἰ δὲ αυ, τὸ υ. οἷον, παύω, ἔπαον. ὁμοίως εἰ ἐστὶν ει, ἀποβάλλεται τὸ ε. οἷον, λείπω, ἔλιπον. πείθω, ἔπιθον. ὀφείλω, ὄφελον. ἐπεὶ ἐστὶν αι, ἀποβάλλεται τὸ ι. οἷον, φαίνω, ἔφανον. καίω, ἔκαον. δαίω, ἔδαον. εἰ δὲ ἐστὶν η, τρέπεται εἰς α. οἷον, λήθω, ἔλαθον. πήθω, ἔπαθον. λήχω, ἔλαχον, φήγω, ἔφαγον. δήκω, ἔδακον.

Ὅτε δὲ ὁ μέσος παρακείμενος τὸ α ἀμετάβολον ἔχει, καὶ ἐνεστὼς δύο ἀμετάβολα ἔχοντος γινόμενος, ὁμοίως ὁ δεύτερος ἀόριστος τὸ α ἔχει. οἷον, κάμνω, κέκαμα, ἔκαμον. δάμνω, δέδαμα, ἔδαμον. τάμνω, τέταμα, ἔταμον. Ὅτε δὲ ἐν δισυλλάβοις ἐνεστῶσιν αἱρεθῇ τὸ ε ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι, ἀμεταβόλου προηγουμένου ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπιτοπλεῖστον τρέπεται τὸ ε εἰς α ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ. οἷον, στέλλω, ἔσταλον. τέμνω, ἔταμον. δέρω, ἔδαρον. πέρθω, ἔπραθον, καὶ ἔπαρθον. δέρκω, ἔδρακον, καὶ ἔδαρκον. κλέπτω, ἔκλαπον. πλέκω, ἔπλακον. τρέπω, ἔτραπον. τρέφω, ἔτραφον. βρέχω, ἔβραχον. κείρω, ἔκαρον. φθείρω, ἔφθαρον. σπείρω, ἔσπαρον. Τούτων οὕτως ἐχόντων, εὕρηνται ἀόριστοι δεύτεροι ἀπὸ περισπωμένων μακροπαραληκτοῦντες. οἷον, χραισμῶ, ἔχραισμον. ὀλισθῶ, ὤλισθον. βλαστῶ, ἔβλαστον. ἀλαλκῶ, ἤλαλκον. ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. δουπῶ, ἔδουπον. ἀνωγῶ, ἤνωγον. καὶ ἔτι ἀπὸ βαρυτόνων. οἷον, εἶπον. εἷλον. εἷλκον. εἶδον.

factus æquisyllabat primo vt verberaui verberaui, audiui audiui, sed a circunflexo factus minuitur, vt strepo strepui strepui, mugio mugiui mugiui. iuuo iuui iuui. labor lapsus sum lapsus sum. strepo strepui strepui strepui. iubeo iussi. iussi. Item secundus aoristus dissyllabus & hyperdissyllabus siue a barytono siue circunflexo themate fit, breui desinit ancipiti penultimans, vt verberaui scripsi reliqui. & si est e y psilon diphthongus in præsenti abiicitur e eius in secũdo aoristo, vt fugio fugi. compos sum, cõpos fui, venio veni. si autem αυ, y psilon, vt sedo sedaui. similiter si est e iota abiicitur e, vt relinquo reliqui. persuadeo psuasi. iuuo iuui. Etiã, si est alpha iota abiicit iota, vt ostendo ostendi. vro ussi. scio sciui. Si vero est ita, mutatur in a, vt capio cepi, patior passus sum. sortior sortitus sum, comedo edi mordeo momordi. Cũ vero medium præteritũ perf. a immutabilẽ habet a præsenti duas immutabiles habente factum, similiter & secundus aoristus alpha habet, vt laboro laboraui laboraui, domo domui domui. Incido incidi incidi. Quãdo aũt i dissyllabis p̃sentibus iuẽtũ fuerit, e, vel solum, vel cum iota immutabili præcedente vel subsequente vt plurimum vertitur e in a in secundo aoristo, vt mitto misi. Incido incidi, excorio excoriaui, populor populat⁹ sum. & latus" sũ, video vidi & vidi, furor foratus sum. plico plicui, verto verti nutrio nutriui, irrigo irrigaui, tondeo totondi corrumpo corrup, semino seminaui. His sic habentibus, inuenti sunt aoristi secundi a circunflexis longa penultimantes, vt iuuo iuui labor lapsus sum, germino germinaui, expello expuli, pecco peccaui, turbo turbaui, iubeo iussi, & etiam a barytonis. vt dixi cepi traxi vidi veni

ἄρον. ἦλθον. ἦγον. ἤνεγκον. ἔπληγον σωματικῶς, ἔπλαγον δὲ ψυχικῶς. ἔπεφνον.

Περὶ τοῦ πρώτου μέλλοντος.

Ὁ μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ συνάρχεται αὐτῷ. οἷον, γράφω, γράψω, λέγω, λέξω, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἔχων. τὰ δὲ εἰς ἐν λ λήγοντα βαρύτονα, περιττάοντα μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, μέλω, μελήσω. θέλω, θελήσω. ὀφείλω, ὀφειλήσω. ἔτι τὸ αὔξω, αὐξήσω ποιεῖ, καὶ ἕψω, ἑψήσω, καὶ ἀλέξω. ἀλεξήσω, ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς περισπώμενα ὄντα, οἱ ἀθηναῖοι βαρύτονα πεποιήκασι. φυλάττουσι μέντοι τὴν τῶν περισπωμένων κλίσιν. Ἔτι πάντα τὰ περισπώμενα. οἷον, ποιῶ, ποιήσω. βοῶ, βοήσω. χρυσῶ, χρυσώσω. Τὰ εἰς μι δὲ τοὐναντίον πάσχοντα, ἀποβάλλουσι τὴν κατ' ἀρχὴν ἀναδίπλωσιν ἐν τῷ μέλλοντι. οἷον, ἵστημι. στήσω. δίδωμι, δώσω. φυλάττει δὲ ὁ μέλλων τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος. οἷον, γράφω, γράψω. λείπω, λείψω. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ταύτης γὰρ οἱ μέλλοντες ἀποβάλλουσιν ἢ τὸ ἀμετάβολον, ἢ τὸ ι τῆς διφθόγγου, ἵνα τὴν παραλήγουσαν αὐτῶν βραχεῖαν ποιήσωσιν. οἷον, ψάλλω, ψαλῶ. βάλλω, βαλῶ. φαίνω, φανῶ. σπείρω, σπερῶ. καὶ πλὴν τῶν σεσημειωμένων. οἷον, πλέω, πλάσω. ῥέω, ῥάσω. χέω. χάσω. πνέω, πνάσω. οἱ γὰρ τούτων μέλλοντες προσλαμβάνουσιν υ ἀπὸ ἀρχαίων ἐνεστώτων γινόμενοι, πλάω, ῥάω, χάω, πνάω. Ἔτι καὶ τὸ καίω καύσω, καὶ κλαίω κλαύσω, ἢ ἀπὸ τοῦ καύω καὶ κλαύω, ἢ ὅτι τῶν ἀθηναίων ἐκβαλλόντων τὸ ι τοῦ ἐνεστῶτος, κάω καὶ κλάω λεγόντων, πλεονάζει τὸ υ ἐν τῷ μέλλοντι. ἔτι οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰς ζω βαρυτόνων ὑπερδισυλλάβων, βραχὺ τὸ ι ἐχόντων, ἀποβολῇ τοῦ σ περισπώμενον μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, νομίζω, νομίσω κοινῶς, νομιῶ ἀττικῶς. κομίζω, κομίσω, κομιῶ. ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσομαι, ἀγωνιοῦμαι. βαδίζομαι, βαδίσομαι, βαδιοῦμαι.

inueni ueni. egi tuli vulneratus sum corporaliter, stupui autem anima occidi.

De primo futuro.

Futurum primum a præsenti, & coincipit ei, vt scribo scribam, dico dicam easdem syllabas habens; Sed in vnum lambda desinentia barytona superans futurum faciunt, vt curo curabo. volo volam. debeo debebo. Etiam augeo augebo facit. & elixo elixabo & auxilior auxiliabor, quoniam apud antiquos circunflexa entia Athenienses barytona fecerunt. retinent quidem circunflexorum declinationem. Etiam omnia circunflexa, vt facio faciã. clamo clamabo, inauro inaurabo. sed in mi contrarium patientia abiiciunt in principio geminationem in futuro vt sto stabo. do dabo. retinet vero futurum penultimam proprii præsentis vt scribo scribam. relinquo relinquam, præter quintæ coniugationis barytonorum, huius. n. futura abiiciunt vnam immutabilem vel iota diphthongi, vt penultimam. ipsorum breuem faciant, vt cano canam. vulnero vulnerabo. ostendo ostendam. semino seminabo, & præter notata, vt nauigo nauigabo. fluo fluam. fundo fundam. spiro spirabo. nam horum futura assumunt y psilon ab antiquis præsentibus facta. nauigo fluo fundo spiro. Etiam & uro uram & ploro plorabo, vel ab uro & ploro, vel quoniã Atheniẽsibus abiiciẽtibus iota præsentis uro & ploro dicentibus superabundat y psilon in futuro Etiã Athenienses in zo barytonis superbissyllabis breue iota habentibus abiectione sigma circunflexum futurũ faciunt, vt puto putabo communiter putabo attice. porto portabo portabo. exerceor exercebor exercebor. vado vadam vadam.

Περὶ τοῦ δ' ἀτέρου μέλλοντος.

Ὁ δ' ἀτερος μέλλων τυπῶ περισπώμενος, ἀπὸ τοῦ δ' ἀτέρου ἀορίστου. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ ἀεὶ φυλάττει συνάρχεται δὲ τῷ πρώτῳ μέλλοντι. καὶ περὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, ἱκανῶς. νῦν δὲ ἐπὶ τῶν παθητικῶν λέγωμεν.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν παθητικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς, τύπτομαι, ἀπὸ τοῦ τύπτω, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρὸν, καὶ προσθέσει μαι.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ, προσθέσει μην. οἷον, ἔτυπτον, ἐτυπτόμην. τίθεται δὲ τοῖς ἀρχομένοις ἀπὸ συμφώνων αὔξησις; οἱ ἀττικοὶ δὲ αὔξησιν ἐπ' αὐξήσει ποιοῦντες, ἠβουλόμην, ἀντὶ ἐβουλόμην, καὶ ἠδυνάμην, ἀντὶ ἐδυνάμην, καὶ ἔτι ἤμελλον, ἀντὶ ἔμελλον λέγουσι. Περὶ παθητικοῦ παρακειμένου.

Ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ φα εἰς μαι. οἷον, τέτυφα τέτυμμαι. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς πρὸ τοῦ α φ ἔχει, ὁ παθητικὸς λήγων ἀεὶ εἰς μαι πρὸ τοῦ μ λαμβάνει καὶ ἕτερον μ, οἷον, γέγραφα, γέγραμμαι τέτυφα, τέτυμμαι. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει χ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει γ. οἷον, πέπλαχα, πέπλεγμαι. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει κ, εἰ μὲν μακρὲ παραλήγει, ἀπὸ περισπωμένου θέματος ὢν, ὁ παθητικὸς οὐδὲν προσλαμβάνει. οἷον, ποιῶ, πεποίηκα, πεποίημαι. βοῶ βεβόηκα, βεβόημαι. εἰ δὲ βραχεῖα παραλήγει ὁ παθητικὸς, προσλαμβάνει σ. οἷον τελῶ τετέλεκα, τετέλεσμαι. Ἔτι ὅτε ὁ εἰς κα παρακείμενος, ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γίνεται τῆς τρίτης καὶ τετάρτης συζυγίας, ὁμοίως ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ. οἷον, πείθω, πέπεικα, πέπεισμαι. λακτίζω, λελάκτικα, λελάκτισμαι. οἱ δὲ τῆς πέμπτης συζυγίας ἀπὸ τῶν εἰς λω καὶ ρω γινόμενοι, πρὸ τοῦ μ φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον. οἷον, ψάλλω, ἔψαλμαι. σπείρω, ἔσπαρμαι. τὰ δὲ εἰς νω ὡς ἐπιτοπλεῖστον τρέπουσι τὸ ν εἰς γ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ

De secundo futuro.

Secundũ futurum verberabo circunflexum a secũ do aoristo, vnde & consonantem ipsius semper retinet. coincipit autem primo futuro. & quidem de actiuis satis. nunc autem de passiuis dicamus.

De formatione passiuorum.

Præsens verberor a verbero mutatione o magni in o paruum & additione me.

De præterito imperfecto.

Preteritum imperfe. ab actiuo præterito imperfecto. additione mi vt verberabam verberatus sum. ponitur aũt incipientibus a cõsonãtibus e augumẽtũ. Sed attici augumentum in augum. facientes volebam pro volebam. & poteiã pro poteram. & etiam debebã pro debebam dicunt.

De passiuo præterito pfecto.

Passiuum præteritum perfectum ab actiuo mutatiõe pha in me vt verberaui verberat⁹ sum. Cũ vero actiuũ ante alpha phi habet passiuũ desinens semper in me ante m assumit aliud m vt scripsi scriptus sum verberaui verberatus sum. cum vero actiuũ habet chi, passiuum assumit gamma vt plicui implicitus sum. Cũ aũt actiuũ habet cappa, siqdẽ lunga penultimat a circunflexo themate ens, passiuum nihil assumit vt facio feci factus sum. clamo clamaui clamatus sum. Si autem breui penultimat passiuum assumit sigma, vt perficio perfeci perfectus sum. Item cum in ca preteritum perfectum. a barytono themate fit tertiæ & quartæ coniugationis. similiter passiuum assumit sigma, vt persuadeo persuasi persuasus sum. calcitro calcitraui calcitratus sum. quintæ autem coniugationis ab in lo & ro facti ante m, seruat immutabilem, vt cano cantatus sum, semino seminatus sum. Sed in no, vt plurimum mutant n, in g, in actiuo

παρακειμένῳ, ἐπειδὴ τὸ ν πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ ξ, ἢ χ, εἰς γ τρέπεται. οἷον, μιαίνω, μεμίαγκα. μολύνω, μεμόλυγκα. τοῦτο δὲ τὸ τραπὲν γ ἀπὸ τοῦ ν, τρέπεται κοινῶς εἰς μ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, μεμίαγκα, μεμίαμμαι. μεμόλυγκα, μεμόλυμμαι. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ μ εἰς σ τρέποντες, μεμίασμαι καὶ μεμόλυσμαι λέγουσι. Τῶν δὲ τῆς ἕκτης συζυγίας παρακειμένων, οἱ μὲν, προσλαμβάνουσι σ. οἷον, σβέω, ἔσβεσμαι. ζέω, ἔζεσμαι. κελάω, κεκέλασμαι. κρούω, κέκρουσμαι. οἱ δὲ, οὔ. οἷον, βασιλεύω, βεβασίλευμαι. Αἰεὶ δὲ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τῶν εἰς ω γινόμενος, τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ. οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα, πεποίημαι. πέπεικα, πέπεισμαι. πλὴν τῶν ἀπὸ δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων. οὗτοι γὰρ ἀναλαμβάνουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεστῶτος, ἥτις τρέπεται εἰς ο μικρὸν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ ὡς εἴρηται ἔξω ἀττικῶν. οἷον, λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι. κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, καὶ κέκλαμμαι ἀττικῶς. καὶ ἔτι πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ᾽ ἐπιπλοκῆς συμφώνου. τούτων γὰρ οἱ παθητικοὶ παρακείμενοι τρέπουσι τὸ ε εἰς α. οἷον, στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι. τρέφω, τέθροφα τέθραμμαι. τρέπω, τέτροφα, τέτραμμαι. σεσημείωται τὸ βρέχω, βέβροχα, βέβρεγμαι, καὶ ἔτι δέδωκα, δέδομαι.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς μην. προσλαμβάνει δὲ τὸ ε αὔξησιν ὥσπερ καὶ ὁ ἐνεργητικὸς, φυλάττων πάντα τὰ τοῦ παρακειμένου. οἷον, τέτυμμαι, ἐτετύμμην. γέγραμμαι, ἐγεγράμμην.

Περὶ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς θην, λήγων ἀεὶ εἰς θην. καὶ εἰ μὲν ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου καταχρηστικῆς, συνάρχεται αὐτῷ καὶ ὁ ἀόριστος

præterito pfecto. Quoniã n ante gãma vel cappa vel x vel chi. in gamma mutatur, vt fœdo fœdaui, inquino inquinaui. hoc autem conuersum gãma in gni vertitur communiter in mi in passiuo prçterito perfecto, vt fœdaui fœdatus sum. pollui pollutus sum.
Attici vero mi in sigma vertentes fœdatus sum & pollutus sum dicunt. Sed sextç coniugationis prçteritorũ perfe. hæc quidẽ assumũt sigma, vt extingo extinctus sum. ferueo ferbui. iubeo iussus sum. pulso pulsatus sum. hçc vero non. vt regno regnatus sum. semper autem passiuũ præteritum perfe. ab iis, quæ in o factum, eandem penultimam habet actiuo vt verberaui verberatus sum. feci factus sum. persuasi persuasus sum. præter ea, quæ a dissyllabis primæ & secundç coniugationis barytonorũ. hæc enim accipiũt penultimam præsentis, quç vertitur in o micron in actiuo præterito perfecto. vt dictum est more attico, vt dico dixi dictus sum. furor furatus sum furtus sum & furatus sum inuenitur. & item præter habentia tho cum complicatione consonantis. horũ. n. passiua præterita perfecta mutant e in a, vt verto verti versus sum, nutrio nutritus sum, verto verti versus sum. notatur irrigo irrigaui irrigatus sum, & item dedi datus sum.

De præterito plusquamperfecto.

Præteritum plusquãperfectũ ab actiuo cõuersiõe me in min. assumit autem & augumentum vt & actiuum, retinens omnia præteriti perfecti vt verberat' sum verberatus fueram. script' sum script' fuerã.

De passiuo primo aoristo.

Passiuus primus aoristus a passiuo præterito perfecto mutatione me in thin desinens semp in thin. & siquidẽ ptũm pfctũ incipit a ɔsonante vel diphthongo abusiua, ɔincipit ipsi & aoristus

οἷον, ὥπλισμαι, ὡπλίσθην. ᾔρημαι, ᾐρέθην. εἰ δὲ ἄρχεται ὁ παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου, ἀποβάλλει ὁ ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ. οἷον, πεποίημαι, ἐποιήθην. τέτυμμαι, ἐτύφθην. καὶ τὸ αἱρεθὲν σύμφωνον πρὸ τοῦ μ, τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου φυλάττει. οἷον, κέκαρμαι, ἐκάρθην. ἔψαλμαι, ἐψάλθην. πλὴν ἔξεσμαι, ἐξέσθην. πλὴν εἰ μὴ εἴη μ ἢ γ. ὅτε γὰρ αἱρεθῇ μ ἀπὸ τοῦ φ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ φ. οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι, ἐτύφθην. γέγραφα, γέγραμμαι, ἐγράφθην. Ὅτε δὲ τὸ γ ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ χ. οἷον, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην. τὸ δὲ ἐμολύνθην καὶ ἐμιάνθην, ἔχει ν διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ θ. τὴν αὐτὴν δὲ παραλήγουσαν ἔχει ὁ ἀόριστος τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, τέτυμμαι, ἐτύφθην. πεποίημαι, ἐποιήθην. πλὴν τοῦ ᾕρημαι, ᾑρέθην, ὅθεν καὶ αἱρετὴς, καὶ ἐπήνημαι, ἐπηνέθην, καὶ ῥῶ, ἔρρημαι, ἐρρέθην, καὶ τοῦ μέμνημαι, ἐμνήσθην προσλαμβάνοντος τὸ σ, καὶ σέσωσμαι, ἐσώθην, ἀποβάλλοντος αὐτό. τὸ δὲ ἐρρώσθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ῥώζω καὶ πλὴν τοῦ χῶ, χήσω, ἔχηκα, ἔχημαι, ἐχέθην. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αἱρῶ περισπωμένων. οἷον, καθήρημαι, καθῃρέθην. ἀφήρημαι, ἀφῃρέθην. καὶ πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ᾽ ἐπιπλοκῆς συμφώνου, καὶ τρεπόντων τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην. τέτραμμαι, ἐτρέφθην. Σημείωσαι τὸ μέμνημαι, ἐμνήσθην. οὗ ἐναντίον τὸ σέσωσμαι, ἐσώθην.

Περὶ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου ἀορίστου τροπῇ τοῦ ον εἰς ην. ὅθεν καὶ τὸ ἐκείνου φυλάττει σύμφωνον. οἷον, ἔτυπον, ἐτύπην.

Περὶ μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ πρώτου, προσθέσει μην. οἷον, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

vt armat⁹ sũ armat⁹ sũ.sublat⁹ sũ sublat⁹ sũ.si aũt ĩcipit præteritum perfectum a consonante,abiicit aoristus consonantem geminationis,vt factus sum factus fui. verberatus sum verberatus fui,& inuẽtam ɔsonatẽ ante mi passiui prçteriti perfecti retinet,vt gauisus sum, gauisus fui,cantatus sum,cantatus fui,Præter ferbui ferbui.nisi fuerit mi vel gamma.Cũ.n.inuẽtum sit m a phi mutatum,vertit ipsum in phi vt verberaui verberat⁹ sum berat⁹sum,scripsi scriptus sũ scriptus sũ. Cum vero gamma a chi,mutatum vertit ipsum in chi, vt dixi dictus sum dictus sum. Sed inquinatus sum, & fœdatus sum habet gni pp iliationem thita. Eandẽ penultimam habet aoristus passiuo præterito perfecto, vt verberatus sum verberatus fui.factus sum factus fui. Præter inuentus sum inuentus fui. vnde & inuentor & laudatus sum fui,& corrũpo ptus sum corruptus fui & memini memini assumens.s.& saluatus sum saluatus fui abiiciens ipsum.Sed valui nõ a corrumpo sed a valeo.& prçter habeo habeo habui habitus sum habitus sum,& a tollo circunflexa ,vt destructus sum destructus sum,ablatus sum ablat⁹ sum. & præter habentia rho cõ complicatione ɔsonantiũ & vertentia epsilon in alpha in passiuo præterito perfect. vt versus sum versus sum,nutritus sum nutritus sum. Nota memini memini.cuius contrarium saluatus sum saluatus sum.

De passiuo secundo aoristo.

Passiuus secundus aoristus ab actiuo secundo aoristo mutatione on in in,vnde & illius retinet, consonantem,vt verberaui verberatus sum.

De medio aoristo primo.

Medius primus aoristus ab actiuo primo additione min,vt verberaui verberaui.

Περὶ μέσου ἀορίστου β′.

Ἐπὶ ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει μη. οἷον, ἔτυπον, ἐτυπόμην. ἔγραφον. ἐγραφόμην.

Περὶ μέσου μέλλοντος α′.

Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρόν, καὶ προσθέσει μαι. οἷον, τύψω, τύψομαι. γράψω, γράψομαι.

Περὶ μέσου μέλλοντος β.

Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσθέσει τοῦ μαι. οἷον, τυπῶ, τυποῦμαι. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. σπερῶ, σπεροῦμαι. Ἔτι ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. οἷον, τέτυψαι, τετύψομαι. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύφθη ἀορίστου πρώτου, μέλλων πρῶτος τυφθήσομαι, σῃ, σεται. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπη ἀορίστου δευτέρου, μέλλων δεύτερος τυπήσομαι, σῃ, σεται.

Περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν.

Τούτων οὕτως ἐσχηματισμένων, ῥητέον ἂν εἴη καὶ περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν, ἃς ἕξ οὔσας κατὰ τοὺς παλαιούς εἴ τις τέσσαρας ποιήσει, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. Τούτων ἡ πρώτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ, ἔχουσα. οἷον, λείβω. λείπω. γράφω. κόπτω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω ψ ἔχει. οἷον, λείψω, λείψω. γράψω. κόψω. ὁ παρακείμενος, πρὸ τοῦ α, φ. οἷον, λέλειφα. λέλειφα. γέγραφα. κέκοφα.

Δευτέρα.

Δευτέρα ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ ἔχουσα. οἷον, λέγω. πλέκω. ἔχω. τίκτω. παίζω. ὀρύσσω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω, ξ ἔχει. οἷον, λέξω. πλέξω. ἕξω. τέξω. παίξω. ὀρύξω. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α, τὸ χ ἔχει. οἷον, λέλεχα. πέπλεχα. ἔχα. τέτεχα. πέπαιχα. ὤρυχα. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ὅσα τῶν εἰς ζω ῥημάτων ποιοῦσι τὸν μέλλοντα εἰς ξω, τῆς δευτέρας εἰσὶ συζυγίας. ὅσα δὲ εἰς σω, τῆς τρίτης.

De medio aoristo secundo.

Item medius aoristus secundus a secundo additione mi, vt verberaui verberatus sum, scripsi scriptus sum.

De medio futuro primo.

Medium futurum primum ab actiuo mutatione o magni in o paruum & additione me, vt verberabo verberabo scribam scribam.

De medio futuro secundo.

Medium futurum secundum ab actiuo secundo futuro, mutatione o in u & additione me, vt verberabo verberabo. cantabo cantabo. seminabo seminabo. Item postpaulo futurum a secunda persona passiui præteriti perfecti vt verberatus es. verberabor, & a verberatus est aoristo primo, futurum primum verberabor beris bitur. & a verberatus est aoristo secundo futurū secundū verberabor beris bitur,

De barytonorum coniugationibus.

His sic formatis dicendum sanè esset & de barytonorū ꝯiugatiōibus, quas sex entes apud ãtiquos siquis quatuor faciet non vtiq; erraret. harum prima est ante o mega vita vel pi vel phi vel pt habens, vt sacrifico linquo scribo incido. quorū futurū ãte o mega psi habet vt sacrificabo. relinquam scribam incidam. Pręteritum perfe. ante alpha phi vt sacrificaui, reliqui scripsi incidi.

Secunda.

Secunda est ante ω g vel c vel chi vel ct vel z uel duo ss habens vt dico plico habeo pario ludo fodio. Quorum futurum ante o xi habet vt dicam plicabo habebo pariam ludam fodiam. pręteritum perfectum ante alpha chi habet vt dixi plicui habui peperi ludi fodi. Oportet autem scire ꝙ quæcunq; in zo verborum faciunt futurum in xo secundę sint. coniugationis, quęcunq; autem in so, tertiæ.

διακρινοῦμεν δὲ αὐτὰ οὕτω. Τὰ εἰς ζω ὑπερδισύλλαβα εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, δανείζω, δανείσω. συρίζω, συρίσω. βαδίζω, βαδίσω. κουφίζω, κουφίσω. ἐλπίζω, ἐλπίσω. λακτίζω, λακτίσω. ἑτοιμάζω, ἑτοιμάσω. δεσπόζω, δεσπόσω. ἁρμόζω, ἁρμόσω. ἁρπάζω, ἁρπάσω. χωρὶς τοῦ οἰμώζω, οἰμώξω. στηρίζω, στηρίξω. αἰάζω, αἰάξω. στενάζω, στενάξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. θρυλλίζω, θρυλλίξω. Τὰ δὲ δισύλλαβα, ποτὲ μὲν εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, παίζω, παίξω. καὶ παίσω ἀττικῶς. κράζω, κράξω. σφάζω, σφάξω. ποτὲ δὲ, εἰς σω. οἷον, κτίζω, κτίσω, φράζω, φράσω. πρίζω, πρίσω. ἵζω, ἵσω. Ἐπὶ τὰ εἰς δύο σσ, ἃ ἀττικῶς διὰ δύο ττ γράφονται, εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω. νύσσω, καὶ νύττω, νύξω. πλὴν τῶν σεσημειωμένων εἰς ἓν σ τὸν μέλλοντα ποιούντων. ἃ τρίτης ἔσωσαν συζυγίας. οἷον, πλάσσω, καὶ πλάττω, πλάσω. ὅθεν ἔπλασα ἀόριστος πρῶτος. ἐρέσσω, ἐρέσω. ἱμάσσω, ἱμάσω. ἰνάσσω, ἰνάσω. πάσσω, πάσω. λάσσω, λάσω. λαίσσω, λάσω.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, δ, ἢ θ, ἢ δύο ττ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ, ἢ καθαρὸν ἔχουσα. οἷον, ᾄδω. πλήθω. ἀνύττω. φράζω. ἔχω. πλάσσω. ἀκούω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω τὸ σ, ἔχει. οἷον, ᾄσω. πλήσω. ἀνύσω. φράσω. πλάσω. ἀκούσω. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α κ ἔχει. οἷον, ᾖκα. πέπληκα. ἤνυκα. πέφρακα. πέπλακα. ἤκουκα. καὶ τὰ περισπώμενα καὶ ἔτι τὰ εἰς μι, εἰς κα τὸν παρακείμενον ποιοῦσι. Σημειώσῃ δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀνύω ἐγένετο ἀνύτω, ἐξ οὗ ἀνύττω ἀττικῶς. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω, ἀρύτω, καὶ ἀρύττω. ὅθεν καὶ εἰς σω τὰ τοιαῦτα τὸν μέλλοντα ποιοῦσι.

Τετάρτη.

Τετάρτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω τὰ τέσσαρα ἀμετάβολα λ μ ν ρ, ἔχουσα. οἷον, ψάλλω. νέμω. κρίνω. σπείρω. ὁ μέλλων περισπώμενος πρὸ τοῦ ω αὐτὰ

discernimus vero ipsa sic. In zo superbisyllaba in so futurum faciunt, vt mutuo mutuabo. fistula cano fistula canam, vado vadam, leuo leuabo, spero sperabo, calcitro calcitrabo, præparo præparabo, dominor dominabor. congruo congruam, rapio rapiam. præter ploro plorabo firmo firmabo. lamentor lamentabor, suspiro rabo. vlulo vlululabo. popul or pupulabor. nugor nugabor. Sed disyllaba aliquando quidē in xo futurū faciūt vt ludo ludā, & ludam attice, clamo clamabo. iugulo iugulabo. Aliquando autē in so, vt ædifico bo. dico dicā. incido securi incidam. sedere facio faciam. Etiā in duo sigma, q̄ attice per duo taf scribuntur, in xi futurum faciunt ut fodio & fodio fodiam. pungo & pūgo pungā, præter notata in vnum sigma futurum facientia, quæ tertiæ sint coniugationis, vt fingo fingam. vnde finxi. aoristus primus remigo bo. flagris cedo cedam. fortisco. abo. spargo gni. video videbo, video videbo.

Tertia.

Tertia ē āte o d vel th vel duo taf vel z vel duo. ss. vel o purum habens. vt canto impleo perficio dico fingo audio, quorum futurum ante o mega sigma habet, vt cantabo implebo perficiam dicam fingam audiam. p̄ţteritū perfe. ante alpha cappa habet, vt cecini ípleui perfeci dixi finxi audiui. & circunflexa, Et Item in mi, in ca p̄ţteritum perfectum faciunt. Nota autem q̄ a perficio factum est perficio deinde perficio attice. & ab haurio haurío & haurío, vnde & in so talia futurum faciunt.

Quarta.

Quarta est ante o quatuor immutabiles lābda mi gni rho habens, vt canto tribuo iudicio semino. quorum futurum circunflexum ante o mega ipsam

ἀμετάβολον φυλάττων, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἀμετάβολον, ἢ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλων. οἷον, ψάλλω ψαλῶ. νεμῶ. κρινῶ. σπερῶ. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α τὸ η ἔχει. καὶ πρὸ τοῦ κ, τὸ ἀμετάβολον. οἷον, ἔψαλκα. ἔσπαρκα. Σημειώσῃ δὲ τὸ νενέμηκα προσλαμβάνον η. νένεμκα γὰρ ὤφειλεν εἶναι. ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον, προσετέθη τὸ η. οὕτω καὶ τέμω, τεμῶ, τετέμηκα. δέμω, δεμῶ, δεδέμηκα. βρέμω, βρεμῶ, βεβρέμηκα. Επισεσημείωται τὰ εἰς νω δισύλλαβα, μὴ φυλάττοντα τὸ ἀμετάβολον. οἷον κρίνω, κρινῶ, κέκρικα. πλύνω, πλυνῶ, πέπλυκα. ἐν δὲ τῷ μιαίνω, μιανῶ, μεμίαγκα, καὶ μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, τρέπεται τὸ ν εἰς γ, ἑπομένου κ.

Περὶ τῶν περισπωμένων.

Τούτων οὕτως εἰρημένων, καὶ περὶ τῶν περισπωμένων λέγωμεν. ὧν τριῶν οὐσῶν, ἡ πρώτη διὰ τοῦ εω προφερομένη ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ η ἢ τὸ ε ἔχει. Οτε μὲν ὁ ἐνεστὼς μακρᾷ παραλήγει, τότε καὶ ὁ μέλλων τῷ η παραλήγει. οἷον, ποιῶ, ποιήσω. αἱρῶ, αἱρήσω. οἰκῶ, οἰκήσω. τηρῶ, τηρήσω. ἀθλῶ, ἀθλήσω. ἐξαιρεῖται, ἀρκῶ, ἀρκέσω. νεικῶ, νεικέσω. αἰδῶ, αἰδέσω. αἰνῶ, αἰνέσω. ὅθεν καὶ ἐπαινῶ, ἐπαινέσω. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς αἰνήσω, καὶ ἐπαινήσω. ὅθεν καὶ Ομηρος, Μῆτερ ἐπαινήσαντες ὀδυσῆος θείοιο. Οτε δὲ ὁ ἐνεστὼς βραχεῖ παραλήγει, τότε ὁ μέλλων ποτὲ μὲν, τὸ η ἔχει. οἷον, φιλῶ, φιλήσω. νοῶ, νοήσω. ποτὲ δὲ, τὸ ε. οἷον, τελῶ, τελέσω. καλῶ, καλέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. ἔνιοι δὲ ἀμφότερον ἔχουσιν. οἷον, φορῶ, φορήσω, καὶ φορέσω. πονῶ, πονήσω, καὶ πονέσω. φρονῶ, φρονήσω, καὶ φρονέσω. τὴν δὲ παραλήγουσαν τοῦ μέλλοντος φυλάττει, ὁ παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος καὶ ἀόριστος ἐν πάσῃ συζυγίᾳ περισπωμένῃ.

Δευτέρα.

Η δευτέρα διὰ τοῦ αω προφερομένη, ποτὲ μὲν τὸ α, ποτὲ δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος ἔχει. οὕτω τὰ εἰς ω καθαρὸν προηγουμένη ε, ἢ ι, διὰ τοῦ ασω

immutabilem retinens corripit penultimam immutabilem vel iota diphthongi abiiciens. vt canam tribuã. iudicabo. seminabo. Ptũm perf. ãte alpha cappa habet, & ante cappa immutabilem. vt cecini seminaui. Nota autem tribui, assumens ita. tribui. enim debebat esse, sed propter dissonantiã additum est ita. sic & incido incidam incidi. ædifico ædificabo ædificaui. fremo fremam fermui. Item notantur in o, dissyllaba non retinentia immutabilem. vt iudico iudicabo iudicaui. lauo lauabo laui. in pulluo autem polluam pollui. & inquino inquinabo inquinaui vertitur gni in gamma sequente cappa.

De circunflexis.

His sic dictis etiam de circunflexis, dicamus quibus tribus entibus, prima per eo prolata in penultima futuri ita, vel e psilon habet. Cum. n. præsens longa penultimat, tunc & futurum ita penultimat, vt facio faciam. inuenio inueniam. habito habitabo. seruo seruabo. certo certabo. excipitur dominor. nabor. vinco vincam, verecundor bor. laudo dabo. vnde & laudo. & dabo. Apud autem antiquos laudabo & laudabo, vnde & Homerus verbum laudantes Vlyssis diuini. Cum vero præsens breui penultimat, tunc futurum aliquando ita habet, vt amo amabo. intelligo intelligam, aliquando aũt e, vt perficio pficiam. voco vocabo. pdo perdã. Aliq aũt vtrũqʒ hẽt, vt gesto gestabo & gestabo. laboro laborabo & laborabo: sapio sapiam & sapiam. Sed penultimam futuri retinet præteritũ perfectum, & plusq̃perfectũ, & aoristus in omni coniugatione circunflexa.

Secunda.

Secunda per ao prolata aliquando alpha, aliquando autem ita, in penultima futuri habet, sic. In o mega purum præcedente e, vel iota per aso,

μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ἐῶ, ἐάσω. θεῶ, θεάσω. ἀνιῶ ἀνιάσω. ἐρυθριῶ. ἐρυθριάσω. ἀλλοιῶ δὲ ἀλλοιώσω Ἰωνικόν. Ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο. οἷον, ἀκροῶ, ἀκροάσω. ἐξαιρεῖται τὸ βοῶ, βοήσω. γοῶ, γοήσω. ἀλοῶ, ἀλοήσω, καὶ ἀλοάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω ὑπερμονοσύλλαβα, μὴ προηγουμένου συμφώνου. οἷον, περῶ, περάσω. φυρῶ, φυράσω. γηρῶ γηράσω. ξυρῶ δὲ, ξυρήσω. Ἔτι τὰ εἰς λω ὑπερμονοσύλλαβα τῷ ε παραληγόμενα. οἷον, γελῶ, γελάσω. ἐλῶ, ἐλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω μονοσύλλαβα, μὴ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι. οἷον δρῶ, δράσω. κλῶ, κλάσω. φλῶ, φλάσω. θλῶ, θλάσω. Τὰ δὲ παραληγόμενα τῷ υ, διὰ τοῦ ησω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ἐγγυῶ, ἐγγυήσω. λυῶ, λυήσω. δυῶ, δυήσω. Ἔτι τὰ εἰς λω μόνα, ἢ μετὰ συμφώνου, κατὰ σύλληψιν εἴτε κατὰ διάστασιν, οἷον, συλῶ, συλήσω. κραιπαλῶ, κραιπαλήσω. χολῶ, χολήσω. μελαγχολῶ, μελαγχολήσω. ἀχολῶ, ἀχολήσω. ὁμιλῶ, ὁμιλήσω. ποδαγρῶ, ποδαγρήσω. ἐξαιρεῖται τὸ χαλῶ, χαλάσω. ἱλῶ, ἱλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω, παράγωγα εἰς μι ποιοῦντα. οἷον, χρῶ, χρῆμι, χρήσω. πρῶ, πρῆμι, πρήσω. πλῶ, πίμπλημι, πλήσω. τλῶ, τλῆμι, τλήσω. Ἔτι τὰ εἰς ἄλλο σύμφωνον λήγοντα. οἷον, σμῶ, σμήσω. κνῶ. κνήσω. ζῶ, ζήσω. νικῶ, νικήσω. κυβερνῶ, κυβερνήσω. τιμῶ, τιμήσω. ἡβῶ, ἡβήσω. τρυφῶ, τρυφήσω. τρυγῶ, τρυγήσω. διψῶ, διψήσω. σιγῶ, σιγήσω. σιωπῶ, σιωπήσω. σπῶ, σπήσω, τὸ ἀκολουθῶ. σπῶ δὲ σπάσω, τὸ ἀνασπῶ.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ οω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ω μέγα ἢ ὁ μικρὸν ἔχει. Ὅσα μὲν οὖν τῶν ῥημάτων ἔχουσιν προκείμενον ῥηματικὸν, τῷ ω μεγάλῳ παραλήγουσιν ἐν τῷ μέλλοντι. οἷον, χρυσὸς, χρυσῶ, χρυσώσω. ἄργυρος, ἀργυρῶ, ἀργυρώσω. γύψος, γυψῶ, γυψώσω. χεὶρ, χειρῶ χειρώσω. πῦρ, πυρῶ, πυρώσω. στέφανος, στεφανῶ, στεφανώσω. ὀρθὸς, ὀρθῶ, ὀρθώσω. στρεβλὸς, στρεβλῶ, στρεβλώσω. κακὸς, κακῶ, κακώσω.

futurum faciunt, vt dimitto mittam. miror, bor, doleo dolebo, rubesco rubescam. muto autem mutabo, ionicum. Etiam penultimantia o, vt audio. audiam. excipiẽ clamo clamabo. lugeo lugebo. trituro triturabo & rabo. Etiam in ro supra unã syllabã nõ præcedente, consonante, vt transeo transibo. pinso pinsam. senesco senescam. rado autẽ radis. Item in lo supra syllabam e penultimantia, vt rideo ridebo. impello impellã. Item quæ in ro. & lo monosyllaba nõ faciẽtia deriuatiua in mi, vt facio faciam, incido incidam, rũpo rumpam. frango frangam. Sed penultimantia y per iso futurum faciunt, vt promitto promittam. populor labor. populor bor. Etiam in lo sola, vel cum consonante per comprehensionẽ siue per diuisionẽ, vt prædor dabor. crapulor crapulabor. irascor irascar. melancholicus sum melancholicus ero, exerceo exercebo, clamo clamabo. podagras patior, podagras patiar. Excipitur deprimo, deprimam, ligo bo. Item in ro, & lo deriuatiua in mi facientia, vt vaticinor cinor vaticinabor emo emo emam. impleo impleo implebo. tolero tolero tolerabo. Item in aliam consonantem desinentia, vt purgo. bo, scalpo scalpam, viuo viuam, vinco vincam, guberno, bo. honoro, bo pubesco. bescam. delitior tiabor, vindemio bo. sitio tiam. taceo bo, taceo tacebo, sequor sequar. euello euellam. euello aũt euellã, euello.

Tertia.

Tertia est per oo prolata in penultima, futuri o magnum, vel o paruũ habet. Quæcunq; igitur verba habent præexistens verbale o magno, penultimant in futuro, vt aurum, inauro, inaurabo, argentum argento argentabo. gyp sus gypso sabo. man?, mãcipio bo. ignis igne examino, igne nabo. Corona corono nabo. rectus dirigo gam. prauus, torqueo torquebo. malus, vexo vexabo.

ταπεινὸς, ταπεινῶ, ταπεινώσω. Ὅσα δὲ οὐκ ἔχουσι
παραλήγουσι τῷ ο μικρῷ. οἷον, ὀμῶ, ὀμόσω. ἀρῶ, ἀρόσω.
ὀνῶ, ὀνόσω. Τούτων οὕτως εἰρημένων, τέσσαρές εἰσι καὶ
αἱ τῶν εἰς μι, ὧν ἡ πρώτη τὸ η ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ
τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος, καὶ ἀορίστου. οἷον, τίθημι,
θήσω, ἔθηκα, τὸ δὲ τέθεικα, καὶ ἐτεθείκειν, διὰ ει διφθόγγου
γράφεται ἔθει βοιωτικῷ. Καὶ ἡ δευτέρα δὲ, τὸ η ἔχει. οἷον,
ἵστημι, στήσω, ἔστησα. ἕστακα δὲ ὁ παρακείμενος, καὶ οὐχ
ἕστηκα, εἰς διαφορὰν τοῦ ἕστηκα, ἀπὸ τοῦ ἑστήκω γινομένου. καὶ ἐπ
ὁ ὑπερσυντέλικος ἑστάκειν. Ἡ δὲ τρίτη, τὸ ω μέγα. οἷον,
δίδωμι. δώσω. δέδωκα. ἐδεδώκειν. ἔδωκα. Ἡ δὲ τετάρτη,
τὸ υ ψιλόν. οἷον, ζεύγνυμι. Σημειωτέον δὲ ἐν τούτοις δύο
ἓν μὲν, ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐνεστῶτος
ἀφαιρεῖται. οἷον, τίθημι, θήσω. ἵστημι στήσω. δίδωμι
δώσω. ἕτερον δὲ, ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς συστέλλεται
παραλήγουσα. οἷον, τίθημι, τίθεμαι. ἵστημι, ἵσταμαι.
δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. Ἀλλὰ περὶ μὲν
τούτων, ὡς οἷόν τε ἦν ἡμῖν συντόμως καὶ ὠφελίμως
τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἴρηται. ἐν δὲ τῷ περὶ ῥήματος τρίτῳ
βιβλίῳ, διεξοδικώτατα ῥηθήσεται.

Περὶ τῶν ῥημάτων τῶν μέχρι παρατατικοῦ κλινομένων.

Τὰ διὰ τοῦ ανω ῥήματα βαρύτονα, μέχρι τοῦ παρατατικοῦ
κλίνονται. οἷον, λαμβάνω, ἐλάμβανον. μανθάνω, ἐμάνθανον.
λανθάνω, ἐλάνθανον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ αθω, καὶ εθω, καὶ υθω,
οἷον, ἀμυνάθω. ἠμύναθον. φλεγέθω. ἐφλεγέθον. μινύθω,
ἐμίνυθον. Ἔτι τὰ εἰς βω, ἔχοντα πρὸ τοῦ β σύμφωνον
ἢ ε. οἷον, ῥέμβω, ἔρεμβον. σέβω, ἔσεβον. Ἔτι τὰ εἰς σκω.
οἷον, ἀρέσκω, ἤρεσκον. πιπράσκω, ἐπίπρασκον. χωρὶς
τοῦ θνήσκω, θνήξω, καὶ ἀλύσκω, ἀλύξω. τὸ δὲ διδάξω, οὐκ ἀπὸ
τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διδάχω. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ειν
ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ἐρεείνω, ἠρέεινον. φαείνω,
ἐφάεινον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ειω παράγωγα ἀπὸ ἐνεστῶτος,
μέλλοντος. οἷον, ἀπὸ τοῦ κίχω, κιχείω, ἐκίχειον. τελ
τελείω, ἐτέλειον. ἀπὸ τοῦ βρώσω, βρωσείω, ἐβρώσειον.

humilis humilío humiliabo. quæcũq; vero non habẽt, penultimant o micron. vt iuro iurabo. aro arabo. vitupero vituperabo. His sic dictis quatuor sunt & eæ, quæ in mi, Quarum prima ita habet, in penultima actiui pręsentis & futuri, & aoristi, vt pono poná posui. Sed posui posueram, per e iota díphthõgũ scribitur more boœctorum. Et secunda aũt ita habet. vt sto stabo steti. steti autem præteritum perfectum, & non steti, ad differentiam extiti, ab existo facti, & amplíus pręteritũ plusquãperfe. steteram. Tertia aũt o magnũ vt do dabo dedi dederam dedi. Quarta vero y psilon, vt coniungo. Nota autem ín his duo, vnum quidem, quia in futuro prima syllaba præsentis aufertur, vt pono ponam. sto stabo. do dabo, Alterum vero, quoniam in passíuis corripitur penultima, vt pono ponor. sto stor. do dor. iungo iungor. Sed de his, vt possibile fuit nobis, breuiter & vtiliter, introducendis dictum est. Sed in de verbo tertío libro, latius dicetur.

De verbis, vsq; ad præteritum imperfectũ, declinatis.

Per ano verba barytona, vsq; ad pręteritum imperfe. declinantur. vt accipio accipiebam. disco discebam. lateo latebam. Item per atho, & etho, & ytho, vt vlciscor vlciscebar. ardeo ardebam. minuo minuebam. Insuper in uo habentia ante vita, cõsonãtẽ, vel e vt circumuerto tebam, colo colebam, Item in sco, vt placeo placebam, vendo vendebam, præter morior moriar. & fugio fugiam. Sed docebo non a doceo, sed a doceo. Item per in o supra duas syllabas, vt interrogo interrogabam, splendeo splendebam. Item per io, deriuatiua a præsenti, vel futuro, vt ab inuenio consequor consequebar. perficio perficiam, bam. a comedam comedo debam,

πολεμήσω, πολημησείω. ὄψω, ὀψείω. Ετι τὰ διὰ τοῦ νω ὑπερδισύλλαβα ποιοῦντα εἰς μι παράγωγα, καὶ ἔτι τὰ ἀπ' αὐτῶν παραγόμενα. οἷον, πηγνύω, πήγνυμι. ὀμνύω, ὄμνυμι ὀλύω, ὄλυμι. Ετι πάντα τὰ τῆς πέμπτης συζυγίας κατὰ παλαιοὺς τὴν πρώτην συλλαβὴν διπλασιαζομένην ἔχοντα. οἷον, μαρμαίρω, ἐμάρμαιρον. μορμύρω, ἐμόρμυρον. Ετι τὰ πρὸ τοῦ ω δύο σύμφωνα ἔχοντα κατ' ἐπιπλοκὴν, ὧν τὸ δάτερον ἀμετάβολον εἴη. οἷον. μέμβλω. ὄφλω. ἔγρω. δάκνω. Ετι τὰ εἰς ω καθαρὸν τῇ υ διφθόγγῳ παραληγόμενα. οἷον, ὀπύω. ἀγύω. Ετι τὰ εἰς δω πρὸ τοῦ δ, ν ἔχοντα. οἷον, κυλίνδω. σπένδω.

Περὶ Αντωνυμίων.

Αντωνυμία ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν, ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανόμενον. Ταύτης δὲ ἡ μὲν, πρωτότυπος. ἡ δὲ, κτητική. ἡ δὲ, δεικτική. ἡ δὲ, ἀναφορική. ἡ δὲ, σύνθετος. Παρέπονται δὲ αὐτῇ τέσσαρα. γένος. ἀριθμός. πτῶσις. πρόσωπον.

Περὶ πρωτοτύπων τοῦ πρώτου προσώπου.

Εγώ. ἐμοῦ. ἐμοί. ἐμέ. Νώ. νῷν. Ημεῖς. ἡμῶν. ἡμῖν. ἡμᾶς. Τοῦ δευτέρου προσώπου. Σὺ. σοῦ. σοί. σέ. Σφώ. σφῷν. Υμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. Τοῦ τρίτου προσώπου. Ος. οὗ. οἷ. ἕ. Σφέ. σφῖν. Σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς.

Περὶ κτητικῶν.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι, ὀκτώ. Εμός. σός. ἑός, νωίτερος. σφωίτερος. ἡμέτερος. ὑμέτερος. σφέτερος. αἳ τριγενῶς κλίνονται. Εμὸς, ἐμὴ, ἐμόν. Σὸς, σὴ, σόν. καὶ αἱ μὲν ἀρσενικαὶ, καὶ οὐδέτεραι κατὰ τὴν τετάρτην κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικαὶ δὲ δύο, οὗτος, ἐκεῖνος, τριγενῶς καὶ αὗται κλινόμεναι. οὕτως. Οὗτος. τούτου. τούτῳ. τοῦτον. ὦ οὗτος. Τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. Οὗτοι. τούτων. τούτοις. τούτους. ὦ οὗτοι. αὕτη. ταύτης. ταύτῃ. ταύτην. ὦ αὕτη. Ταῦτα. ταύταιν.

bella bo. bello. videbo video. Item per. yo. supra duas syllabas facientia in mi, deriuatiua. & etiam ab ipsis deducta, vt conglutino conglutino. Iuro iuro. perdo perdo. omnia quintę coniugationis secundum veteres. Primam syllabam geminatam habentia, vt luceo lucebam. murmuro murmurabā. Itē ante o mega duas ꝯsonātes habentia per cōnexionē. quarū secunda immutabiles esset, vt curo, debeo. surgo, mordeo. Etiam in o purum. μ. diphthongo penultimantia, vt coeo. uio. Item in do, ante d, n habentia, vt voluo. sacrifico.

De pronominibus.

Pronomē est pars orationis declinabilis pro nomine assumpta, huius autem aliquod primitiuum, aliquod possessiuum, aliqđ demonstratiuū, aliqđ relatiuū, aliqđ compositum. Accidunt autem ipsi quatuor, Genus. Numerus. Casus. persona.

De primitiuis primę personæ.

Ego mei mihi me. nos nostrū. nos nostrū. nobis. nos. Secundæ personæ. tu tui tibi te. vos vestrum. vos vestrum. vobis vos. Tertię personæ ὅς sui sibi se. sui se. σφᾶς sui sibi se.

De possessiuis.

Possessiua autem a primitiuis deriuata, Octo, meus tuus suus noster suus noster vester, quæ trigenerice declinantur. meus mea meum. tuus tua tuum. & masculina quidem & neutra secundū quartam declinantur declinationem, Sed fœminina, secundum secundam.

De Demonstratiuis.

Demōstratiua autem duo, hic ille trigenerice & ipsa declinata sic, hic huius huic hunc o tu. hi horum, o vos. hi horum, his hos, o vos. hæc huius huic hanc, o tu. hę harum,

ὦ ταῦτα. αὗται. τούτων. ταύταις: ταύτας. ὦ αὗται. Τοῦτο. τούτου. τούτῳ. τοῦτο. ὦ τοῦτο. Τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. ταῦτα. τούτων. τούτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα. Ἐκεῖνος, ἐκείνου. Ἐκείνη, ἐκείνης. Ἐκεῖνο, ἐκείνου.

Περὶ ἀναφορικῆς.

Ἀναφορικὴ δὲ μία τριγενῶς λεγομένη, ὧδε. αὐτός. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτόν. αὐτώ. αὐτοῖν. αὐτοί. αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτούς. αὐτή. αὐτῆς. αὐτῇ. αὐτήν. αὐτά. αὐταῖν. αὐταί. αὐτῶν. αὐταῖς. αὐτάς. αὐτό. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτό. αὐτώ. αὐτοῖν. αὐτά. αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτά. Ἴδιον γὰρ ταύτης ἡ τριπρόσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ, ἀντὶ ἐγὼ, σὺ, ἐκεῖνος.

Περὶ συνθέτων.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς, ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσαι.

Τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτόν. ἐμαυτῆς. ἐμαυτῇ. ἐμαυτήν. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτό.

Τοῦ δευτέρου προσώπου.

Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτόν. Σαυτῆς. σαυτῇ. σαυτήν. Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτό. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου, μέχρι τούτου μόνον κλίνονται. αἱ δὲ τοῦ τρίτου καὶ πληθυντικῶς, συνθέτως τε ἅμα, καὶ διῃρημένως. ὧδε.

Τοῦ τρίτου.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτόν. ἑαυτῆς. ἑαυτῇ. ἑαυτήν. ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ. ἑαυτό. ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτοὺς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

Περὶ προθέσεων.

Πρόθεσίς ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον, προτιθέμενον πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ ἐν τῇ συνθέσει, καὶ συντάξει. Τῶν δὴ προθέσεων ὀκτωκαίδεκα οὐσῶν, ἓξ εἰσὶ μονοσύλλαβοι. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρός. πρό. δυοκαίδεκα δὲ δισύλλαβοι. ἀνά. κατά. διά. μετά. παρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτων συντάξεως, ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιτομῆς ἐροῦμεν.

o vos.hæ.harum.his.has.o vos.
hoc huius huic hoc o tu.hæc horum o vos.
hæc horum his hæc o vos.ille illius.
illa illius.illud illius.

De relatiuo.

Relatiuum autem vnum trigenerice dictum sic. Ipse ipsius ipsi ipsum.ipsi ipsorum.ipsi ipsorum. ipsis ipsos.ipsa.ipsius ipsi ipsam.ipsę ipsarum.
ipsæ ipsarum.ipsis ipsas ipsum,ipsius ipsi ipsum.
ipsa ipsorum.ipsa ipsorum.ipsis ipsa.
Proprium enim huius trium personarum significatio. ipse enim pro ego,tu ille.

De Compositis.

Composita autem tria nominatiuos non habentia.

Primæ personæ.

Meiipsius mihiipsi,meipsū.meiipsius mihiipsi meipsā meiipsius mihiipsi meipsum.

Secundæ personę.

Tibiipsius tibiipsi teipsum.tuiipsius tibiipsi teipsam. tuiipsius tibiipsi teipsum. Et quidem primæ, & secundę personę,vsq; huc solum flectuntur,Sed tertiæ & pluraliter,coniunctimq; simul & diuisim sic.

Tertiæ.

Suiipsius sibiipsi seipsum.suiipsius sibiipsi seipsam. Suiipsius sibiipsi.seipsum.Suiipsorum,& suiipsorum, sibiipsis & sibiipsis.seipsos & seipsos.

De præpositionibus.

Pręsitio est pars orationis indeclinabilis p̄posita oībus orationis partibus, & in compositione, & constructione.Præpositionibus octo,& decem entibus, Sex sunt,monosyllabæ.in.in.ex cū.ad,ante. Duodecim autem dissyllabę.per.secundū.per. cum.apud. ętra.in, circum.circum.ab sub.super.Sed de harum constructione in fine compendii dicemus.

Περὶ ἐπιῤῥήματος.

Ἐπίῤῥημά ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον, κατὰ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον. Τούτου δὲ τὰ μὲν, καλοῦνται χρόνου· οἷον, νῦν. τότε. αὖθις. τόφρα. τέως. ἕως. ἡνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθὲς, ὃ καὶ ἐχθὲς λέγεται. ἤδη. πάλαι. ἀεί. Τὰ δὲ, τόπου. οἷον, ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. ἔνδον. ἐγγύς. πόῤῥω. ἐναντίον. χαμαί. ἔνθα. ὅθεν. ἐπέκεινα. μακράν. Τὰ δὲ, ποιότητος. οἷον, αἱ. καλῶς. ἡδέως. σοφῶς. κοινηδόν. βοτρυδόν. ἀγεληδόν. Τούτων δὲ ἔνια γίνονται ἀπὸ τῆς γενικῆς πληθυντικῆς, καὶ μεσότητι προσαγορεύονται. οἷον, σοφῶς, ἀπὸ τῶν σοφῶν. καλῶς, ἀπὸ τῶν καλῶν. Τὰ δὲ, ποσότητος. οἷον, ἅπαξ. δίς. τρίς. τετράκις. Τὰ δὲ, ἀθροίσεως. οἷον, ἅμα. ὁμοῦ. συλλήβδην. ἀθρόως. Τὰ δὲ, παρακελεύσεως. οἷον, εἶα. ἄγε. φέρε. δεῦτε. Τὰ δὲ, διαιρέσεως. οἷον, ἄνα. χωρίς. δίχη. Τὰ δὲ, ἐξαιρέσεως. οἷον, πλήν. Τὰ δὲ, τάξεως. οἷον, ἑξῆς. ἐφεξῆς. Τὰ δὲ ὁμοιώσεως. οἷον, ὡς. ὥσπερ. καθά. καθάπερ. Τὰ δὲ, ἀποστάσεως. οἷον, ὥστε. Τὰ δὲ, συγκρίσεως. οἷον, μᾶλλον. ἧττον. Τὰ δὲ, ἐξηγηματικά. οἷον, δηλονότι. δηλαδή. ἤγουν. οἷον. Τὰ δὲ, ποσότητος ἀορίστου, καὶ ποιότητος. οἷον, ἀμηγέπως. ὁπωσοῦν. ἀμηγέπη. ὁπωσδήποτε. ὁπωσδηποτοῦν. Τὰ δὲ, ὑφαιρέσεως. οἷον, σπανίως. ἐλάχιστα. μόγις. Τὰ δὲ, ἐκλογῆς. οἷον, μετ. Τὰ δὲ ἀποτρεπτικά, ἡράκλεις. ἄπολλον. Τὰ δὲ, ἐθνικά. οἷον, ἑλληνιστί. ῥωμαϊστί. ἑβραϊστί. συριστί. φρυγιστί. ἀρμενιστί. Τὰ δὲ, ἀνέσεως. οἷον, μόλις. μόγις. Τὰ δὲ, διστάσεως. οἷον, σχεδόν. Τὰ δὲ, ὀργανικά. οἷον, ὀδάξ. λάξ. Τὰ δὲ, ἀποθετικά, καὶ προκαταστατικά. οἷον, εἶεν. Τὰ δὲ, ἐπιτάσεως. οἷον, λίαν. ἄγαν. πάνυ. μάλιστα. σφόδρα. Τὰ δὲ, ἀνέσεως. οἷον, ἠρέμα. ἡσυχῆ. Τὰ δὲ, βεβαιώσεως. οἷον, δηλαδή. δήπουθεν. παντόντως. ἦ. Τὰ δὲ, καταφάσεως. οἷον, ναί. Τὰ δὲ, κατομώσεως. οἷον, νή. μά. Τὰ δὲ, ἀπομώσεως. οἷον. μά. Τὰ δὲ, ἀρνήσεως. οἷον, οὐ. οὐδαμῶς. ἥκιστα. Τὰ δὲ, ἀπαγορεύσεως. οἷον, μή. μηδαμῶς. Τὰ δὲ, εἰκασμοῦ.

De aduerbio.

Aduerbiũ est pars orõnis indeclinabilis iuxta verbũ dicta vel post dicta. Huius aũt aliqua vocantur tẽporis, vt nunc. tunc. rursus. tũc. quãdiu. vsq;. quãdo. quãdo. postea. postea hodie, cras. heri, quod & heri dicitur. Iam. diu. semper. Aliqua autẽ loci, vt supra. infra. extra. intra. intus. propè. longe. contra humi. ibi. vnde. vlterius. lõge. Aliqua aũt qualitatis, vt bñ. bene. iucũde. sapiẽter. canine. racematim. gregatim. Harũ ãt quęcũq; fiunt a genitiuo plurali, & mediocritatis, appellantur, vt sapienter a sapientibus. bene a bonis. Aliqua autem quantitatis, vt semel bis ter quater. Aliqua aũt ęgregatiõis, vt simul unà collectim. efertim. Aliqua autẽ cõgregatiõis. vt eia age age age agite. Aliqua autem diuisionis, vt sine absq; diuisi. Aliqua ãt exceptiõis, vt p̃ter. Aliqua ãt ordĩs, vt deinceps deinceps. Aliqua similitudinis, vt sicut sicut sicut sicut. Aliqua separationis vt itaq;. Aliqua comparationis, vt magis minus. aliqua expositiua, vt videlicet videli. videli. videlicet. vt. Aliq̃ quãtitatis, infinitæ & qualitatis. vt aliquomodo, quomodocunq;, aliqro modo, vtcunq;, vtcunq;. Aliqua sublationis, vt raro minime vix. aliqua electionis, quin immo. aliqua depiecatiua, vt hercule, apollo. Aliqua gẽtilia, vt græce. romane. hebraice. syriace. troiane. armenie. Aliqua remissiõis, vt vix vix. Aliqua aũt dubitatiõis, vt forsan. Aliqua organica, vt mordicus. cum calce. Aliqua dpositiua, & p̃cõstitutiu, vt esto. Aliq̃ itẽtiõis, vt valde nimis valde, maxie vehęmẽter. Aliq̃ remissiõis, vt paula tim sensim. Aliqua ꝯfirmationis, vt videlicet certe sane eqdẽ. Aliqua affirmatiõis, vt næ. Aliqua aũt iurationis, vt per. per. Aliqua abiurationis, vt per. Aliqua negationis, vt non nequaquam minime. Aliqua autem prohibitionis, vt ne neutiq;. Aliqua autem euentus, vt

ἴσως. τάχα. τυχόν. Τὰ δὲ, ἐρωτήσεως. οἷον, πόθεν. ποῦ. πηνίκα. πῶς. Τὰ δὲ δείξεως. οἷον, ἰδού. ἠνί. Τὰ δὲ, κλήσεως. οἷον, ὦ. Τὰ δὲ, διαστάσεως. οἷον, Τὰ δὲ, θέσεως. οἷον, ἀναγνωστέον. πλαστέον. γραπτέον. ἰστέον. Τὰ δὲ, σχετλιασμοῦ. οἷον, ὢ. ἰού. οἴμοι. φεῦ. Τὰ δὲ, θαυμασμοῦ. οἷον, φεῦ. βαβαί. Τὰ δὲ, ἐκπλήξεως. οἷον, ἆ. Τὰ δὲ, θειασμοῦ. οἷον, ἀοῖ. ἀάν. Παρέπεται δὲ αὐτῷ, εἶδος, καὶ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ, πρωτότυπον. οἷον, νῦν. τὸ δὲ, παράγωγον, οἷον, νυνί. καὶ τὸ μὲν, ἁπλοῦν, οἷον, πάλαι. τὸ δὲ σύνθετον. οἷον, πρόπαλαι.

Περὶ συνδέσμων.

Σύνδεσμός ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον συνδέον τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου εἰς διάνοιαν μετὰ τάξεως. Τούτων δὲ οἱ μὲν, συμπλεκτικοί. οἷον, μὲν. δὲ. τέ. καί. ἀλλά. ἀτάρ. οἱ δὲ, διαζευκτικοί. οἷον, ἤ. ἤτοι. Οἱ δὲ, συναπτικοί. οἷον, εἰ. εἴπερ. εἰδή. εἰδήπερ. Οἱ δὲ, παρασυναπτικοί. οἷον, ἐπεὶ, ἐπείπερ. ἐπειδή. ἐπειδήπερ. Οἱ δὲ, αἰτιολογικοί. οἷον, ἵνα. ὄφρα. ὅπως. ἕνεκα. οὕνεκα. γάρ. ὅτι. διότι. Οἱ δὲ, ἀπορηματικοί. οἷον, ἄρα. εἶτα. μῶν. μή. Οἱ δὲ, συλλογιστικοί. οἷον, ἄρα. ἀλλά. ἀλλαμήν. οὖν. τοίνυν. τοιγάρτοι. τοιγαροῦν. Οἱ δὲ, παραπληρωματικοί. οἷον, δή. ποῦ. τοι. δῆτα. πέρ. πώ. μήν. αὖ. οὖν. γε. Οἱ δὲ, δυνητικοί. οἷον, ἄν. Οἱ δὲ, διακριτικοὶ, ἤτουν ἐπλεκτικοί. οἷον, γοῦν. γε. Οἱ δὲ, ἐναντιωματικοί. οἷον, ὅμως. καίτοι. καίπερ. ἔμπης. Παρέπεται δὲ αὐτῷ, σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ, ἁπλοῦς. οἷον, ἐπεί. ὁ δὲ, σύνθετος. οἷον, ἐπειδή. Τούτων οὕτως ἐγνωσμένων, ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων εἰπεῖν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Εἴδη τῶν παραγώγων ἑπτά. Πατρωνυμικόν. Κτητικόν. Συγκριτικόν. Υπερθετικόν. Υποκοριστικόν. Παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

forsitan forte fortuitu. Aliqua interrogationis, vt vnde vbi quādo quomodo. Aliqua demostratiōis, vt en, ecce. Aliqua vocationis, vt o. Aliqua declarationis, vt veluti. Aliqua positionis, vt legendum, nauigandum. scribēdum, sciendū. Aliqua doloris, vt o heu heu heu. Aliqua admirationis, vt papæ papę, Aliqua terroris, vt a, Aliqua diuinitatis, vt euœ euan. Accidit ei species, & figura hęc quidem primitiua velut. nūc. hæc deriuatiua, vt nūc & hæc qdē simplex, velut diu. hoc compositum, vt iandiu.

De coniunctionibus.

Cōiūctio est pars oratiōis indeclinabilis ꝯiungēs, alias partes oratiōis in sententiam cū ordine, huius aūt aliæ quidem copulatiuæ, vt quidem autem & sed at. alię aūt disiunctiuæ, vt quā idest. aliquę aūt ꝯtinuatiuę, vt si. siqdē quidē siquid. Aliæ aūt subcontinuatiuę, vt quoniam quoniā quoniā quoniā. Aliæ autem causales, vt. vt. vt. vt. propter. quoniam. n. quod. quoniam. aliæ autem dubitatiuæ, vt forsan postea an, nunquid. aliæ autem collectiuæ, vt igitur sed verum igitur ergo itaq;. ergo. alie autem completiuæ, veluti. quidē qdē qdē qdē qdē qdē qdē qdē quidē. aliæ āt possibiles, vt vtiq;. alię āt discretiuæ, siue collectiuæ, vt igitur utiq;. alię aduersatiuæ, vt tamen quamuis quanquam tamen. Accidit autem ei figura, hæc quidē simplex, vt postquam. hęc autem composita, vt postquam. His sic cognitis. consequens esset & de aliis quibusdam necessariis dicere, & primum de speciebus deductorum.

De speciebus deriuatiuorum.

Species deriuatiuorū sꝫ ptē. Patronymicū possessiuū. Comparatiuum. Superlatiuum, diminutiuum, denominatiuum, & verbale.

Περὶ πατρωνυμικοῦ.

Πατρωνυμικὸν ὄνομα κυρίως ἐστὶ τὸ ἀπὸ πατρὸς σχηματιζόμενον, υἱὸν πατρὸς σημαῖνον. οἷον, ἀπὸ τοῦ πηλεὺς, πηλέως, πηλείδης, ἀχιλλεύς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πάππου λέγεται. ὁ αἰακὸς, αἰακοῦ, αἰακίδης, ὁ αὐτός. τούτων δὲ τὰ μὲν, ἀρσενικά, τὰ δὲ, θηλυκά. καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, τρεῖς καταλήξεις εἰσί. δης κοινή. οἷον, πηλείδης. ων ἰωνική. οἷον, πηλείων. αδιος. οἷον, ὑῤῥάδιος. Ὅτε δὲ ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος λήγει εἰς ως, ἢ εἰς ους, ἢ εἰς ος, τότε εἰς ιδης κοινῶς σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. πηλεὺς, πηλέως, πηλείδης. καὶ κατὰ συναίρεσιν, πηλείδης. δημοσθένης, δημοσθένους, δημοσθενίδης. ἀγαμέμνων, ἀγαμέμνονος, ἀγαμεμνονίδης. Ἔτι εἰ ἡ γενικὴ λήγει εἰς ου τῆς τετάρτης κλίσεως οὖσα, μὴ παραληγομένη τῷ ι, εἰς ιδης σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. οἷον, πρίαμος, πριάμου, πριαμίδης. τάνταλος, ταντάλου, ταντταλίδης. εἰ δὲ αὐτῷ παραλήγεται τῷ ι, εἰς αδης σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. οἷον, ἥλιος, ἡλίου, ἡλιάδης. Ἔτι τὰ τῆς πρώτης κλίσεως εἰς αδης σχηματίζονται. οἷον, αἰνείας, αἰνείου, αἰνειάδης. ἱππότης, ἱππότου, ἱπποτάδης. Πᾶν δὲ πατρωνυμικὸν παραλήγει ἢ ι. οἷον κρονίδης. ἢ ει διφθόγγῳ, οἷον, πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, ἢ α, αἰνειάδης, ἢ οι διφθόγγῳ κατὰ συναίρεσιν, πανθοΐδης πανθοίδης. τῶν δὲ θηλυκῶν τρεῖς καταλήξεις εἰσίν. ας. ις. νη. καὶ αἱ μὲν, εἰς ας καὶ ις. ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν σχηματίζονται, ἀποβολῇ τοῦ δη. οἷον, ἡλιὰς, ἀπὸ ἡλιάδης. πριαμὶς, ἀπὸ πριαμίδης. ἡ δὲ εἰς νη αἰολικὴ οὖσα, ἀπὸ γενικῆς σχηματίζεται. οἷον, ἀδρασίνη, ἀπὸ τοῦ ἀδράστου. ἀκρισιώνη, ἀπὸ τοῦ ἀκρισίωνος.

Περὶ κτητικοῦ.

Κτητικὸν ὄνομα, ἐστὶ τὸ κτῆσίν τινος πράγματος δηλοῦν. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. κος, οἷον μουσικός. οὗ παραλήξεις τρεῖς. ι, οἷον, μουσικός. α, οἷον, κυριακός. η. οἷον, θηλυκός. οὗ παραλήξεις ἕξ. ι, οἷον, λόγιος. ε. οἷον, ἑκτόρειος. οἷον, ἡράκλειος. αι. οἷον, ῥωμαῖος. οι, οἷον, ἀλλοῖος. ω, οἷον, πατρῷος.

Patronymicū nomē ꝓprie est, qđ a patre formatum, filium patris significat, vt a peleus pelei pęlides, Achilles. Abusiue autem & ab auo dicitur, vt æacus æaci æacides, idem. huius aūt, aliqa masculina aliqua autem fœminina. Et quidem masculinorum tres terminatiões sunt, dis cōmunis, vt pelides. on. ionica, vt peleon. adios, vt hyrradius. Cum autem genitiuus nois desinit in os, vel in vs, vel in os, tunc in idis cōiter formatur patronymicum. Peleus pelei peleides & persynære sin pelides. Demosthenes demosthenis demosthenides. Agamemnon agamemnonis agamemnonides. Item si genitiuus desinit in u, quartæ declinationis ens, non penultimans iota, in idis formať patronymicum, vt priamus priami priamides. Tantalus tātali tantelides. Si aūt ipse penultimat iota, in adis formatur patronymicum, vt sol solis heliades. Item primæ declinationis in adis formant, vt æneas ęneæ, ęneades. hippotes hippotæ tades. Omne aūt patronymicū desinit, vel in iota, vt Saturni⁹, vel eiecta diphthōgo, vt pelides psynęresi, vel alpha, vt æneades, vel o iota diphthongo persynæresin, vt pātoides pāthœdes. Sed fœmininorū tres terminatões sunt as. is. ni. & quidā in as, & is, a propriis masculinis, formantur abiectione di, vt Helias ab heliades: priamis a priamides. Sed in ni æolica ens, a genitiuo formatur, vt Adrastina, ab Adrasto. Acrisione, ab Acrisione.

De possessiuo.

Possessiuū nomē est possessionē alicui⁹ rei significās. Terminatiões aūt ei⁹ q̄ cos, vt music⁹. Cui⁹ termiatões, tres iota, vt music⁹a, vt cyprian⁹. y, vt fœminin⁹. Et os. cuius terminatiões sex, iota, vt eloquēs e, vt hectore⁹ ει, vt heraclius ου, vt romanus ο, vt varius ῳ, vt paternus,

Περὶ συγκριτικοῦ.

Συγκριτικὸν ὄνομα, ἐστὶ δι' οὗ σύγκρισις γίνεται πρὸς ὁμοφυ- καὶ ἑτεροφυῆς. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. ὧν ἀνώμαλ- οἷον, μείζων. βελτίων, καὶ τερος κοινός. οἷον, πλουσιώτερ- φρονιμώτερος. σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῶν τριγενῶν ὀνομάτων ὅσα τὴν τοῦ μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδέχονται. ἀπὸ δὲ τῶν ληγόντων εἰς ος, ἐκβολῇ τοῦ σ, καὶ προσθέσει τοῦ τερος σχηματίζονται. οἷον, πρᾶος, πρᾳότερος. παλαιὸς παλαιότερος. ὠφέλιμ- ὠφελιμώτερος. φρόνιμος, φρονιμώτερος. Ἔτι ἀπὸ τοῦ οὐδετέρ- τῶν εἰς ης διγενῶν. οἷον, ἀληθὲς, ἀληθέστερος. ἀκριβ- ἀκριβέστερος. ἀτυχὲς, ἀτυχέστερος. Ἔτι ἀπὸ τῶν εἰς καὶ εἰς εις, καὶ εἰς ους. οἷον, σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερ- χαρίεις, χαρίεντος χαριέστερος, ἄνου, ἀνούστερος. καὶ ἀπὸ μετοχῆς. οἷον, ἐρρωμενέστερος. Ἔτι ἀπὸ τῶν εἰς υς φυλαττομένου τοῦ σ. οἷον, ἡδὺς, ἡδύτερος. ὀξὺς, ὀξύτερος. βαρὺς, βαρύτερος. Καὶ τὰ ἐκ ῥημάτων γινόμενα. οἷον, φέρτερος, καὶ βέλτερος. καὶ τὰ ἐκ προθέσεων καὶ ἐπιρρημάτων. οἷον, ὑπέρτερος. ἐγγύτερ- Συντάσσονται δὲ γενικῇ. οἷον. ὁ Ἀχιλλεὺς ἦν ἀνδρειότερ- τοῦ Αἴαντος. καὶ ὁ αὐτὸς ἦν ἰσχυρότερος τῶν τρώων. καὶ δοτικῇ ὑπερβολὴν σημαινούσῃ. οἷον, ὁ Κροῖσος ἦν πλουσιώτερος Κύρου ἑκατὸν ταλάντοις.

Περὶ ὑπερθετικοῦ.

Ὑπερθετικὸν ὄνομα, ἐστὶ δι' οὗ ὑπέρθεσις γίνεται. καταλήξ- δὲ αὐτοῦ δύο, τατος τοῦ εἰς τερος συγκριτικοῦ, ἀπὸ αὐτοῦ σχηματιζομένη. οἷον, πρᾶος, πρᾳότερος, πρᾳότατ- φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος. ἀκριβ- ἀκριβέστερος, ἀκριβέστατος. χαριέστατος. ἀνούστατ- ὑπέρτατος. ὀξύτατος. Καὶ εἰς στος τοῦ εἰς ων συγκρ- ἀνώμαλος. οἷον, καλὸς, καλλίων, κάλλιστος. κακὸς, ἢ χείρων, κάκιστος. μέγας, μείζων, μέγιστ- ἀγαθὸς, βελτίων, ἀρείων, κρείττων, ἀμείνων. βέλτ- ἄριστος, κράτιστος. πολὺς, πλείων, πλεῖστος, ἡδίων, ἥδιστος. ταχὺς, ταχίων, τάχιστος. μικρὸς, μείων,

De comparatiuo.

Cōparatiuū nomē ē, p qđ ↄparatio fit ad eiuſdē gñis, & diuerſi gñis. terminatiões āt ipſi⁹ duæ, on anomala, vt maior melior & eros communis, vt ditior. prudentior. formatur aūt a trium generum nominibus, quæcūq; magis intentionē ſuſcipiūt. Sed a deſinētibus in os abiectione ſigma, & additione teros formantur, vt manſuetus manſuetior. Antiquus antiquior. vtilis vtilior prudens prudentior. Item a neutro eorum, quæ in is duum generum, vt verū verior, diligēs diligentior. fortunatum fortunatior. Item ab in on & in is & in us, vt caſtus caſti, caſtior. gratioſus gratioſior, beneuolus beneuolentior. & a participio, vt robuſtior. Item ab in ys non ſuato ſigma, vt ſuauis. ſuauior. acut⁹ acutior. grauis grauior. & a verbis facta, vt melior & melior, & a præpoſitionibus & aduerbiis, vt ſuperior. propior. Conſtruuntur autem genitiuo, vt Achilles erat fortior Aiace, & idem erat robuſtior Troianis. & datiuo exceſſum ſignificanti, vt Crœſus fuit ditior Cyro centum talentis.

De ſuperlatiuo.

Superlatiuū nomē eſt p qđ ſuplatio fit. terminatiões autem ipſius duç tatos in teros comparatiui ab ipſo formata, vt maſuetus manſuetior manſuetiſsimus. prudens prudentior prudentiſsimus. diligens diligētior diligētiſsim⁹, gratioſiſsimus, bñuolētſs im⁹, ſupremus. acutiſsimus. & in ſtos in on comparatiui anomalum, vt bonus melior optimus. malus peior vel peior peſsimus. magnus maior maximus. bonus melior melior melior melior. optimus. optimus. optimus. multus plus plurimus. iucundus iucūdior ſsim⁹. velox velocior, velociſsim⁹. puus minor, vel minor minimus. Inimicus inimicior inimiciſsimus.

αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχισ☉. ἐχθρ☉. ἐχθίων, ἔχθισ☉.
φίλ☉, φίλτερ☉, φίλτατ☉. Συντάσσονται δὲ τὰ ὑπερθετικὰ γενικῇ. οἷον, ὁ Ὅμηρ☉ ἐγένετο σοφώτατ☉ πάντων τῶν ποιητῶν. Ἐπὶ τὰ διὰ τοῦ τερος, καὶ τατος, εἰ μὲν ἔχωσι τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μέγαλου γράφονται. οἷον, φρόνιμ☉, φρονιμώτερ☉, φρονιμώτατ☉. εἰ δὲ μακρὰν φύσει ἢ θέσει διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἷον, πρᾶ☉, πρᾳότερ☉, πρᾳότατ☉. ἔνδοξ☉, ἐνδοξότερ☉, ἐνδοξότατ☉.

Περὶ ὑποκοριστικοῦ.

Ὑποκοριστικὸν ὄνομα, ἐστὶ τὸ μείωσιν τοῦ πρωτοτύπου δηλοῦν. Τούτου δὲ τὰ μὲν, ἀρσενικά. τὰ δὲ, θηλυκά. τὰ δὲ, οὐδέτερα, ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παραγόμενα. Καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, καταλήξεις εἰσὶ πέντε. ας. οἷον, μηνᾶς. ων. οἷον, μωρίων. αξ. οἷον, λίθαξ. σκος. οἷον, ἀνθρωπίσκ☉. λος. οἷον, ναυτίλος. Τῶν δὲ θηλυκῶν δύο. ις. οἷον, θεραπαινίς. καὶ σκη. οἷον, παιδίσκη. Τῶν δὲ οὐδετέρων παραλήξεις ὀκτὼ εἰς ον ληγόντων. νι. οἷον, ὀψώνιον. κι, οἷον, μειράκιον. δρι. οἷον, λογύδριον. λλι, οἷον, μειρακύλλιον. φι, οἷον, ζωύφιον. χνι. οἷον, πολίχνιον. πι, οἷον, ἀνθρώπιον. δι. οἷον, κρεάδιον.

Περὶ παρωνύμου.

Παρώνυμον ὄνομα, ἐστὶ τὸ, ἀπὸ ὀνόματ☉ παραγόμενον. οἷον, θέων, ἀπὸ τοῦ θεός. τρύφων, ἀπὸ τῆς τρυφῆς. πλάτων, ἀπὸ τοῦ πλάτους.

Περὶ ῥηματικοῦ.

Ῥηματικὸν ὁμοίως τὸ ἀπὸ τοῦ ῥήματος παραγόμενον. οἷον, νοήμων, ἀπὸ τοῦ νενόημαι, καὶ φιλήμων, ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

Περὶ τῶν ὑποπεπτωκότων εἰδῶν τῷ ὀνόματι.

Ἐπὶ τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν, κύρια καλοῦνται, οἷον, Σωκράτης. Πλάτων. Τὰ δὲ, προσηγορικά. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος, ὁ καὶ ἡ παρθένος. Τὰ δὲ, ἐπίθετα. οἷον, ἀνδρεῖος, ἀνδρεία, ἀνδρεῖον. σοφὸς, σοφὴ, σοφόν. Τὰ δὲ, πρός τι. οἷον, πατήρ. υἱός. δοῦλος. δεσπότης. Τὰ δὲ, ὡς πρός τι. οἷον, νύξ. ἡμέρα. θάνατον ζωή. Τὰ δὲ, ἐθνικά. οἷον, ἕλλην

turpis turpior turpissimus. facilis facilior limus. amicus amicior amicissimus. Construuntur autem superlatiua genitiuo, vt Homerus fuit sapientissimus omniũ poetarũ. Item quæ per oteros & otatos, siquidem habeant ante o syllabam breuem per o magnum scribuntur, vt sapiens sapientior sapientissimus, si vero longam, natura, vel positione per omicron, vt mãsuetus mãsuetior tissimus. gloriosus gloriosior gloriosissimus.

De Diminutiuo.

Diminutiuum nomen est diminutionem primitiui significãs, hꝰãt aliq̃ qdẽ masculina, aliqua ãt fœminina, aliqua autẽ neutra a propriis & appellatiuis deducta. Et quidem masculinorũ terminationes sunt quinque, as vt Menas. on, vt morion. ax, vt lapillus. scos, vt homuncio. los, vt nauta. Sed fœmininorum, duæ is, vt ancillula, & sci, vt ancillula. Sed neutrorum terminationes, octo in on disinentiũ ni, vt obsonium. ci, vt adolescentulus. dri, vt sermũculus. lli, vt adolescentulus. phi, vt animalulũ. chni, vt ciuitacula, pi vt homullulus. di, vt caruncula.

De Denominatiuo.

Denominatiuũ nomẽ est a noie deductũ, vt Theon a deus. Tryphon a delitiis. Plato a latus.

De Verbali.

Verbale autem similiter a verbo deriuatiuum, vt intelligẽs ab intellectus sum, & philemõ ab amatꝰsum.

De subiectis speciebus nomini.

Insuper nominum aliqua quidem propria vocantur, vt Socrates. Plato. Alia aũt appellatiua, vt hic & hæc hõ. hic & hæc virgo. Alia autem adiectiua, vt fortis. fortis. fortis. sapiens sapiens sapiens. Alia autem ad aliquod, vt pater filius. seruus dominus Alia aũt tãquã ad aliqd, vt nox dies mors vita. Alia aũt gẽtilia, vt phryx perses.

Τὰ δὲ, ἐρωτηματικά. οἷον, τίς. ποῖος. πόσος. πηλίκος.
Τὰ δὲ ἀόριστα. οἷον, ὅστις. ὁποῖος. ὁπόσος. Τὰ δὲ,
περιληπτικά. οἷον, δῆμος. χορός. ὄχλος. Τὰ δὲ, ἐπιμεριζόμενα.
οἷον, ἕτερος. ἑκάτερος. ἕκαστος. ἄλλος. Μερίζονται δὲ
ταῦτα τετραχῶς. εἷς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος. δύο καθ' ἕνα, ὡς
ἑκάτερος. εἷς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος. καὶ πολλοὶ καθ' ἕνα,
ὡς ἕκαστος. Τὰ δὲ, περιεκτικά. οἷον, δαφνών. κοιτ…
ἐλαιών. Τὰ δὲ, ὡς περιεκτικά. οἷον, ἀπατεών.
κυκεών. Τὰ δὲ, πεποιημένα. οἷον, φλοῖσβος. ῥοῖζος.
Τὰ δὲ, γενικά. οἷον, ζῶον. φυτόν. Τὰ δὲ, εἰδικά. οἷον, βοῦς.
ἵππος. κύων. Τὰ δὲ, τακτικά. οἷον, πρῶτος. δεύτερος.
Τὰ δὲ, ἀριθμητικά. οἷον, εἷς. δύο τρεῖς. Τὰ δὲ, ἀπολελυμένα.
οἷον, θεός. λόγος. ἄγγελος. Τὰ δὲ, μετουσιαστικά. οἷον,
πύρινος. λίθινος. δρύϊνος. Τὰ δὲ, ὁμώνυμα.
οἷον, αἴας ὁ τοῦ τελαμῶνος, καὶ αἴας ὁ τοῦ ὀϊλέως. Τὰ
δὲ, συνώνυμα, εἴτε πολυώνυμα. οἷον, ἄορ. ξίφος. φάσγανον.
μάχαιρα. φάσγανον. Τὰ δὲ, φερώνυμα. οἷον, μεγαπένθης.
δὲ, διώνυμα. οἷον, ἀλέξανδρος, ὁ καὶ πάρις.
σκάμανδρος, ὁ καὶ ξάνθος. Τὰ δὲ, ἐπώνυμα. οἷον,
ἐνοσίχθων ὁ ποσειδῶν, καὶ φοῖβος ἀπόλλων.

Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία ἐστὶ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς, ἢ τόνος πρὸς ὃν
ᾄδομεν. Εἰσὶ δὲ προσῳδίαι δέκα, ὡς εἴρηται, καὶ
διαιροῦνται εἰς τέσσαρα. εἰς τόνους. εἰς χρόνους. εἰς πνεύματα.
καὶ εἰς πάθη. τόνοι εἰσὶ τρεῖς. ὀξεῖα. βαρεῖα.
καὶ περισπωμένη. οἷς χρώμεθα ἐπὶ ταῖς λέξεσι.
πᾶσα γὰρ λέξις ἐπιδέχεται τόνον ἕνα, ἢ ἐν τῇ ληγούσῃ,
παραληγούσῃ, ἢ προπαραληγούσῃ. ἐν μὲν τῇ ληγούσῃ,
ἐπιδέχεται ὀξεῖαν. βαρεῖαν, καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν,
ὅταν τὸ δεχόμενον ᾖ ἀσυναίρετον. οἷον, θεατής.
ἀγαθός. βαρεῖαν δὲ ὁμοίως, ὡς ἐλαιών. δαφνών. καὶ μάλιστα
ἐν τῇ συνεπείᾳ. πᾶσα γὰρ ὀνοματικὴ καὶ αἰτιατικὴ
ἀσυναίρετος καθ' ἑαυτήν, ὀξύνεται. ἐν δὲ τῇ συνεπείᾳ, ἀντὶ
τῆς ὀξείας, βαρεῖαν ἐπιδέχεται. περισπωμένην δὲ,

Alia autē interrogatiua, vt quis, qualis, quantus qualis. Alia aūt infinita, vt quiſqs. quicunq;. quatuſcūq;. Alia āt collectiua, vt populus chorus turba. Alia āt partitiua, vt alter. vterq;, quiſq;. alius. partiuntur autem hæc quadrifariā. vnus ex duob᷑, vt alter. duo ad vnū, vt vterq;. vnus ex multis, vt alius. & multi ad vnum, vt quiſq;. Alia autem cōtentiua, vt Laurentū. Cubiculū. Oliuetum. Alia aūt tanquā ꝯtentiua, vt deceptor. potio ex melle & vino. Alia factitia, vt phelesus, ſtridor ſibili. Alia āt gn̄alia, vt animal plāta. alia āt ſpecialia, vt bos equus canis. Alia autem ordinalia, vt primus ſecūdus. Alia aūt numeralia, vt vnus duo tres. Alia āt obſoluta, vt deus ratio angelus. Alia autem conſubſtantialia, vt igneus lapideus quernus. Alia autem homonyma, vt Aiax Telamonis & Aiax oilei. Alia vero, ſynonyma, ſiue multinoia, vt enſis mucro ſpatha machæra gladius. Alia aūt nominifera, vt grandiluctus. Alia autem binomina, vt Alexander, qui & Paris, Scamander, qui & Xanthus. Alia autem cognomina, vt terræquaſsius Neptunus. & Phœbus Apollo.

De accentibus.

Accentus eſt extēſio literatæ vocis, vel tenor ad quē cantamus. Sunt autem accentus decem, vt dictū eſt, & diuiduntur in quatuor in tonos in tempora in ſpiritus & in paſsiones. Toni ſunt tres acutus grauis & circunflexus, quibus vtimur in dictionibus. omnis.n. dictio ſuſcipit tonū vnum, vel in vltima, vel penultima, vel antepenultima. in vltima quidem ſuſcipit acutum, grauem & circunflexum. acutum quando ſuſcipiens fuerit incontractum, vt ſpectator. bonus. grauem ſimiliter, vt oliuetū laurentū. & maxime in conſequentia. omnis.n. nominatiuus & accuſatiuus incontractus per ſeipſum acuitur. in conſequentia autē pro acuto grauem ſuſcipit. Circunflexum autem

ὅταν τὸ δεχόμενον ᾖ μακρὸν ἀπὸ συναιρέσεως. οἷον, ἀπὸ
τοῦ φάος, φῶς. καὶ ἀπὸ τοῦ ξενοφάων, ξενοφῶν
πᾶσα γὰρ συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, περισπωμένην ποιεῖ.
Ἐν τῇ παραληγούσῃ δὲ, ὀξεῖαν, καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν μὲν
ὅταν ἢ τὸ δεχόμενον ᾖ βραχὺ, ὡς λάχης, λόγος
ἐπάνω γὰρ βραχέος περισπωμένη οὐ τίθεται, ἢ
ὅταν τὸ δεχόμενον μακρὸν, καὶ τὸ μετ' αὐτὸ μακρὸν, ὡς
αἰνείας, χρύσης. μακρὸν γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται.
ὅταν ᾖ θέσει μακρὸν, οἷον, πέρσης. ἐπάνω γὰρ θέσει
μακροῦ περισπωμένη οὐ τίθεται. Περισπωμένη,
ὅταν τὸ δεχόμενον ᾖ φύσει μακρὸν, καὶ τὸ μετ' αὐτὸ βραχύ,
οἷον, μαῖα. γαῖα. μοῦσα. πᾶν γὰρ φύσει μακρὸν πρὸ
βραχέος κείμενον, περισπᾶται. Ἔτι καὶ εἰ ἀπὸ συναιρέσεως
μακρὸν εἴη. οἷον, βοᾶται. ποιεῖται. Ἐν τῇ προπαραληγούσῃ δὲ
ἀεὶ ὀξεῖαν τίθεμεν, ὡς, φιλόσοφος. φιλόκαλος. πρὸ δύο
γὰρ συλλαβῶν ἀεὶ ὀξεῖα τίθεται. Εἰς χρόνους, μακρὰν
καὶ βραχεῖαν, οἷς ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῖς διχρόνοις
σημείοις δηλοῦντες τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχύ. οἷον, ἀκούω.
ὀρίνω. ὀτρύνω. ἄρης. Εἰς πνεύματα, δασεῖαν καὶ ψιλὴν,
οἷς χρώμεθα ἐπὶ τῶν φωνηέντων καὶ διφθόγγων. πᾶσα
γὰρ λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη,
ψιλοῦται, ἢ δασύνεται. πότε δὲ τοῦτο γίνεται, ἐν τῷ περὶ
πνευμάτων βιβλίῳ γεωργίου τοῦ χοιροβοσκοῦ ζητητέον.
δασύνεται δὲ καὶ τὸ ρ ἐν ἀρχῇ λέξεως. οἷον, ῥήτωρ
ῥητορική. δυοῖν δὲ ὄντοιν, ὅπου ἂν τύχωσι, τὸ πρῶτον
ψιλοῦται, καὶ τὸ δεύτερον δασύνεται κατὰ τοὺς παλαιούς.
οἷον, ἄῤῥητον. ἄῤῥωστος. Εἰς πάθη, ἀπόστροφον, ὑφὲν, καὶ
ὑποδιαστολήν. χρώμεθα δὲ τῇ ἀποστρόφῳ ἐν τοῖς πάθεσι τῶν
λέξεων ἐν τέλει ἑπομένου φωνήεντος, ἀντὶ τεσσάρων γραμμάτων,
ἀντὶ βραχέος α. οἷον, ἄρ' οὗτος, ἀντὶ ἄρα οὗτος. ἀντὶ ε, οἷον
φέρ' εἰπὲ, ἀντὶ φέρε εἰπέ. ἀντὶ ο. οἷον, τοῦτ' ἐμὸν, ἀντὶ τοῦτο ἐμόν.
ἀντὶ βραχέος ι. οἷον, ἐπ' ἀκταῖς, ἀντὶ ἐπὶ ἀκταῖς. οἱ ποιηταὶ
καὶ ἀντὶ αι καὶ οι διφθόγγου ταύτῃ χρῶνται. οἷον, βούλομ' ἐγὼ. καὶ
οἴμ' ὡς ἄχθομαι. Τῇ δὲ ὑφὲν χρώμεθα ἐν συναφείᾳ δύο λέξεων

cum suscipiens fuerit longum a contractione, vt a lumen lumen & a Xenophon Xenophon.
Omnis eni synçresis ex acuto & graui circūflexū facit, in penultima autem acutum & circunflexū. acutū qdē cum vel suscipiens fuerit breue, vt laches sermo supra. n. breuem circunflexus non ponitur vel cum suscipiens longum & post ipsum longum vt Aeneas Chryses. longa. n. ante longam penacuitur. vel cū fuerit positione longum vt persis. supra. n. positione longum circunflexus non ponitur. Circunflexus vero cum suscipiens fuerit natura longū, & post ipsum breue vt maia terra musa. omne. n. natura longum ante breue spositum circūflectitur. Insuper & si cōtractione longum fit vt clamatur fit. In antepenultima aūt semp acutū ponimus. vt philosoph⁹ philocal⁹. āte duas n. syllabas semper acutus ponitur. In tempora longum & breue quibus vtebantur antiqui in bitemporeis vt signis declarantes longum & breue, vt audio incito incito Ares. In spiritus aspiratum & tenuem, quibus vtimur in vocalibus & diphthongis. Omnis. n. dictio a vocali vel diphthongo incipiens vel attenuatur vel aspirat. Quomodo autem hoc fit in de spiritibus libro Georgii Cherobosch quærendum. aspiratur aūt & r in principio dictionis vt rhetor, rhetorice. duobus entibus vbicunq; fuerint primum attenuatur & secundum aspiratur secundum veteres vt isan dū ægrotus. In passiōes, auersionem. subunionē. subdinstinctionē. vtimur autē auersione in passionibus dictionum in fine sequente vocali pro quatuor literis pro breui alpha vt vtiq; hic, pro vtiq; hic. pro e psilo vt age dic. pro age dic. pro o micro, vt hoc meū, pro hoc meū pro breui iota vt in littoribus pro i littorib⁹. Poetę āt ꝑ alpha iota & o iota dipht. hac vtūt, vt volo ego & heu q̄ tristor. subunioē āt vtimur i ꝯiūctōe duarū dictio.

φύσει διῃρημένων, καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις ὀνόμασιν. οἷον, τηναρχήν. τοπρῶτον. φιλόσοφος. φιλόδωρος. ὑποδιαστολῇ δὲ χρώμεθα ἐν ταῖς διαστολαῖς τῶν συνημμένων λέξεων. οἷον, ὅ, τι. τό, τε. καὶ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι μετὰ στιγμῆς. οἷον, σὺ ταῦτα λέγεις;

Περὶ στιγμῆς.

Στιγμή, ἐστὶ διανοίας τελείας σημεῖον. Διαιρεῖται δὲ εἰς τελείαν στιγμήν, μέσην, καὶ ὑποστιγμήν. τελεία στιγμή ἐστιν ὅτε ἡ διάνοια τελεία ὑπάρχει. μέση, ὅτε ἡ διάνοια μεσάζουσα, καὶ ἀτελής. ὑποστιγμή, ὅτε κρεμαμένη καὶ ζητεῖ τὸ ἐπίλοιπον.

Περὶ τόπων τῶν τόνων.

Τόποι τῆς ὀξείας τρεῖς. ἡ λήγουσα. ἡ παραλήγουσα, καὶ ἡ προπαραλήγουσα. τὸ ἔχον τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης καλεῖται ὀξύτονον. οἷον, θεατής. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγούσης, παροξύτονον, καὶ βαρύτονον. οἷον, αἴας. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, προπαροξύτονον, καὶ βαρύτονον. οἷον, φιλόδημος. Τόπος τῆς βαρείας εἷς, ἡ λήγουσα. καὶ πᾶσα δὲ λέξις αὐτὴν δεχομένη, ὁμαλισμὸν ἀναγινώσκεται. ἔστι δὲ τόνος συλλαβικῶς, καὶ οὐ κυρίως. Τόποι τῆς περισπωμένης δύο, ἡ λήγουσα, καὶ ἡ παραλήγουσα. τὸ ἔχον τὴν περισπωμένην ἐπὶ τῆς ληγούσης, καλεῖται περισπώμενον. οἷον, δημοφῶν. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγούσης, προπερισπώμενον. οἷον, δῆμος. κῆπος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῆς συντάξεως τῶν προθέσεων λέγωμεν, ἀναγκαίας οὔσης τοῖς εἰσαγωγικοῖς. Περὶ τῶν προθέσεων τίσι πτώσεσι συντάσσονται, καὶ τί σημαίνουσι,

Περὶ μονοσυλλάβων. Ἐν.

Ἡ ἐν, ἀεὶ δοτικῇ συντάσσεται, τὸ ἔν τινι δηλοῦσα. οἷον, ἐν οἴκῳ. ἐν ἀγρῷ. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ, κατ᾽ ἔλλειψιν τῆς δοτικῆς. οἷον, ἐν ᾅδου, ἀντὶ, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ᾅδου. παρὰ ποιηταῖς δὲ λέγεται ἐνὶ, καὶ εἰν. τὸ δὲ ἔνι, τοῦ ἔστιν ἔχει.

Εἰς.

natura diuisarum.& in compositis nominibus,vt ab initio primum philosophus. Philodorus. Subdistinctione autem vtimur in distinctionibus coniunctarum dictionum,vt quodcunq; & q; in interrogationibus cum puncto, vt tu hęc dicis?

De puncto.

Punctum est sententiæ perfectæ signũ. Diuidit aũt in pfectũ punctum.mediũ & suppũctũ. Perfectũ pũctum est quando sententia perfecta est. Mediũ cum sententia medians & imperfecta. Suppunctum,cum pendens, & quærit reliquum.

De Locis tonorum.

Loci acuti tres vltima penultima,& antepenultima. habens acutum in ultima, vocatur acutitonum, vt spectator. habens in penultima,penacutitonum,& grauitonum, vt Aiax. habens in antepenultima antepenacutitonum, & grauitonum,vt Philodemus. Locus grauis vnus, vltima.& omnis autem dictio ipsum suscipiens secũdũ æqualitatem legitur. Est autem tonus syllabice & non proprie. Loci circunflexi duo, vltima. & penultima.habens circunflexum in vltima vocatur anflexum,vt Demophon.habens in penultima,antanflexum,vt populus hortus. Sed de tonis quidem satis,nunc aũt de constructione præpositionũ dicamus, necessaria ente introducendis. De præpositionibus,quibus casibus construunt & quid significãt.

De monosyllabis.

In semper datiuo ↄstruitur in quodã declarãs, vt in domo in agro. attice autem & genitiuo per defectum datiui,vt in inferni pro in loco inferni. apud poetas autem dicitur in & in,sed in vim est habet.

In

Ἡ εἰς, ἥτις ἀπλῶς ἐς λέγεται, αἰτιατικῇ συντάσσετα
εἰς ναόν. εἰς ἀγοράν. ἀπλῶς δὲ καὶ γεν
κατ' ἔλλειψιν τῆς αἰτιατικῆς. οἷον, εἰς διδασκάλου, ἀντ
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου. χρώμεθα
ταύτῃ ἐπὶ ἀψύχων. οἷον, πορεύομαι εἰς ἀγοράν. Ἐξ.

Ἡ ἐξ, ἥτις καὶ ἐκ λέγεται, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται. οἷ
ἐξ ἀγορᾶς. ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. ἔχει δὲ τὸ ξ ἑπομέ
φωνήεντος. τὸ κ δέ, ἑπομένου συμφώνου. σύν.

Ἡ σύν, ἥτις καὶ ξύν ἀπλῶς λέγεται, δοτικῇ μ
συντάσσεται, ὁμόνοιαν σημαίνουσα. οἷον, σὺν θε
σὺν τῷ Ἰωάννῃ. πρός.

Ἡ πρός, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται.
γενικῇ, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν. οἷον,
πρὸς θεοῦ τἀγαθά, ἀντὶ παρά. ἢ ὅτ' ἐπὶ ὅρκου κεῖται. οἷον,
ποίησον πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐνώπιον δηλοῖ. οἷον, Πρός τε θε
μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ
τὸ καθῆκον. οἷον, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ. δοτικῇ δέ, ὅτε τὸ
πλησίον. οἷον, πρὸς τοῖς ποσί. πρὸς τῷδε. αἰτιατικῇ δέ,
ὅταν κίνησιν πρός τι ἔμψυχον ὡς ἐπιτοπλεῖστον σημαίνῃ.
οἷον, πρὸς τὸν Ἰωάννην. ἢ ἕνωσιν, ὡς πρὸς
τὸν θεόν, ἀντὶ μετὰ θεοῦ. ἢ λόγον τινά, ὡς, τὰ δύο πρὸς
τὰ τέσσαρα, οὕτω τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα.
οἷον, πρὸς αὐλὸν ᾄδει. πρό.

Ἡ πρό, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται, τόπον καὶ χρόνον
σημαίνουσα. οἷον. πρὸ τῆς θύρας. πρὸ τοῦ περσικοῦ πολέμου
ἐγένετο ὁ τρωϊκός.

Περὶ δισυλλάβων. ἀνά.

Ἡ ἀνά, αἰτιατικῇ κοινῶς συντάσσεται. οἷον, ἀνὰ τὴν ὁδόν.
ἀνὰ τὸ στρατόπεδον. ἀνὰ τὴν πόλιν. ἀντὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.
διὰ τοῦ στρατοπέδου. εἰς τὴν πόλιν. τὸ δὲ χρυσέῳ ἀνὰ
σκήπτρῳ, ποιητικόν, ἀντὶ σύν. Κατά.

Ἡ κατά, γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μέν,
ὅταν ἐπιφορὰν καὶ κατηγορίαν σημαίνῃ. οἷον, ὁ ἀθε
Διόσεριος κατὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ σοφῶν καὶ λέγ

In quæ attice in dicitur, accusatiuo construitur, in templū inforum. attice autem & genitiuo per defectum accusatiui, vt in magistri pro in domum magistri. vtimur autem hac in inanimatis, vt eo in forum. Ex

Ex quę & ec dicitur semper genitiuo construitur, vt ex foro ex senatu. habet autem x sequente vocali, cappa vero sequente consonante. Cum.

Cum quæ & cum attice dicitur, datiuo soli construitur consensum significans, vt cum Deo, cum Ioanne. Ad.

Ad genitiuo & datiuo & accusatiuo construitur. genitiuo, quando a persona significet motum vt a deo bona. pro a, vel quando in iuramento ponitur vt fac amore dei. vel coram significat. vt coramq; deis immortalibus, coramq; mortalibus hominibus. vel officiū, vt nō est officiū medici sapiētis. dtô aūt quādo prope vt prope pedes ad hoc. Accusatiuo vero qn̄ motum ad aliquod animatū. vt plurimū significet vt ad Ioannem vel vnionem, vt cum deo pro cum deo vel rationem quandam, vt duo ad quatuor, sic quatuor ad octo. vel exemplum vt ad tibiam canit. Ante.

Ante semper genitiuo construitur locum & tempus significas, ut ante ianuam, ante persicum bellum fuit troianum.

De Disyllabis. Per.

Per accusatiuo communiter construitur vt per viam per exercitum, per ciuitatem pro in via per exercitum in ciuitatem. Sed auro cum sceptro, poeticum, pro cum. Secundum.

Secūdū genitiuo & accusatiuo cōstruit̄. gtô quidem cum illatiōnē & accusationem significet vt sacrilegus Nestorius cōtra omnes bonos & sapientes & dicit

καὶ γράφει. ἢ τὸ ἐπάνω, καὶ περί τι. οἷον, κατὰ γῆς κάθημαι. τὸ δὲ Κατ' οὐλύμποιο καρήνων χεόμενος, ἀντὶ ἀπό. αἰτιατικῇ δέ, ὅτε ὁμοιότητα. οἷον, κατὰ Δημοσθένη γράφει. καθ' Ὅμηρον. ἢ χρόνον οἷον, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο ἀνὴρ σοφός. ἢ κίνησιν. ὡς, κατὰ νῆας ἀχαιῶν.

Διά.

Η διά, γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ἐνέργειαν ἢ τὸ μέσον σημαίνουσα. ὡς, διὰ σοῦ τοῦτο γέγονε. διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐβάδιζεν. αἰτιατικῇ δέ, αἰτίαν. οἷον, διὰ τὰ χρήματα πάντα γίνονται. καὶ τὸ μέσον σπανίως. ὡς, Διάτ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Μετά.

Η μετά, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅτε ἕνωσιν δηλεῖ. ὡς, μετὰ σοῦ. δοτικῇ δέ, τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. οἷον, μετὰ τριπάτοισιν ἄνασσεν. αἰτιατικῇ δέ, ὅτε τὸ ὕστερον. οἷον, μετὰ σὲ ἐγὼ ἦλθον.

Παρά.

Η παρά, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ, συντάσσεται. καὶ γενικῇ μὲν, ὅτε τὴν ἀπό τινος κίνησιν δηλοῖ. οἷον, παρὰ τοῦ βασιλέως ἡ δικαιοσύνη. δοτικῇ δέ, ὅτε πλησίον μετ' ἐμψύχου. οἷον, παρὰ τῷ βασιλεῖ κάθηται. παρὰ σοὶ διατρίβω. αἰτιατικῇ δέ, ὅτε ἢ τὸ ἐγγὺς μετὰ ἀψύχου, ὡς, παρὰ τὴν θάλατταν, ἢ κίνησιν ἐπί τι. οἷον, παρὰ σὲ ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι, ὡς, παρὰ τὸ ἀδίκημα ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω. οἷον, παρὰ τὸ δίκαιον πέπραχε. παρὰ γνώμην συμβαίνει.

Αντί.

Η ἀντί, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀντὶ σοῦ. ἀντὶ ἐκείνου. ἀντὶ πολλῶν. ἐν τῇ συνθέσει δέ, ποτὲ μὲν τὸ ἴσον σημαίνει, ὡς ἀντίθεον πολύφημον, ἀντὶ ἰσόθεον. ποτὲ δὲ τοὐναντίον, ὡς ἀντίχειρος. καὶ ἀντίθεον δηλοῖ τὸ ἐναντίον τῷ θεῷ.

Επί.

Η ἐπί, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅτε τὸ ἐπάνω δηλοῖ. οἷον, τὰ ζῶα ἐπὶ γῆς. καὶ ἐπὶ χρόνου. οἷον, ἐπὶ ἄρχοντος Πυθοκλέους. ἢ τὸ περί τι. καὶ ἐπὶ τινῶν. οἷον, ἐπὶ πολλῶν. ἢ κίνησιν ἀπλικῶς. οἷον, ἐπὶ τῆς χώρας.

& scribit, vel super & circa quid, vt
super terra sedeo, sed ab olympi cacuminibus,
iratus pro ab. accusatiuo aũt cũ similitudinẽ, vt secũdũ.
Demosthenem scribit. secundum Homerũ, vel tẽpus, vt
nostro tempore fuit homo sapiẽs, vel motũ, vt secundũ
naues Achiuorum.

Per.

Per genitiuo & accusatiuo, construitur, genitiuo, qdẽ
actionem, vel mediũ significãs, vt p te hoc fiat.
per forum ibat. accusatiuo autem, vt
propter pecunias, omnia fiunt, & medium raro,
vt per q; arma & nigrum sanguinem.

Cum.

Cũ genitiuo & datiuo & accusatiuo ↄstruit genitiuo,
quidem cum vnionẽ significat, vt tecũ. datiuo aũt idẽ
poetice, vt cum tertiis regnabat. accusatiuo autem
cum postea, vt post te ego veni.

Apud.

Apud genitiuo & datiuo & accusatiuo construitur,
in genitiuo quidem cum ab aliquo motum significat,
vt apud regem iustitia. datiuo autem cum
iuxta, cum animato, vt apud regem sedet.
apud te versor. accusatiuo autem cum vel propè, cum
inanimato, vt apud mare, vel motum ad aliquid, vt
apud te venio, vel propter quid. vt apud iniuriam
vltio, vel extra. vt præter iustum facit. &
præter sententiam contingit.

Pro.

Pro genitiuo construitur pro te pro illo pro
multis. In compositione autem interdum æquum
significat, vt æquideum Polyphemũ pro æquideum.
Interdum aũt cõtrariũ, vt antichristus antideus opinio,
quæ contraria deo.

In

In genitiuo & datiuo & accusatiuo cõstruit. genitiuo
quidem cum supra significat. vt animalia in terra. vel
tẽpus. vt principe Pythocle, vel circa quid & in aliquo,
vt in multorum, vel motum attice. vt in regione,

διοτικὴ δὲ, ὅτε αἰτίαν. οἷον, ἐπ᾽ἀγαθῷ ἐδημηγόρει. τὸ ἐπάνω. οἷον, ἐπὶ τρόπιδι ἡ ναῦς. ἢ τὸ ὕστερον. ὡς, ἐπὶ τού καὶ ἕτερα διηγεῖτο. ἢ αὐτεξουσιότητά τινα. ὡς, ἐπὶ τῷ ἄρχ τὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματα. ἢ ἐπιβουλήν. οἷον, ἐπὶ δήμῳ, ἀντὶ κατὰ τοῦ δήμου. αἰτιατικὴ δὲ, κίνησιν δηλοῖ. οἷον, ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο. ἢ δι οἷον, ἐφ᾽ ἡμᾶς ὥρμησε.

Περί.

Ἡ περὶ, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γεν μὲν, ὅτε τὸ αἴτιον δηλοῖ. οἷον, μάχομαι περὶ σοῦ. δοτι δὲ, σχεδὸν τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. οἷον, Δέδοικα περὶ ξανθῷ μενελά ἔτι καὶ τὸ Ἐρωήσει περὶ δουρὶ, ἀντὶ ἐν. καὶ, περὶ πρ ἀντὶ κύκλῳ. αἰτιατικὴ δὲ, ὅτε τὸ κύκλῳ, καὶ περιποιητικὸν καὶ συστατικόν. οἷον, περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. π περὶ ἐμὲ πρᾶγμα.

Ἀμφί.

Ἡ ἀμφὶ ὁμοιόσημος, καὶ ὁμοιοσύντακτός ἐστι τῇ συνηθεστέρᾳ μέντοι ἡ περί. πολλάκις δὲ παρὰ ποιητ ὁμοῦ κεῖνται, ὡς, Ἕκτωρ δ᾽ ἀμφὶ περίστ καλλίτριχας ἵππους.

Ἀπό.

Ἡ ἀπὸ, ἀεὶ τῇ γενικῇ συντάσσεται, τὴν ἀπὸ τόπου κίν σημαίνουσα. οἷον, ἀπὸ τῆς πόλεως. ἀπὸ τοῦ δικαίου.

Ἡ ὑπὸ γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γεν μὲν, ὅτε ἢ τὸ αἴτιον σημαίνει, οἷον, ὑπὸ νόσου οὐ πατεῖ, ἢ τὸ ὑποκάτω. οἷον, ὑφ᾽ εἵματος. δοτικῇ δὲ αἰτιατικῇ, τὸ αὐτό. οἷον ὑπὸ δένδρῳ, καὶ ὑπὸ δένδρ ὁ στρατιώτης ὑπὸ τὸν στρατηγόν.

Ὑπέρ.

Ἡ ὑπὲρ, γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲ ὅτε ἢ βοήθειαν σημαίνει, οἷον, ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λό ἢ αἰτίαν. οἷον, ὑπὲρ ὧν ἔλεξα, πάλιν ἢ τὸ ἐπάνω. οἷον, ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. αἰτιατ δὲ, ὅτε τὸ πλέον ἢ ἐπέκεινα δηλοῖ. οἷον, ὑπὲρ αἶσαν φρονεῖ. ὑπὲρ τὴν θρᾴκην ἡ μακεδονία. Παρέπεται ταῖς προθέσεσι πέντε. τὸ ὀξύνεσθαι. τὸ βραχυκαταλη πλὴν τῆς εἰς. καὶ ἐξ. τὸ μέχρι τῆς διπλασι αὔξεσθαι. τὸ διὰ ψιλοῦ συμφώνου ἐκφέρεσθαι,

Datiuo autem cū causam. vt causa boni cōtionabaē vel supra, vt in carina nauis. vel post, vt post hæc & alia narrabat. vel qualitatem quandam vt in pōtifice ecclesiæ negocia vel insidias vt in populo pro contra populum. Accusatiuo autē quando motū significat vt ad Atticam ibat. vel dolum vt in nos impetum fecit.

De

De genitiuo & datiuo & accusatiuo cōstruiē. Genitiuo quidem quādo cām significat, vt puguo pro te. datiuo autem quasi idem poetice, vt timui de flauo Menelao. Etiam & fluet de hasta pro in, & de turri, pro circa. Accusatiuo autē quādo circū & circa poeticū & congregatiuum vt circum ciuitatem exercitus quid ad me negocium?

Circum.

Circū idē significās & similiter cōstructa est huic de. Vsitatior quidem de, sæpe autem apud poetas simul ponuntur, vt Hector autem circum vertebat pulchripilos equos.

Ab

Ab semper genitiuo construitur a loco motum significans, vt ab vrbe, a iusto

Sub.

Sub genitiuo & dtō & accusatiuo construiē. genitiuo quidē cū vel causam significat vt propter morbū non ambulat. vel sub, vt sub veste. datiuo autem & accusatiuo idem ut sub arbore & sub arborem & miles sub imperatorem.

Super.

Super genitiuo & accusatiuo cōstruitur. genitiuo qdē cū vel auxilium significat vt super Ctesiphonte oratio. vel causam vt super quibus dixi iterum dicam. vel supra, vt supra fumum ponit clauum. Accusatiuo autem cū plus vel vlterius significat, vt supra hominē sapit, super Thracen Macedonia. Accidunt autem præpositionibus quinqꝫ. acui. in breuem desinere præter in & ex. vsq; ad duas syllabas augeri. per lenem consonantem proferri, præter

τῆς ἀμφί. τὸ ψιλοῦσθαι, πλὴν τῆς ὑπό, καὶ ὑπε
τὸ γὰρ υ προηγούμενον τῆς λέξεως, δασύνετα
Εἰσὶ δὲ καὶ πολλὰ ἐπιῤῥήματα γενικῇ συντασσόμενα. οἷον, ἐξ
χωρίς. ἄνευ. πλήν. ἄλις. ἔνδον. εἴσω. τὰ δὲ ἀθροιστικὰ, δοτι
τὰ δὲ θετικὰ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ, καὶ αἷς ἂν πτώσεσι
αὐτῶν συντάσσωνται ῥήματα. τὸ δὲ μὰ καὶ
αἰτιατικῇ. καὶ τὸ μὲν μὰ, ὡς τὰ πολλὰ
ἀποφάσει. τὸ δὲ νὴ, καταφάσει.

Καὶ ταῦτα μὲν τοῖς εἰσαγωγικοῖς
ἱκανὰ ὡς ἐν ἐπιτομῆς εἴδει. ἐν
δὲ τῷ δευτέρῳ διεξοδι
κώτατα περὶ ὀνό
ματος καὶ
ῥήμα
τος διαληψόμεθα.

Τέλος τῆς ἐπιτομῆς.

circum. non attenuari, præter sub & super.
Nam y psilon præcedens dictionem aspiratur.
Sunt autem & multa aduerbia gtō cōstructa, vt extra sine, sine præter satis intus intro. Sed congregatiua dtō. sed positiua datiuo & accusatiuo. & quibuscunq; casibus sua construuntur verba. sed per & per accusatiuo. & quidem per, vt plurimum negat, sed per affirmat & hæc quidem introducendis satis, vt in compendii specie. Sed in secūdo latius de nomine & verbo tractabimus.

Finis compendii.

k

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ, ΛΕΞΕΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

ΤΑ ΤΩΝ ΛΕ'ξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται ποσόν τε, καὶ ποιόν. καὶ τοῦ μὲν ποσοῦ εἴδη, ἔνδεια καὶ πλεονασμός. τοῦ δὲ ποιοῦ, μετάθεσις, καὶ μετάληψις. ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων, τμῆσις γίνεται. ἔστι δὲ ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, πάθη πέντε. πλεονασμός. ἔνδεια. μετάθεσις. μετάληψις. τμῆσις.

Πλεονασμός.

Πλεονασμὸς μὲν οὖν, ἐστὶ περιττότης χρόνων, ἢ χρόνου στοιχείων, ἢ στοιχείου.

Ἔνδεια.

Ἔνδεια δὲ, τοὐναντίον, χρόνου, ἢ χρόνων στοιχείου, στοιχείων ἐλάττωσις.

Μετάθεσις.

Μετάθεσις δὲ, ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως εἰς ἑτέρας. οἷον, δαρτὰ, ἀντὶ δρατά. κραδία, ἀντὶ καρδία. κάρτος, ἀντὶ κράτος. καλεῖται δὲ καὶ ἐνάλλαξις, καὶ ὑπέρθεσις.

Μετάληψις.

Μετάληψιν δὲ, ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις. οἷον, ἠπεδανὸς, ἀντὶ ἀπεδανός. αἱμπωτόης ἀντὶ αἱμοπότης.

Τμῆσις.

Τμῆσις δὲ, ἐστὶ συνθέτου λόγου ἀνάλυσις. εἰς δύο λέξεις. οἷον ἄκρα πόλις, ἀντὶ ἀκρόπολις. Τούτων δὲ τῶν πέντε παθῶν τὰ μὲν, εἰς εἴδη τέμνεται, ὅ,τε πλεονασμὸς καὶ ἡ ἔνδεια. τὰ δὲ λοιπὰ, εἰσὶν ἄτμητα. Τοῦ πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶν ἐννέα. Πρόσθεσις.

Ἀναδίπλασις. Ἔκτασις. Ἐπέκτασις. Διαίρεσις. Παρένθεσις. Διπλασιασμός. Παρέμπτωσις, καὶ προσχηματισμός.

Τῆς δὲ ἐνδείας εἴδη εἰσὶν ἐννέα. Ἀφαίρεσις. Ἀποκοπή. Συστολή. Συγκοπή. Συναλοιφή. Ἔλλειψις. Παρέλλειψις. Ἔκθλιψις, καὶ ἀποκοπή. Ἀντίκειται δὲ, πρόσθεσις μὲν, ἀφαιρέσει. Ἀναδίπλασις Διαιρέσει. Ἔκτασις, συστολῇ. Ἐπέκτασις, συγκοπῇ. συναλοιφῇ. Παρένθεσις, ἐλλείψει. Διπλασιασμὸς, παρελλείψει.

DE PASSIONIBVS DICTIONVM EX IIS, QVÆ GRAMMATICI TRYPHONIS.

Dictionum paſsiones in duo gñaliſs íma diuidunt, q̃titatatē q̃ & qualitatē, & quidē q̃titatis ſpecies defect & ſuperabundantia, Sed qualitatis tranſpoſitio. Ambobus autem ſimul cõuenientibus ſectio fit. Sunt autem vt ſummatim dicam, paſsiones qnq̃. Sup abundantia, defectus, tranſpoſi tio, tra nſſumptio. ſectio.

Superabundantia.

Superabundantia igitur eſt ſupfluitas tēporũ, vel tpis elementorum, vel elementi.

Defectus.

Defectus aũt cõtra tēporis, vel tēporũ elemēti, vel elementorum diminutio.

Tranſpoſitio.

Trãſpoſitio aũt eſt elemēti mutatio ex ꝓprio ordine ad alterius ordinis, vt facta pro facta & cor pro cor. fortitudo pro fortitudo. vocatur aũt & immutatio & ſuperpoſitio.

Tranſſumptio.

Tranſſumptio autem eſt elementi mutatio, vt debilis pro debilis. ſanguipotor pro ſanguipotor.

Sectio.

Sectio ãt eſt cõpoſiti ſermõis reſolutio ĩ duas dictões vt alta ciuitas pro alticiuitas. harum autē quinq̃ paſsionum aliquæ in ſpecies ſecant. Et ſupabñdãtia & defectus. aliquę vero ſunt inſecabiles. Sed ſuperabundantiæ ſpecies ſunt nouem. Additio geminatio. productio. porrectio. diuiſio. interpoſitio duplicatio. paremptoſis & proſchematiſmus. Sed indigentiæ ſpecies ſunt nouem. Aphæreſis. Arſis. Syſtole. Syncope. Synalœpha. Ellipſis. paralepſis. Ecthlipſis & apocope. Aduerſatur igitur additio quidem aphæreſi, Geminatio autem arſi. Productio ſyſtolæ. porrectio ſyncopæ. diuiſio ſynalœphę. interpoſitio defectui, duplicatio parellipſi.

Παρέμπτωσις, ἔκθλιψις. Προσχηματισμὸς, ἀποκοπή.

Πρόθεσις.

Πρόθεσις μὲν οὖν, ἐστὶ προσθήκη στοιχείου κατ' ἀρχὴν τῆς συλλαβῆς. οἷον, ἀσταφὶς, ἀντὶ σταφίς· ἄσταχυς, ἀντὶ στάχυς, θάμα, ἀντὶ ἅμα.

Αναδίπλωσις.

Αναδίπλωσις δέ ἐστιν ἡ τῶν πρώτων ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντιστοίχων ἐπάλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ ῥημάτων, καὶ μετοχῶν, καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ παρά τε Ἴωσι καὶ αἰολεῦσιν. οἷον, κεκάμωσιν, ἀντὶ κάμωσι. λελάχωσιν, ἀντὶ λάχωσιν. ἀταρτηρὸς, ἀντὶ ἀτηρός. ἐτήτυμον, ἀντὶ ἔτυμον.

Εκτασις.

Εκτασις, ἐστὶν ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῇ, ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταθῇ. οἷον, καλός, κᾱλός. κόρη, κώρη.

Επέκτασις.

Επέκτασις, ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ μέσον ὁμοτόνου, ὅταν μὴ γενικὸν παρατήρημα κωλύσῃ. οἷον ἀτύχεον, ἀντὶ ἄτυχον. ἀδελφειὸς, ἀντὶ ἀδελφός. πολεμήια, ἀντὶ πολέμια.

Διαίρεσις.

Διαίρεσις, ἐστὶ συλλαβῆς ἀνάλυσις, ἢ διάστασις εἰς δύο. τὸ δὲ πάθος Ἰώνων, καὶ θετταλῶν. οἷον, πάϊς, ἀντὶ παῖς. κόϊλον, ἀντὶ κοῖλον, βέλεος, ἀντὶ βέλους.

Παρένθεσις.

Παρένθεσις, ἐστὶ προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον, πνείοντες. ἀντὶ πνέοντες. κεινὴ, ἀντὶ κενή. ἀντὶ νοῦσος, ἀντὶ νόσος. ξεῖνος, ἀντὶ ξένος. εἰλήλουθώς, ἀντὶ ἐληλυθώς. τὸ δὲ πάθος Ἰώνων.

Διπλασιασμός.

Διπλασιασμὸς, ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ μέσον οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. οἷον, ὅττι, ἀντὶ ὅτι. ἄδδην, ἀντὶ ἄδην. μέσσον, ἀντὶ μέσον. ἔννεπε, ἀντὶ ἔνεπε. ὁππότε, ἀντὶ ὁπότε. τὸ δὲ πάθος Ἰώνων.

paremptosis ecthlipsi. pro schematismus apocopæ:

Additio.

Additio igitur est additio elementi in principio syllabę. vt vua passa pro vua passa, spica pro spica, simul pro simul.

Geminatio.

Geminatio autem est primarum, vel secundarum syllabarum per easdem consonantes, vel similes alterna prolatio. fit autem in aduerbiis & participiis & nominibus. abundat autem apud'q; ionas & æoles, vt laborassent, pro laborassent, accidissent ꝓ accidissēt conuitiatorius pro conuitiatorius. verum pro verum.

Productio.

Productio est quādo correptæ bitēporeæ producunt, vel breues in longas similes earum mutantur. vt bonus bonus, puella puella.

Epectasis.

Epectasis est superabūdātia syllabæ in medio eiusdē accētus cum non gñalis obseruatio prohibeat vt munitum pro munitum, frater pro frater, bellica pro bellica.

Diæresis.

Diæresis est syllabæ resolutio, vel disiunctio in duo. Sed passio ionum & thessalorum, vt puer pro puer cauum pro cauum, sagitta pro sagitta.

Parenthesis.

Parenthesis est additio vocalis in medio nō faciētis syllabam, vt spirantes, pro spirantes. vacua pro vacua. morbus pro morbus. hospes pro hospes. veniens pro veniens. sed passio ionum.

Diplasiasmus.

Diplasiasmus est eiusdem consonantis additio in medio nō efficientis syllabā. quoniam pro quoniam. satis pro satis, medium pro mediū. dic pro dic. quando pro quando. sed passio ionum.

Παρέμπτωσις.

Παρέμπτωσις, ἐστὶ προσθήκη συμφώνων κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελούντων συλλαβήν. οἷον, πτόλις, ἀντὶ πόλις· πτόλεμος, ἀντὶ πόλεμος.

Προσχηματισμός.

Προσχηματισμὸς, ἐστὶ προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος· ἔστι δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος. οἷον, λόγοισιν, ἀντὶ λόγοις. μούσαισιν, ἀντὶ μούσαις. προσώπατα, ἀντὶ πρόσωπα. ἐγὼν, ἀντὶ ἐγώ. λεκτέον δὲ καὶ περὶ ἐνδείας.

Ἔνδεια.

Ἔνδεια, ἐστὶν ἀφαίρεσις κατ᾽ ἀρχὴν στοιχείου. οἷον, ὀρτὴ ἀντὶ ἑορτή. αἶα, ἀντὶ γαῖα. κεῖνος, ἀντὶ ἐκεῖνος. τὸ δὲ πάθος Ἰώνων.

Ἄρσις.

Ἄρσις ἐστὶν ἀποβολὴ κατ᾽ ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλωμένης συλλαβῆς. οἷον, βλῆσθαι, ἀντὶ βεβλῆσθαι. δέχθαι, ἀντὶ δεδέχθαι. βλημένος, ἀντὶ βεβλημένος.

Συστολή.

Συστολὴ, ἐστὶν ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συσταλῇ, ἢ τὰ μακρὰ, ἢ τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μετατεθῇ. οἷον, φυσίζοος, ἀντὶ φυσίζωος. ξερὸν ἀντὶ ξηρόν.

Συγκοπή.

Συγκοπὴ, ἐστὶν ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον· οἷον, κάμμορος, ἀντὶ κακόμορος. δάσκιον, ἀντὶ δασύσκιον.

Συναλοιφή.

Συναλοιφὴ, ἐστὶ δύο συλλαβῶν κατὰ φωνῆεντος ἕνωσις ἐπὶ καταβολῇ τόνων. γίνεται δὲ κατὰ τρόπους ἁπλοῦς μὲν, τρεῖς. κατὰ θλῖψιν. κατὰ κρᾶσιν. κατὰ συναίρεσιν. συνθέτους δὲ, τέσσαρας. κατὰ θλῖψιν, καὶ κρᾶσιν. κατὰ θλῖψιν, καὶ συναίρεσιν. κατὰ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλῖψιν, καὶ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλῖψιν, ἐπ᾽ ἐμὲ, ἀντὶ ἐπὶ ἐμέ. κατὰ κρᾶσιν, τἀμὰ, ἀντὶ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρεσιν, νηρῆδες, ἀντὶ νηρηΐδες. κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν. κἀγὼ, ἀντὶ καὶ ἐγώ. κατὰ θλῖψιν καὶ συναίρεσιν, ἐμοῦ ποδωύει, ἀντὶ ἐμοὶ ὑποδωύει. κατὰ κρᾶσιν

Paremptosis.

Paremptosis est additio consonantium in medio non perficientium syllabam, vt ciuitas pro ciuitas bellum pro bellum.

Proschematismus.

Proschematismus est additio syllabæ in fine. Est aũt quatuor linguarum proprius vt verbis pro verbis musis pro musis. personæ pro personę. ego pro ego. Dicendum autem de defectu.

Defectus.

Defectus est ablatio in principio elementi ut festũ pro festum, terra pro terra, ille pro ille. Sed hæc passio Ionũ,

Arsis.

Arsis est abiectio in principio geminatæ syllabæ vt iaci pro iaci. suscipi pro suscipi vulneratus pro vulneratus.

Systole.

Systole est qñ productæ bitẽporeæ corripiuntur, vel longę vel breues earum mutantur vt alma pro alma, aridum pro aridum.

Syncope.

Syncope est abiectio syllabę in medio, vt infelix pro infelix. opacum pro opacum.

Synalœphe.

Synalœphe est duarum syllabarũ ad vocalẽ vnio abiectione tonorũ. Fit autem per modos septem. Simplices qdẽ, tris, per elisionẽ. p crasin. per synęresin. Cõpositos autẽ quatuor. per elisionem & crasin. per elisionem & synęresin. per crasin & synæresin per elisionem & crasin & synæresin. Per elisionem aduersum me, pro aduersum me. p crasin. mea pro mea. per synęresin, neredes pro nereides. per elisionem & crasin, & ego pro & ego per elisionem & synæresin, me subit pro me subit. per crasin

καὶ συναίρεσιν, ᾧ πόλος, ἀντὶ ὁ αἰπόλος κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ἐν τᾀθιοπίᾳ, ἀντὶ ἐν τῇ αἰθιοπίᾳ.

Ελλειψις.

Ελλειψις, ἐστὶν ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. ἀμύξαι, ἀντὶ αἰμύξαι, γεραὸν, ἀντὶ γεραιόν.

Παρέλλειψις.

Παρέλλειψις, ἐστὶν ὅταν ἕν τι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλείπεται. κάλιον, ἀντὶ κάλλιον. θᾶτον, ἀντὶ θᾶττον.

Εκθλιψις.

Εκθλιψις, ἐστὶν ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. σκῆπον, ἀντὶ σκῆπτρον.

Αποκοπή.

Αποκοπὴ, ἐστὶν ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον, δῶ, ἀντὶ δῶμα. ἀπόλλω, ἀντὶ ἀπόλλωνα ποσειδῶ, ἀντὶ ποσειδῶνα.

& synæresin æpolus pro æpolus. per elisionem & crasin & synæresin in ætiopia pro in ęthiopia.

Ellipsis.

Ellipsis est abiectio vocalis in medio non facientis syllabam cruentare senem pro senem.

Parellipsis.

Parellipsis est qñ vna aliqua geminatarũ cõsonãtiũ omittitur pulchrius pro pulchrius. citius pro citius.

Ecthlipsis.

Ecthlipsis est abiectio vnius consonantis inter primã & vltimam syllabam non facientis syllabã, sceptrum, pro sceptrum.

Apocope.

Apocope est aphæresis syllabæ in fine, vt domus pro domus. Apollinem pro Apollinem. Neptunum pro Neptunum.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Ἀρχὴ τοῦ α.

ΑΖΩ. ὅθεν ἀόριστος πρῶτος, ἄσθην, καὶ ἀάσθην.

Ἄγαμαι. μέλλων, ἀγάσομαι. ἀόριστος πρῶτος, ἠγάσθην. μέσος ἀόριστος, ἠγασάμην.

Ἄγω. μέλλων, ἄξω. ἀόριστος δεύτερος, ἦγον. καὶ ἀττικῶς, ἤγαγον. Παρακείμενος, ἦχα, καὶ ἀττικῶς, ἀγήοχα.

Ἀγορεύω. μέλλων, ἀγορεύσω. ἀόριστος, ἠγόρευσα. Παρακείμενος, εἴρηκα. ἀπὸ τοῦ εἴρω.

Ἄδω. μέλλων, ἄσω, ἀόριστος, ᾖσα.

Αἱροῦμαι, μέλλω, καὶ αἱρήσομαι. Παρακείμενος. ᾕρημαι. ἀόριστος, ᾑρέθην. μέσος ἀόριστος β, εἱλόμην, ἀπὸ τοῦ ἕλομαι.

Αἱρέω, ῶ. μέλλων, αἱρήσω.

Αἰσθάνομαι. μέλλων, αἰσθήσομαι. Παρακείμενος. ᾔσθημαι. μέσος ἀόριστος, ᾐσθόμην. καὶ αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι.

Ἁμαρτάνω. Παρατατικὸς, ἡμάρτανον. καὶ πλέον οὔ. μέλλων, ἁμαρτήσω. Παρακείμενος, ἡμάρτηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἥμαρτον ἀπὸ τοῦ ἁμαρτέω, ἁμαρτῶ.

Ἀνοίγω. μέλλων, ἀνοίξω. ἀόριστος, ἀνέῳξα ἀττικῶς.

Ἀπεχθάνομαι. μέλλων, ἀπεχθήσομαι. Παρακείμενος, ἀπήχθημαι. μέσος ἀόριστος, ἀπεχθόμην. καὶ ἀπεχθέομαι, οῦμαι.

Αὐξάνω, καὶ αὔξω. μέλλων, αὐξήσω, ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ θέματος τοῦ αὐξέω, ῶ. ἀόριστος πρῶτος, ηὔξησα. αὐξάνω. Παρατατικὸς, ηὔξανον.

Ἁλόω, ῶ. ἀόριστος δεύτερος, εἷλον, ἀπὸ τοῦ ἕλω. Ἡ μετοχὴ ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.

Ἀμφίεμι, καὶ ἀμφιέννυμι. μέλλων, ἀμφιέσω.

Ἀναγινώσκω. Παρατατικὸς, ἀνεγίνωσκον μόνον. μέλλων, ἀναγνώσομαι. Παρακείμενος, ἀνέγνωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἀνέγνων, ἀπὸ τοῦ ἀναγνῶμι· καὶ ἀναγνόω, ῶ.

Ἀναζαγνύω. μέλλων, ἀναζαῦξω.

DE ANOMALIS VERBIS PER ORDINEM LITERARVM,

Principium Alpha.

Sicco vnde aoristus primus ſiccatus ſui & ſiccatus ſui.
Miror futurum mirabor. aoriſtus primus miratus fui. meditus aoriſtus miratus fui.
Ago futurum agam.aoriſtus ſecundus egi & attice egi.Præteritum perfectū egi. & attice egi
Dico futurum dicam. Aoriſtus dixi. Præteritum perfectum dixi a dico.
Cano futurum canam. Aoriſtus cecini.
Eligo.Futurum eligam. præteritum perfectum elegi. Aoriſtus elegi.medius aoriſtus.ii.elegi ab eligo.
Capio capio futurum capiam
Sentio futurum ſentiam. præteritū perfectū ſenſi. medius aoriſtus ſenſi & ſentio ſentio.
Pecco ptūm imperfectum peccabā & plus minime. futurum peccabo.ptūm perfectum peccaui. Aoriſtus ſecundus peccaui a pecco pecco.
Aperio futurum aperiam.aoriſtus aperui attice.
Odio ſum. futurum odio ero. pręteritum perfectum odio fui.medi⁹ aoriſt⁹ odio fui & odio ſum,odio ſum.
Augeo & augeo.futurū augebo tanquā ab antiquo themate augeo augeo.aoriſtus primus auxi & augeo præteritum imperfectum augebam.
Capio aoriſtus ſecundus cepi a capio participium hic captus capti.
Induo & induo futurum iuduam,
Lego ptūm imperfectū legebā ſolum, futurum legam.ptūm perfectū legi. Aoriſtus ſecundus. legi a lego & lego lego.
Moueo caſtra.futurum mouebo caſtra

Ανακράζω. μέλλων, ἀνακράξω. μέσος παρακείμενος, ἀνακέκραγα. ἀόριστος δεύτερος, ἀνέκραγον.

Αναπνέω. μέλλων, ἀναπνεύσω. ἀόριστος, ἀνέπνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω παλαιοῦ.

Ανταρρήγνύω, καὶ ἀναρρήγνυμι. Μέλλων ἀναρρήξω, ἀπὸ τοῦ ἀναρρήγω.

Ανασπάω. ῶ. Μέλλων, ἀνασπάσω.

Αλίσκομαι. Μέλλων πρῶτος ληφθήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήβομαι, λήψομαι, ἐλήφθην. Αόριστος β, ἑάλων, ἀπὸ τοῦ ἁλόω. ῶ.

Απαναίνομαι. Αόριστος, ἀπηνηνάμην.

Απόχρη. Μέλλων, ἀποχρήσει. Αόριστος, ἀπέχρησε.

Αφίημι. Μέλλων, ἀφήσω. Αόριστος, ἀφῆκα.

Αντιτρέφω. Μέλλων, ἀντιθρέψω. Μέσος παρακείμενος, ἀντέτροφα.

Αναπεταννύω, καὶ ἀναπετάννυμι. Μέλλων, ἀναπετάσω. ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω, ἀναπετῶ.

Απέχω. Μέλλων, ἀφέξω. διότι τὸ ἕξω δασύνεται, τρέπεται τὸ π εἰς φ. Παρακείμενος, ἀπέσχηκα. Αόριστος δεύτερος, ἀπέσχον, ἀπὸ τοῦ ἀποσχέω, ἀποσχῶ.

Αποδράω, ῶ. Ὅθεν ἀόριστος πρῶτος, ἀπέδρα.

Αποδεικνύω, καὶ ἀποδείκνυμι. Μέλλων, ἀποδείξω. ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.

Απολέω, ῶ. Μέλλων, ἀπολέσω. Παρακείμενος, ἀπώλεκα. καὶ ἀττικῶς, ἀπολώλεκα. καὶ ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα. καὶ ἀττικῶς, ἀπόλωλα. καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι.

Αποσβεννύω, καὶ ἀπόσβημι. Μέλλων, ἀποσβέσω. Αόριστος δεύτερος, ἀπέσβη.

Αποτέμνω. Μέλλων, ἀποτεμῶ. καὶ ἀποτμήσω. Αόριστος δεύτερος, ἀπέτεμον.

Αποταννύω. Μέλλων, ἀποτάσω.

Αποκυρέω, ῶ. Αόριστος, ἀπέκυρα.

Αποσυφελίζω. Μέλλων, ἀποσυφελίξω.

Αποκλαίω. Μέλλων, ἀποκλαύσω, ἀπὸ τοῦ κλαύω παλαιοῦ.

Αρέσκομαι. Μέλλων, ἀρέσομαι. καὶ τὸ ἀπρόσωπον, ἀρέσκει.

Exclamo futurũ exclamabo. mediũ ptũm perfectum exclamaui. Aoristus secundus exclamaui.
Respiro futurum respirabo. Aoristus respiraui a respiro antiquo.
Rescindo & rescindo futurum rescindam a rescindo.
Euello futurum. euellam.
Capior futurum primum capiar a capior
Capiar captus fui.aoristus.ii.captus fui. a capio capio.
Renuo Aoristus renui
Sufficit futurũ sufficit aoristus suffecit.
Dimitto futurum dimittam. Aoristus dimisi
Conuerto futurũ conuertã. Mediũ ptũm pfectum conuerti.
Explico & explico futurum explicabo ab explico explico.
Recipio futurũ recipiam.quoniã.habebo aspiratur mutatur pi in phi. præteritum perfectũ recipi.aoristus secundus recipi a recipio recipio.
Aufugio aufugio, vnde aoristus primus aufugi.
Ostendo & ostendo futurum ostendam ab ostendo.
Perdo perdo futurũ perdã.ptũm pfectũ perdidi & attice perdidi,& perdo perdam perdidi & attice perdidi & perdo & perdo.
Extinguo & extinguo,futurum extinguam. Aoristus secundus extinxi
Abscindo futurum abscindam & abscindã. Aoristu secundus abscidi.
Extendo futurum extendam
Fruor futurum fruar.
Amoueo futurum amouebo.
Deploro futurum deplorabo a ploro antiquo.
Concilio futurum conciliabo & impersonale placet.

Παρατατικὸς, ἤρεσκε.

Ατίζω. Μέλλων, ἀτίξω.

Αφικνοῦμαι. Μέλλων, ἀφίξομαι. Παρακείμενος, ἀφῖγμαι. Μέσος ἀόριστος, ἀφικόμην.

Αφίπταμαι. Αόριστος, ἀπέπτην. Μέσος ἀόριστος, ἀπεπτάμην.

Αχθομαι. Μέλλων, ἀχθήσομαι. Αόριστος πρῶτος, ἠχθέσθην.

Αρχὴ τοῦ β.

Βάλλω. Μέλλων, βαλῶ. Αόριστος, ἔβαλον.

Παρακείμενος βέβληκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω.

Βλαστάνω, καὶ βλαστέω, ῶ. Αόριστος ἔβλαστον.

Βόω, ῶ. Μέλλων, βόσω.

Βούλομαι. Μέλλων, βουλήσομαι. Παρακείμενος, βεβούλημαι. ἐβεβουλήμην. ἐβουλήθην.

Αρχὴ τοῦ γ.

Γαμέω, ῶ. Μέλλων, γαμήσω. Αόριστος πρῶτος, ἔγημα.

Γείνομαι. Μέλλων, γενοῦμαι. Μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐγεινάμην.

Γήθω. Μέλλων. γήσω. Μέσος παρακείμενος, γέγηθα. καὶ γηθέω, ῶ. γηθήσω.

Γηράσκω, καὶ γηράω, ῶ. μέλλων, γηράσω.

Γρηγορέω, ῶ. Μέλλων, γρηγορήσω. Μέσος παρακείμενος ἐγρήγορα. Υπερσυντέλικος, ἐγρηγόρειν.

Γινομαι, καὶ γίγνομαι. Μέλλων, γενήσομαι, ἀπὸ τοῦ γενάω, ῶμαι. Παρακείμενος, γεγένημαι. Μέσος ἀόριστος πρῶτος ἐγενησάμην. Μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐγενόμην. Μέσος παρακείμενος, γέγονα, ἀπὸ τοῦ γείνω, γενῶ.

Γινώσκω, ἐγίνωσκον. καὶ πλέον οὔ. Μέλλων, γνώσομαι. Παρακείμενος, ἔγνωκα, Αόριστος δεύτερος ἔγνων, ἀπὸ τοῦ γνόω, ῶ, καὶ γνῶμι.

Αρχὴ τοῦ δ.

Δαΐζω. Μέλλων, δαΐξω. καὶ δαίω, δαίσω. δαΐζομαι. δαΐξ...

Δάκνω, ἔδακνον. μέλλων, δήξω. ἀόριστος ἔδακον, ἀπὸ τοῦ δήκω.

Δαμάζω. μέλλων, δαμάσω.

Δαίω. μέλλων, δαήσω. ἀόριστος, ἐδάην.

Δεῖ. μέλλων δεήσει. ἀόριστος, ἐδέησε.

Præteritum imperfectum placebat.
Inhonoro futurum inhonorabo.
Peruenio futurum perueniam.ptūm perfectū perueni
Medius aoristus perueni.
Euolo aoristus euolaui. Medius aoristus euolaui.
Tristor futurū tristabor.aoristus primus tristatus sum.

Principium Vita.

Mitto futurum mittam Aoristus misi.
Præteritum perfectum misi a mitto mittam,
Germino & germino. aoristus germinaui,
Clamo,Futurum clamabo.
Volo,futurum volam. Præteritum perfectum volui.
volueram volui. Principium Gamma
Duco vxorē,futurū ducā vxorē. aoristus.i.duxi vxorem
Gigno Futurū gignam.Medius aoristus primus genuí.
Lætor futurum lętabor. Medium ptūm perfec. lætatus
sum & lætor bor.
Senesco & senesco futurum senescam.
Vigilo futurum vigilabo Mediū ptūm perfectum
vigilaui. Ptūm plusq̄ perfectum vigilaueram.
Fio & fio futurum fiam a fio
Ptūm perfectum factus sum.medius aoristus primus
feci. medius aoristus secundus factus sum.medium
ptūm perfectum factus sum. a gigno gignam.
Cognosco cognoscebā & plus,minie.Futurū cognoscā
Ptū perfectū. cognoui.Aoristus secundus cognoui
a cognosco.sco,& cognosco.

Principium Delta.

Diuido futurum diuidam,& Scio sciam. Inquiro.
Mordeo mordebam.futurū mordebo. Aoristus.ii.
momordi a mordeo.
Domo futurum domabo.
Scio,futurū sciam. Aoristus sciui.
Oportet futurū oportebit.Aoristus oportuit.

Δεῖ. Παρατατικὸς, ἔδει. ἀπαρέμφατον, δεῖν

Δείδω. μέλλων, δείσω. Παρακείμενος, δέδοικα. Ὑπερσυντέ-
λικος, ἐδεδοίκειν. μέσος παρακείμενος, δέδια. μέσος ὑπερ-
συντέλικος, ἐδεδίειν.

Δέω. μέλλων, δέσω, καὶ δήσω.

Δέομαι. μέλλων, δεήσομαι. Παρακείμενος, δεδέημαι,
ἀπὸ τοῦ δεδέομαι, οῦμαι.

Δέχομαι. μέλλων, δέξομαι. Παρακείμενος,
δέδεγμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐδεξάμην.

Δέδηα ἀπὸ τοῦ δαίω. μέσος παρακείμενος.

Διαζωννύω, καὶ διαζώννυμι. μέλλων, διαζώσω, ἀπὸ τοῦ διαζώω.

Διαλαγχάνω. ἀόριστος δεύτερος, διέλαχον, ἀπὸ τοῦ διαλήχω.

Διδάσκω. ἐδίδασκον. καὶ πλέον οὔ. μέλλων, διδάξω, ἀπὸ τοῦ

Διδάχω. ἀόριστος πρῶτος ἐδίδαξα.

Διδράσκω, καὶ διαδιδράσκω. Αόριστος α, διέδρα, καὶ ἀπέδρα.

Διαφθείρω. Μέλλων, διφθερῶ. Μέσος παρακείμενος, διέφθ-

Δοκέω, ῶ. Μέλλων, δόξω, ἀπὸ τοῦ δόκω. Αόριστος πρῶτος.
ἔδοξα. τὸ δὲ δεδόκηκα, ἀπὸ τοῦ δοκέω, δοκῶ.

Δράω, ῶ. Μέλλων, δράσω. Παρακείμενος, δέδρακα.
Αόριστος πρῶτος, ἔδρασα.

Δυίω, καὶ δύω, καὶ δῦμι. Μέλλων, δύσω. Αόριστος δεύτερος
ἔδυν. ἀπὸ τοῦ δῦμι.

Αρχὴ τοῦ ε.

Εάω, ῶ. Μέλλων, ἐάσω. Αόριστος πρῶτος, εἴασα.

Εδραμον, ἀπὸ τοῦ τρέχω. δραμοῦμαι. Αόριστος δεύτερος
ἔδραμον, ἀπὸ τοῦ δρέμω.

Εγκαλέω, ῶ. Μέλλων, ἐγκαλέσω. Παρακείμενος,
ἐγκέκληκα.

Εγείρω. Μέλλων, ἐγερῶ. Αόριστος πρῶτος, ἤγειρα.

Εγχέω. Μέλλων, ἐγχεύσω, ἀπὸ τοῦ ἐγχεύω. Αόριστος πρῶτος
ἐνέχεα, καὶ ἐνέχευα αἰολικῶς.

Εἴδω. Μέλλων, εἴσω. Μέσος παρακείμενος οἶδα.
Ὑπερσυντέλικος. ᾔδειν. ὤφειλε
εἴδειν. τρέπεται δὲ τὸ ε εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται.

Εἶπα ἀόριστος πρῶτος, καὶ εἶπον ἀόριστος β, ἀπὸ τοῦ ἔπω

Oporter ptũm impfectũ oportebat. Infinitũ oportere.
Timeo futurũ timebo. Ptũm pfec.timui. Ptũm plusq̃ pfectũ timuerã. Mediũ ptũm pfec.timui.mediũ preteritum plusq̃perfectum timueram.
Ligo futurũ ligabo & ligabo.
Rogo futurum rogabo. Præteritum perfectum.rogaui a rogo rogo.
Suscipio futurum suscipiam. Præteritum perfectum suscepi.medius aoristus primus suscepi.
Combussi a comburo mediũ præteritum perfectũ.
Discingo & discígo futurũ discingã a discingo.discígo
Sortior. aoristus secundus sortitus sum a sortior.
Doceo docebã,& plus nequaquã.Futurũ docebo a doceo. Aoristus primus docuí.
Aufugio & aufugio.aoristus primus aufugi & aufugi.
Corrũpo, futurũ corrũpam.mediũ ptũm pfectũ corrupi
Existimo existimo,futurũ existiabo ab existimo. aorist.i. existimaui. Sed existimaui ab existimo existimo.
Facio facio.futurũ faciam. Præteritum perfectũ feci. aoristus primus feci.
Subeo & subeo & subeo.futurũ subibo. Aoristus. ii. a subeo. Principium e.
Sino.sino futurũ sinam.aoristus primus siui.
Cucurri a curro curram.aoristus secundus cucurri a curro.
Criminor criminor.futurũ criminabor.ptũm pfectũ, criminatus sum.
Erigo. futurum erigam.aoristus primus erexi.
Infundo.futurũ infundã ab infundo. aoristus primus, infudi & infudi æolice.
Scio.futurũ sciam.medium ptũm perfectum sciui. ptũm plusquã perfectũ sciueram.debebat aũt esse sciueram.uertitur autẽ e in ita & iota subscribitur.
Dixi aoristus.i.& dixi aoristus.ii. a dico non in usu.

Εἰσπλέω. μέλλων, εἰσπλάσω. ἀπὸ τοῦ πλάω.
Ελάϑω. Μέλλων, ἐλάσομαι. Μέσος παρακείμενος, ἤλυθα. καὶ ἀττικῶς, ἐλήλυθα. ἀόριστος β, ἤλυθον, καὶ ἦλθον, ἦλθες. ἦλθε.
Ερομαι. Μέλλων, ἐρήσομαι. μέσος ἀόριστος, ἠρόμην.
Εζω. Μέλλων, ἕσω. Αόριστος πρῶτος, εἷσα.
Εκκαίω, καὶ ἐκκάω ἀττικῶς. Μέλλων, ἐκκαύσω.
Ελω, ὅθεν ἀόριστος, δεύτερος, εἷλον.
Εμμορα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μορέω. ῶ. μέμορα καὶ ἔμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω, μερῶ. μέμορα καὶ ἔμμορα.
Εμπίπτω. Μέλλων, ἐμπεσοῦμαι. Παρακείμενος, ἐμπέπτωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἐνέπεσον.
Εμπίπρημι. Μέλλων, ἐμπρήσω. Εμπάζω. μέλλων, ἐμπάξω.
Εολπα, ἀπὸ τοῦ ἔλπω. Μέσος παρακείμενος, ἤλπα, καὶ ἔολπα.
Επαινέω, ῶ. μέλλων, ἐπαινέσω. Παρακείμενος, ἐπῄνεκα. ἀόριστος (ἐπῄνεσα.
Εἴρω. μέλλων, ἐρῶ. Παρακείμενος, εἴρηκα.
Εὑρίσκω. μέλλων, εὑρήσω. Παρακείμενος, εὕρικα. Αόριστος δεύτερος, εὗρον, ἀπὸ τοῦ εὑρέω, ῶ.
Εἴω. μέλλων, εἴσω. Παρακείμενος, εἶκα. μέσος Παρακείμενος εἶα. Υπερσυντέλικος, ἤειν.
Εχω. μέλλων, ἕξω. Παρακείμενος, ἔσχηκα. ἀόριστος δεύτερος ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχέω, ῶ καὶ τὸ μὲν ἔχω, ψιλοῦται. τὸ ἕξω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔξω ἐπιῤῥήματος ψιλουμένου.

Αρχὴ τοῦ ζ.

Ζάγνυμι καὶ ζαγνύω. Μέλλων, ζώσω. ζάξω, ἀπὸ τοῦ ζάγω.
Ζωννύω, καὶ ζώννυμι. Μέλλων, ζώσω.

Αρχὴ τοῦ η.

Ηειν. ὑπερσυντέλικος, ἤεις, ἤει, ἀπὸ τοῦ εἴω.
Ηκαχεν, ἀπὸ τοῦ ἄχω.
Ημύω. μέλλων, ἠμύσω.

Αρχὴ τοῦ θ.

Θάπτω. Μέλλων, θάψω. ἀόριστος, ἔθαψα.
Θέλω. μέλλων, θελήσω. ἀόριστος, ἐθέλησα, καὶ ἐθέλω. ἐθελήσω. ἀόριστος, ἠθέλησα.
Θνήσκω, ἔθνησκον. Μέλλων, θανοῦμαι. Παρακείμενος, τέθνηκα.

Annauigo, futurum annauigabo a nauigo.
Venio, futurum veniã. mediũ Præteritũ pfectũ venit & attice veni. Aorist⁹ secũd⁹ veni & veni venisti venit.
Interrogo. futurũ interrogabo. medi⁹ aorist⁹ interrogaui
Sedeo. futurum sedebo. aoristus primus sedi.
Exuro & exuro attice. futurum exuram.
Teneo, vnde aoristus secundus tenui.
Sortitus sum, mediũ ptm̃ pfectũ à sortior tior. titus sum. & sortitus sum. uel à sor tior sortiar titus sum. & titus sũ
Incido. futurum incidam. Præteritum perfectum incidi. Aoristus secundus incidi.
incendo. Futurum incendam. Curo. Futurum curabo.
Speraui à spero. mediũ ptm̃ pfectũ, speraui & speraui.
Laudo. Futurũ laudabo. Ptm̃ pfe. laudaui. aoristus daui.
Dico. futurum dicam. præteritum perfectum dixi.
Inuenio. futurũ inueniã. p̃teritũ pfectũ inueni. aoristus secundus, inueni ab inuenio inuenio.
Vado. futurũ uadã. ptm̃ perfectũ iui. mediũ p̃teritũ pfe. iui. præteritum plusq̃ perfectum, iueram.
Habeo. futurum habebo. Ptm̃ perfectũ habui. aoristus ii. habui ab habeo, beo, & quidẽ habeo attenuat̃, sed habeo aspirat̃ ad differentiã extra aduerbii attenuati.

Principium Zeta.

Iungo & iungo. futurum iungam à iungo.
Cingo & cingo futurum cingam.

Principium Ita.

Iueram præteritum plusq̃ pfectum iueras iuerat ab eo
Tristauit à tristo.
Inclino. futurum inclinabo.

Principium Thita.

Sepelio futurum sepeliam. Aoristus sepeliui.
Volo. futurum uolam. Aoristus uolui, & uolo uolam. aoristus uolui.
Morior moriebar futurũ moriar. Ptm̃ pfectũ mortuus sũ.

Ἀόριστος β, ἔθανον. Εὐκτικὸν, τεθναίην. Ἀπαρέμφατον, τεθνάναι.

Ἀρχὴ τοῦ ι.

Ἱκνοῦμαι. Μέλλων, ἵξομαι. Ἀόριστος, δεύτερος, ἱκόμην. Παρακείμενος, ἷγμαι, ἀπὸ τοῦ ἵκομαι.

Ἱλάσκομαι. Μέλλων, ἱλάσομαι. Μέσος ἀόριστος α, ἱλασάμην.

Ἵπταμαι. Μέσος Ἀόριστος πρῶτος, ἱπτάμην, ἵπτω, ἵπτατο.

Ἴδον ἀόριστος δεύτερος ποιητικὸς, ἀπὸ τοῦ εἴδω. καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδω εἶδον καθαρός.

Ἀρχὴ τοῦ κ.

Καίω, καὶ κάω. Μέλλων, καύσω.

Καθέζω, καθέζομαι. Μέλλων, καθεδοῦμαι.

Κάθημαι. Μέλλων, καθήσομαι.

Καθαιρέω, καθαιρῶ. Ἀόριστος δεύτερος, καθεῖλον, ἀπὸ τοῦ καθέλω.

Καθαίρω. Ἀόριστος, δεύτερος, ἐκάθηρα.

Καθίημι. Ἀόριστος πρῶτος, καθῆκα.

Κλάγγω. Μέλλων, κλάγξω. Ἀόριστος, πρῶτος, ἔκλαγξα. Παρακείμενος, κέκληγα.

Κάμνω, καὶ κάμω. Ἀόριστος δεύτερος, ἔκαμον. Παρακείμενος, κέκμηκα, ἀπὸ τοῦ κμῶ. Μέλλων, κμήσω.

Κείρω. Μέλλων, κερῶ. Ἀόριστος πρῶτος, ἔκειρα. Παρακείμενος, κέκαρκα.

Κορέω κορῶ, καὶ κορέννυμι, καὶ κορεννύω. Μέλλων, κορέσω.

Κράζω. Μέλλων, κράξω. Παρακείμενος μέσος, κέκραγα. Ἀόριστος δεύτερος, ἔκραγον.

Κρεμάζω, καὶ κρεμάω, ῶ. καὶ κρέμαμαι. μέλλων, κρεμάσω.

Κρυβεὶς, καὶ ἐκρύβην, ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, ἢ κρύβομαι παλαιοῦ.

Ἀρχὴ τοῦ λ.

Λαγχάνω. μέλλων, κληρώσομαι, ἀπὸ τοῦ κληρόω, ῶ. Ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχον. μέσος παρακείμενος, λέλογχα, ἀπὸ τοῦ λήχω. Μέλλων, λήξω, ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχον.

Λαμβάνω, ἐλάμβανον. Μέλλων, λήψομαι, ἀπὸ τοῦ λήβω, ὅθεν ἀόριστος δεύτερος, ἔλαβον. Παρακείμενος, λέληφα. καὶ ἀττικῶς, εἴληφα. ὁ ὑπερσυντέλικος, εἰλήφειν.

Λανθάνω, ἐλάνθανον. Μέλλων, λήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήθω. μέσος

Aoriſtus.ii.mortuus ſum. Optm̄ moriar. infinitū mori.

Principium Iota.

Peruenio. futurum perueniā. aoriſtus.ii.perueni.præ-
teritum perfectum perueni a peruenio.
Placo futurū placabo. Medius aoriſtus. i. placaui.
Volo. Medius aoriſtus. i.volaui volauiſti volauit.
Vidi. Aoriſtus. ii.poeticus a video & a uideo
uidi purus .

Principium Cappa.

Incendo & incendo Futurum incendam
Sedeo & ſedeo Futurum ſedebo.
Sedeo Futurum ſedebo.
Subuerto ſubuertā.aoriſtus ſecūdus ſubuerti a ſubuerto
Purgo. Aoriſtus ſecundus purgaui.
Demitto. Aoriſtus primus demiſi.
Clango. futurum clangam. aoriſtus primus clanxi.
præteritum perfectum clanxi.
Laboro & laborabo.aoriſtus.ii.laboraui. ptūm perfectū
laboraui a laboro. futurum laborabo.
Tondeo. futurum tondebo. Aoriſtus. i. totondi
Præteritum perfectum totondi.
Satio ſatio & ſatio & ſatio. Futurum ſatiabo.
Clamo.futurū clamabo.ptūm perfectū mediū Clamaui.
Aoriſtus ſecundus clamaui.
Suſpēdo & ſuſpēdo.ſuſpēdo & ſuſpēdo.futurum dam.
Abſcōditus ſum & abſcōditus fui, ab abſcōdor, vel ab-
ſcondor antiquo.

Principium Lambda.

Sortior.futurum ſortiar a ſortior.ſortior Aoriſtus
ſecundus ſortitus ſum. Mediū ptūm pfectum
ſortitus ſum a ſortior . futurum ſortiar.
Aoriſtus ſecundus ſortitus ſum.
Capio capiebam.futurum capiam a capio
vnde aoriſtus ſecūdus cepi. Præteritum perfectum
cepi & attice cepi. Ptūm pluſquāperfectū ceperā.
Lateo latebam. Futurum latebo a lateo.medium

Παρακείμενος, λέληθα. Αόριστος δεύτερος, ἔλαθον. μέσος
παρακείμενος, λέλησμαι.
ἀόριστος δεύτερος, ἐλαθόμην.
Λείπω. μέλλων λείψω. ἀόριστος πρῶτος, ἔλειψα. ἀόριστος
δεύτερος, ἔλιπον. Αρχὴ τοῦ μ.
Μαίνομαι. Μέσος Παρακείμενος, μέμηνα.
Μανθάνω, ἐμάνθανον. μέλλων, μαθήσομαι, ἀπὸ τοῦ μαθέω.
μαθῶ. παρακείμενος μεμάθηκα. ἀόριστος
δεύτερος ἔμαθον, ἀπὸ τοῦ μήθω.
Μάχομαι. μέλλων, μαχέσομαι, ἀπὸ τοῦ μαχέομαι. μέσος
ἀόριστος πρῶτος, ἐμαχεσάμην.
Μείρω. Μέσος παρακείμενος, μέμορα, καὶ ἔμμορα.
Μέλω. μέλλων, μελήσω, ἀπὸ τοῦ μέλλει. Παρακείμενος,
ἔμελε. Μέλλων, μελήσει.
Μέμνημαι, ἀπὸ τοῦ μνάομαι. ὑπερσυντέλικος, ἐμεμνήμην.
Αόριστος πρῶτος, ἐμνήσθην. Μέλλων. πρῶτος, μνησθήσομαι.
Μένω. μέλλων, μενῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔμεινα.
Παρακείμενος, μεμένηκα.
Μέμηλα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μέλω.
Μέμαα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μάω, ῶ.
Μιγνύω, καὶ μίγνυμι. μέλλων, μίξω.
Μοργνύω. μέλλων, μόρξω. Αρχὴ τοῦ ν.
Νέω. μέλλων, νάσω.
Νέμω παρακείμενος, νενέμηκα. ἀόριστος πρῶτος, ἔνειμα.
Αρχὴ τοῦ ξ.
Ξυνίημι. μέλλων, ξυνήσω. ἀόριστος, ξυνῆκα, καὶ ξυνέηκα.
Αρχὴ τοῦ ο.
Οζω. μέλλων, ὄζω. μέσος παρακείμενος, ὦδα. καὶ ἀττικῶς, ὄδωδα.
Οἴχομαι. μέλλων, οἰχήσομαι. μέσος ἀόριστος ᾠχόμην.
Οἴομαι, καὶ κράσει οἶμαι. οἴει. οἴεται. μέλλων, οἰήσεται.
Αόριστος πρῶτος, ᾠήθην.
Οἶδα ἀπὸ τοῦ εἴδω, μέσος παρακείμενος.
Οἰμώζω. μέλλων, οἰμώξω. Αόριστος, πρῶτος, ᾤμωξα.
Ομνύω, καὶ ὄμνυμι, καὶ ὀμόω ῶ. μέλλων, ὀμέσω, καὶ ὀμοῦμαι.

Ptūm perfectū latui. Aoristus secundus latui.
ptūm perfectū absconditus sum. medius
Aoristus secundus latui.
Reliquo futurū relinquā. Aoristus. i. reliqui. Aoristus
secundus reliqui. Principium mi.
Insanio. Mediū præteritum perfectum insaniui.
Disco discebam. futurum discā a disco
disco ptūm pfc. didici. aoristus
secundus. didici a disco
Pugno. Futurum pugnabo a pugno. Medius
aoristus primus pugnaui.
Partior. Medium ptūm perf. partitus sum & partit⁹ sum.
Curo. futurum curabo a curæ, est prçteritum perfectum.
curæ fuit. futurum curæ erit.
Recordor, a recordor. ptūm plusq̃ perfc. memineram.
Aoristus primus memini. Futurum. i. recordabor.
Maneo. futurum manebo. Aoristus primus mansi.
præteritū perfectum mansi.
Curaui. Mediū ptūm perfectū. a curo.
prōptus fui. Medium Præteritū perfc. a prōptus sum.
Misceo & misceo. Futurum miscebo.
Abstergo. Futurum abstergam. Principium. Ni.
Nuo. Futurum nuam.
Pasco. Ptūm perfectū. paui. Ao ristus primus paui.
Principium. Xi.
Intelligo. futurū intelligā. Aoristus intellexi. & itellexi.
Principium o.
Oleo. futurū olebo. Mediū ptūm perfc. olui & attice olui
Eo, futurum ibo. Medium indefinitum iui.
Puto & crasi puto putas putat. Futurum putabit.
Aoristus primus putaui.
Scio a scio. Medium præteritum perfectum
lamētor. futurū lamētabor. Aoristus. i. lamētatus sum
Iuro & iuro & iuro iuro. Futurum iurabo. & iurabo.

Παρακείμενος, ὤμωκα. καὶ ἀττικῶς ὀμώμοκα.
Ὀλολύζω. Μέλλων, ὀλολύξω.
Ὀμόργνυμι. Μέλλων, ὀμόρξω.
Ὀνόω, ῶ. Μέλλων, ὀνόσω.
Ὀφείλω. Μέλλων, ὀφειλήσω, καὶ ὄφλω, ὀφλήσω. Παρακείμενος, ὤφληκα. Αόριστος, ὤφλησα.
Ὀπτομαι. Μέλλων, ὄψομαι. Αόριστος πρῶτος, ὤφθην.
Ὁράω, ῶ. παρατατικὸς, ἑώραον, ων ἀττικῶς. παρακείμενος, ἑώρακα. Ὑπερσυντέλικος, ἑωράκειν.

Ἀρχὴ τοῦ π.

Παρίημι. παρατατικὸς, παρῆν.
Πάρειμι. πάρει, πάρεισι.
Πάσχω, ἔπασχον. μέλλων, πείσομαι, ἀπὸ τοῦ πείθω. παρακείμενος, πέπονθα. ἀόριστος, δεύτερος, ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ πήθω.
Πέμπω. μέλλων, πέμψω. παρακείμενος, πέπομφα, ἀόριστος πρῶτος, ἔπεμψα.
Πετανύω. μέλλων, πετάσω. παρακείμενος, πέπτακα.
Πέττω, καὶ πέσσω, καὶ πέμπτω ποιητικῶς. μέλλων, πέμψω.
Πάομαι, ῶμαι. μέλλων, πάσομαι. παρακείμενος, πέπαμαι.
Πείρω. μέλλων, περῶ. Αόριστος πρῶτος, ἔπειρα.
Πέφρικα, ἀπὸ τοῦ φρίττω. μέλλων, φρίξω. παρακείμενος ἠμαρτημένος, πέφρικα.
Πηγνύω, καὶ πήγνυμι. μέλλων, πήξω. ἀόριστος, ἔπαγον, ἀπὸ τοῦ πήγω.
Πίνω, ἔπινον. μέλλων, πώσω. παρακείμενος, πέπωκα, ἀόριστος δεύτερος, ἔπιον.
Πίπτω. Μέλλων, πεσοῦμαι. παρακείμενος, πέπτωκα, ἀόριστος δεύτερος, ἔπεσον.
Πίπρημι, μέλλων, πρήσω.
Πλάττω, σσω. μέλλων, πλάσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔπλασα.
Πλέω. μέλλων, πλάσω. ἀπὸ τοῦ πλάσω, οὕτω καὶ πνέω. μέλλων, πνάσω.
Πράττω, τὸ πωλῶ. Μέλλων, πράσω. Παρακείμενος, πέπρακα.
Πρίεμαι. προηκάμην μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Præteritum perfectum iuraui & attice iuraui.
Vlulo · Futurum vlulabo.
Abstergo. Futurum abstergam.
Inquino. Futurum inquinabo.
Debeo. Futurum debebo & debeo debebo. ptũm perfectum debui. Aoristus debui.
Video. Futurum videbo. Aoristus primus vidi.
Video video. ptũm perf. videbã. bam attice. Ptũm perf. vidi. præteritum plusquam perfectum videram.

Principium. P.

Prætereo. prçteritum imperfectum præteribam.
Adsum ades adest.
Patior patiebar futurum patiar a patior. Prçteritũ perfectum passus sum. Aoristus. ii. passus sum a patior.
Mitto. futurũ mittam. Prçteritũ perfectum misi. Indefinitum primum misi.
Extendo. futurum extendam. Ptũm perfectũ extendi.
Digero & digero & digero poetice. futurum digeram.
Acquiro acquiro. futurũ acquirã. ptũm perfec. acquisiui.
Penetro. futurũ penetrabo. Aoristus primus penetraui.
Horrui ab horreo. Futurũ horrebo. præteritum pfectum qui peccauit horrui.
Figo & figo. futurum figam. Aoristus fixi a figo.
Bibo bibebam. futurũ bibam. præteritũ perfectũ bibi. Aoristus secundus bibi.
Cado. futurũ cadam. præteritum perfectum cecidi. Aoristus secundus cecidi.
Incendo. Futurum incendam,
Fingo fingam. Futurũ fingã. Aoristus primus. Finxi.
Nauigo futurum nauigabo a nauigo, sic & spiro, futurum spirabo.
Vendo quod vendo. Futurũ uendã. ptũm pfe. vendidi.
Præmitto prçmisi. medius aoristus primus.

Πετάω,ῶ. μέλλων, πετάσω.
Προστρέχω. Μέλλων, προσδραμοῦμαι. Ἀόριστος δεύτερος, προσέδραμον, ἀπὸ τοῦ προσδρέμω.
Πέρθω. Ἀόριστος δεύτερος, ἔπραθον.
Πτάω,ῶ. Μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐπτάμην.
Πτήσσω. Μέλλων, πτήξω.
Πυνθάνομαι. μέλλων, πεύσομαι, ἀπὸ τοῦ πεύθομαι. Παρακείμενος, πέπυσμαι. Ἀόριστος β, ἐπυθόμην.

Ἀρχὴ τοῦ ρ.

Ῥέζω μέλλων, ῥέξω.
Ῥηγνύω, καὶ ῥήγνυμι. μέλλων, ῥήξω.
Ῥωννύω, καὶ ῥώννυμι. Μέλλων, ῥώσω.
Ῥωννύομαι. Μέλλων, ῥώσομαι. Παρακείμενος, ἔρρωμαι. ἔρρωσαι ἔρρωται. Προστακτικὸν, ἔρρωσο, ἐρρώσθω. ἔρρωσθε. ἐρρώσθωσαν.

Ἀρχὴ τοῦ σ.

Σβεννύω. Μέλλων, σβέσω, καὶ σβήσομαι. Ἀόριστος δεύτερος. ἔσβην, ἀπὸ τοῦ σβῆμι.
Σάομαι. Ἀόριστος πρῶτος, ἐσαύθην. Ἀόριστος δεύτερος, ἐσάην.
Σήπομαι. Μέλλων, σήψομαι. Ἀόριστος, ἐσάπην.
Σπένδω. μέλλων, σπείσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔσπεισα.
Στάζω, καὶ σταλάζω. Μέλλων, στάξω.
Στένω, καὶ στενάζω. μέλλων, στενάξω.
Στίζω. μέλλων, στίξω.
Στορέννυμι. μέλλων, στορέσω. ἀόριστος πρῶτος, ἐστόρεσα.
Στρωνύω. μέλλων, στρώσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔστρωσα.
Συγκεραννύω. μέλλων, συγκεράσω. Παρακείμενος, συγκέκρακα.
Συμβαίνω. μέλλων, συμβήσομαι. Παρακείμενος, συμβέβηκα. ἀόριστος δεύτερος, συνέβην.
Σχέω, ῶ. μέλλων, σχήσω. ἀόριστος δεύτερος. ἔσχον. ὅθεν τὸ προστακτικὸν, σχὲς, σχέτω.

Ἀρχὴ τοῦ τ.

Παρακείμενος τέθνηκα, καὶ τέθνακα, ἀπὸ τοῦ θνήσκω.
Τέμνω. μέλλων, τμήσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔταμον.

Extendo. futurum extendam.
Accurro. Futurū accurram. Aoriſtus ſecundus accurri ab accurro.
Populor. Aoriſtus. ii. populatus ſum.
Volo volo. medius aoriſtus primus volaui.
Timeo. futurum timebo.
Interrogo. futurū interrogabo, ab interrogo. præteritū perfectum interrogaui. Aoriſtus. ii. interrogaui.

Principium Ro.

Facio. futurum faciam.
Rumpo & rumpo. Futurum rumpam.
Roboro & roboro. Futurum roborabo.
Valeo. futurum valebo. Præteritum perfectum valui valuiſti valuit. Imperatiuum vale valeat, valete valento.

Principium Sigma.

Extinguo. futurū extinguā & extinguam. Aoriſtus ſecundus extinxi ab extinguo.
Cōcitor. Aoriſtus. i. cōcitatus ſum. aoriſtus. ii. concitaui.
Putreſco. futurū putreſcam. Aoriſtus putrui.
Libo futurū libabo. aoriſtus primus libaui.
Stillo & ſtillo. futurum ſtillabo.
Gemo & gemo. futurum gemam.
Pugno. futurum pugnabo.
Sterno. Futurum ſternam. Aoriſtus primus Straui.
Sterno. futurum ſternam. Aoriſtus primus ſtraui.
Miſceo. futurum miſcebo. ptūm perfectum miſcui.
Contingo. Futurum contingam. Ptūm perfectū contigi. aoriſtus primus contigi.
Cohibeo cohibeo. futurū bebo. Aoriſtus. ii. cohibui. Vū Imperatiuum cohibe cohibeto.

Principium Taf.

Ptūm perfectū Mortuus ſum & mortuus ſum a morior.
Seco. futurum ſecabo. Aoriſtus ſecundus ſecui.

Τάχω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτυχον.
Τάζω. μέλλων, τάξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔπαγον. ὁ παγών.
Τήκω. μέλλων, τήξω. Παρακείμενος, τέτηκα,
Τίκτω. μέλλων, τέξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτεκον.
Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον. μέλλων, τρώσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔτρωσα. Παρακείμενος, τέτρωκα, ἀπὸ τοῦ τρόω, ῶ.
Τίνω, καὶ τίω. μέλλων, τίσω.
Τλάω, ῶ. μέλλων, τλήσω. ἀόριστος β, ἔτλην, ἀπὸ τοῦ τλή-
Τρέφω. μέλλων, θρέψω. ἀόριστος πρῶτος, ἔθρεψα. μέσος παρακείμενος, τέτροφα.
Τρέω. μέλλων, τρέσω.
Τυγχάνω, ἐτύγχανον. μέλλων, τεύξομαι, ἀπὸ τοῦ τεύχω. Παρακείμενος, τετύχηκα, ἀπὸ τοῦ τυχέω, ἀόριστος δεύτερος, ἔτυχον.

Αρχὴ τοῦ υ.

Υπέχω. μέλλων, ὑφέξω. Παρακείμενος, ὑπέσχηκα. ἀόριστος δεύτερος, ὕπεσχον.
Υπισχνοῦμαι. μέλλων, ὑποσχήσομαι. Παρακείμενος, ὑπέσχημαι. Μέσος ἀόριστος δεύτερος, ὑπεσχόμην.
Υποδύω. μέλλων, ὑποδύσω. ἀόριστος ὑπέδυν, ἀπὸ τοῦ ὑποδύμι.
Υποστερίσκω. μέλλων, ὑποστερίσω.
Υπνώττω. μέλλων, ὑπνώσω.
Υει. μέλλων, ὕσει. ἀόριστος πρῶτος ὖσεν.

Αρχὴ τοῦ φ.

Φάσκω. Παρατατικὸς, ἔφασκον. καὶ πλέον οὔ.
Φάγω. μέλλων, φάξομαι. μέσος παρακείμενος, πέφευγα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφυγον.
Φέρω. Μέλλων, οἴσω, ἀπὸ οἴω. Παρακείμενος, ἐνήνοχα. Αόριστος πρῶτος. ἤνεγκα. ἀόριστος δεύτερος, ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω.
Φημί. φὴς. φησί. φατὸν, φατόν. φαμέν. φατὲ, φασί. μέλλων, φήσω. Αόριστος πρῶτος, ἔφησα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφην, ἀπαρέμφατον, φᾶναι.

Fabrico. Aoriſtus ſecundus fabricaui.
Extendo futurum extendam. Aoriſtus .ii. extendí. Vnde
hic extendens.
Liquefacio. futurũ liquefaciã. Ptũm perfectum liquefeci.
Patio futurum pariam. Aoriſtus ſecundus peperi.
Vulnero vulnerabã. Futurũ vulnerabo. Aoriſt. i. neraui
ptũm perfectũ vulneratus ſum a vulnero vulnero.
Soluo & ſoluo. Futurum ſoluam.
Tolero tolero. futurũ tolerabo. aoriſt. ii. toleraui a tolero
Nutrio. futurũ nutriã. Aoriſtus. i. nutriui. medium
præteritum perfectum nutriui.
Timeo. futurum timebo
Sum eram. Futurum ero a fabrico.
Ptũm perfectum fui a conſequor conſequor.
Aoriſtus ſecundus fui.

Principium y pſilu.

Suſtineo. Futurum ſuſtinebo. ptũm perfectũ ſuſtinui.
Aoriſtus ſecundus ſuſtinui.
Promitto futurũ promittam. Præteritum perfectum
promiſi. medius aoriſtus ſecundus promiſi.
Subeo futurum ſubibo. Aoriſtus ſubii a ſubeo.
Priuo. Futurum priuabo.
Dormito. Futurum dormitabo.
Pluit futurum pluet. aoriſtus primus pluit.

Principium phi.

Dico præteritum imperfectum dicebam & amplius nõ.
Fugio futurũ fugiam. Medium præteritum pfectũ fugi.
Aoriſtus ſecundus fugi.
Fero futurum feram a fero. præteritum perfectum tuli.
Aoriſtus primus tuli. Aoriſtus ſecundus
tuli a fero.
Dico cis cit. dicitis duo dicunt duo. dicimus citis cũt.
Futuro dicã. Aoriſtus primus dixi. Aoriſtus
ſecundus dixi. Infinitum dicere.

Φθάνω, ἔφθανον. μέλλων, φθάσω. ἀπὸ τοῦ φθάω, ῶ. Παρακείμενος ἔφθακα. ἀόριστος πρῶτος, ἔφθασα.
δεύτερος ἔφθην, ἀπὸ τοῦ φθῆμι. Ἡ μετοχὴ, ὁ φθάς.

Φθείρω. μέλλων, φθερῶ. Παρακείμενος,
μέσος παρακείμενος, ἔφθορα.

Φθίνω. μέλλων, φθίσω.

Φοινίκω, καὶ φοινίζω. μέλλων, φοινίξω.

Φύω. μέλλων, φύσω. Παρακείμενος, πέφυκα.
δεύτερος, ἔφυν, ἀπὸ τοῦ φῦμι.

Ἀρχὴ τοῦ χ.

Χαίρω. μέλλων, χαρήσομαι. ἀόριστος, ἐχάρην.

Χαλεπαίνω. μέλλων, χαλεπανῶ. ἀόριστος, ἐχαλέπηνα.

Χέω. μέλλων, χάσω, ἀπὸ τοῦ χάω. ἀόριστος, ἔχεα.

Χρωννύω. μέλλων, χρώσω.

Ἀρχὴ τοῦ ψ.

Ψάλλω. μέλλων, ψαλῶ. παρακείμενος, ἔψαλκα.
πρῶτος, ἔψηλα.

Ἀρχὴ τοῦ ω.

Ὤθω, καὶ ὠθέω, ῶ. μέλλων, ὤσω, καὶ ὠθήσω.

Ὠνέομαι, οῦμαι. μέλλων, ὠνήσομαι. παρακείμενος,
καὶ ἐώνημαι ἀττικῶς. ὅθεν ἐωνημένος.

Ὦρσα, ἀπὸ τοῦ ὀρούω. μέλλων, ὀρούσω. ἀόριστος
ὤρουσα, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὦρσα.
ὄρσω, ὦρσα αἰολικῶς.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Præuenio p̄ueniebā̆.futurū̆ p̄ueniā̆ a præuenio.Ptū̆m perfectū præueni.aoristus.i.prçueni.Aoristus secundus præueni a prçuenio.participiū̆ hic prçueniēs.
Corrumpo.futurū̆ corrumpā̆.Preteritū̆ perfectū̆ corrupi.
Medium præteritum perfectum corrupi.
Tabesco futurum tabescam.
Cruento & cruento futurum cruentabo.
Produco futurū̆ ꝓducam.ptūm pfectū ꝓduxi.Aoristus secundus produxi à produco.

Principium chi.

Gaudeo futurum gaudebo.Aoristus gauisus sum.
Sæuio.futurum sæuiam.Aoristus sæuiui.
Fundo futurum fundam à fundo.Aoristus fudi.
Coloro.futurum colorabo.

Principium.psi.

Cano.futurum canā̆.præteritū̆ perfectū̆ cecini.Aoristus primus cecini.

Principium omega.

Pello & pello.futurum pellam & pellam.
Emo emam.futurum emam.præteritum perfectum emi & emi attice,unde emptus.
Concitaui à concito.futurū̆ concitabo.Aoristus primus concitaui & per syncopen concitaui uel concito concitabo, concitaui æolice.

FINIS ANOMALO
RVM VER
BORVM.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

ΡΟΣΑ πνεύματα; δύο. ἡ δασεῖα, καὶ ἡ ψιλή. πᾶσα λέξις
ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη, δασύνεται, ἢ
ψιλοῦται. ἀπὸ δὲ τῶν συμφώνων, μόνον τὸ ρ ἐν
ἀρχῇ λέξεως ὄν, δασύνεται. οἷον, ῥήτωρ.
ὅτε δὲ ἐστι δύο, τὸ μὲν πρῶτον, ψιλοῦται. τὸ δὲ δεύτερον
δασύνεται κατὰ παλαιούς. οἷον, ἐπίρρημα. Σημείωσαι
καθόλου, ὅτι τὸ τῆς εὐθείας πνεῦμα φυλάσσεται καὶ ἐν
ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι. καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τὸ πνεῦμα
τοῦ θέματος φυλάσσεται, καὶ ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνου κλινομένοις.
οἷον, ἁμαρτάνω, ἡμάρτανον, ἕλκω, εἷλκον. πλὴν τοῦ
ἔχω, ἕξω. ὅπερ ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, ψιλοῦται, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι,
δασύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἔξω, ὅπερ ἐστὶν ἐπίρρημα.
Ἐπὶ τῶν ῥημάτων τὸ ἐν τοῖς παρῳχημένοις ἐ προερχόμενον καὶ
ἀποπίπτον, ψιλοῦται. οἷον, ἔγραψα, γέγραφα. τὸ
Εἰ δὲ προέρχεται μὲν, οὐκ ἀποπίπτει δὲ, τὸ πνεῦμα τοῦ
ἐνεστῶτος ἔχει. οἷον, ἵστημι, στήσω. ἕστακα, ἕστηκα.
Πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται. οἷον, τό,
ὁ. ἡ. οἱ. αἱ. Πᾶσα ἀντωνυμία ἀπὸ τοῦ
ἀρχομένη, ψιλοῦται. οἷον, ἐγώ. πλὴν τῆς ἕ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς
οἷον, ἑαυτόν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου φωνήεντος ἀρχομένη,
δασύνεται. οἷον, οὗτος. αὕτη. πλὴν τοῦ αὐτὸς, καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ.
οἷον, αὐτόχειρ, καὶ αὐτόματος. πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ
φωνήεντος ἀρχομένη, ψιλοῦται. οἷον, ἀπό. ἀνά. πλὴν τῆς ὑπὸ
καὶ ὑπέρ. πᾶς σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος
ψιλοῦται. οἷον, ἀλλά. εἰ. ἐπεί. πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν.
οἱ γὰρ αἰτιολογικοὶ πάντες δασύνονται. οἷον, ἵνα. ἕνεκα.
ὅπως. πλὴν τοῦ ὄφρα. τὰ παράγωγα εἰ σώζει τὴν ἀρχὴν, τὸ
πνεῦμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχει. οἷον, ἀγαπῶ, ἀγάπη.
ἑλκῶ, ἕλκος. πλὴν τοῦ ἱδρὼς, ἀπὸ τοῦ ἰδίω. τὸ
κοπιῶ. ἅμυδις, ἀπὸ τοῦ ἅμα. εἱρμὸς ἀπὸ τοῦ εἴρω.
εἱρκτή, ἀπὸ τοῦ εἵργω. τὰ κατ᾽ ἀφαίρεσιν τοῦ ψιλοῦ συμφώνου
γινόμενα ἀναφορικὰ, δασύνονται. οἷον, τόσος, ὅσος. τηνίκα. ἡνίκα.

DE SPIRITIBVS.

Quot ſpiritus ? duo denſus & lenis. Omnis dictio a vocali vel diphthongo incipiens aſpiratur vel attenuatur. Sed a conſonantibus ſolum rho in principio dictionis ens aſpiratur vt rhetor.

Quando autem ſunt duo, primũ quidẽ attenuat̃, ſm aũt aſpiratur apud antiquos, vt aduerbium. Nota vniuerſaliter quod nominatiui ſpiritus retinetur & in reliquis caſibus. Et in verbis vero ſpiritus thematis ſeruatur. & in iis, quę ab illo inflectuntur, vt pecco peccabam, traho trahebam. præter habeo habebo, qđ in p̃ſenti qdẽ attenuatur, in futuro vero aſpirat̃ ad differentiã extra, quod eſt aduerbium. In verbis in prçteritis e pſilon præcedens & excidens attenuatur, ſicut ſcripſi ſcripſi. ſi præcedit quidem non decidit autem, & ſpiritũ præſentis habet, vt ſto ſtabo ſteti qui ſtetit.

Omnis articulus a vocali incipiens aſpiratur, vt hic hęc, hi hæ. Omne pronomen ab e pſilo incipiens attenuatur, vt ego, prçter ſe & quæ ex eo, vt ſeipſum. ab alia autem vocali incipiens aſpiratur, vt hic hæc, præter ipſe & quæ ab eo, vt homicida fui, per ſe quid faciẽs. Omnis præpoſitio a vocali incipiens attenuatur, vt ab per, prçter ſub & ſuper. Omnis Coniunctio a vocali incipiens attenuatur, vt ſed. ſi quoniam. præter cauſales nam cauſales omnes aſpirantur, vt vt. propter. vt præter vt. Deriuatiua ſi retinent principium ſpiritum proprii primitiui habent, vt amo amor vlcero vlcus. prçter ſudor a laboro quod eſt laboro. ſimul a ſimul. ſeries a necto. carcer a prohibeo. Per aphæreſin tenuis conſonãtis facta relatiua aſpirantur, vt tantus quantus tunc q̃do

πλὴν τοῦ τόφρα, ὄφρα. τῆμος, ἦμος. τὰ αἰολικὰ πάντα ψιλοῦται. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν. τὰ ἀριθμητικὰ πάντα δασύνονται. οἷον, εἷς. ἕξ. ἑπτά. πλὴν τῶν ὀκτὼ, καὶ ἐννέα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν. οἷον, ὀγδοήκοντα. ἐννενήκοντα. Τὸ α εἴτε ἐπίτασιν δηλοῖ, εἴτε στέρησιν, εἴτε ὁμοῦ, εἴτε κακὸν, εἴτε ὀλίγον, εἴτε πλεονάζει, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἅλυσις, ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ λύω. καὶ τοῦ ἅδης, ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ ἴδω. τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α, δασύνεται. ἅμα. ἅπας.

Ἀρχὴ τοῦ α.

Τὸ α πρὸ τοῦ α, ψιλοῦται. οἷον, ἀαρών. ἄαπτος.

Τὸ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται. οἷον, ἀβλαβής. εἰ μὴ τὸ ρ ἐπιφέροιτο. οἷον, ἅβρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται. οἷον, ἀγών. πλὴν τοῦ ἁγνὸς, καὶ ἅγιος, καὶ τῶν ἀπὸ τούτων παραγωμένων. οἷον, ἁγιότης.

Τὸ α πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται, οἷον, ἄδω. πλὴν τοῦ ἁδ… καὶ ἁδρός.

Τὸ α πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἀετός. ἀέρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ ζ ψιλοῦται, οἷον, ἄζηλος. πλὴν τοῦ ἅζομαι, τὸ σέβομαι.

Τὸ α πρὸ τοῦ θ ι κ ψιλοῦται. οἷον, ἀθάρα. ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ. ἄκρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἄλλος, ἀλείφω. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο. οἷον, ἁλμυρός. καὶ πλὴν τοῦ ἅλς, ἁλός. ἁλῶ, τὸ κρατῶ. ἅλις. ἁλίζω. ἅλως. ἅλυσις. ἁλικαρνασός. ἅλομαι.

Τὸ α πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἄμαξα. πλὴν τοῦ ἅμα. ἁμαρτάνω. ἅμιλλα. ἅμμα, τὸ σχοινίον. ἅμης. ἁμίς. συμφώνου δὲ ἐπιφερομένου μετὰ τὸ μ, ἀεὶ ψιλοῦται. οἷον, ἀμφί. ἀμβροσία. ἀμπεχόνη.

Τὸ α πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ἀνά. πλὴν τοῦ ἁνδάνω, τὸ ἀρέσκω.

Τὸ α πρὸ τοῦ ξ καὶ ο ψιλοῦται. οἷον, ἄξιος. ἄορ, τὸ ξίφος.

Τὸ α πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἀπό. πλὴν τοῦ ἅπαξ. ἁπλοῦς. ἅπας. ἁπαλός. ἅπτομαι.

Τὸ α πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἄρα. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο, ἢ τὸ π. οἷον, ἅρμα. ἁρπάζω. πλὴν τοῦ ἀραιόν.

præter tunc quando tunc quando. Aeolica omnia attenuantur. nam æoles ignorant aſpirationem. Numeralia omnia aſpirantur, vt vnus ſex ſeptem, præter octo nouem & quæ ex ipſis, vt octuaginta nonagita. a ſiue intẽſionẽ ſignificat, ſiue priuationẽ ſiue ſimul ſiue malũ ſiue modicum ſiue abundat attenuaẗ. pręter cathena ex priuatiuo alpha. & ſoluo & infernus ex priuatiuo alpha & video. Sed congregatiuum alpha aſpiratur. ſimul. vniuerſus.

Principium Alpha.

Alpha ante alpha attenuatur, vt Aaron. intangibilis.
Alpha añ vita attenuatur, vt innocuus niſi rho inferaẗ vt ancilla.
Alpha ante gam̃a attenuatur, vt agon. præter caſtus & ſanctus & ab his deducta, vt ſanctitas.
Alpha ante delta attenuatur, vt canto præter iſernus & adultus.
Alpha ante e pſilon attenuatur vt aquila aerem.
Alpha ante zita pſilẽ hẽt, vt inæmulus. p̃ter veneror qđ eſt veneror.
Alpha añ thita iota cappa attenuaẗ, vt plus moueor arx
Alpha ante lambda attenuatur, vt alius vnguo niſi mi inferatur, vt ſalitus & præter ſal ſalis. capio ꝙ eſt capio ſatis. ſalio. area. cathena. halicarnaſus. ſalio
Alpha ante mi, attenuaẗ vt plauſtrũ, pręter ſimul pecco, cõcertatio funis qđ eſt funis placẽta matula. ꝯſonãte autem illata cum mi ſemper attenuatur, vt circum ambroſia, indumentum.
Alpha añ gni attenuaẗ, vt p p̃ter placeo qđ eſt placeo.
A añ xi & o micrõ attenuaẗ, vt dign⁹ enſis qđ ẽ enſis.
Alpha ante pi pſilen habet, vt ab, præter ſimel ſimplex vniuerſus. tener tango.
Alpha ante rho attenuatur, vt arabs, niſi mi ſequaẗ vel pi, vt currus rapio, præter mollem.

Τὸ α πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται ἀεί. οἷον, ἀσκῶ, ἄστυ.

Τὸ α πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἄτερ. πλὴν τοῦ ἅττα, ἀντὶ ἅτινα, καὶ ἅτερος, ἀντὶ ἕτερος.

Τὸ α πρὸ τοῦ χ, φ, κ, ψιλοῦται. οἷον, ἀφροδίτη. ἀχαιός. ἄκρος.

Τὸ α πρὸ τοῦ ψ ψιλοῦται. οἷον. ἄψ. πλὴν τοῦ ἁψίς. ἅψεα, τὰ μέλη.

Τὸ α πρὸ τοῦ ω ψιλοῦται. οἷον, ἄωτος.

Κανόνες τοῦ ε.

Τὸ ε πλεονάζον ἐν ἀρχῇ λέξεως, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος πνεῦμα λαμβάνει. οἷον, ὁράω, ὥρων, ἑώρων. εἴκοσιν, ἐείκοσι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ α δασύνεται. οἷον, ἑαυτόν, πλὴν τοῦ ἔαρ. ἐάων. ἐάν.

Τὸ ε πρὸ τοῦ β ψιλοῦται. οἷον, ἔβαλον. πλὴν τοῦ ἕβδομος. ἑβδομήκοντα. ἑβραῖος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται. οἷον, ἐγείρω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ἔδω. πλὴν τοῦ ἕδος, τὸ ἔδαφος. ἑδεῖται. ἀντὶ καθεδεῖται. ἕδρα.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἐετῶς, ἀντὶ τοῦ αἰχερῶς. πλὴν τοῦ ἑέλδωρ, ἡ ἐπιθυμία.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ζ δασύνεται. οἷον, ἕζομαι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ η οὐχ εὑρίσκεται, πλὴν ἀπὸ κλίσεως. οἷον, ἐῆος, ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀπὸ τοῦ εὖς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ θ ψιλοῦται. οἷον, ἔθος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ι ψιλοῦται. οἷον, εἰκτός.

Τὸ ε πρὸ τοῦ κ δασύνεται. οἷον, ἑκάβη. πλὴν τοῦ ἐκυρός καὶ ἐκεχυρία.

Τὸ ε πρὸ τοῦ λ ἢ ἑνὸς ἢ διπλοῦ, ψιλοῦται. οἷον, ἐλέγχω. ἐλλόγιμος. εἰ μὴ τὸ κ ἐπάγοιτο. οἷον, ἕλκω. καὶ πλὴν τοῦ ἕλω. ἕλλην. ἕλη. ἑλλήσποντος. ἕλεος. ἑλένη. ἕλος. ἑλίσσω. ἑλικών. ἕλμις.

Τὸ ε πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἐμπεδοκλῆς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. ἕνεκα δέ, καὶ ἑνὸς ἐξαιρεῖται. ἕξεις

Τὸ ε πρὸ τοῦ ξ ψιλοῦται. οἷον, ἔξεστι. πλὴν τοῦ ἕξ. ἕξω. ἕξις. ἑξῆς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ο δασύνεται. οἷον, ἑορτή.

Τὸ ε πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἔπος. πλὴν τοῦ ἕπομαι.

Alpha ante ſigma attenuatur ſemper, vt exerceo. vrbs.
Alpha ante taf attenuatur, vt ſine præter quę pro quæ, & alter pro alter. (altus.
Alpha añ y pſilō,phi cappa attenuaẗ, vt ſpuma achiu*
Alpha añ pſi attenuaẗ,vt poſt p̃ter hapſis mēbra q̃ mē/
Alpha añ o mega attenuatur,vt flos. (bra.

Regulæ Epſilu.

Epſilō abūdās in pricipio dictōis p̃ſentis ſpūm aſſumit, vt video videbā videbā videbā viginti viginti.
Epſilō añ alpha aſpiraẗ,vt ſeip̃m, p̃ter ver.bonorum ſi.
Epſilon ante vita attenuatur,vt ieci.Prętter ſeptimus ſeptuaginta,hebræus.
Epſilon ante gamma attenuatur,vt excito.
E ante d attenuaẗ,vt Edo p̃ter pauimētū qđ pauimētū, ſedebit pro ſedebit ſedes.
E pſilon ante epſilon attenuaẗ,vt facile pro facile.p̃ter deſyderium quod deſyderium.
E pſilon ante zita aſpiratur vt ſedeo.
E pſilon ante ita nō inuenitur niſi a declinatione,vt bonus pro bono a bonus.
E pſilon ante thita attenuatur,vt conſuetudo.
E pſilon ante iota attenuatur,vt ſimilis.
E pſilon ante Cappa aſpiratur,vt hecuba præter ſocer. Induciæ.
E pſilō añ lābda vel vnū vel duplex pſilē hēt,vt arguo. eloquēs, niſi cappa inferatur,vt traho & p̃ter græcus caliditas.helleſpontus.helenus helene palus capio verto helicon vermis.
E pſilon ante mi.attenuatur,vt Empedocles.
E pſilō ante.n.attenuatur.pp aūt & vnius excipitur.
E pſilon ante.xi,attenuaẗ,vt licet p̃ter ſex habebo habebis. habitus deinceps.
E pſilon ante omicron aſpiratur,vt feſtum.
E pſilon ante.pi.attenuatur,vt verbū,præter ſequor.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἐρίζω. πλὴν τοῦ ἕρκος.
ἑρμῆς. ἕρση. ἕρδω.
Τὸ ε πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται. οἷον, ἔσχατος. πλὴν τῶν ἐχόντων
αὐτὸ μετὰ τοῦ τ. οἷον, ἑστιάω.
Τὸ ε πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἔτος. πλὴν ἕτοιμος. ἕτερος. ἑταῖρος.
Τὸ ε πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται. οἷον, εὖς.
Τὸ ε πρὸ τοῦ χ καὶ φ, ψιλοῦται. οἷον, ἔφεσος. ἔχω.
πλὴν τοῦ ἑφθός.
Τὸ ε πρὸ τοῦ ψ δασύνεται. οἷον, ἕψω.
Τὸ ε πρὸ τοῦ ω δασύνεται. οἷον, ἕωθεν. πλὴν τοῦ ἔω, τὸ
ὑπάρχω, καὶ ἐῶ,

Κανόνες περὶ τοῦ η.

Τὸ η πρὸ τοῦ α ἀπὸ κλίσεως μόνον εὑρίσκεται. οἷον, ἧκα,
ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθην.
Τὸ η πρὸ τοῦ β δασύνεται, οἷον, ἥβη. πλὴν τοῦ ἠβαιὸν, ἀντὶ τοῦ
βαιόν. ὅπερ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνεται. τὸ γὰρ η πλεονάζει.
Τὸ η πρὸ τοῦ γ δασύνεται. οἷον, ἡγοῦμαι. πλὴν ἠγάθεος.
Τὸ η πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ἤδη. πλὴν ἥδομαι. ἡδονή. ἡδύς.
Τὸ η πρὸ τοῦ ε ζ θ ι ψιλοῦται. οἷον, ἠέλιος. ἦθος. ἠΐθεος.
Τὸ η πρὸ τοῦ κ δασύνεται. οἷον, ἥκιστα. πλὴν
τοῦ ἦκα, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως.
Τὸ η πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἠλίθιος. πλὴν τοῦ ἧλος. ἥλιος.
Τὸ η πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἦμαρ. πλὴν ἡμέραι. ἥμερος.
ἥμισυ. ἥμων, ὁ ἀκοντιστής.
Τὸ η πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ἦν. ἠνίκα.
Τὸ η πρὸ τοῦ ξ οὐχ εὑρίσκεται, πλὴν ἀπὸ κλίσεως. οἷον, ἄγω. ἦξα.
Τὸ η πρὸ τοῦ ο ψιλοῦται.
Τὸ η πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἤπειρος. πλὴν ἧπαρ.
τὸ η πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἠρέμα. πλὴν ἡρώδης. ἧρα. ἡρω-
διανός. ἥρων. ἡρακλῆς. ἡρόδοτος. ἥρως. ἡρόφιλος.
τὸ η πρὸ τοῦ σ δασύνεται. οἷον, ἡσίοδος. ἡσυχία. ἧστις. ἥσθην. πλὴν τοῦ
ἠσὶ, ἀντὶ φησὶ, καὶ τῶν ἀπὸ κλίσεως. ἤσθιον, ἦσα.
τὸ η πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἦτορ. πλὴν τοῦ ἡττάω, ῶ.
Τὸ η πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται. οἷον, ἠΰς, ὁ ἀγαθός.
τὸ η πρὸ τοῦ φ ψιλοῦται. οἷον, ἠφλοισμὸς, ὁ ἀφρός. πλὴν τοῦ

Epsilon ante rho. psilen hēt, vt cōtendo ꝑter septum.
mercurius. ros. facio.
E psilon ante sigma attenuat̃, vt vltimus. ꝑter habētia
ipsum cum taf. vt conuiuor.
Epsilō, añ taf. attenuat̃, vt ānus. ꝑter paratus alter soci⁹.
E psilon ante y psilon attenuatur, vt bonus.
E psilon ante chi & phi attenuat̃, vt ephesus habeo.
præter, solidus.
E psilon ante psi aspiratur, vt coquo.
E psilon ante o mega aspirat̃, vt mane. præter sum qđ ē
sum, & permitto.

De Ita.

Ita ante alpha a declinatione solum inuenitur, vt iui
pro iui.
Ita ante vita aspiratur, vt hebe. prętet paululum, pro
paululum quod a pleonasmo fit. nam ita abundat.
Ita ante gamma aspiratur, vt puto præter diuinus.
Ita añ delta psilen hēt, vt iā ꝑter lętor voluptas suauis.
Ita añ e psilō zita ita thita iota attenuat̃, vt sol mos iu/
(uenis
Ita ante cappa aspiratur, vt minime præter
quiete pro quiete.
Ita ante lambda attenuatur, vt fatuus, præter clauus sol.
Ita ante mi attenuatur, vt dies præter dies domesticus
dimidium iaculator quod est iaculator.
Ita ante gni attenuatur, vt si, quando.
Ita ante xi nō inuenitur, nisi a declinatione, vt ago egi.
Ita ante o micron attenuatur.
Ita ante pi attenuatur, vt epirus. præter iecur.
Ita añ rho attenuat̃, vt paulatí, præter herodes. Iuno, he
rodian⁹. herō. hercules herodotus heros herophil⁹.
Ita añ sigma. aspirat̃, vt Hesiodus qes missio lętat⁹ sum
ꝑter dicūt ꝓ dicūt, & q̇ a declinatōe, vt comedi, fuisti.
Ita ante taf attenuatur, vt cor, præter vinco vinco.
Ita ante y psilon attenuatur, vt bonus bonus.
Ita añ phi. attenuat̃, vt spuma quod est spuma, præter

ἥφαιςΘ. ἡφαιςίων.

Τὸ η πρὸ τοῦ ψ οὐχ εὑρίσκεται εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως. οἷον, ἀπτῶ. ἧψα.

Τὸ η πρὸ τοῦ χ ψιλοῦται. οἷον, ἠχέω, ἠχῶ.

Τὸ η πρὸ τοῦ ω ψιλοῦται. οἷον, ἠώς.

Κανόνες περὶ τοῦ ι.

Τὸ ι πρὸ τοῦ α, β, γ, ψιλοῦται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ἴδω. εἰ μὴ τὸ ρ ἐπάγοιτο. οἷον, ἱδρύω. πλὴν τοῦ ἴδρις.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἰέναι. πλὴν τοῦ ἱερός. ἱέραξ.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ζ δασύνεται. οἷον, ἱζάνω.

Τὸ ι πρὸ τοῦ η ψιλοῦται. οἷον, ἰατὴρ, ὁ ἰατρὸς, πλὴν τοῦ ἵημι.

Τὸ ι πρὸ τοῦ θ ψιλοῦται. οἷον, ἰθάκη.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ι οὐχ εὑρίσκεται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ κ ψιλοῦται. οἷον, ἴκαρΘ. πλὴν τοῦ ἱκασία. ἱκετάω. ἱκάνω. ἱκνοῦμαι.

Τὸ ι πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἴλιον, πλὴν τοῦ ἵλεως.

Τὸ ι πρὸ τοῦ μ εἰ μὲν ἐπιφέρεται φωνῆεν, δασύνεται. οἷον, ἵμερΘ. εἰ δὲ σύμφωνον, ψιλοῦται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ἰνδός.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ξ καὶ ο, ψιλοῦται. οἷον, ἰξός. ἰόλαΘ.

Τὸ ι πρὸ τοῦ π ἑνὸς μὲν, ψιλοῦται. διὰ δύο δὲ, δασύνεται. οἷον, ἱππ

Τὸ ι πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται. οἷον, ἴσΘ, εἰ μὴ τὸ τ ἐπάγοιτο. ἵστημι. πλὴν τοῦ ἴστρΘ.

Τὸ ι πρὸ τοῦ τ, υ, φ, χ, ψ, ω, ψιλοῦται. οἷον, ἰτέα, ἴυγξ. ἶφι. ἰχθύς. ἴψ. ἰώ.

Κανόνες περὶ τοῦ ο.

Τὸ ο κατὰ πλεονασμὸν προστιθέμενον, δασύνεται. ὁποσουῦ. ὁπότερΘ.

Τὸ ο πρὸ τοῦ α, β γ ψιλοῦται. οἷον, ὄαρΘ. ὀβελίσκος, ὄγμος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ὀδυσσεύς. πλὴν τοῦ ὁδός.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ζ θ ψιλοῦται. οἷον, ὄζω, ὀθόνη.

Τὸ ο πρὸ τοῦ κ ψιλοῦται. οἷον, ὄκνΘ. πλὴν τοῦ ὁκοῖΘ, ὁκόσΘ.

Τὸ ο πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ὀλύω. πλὴν τοῦ ὅλος. ὅλμΘ. ὁλκή. ὁλκάς.

Vulcanus. Hephæstion.
Ita añ psi nõ inuenit,nisi a declinatiõe,vt ĩcẽdo ĩcẽdi.
Ita ante chi attenuatur,vt sono.sono.
Ita ante o mega attenuatur,vt aurora.

Regulæ de Iota.

Iota ante alpha vita gamma attenuatur.
Iota ante delta attenuatur,vt video.nisi rho inferatur, vt firmo præter sciens.
Iota ante e psilon attenuat,vt ire,præter sacer accipiter.
Iota ante zita attenuatur,vt sedeo.
Iota ante ita attenuat,vt medicus medicus p̃ter mitto.
Iota ante thita attenuatur,vt ithaca
Iota ante iota non inuenitur.
Iota ante cappa attenuatur,vt icarus,prętersufficiens supplico peruenio peruenio.
Iota ante lambda attenuatur,vt ilium,præter propitius.
Iota ante mi siquidem inferatur vocalis aspiratur,vt desyderium,si autem consonans,attenuatur.
Iota ante gni attenuatur,vt indus.
Iota ante xi & omicron attenuatur,vt viscum iolaus.
Iota ante pi vnum qdẽ attenuat,per duo vero aspirat.
Iota ante sigma attenuatur,vt æqualis,nisi taf inferat,vt sto. præter ister.
Iota ante taf y psilon phi chi psi omega attenuat, vt ita lia iynx fortiter piscis ips.io.

Regulæ de o micro.

O micron per superabundantiã additũ aspiratur. quomodocunq;.vter.
O micrõ añ alpha vita gãma attenuat, vt mulier verulũ (aceruus.
O micron ante delta attenuatur vt Vlysses p̃ter via.
O micron ante zita thita attenuatur,vt oleo velum.
O micrõ ante cappa attenuat ,vt ociũ.p̃ter qualis q̃tus.
O micrõ ante lãbda attenuat,vt pdo.præter totus pila tractus, nauis.

τὸ ο πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ὀμνύω. πλὴν τοῦ ὁμοῦ. ὅμοιος.
ὅμως. ὁμοκλή. ὅμιλος.
τὸ ο πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ὄνος.
τὸ ο πρὸ τοῦ ξ ψιλοῦται. οἷον, ὀξύς.
τὸ ο πρὸ τοῦ π ψιλοῦται οἷον. ὀπώρα. πλὴν τοῦ ὅπλον.
τὸ ο πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται οἷον, ὄρος. πλὴν τοῦ ὁρῶ. ὅρος. καὶ
πλὴν ἐφ᾽ ὧν τὸ κ ἢ τὸ μ μετὰ τοῦ ρ ἐπάγοιτο. οἷον,
ὅρμος. ὁρμῶ. ὁρκίζω. ὁρμαθός.

Τὸ ο πρὸ τοῦ σ, εἰ μὲν φωνῆεν ἐπάγοιτο, δασύνεται. οἷον, ὅσιος.
πλὴν ὄσιρις. εἰ δὲ σύμφωνον, ψιλοῦται. οἷον, ὄσπριον.

Τὸ ο πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ὀτοβος. πλὴν τοῦ ὅτι. ὅταν. ὅτε.
τὸ ο πρὸ τοῦ φ χ ψ, ψιλοῦται. οἷον, ὄφις. ὄχημα. ὀψέ.
τὸ ο πρὸ τοῦ ο υ ω οὐχ εὑρίσκεται.

Κανόνες περὶ τοῦ. υ.

τὸ υ δασύνεται ἀεὶ, εἴτε πρὸ φωνήεντος, εἴτε πρὸ συμφώνου.
πλὴν τῶν αἰολικῶν. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν.

Κανόνες περὶ τοῦ ω.

τὸ ω ψιλοῦται ἀεί. οἷον, ὠδέω. ὦμος. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν
τοῦ ὥρα, καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ. οἷον, ὡραῖος. ὧδε. ὡρακιῶ.

Περὶ διφθόγγων.

Η αι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι
ψιλοῦται. οἷον, αἰών. αἰκία. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο. οἷον. αἷμα.
πλὴν τοῦ αἱρέω. αἱροῦμαι.

Η αυ δίφθογγος ψιλοῦται, οἷον, αὐλός. πλὴν αὑτῆ
αὑτοῦ ἀντὶ ἑαυτοῦ.

Η ει δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, εἰς, πρόθεσις. εἰκῇ.
πλὴν τοῦ εἱλύσω. εἱμαρμένη. εἷμα, τὸ ἔνδυμα. εἱμένος. εἵ
εἵως. εἱρμός. εἱρκτή.

Η α δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, αἶ. πλὴν τοῦ αὕω, τὸ φωτίζω
καὶ φλογίζω. αὕρω. αὑρίσκω.

Η οι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι
ψιλοῦται. οἷον, οἶνος. πλὴν τοῦ οἶμος. οἷς, δὲ
τοῦ, οἷς, ψιλοῦται.

Omicron ante mi attenuatur, vt iuro, præter similis
tamen. clam or. cœtus.
Omicron ante gni attenuatur, ut asinus.
Omicron ante xi attenuatur ut acutus.
O ante pi attenuatur, vt fructus, præter scutum.
O ante rho attenuat, vt mons, pręter uideo terminus &
præter in quibus cappa vel mi cum rho sequitur, vt
portus, impetum facio iuro ordo.
Omicrō ăte sigma siq̄dē vocalis sequat aspirat, vt sanct⁹
p̃ter osiris. si autem cōsonans, attenuatur, vt legumē.
Omicrō ante taf attenuat, vt sonitus p̃ter qđ quādo qñ:
Omicrō añ phi. chi. psi. attenuat vt ƀpēs vehiculū fero.
Omicron ante omicron. y psilon. o mega nō inuenitur.

Regulæ De y psilo

Ypsilō aspirat semp siue ante vocalē siue ăte cōsonătē.
præter æolica. nam æoles ignorant aspirationem.

Regulæ De o megalo.

Omega attenuatur sp vr pello humerus & reliqua, p̃ter
hora & quæ ab eo, vt formosus sic morior.

De diphthongis.

Alpha iota diphthōgus in vltra vnā syllabā dictionib⁹
attenuat, vt æuum. erumnę nisi mi inferat, vt sanguis
præter capio eligo.
Alpha y psilon diphthōgus attenuat, vt tibia, p̃ter hęc.
sui ipsius pro sui ipsius.
E iota diphthongus attenuatur vt in p̃positio. temere.
pręter tegofatum vestis vestis vestis indutus vnus
usq; series carcer.
Eypsilō diphthōg⁹ attenuat, vt bñ, p̃ter illumino illumi
no & inflammo. Inuenio inuenio.
O iota diphthong⁹ in vltra vnā syllabam dictionibus
attenuatur, vt vinum præter via. ouis autem
ex ouis attenuatur.

Η ου δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, οὐδαμῶς. πλὴν τοῦ οὔπιος. οὕνεκα ἀπολογικοῦ συνδέσμου. καὶ οὗ, ἀντὶ τοῦ καὶ οὕτως, ἐπίῤῥημα. καὶ οὗτος, ἀντωνυμία.

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

Προοίμιον τοῦ δευτέρου.

Μετὰ τὴν γνῶσιν τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου, ἐχόμενόν ἐστι διαλαβεῖν ἔτι περὶ συντάξεως τινῶν ῥημάτων εἰπεῖν τίνα μὲν αὐτῶν ἐνεργητικά, τίνα δὲ παθητικά εἰ τίνα δ' οὐδέτερα, κοινὰ καὶ ἀποθετικά, ποσαχῶς τε ἡ τούτων μετάβασις γίγνεται, ἵν' αὐθὺς οἱ εἰσαγωγικοὶ τὴν φύσιν τῶν ῥημάτων μαθόντες, θεματογραφεῖν ἄρξαντες καὶ τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἀπογεύσωνται πρὶν αὐτῶν ποιητῶν ἀκροάσασθαι. ἡ δὲ τοιαύτη ὑπόθεσις Ἀπολλωνίῳ μὲν τῷ δυσκόλῳ, καὶ Συγγέλῳ τῷ σπουδαίῳ γενικῶς πεπραγμάτευται, εἰδικῶς Μαξίμῳ δὲ τῷ πλανούδῃ καὶ ἄλλοις, οὐ κατὰ γένη, ἀλλὰ κατὰ στοιχεῖον. πρὸς οὓς ὅτε καιρός, ἀνατρέχειν τοὺς μαθητὰς δεῖ, ἀκριβέστερον περὶ πάντων εἰσομένους. ἐνταῦθα γὰρ οὐ πλῆθος ῥημάτων ἀλλ' ὀλίγων τινῶν κατὰ γένη μετάβασις ἐκδέδοται. οἷς τὰ λοιπὰ τῷ βουλομένῳ παραβάλλειν ἐξέσται.

Κωνσταντίνου λασκάρεως τοῦ βυζαντίου περὶ συντάξεως τινῶν ῥημάτων κατὰ γένη, βιβλίον δεύτερον.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ ῥήματος, διοριστέον ἂν πρῶτον αὐτό, ἔπειτα διαιρετέον. Ῥῆμα τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς, διαφόρων χρόνων δηλωτικόν, μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους ἢ οὐδετερότητος προσώπων σημαντικόν. Τούτου δὲ τὰ μὲν

o y psilon diphthongus attenuat, vt nequaq̃, præter, quoniã causalem cõiunctionẽ, & cuius pro cuius. & sic aduerbium & hic pronomen.

FINIS CVM DEO SANCTO DE SPIRITIBVS.

Procemium secundi.

Post cognitionem octo partium orationis cõsequens esset de constructione quorundam verborum tractanti aliqua ex ipsis actiua, aliqua passiua dicere, aliqua neutra communia & deponentia, quotq; modis horum transitio fit, vt statim introductitii naturam verborum edocti themata scribere incipiãt, & græcam vocem degustent, antequam poetas audiant. Sed huiusmodi materia ab Apollonio diffi cili, & Syngelo studioso generaliter tractata est, a Maximo autem Planude, & aliis specialiter, non per genera, sed per literarum ordinẽ, ad quos, cum tp̃s fuerit, recurrere discipulos oportet diligẽtius omnia scituros. hic enim non multitudo verborum, sed paucorũ quorundã per gñia trãsitio tradita est, qb9 reliqua volenti conferre licebit.

Constantini Lascaris Byzantini de Constructione quorundam verborum per genera, Liber secundus.

Quoniã nobis sermo de verbo, definiendũ est primũ ipsum, deinde diuidendũ. Verbũ igitur est pars orõnis declinabilis in propriis transfigurationibus diuersorũ temporum demonstratiua, cũ actione, vel passione, vel neutralitate p̃sonarum significatiua. Huius aũt aliquod

προσωπικόν. οἷον, λέγω. γράφω. τὸ δὲ, ἀπρόσωπον. οἷον, δεῖ· χρή. καὶ τὸ μὲν, βούλησιν καὶ πρᾶγμα σημαίνει. οἷον, γράφω. ἀναγινώσκω. τὸ δὲ, βούλησιν μόνον. οἷον, θέλω, βούλομαι. τὸ δὲ, πρᾶγμα μόνον, ὡς τὰ ἀπαρέμφατα· τύπτειν, τύπτεσθαι. Ἔτι τῶν ῥημάτων τινὰ μὲν μετὰ ὀνομαστικῆς συντασσόμενα, αὐτοτέλειαν δηλοῖ. οἷον. Ἀριστοτέλης περιπατεῖ. Θέων ζῇ. ἅτινα καλεῖται ἀσύνθετα κατηγορήματα. τινὰ δὲ μετ' αὐτῆς συντασσόμενα, οὐ δηλοῖ αὐτοτέλειαν. οἷον, Σωκράτης φιλεῖ. λείπει τινα. ἅτινα καλεῖται ἐλάττονα κατηγορήματα. τινὰ δὲ μετὰ πλαγίας τιθέμενα, πλάγιον τέλειον λόγον ἀποτελεῖ. οἷον, Σωκράτει μεταμέλει. ἅπερ καλεῖται παρασυμβάματα. τινὰ δὲ μετὰ πλαγίας τασσόμενα, πλάγιον τέλειον λόγον οὐκ ἀποτελεῖ. οἷον, Σωκράτει μέλει. λείπει γάρ, τινός. ἅπερ καλοῦνται ἐλάττονα παρασυμβάματα. Ἔτι γένη εἴτε διαθέσεις, ῥήματος. πέντε. ἐνεργητικόν. παθητικόν, οὐδέτερον, κοινόν, ἤτοι μέσον, καὶ ἀποθετικόν. καὶ τὸ μὲν ἐνεργητικὸν λῆγον εἰς ω, σχηματίζει παθητικὸν εἰς μαι. οἷον, φιλῶ, φιλοῦμαι. ὅπερ καὶ μεταβατικόν, καὶ ὀρθόν, καὶ δραστήριον καλεῖται. Τὸ δὲ παθητικὸν λῆγον εἰς μαι, πάθος σημαίνει ἀπὸ ἐνεργητικοῦ γινόμενον. ὅπερ ὡς τὰ πολλὰ μέσον γίνεται. καλεῖται δὲ καὶ ὕπτιον. Τὸ δὲ οὐδέτερον κυρίως λῆγον εἰς ω οὐ σχηματίζει παθητικόν, οὔτε δὲ ἐνέργειαν οὔτε πάθος σημαίνει. ὅθεν καὶ ἀμετάβατον καὶ ἀπολελυμένον προσηγόρευται. Διαιρεῖται δὲ εἰς αὐτοουδέτερον ὑπαρκτικόν. οἷον, εἰμί. ὑπάρχω. τυγχάνω. εἰς αὐτοενεργητικόν, οἷον, ζῶ. πλουτῶ. εἰς ὁλοενεργητικόν, εἴτ' αὐτοενεργητικὸν εἴτε οἷον, ἀναβαίνω. καταβαίνω. εἰς αὐτοπαθητικὸν εἴτ' αὐτοπαθές, εἴτε ἰδιοπαθητικόν, ἢ ὁλοπαθητικόν. οἷον, ἀλγῶ, πάσχω. Τὸ δὲ κοινὸν εἴτε μέσον, λῆγον εἰς μαι, ὅτε μὲν ἐνέργειαν, ὅτε δὲ πάθος σημαίνει. οἷον, βιάζομαι τὸν φίλον, καὶ βιάζομαι ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἀποθετικὸν κυρίως λῆγον εἰς μαι, οὐ σχηματίζεται ἀπὸ ἐνεργητικοῦ

personale, vt dico. scribo, aliqđ, ipersonale, vt oportet, oportet, & aliquod voluntatem, & rem significat, vt scribo lego. aliquod voluntatem solum, vt volo, volo, aliquod rem solum, vt infinita, verberare. verberari. Item verborum quædam cū ntō constructa per se perfectionem significant, vt Aristoteles deambulat, Theon viuit, quæ appellant incōpositæ prædicationes. quędam vero cum eo constructa non significant per se perfectionem, vt Socrates amat. deest quem, quæ vocantur minores prædicationes. Quædam vero cū obliquo posita obliquā perfectā orationem pficiunt, vt Socratem pœnitet, quę vocantur incongruentię. Quædā autem cū obliquo constructa obliq̄ perfectam orationem non perficiunt, vt Socrati curæ est. deest enim cuius, quæ vocantur minores incongruentiæ. Item genera, siue dispositiones verbi, quinq;. Actiuū. passiuum. neutrum. cōmune, siue medium, & deponens, & actiuum quidē desinens semp in o format passiuum in me, vt diligo diligor, quod & transitiuum, & rectum, & factiuum vocatur. passiuum vero desinens in me, passionem significat ab actiuo factam. quod vt plurimum medium fit, vocatur autem & supinum. Neutrū autem proprie desinens in o, non format passiuum, neq; actionem, neq; passionem significat, vnde & intransitiuum, & absolutum appellatum est. Diuiditur autem in substantiuum, vt sum. sum. sum. in per se neutrum, vt viuo. ditesco. in totum actiuum, siue per se actiuū, vt ascendo, descendo. in per se passiuum, siue per se passum, siue sui passiuum, siue totum passiuū, vt doleo. patior. cōe aūt, siue mediū desinēs in me, aliqñ qdē actionē, aliquando vero passionem significat, vt violo amicum, & violor ab eo. Deponens autem proprie desinens in me, non formatur ab actiuo,

ὡς τὰ πολλὰ δὲ ἐνέργειαν σημαίνει. ὅπερ παθητικῶς μὲν γραφόμενον λέγεται, σημαῖνον δὲ ἐνέργειαν. διὸ καὶ αὐτενέργητον καλεῖται. οἷον, μάχομαι. ἀνθίσταμαι. ἐναντιοῦμαι. σπανίως δὲ καὶ πάθος σημαίνει. διὸ καὶ αὐτοπαθὲς καλεῖται. οἷον, γίνομαι. οἴχομαι, τὸ φθείρομαι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις ἐροῦμεν, ὅτε τὰς ἰδικὰς αὐτῶν συντάξεις διασαφήσομεν. νῦν δὲ πρῶτον περὶ τῆς τῶν ὀνομασιῶν τῶν ῥημάτων τῆ καὶ τῆς γενικῆς αὐτῶν συντάξεως κατὰ δεινὸν Ἀπολλώνιον λέγωμεν.

Περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν ῥημάτων, καὶ γενικῆς συντάξεως κατὰ παλαιούς.

Τὰ εἰς αἰτιατικήν.

Τῶν ῥημάτων τὰ εἰς σωματικὴν διάθεσιν ἀναφερόμενα, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, γυμνάζω. τρίβω. χαλῶ. νίπτω. ἕλκω. βιάζομαι. βρέχω. τύπτω. λύω. δεσμῶ. πλήττω. φονεύω. καίω. φλέγω. θερίζω. ξαίνω. κολάζω. βλάπτω, ὅπερ ψυχῇ καὶ σώματι. Ἐπὶ τὰ εἰς ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν διάθεσιν. φιλῶ. ἀγαπῶ. στέργω. δικαιῶ. ἀδικῶ. ὠφελῶ. ὑβρίζω. ἀνιῶ. λυπῶ. λοιδορῶ. κακολογῶ. Ἐπὶ τὰ ἐπιδεικτικὰ ἤτ' ἐγκωμιαστικὰ καλούμενα, ὑμνῶ. ἐπαινῶ. ἐγκωμιάζω. δοξάζω. εὐφημίζω. μεγαλύνω. ᾄδω. μέλπω. προσ- ἀλέγω. Ἐπὶ τὰ σεπτικά, τιμῶ. σέβομαι. προσκυνῶ. προσβοῶ. κολακεύω. θωπεύω. αἰδοῦμαι. αἰσχύνομαι. παραλογίζομαι. ἅζομαι. Ἐπὶ τὰ διακρουστικά, κλέπτω. πλανῶ. παραλογίζομαι. σοφίζομαι. ἐξαπατῶ. φενακίζω. παίζω. περιγελῶ. Ἐπὶ τὰ ἐπικρατητικά, ἔχω. φυλάττω. τηρῶ. κρατῶ. ἀναγκάζω. ἄγω. ἐλαύνω. νικῶ. Ἐπὶ τὰ ἐπινοητικά, καὶ δοξαστικά, καὶ γνωστικά. οἴομαι, καὶ οἶμαι. ὑπολαμβάνω. ὑφορῶμαι. δοξάζω. Ἐπὶ τὰ ἀνακριτικά, καὶ ἐρωτηματικά, καὶ ζητητικά.

vt plurimū aūt actionē significat, quod pasſiue quidem ſcriptū dicitur, significans autē actionē. ideo & per ſe actiuum vocatur, vt pugno obſto. contrarius ſum. raro autem & paſsionem ſignificat. quare & per ſe paſſum vocatur, vt fio, corrumpor, quod corrumpor. Sed de his in propriis locis dicemus, cū ſpeciales ipſorū constructiones manifeſtabim⁹. nunc aūt primum de denominationibus verborum, & de generali ipſorum constructione ſecundum doctum Apollonium dicamus.

De denominatione verborum, & generali constructione ſecundū antiquos.

Quæ cum accuſatiuo.

Verborum quę ad corporalē affectionem referuntur, cum accuſatiuo conſtruuntur, vt exerceo. tero. remitto. lauo. traho. violo. irrigo. verbero. ſoluo. ligo. percutio. interficio. vro. comburo. meto. offendo. multo. noceo, quod animæ, & corpori commune. Item quę in aīalem, & moralē affectionē. amo. diligo amo. iuſtifico. ī iurior. ꝓſū ꝯtumelior triſtifico ¡dolorifico conuitior maledico. Item demonſtratiua, ſiue laudatiua appellata celebro. laudo. laudo. benedico. magnifico. canto. cano. glorifico. benedico. Item adoratiua. honoro. colo. adoro. acclamo. adulor. blandior. veneror. vereсūdor. veneror. Item deluſiua deludo. decipio. ſeduco. cauillor. fraudo. lacto. ludo. derideo. Item obtentiua. habeo. cuſtodio. ſeruo. teneo. cogo. prohibeo. impello. vinco. Itē excogitatiua, & opinatiua, & cognitiua. puto & exiſtimo. deprehēdo. ſuſpicor. opinor. autumo. Itē iterrogatiua, & percontatiua, & quęſitiua, vt

ἐξετάζω. ἀνακρίνω. ἐρευνῶ. ἐρωτῶ. ἔρομαι. ἀξιῶ. Ἐπὶ τὰ οἰκτικά, μύρομαι. ὀδύρομαι. κλαίω. θρηνῶ. γοῶ. οἰκτίζω. ἐλεῶ. Ἐπὶ τὰ κλητικά, κλῶ. καλῶ. φωνῶ. προσαγορεύω. ὀνομάζω. Ἐπὶ τὰ ἐπιστημονικά, οἰκοδομῶ. σκυτοτομῶ. χαλκεύω. ἰατρεύω. Ἐπὶ τὰ προτρεπτικά, εἴτε παρορμητικά. οἷον, παρακαλῶ. ἐρεθίζω. προτρέπω. παρορμῶ. παροξύνω. Ἐπὶ τὰ διδασκαλικὰ καὶ διαθετικά. διδάσκω. παιδεύω. σωφρονίζω. παιδαγωγῶ. ψύχω. θερμαίνω. ξηραίνω. ὑγραίνω. διατίθημι. Ἐπὶ τὰ ἱκετικά, λιτανεύω. ἱκετεύω. ἐκλιπαρῶ, ἀντιβολῶ. Ἐπὶ τὰ συμβολαίων σημαντικά, πωλῶ. πιπράσκω. ἀποδίδομαι. ἀγοράζω. πρίαμαι. ὠνοῦμαι. συμβάλλω. Ἐπὶ τὰ φυσικά, φύω. αὐξάνω. γεννῶ.

Τὰ εἰς γενικήν.

Τὰ δὲ αἰσθητικὰ εἴτε κατ' αἴσθησιν ἀντιληπτικὰ καλούμενα, γενικῇ συντάσσεται. αἴσθομαι, καὶ αἰσθάνομαι. ἀκούω. γεύομαι. ὀσφραίνομαι. ἅπτομαι. ἅπερ πολλάκις καὶ αἰτιατικῇ. τὰ δὲ ὁράσεως μόνα, αἰτιατικῇ. ὁρῶ. βλέπω. σκοπῶ. εἶδον. κατὰ τὸν δεινὸν Ἀπολλώνιον αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις κατ' εἰσπομπὴν γίνονται, τουτέστιν ἐκ τῶν ἐκτὸς εἰς ἑαυτὰς λαμβάνουσαι, ἐνεργοῦσιν. ἡ δὲ ὅρασις κατ' ἐκπομπήν, τουτέστιν ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὰ ὁρώμενα τὴν ἐνέργειαν πέμπει. Ἐπὶ τὰ μετοχικὰ πάθους, οἷον, ἐρῶ. ἐπιθυμῶ. μεριμνῶ. κήδομαι. φείδομαι. Ἐπὶ τὰ φροντιστικά τε καὶ κτητικά. φροντίζω. ἐπιμέλομαι. ἐπιμελοῦμαι. ἀπολαύω. μετέχω. κοινωνῶ. μέμνημαι. Ἐπὶ τὰ ἀρχικά, ἡ τυραννικά καὶ κτητικά. βασιλεύω. δεσπόζω. ἄρχω. κρατῶ. ἐξουσιάζω. κυριεύω. ἡγεμονεύω. δυναστεύω. χωρὶς τὸ ἄρχω. Ἐπὶ τὰ διαφορικά, διαφέρω. Ἐπὶ τὰ ἀποστηματικά, ἀπέχω. διΐστημι.

Τὰ εἰς δοτικήν.

Τὰ δὲ περιποιητικὰ καλούμενα, δοτικῇ συντάσσεται. δίδωμι.

ſcrutor pcontor. exqro. Interrogo. ĩterrogo. Inuenio. Itẽ miſeratiua. lugeo. ploro. fleo. lamẽtor. vlulo. miſereſco. miſereor. Itẽ vocatiua voco. voco. clamo. appello. nomino. Item ſcitiua ædifico. coriicido. aurifundo. medicor. Item hortatiua, ſiue impulſiua, vt conſolor. irrito. hortor, impello. incito. Item præceptoria, & affectiua. doceo. erudio. moderor, ſuadeo. frigefacio. calefacio. ſicco. humetto. diſpono. Itẽ ſupplicatiua. ſupplico. ſuplico. deprecor. ſupplico. Item commerciorum ſignificatiua. vendo. venundo. vendo. emo. emo. emo. confero. Item naturalia. produco. augeo. gigno.

Quæ ad genitiuum.

Senſitiua vero, ſiue p ſenſum apprehẽſiua appellata cũ genitiuo conſtruuntur, ſentio, & ſentio. audio. guſto olfacio. tango, quæ ſæpe etiam cum accuſatiuo. Sed viſus ſola cũ actõ. video. aſpicio. ↄſidero. vidi. Scdm. n. doctum Apollonium, alii ſenſus per immiſsionem facti, hoc eſt ex exterioribus in ſe ipſos accepti, agunt, viſus autem per emiſsionem, hoc eſt a ſeipſo in res viſas actum mittit. Item participatiua paſsionis, vt amo cupio. curo. curo. parco. Item cogitatiuaq́;, & poſſeſsiua cogita. curam gero. curo. fruor. participo. communico. memini. Item dominatiua ſiue poſſeſsiua. regno. dominor. dominor. tyrranniſſo. poteſtate vtor. dñor. dux ſum. princeps ſum. dominor quod dominor. Item differentiua, differo. ſeparo. Item diſtantiua. abſum. diſto.

Quę ad datiuum.

Sed acquiſitiua vocata cum datiuo conſtruuntur, do.

λέγω. πέμπω. φέρω. κομίζω. χαρίζομαι. δωροῦμαι. Ἔτι τὰ ἀντιπεριποιητικά. οἷον, ἀντιλέγω. ἀμφισβητῶ. Ἔτι τὰ ἀντιπειστικά. οἷον, φιλονεικῶ. ἐρίζω. παλαίω. πολεμῶ. ἀγωνίζομαι. ἐναντιοῦμαι. μάχομαι. Τὰ δὲ προαιρετικὰ καὶ βουλητικὰ ὡς πραγμάτων δηλωτικὰ, τοῖς ἀπαρεμφάτοις ὡς πραγμάτων δηλωτικοῖς συντάσσονται. οἷον, προαιροῦμαι ἀναγινώσκειν, βούλομαι γράφειν. θέλω. διδάσκειν. Ἔτι καὶ τὰ ἐφετικὰ μετὰ τῆς προσλήψεως τοῦ ἄρθρου. ἐφίεμαι τοῦ ἀναγινώσκειν. ἐπιθυμῶ τοῦ μανθάνειν. Τούτων οὕτως ὀνομαζομένων, καὶ συνταττομένων γενικῶς ὑπὸ τῶν παλαιῶν, οἱ νεώτεροι πλεῖστα εἴδη τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων πεποιήκασιν. ἃ ἡμεῖς συναγαγόντες, εἰς ἓξ εἴδη συνεσφίγξαμεν. ὧν τὸ πρῶτον εἰς αἰτιατικὴν, τὸ δεύτερον εἰς δοτικὴν μεταβαίνει. τὸ τρίτον, εἰς γενικήν. τὸ τέταρτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ἑτέραν αἰτιατικήν. τὸ πέμπτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς δοτικήν. τὸ ἕκτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς γενικήν. περὶ ὧν λεκτέον ἐν ἐπιτομῇ εἴδει. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς αἰτιατικὴν μεταβαινόντων.

Τὰ εἰς αἰτιατικὴν τοῦ πρώτου εἴδους.

Ῥῆμα ἐνεργητικὸν κυρίως τὸ λῆγον εἰς ω, καὶ σχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι. οἷον, φιλῶ, φιλοῦμαι. τούτου δ' ἑξαχῶς συνταττομένου, τὸ πρῶτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν, ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, ἥτις φύσει παντὶ ῥήματι προσεπινοεῖται. καὶ μεθ' αὑτὸ αἰτιατικὴν προσώπου πάσχοντος. οἷον, ὁ καθηγητὴς φιλεῖ τὸν μαθητήν. Αγαπάω, ῶ. ὁ παρατατικὸς, ἠγάπων, ὁ παρακείμενος, ἠγάπηκα. ὁ ἀόριστος, ἠγάπησα. ὁ μέλλων, ἀγαπήσω. συντάσσεται δὲ καὶ δοτικῇ, ὅτε τὶ ἀρκεῖσθαι σημαίνει. οἷον, ἀγαπᾷ τοῖς πεπραγμένοις, ἀντὶ ἀρκεῖται. Φιλέω, ῶ. ὁ παρακείμενος, πεφίληκα. ὁ ἀόριστος, ἐφίλησα. ὁ μέλλων, φιλήσω. συντάσσεται δὲ καὶ ἀπαρεμφάτῳ, ὅτε τὸ εἴωθε σημαίνει. οἷον, φιλεῖ ἀναγινώσκειν, ἀντὶ εἴωθε.

dico mitto. fero. porto. gratificor. dono. Itē re acquisitiua, vt contradico. dubito. Item contra persuasiua, vt contendo. litigo. luctor. bello. certo. contrarior. pugno. Electiua autem, & uoluntaria, vt rerum significatiua cum infinitis ceu rerum significatiuis construuntur, vt præeligo legere. volo scribere. volo docere. Item & desyderatiua cum assumptione articuli, desydero legere. cupio discere. his sic denominatis & constructis generaliter ab antiquis, Iuniores plurimas species constructionis verborum fecerunt, quas cum nos legerimus in sex species contraximus, quarum Prima in accusatiuum. secunda in datiuum transit. Tertia in genitiuum. Quarta post accusatiuum in alium accusatiuum. Quinta post accusatiuum, in datiuum. Sexta post accusatiuum in genitiuū. de qbus dicēdū ē in cōpēdii specie, & primum de iis, quę in accusatiuum transeunt.

Quæ in accusatiuum primæ speciei.

Verbū actiuū pprie desinens in o mega, & formās passiuum in mæ vt diligo diligor hoc autem sexfariam constructo. Prima species actiuorum postulat ante se nominatiuum personæ agentis, qui natura in omni verbo præintelligitur, & post se accusatiuum personæ patientis, vt præceptor diligit discipulum. Amo. Præteritum imperfectum amabā. Ptūm perfectum amaui. Indefinitum amaui. Futurum amabo. construitur etiam cū datiuo, qn̄ aliqd sufficere significat, vt stat factis, pro contentus est. Diligo. Præteritum perfectum dilexi. Indefinitum dilexi. Futurum diligam. construitur etiam cum infinitiuo cum solet significat. vt solet legere pro solet.

Στέργω. ὁ ἀόριστος, ἔστερξα. ὁ μέλλων, στέρξω ἀντὶ
ἀγαπῶ. αἰτιατικῇ. στέργω δὲ τὸ ἐμμένω καὶ πρόσκειμαι
δοτικῇ. Ποθέω, ῶ. ὁ παρακείμενος, πεπόθηκα.
ὁ ἀόριστος, ἐπόθησα. ὁ μέλλων, ποθήσω. τὸ δὲ ἀγαπῶ
πλέον τοῦ φιλεῖν σημαίνει. καὶ φιλῶ μὲν παρόντα, ποθῶ
δὲ ἀπόντα. τὸ δὲ ἐρῶ συνώνυμον ὄν, ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ
διαβολῆς λαμβάνεται. καὶ διὰ τοῦτο γενικῇ συντάσσεσθαι φησὶν
ὁ ἀπολλώνιος. ὅτε δ᾽ ἐπ᾽ ἀγαθῶν κεῖται, πλέον
τοῦ φιλεῖν σημαίνει. ὅθεν καὶ τὸν ἀγαθὸν βασιλέα φασὶ μὴ
μόνον ὑπ᾽ ἀνθρώπων φιλεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐρᾶσθαι.
Μισέω, ῶ. ὁ παρακείμενος, μεμίσηκα. ὁ ἀόριστος, ἐμίσησα.
ὁ μέλλων, μισήσω. Βλάπτω. ὁ ἀόριστος, ἔβλαψα. ὁ μέλ-
λων, βλάψω. Τύπτω. ὁ ἀόριστος, ἔτυψα. ὁ μέλλων, τύψω.
Καταλύω. ὁ παρακείμενος, καταλέλυκα. ὁ ἀόριστος, κατέλυσα.
ὁ μέλλων, καταλύσω, ἀντὶ ἀφανίζω. καταλύω δὲ εἰς
τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ καταλύω παρὰ τῷ ξένῳ,
ἀντὶ τοῦ ξενίζομαι. ὅθεν καὶ κατάλυμα ἡ πρόσκαιρος κατοικία.
Ἔχω, ἀνώμαλον. οὗ ὁ μέλλων, ἕξω. ὁ παρακείμενος, ἔσχηκα.
ὁ δ᾽ ἄτερος ἀόριστος ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχέω, ῶ. οὗ ὁ μέλλων,
σχήσω. ἔχω δὲ τὸ κέκτημαι, τὸ κρατῶ, τὸ οἰκῶ, τὸ φορῶ, τὸ
ἐλαύνω, αἰτιατικῇ. ἔχω τὸ δύναμαι, ἀπαρεμφάτῳ,
ἔχω ποιεῖν, ἀντὶ δύναμαι. ἔχω τὸ διάκειμαι,
ἐπιρρήματι καὶ γενικῇ. ὡς ἔχω καὶ οὕτω γνώμης ἔχω.
καὶ καλῶς ἔχω τοῦ σώματος. καὶ καλῶς ἔχω τὸ σῶμα. καὶ
καλῶς ἔχοι μοι ὁ δεῖνα, ἀντὶ ἐπιτήδειός μου ἐστίν. ἔχομαι
δὲ τοῦ ἀντὶ ἅπτομαι, κοινὸν μετὰ γενικῆς. Θαυμάζω.
ὁ παρακείμενος, τεθαύμακα. ὁ ἀόριστος,
ἐθαύμασα. ὁ μέλλων, θαυμάσω, ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ,
θαυμάζω δὲ τοῦ ἀνδρὸς, ἐπὶ κατηγορίας. καὶ ἔτι θαυμάζω
τὸν ἄνδρα σπανίως. Ὑμνῶ. ἐπὶ θεοῦ. ὁ ἀόριστος, ὕμνησα.
ὁ μέλλων, ὑμνήσω. Ἐπαινῶ λόγοις. ὁ ἀόριστος, ἐπῄνεσα.
ὁ μέλλων, ἐπαινέσω. ἐγκωμιάζω γραφῇ. ὁ ἀόριστος, ἐνεκωμίασα.
ὁ μέλλων, ἐγκωμιάσω. Ζηλόω, ῶ. τὸ ἐπαινῶ,
καὶ μιμοῦμαι, καὶ φθονῶ. ὁ ἀόριστος, ἐζήλωσα. ὁ μέλλων

Amo. Indefinitum amaui. Futurum amabo pro amo cum acto. Amo aũt id qđ permaneo, & acqesco cũ datiuo. Desydero. ptum perfectum desyderaui. Indefinitum desyderaui, futurum desyderabo. sed amo plusq̃ diligere significat. & diligo qdē pñtem, desydero vero absentē. Amo aũt vniuocũ ens, vt plurimum in calumnia accipitur, & ꝓpterea cũ genitiuo construitur inquit Apollonius, cũ aũt boni gratia positum est plusq̃ diligere significat. Vnde & bonum regem aiunt non solum ab hominibus diligi uerum etiam amari. Odio habeo. pręteritũ perfectum, odi. Indefinitum odi, Futurum odio habeo. Lædo. Indefinitum læsi. Futurũ lędã. Verbero. Indefinitũ verberaui. futurũ verbera. Dissoluo. ptm̃ perfectum dissolui. Indefinitum dissolui Futurum dissoluam. pro deleo. Diuerto autem ad hospitium, & diuerto apud hospitem pro hospitor. vnde & diuersoriũ tēporaria habitatio. Habeo inæquale, cuius futurũ habeo. pręte. pf. habui Secundũ indefinitum habui ab habeo. cuius futurum habebo. habeo aũt id ꝙ possideo, qđ teneo ꝙ hito· qđ porto, qđ pello accus. habeo qđ possum, cũ infinitiuo. habeo facere ꝗ possum, habeo quod affectus sum. cũ aduerbio & gtō. bene hēo. & sic sententiam habeo, & bene valeo corpore, & bene valeo corpus, & bene habet mihi quidam, ꝓ cōmodus. mihi est. habeo vero te pro tango, commune cum genitiuo Admiror. præteritum perfectum admiratus sum. Indefinitum admiratus sum. futurum. admirabor, pro laudo.

Miror vero de viro, ad accusationem, & amplius miror virum raro. Laudo ad deum. Indefini. laudaui. Futurum. laudabo. Laudo verbis. Indefini. laudaui. Futu. laudabo. Laudo scripto. Indefinitum laudaui. Futurum laudabo. Aemulor, quod laudo & imitor, & inuideo. Indefini. æmulatus sum. Futu-

ζηλώσω. Γινώσκω, ἀνώμαλον. ὁ παρατατικὸς, ἐγίνωσκον. καὶ πλέον οὔ. ἀπὸ δὲ τοῦ γνόω ῶ, καὶ γνῶμι, ὁ παρακείμενος, ἔγνωκα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων, ὁ μέλλων, γνώσομαι. καὶ ἔτι ἀναγινώσκω τὸ βιβλίον, καὶ διαγινώσκω, καὶ ἐπιγινώσκω. συγγινώσκω δέ σοι τῆς ἁμαρτίας, καὶ καταγινώσκω σου ἀμαθίαν. καὶ μεταγινώσκω ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. τὸ δὲ ἀπογινώσκω, ποτὲ μὲν γενικῇ, ποτὲ δὲ αἰτιατικῇ. Ὁράω. ῶ. ὁ παρατατικὸς, ἑώρακον, ὡς ὁ παρακείμενος. ἑώρακα. ἔτι τὸ βλέπω καὶ εἶδον ἀόριστος δεύτερος Ἀπατάω, ῶ. ὁ ἀόριστος, ἠπάτησα, ὁ μέλλων, ἀπατήσω. ἀτιμάζω. ὁ ἀόριστος, ἠτίμασα, ὁ μέλλων, ἀτιμάσω. Βάλλω. ὁ παρατατικὸς, ἔβαλλον, ὁ μέλλων, βαλῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔβαλον, παρακείμενος βέβληκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ. οὗ ὁ μέλλων, βλήσω, ὡσαύτως καὶ καταβάλλω, καὶ διαβάλλω. συμβάλλω δὲ καὶ προσβάλλω, δοτικῇ. ὑποβάλλω δέ σοι τόδε. ὁμοίως καὶ τὸ βάπτω, βαπτίζω. κρίνω, καὶ διακρίνω, καὶ ἐκκρίνω, καὶ ἀνακρίνω, καὶ ἐπικρίνω. βασάζω. βασανίζω. ἀγείρω. ἐγχ[illegible] καὶ ἀκοντίζω. λυπῶ. ἀνιῶ. ἀλιάω. ἀλείφω. ἅπτω ἀνάπτω πῦρ. νίπτω τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ ἀρίστου. ἀπονίπτω μετὰ τὸ ἄριστον. γλύπτω. δάκνω. δαμάζω. δελεάζω. δικάζω. ἀδικῶ. δοκιμάζω, καὶ ἀποδοκιμάζω καὶ ἄλλα πάμπολλα. περὶ ὧν εἰπεῖν οὐ τοῦ παρόντος σκοποῦ. ἱκανῶς γὰρ ἄλλοις εἴρηται κατὰ στοιχεῖον, καὶ μαξίμῳ τῷ πλανούδῃ ἐν τῷ περὶ μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων. Ἰστέον ὅτι τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τίθεται δοτικὴ πρὸ τῆς αἰτιατικῆς, χάριν ἢ περιποίησιν δηλοῦσα, οἷον, φιλῶ σοι τὸν υἱόν. τύπτωσι τὸν παῖδα, ἤτοι σοὶ χαριζόμενος. καὶ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν τίθεται δοτικὴ ὀργανικῶς, φιλῶ σε ὅλῃ ψυχῇ. βάλλω σε μήλοις. πολλάκις δὲ καὶ γενικὴ κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ ἕνεκα. φιλῶ σε τῆς ἀρετῆς μισῶ σε τῆς κακίας. θαυμάζω σε τοῦ νοῦ.

æmulabor. Cognoſco inæquale. Ptũm in pf. cogno ſcebam, & amplius nõ. Sed a cognoſco & cognoſco. ptũm perfectum, cognoui. Secundum indefi. cognoui. Futurum cognoſcam. & etiam lego libellum. & diſcerno. & cognoſco. ignoſco vero tibi peccatum. & condemno tuam ineruditionem. & pœnitet factorum. deſpero autem aliqñ quidem cum genitiuo, aliqñ vero cũ accuſatiuo. Video. ptũm iperfectũ videbã prçteritum perfectum vidi. Item video, & vidi. Indefinitum ſecundum. Decipio. Indefinitum decepi. Futuro, decipiam. Inhonoro. Indefinitum inhonoraui. Futurum inhonorabo. mitto. ptũm imperfect. mittebã. Futurum mittam. Indefinitum ſecundum miſi. Ptũm perfectũ miſi a percutio, cuius Futurũ percutiã. eodẽ modo & deſtruo, & criminor. cummitto autem & appono cum datiuo. Impono vero tibi hoc ſimiliter & tingo. mergo. Iudico. diiudico, & adiudico, & rescco. & adiudico. porto. exquiro. cõgrego. ſuffoco. iaculor. mœſtifico. dolorifico piſcor. vngo. accedo, & accendo ignem. lauo manus ante prandiũ. abluo vero poſt prandium. ſcalpo mordeo. domo. ineſco. iudico. iuſtum facio iniurior. probo, & reprobo, & alia permulta, de quibus dicere non prçſentis cõſiderationis. ſufficiẽter. n. ab aliis dictũ ẽ p alphabetũ, & a Maximo Planude in libro de tranſitiuis, & intranſitiuis. Sciendum ꝙ his verbis ponitur datiuus ante accũm, grãm, vel acqſitionẽ ſignificans, vt diligo tibi filium. verbero tibi puerũ, videlicet tibi gratificans, & poſt accuſatiuum ponitur datiuus inſtrumẽtaliter. diligo te tota anima. peto te malis, ſæpe autem & genitiuus deficiente gratia, diligo te virtute, odi te prauitate, miror te mente.

Τὰ εἰς δοτικὴν τοῦ δευτέρου εἴδους.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, καὶ μεθ᾽ αὑτὸ δοτικὴν προσώπου πάσχοντος. οἷον, ὁ σοφὸς Ἄλδος τὰ μέγιστα βοηθεῖ τοῖς φιλέλλησιν ἐντυπῶν τὰ βιβλία. Βοηθέω, ῶ. ὁ παρακείμενος, βεβοήθηκα. ὁ ἀόριστος, ἐβοήθησα. ὁ μέλλων, βοηθήσω. Πολεμέω, ῶ. ἀόριστος, ἐπολέμησα. ὁ μέλλων, πολεμήσω. ὅπερ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. τὸ δὲ καταπολεμῶ, αἰτιατικῇ. καὶ ἐκπολεμῶ ἕτερον ἑτέρῳ, ἀντὶ πολέμιον ποιῶ. Βασκαίνω. ὁ ἀόριστος, ἐβάσκηνα. ὁ μέλλων, βασκανῶ, ἀντὶ τοῦ φθονῶ. Βασκαίνω δέ σε, ἀντὶ τοῦ διαβάλλω, καὶ αἰτιῶμαι. Φθονέω, ῶ. ὁ ἀόριστος, ἐφθόνησα. ὁ μέλλων, φθονήσω. πιστεύω. πεπίστευκα. πιστεύσω. Ἀπιστέω, ῶ. ἠπίστησα. ἀπιστήσω. Λειτουργέω, ῶ. ἐλειτούργησα. ὁ λειτουργήσω. ὡσαύτως καὶ διακονέω, ῶ, καὶ ὑπουργέω, ῶ, καὶ ὑπηρετέω, ῶ. Ἐνοχλέω, ῶ. καὶ διοχλέω, ῶ. ὁ ἀόριστος, ἠνώχλησα διπλῶς αὐξανόμενος. ὁ μέλλων, ἐνοχλήσω. καὶ ἐνοχλῶ σε. Ἐμπαίζω σοι. ὁ ἀόριστος, ἐνέπαιξα. ὁ μέλλων, ἐμπαίξω. Ἐγκαλέω, ῶ. ὁ μέλλων, ἐγκαλέσω. καὶ ἐγκαλῶ σοι φόνου. Ἐμβλέπω. Ἐπιβουλεύω. Χρηματίζω τὸ ὁμιλῶ. Χρηματίζομαι δὲ τὸ συλλέγω χρήματα, αἰτιατικῇ. Τιμωρῶ, τὸ ἐκδικῶ. τιμωροῦμαι δὲ τὸ κολάζω, αἰτιατικῇ. Ἀμύνω καὶ ἐπαμύνω, τὸ βοηθῶ καὶ ἐκδικῶ. προσκυνῶ, καὶ ἄλλα πλεῖστα. Ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις τίθεται δοτικὴ ἐργαλειακῶς, οἷον, βοηθῶ σοι ὅπλοις. καὶ γενικὴ ἐλλειπτικῶς, ὡς εἴρηται, βοηθῶ σοι τῆς ἀρετῆς. πολεμῶ σοι τῆς κακίας. φθονῶ σοι τῆς ἀτυχίας, ἀντὶ ἕνεκα.

Τὰ εἰς γενικὴν τοῦ τρίτου εἴδους.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, καὶ μεθ᾽ αὑτὸ γενικὴν αἰτίου προσώπου πάσχοντος. οἷον, ἡ ἐκλαμπροτάτη

Quæ in datiuum secundæ speciei.

Secunda species actiuorum exigit ante se nominatiuum personæ agentis & post se datiuum personæ patientis, vt eruditus Aldus maxime iuuat græcorum studiosos imprimens libros. Iuuo præteritum perfectum iuui. Indefinitum iuui. Futurum iuuabo. Bello. Indefinitum bellaui. Futurum bellabo. quod & cum accusatiuo construitur. Sed debello cum accusatiuo. & committo alterū cū altero, p hostem facio. Fascino. Indefinitum fascinaui. Futurū fascinabo, pro inuideo. Calumnior autem te, pro calumnior, & increpo. Inuideo. Indefinitum inuidi. Futurum inuideoo. Credo. credidi. credam. Diffido. diffisus sum diffidam. Ministro. ministraui ministrabo. similiter & ministro, & ministro. & ministro. turbo. disturbo. Indefinitum turbaui duplex habēs augumētū, futurū turbabo, & turbo te. Illudo tibi. Indefinitū illusi. Futurum illudam. accuso. Futurum accusabo. & accuso te cæde. Inspicio. Insidior. Incumbo id quod conuersor. lucror aūt id quod colligo pecunias cum accusatiuo, crucio, quod punio. punio. pro punio cum accusatiuo. vlciscor, & vlciscor. quod iuuo & punio. obuio. & alia plurima. S ciēdum in his poni datiuum instrumētaliter vt iuuo te armis, & genitiuum defectiue, vt dictum est. Iuuo te ob virtutem. bello te ob malitiam. Inuideo tibi felicitate pro causa.

Quæ in genitiuum tertię speciei.

Tertia species actiuorum exigit ante se nominatiuum personę agentis, & post se genitiuum personæ patientis, vt illustrissimum imperium

τῶν ἐτῶν ἄρχει καὶ τῆς κρήτης. Αρχω. ὁ ἀόρι-
ςΘ, ἦρξα. ὁ μέλλων, ἄρξω, τὸ βασιλεύω καὶ τὸ ἀρχὴν
ποιῶ. καὶ ἄρχομαι τοῦ βιβλίου, μέσον. Βασιλεύω. ὁ ἀόρι-
ςΘ, ἐβασίλευσα. ὁ μέλλων, βασιλεύσω. βασιλεύω δέ σε
παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἀντὶ τοῦ βασιλέα σε ποιῶ.
ὡσαύτως καὶ δεσπόζω σε, καὶ κυριεύω σε, ἀντὶ δεσπότην
καὶ κύριόν σε καθιςῶ. Κυριεύω. ὁ ἀόριςΘ,
ἐκυρίευσα. ὁ μέλλων, κυριεύσω. Ηγεμονεύω. ἡγεμόνευ-
σα. ἡγεμονεύσω. Δυναςεύω. ἐδυνάςευσα. ὁ μέλλων, δυναςεύσω.
Κρατέω ῶ, τὸ κυριεύω. κρατῶ δέ σε, ἀντὶ νικῶ. Κατηγορῶ σου
ἀντὶ κατὰ σοῦ ἀγορεύω. καὶ κατηγορῶ σου φόνον, καὶ ἔπι φόνου.
Αμελέω, ῶ. ἠμέλησα. ἀμελήσω. Φροντίζω, καὶ ἐκφροντίζω σου,
καὶ σε πολλάκις. Ολιγωρέω, ῶ σου, ἀντὶ καταφρονῶ. ὠλιγώρη-
σα. ὁ μέλλων, ὀλιγωρήσω. Τίθεται δὲ καὶ τούτοις δοτικὴ ὀργανι-
κῶς, τυραννεῖ τοῦ δήμου ὅπλοις. καὶ γενικὴ ἐλλειπτικῶς, τυραν-
νεῖ ἐκείνων τῆς ὠμότητος καὶ ἀχαριςίας.

Τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς αἰτιατικήν. τέταρτον εἶδΘ.

Τὸ τέταρτον εἶδΘ τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνο-
μαςικὴν δρῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν πάσχουσαν,
μεθ' ἣν ἑτέραν αἰτιατικήν. οἷον, ὁ Κωνςαντῖνος ἐν μέσῳ καὶ
τῆς σικελίας διδάσκει τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ποιητικά,
ῥητορικὰ μαθήματα. Διδάσκω σε γραμματικήν,
καὶ διδάσκω σοι λόγους. ὁ παρατατικός, ἐδίδασκον,
καὶ πλέον οὔ. τὰ γὰρ εἰς σκω, μέχρι παρατατικοῦ κλίνον-
ται. ἀπὸ δὲ τοῦ διδάχω, ἀόριςον, ἐδίδαξα, καὶ διδάξω.
Παιδεύω σε παιδείαν. ὁ ἀόριςΘ, ἐπαίδευσα. ὁ μέλλων,
παιδεύσω. Νουθετῶ σε νουθεσίαν. ὁ ἀόριςΘ, ἐνουθέτησα.
ὁ μέλλων, νουθετήσω. Ζημιόω, ῶ σε χρυσίον, καὶ ἔπι χρυσίῳ.
ἐζημίωσα. ζημιώσω. Κλέπτω σε τοῦτ' δῦμα. ὁ παρα-
κείμενΘ, κέκλοφα. ὁ μέλλων, κλέψω. Κρύπτω
τὰ ἐμά. Αποςερῶ σε χρήματα, καὶ ἔπι τῶν χρημάτων.

Venetorum imperat & Cretæ. Impero. Indefinitum imperaui. Futurū imperabo. qđ regno & imperiū facio. & incipio librum, medium Regno. Indefinitum regnaui. Futurum regnabo. Regnifico vero te apud diuinam scripturam, pro regem te facio pari modo, & herifico te, & dominifico te, pro herū & dominum te constituo. dominor. Indefinitum dominatus sum. Futurum dominabor. duco. duxi. ducam possum. potui. potero. dominor. p dominor. uinco autē te, p uinco. Accuso te, pro contra te contionor. & accuso te cęde, & etiá cędis. negligo. neglexi. negligam. cogito & excogito te, & te sæpe. paruifacio te, pro paruifacio. paruifeci. Futurum despiciam. ponit aūt & in his datiuus instrumētaliter. dñat populo armis. & genitiu⁹ defectiue dñatur illis crudelitate, & ingratitudine.

Quę post accusatiuum in accusatiuum Quarta species.

Quarta species Actiuorum postulat ante se nominatiuum agentem, & post se accusatiuum patientem, post quem aliū accusatiuū, vt Constantinus in Messana Siliciæ docet suos discipulos poeticas, & rhetoricas disciplinas. Doceo te grammaticam, & doceo te sermones. ptūm imperfectum docebam. & amplius nō. Nā quę in sco vsq; ad ptūm impf. declinantur, a doceo autem non in vsu, docui, docebo. Erudio te disciplinam. Indefinitum erudiui. Futurum erudiam. Moneo te admonitionis Indefinitum monui. Futurum monebo multo te aureo. & etiam aureo. multaui. multabo. Furor tibi vestem. Prateritum perfectum furatus sum. Futurum furabor. Calo te mea. priuo te pecuniis, & etiam pecuniis.

ἀπεστέρησα. ἀποστερήσω. Ἀφαιρέω, ῶ, καὶ ἀφαιρέομαι οῦ καὶ σε τὰ βιβλία, καὶ ἐπὶ τῶν βιβλίων. καὶ ἀφαιρῶ σου τόδε, καὶ ἀφαιρῶ σοι τόδε. ὁ παρακείμενος, ἀφήρηκα. ὁ μέλλων, ἀφαιρήσω. ἐπενδύω σε τὸ ἱμάτιον, καὶ περιδύω σε. καὶ ἐκδύω, καὶ ἀποδύω. Μυέω ῶ σε τὰ μυστήρια. Εἰσπράττω σε χρήματα. ἀπαιτῶ σε τὸ χρέος, καὶ ἄλλα πάμπολλα.

Πέμπτον εἶδος. τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν δοτικήν.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτῶν αἰτιατικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν εἰς ἣν, καὶ μεθ' ἣν δοτικήν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως. οἷον, Δίδωμί σοι βίβλον. Ἀγγέλλω σοι τόδε. ἤγγειλα. ἀγγελῶ. Μηνύω σοι καινά. ἐμήνυσα. μηνύσω. Δίδωμί σοι χρήματα. δέδωκα. δώσω. Λέγω σοι λόγον. καὶ λέγω σε περὶ λόγους ποιῶ δάξειν. ἐλέξα. λέξω. Ποιῶ σοι ἀγαθὸν κοινῶς, καὶ ποιῶ σε ἀγαθὸν, καὶ ἀττικῶς. πεποίηκα. ἐποίησα. ποιήσω. Δράω ῶ σοι τόδε, καὶ δρῶ σε τόδε ἀττικῶς. δέδρακα. δράσω. Κομίζω σοι χρυσὸν, καὶ κομίζω σε εἰς τὸν ἀγρόν. κομίζομαι δέ σε κοινόν, ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. ἐκόμισα. κομίσω. Φέρω σοι τὸν κύνα, καὶ φέρω αὐτὸν εἰς τὸν σὸν οἶκον. ἐνήνοχα. ἤνεγκον. ὁ μέλλων, ἀπὸ τοῦ οἴω. Ἄγω σοι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἄγω σε εἰς τὴν πόλιν. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἤγον. καὶ ἀττικῶς ἤγαγον. ὁ μέλλων, ἄξω. Σημείωσαι δὲ τὸ μὲν φέρω, ἐπὶ ἀψύχων. τὸ δὲ ἄγω, ἐπὶ ἐμψύχων. τὸ δὲ κομίζω, ἐπ' ἀμφοτέρων. Ἀφίημι σοι παρακαταθήκην, καὶ ἀφίημί σε ἁπλῶς. καὶ ἀφίημί σε τοῦ χρέους, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω, ἀφῆκα. ἀφήσω. Πέμπω σοι γράμματα, καὶ πέμπω σε εἰς τὴν ... ὁ παρακείμενος, πέπομφα. πέμψω μέλλων. Γράφω σοι ἐπιστολήν. καὶ ἀντιστρόφως, γράφω σε τοῖς πολίταις. καὶ γράφομαί σε, ἀντὶ τοῦ αἰτιῶμαι. ὅθεν καὶ τὸ ἐγράψατο τὴν δίκην ... πον ἀσεβείας ἢ παρανόμων. Ἐπιστέλλω σοι γράμματα καὶ πράγματα. καὶ ἐπιστέλλω σε εἰς τὴν κῆπον. ...

priuaui. priuabo. Aufero, & aufero a te libro, & etiam libros. & aufero tibi hoc, & aufero tibi hoc. Præteritum perfectũ abstuli. Futurũ auferam. Item induo te vestem, & circuminduo te, & exuo, & deinduo. Initio te mysteriis. exigo a te pecunias. repeto a te debitum & alia plurima.

Quinta species quæ post accusatiuum datiuum.

Quinta species. actiuorum requirit ante se nominatiuum agentem, & post se accusatiuum, post, quem datiuum vel ex contrario, vt do tibi librũ. nuntio tibi hoc, nuntiaui nuntiabo. significo tibi noua. significaui significabo, do tibi pecũias. dedi. dabo. dico tibi sermonem. & dico te sermonibus studere. dixi. dicam. facio tibi bonum cõmuniter, & facio tibi bonũ attice. feci feci faciam. facio tibi hoc, & facio tibi hoc attice. Feci faciam. porto tibi aureũ. & porto te in agrum. accipio autem te cõmune, pro fero ipsum in tuam domum. portaui portabo. fero tibi canem, & futurum a fero. intuli tuli. feram duco tibi hominem, & duco te in ciuitatem. secundus aoristus duxi, & attice duxi futurum ducam. nota autem fero de inanimatis, Sed. duco de animatis. porto autem de vtroq;. remitto tibi depositum, & remitto te simpliciter. & remitto tibi debitum. pro absoluo. remisi, remittam. mitto tibi literas, & mitto te ad Romam, Prũm perfectum misi, mittam futurum. scribo tibi Epistolam. & ex contrario, scribo te ciuibus, & scribo te; pro accuso, vnde & scripsit hominem impietate vel transgressionibus. mitto tibi literas, & mitto te in hortum. sacrifico de[...]

θυσίαν ἀναίμακτον. τέθυκα. ἔθυσα. θύσω.

Εκτον εἶδος. τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν γενικήν.

Τὸ ἕκτον εἶδος καὶ τελευταῖον τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ τὴν αἰτιατικὴν
ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν δρῶσαν, καὶ μετ' αὐτὸ ῥήματος
μετ' ἣν γενικήν. ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ἀξιῶ σε
διαλυομένου εἰς ὄνομα, ἀφ' οὗ ἡ γενικὴ ποιεῖται. οἷον, ἀξιῶ σε τῶν ἀγαθῶν,
τιμῆς, ἀντὶ ἄξιον ἡγοῦμαί σε τιμῆς. γυμνειῶ σε τῶν ἀγαθῶν, προθέσεως
ἀντὶ γυμνόν σε καθίσω. ἢ νοουμένης ἔξωθεν τῆς ἀντὶ
ἐλλειπτικῶς. οἷον, λύω σε τῶν δεσμῶν, δηλονότι τῆς οἰκίας
τῶν δεσμῶν. διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ ἐκ τιμῆς. καὶ
Αξιόω ὦ, σε τιμῆς, ἀντὶ ἀξιόν σε κρίνω τὸ βιβλίον
ἀξιῶ σε, ἀντὶ παρακαλῶ. καὶ ἀξιῶ σε ἐντυπῶσαι τὸ βιβλίον
ἠξίωσα. ἀξιώσω. Γυμνόω ὦ σε τῆς ἀρχῆς, ἀντὶ τοῦ γυμνόν σε
καθίσω. ἐγύμνωσα. γυμνώσω. Ελαττόω σε τοῦ ἑταίρου
ἀντὶ ἐλάττω δείκνυμι. ἠλάττωσα. ἐλαττώσω. Αθωόω ὦ σε
ὦ σε τοῦ φόνου, ἀντὶ τοῦ ἀθῶόν σε ποιῶ. Κενόω ὦ σε
τῶν πραγμάτων, ἀντὶ τοῦ κενόν σε ποιῶ. Πληρόω, ὦ σε
τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ πλήρη σε ποιῶ. Γεμίζω τὴν φιάλην
ὕδατος. Κορέννυμί σε τροφῆς. ἐν τούτοις καὶ τοῖς ὁμοίοις γί-
νεται τοῦ ῥήματος διάλυσις εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα, ὡς εἴρηται
ἐν δὲ τοῖς ἑπομένοις, ἔνδει προθέσεως. Παύω σε
τῶν κακῶν. καὶ παύω σε παίζειν, καὶ ἐπὶ τοῦ παίζειν.
ὁ ἀόριστος, ἔπαυσα. ὁ μέλλων, παύσω. Διώκω σε
ἀντὶ τοῦ ζητῶ. καὶ διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ ἐλαύνω. καὶ
διώκω σε κλοπῆς, ἀντὶ κατηγορῶ. ὅπερ καὶ διωκάθω λέγεται.
Ελαύνω σε τῆς πόλεως, καὶ ἀπελαύνω σε τοῦ βωμοῦ.
Εκκλείω σε τοῦ οἰκήματος. Ελαφρύνω σε τοῦ βάρους. Κουφί-
ζω σε τοῦ χρέους. Απαλλάττω σε τῶν δεινῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω.
ἀπαλλάττομαι δὲ ἀπὸ σοῦ, ἀντὶ τοῦ ἄπειμι. ὅθεν τὸ ὦ,
ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἄπιτε. Ελευθερῶ σε
τῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν. Μακρυνῶ σε τῆς οὐδοῦ. Αρπάζω σε
τοῦ πυρός. Εγείρω σε καὶ ἐξεγείρω σε τοῦ ὕπνου.

ſacrificium exangue, ſacrificaui. ſacrificaui. ſacrificabo.

Sexta ſpecies. quæ poſt actũm genitiuũ.

Sexta ſpecies, & vltima actiuorum petit ante ſe nominatiuum agentem, & poſt ſe accuſatiuum. poſt quem genitiuum, vel ex ipſa natura verbi reſoluti in nomen, a quo genitiuus fit, vt dignor te honore pro dignũ puto te honore, Denudo te bonis, pro nudum te ſtatuo, vel intellecta extra præpoſitione defectiue, vt ſoluo te vinculis videlicet a vinculis, expello te domo, pro e domo. Dignor te honore, pro dignum te iudico honore, & dignor te pro rogo. & rogo te imprimere libellũ. rogaui. rogabo. nudo te principatu pro nudũ te conſtituo. nudaui. nudabo. minuo te ſocio, pro minorem oſtendo, minui. minuam. expertem facio te cędis, pro innocentem te facio. vacuo te pecuniis, pro vacuum te facio. impleo te bonis, pro plenum te facio. Impleo phialam aqua. Saturo te cibo. In his & ſimilibus fit verbi diſſolutio in nomen, & verbum, vt dictum eſt, In ſequentibus autem deficit præpoſitio. Sedo te malis, & quieſco te ludere. & etiam ludere. Indefinitum ſedaui. Futurum ſedabo. Perſequor te, pro quæro. & expello te domo, pro expello. & accuſo te furto, pro accuſo. quod & expello dicitur. pello te ab vrbe, & expello te ab altari. excludo te a domicilio. leuo te onere. leuo te debito. abſoluo te grauibus. pro abſoluo. abeo vero a te, pro diſcedo. vnde o amice diſcedite a me, pro abite. libero te ſeruitute impiorum. produco tibi viam. eripio te ab igni, excito te & excito te a ſomno.

o

Καθαίρω σε τοῦ ῥύπου. Κρεμῶ σε τοῦ ποδός. Καὶ τὰ συμ-
βολαίων δὲ σημαντικὰ, δηλαδὴ τὸ πωλῶ τὸν ἵππο[ν]
δέκα χρυσίων, καὶ ἀποδίδομαι βοῶν σίτου, καὶ πιπρά[σκω]
τὴν οἰκίαν ἑκατὸν ταλάντων, καὶ πρίαμαι μ[...]
τριάκοντα στατήρων, καὶ ὠνοῦμαι καὶ ἀγοράζω, ἢ καθ' ὁμ[...]
τητα τῶν προτέρων ὅτι τὸ τίμημα ἐπὶ γενικῆς καὶ ἐπὶ
δοτικῆς, ἔντισιν, ἢ κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως ἀπλικ[...]
ὥστισιν ἔδοξεν. ὅπερ οὐκ ἀρέσκει. Καὶ τὰ μὲν ἀρκτικ[...]
εἴδη τῆς συντάξεως, ταῦτα. εἰς ἃ καὶ τὰ δοκοῦντ[α]
μὲν, μὴ ὄντα δὲ ἀνάγονται. τὸ γὰρ ἀκούω σου τοὺς λόγους
ἀποδέχομαί σου τὸν τρόπον, ταυτόν ἐστι τῷ πρώτ[ῳ]
τῷ εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνοντι. τὸ γὰρ ῥῆμα εἰς αἰτιατ[ι-]
κὴν μεταβαίνει. ἡ δὲ γενικὴ, ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς ποιητ[ι-]
ἢ ἀπὸ προθέσεως ἐπίτισιν, ἢ ἐλλειπτικῶς. Ἔτι τὸ ἀ[πὸ]
αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ταυτόν ἐστι κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἕνεκ[α]
ἄγαμαί σε τοῦ φρονήματος. ἐπαινῶ σε τοῦ [...]
θαυμάζω σε τῆς σοφίας. ταῦτα δὲ καὶ ἀντιστρέ[φεται]
τίθενται. ἄγαμαί σου τὸ φρόνημα. ἐπαινῶ σου τὸν [...]
θαυμάζω σου τὴν σοφίαν. Ἔτι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικ[ὴν]
ταυτόν ἐστι τῷ πρώτῳ, ἢ ὀργανικῶς. οἷον, ἀμείβομαί [σε]
δώροις δεξιοῦμαί σε τραπέζῃ. ἢ διαλυτικ[ῶς]
ἐξισῶ σε τῷ Ἡρακλεῖ. ὁμοιῶ σε τῷ Ἀχιλλεῖ, ἀντὶ τοῦ ὅμοι[όν]
σε ἐκείνοις κρίνω. Ἔτι τὸ εἰς αἰτιατικὴν [...]
μεταβαῖνον, μεθ' ἣν τίθεμεν γενικὴν μετὰ προθέσεως [...]
ἀκούω τοὺς ποιητὰς παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου. τοῦτο [...]
αἰτιατικῇ ἄλλως. μερίζω τὴν αἶραν ἀπὸ τοῦ σίτου. [...]
τὸν κλέπτην ἀπὸ τοῦ ἀσύλου. Τὸ δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς γεν[ικὴν]
ταυτόν ἐστι τῷ δευτέρῳ τῷ εἰς δοτικὴν μεταβαίνοντι. [...]
ἀμφισβητῶ σοι τῆς ἀρχῆς, καὶ περὶ τῆς [...]
συγγινώσκω σοι τῆς ἀνοίας ἐλλειπτικῶς. [...]
μοι χρημάτων διαλυτικῶς, ἀντὶ ἔνδειά μοι ἐστὶ χρημάτων. [...]
κοινωνῶ σοι τῆς δόξης, ἀντὶ τοῦ κοινωνός σοι γίνομαι [τῆς]
δόξης. μετέχω σοι τοῦ πάθους, ἀντὶ μέτοχός σοι γίνομαι [τοῦ]
πάθους. καὶ ἔτι μετέχω σοι τὸ πάθος. [...]

Purgo te sorde suspendo te pede. & commerciorum significantia, videlicet vendo equum decem aureis. & vendo bouem tritico & vendo domum centum talentis. & emo maurum triginta libris. & emo. & emo, vel per similitudinem priorum, quoniam pretiũ in genitiuo, & in dtõ in qbusdã, vel p defectũ p, præpositionis attice, vt qbusdã visum est, quod non placet. Et principales species constructionis hæ, in quas & quæ videntur quidẽ, sed nõ sunt, referuntur. nã audio tuos sermones suscipio tuum modum. eadem est, quod prima in accusatiuum transiens. nam verbum in accusatiuum transit. genitiuus autem, vel ab accusatiuo fit, vel a præpositione in quibusdã. vel defectiue. Item ab accusatiuo in genitiuum idem est qđ perfectũ causa. admiror te ob prudentiam. laudo te ob mentem. admiror te sapientia. hæc autem & conuersiue ponuntur. admiror tuam prudentiam. laudo tuã mẽtẽ, miror tuã sapientiã. Item quod ab accusatiuo in datiuũ Idem est primç. vel instrumentaliter, vt retribuo te muneribus. accipio te mensa. vel resolutorie. exæquo te Herculi, assimulo te Achilli, pro similem te illis iudico. Etiam in accusatiuum solum transiens, post quem ponimus gtm̃ cum prępositione, vt audio poetas a Constantino. hoc autem & cum accusatiuo aliter. secerno lolium a tritico. traho furem ab asylo. Quæ vero a datiuo in genitiuum, eadem est secundæ in datiuum transeunti. vt dubito de tuo principatu, & de principatu. Ignosco tibi ob dementiam defectiue. Sed opus est mihi pecuniis resolutorie p idigẽtia mihi ẽ pecunia tum. particeps sum tecum glorię. pro particeps tibi fio gloriæ. participo tecũ passionis, pro particeps tibi fio passionis. & etiam participo tuam passionem. vnde &

τὸ τοῦ κωμικοῦ, οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί. τούτων οὕτως εἰρημένων, ἑχόμενον ἂν εἴη τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τῶν παθητικῶν διαλαβεῖν.

Περὶ τῶν παθητικῶν. πρῶτον εἶδος.

Ρῆμα παθητικὸν κυρίως ἐστὶν ὅπερ λῆγον εἰς μαι ἀπὸ ἐνεργητικοῦ σχηματιζόμενον, πάθος σημαίνει. φιλοῦμαι, ὅτι φιλῶ. νικῶμαι, ὅτι νικῶ. πλεῖστα δὲ τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται ἐνέργειαν καὶ πάθος σημαίνοντα ἔθει ἀττικῷ. καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν, εἰ καὶ πλέον εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ῥέπουσι. Τοῦ δὲ παθητικοῦ ἐξαιρέτως συντασσομένου ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον εἶδος αὐτῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ᾽ αὑτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως, τῆς ὑπό, ἢ παρά, ἢ πρός. οἷον, ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς προεπιθεῖται ὀνομαστικὴ δρῶσα, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς πάσχουσα. καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἡ πλαγία πάσχει, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς δρᾷ μετὰ προθέσεως. καὶ συμβαίνει ἀντεστραμμένως τοῖς ἄκροις. ὁ διδάσκαλος φιλεῖ τὸν μαθητήν. ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ, καὶ ὠφελεῖται παρ᾽ αὐτοῦ.

Ἀγαπάομαι, ῶμαι. ἠγάπημαι. ἀγαπήσομαι.
Φιλέομαι, οῦμαι. πεφίλημαι. φιλήσομαι.
Στέργομαι. ἐστερξάμην. στέρξομαι.
Ποθέομαι, οῦμαι. πεπόθημαι. ποθήσομαι.
Μισέομαι, οῦμαι. μεμίσημαι. μισήσομαι.
Βλάπτομαι. βέβλαμμαι. βλάψομαι.
Τύπτομαι. τέτυμμαι. τύψομαι.
Καταλύομαι. καταλέλυμαι. καταλύσομαι.
Ἔχομαι. ἔσχημαι. ἕξομαι.
Θαυμάζομαι. τεθαύμασμαι. θαυμάσομαι.

illud comici, nõ.n. participabas pares plagas mecum. His sic dictis consequens esset eodem modo & de passiuis tractare.

De passiuis. prima species.

Verbum passiuũ proprie est, quod desinẽs in mr, ab actiuo formatum, passionem significat. amor, quia amo. uincor, quia vinco. plurima autem passiua communiter accipiuntur actionem & passionem significantia, more attico, & maxime quæ vocantur media tempora eorum, & si pleraq; in actiuũ vergunt. passiuo autem se excusariam constructo, vt & actiua. prima species ipsorum exigit ante se nominatiuum personæ patientis, & post se genitiuum personæ agentis cum interueniente præpositione, a vel ab vel ab, vt discipulus amatur a magistro. Notandum ꝙ sicut in actiuis præintelligitũ nominatiuus agens, sic in passiuis patiens. & quemadmodum in actiuis obliquus patitur, & sic in passiuis agit cum præpositione, & contingit conuerti extremis. magister amat. discipulum. discipulus amatur a magistro. & docetur ab eo, & iuuatur ab ipso.

Amor	amatus	sum	amabor.
Diligor	dilectus	sum	diligar.
Amor	amatus	sum	amabor.
Desyderor	desyderat'	sum	desyderabor.
Odio habeor.	odio habit'	sum	odio habebor.
Offendor	offensus	sum	offendar.
Verberor	verberatus	sum	verberabor.
Dissoluor	dissolutus	sum	dissoluar.
Habeor.	habitus	sum	habebor.
Admirationi sum.	Admirationi	fui	adnurationi ero.

Ὑμνέομαι, οῦμαι. ὕμνημαι. ὑμνήσομαι.
Ἐπαινέομαι, οῦμαι. ἐπῄνεμαι. ἐπαινέσομαι.
Ἐγκωμιάζομαι. ἐνεγκωμιασάμην. ἐγκωμιάσομαι.
Ζηλόομαι, οῦμαι. ἐζήλωμαι. ζηλώσομαι.
Γινώσκομαι, ἔγνωσμαι. γνώσομαι.
Ὁρῶμαι. ἑώραμαι. ὡράθην.
Ἀπατάομαι, ῶμαι. ἠπάτημαι. ἀπατήσομαι.
Ἀτιμάζομαι. ἠτίμασμαι. ἀτιμάσομαι.

Βάλλομαι βέβλημαι. βλήσομαι. ὁμοίως καὶ τὸ βαπτίζομαι, κρίνομαι. βασάζομαι. βασανίζομαι. λυποῦμαι. ἀνιῶμαι. καὶ τἄλλα ὡσαύτως κατὰ τῶν παθητικῶν τύπον. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς τίθεται δοτικὴ τὸ αὐτὸ σημαίνουσα ὅπερ ἡ γενικὴ μετὰ προθέσεως. οἷον, φιλοῦμαί σοι, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ. ἔτι ὀργανικῶς, βάλλομαι μήλοις. καὶ γενικὴ ἐλλειπτικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς, φιλοῦμαι ὑπὸ σοῦ τῆς ἀρετῆς, ἢ διὰ τὴν ἀρετήν. μισοῦμαι τῆς κακίας, ἀντὶ ἕνεκα. Ἔτι ἴδιον τῶν παθητικῶν διὰ συνεκδοχικῶς λαμβάνειν αἰτιατικὴν, ὅτε τὸν πάσχοντα τόπον δηλοῦσιν. οἷον, πλήττομαι τὸν πόδα. τέρπομαι τὴν φρένα.

Δεύτερον εἶδος.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μετ᾽ αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως. Βοηθέομαι, οῦμαι. βεβοήθημαι. βοηθήσομαι.
Πολεμέομαι, οῦμαι. πεπολέμημαι. πολεμήσομαι.
Βασκαίνομαι. βασκαινοῦμαι.
Φθονέομαι, οῦμαι. ἐφθόνημαι. φθονήσομαι.
Πιστεύομαι. πεπίστευμαι. πιστεύσομαι.
Ἀπιστέομαι. οῦμαι. ἠπίστημαι. ἀπιστήσομαι.
Λειτουργέομαι, οῦμαι. Ὑπηρετέομαι. οῦμαι.
Ἐνοχλοῦμαι. ἠνώχλημαι. ἐνοχλήσομαι.

Ἐμπαίζομαι. ἐγκαλοῦμαι. ἐπιβουλεύομαι. προσκρούομαι, καὶ τἄλλα. Ὁμοίως καὶ τούτοις ἕπεται, τὰ τοῦ πρώτου. βοηθοῦ/

Laudor.
Laudor. laudatus sum laudabor.
Laudor. laudatus sum laudabor.
Aemulationi sum. laudatus sum laudabor.
Cognoscor. æmulationi fui ęmmulationi ero
Videor. cognitus sum cognoscar
Decipior. visus sum visus sum
Inhonoror. deceptus sum decipiar.
Iacior. inhonoratus sum inhonorabor
Iudicor. iactus sum iaciar, sic & mergor baiulor. torq̄or tristificor. mœstificor. & alia similiter s̄m passiuorū formam. Oportet aūt scire, in passiuis poni datiuum idem significantem, quod gtūs cum præpositione. vt amor tibi, pro a te. Itē instrumentaliter, petor malis, & genitiuū defectiue. sicut in actiuis, Amor a te virtute, vel ob virtutem. odio habeor prauitate, pro causa. Itē propriū passiuorū conceptiue assumere accusatiuum, cū patiētē locum significant, vt vulneror pedem. delector mentem.

Secunda species.

Secunda species passiuorū postulat ante se nominatiuum personæ patientis, & post se genitiuum personæ agentis cum conueniente præpositione. Iuuor. iutus sum. iuuabor.
Bellor.
Fascinor. bellatus sum bellabor.
Inuideor. fascinatus sum fascinabor.
Credor. inuisus sum inuidebor.
Non credor. creditus sum credar.
Ministror. nō creditus sum non credar.
Perturbor. ministratus sum ministrabor.
Illudor. perturbatus sum perturbabor.
incusor. insidiis afficior. offendor, & alia. Similiter & hæc sequuntur quæ sunt primæ. adiu-

μαί σοι, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ. πολεμοῦμαι. ὅπλοις. πταίομαι τῆς καλοκαγαθίας. ἀπιστοῦμαι τῆς κακίας. φθονοῦμαι τῆς ἀτυχίας.

Τρίτον εἶδος.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν συνήθη ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὑτὸ γενικὴν μετὰ προθέσεως. οἷον, ἡ σικελία ἄρχεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς ἀραγονίας.

Ἄρχομαι. ἠρξάμην. ἄρξομαι. Βασιλεύομαι. βεβασίλευμαι. βασιλεύσομαι. Κυριεύομαι. κεκυρίευμαι. κυριεύσομαι. Ἡγεμονεύομαι. ἡγεμόνευμαι. ἡγεμονεύσομαι. Δυναστεύομαι. δεδυνάστευμαι. δυναστεύσομαι.

Κρατοῦμαι. κεκράτημαι. κρατήσομαι.

Κατηγοροῦμαι. κατηγόρημαι. κατηγορήσομαι

Ἀμελοῦμαι. ἠμέλημαι. ἀμελήσομαι.

Φροντίζομαι. πεφρόντισμαι. φροντίσομαι.

Ὀλιγωροῦμαι. ὠλιγώρημαι. ὀλιγωρήσομαι.

Τίθεται καὶ τούτοις τὰ αὐτά. βασιλεύομαί σοι, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ. τυραννοῦμαι ὑπὸ σοῦ ὅπλοις. καὶ ἐλλειπτικῶς, ὀλιγωροῦμαι τῆς ἀχαριστίας. ἀμελοῦμαι τῆς φειδωλίας.

Τέταρτον εἶδος.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὑτὸ γενικὴν ἐνεργοῦσαν. εἶτα μεθ' ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. οἷον, οἱ μαθηταὶ διδάσκονται ὑπὸ Κωνσταντίνου γραμματικήν. Διδάσκομαι παρὰ σοῦ λόγους. δεδίδαγμαι. ἐδιδάχθην. διδάξομαι. ἐδιδαξάμην. καὶ διδάσκομαί σοι. ἐν ποιητικοῖς, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ. καὶ τὸ τοῦ κωμικοῦ, Ἐδιδαξάμην μέν τοι σε νῦν δι' ὦ μέλε, ἀντὶ εἰς διδάσκαλον ἔπεμψα. διδαχθήσομαι. Παιδεύομαι ὑπὸ σοῦ παιδείαν. πεπαίδευμαι. παιδεύσομαι. Νουθετοῦμαι πρὸς σοῦ νουθεσίαν σεμνῶς ζῆν. Ζημιοῦμαι παρὰ σοῦ χρυσίον, ἢ χρυσίῳ, Κλέπτομαι παρὰ σοῦ τὰ χρήματα.

uor tibi, pro a te. bellor armis. credor bonus. non credor malus. Inuideor felicitate.

Tertia species.

Tertia species passiuorum postulat ante se consuetum ntūm patientem, & post se genitiuum cū praepositione, vt Sicilia dominatur a rege Aragoniae. Dominor dñatus sum. dñabor. Regno. regnatus sum regnabor. Regno regnatus sum. regnabor. Imperor. imperatus sum. imperabor. in potestate sum. in potestate fui. in potestate ero.

Dominor.	dominatus	sum	dominabor
Accusor.	accusatus	sum	accusabor.
Negligor.	neglectus	sum	negligar.
Cogitor.	cogitatus	sum	cogitabor.
Paruipēdor.	paruipensus	sum	paruipendar.

Ponuntur & his eadem. regnor tibi, pro a te. Tyrannissor a te armis. & defectiue. paruipendor ingratitudine. negligor parsimonia.

Quarta species.

Quarta species passiuorum postulat ante se nominatiuum patientē, & post se genitiuum agentem. post quem existentem accusatiuum in actiuis. vt discipuli docentur a Constantino grammaticam. Doceor a te orationes. doctus sum. doctus sum, docebor. doctus sum. & doceor tibi rhetoricen, pro a te. & illud Comici. misi ad praeceptorem certe te per Iouem o miser pro ad magistrum misi docēdū. instruor a te eruditionem. Instructus sum. instruar. Admoneor a te admonitiōs honeste viuendi. damno afficior a te aureo, & aureo, priuor a te pecuniis.

ἀποστεροῦμαι παρὰ σοῦ τὰς βίβλους, ἢ τῶν βίβλων. ἀπεστέρημαι. ἀποστερήσομαι. Ἀφαιροῦμαι ὑπὸ σοῦ τὴν ἐσθῆτα, ἢ τῆς ἐσθῆτος. ἀφῄρημαι. ἀφαιρήσομαι. ἀφῄρημαι παιδικὰς καὶ λόγων, οὓς κτήσασθαι ἠδυνάμην καὶ ἠμέλησα. ἀπεστέρημαι δὲ τῶν ἐμῶν ἄκων. Ἐνδύομαι ὑπὸ σοῦ χιτῶνα, καὶ περιδύομαι, καὶ ἐκδύομαι. Μυοῦμαι ὑπὸ σοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα. Εἰσπράττομαι παρὰ σοῦ χρήματα. Ἀπαιτοῦμαι παρὰ σοῦ τὸ χρέος.

Πέμπτον εἶδος.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ᾽ αὑτὸ τὴν συνήθη γενικήν, καὶ τὴν οὖσαν δοτικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. οἷον, τὸ βιβλίον ἐσάλπισται παρὰ σοῦ. Ἀγγέλλομαι, ἤγγελμαι. ἀγγελοῦμαι. Μηνύομαι. μεμήνυμαι. ἐμηνύθην. μηνύσομαι. Δίδομαι. δέδομαι. ἐδόθην. δόσομαι. Λέγομαι. ἐλέχθην. τῇ λέξομαι. Ποιοῦμαι. πεποίημαι. καὶ πεποίηται τῇ διάνοιᾳ λόγος, ἀντὶ ὑπ᾽ ἐκείνου συνετέθη. ποιήσομαι. Δρῶμαι. δέδραμαι. ἀνύσομαι. Κομίζομαι. κεκόμισμαι. κομίσομαι. Φέρομαι. ἐνήνεγμαι. οἴσομαι. Ἄγομαι. ἦγμαι. ἤχθην. ἄξομαι. Ἀφίεμαι. ἀφεῖμαι. ἀφέθην. ἀφήσομαι. Πέμπομαι. ἐπέμφθην. πέμψομαι. Γράφομαι. γέγραμμαι. γράψομαι. Ἐπιστέλλομαι. ἐπέσταλμαι. ἐπιστελοῦμαι. Θύομαι. τέθυμαι. θύσομαι.

Ἕκτον εἶδος.

Τὸ ἕκτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν καὶ μεθ᾽ αὑτὸ τὴν συνήθη γενικήν. μεθ᾽ ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. ὁ δεῖνα ἀξιοῦται παρὰ τοῦ βασιλέως τιμῆς. Ἀξιοῦμαι τιμῆς, ἀντὶ ἄξιος κρίνομαι τιμῆς. ἠξίωμαι. ἠξιώθην. ἀξιώσομαι. Γυμνοῦμαι τῆς ἀρχῆς. γεγύμνωμαι. γυμνώσομαι.

priuor a te libris, vel libris
priuatus sum. priuabor. priuor a te veste
vel veste.priuatus sum priuabor.priuatus sum doctrina
& sermonibus,quos possidere potuissem,& neglexi.pri
uatus sum aũt meis inuitus. Induor a te tunicam, &
circuminduor. & exuor. Initior a te sacris
literis. Exigor a te pecunias.
postulor a te debitum.

Quinta species.

Quinta species passiuorum postulat ante se nomina
tiuum patientem,& post se consuetum genitiuum, &
qui erat in actiuis datiuum, vt libellus missus
est mihi a te. Nuntior. nuntiatus sum. nuntiabor.
nuntior. nuntiatus sum, nuntiatus sum. nuntiabor.
tribuor.datus sum.datus sum.dabor.dicor.dictus sum.
dicar. fio. factus sum. faciam. & facta est
ab illo oratio,pro ab illo composita est. fiam. fio. fi
am. portor. portatus sum. portabor. feror. latus.
sum ferar. ducor. ductus sum. ductus sum. ducar.
desyderor desyderatus sum.cupitꝰ sum,cupiar mittor.
missus . sum. mittar. scribor. scriptus sum. scribar.
mittor. missus sum. mittar. sacrificor.
sacrificatus sum. sacrificabor.

Sexta species.

Sexta species postulat ante se nominatiuũ patiẽtem,
& post se consuetum genitiuum, post quẽ existentem
accusatiuum in actiuis.Quidam dignus existimatur a
rege honore. dignum putor honore. pro dignus
iudicor honore.dignus putatus sum.putatus sum.puta
bor. nudor principatu. nudatus sum. nudabor

Ελαττοῦμαι τοῦ ἑταίρου. ἠλάττωμαι. ἐλαττώσομαι. Ἀθωοῦμαι
τοῦ ἐγκλήματος. Κενοῦμαι τῶν χρημάτων. Πληροῦμαι τῶν
ἀγαθῶν. Γεμίζεται ἡ φιάλη ὕδατος. Κορέννυμαι τροφῆς. ἀντὶ τοῦ
σιδικλυπικῶς, ὡς εἴρηται. Παύομαι τῶν κακῶν. Διώκομαι τῆς
οἰκίας. Ἐλαύνομαι τῆς πόλεως. Ἐκκλείομαι τῆς οἰκίας.
Ἐλαφρύνομαι τοῦ βάρους. κουφίζομαι τοῦ χρέους. Ἀπαλλάτ-
τομαι τῆς δουλείας. καὶ ἀπαλλάττομαι ἀπὸ σοῦ, ἀντὶ ἀπέχομαι.
Ἐλευθεροῦμαι τῶν δεινῶν. Μακρύνομαι τῆς ὁδοῦ. Ἀρπάζο-
μαι τοῦ πυρός. Κρεμῶμαι τοῦ ποδός. καθαίρομαι τοῦ ῥύπου
καὶ περὶ μὲν τῶν παθητικῶν, ταῦτα. Εἰσὶ δὲ καί τινα ῥήματα
ἃ ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς, τριπροσώπως κλίνονται. ἐν δὲ τοῖς
παθητικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον μόνον. οἷον, σπείρω τὴν γῆν
ἡ γῆ σπείρεται ὑπὸ τῶν γεωργῶν. ἀροτριῶ τὸν ἀγρὸν
ὁ ἀγρὸς ἀροτριᾶται ὑπὸ τῶν συνήθων. θερίζω τὸ λήϊον. τὸ λήϊον
θερίζεται ὑπὸ τῶν θεριστῶν. σκάπτω τὰς ἀμπέλους
αἱ ἄμπελοι σκάπτονται ὑπὸ τῶν σκαφέων. ῥάπτω τὸ ἱμάτιον
τὸ ἱμάτιον ῥάπτεται ὑπὸ τῶν ῥαπτῶν. πλέω τὴν θάλατταν.
ἡ θάλαττα πλεῖται ὑπὸ τῶν ναυτῶν. οἰκοῦμεν πό-
λιν. ἡ πόλις οἰκεῖται ὑφ᾽ ἡμῶν. οἰκίζομεν τόπον. ὁ τόπος
οἰκίζεται ὑφ᾽ ἡμῶν. Ἔτι εἰσὶν ἔνια ῥήματα, ἃ
τρίτον μόνον πρόσωπον λέγεται ἐπὶ θεοῦ νοούμενον, νίφει.
χειμάζει. βρέχει. ὕει. βροντᾷ. καὶ βροντῶσιν αἱ νεφέλαι
ὁ κωμικός φησιν. ἀστράπτει. λάμπει. κεραυνοῖ.

Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων. ὑπαρκτικά.

Οὐδέτερον ῥῆμά ἐστι κυρίως τὸ λῆγον εἰς ω, καὶ μὴ
σχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι. οἷον, ζῶ. πλουτῶ. ὑγιαίνω.
πάσχω. ἐρυθριῶ. τούτου δὲ τὰ μὲν, ὑπαρκτικὰ
καλοῦνται, ὅσα καὶ πρὸ ἑαυτῶν καὶ μεθ᾽ αὑτὰ ὀνομαστικὴν
ἀπαιτοῦσιν. οἷον, ἐγώ εἰμι ἀμαθής. σὺ εἶ σοφός. ἐκεῖνος
ὑπάρχει δίκαιος. καὶ ἔτι ἀττικῶς μετὰ γενικῆς. ἐκεῖνος
ὑπάρχει τῶν δικαίων. τῶν ἀγαθῶν. εἰμί. εἶ. ἐστί. ὁ παρατατικὸς
ἦν. ἤμην. ἦσο. ἦτο. ἔσομαι. ἔσῃ. ἔσεται, καὶ ἔσται. πε-

minuor socio. diminutus sum. diminuar. absoluor accusatione. vacuor pecunia. impleor bonis. impletur phiala aqua. satior cibo. in o mnibus resolutorie, vt dictum est. sedor malis. expellor domo. expellor ab vrbe. excludor domo. leuor onere. leuor debito. libe- ror seruitute, & liberor a te, pro discedo. liberor malis. producor. via. eri pior ab igni. suspendor pede. purgor sorde. & de passiuis hæc. sunt autem & quædam verba quæ in actiuis in tribus personis flectuntur, in passiuis autem in tertia solum, vt semino terram. terra seminatur ab agricolis. Aro agrum. ager aratur a solitis. meto segetes. segetes metuntur a messoribus. fodio vites. vites fodiuntur a fossoribus. suo vestem. vestis suitur a sartoribus. nauigo mare. mare nauigatur a nautis. habitamus vrbem vrbs habitatur a nobis. habitare facio locum. locus ad habitandū datur a nobis. Itē sunt quædā verba, quorū tertia solū persona inuenitur in deo intellecta. ningit. tempestat. irrorat. pluit. tonat. & tonant nebulæ. Comicus inquit. fulgurat. fulget. fulminat.

De neutris verbis. Substantiua.

Neutrum verbū est proprie desinēs in o mega, & nō formans passiuum in mę, vt viuo. ditesco. sanus sum. patior. erubesco. huius autem quædam substantiua vocantur, quæ & ante se, & post se nominatiuum postulant, vt ego sum indoctus, tu es doctus. ille est iustus. atq; etiam attice cum genitiuo, ille. est ex iustis, ex bonis. Sum. es. est. Eram eras erat. fueram. fueras. fuerat. ero. eris. erit. & erit. superstes sum,

ἀντὶ τοῦ ἔτι ζῶ. ἔνεστι δέ μοι, καὶ ἔξεστί μοι τόδε, καὶ σύνεστι, δέ μοι καὶ πρόσεστι, καὶ πάρεστί μοι ὁ δεῖνα. μέτεστι δέ μοι πλούτου, ἀντὶ μετουσία μοι ἐστὶ πλούτου ἀπροσώπως. Ὑπάρχω. ὁ ἀόριστος. ὑπῆρξα. ὁ μέλλων, ὑπάρξω. ἀντὶ τοῦ ἀφ᾽ οὗ καὶ ὑπηργμένων λέγεται παθητικῶς. Τυγχάνω, ἀντὶ τοῦ εἰμί. καὶ τυγχάνω τοῦδε, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνω. ἔτι καθέστηκα, ἀντὶ τοῦ εἰμὶ καὶ διατελῶ ὁμοίως. τὸ δὲ κυρῶ, καὶ πέλω, καὶ τελέθω, ποιητικά. τὰ δὲ τοιαῦτα ὑπαρκτικὰ καὶ μετοχὰς προσλαμβάνει ἀττικῶς. εἰ μὲν ἔτυχες παρὼν, γράψον. εἰ δὲ ἀπὼν τυγχάνεις, ἐπάνηκε.

Αὐτοουδέτερα.

Τὰ δὲ, αὐτοουδέτερα καλοῦνται, ἃ πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀττικῶς αὐτοουδετερότητος ἀπαιτοῦσι. ζῶ. καὶ ζῶ ζωὴν ἀττικῶς. ἔτι ἔζηκα. ζήσω. τὸ δὲ ζήσεις με μεταβατικὸν, τῆς θείας ἐστὶ γραφῆς. Πλουτῶ ἐγὼ, ἀντὶ πλούσιός εἰμι. πλουτίζω δὲ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ πλούσιον ποιῶ, μεταβατικόν. Ὑγιαίνω ἐγὼ καὶ ὑγιαίνω τῷ σώματι, καὶ σῶμα συνεκδοχικῶς, ὑγιάζω δὲ ἕτερον, μεταβατικόν. Σωφρονῶ ἐγὼ, ἀντὶ σώφρων εἰμί. σωφρονίζω δὲ ἕτερον. Ἁγνεύω, ἀντὶ ἁγνός εἰμι. ἁγνίζω δὲ ἕτερον. Παρθενεύω. Ἀληθεύω. Εὐτυχῶ. Εὐδαιμονῶ. Εὐημερῶ. Εὐσεβῶ. Ἀσεβῶ εἰς θεόν.

Οὐδέτερα μεταβατικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα μεταβατικὰ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν μὲν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ᾽ αὐτὰ αἰτιατικὴν μετὰ προθέσεως. ἀναβαίνω εἰς τὸ ὄρος. καταβαίνω εἰς τὸ πεδίον. ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν. καὶ ἔτι ἐπιβαίνω. Βαδίζω. ἧκον εἰς τὴν πόλιν. ἦλθον εἰς τὴν ἀγοράν. καὶ βαδίζω εἰς τὸ φροντιστήριον. λέγεται δὲ καὶ βαδιοῦμαι καὶ ... ἀμην ἀποθετικά. Χωρῶ πρὸς ἔργον. Περιπατῶ εἰς τὴν ... Φοιτῶ τῷ διδασκάλῳ, καὶ φοιτῶ εἰς τὸ διδασκαλεῖον. εἰς ...

pro adhuc viuo. ineſt vero mihi, & licet mihi hoc. & ſimul eſt, & adeſt, & adeſt mihi qdã. pticipat ãt mecũ diuitiarum. pro participatio mihi eſt diuitiarum, impersonaliter. Sum. Indefinitum fui. Futurum, ero a quo & exiſtentium inuenitur paſsiue. Sum pro ſum. & aſſequor hoc, pro aſſequor. Etiam extiti, pro ſum. & perficio ſimiliter. Sed ſum, & ſum. & ſum, poetica. Sed talia ſubſtantiua, & participia aſſumunt attice. Si fueris præſens, ſcribe. Sin vero abſens fueris, redi.

Per ſe neutra.

Per ſe neutra autẽ vocantur, quæ ante ſe nominatiuũ per ſe neutralitatis poſtulát, viuo. & viuo vitam, attice, vixi. viuam, ſed viuificabis me tranſitiuum, diuinę eſt ſcripturæ. diteſco ego, pro diues ſum. dito vero alium, pro diuitem facio, tranſitiuum. ſanus ſum ego. & ſanus ſum corpore. & corpus conceptiue. Sano vero alium, tranſitiuum. prudens ſum ego, pro prudens ſum. prudẽtifico vero aliũ. purus ſum, ꝓ purus ſum purifico vero aliũ. virgo ſum. verus ſum. fœlix ſum. fœlix ſum. fœlix ſum. pius ſum. impius ſum in deum.

Neutra tranſitiua.

Quædã vero vocantur neutra tranſitiua, quę ante ſe nominatiuum poſtulant, & poſt ſe accuſatiuum cum præpoſitione. Aſcendo in montem, deſcendo in cápũ. conſcendo in nauim, & etiam conſcendo nauem. veni in vrbem. veni in forum. vado in ſtudium. Inueniuntur autẽ & proficiſcor, & proficiſcerer deponẽtia. accedo ad opus. deábulo in hortũ. eo præceptori. & eo in præceptorium. curro, quod

ἁπλῶς τρέχω. καὶ θέω πρὸς τὸν διδάσκαλον. ὁμοίως καὶ τὸ τρέ-
χω. καὶ τρέχω ἐπὶ τὸ βραβεῖον. καὶ τρέχω τὸν περὶ ψυχῆς. ὁ δρά-
εἰς τὴν πόλιν. ἀπαντῶ πρὸς τὸ δικαστήριον. αὐτομολῶ πρὸς τοὺς
πολεμίους. Θαμίζω περὶ τὴν ἀγοράν. εἶμι πρὸς τόδε, ἀντὶ τοῦ ἀπέρ-
χομαι.

Οὐδέτερα περιποιητικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα περιποιητικὰ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μετ᾽ αὐτὰ δοτικὴν περιποίησιν σημαίνουσαν. Δουλεύω σοι. δεδούλευκα. δουλεύσω. εἴκω καὶ ὑπείκω. τὸ ὑποχωρῶ. Ἀρέσκω σοι. καὶ ἀπαρέσκω σοι. καὶ ἀρέσκομαι ἄρηται. Ἀρήγω, τὸ βοηθῶ. ἐπικουρῶ. ἀκολουθῶ. ἀχαριστῶ κοινόν. ἔχω σοι χάριν. οἶδά σοι χάριν. ὁμολογῶ σοι χάριν, ἑλληνικόν. ὁμιλῶ. πειθαρχῶ. ὁμοφρονῶ. ὑπαντῶ. ξυναντῶ. ἐντυγχάνω.

Οὐδέτερα κτητικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα κτητικὰ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ᾽ αὐτὰ γενικήν. Χρήζω βιβλίου, ἀντὶ χρείαν ἔχω. καὶ χρήζω κερδᾶναι, ἀντὶ θέλω. Ἀμοιρῶ τροφῆς. Εὐπορῶ φίλων. Ἀπορῶ ἱματίου, ἀντὶ τοῦ στεροῦμαι. καὶ ἀπορῶ τόδε τὸ πρόβλημα, ἀντὶ τοῦ ἀπορίαν προτίθεμαι. Σπανίζω χρημάτων. Τυγχάνω τοῦ σκοποῦ, καὶ ἐπιτυγχάνω. Ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος. Ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀποτυγχάνω. καὶ ἁμαρτάνω ἁμαρτίαν. Ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, καὶ παραπολαύω, καὶ ἐπαπολαύω. ἅπερ σπανίως καὶ μετὰ αἰτιατικῆς. ἀπολαύσω. ἀπέλαυσα καὶ ἀπήλαυον ἀττικῶς.

Οὐδετεροπαθητικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδετεροπαθητικὰ, εἴτε ἰδιοπαθητικὰ, καὶ αὐτοπαθῆ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι,

simpliciter curro. & curro ad pceptorē, similiter & curro & curro ad præmiū. & adeo periculū capitis. vio in ciuitatem. occuro in iudicium. transfugio ad hostes. frequento forum, eo ad hoc, pro discedo.

Neutra acquisitiua.

Quædam aūt vocantur neutra acquisitiua, quæ añ se nominatiuū postulant, & post se datiuū acquisitionem significantem. Seruio tibi. seruiui. seruiam. cedo, & decedo, pro decedo. placeo tibi, & displiceo tibi. & placeo inuenitur. Iuuo, pro iuuo. auxilior. sequor. gratificor commune. habeo tibi gratiam. habeo tibi gratiam. ago tibi gratiam, græcum. conuersor. pareo. consentio. occurro. occurro. occurro.

Neutra possessiua.

Quædam aūt vocantur neutra possessiua, quę ante se ntūm postulant, & post se genitiuum. Indigeo libris, pro indigentiam habeo. & volo lucrari, pro volo. expers sum cibi. abundo amicis. Indigeo vestibus pro priuor. & dubito hanc quæstionem, pro in dubitationem propono. careo pecuniis. assequor propositum, & assequor. Frustror spe. aberro via, pro aberro. & pecco peccatum. fruor bonis. & prętersruor. & superfruor, quę raro & cum accusatiuo. Fruar, fruebar & fruebar attice.

Neutro passiua.

Quędã aūt vocantur neutropassiua, siue sui passiua, & per se passa, quæ ante se nominatiuum postulant.

καὶ σημαίνουσιν αὐτοπάθειαν, καὶ μεθ' αὐτὰ διαφέρει πτώσεις. Πάσχω ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Αλγῶ, τὸ λυποῦμαι· καὶ ἀλγῶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, ἢ ἐπὶ τοῖς κακοῖς. καὶ ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, συνεκδοχικῶς. Αλγέω τὰν κεφαλὰν καὶ τὴν δ' αὖ μέλεα. Χαίρω, τὸ εὐφραίνομαι. καὶ χαίρω τῇ ἀτυχίᾳ τοῦ φίλου, ἢ ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ, ἢ διὰ τὴν ἀτυχίαν. καὶ χαίρω τῇ ἀναγνώσει, ἀντὶ τοῦ πρόσκειμαι. Χαίρω ἐρεῖς οὐχὶ χαίρομαι, ὥσπερ Δάτις ὁ πέρσης οἰόμενος ἀττικίζειν. ἀφ' οὗ δατισμὸς ἁμάρτημα, διότι πρῶτος εἶπε χαίρομαι. Νοσῶ, καὶ νοσῶ νόσον. ἀῤῥωστῶ ἀῤῥωστίαν, ἀσθενῶ ἀσθένειαν συνεκδοχικῶς. λημῶ. λήμαις. πεινῶ. διψῶ. μεθύω. μεθύσκω δὲ ἕτερον. λιμώττω. βουλιμιῶ. ὀφθαλμιῶ. ἀλύω, τὸ ἀδημονῶ. ἐρυθριῶ. ὠχριῶ. γηρῶ καὶ γηράσκω. θνήσκω. κλαίω. καὶ κλαίω τὸν ἀποθανόντα. ὡσαύτως καὶ τὸ θρηνῶ, καὶ δακρύω συνεκδοχικῶς. φρίττω. τρέμω. τοὺς φάγω. καὶ φάγω φόνου, ἀντὶ κατηγοροῦμαι. τὸ δὲ φάγω ἔτι λῃστὰς, καὶ τρέμω τὸν θάνατον, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθροὺς, ἔξωθεν διὰ τοὺς λῃστὰς, καὶ ἐχθροὺς, νοουμένης δηλαδὴ τῆς διὰ προθέσεως, συνεκδοχικῶς. οὕτω γὰρ δεῖ λέγειν τῷ δεινῷ Απολλωνίῳ. Ιστέον ὅτι ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ διάφορος σύνταξις εὑρίσκεται, καὶ παθητικαὶ φωναὶ, ἀδιάφορως οἱ τῆς θείας γραφῆς, καὶ τῶν ποιητῶν, ἔξεστι τὸ κοινὸν ἔθος μεταβάλλειν.

Περὶ μέσων ῥημάτων.

Κοινὸν ῥῆμα εἴτε μέσον ἐστὶ τὸ λῆγον εἰς μαι, καὶ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος σημαῖνον. συντάξεις τὸ μὲν ἐνέργειαν σημαῖνον, ἐνεργητικῶς παθητικῶς κατὰ τὰ εἴδη τῶν ἐνεργητικῶν. τὸ δὲ πάθος, οἷον, βιάζομαι τὸν φίλον, καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου. ἄγομαι τὸν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἄγομαι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. κομίζομαι τὸν ἄνδρα, καὶ κομίζομαι ὑπ' αὐτοῦ. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι καταχρηστικῶς ὀλίγα εἰσί. τὰ δὲ πλεῖστα τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται

& significant sui passionem, & post se varios casus. Patior ab inimicis. doleo pro tristor. & doleo malis amicorum. vel super malis. & doleo caput conceptiue. doleo caput, tibi vero non est curæ. Lætor pro lætor. & gaudeo felicitate amici. vel sup felicitate, vel ob felicitatē, & gaudeo lectiōe, pro incūbo. Gaudeo dices, non gaudeo, sicut Datis Persa existimans atticissare. a quo datismus error. qm̄ primus dixit gaudeo ægroto, & ægroto, tudine. ægroto, tudine, dbilitor, tate conceptiue lippio lippitudinibus. esurio. sitio. inebrior. inebrio alium. famesco. esurio. lippio. mœreo. quod mœreo. erubeo. palleo. senesco. & senesco morior fleo. & fleo mortuum. eodem modo & lugeo, & lachrymo conceptiue. horreo. tremo. fugio. & reus sum cædis, pro accusor. fugio autem latrones, & timeo mortem & timeo inimicos, siue propter latrones, & inimicos, intellecta extrinsecus, per, præpositione conceptiue. Sic enim videtur dicere, docto Apollonio. Notandū in huiusmodi etiam variam constructionem inueniri, & passiuas voces licentia diuinæ scripturæ. & poetarum, quibus licet communem consuetudinem immutare.

De mediis verbis.

Commune verbum siue mediū est desinens in me, & interdū qdē actum, interdū vero passionē significat, & actum quidem significans actiue construes secundū species actiuorum. & passionem vero, passiue. vt violo amicum, & violor ab amico. ago. hominem, & agor ab homine. porto virum. & portor ab eo. Oportet aūt scire pura cōmunia pauca esse, Sed plurima passiua cōmuniter accipi more

ἀττικοῦ. καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν. οἷον τύπτομαι, ἀντὶ δαίρω, καὶ δαίρομαι. ἐτυψάμην, ἀντὶ ἔτυψα καὶ ἐτύφθην. τύψομαι, ἀντὶ τύψω, καὶ τυφθήσομαι. καὶ τἄλλα ὡσαύτως, ὥσπερ ἂν ἡ χρῆσις ἀπαιτῇ. Αἰτοῦμαι. αἰτήσομαι. ᾐτησάμην. Μισθοῦμαι. μισθώσομαι. ἐμισθωσάμην. Ἐπιστρέφομαι. ἐπεστρεψάμην. ἐπιστρέψομαι. Πλάττομαι. ἐπλασάμην. πλάσομαι. Ἐπαινοῦμαι. ἐπῃνεσάμην. ἐπαινέσομαι. Ποιοῦμαι. ἐποιησάμην ποιήσομαι. Φιλοῦμαι. ἐφιλησάμην. φιλήσομαι. Γεννῶμαι. ἐγεννησάμην. γεννήσομαι. καὶ τἄλλα πάμπολλα ὄντα. ἃ συντάξεις καθὰ ἡ ἔννοια τοῦ λόγου ἀπαιτῇ. Ἰστέον καὶ τοῦτο, ὅτι τῶν καλουμένων μέσων χρόνων οἱ μὲν, ἐνεργητικῶς γράφονται. οἷον ὁ τέτυπα καὶ ὁ ἐτετύπειν. διὸ καὶ τοῖς ἐνεργητικοῖς τετάχαται. οἱ δὲ, παθητικῶς καὶ παθητικοῖς τεταγμένοι. οἷον ὁ ἐτυψάμην. ὁ ἐτυπόμην. ὁ τύψομαι, καὶ ὁ τυποῦμαι. περὶ ὧν διάφοροι αἱ δόξαι τῶν ἡμετέρων γραμματικῶν. οἱ μὲν γάρ φασι τὰ μέσα ῥήματα ἀεὶ ἐνέργειαν καὶ πάθος σημαίνειν. οἱ δὲ, εἰ καὶ μέσα λέγονται, ἀλλ' ὅμως τινὰ μὲν, καὶ ἐνέργειαν, τινὰ δὲ πάθος, ὡς ὁ τέτυπα, ὁ ἐτετύπειν ἐνέργειαν. ὁ δὲ τέτηκα, καὶ ἐτετήκειν, πάθος. καὶ τὸ μὲν ἐποιησάμην, ἐνέργειαν. τὸ δὲ ἐλουσάμην, πάθος. ἄλλη δὲ ταύτης ἐγένοντο τῆς δόξης, ὅτι οἱ δύο μέσοι χρόνοι οἱ ἐνεργητικῶς γραφόμενοι πλεῖον ῥέπουσιν εἰς τὸ παθητικὸν, ὡς τέτηκα, ἐτετήκειν. μέμηνα. ἐμεμήνειν. οἱ δὲ γραφόμενοι παθητικῶς τέσσαρες, πλεῖον ῥέπουσιν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν, ἐποιησάμην, ποιήσομαι. ἐπῃνεσάμην, ἐπαινέσομαι. [illegible] δὲ καὶ παθητικῶς λαμβανόμενοι. διὰ δὲ μᾶλλον περιεργείας ἐν τούτοις ἡ τέχνης.

Περὶ ἀποθετικῶν ἐνεργητικῶν.

Ἀποθετικὸν ῥῆμα κυρίως ἐστὶ τὸ παθητικῶς μὲν γραφόμενον, ἐνέργειαν δὲ σημαῖνον, ὡς τὰ πολλά. σπανίως δὲ καὶ πάθος. καὶ τὸ μὲν σημαῖνον ἐνέργειαν, αὐτενέργητον

attico & quæ appellantur media tempora ipsorũ, vt verbero pro verbero, & verberor verberaui ꝓ verberaui, & verberat⁹ sũ. verberabo, ꝓ verberabo, & berabor, & alia similiter, vt vsus postulauerit. peto. petam, petii. mercede conduco. mercede conducã. conduxi. curo curaui. curabo. fingo. finxi. fingam. laudo. laudaui. laudabo. facio. feci. faciam. amo. amaui. amabo. gigno. gegnui. gignam & alia permulta existentia quę construes, vt sensus orõnis postulauerit, sciẽdũ etiã & hoc, ꝙ ex iis, quæ vocantur media tempora, aliqua actiue scribunt, vt verberaui & verberauerã, ideo & in actiuis ordinata sunt, aliqua vero passiue, & in passiuis ordinata, vt verberaui verberaui verberabo & verberabo. de quibus variæ opiniones nostrorum grammaticorum. alii enim dicunt media verba semper actum & passionem significare, alii vero & si media dicuntur, attamen aliqua qdem actum, aliqua vero passionem. vt verberaui & verberabam, actũ. sed liquefactus fui, & fuerã, passionẽ, & feceram actionem. sed lotus sum passionem. alii autem hac fuerunt opinione, quod duo media tẽpora quæ actiue scribuntur, plerunq; vergunt in passiuum, vt liquefactus sum, fuerã. insaniui, isaniuerã. sed quę scribuntur passiue quatuor plerunq; vergunt in Actiuum. feci. faciam. laudaui. laudabo. inueniuntur autem passiue accepta. opus est autem magis diligẽtia in his quam arte.

De deponentibus actiuis.

Deponens verbum proprie est, quod passiue scribitur, actum autem significat vt pleraq;, raro vero & passionem, & actum significans per se actiuum

καλεῖται. τὸ δὲ πάθος, αὐτοπαθές. Τούτου δὲ ἑξαχῶς συντασσομένου, ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικὰ, τὸ πρῶτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μετ' αὐτὸ αἰτιατικὴν πάσχουσαν.

Πρῶτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν.

Αἰτιῶμαί σε, καὶ αἰτιῶμαί σε τῆς κακίας. καὶ αἰτιῶμαι καὶ τόδε τοῦδε, ἀντὶ τοῦ αἴτιον ἡγοῦμαι. Μέμφομαι, διαμέμφομαί σε τῆς ἀχαριστίας, καὶ μέμφομαί σοι μέμψιν δικαίαν· τὸ τοῦ κωμικοῦ. καταμέμφομαι δέ σου. Ἐνθυμοῦμαι. Κτῶμαι. Ἀσπάζομαι, τὸ φιλῶ, καὶ προσαγορεύω. Δέχομαι καὶ ἀποδέχομαί σου τὸν τρόπον. Θεῶμαι. Τεκμαίρομαι. Ληΐζομαι. Τιμωροῦμαι, τὸ κολάζω. Ἡγοῦμαι, τὸ νομίζω. καὶ ἡγοῦμαί σε ἀγαθὸν εἶναι. ἡγοῦμαι δὲ τὸ ἄρχω, γενικῇ. καὶ ἡγοῦμαί σοι τὴν ὁδὸν ἀντὶ τοῦ προηγοῦμαι. Ἐξηγοῦμαι τὰ γεγραμμένα, καὶ ὑφηγοῦμαι καὶ εἰσηγοῦμαί σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ παραινῶ. Ἐπίσταμαι, τὸ γινώσκω. Λογίζομαι. Σκέπτομαι, τὸ φροντίζω. Σκήπτομαι, τὸ προφασίζομαι. Σιτοῦμαι. Διαχειρίζομαι. Καρποῦμαι. Ἰῶμαι. Ἀναίνομαι. Ἀρνοῦμαι. Λυμαίνομαί σε, καί σοι. Δεδίττομαι, τὸ ἐκ φόβου. Μηχανῶμαι. Παλαμῶμαι. Μιμοῦμαι. Πυνθάνομαι, τὸ νοῶ καὶ ἀκούω. πυνθάνομαι τὸ ἐρωτῶ, μετὰ γενικῆς. Ἔρομαι, τὸ ἐρωτῶ. Αἰνίττομαι. Μαντεύομαι. Διαχειρίζομαι, τὸ φονεύω.

Δεύτερον εἶδος.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μετ' αὐτὸ, δοτικήν. Μάχομαί σοι. Ἀνθίσταμαί σοι. καὶ προσίσταμαι, καὶ παρίσταμαι. Ἁμιλλῶμαί σοι. Ἐναντιοῦμαι τοῖς σοῖς λόγοις. Ἀσχολοῦμαι καὶ ἐνασχολοῦμαι τῇ σοφίᾳ. Εὔχομαι καὶ

appellatur, passionē vero, p se passum. Hoc aūt sexcusa nam constructo, sicut & actiua. Prima species postulat ante se nominatiuum agentem, & post se accusatiuum patientem.

Prima species deponentium.

Causor te, & causor te malitiæ. & causor hoc huius, pro causam puto, accuso, & accuso te ingratitudine. & accuso te accusatione, illud Comici. Increpo autem te. Animaduerto. possideo. amplector, quod amo, & saluto. Accipio, & suscipio tuum morem, specto. coniecto. prædor. vlciscor, quod punio, existimo, id quod puto. & puto te bonum esse. dux sum aūt, id qđ dñor, cum gtō. & dux sum tibi viæ, pro præeo. enarro scripta, & subenarro, & introduco tibi hoc, pro admoneo. Scio, idem quod cognosco, cogito, consydero, idem quod cogito. expurgo, idem quod excuso. pasco. affirmo. fructum capio. medeor, renuo. inficior. lædo te, & te. deterreo idem quod terreo. machinor. astute facio. Imitor. Interrogo. idē qđ ittelligo, & audio. Interrogo idē qđ iterrogo cū gtō. interrogo pro interrogo. obscure loquor. vaticinor. Interficio pro occido.

Secunda species.

Secunda species deponentium postulat ante se nominatiuum, & post se datiuum, pugno tibi, aduersor tibi. & tueor, assisto. Contendo. tibi aduersor sermonibus tuis. Incumbo, & Incumbo sapientiæ precor &

προσάχομαι τῷ θεῷ. καὶ ἄχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ
οὗ τὴν ἀχὴν ποιῶ. κατάχομαι δέ σου, καὶ ὑπεράχομαί σου
ἐπάχομαι δέ σε. Θυμοῦμαί σοι. Οργίζομαί σοι.
Επομαί σοι. καὶ ἕπου μετ᾽ ἐμοῦ παιδάριον τὸ τοῦ κωμικοῦ.
Συναγελάζομαί σοι. Φιλιοῦμαί σοι. Χρῶμαι τοῖς σοῖς
καὶ τὰ σά. τὸ δὲ κεχρημένοις, πολλάκις παθητικῶς.
Ανέχομαί σοι. Αποκρίνομαί σοι ἐρωτηθείς.
Απολογοῦμαί σοι ἀντιπαθεῖς. Λοιδοροῦμαί σοι, καί σε παχνίως.
Συντίθεμαί σοι, καὶ προστίθεμαί σοι, καὶ ἐπιτίθεμαί σοι,
καὶ ὑποτίθεμαί σοι τόδε.

Τρίτον εἶδος.

. Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνο-
μαστικὴν, καὶ μεθ᾽ αὑτὸ γενικήν. Εφίεμαί σου. Μεθίεμαί
σου. Γλίχομαι. Ιμείρομαι, τὸ ἐπιθυμῶ. Προΐσαμαι,
καὶ ὑπερίσαμαι, καὶ διΐσαμαι. Επιμελοῦμαι καὶ ἐπιμέλομαι
τῶν σῶν πραγμάτων. Μέμνημαι τοῦ πράγματος, καὶ ἐπὶ τοῦ
τὸ πρᾶγμα σπανίως. Ωνάμην καὶ ἀπωνάμην
μαθημάτων. Αἰσθάνομαι, καὶ αἴσθομαι. Οσφραίνομαι.
Γεύομαι. Απτομαι. τὰ δὲ τῶν αἰσθήσεων πολλάκις καὶ
μετὰ αἰτιατικῆς. Αἰσθάνομαι τὸ νοῶ. μετὰ μετοχῆς.
αἰσθάνομαι φερόμενος ἔξω τοῦ καιροῦ. εἰ δὲ πρὸς ἕτερον
πρόσωπον φέρεται, μετὰ αἰτιατικῆς. αἰσθάνομαί σε
ποιοῦντα τόδε. αἰσθάνομαι τὸ αἴσθησιν ἔχω, μετὰ γενικῆς
αἰσθάνομαι τῆς τῶν λόγων ἡδύτητος. ὡσαύτως καὶ τὸ
γεύομαι, ὀσφραίνομαι. ὀρέγομαι. προμηθοῦμαι. προνοοῦμαι. τὸ
στοχάζομαι. κήδομαι, τὸ φροντίζω. φείδομαι, φυσικῶς.
ἀκριβολογοῦμαι, καὶ τὸ ἐλεῶ. Ακροῶμαι τῶν
Απέχομαι κρεῶν. Επιλανθάνομαί σου, καί σε. Πειρῶμαί σου.
Μεταποιοῦμαι καὶ ἀντιποιοῦμαι τῶν σῶν. Δέομαί σου. καὶ
δέομαί σου τὰ δίκαια, ἤτοι διὰ τὰ δίκαια.

deprecor deum. & precor. pro homine, pro quo precem facio. contra precor autẽ te & deprecor te. Imprecor autem te. Iraſcor tibi, Iraſcor tibi, ſequor te. & ſequere me puelle, illud Comici, Congregor tibi, Concilior tibi, Vtor tuis, & tua. illud autem vſis ſæpenumero paſsiue, tolero te. reſpondeo tibi interrogatus. reſpondeo tibi accuſatus. conuitior tibi, & te raro, Componor tecum, & oppono tibi, & Impono tibi, & ſuppono tibi hoc.

Tertia ſpecies.

Tertia ſpecies deponentium poſtulat ante ſe nominatiuum & poſt ſe genitiuum. Cupio te. dimitto te, Cupio, opto, hoc eſt cupio adſto, & ſuperſto & diſto. Curo & curo tuas res. memini rei, & etiam rem raro, vtilitatem aſſecutus, & aſſecutus diſciplinãs, ſentio & ſentio, odoro. guſto. tango, quæ autem ſunt ſenſus ſæpe & cum actõ. Sentio, hoc eſt cognoſco cum participio. cognoſco latus extra tempus, & ſi ad alteram perſonam fertur, cum accuſatiuo. cognoſco te faciẽtẽ hoc, ſentio, hoc eſt ſenſum habeo cum genitiuo. ſentio ſermonum ſuauitatem. pari modo & guſto. odoro. appeto, præuideo. præcognoſco. Coniecto. Curo. hoc eſt curam habeo. parco hoc eſt accurate loquor, & miſeror. Audio res naturales. Abſtineo carnium. obliuiſcor tui, & te. Experio te. aſſero, & vendico tua. indigeo tui & indigeo tui iuſtis ideſt propter Iuſta.

Τέταρτον εἶδος.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ᾽ αὑτὸ αἰτιατικήν. μεθ᾽ ἣν, ἑτέραν. Πράττομαί σε χρήματα. τοῦτο δὲ καὶ μέσον ἂν εἴη. εἰς πράττομαί σε φόρον. Ἀφῄρημαι δὲ παιδείας ἢ λόγων. οὓς διωκόμενος κτήσασθαι, ὠλιγώρησα. Ἐστερήθην δὲ τῶν ἐμῶν ἄκων. Ἀφαιροῦμαί σε χρήματα ἢ χρημάτων. Ἐργάζομαί σε κακὸν ἁπλῶς, ἐργάζομαι δέ σοι κακὸν κοινῶς.

Πέμπτον εἶδος.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ᾽ αὑτὸ τὸ αἰτιατικήν. μεθ᾽ ἣν, δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως. Δωροῦμαί σοι βίβλον, καὶ δωροῦμαί σε βίβλῳ. Χαρίζομαί σοι ἵππον. Ἀφοσιοῦμαί σοι τὸ χρέος. Εὐαγγελίζομαί σοι νίκην, Ἡγοῦμαί σοι τὴν ὁδόν. Μέμφομαί σοι μέμψιν. Ἐπαγγέλλομαί σοι χρήματα δίχα ἀξιώσεως. Ὑπισχνοῦμαί σοι δὲ τόδε, καὶ ὑπέσχομαι ἀξιωθείς. Ἀπεργάζομαί σοι τόδε. κινοῦμαί σοι, καὶ ἀνακινοῦμαί σοι τὰ ἐμά.

Ἕκτον εἶδος.

Τὸ ἕκτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ᾽ αὑτὸ, αἰτιατικήν. μεθ᾽ ἣν, γενικήν. Αἱροῦμαι καὶ προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου. Ἐξαιροῦμαί σε τοῦ κινδύνου. Παραιτοῦμαί σε τῆς διαβολῆς. Ῥύομαί σε τοῦ χρέους. Ἀντεροῦμαί σε τῆς ποινῆς. Ἀλλάττομαι οἶνον τίτου. Πρίαμαι δοῦλον εἴκοσι μνῶν. Ὠνοῦμαι βίβλον δέκα χρυσῶν. Ἀποδίδομαι τὸ ἱμάτιον πολλοῦ.

Περὶ ἀποθετικῶν παθητικῶν.

Ἀποθετικὸν παθητικόν ἐστι τὸ σημαῖνον αὐτοπάθειαν, καὶ ἀπαιτοῦν πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, πάσχουσαν, καὶ μεθ᾽ αὑτὸ

Quarta ſpecies.

Quarta ſpecies deponentium requirit ante ſe nominatiuum & poſt ſe accuſatiuum poſt quem,alium. Exigo a te pecunias. Hoc vero & medium eſſet. redimo te a tributo. auſero autem eruditionem, vel ſermones quos valẽs poſsidere,paruifeci, priuatus aũt ſum meo Inuitus. auſero a te pecunias vel pecunias iacio tibi malum attice, & facio tibi malum communiter.

Quinta ſpecies.

Quinta ſpecies deponentium poſtulat ante ſe ntũm, & poſt ſe accuſatiuum, poſt quem datiuum. vel conuerſiue. dono tibi librum, & dono te libro. dono tibi equum. remitto tibi debitum. annuntio tibi victoriam. Duco te via. accuſo te accuſatione. Polliceor tibi pecunias ſine rogatu. Promitto vero tibi hoc & promitto non rogatus. efficio tibi hoc. communico tibi, & impertio tibi mea.

Sexta ſpecies.

Sexta ſpecies deponentium poſtulat ante ſe ntũm, & poſt ſe accuſatiuum. poſt quem,gtũm eligo, & prælígo vitam morte. eripio te a periculo. Remoueo te a calumnia. libero te debito. redimo te a pœna commuto vinum tritico, emo ſeruum viginti minis. emo librum decem ducatis. emo veſtem multo.

De deponentibus paſsiuis.

Deponens paſsiuum eſt ſignificans per ſe paſsionẽ, & poſtulans ante ſe nominatiuum patientem, & poſt ſe,

γενικήν. καὶ ἄλλας πτώσεις. Γίνομαι ὑπὸ τοῦ δεῖνος.
Συγγίνομαι δὲ τῷ δεῖνι, καὶ περιγίνομαι τοῦδε. Οἴχομαι, τὸ
φθείρομαι. Οἴχομαι πρὸς τόδε, ἀντὶ πορεύομαι.
Ἄχθομαι, καὶ ἄχθομαι τοῖς κακοῖς τῶν φίλων. Ἥδομαι,
καὶ ἥδομαι τοῖς ἀγαθοῖς. Ἐφήδομαί σοι, ἐπὶ κακοῦ. καὶ
συνήδομαί σοι, ἐπὶ ἀγαθοῦ. Ἀγαλλιῶμαι. Βρενθύο-
μαι. Κεῖμαι. Πένομαι. Θρύπτομαι. Κοιμῶμαι.
Κάθημαι. Ὀδυνῶμαι. Ῥᾳστωνεύομαι. Ψεύδομαι. ἐγὼ
καὶ ψεύδομαί σε, ἀντὶ ἀπατῶ. Καταψεύδομαι δέ σου
Φοβοῦμαι. καὶ φοβοῦμαι τοὺς ἐχθρούς, ἤτοι διὰ τοὺς
ἐχθροὺς συνεκδοχικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς οὐδετεροπαθητικοῖς.
ὡσαύτως καὶ αἰδοῦμαι, καὶ εὐλαβοῦμαι, καὶ αἰσχύνομαι. ἔτι
καὶ ὅσα συντάσσονται αἰτιατικῇ. Ἰστέον καὶ
πολλὰ τῶν κοινῶν ῥημάτων ἔχουσι καὶ ἐνεργητικά. καὶ
πλεῖστα τῶν παθητικῶν κοινὰ γίνονται. Ἔτι τῶν ἀποθετικῶν
ἐνεργητικῶν ἔνια ἐνεργητικὰ ἔχουσιν ἄλλό τι σημαίνοντα.
ὅτε δὲ ἐνέργειαν σημαίνουσιν, οὐδαμῶς σημαίνουσι
πάθος, εἰ μὴ μόνον ἐν τοῖς παθητικοῖς ἀορίστοις. ἐλέχθη
ἠσφαλίσθην. καὶ ἐν τοῖς παρακειμένοις σπανίως. τούτοις
δὲ μάλιστα προσγίνεται ὅσα μέσους ἀορίστους ἔχουσι.
Ἔτι πολλὰ τῶν ῥημάτων εἰς ἀπαρέμφατον ἀποδιδοῦσι τὴν
σύνταξιν. Ἀδυνατῶ γράφειν διὰ τὸ γῆρας. αἰδοῦμαι
ζητεῖν νέος ὤν. Δύναμαι τρέχειν. Ἐπιθυμῶ μαθεῖν.
ἔοικας τῶν ἀγαθῶν εἶναι. Κινδυνεύω ἀποθανεῖν. καὶ κινδυνεύει,
ἀντὶ τοῦ δοκεῖ. μεριμνῶ τοὺς ἐμαυτοῦ θρέψαι παῖδας.
ἔτι πολλὰ τῶν ῥημάτων εἰς ὄνομα καὶ ἀπαρέμφατον
μεταβαίνουσι. Προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου. καὶ προαιροῦμαι
μᾶλλον ζῆν ἢ θανεῖν. ἀρνοῦμαι τὴν στρατείαν, καὶ
ἀρνοῦμαι στρατεύειν. Γινώσκω γράμματα, καὶ γινώσκω
γράφειν. ἔτι πολλὰ τῶν ῥημάτων εἰς ὄνομα μεταβαίνουσι σὺν
ἄνευ προθέσεως. παραγίνομαι εἰς τὴν πόλιν. καταγίνομαι. παρὰ
τόδε. ἔρχομαι πρὸς σέ. πορεύομαι πρὸς τὸν Ἰωάννην. τὸν πο-
νῶ εἰς τοὺς συμπότας. καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν προ-
σωπικῶν, ταῦτα. νῦν δὲ λεκτέον ὀλίγα καὶ περὶ τῶν ἀπροσώπων.

genitiuum,& alios casus, fio a quodam: cōuersor vero cum quodá & supero hunc, consumor ꝙ corrumpor. venio ad hoc. pro eo doleo, & doleo malis amicorum. delector, & delector bonis. exulto tibi gratia mali, & gratulor tibi boni gratia. exulto super bio. iaceo. pauper sum. lætor. dormio. sedeo. doleo. ocior. mentior ego, & decipio te, pro decipio. mentior vero contra te. timeo. & timeo inimicos, siue propter inimicos conceptiue, vt in neutropassiuis. similiter & reuereor. & caueo, & erubesco, & quæcunq; construuntur cum accusatiuo, sciendum multa communia verba habere etiam actiua, & plurima passiua communia fieri. Item deponentium actiuorum, quędā actiua habere aliud quid significātia. cum vero actiuum significant, nequaquam significare passionem nisi solum in indefinitis. susceptus sum, tutatus sum, & in præteritis perfectis raro. his aūt maxime accedūt q̄cunq; media indefinita habent. Item multa verba ad infinitum reddunt cōstructionē. Impotēs sū scribere ob senectutē. erubesco q̄rere iuuenis existens. Possum currere. Cupio discere. videris bonus esse. Periclitor mori. & periclitatur pro videtur. cogito meos ipsius nutrire filios. Item multa verba in nomen, & infinitiuum transeunt. præpono vitam morti. præeligo magis viuere, q̄ mori. recuso expeditionem, & recuso bellare. Noui literas, & noui scribere. Item multa verba in nomina transeunt non sine præpositione. Accedo ad vrbem. proficiscor ad hoc. Venio ad te. eo ad Ioannem. de bacchor in conuiuas. & alia plurima. Sed de perso nalibus hæc. nūc dicēdū est pauca & de impsonalibus.

Περὶ ἀπροσώπων ῥημάτων.

Ἀπρόσωπον ῥῆμά ἐστι τὸ σπανίζον τριπροσωπίας, καὶ μιᾷ καταλήξει ταύτην ἀποπληροῦν. Δεῖ ἐμὲ ἀναγινώσκειν. δεῖ σε ἀκούειν, δεῖ ἐκεῖνον σπουδάζειν. ἀπαιτοῦσι δὲ τὰ ἀπρόσωπα διαφόρους πτώσεις μεθ' ἑαυτὰ, καὶ δο αἰτιατικὰς πολλάκις μετὰ ἀπαρεμφάτου. μίαν μὲν ἐκ τῆς τοῦ ῥήματος φύσεως, ἑτέραν δὲ ἐκ τῆς τοῦ ἀπα— ρεμφάτου. οἷον, δεῖ τὸν καθηγητὴν ἐπιμελῶς διδάσκειν τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς. καὶ δεῖ τοὺς μαθητὰς φιλεῖν καὶ τιμᾶν τὸν διδάσκαλον. Χρή με φιλεῖν σε, καὶ χρή σε ἀντιφιλεῖν ἐμέ. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως, ὅτε μάλιστα τὸ ῥῆμα ἐπ' αἰτιατικὴν φέρεται. Ὁ ἐνεστὼς, δεῖ. ὁ παρατατικὸς ἔδει. τὸ ἀπαρέμφατον δεῖν, ἀντὶ τοῦ πρέπειν. Δεῖ δέ μοι χρημάτων διαλυτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔνδειά μοι ἐστὶ χρημάτων. Ὁ ἐνεστὼς, χρή. ὁ παρατατικὸς χρῆν, καὶ ἐχρῆν. τὸ ἀπαρέμφατον χρῆναι, ἀντὶ τοῦ πρέπειν. τί δὲ χρὴ φίλων; ἀντὶ τίς χρεία φίλων. Πρέπει τοὺς παῖδας τιμᾶν τοὺς γονεῖς. καὶ πρέπει μοι τόδε, ἀντὶ ἁρμόζει. ἔπρεπε. πρέπειν. Μέλλει μοι ἄνθρωπος. καὶ μέλλει μοι τοῦ καὶ μέλλει μοι γράφειν. ἔμελλε μέλλειν. Προσήκει μοι τόδε, καὶ προσήκει μοι καθαίρειν. προσῆκε. προσήκειν. ὁμοίως καὶ ἀνήκει. Ἀρέσκει μοι τὸ καλὸν, καὶ ἀπαρέσκει μοι τὸ κακόν. καὶ ἀρέσκει μοι σπουδάζειν, καὶ ἀπαρέσκει μοι παίζειν. Συμφέρει μοι τόδε, καὶ συμφέρει μοι ὑγιαίνειν. ὡσαύτως καὶ τὸ ἀρκεῖ, καὶ ἐξαρκεῖ, καὶ διαρκεῖ, καὶ καταρκεῖ. καὶ τὸ ἁρμόζει. καὶ τὸ ἔξεστι. συμβαίνει μοι τόδε, καὶ συμβαίνει μοι καθαίρειν ἡμέρας, δοκεῖ μοι τόδε, πολλάκις δοκεῖ μοι ἄριστον φιλοσοφεῖν. καὶ ἐπὶ ἄλλων ἔξεστί μοι τόδε. πάρεστι. μέτεστι δέ μοι τοῦδε, μετουσία ἐστίν. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ παθητικῆς φωνῆς. ὁ δὲ λέγεται αὔριον βρέξαι. δύναται σήμερον τόδε γενέσθαι. τοῦτο, καὶ λέγεται τὸν φίλον ἐλθεῖν. ἥρηταί μοι τόδε. καὶ τὰ περιποιητικά. ἤκουσταί μοι. ἔγνωσταί μοι. καὶ ὑπ' ἐκείνων. καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ ὡς ἐν ἐπιτομῇ

De imperſonalibus verbis.

Imperſonale verbum eſt quod caret triperſonatu. & vna terminatione hunc complet. Oportet me legere. oportet te audire. oportet illum ſtudere. Poſtulāt aūt imperſonalia diuerſos caſus poſt ſe, & duos accuſatiuos ſæpe poſt infinitiuum vnum ex verbi natura, alterum vero ex natura infinitiui, vt oportet præceptorem diligenter docere ſuos diſcipulos, & oportet diſcipulos amare, & honorar̄ magiſtrum. oportet me amare te. & oportet te redamar̄ me, & in ſimilibus eodem modo, cum maxime verbum in accuſatiuum fertur. Præſens oportet. Ptm̄ imperfe. oportebat. Infinitiuum oportere pro decere. opus eſt mihi pecuniis. reſolutiue pro opus eſt mihi pecunia. Præſens oportet. ptm̄ imperfef. oportebat. & oportebat. Infinitiuū oportere, ꝑ decere. Quid vero opꝰ ē amicis? pro quis vſus amicorum? decet filios honorare parentes, & decet me hoc, pro conuenit. decebat decere. curæ eſt mihi homo. & cura eſt mihi hominis. & curę eſt mihi ſcribere. curę erat, curę eſſe. ꝯuenit mihi hoc. & cōuenit mihi dormire. conueniebat. conuenire. ſimiliter & contingit. placet mihi bonum, & diſplicet mihi malum. & placet mihi ſtudere. & diſplicet mihi ludere. confert mihi hoc. & confert mihi ſanum eſſe. ſimiliter & ſufficit, & ſufficit, & ſufficit, & ſufficit. & congruit, & licet. contingit mihi hoc. & contingit mihi dormire die. videtur mihi hoc & videtur mihi optimum philoſophari, & in aliis multis. licet mihi hoc. adeſt. pars eſt autem mihi huius, pro participatio eſt. codē modo & in paſsiua voce cōtingit cras pluere. Poteſt hodie hoc fieri. dicitur. hoc & dicitur amicum venire. dictum eſt mihi hoc. & acquiſitiua auditum eſt mihi. cognitū eſt mihi, & auditū eſt ab illis. & hæc ſatis, vt in breuitatis ſpecie.

παρ' ἄλλοις δὲ διεξοδικώτατα ταῦτα ἀρήσ... Ἔῤῥωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε. ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας ἐξέδοτο, ἔτει ἀπὸ θεογονίας χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑξηκοστῷ ἕκτῳ.

Περὶ αὐθυποτάκτων καὶ ἀνυποτάκτων ῥημάτων.

Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν, αὐθυπότακτα καλεῖται. τὰ δὲ, ἀνυπότακτα. καὶ τῶν αὐθυποτάκτων τὰ μὲν, ἐνεργητικῶς, τὰ δὲ, παθητικῶς προφέρονται. ὡσαύτως καὶ τὰ ἀνυπότακτα. Εἰσὶ δὲ αὐθυπότακτα ἐνεργητικὰ, ὧν τὸ ῥῆμα βαρύνεται, καὶ ἡ μετοχὴ ὀξύνεται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον περισπᾶται. τούτων τὰ ἑνικὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα καὶ τὰ πληθυντικὰ πρῶτα αὐθυπότακτα λέγονται. οἷον, δάκω, δακὼν, δακεῖν, ἐὰν δάκῃς, δάκῃ, ἐὰν δάκωμεν. δράμω, δραμὼν, δραμεῖν, ἐὰν δράμῃς, δράμῃ, ἐὰν δράμωμεν. λάθω, λαθὼν, λαθεῖν, ἐὰν λάθῃς, λάθῃ, ἐὰν λάθωμεν. πίω, πιὼν, πιεῖν, ἐὰν πίῃς, πίῃ, ἐὰν πίωμεν. ἀνάσχω, ἀνασχὼν ἀνασχεῖν, ἐὰν ἀνάσχῃς, ἀνάσχῃ, ἐὰν ἀνάσχωμεν. ὡσαύτως καὶ ἄλλα πλεῖστα. αὐ... δὲ παθητικῶς προφερόμενα, ταῦτα. ἀνάσχωμαι, ἐπιλάθωμαι... σχῶμαι. ἀπόσχωμαι. ἀφίκωμαι. γένωμαι. ... πρόωμαι. καὶ τὰ ὅμοια. ἀνυπότακτα ἐνεργητικὰ καλοῦνται ὧν οἱ ἀόριστοι οὐ φυλάττουσι τὸ τοῦ μέλλοντος σύμφωνον μὴ ἔχοντες δὲ, οὐδὲ ὑποτακτικὰ ποιοῦσι. δώσω. δώσεις. δώσει. δώσομεν. ἀρήσω. ἁμαρτήσω. ἀφήσω. ... παρήσω. ἔτι ἀνυπότακτα καὶ τὸ ἕξω, ἕξεις, ἕξει. ἥξω, ἥξεις, ἥξει. οἴσω, οἴσεις, οἴσει. ὡσαύτως οὐδὲ οἱ παθητικοὶ μέσοι ... πρῶτοι, οὐδὲ οἱ μέλλοντες. αἱρήσομαι. ἀφίξομαι. βουλήσομαι. γενήσομαι. οὐδὲ οἱ ἀττικοὶ μέλλοντες τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ζω ὑποτάσσονται. ἀφανιῶ. κομιῶ. ἀγωνιοῦμαι. βαδιοῦμαι. καὶ τἄλλα.

Apud alios autem latiſsime hæc inuenietis. Valete qui legeritis, & mementote. in Meſana Siciliæ editum eſt. Anno a natiuitate dei milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſexto.

De perſe ſubiunctiuis,& in ſubiunctiuis verbis.

Verborum aliqua per ſe ſubiūctiua vocantur, aliqua vero inſubiunctiua,& per ſe ſubiunctiuorū,aliqua qdē actiue,aliqua vero paſsiue proferuntur. pari modo & inſubiunctiua.Sunt autem per ſe ſubiunctiua actiua, quorum verbum grauatur,& participium acuitur, & infinitiuum circunflectitur. Horum ſingulares ſecundę, & tertiæ perſonæ, & plurales primæ per ſe ſubiunctiuę dicuntur,vt mordeo,qui momordit mordere. ſi, ris. rit, ſi momorderimus.cucurrero,qui cucurrit. currere, Si ris.rit.ſi cucurrerimus. latuero, qui latuit, latere. Si latueris. rit.ſi rimus. bibero qui bibit. bibere. Si ris. rit.ſi rimus. eleuauero. q eleuauit.eleuare.Si eleuaueris eleuauerit. Si eleuauerimus. Sic & alia plurima Paſsiue autem prolata, hæc, retentus fiero pro tentus fiero. abſtinuero. puenero. factus fiero. oblitus fiero. præmiſſus fiero & hmōi. Inſubiunctiua actiua vocant, quorum indefinita non ſeruant futuri conſonantem. non habētes autē, neq; ſubiunctiua faciūt. dabo.dabis. dabit. dabimus. Inueniam. peccabo.dimittam ponā. tranſibo.Itē in ſubiūctiua & habebo.bis. bit.veniā. es niet. feram.res.ret. ſic neq; paſsiua media indefinita prima, neq; futura. eligam. perueniam. accendam. volam. fiam. neq; attica futura, quæ ab in zo, ſubiunguntur. delebo. portabo. cognoſcam. certabo. vadam & cætera.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝ-τίου προοίμιον τοῦ περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος. βιβλίον τρίτον.

ΕΝ τοῖς προεκδοθεῖσιν ἡμῖν δυσὶ βιβλίοις, ἥτε τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου παράδοσις ἐξέδοτο, ἥτε τῶν ῥημάτων εἰς τὰς πτώσεις μετάβασις, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα τοῖς εἰσαγωγικοῖς ἕλλησι καὶ λατίνοις. ταῦτα δὲ πάντα βραχύτατα συνετέθητο, διά τε τὸ τῶν λατίνων ἀλλόφωνον, καὶ διὰ τὸ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας, συζῆν τοῖς οἰκείοις καὶ μὴ δύνασθαι ἀκριβῶς τὰ ἡμέτερα μανθάνειν. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῆς σκιαγραφίας εἰς ἀληθῆ ζωγραφίαν καὶ συνῆλθον, διὰ ζώσης φωνῆς καὶ ἐπιμελείας, γλίχονται τῇ τῆς γλώττης ἁρμονίᾳ καταπληχθέντες, διεξιέναι ἐπιμελῶς εἰδέναι τὸ βάθος δεῖν ᾠήθην διεξελθεῖν καὶ πάντα τὰ λείψανα τῶν παλαιῶν γραμματικῶν καὶ νέων, καὶ πάντας τοὺς ποιητάς, καὶ τρίτον συνθεῖναι περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος, ἐν ᾧ διεξοδικώτατα τεχνολογίαν τινὰ ποιήσομαι περὶ τῆς κλίσεως πάντων τῶν ὀνομάτων, γενῶν τε καὶ καταλήξεων, καὶ σχηματισμοῦ τῶν πτώσεων. οὐ μόνον κατὰ τὴν κοινὴν γλῶτταν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας διαλέκτους, καὶ ποιητικὴν χρῆσιν. ὁμοιοτρόπως καὶ περὶ τοῦ ῥήματος. οἶμαι δὲ τουτὶ πολυωφελέστατον τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἰς πρακτικὴν γραμματικὴν καὶ ποιητικὴν, ἅτε πάμπολλα διεσπαρμένα περιέχον. δεῖ δὲ καὶ τοῖς μαθηταῖς, οὐ μόνον γραμματικῆς ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ ποιητικῆς, καὶ μετρικῆς τέχνης, ἵν᾽ ἀκριβῶς ἐπαΐωσι. πολλὰ γὰρ περιέχει ἀξιώματα τῶν ποιητῶν εἰς βιβλίοις τῆς ἀληθείας. μηδεὶς δὲ θαυμαζέτω, μήτε διασυρέτω, πρὶν ἂν τὸ βιβλίον ἀναγνῷ. οὔτε γὰρ δόξης κενῆς, οὔτε χρημάτων ἐλπίδι, οὔτε ἐπαίνου τοσοῦτον ἀνέτλην τὸν πόνον, ἀλλ᾽ ὠφελείας χάριν τῶν φιλολόγων. οὓς ἢ τῆς δυνάμεως ὠφελεῖν ἀποκνοίη, φθονερὸς ἂν καὶ πονηρός

CONSTANTINI LASCARIS CONSTANTINOPOLITANI PROŒMIUM DE NOMINE. & VERBO LIBER TERTIUS.

In præeditis a nobis duobus libris, & octo partium orationis traditio edita est, & verborum in casus transitio, & alia necessaria introductitiis græcisq; , & latinis, hæc autem omnia breuissime composita sunt & propter latinorum alienã vocẽ,& qm̃ qui in ætate sunt, versantur cũ suis, & non possunt facile nostra discere. Quoniam autem ab vmbratili ad verampicturam peruenerunt per viam vocem, & diligentiam, & linguæ elegantia demulti optant dilig ẽter scire profunditatẽ, oportere existimaui pcursis omnibus reliquis antiquorum grammaticorum, & nouorum, & omnibus poetis & tertium componere de nomine, & verbo, in quo latissime orationis artem quandam faciam de declinatione omnium nominum generumq;, & terminationũ, & formationũ casum non, solum secundũ communem linguam, sed & alias linguas, & poeticum vsum, simili modo & de verbo. puto autem hoc vtilissimum introductitiis in actiuam grammaticam, & fastiuam permulta dispersa continens. opus est autem discipulis non solum grammatices principiis, sed & poeticæ, & metricæ artis, vt diligenter intelligant. multas.n.continet dignitates poetarũ ad cfirmationẽ veritatis. nullus autem admiretur, neq; detractet, antequam librum legerit. non.n.gloria vana, neq; pecuniarum spe, neq; laudis tantum accepi laborem, sed vtilitatis gratia studiosorum quos sequis potens iuuare, torpeat, inuidus, & proditor

κριθείη, τὸ τάλαντον ἀποκρύψας. τί γὰρ ἂν κερδαίνοιμεν ἄλλοις μὴ κοινωνοῦντες ἃ μεμαθήκαμεν; ἢ πῶς οὐ κακῶς καὶ ὀλιγομαθεῖς κριθείημεν, τὰ μετὰ πόνου ἐγνωσμένα κοινὰ μὴ ποιεῖν ἐθέλειν λόγῳ, ἢ γραφῇ. καὶ μάλιστα ἐν τῷ παρόντι, ἐν ᾧ καὶ διδασκάλων, καὶ βιβλίων ἔλλειψις διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ γένους. εἴ τις δ' ὄνησις λατίνοις ἢ γραικοῖς ἐκ τοῦ παρόντος γένοιτο, τοῖς δεινοῖς μὲν περὶ ταῦτα κριταῖς τοῦτο ἀφίημι. ἐμοὶ δὲ ὡς δέδοκται, οὕτω καὶ εἴρηται. σπουδαστέον δὴ, καὶ συνεχῶς ἀναγνωστέον, τῶν πολλῶν χρησίμων καὶ ἀναγκαίων τῆς πρακτικῆς γραμματικῆς χάριν. μεθ' ἣν εἰς τὴν θεωρητικὴν ἀναχθῆναι χρεὼν, ἣν περιέχει τὰ τέσσαρα βιβλία τοῦ σοφοῦ καὶ δυσκόλου Ἀπολλωνίου, ἃ εἰ καὶ δυσνόητα τυγχάνει γε ὄντα, ὅμως ἀναγκαιότατα. Ἔτι τὸ περὶ συντάξεως τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου Μιχαήλου συγκέλου τοῦ ἱεροσολυμίτου, μικρὸν, σαφὲς καὶ ὠφέλιμον. καὶ ἄλλα πολλὰ λογίων ἀνδρῶν. ἀφ' ὧν ἀρυσάμενος ὁ σοφὸς Θεόδωρος, κάλλιστα καὶ ἐλλογιμώτατα τὸ τέταρτον τῆς ἑαυτοῦ γραμματικῆς συνέταξε. ἐξαχνὲς δὲ μὲν, καὶ δηλίου κολυμβητοῦ δεόμενον, ἐπαινετὸν τοῖς εἰδόσι, καὶ ἐπωφελὲς, τὰς σκιὰς τῶν παλαιῶν περιέχον. μετὰ τὰ πρακτικὰ δὴ, εἰς τὰ θεωρητικὰ ἀνακτέον. τῆς τε ἀρρυθμίας, καὶ ἁρμονίας, καὶ καταλληλότητος τῆς ἑλληνικῆς ἀγλωττίας ἀπογευστέον. ἣν οὐκ εἰδ' ὅπως φαῦ κακὴ τύχη σὺν τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς τῶν ἑλλήνων ἀποσβέσασα, σχεδὸν εἰς τὸ μὴ ὂν. μεταβαλεῖν. ἀλλ' οὐκ ἀποκνητέα τὰ καλὰ ἐν ταῖς δυσπραγίαις. τὸ γὰρ καλὸν κατὰ τὸν εἰπόντα, οὐκ ἔσθ' ὅτ' οὐ καλόν. ἄλλως τε καὶ τῶν εἰδότων σπανίων. ὄντων διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ γένους, ὅσον ὀλίγοι, τοσοῦτον ἐπαινετώτεροι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ Καὶ Ῥήματος.

Τμῆμα πρῶτον.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ ὀνόματος, διοριστέον ἂν εἴη πρῶτον αὐτὸ ἔπειτα διαιρετέον. Ὄνομα τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικὸν, σημαντικὸν οὐσίας κοινῆς

iudicari posset, talentũ occultãs. qd. n. lucrati fuerimus alijs non impertiẽtes quę didicimus? vel qũo nõ mali, & paucisciĩ iudicemur, si quę cum labore cognouimus cõia facere nolimus oratione, vel scriptura, & maxime hoc tẽpore, quo & præceptorum, & librorum defectus pp infelicitatem generis. Siqua autem vtilitas latinis, aut gręcis ex hoc libro fiat, grauibus quidem, & in his iudicib⁹, hoc relinquo. mihi ãt vt visum ẽ, ita ẽt dictũ ẽ, Studendũ, & continue legendum est, multorũ vtilium, & necessariorum actiuæ grammaticæ causa, post quam in speculatiuam deduci opus est, quam continent quatuor libri docti, & difficilis Apollonii, qui licet difficiles intellectu sint, tamen valde necessarii. Etiã liber de constructione octo partiũ oratiõis Michaelis Sincele Hierosolymitani, paru⁹, clar⁹ & vtilis, & alii multi doctorum hominum, a quibus hauriens doctus Theodorus optime, & elegantiss. quartum suæ grammaticæ composuit, breuem quidem, & Delio natatore indigentem, sed laudabilem scientibus, & perutilem, vmbras antiquorum cõtinentẽ. Post actiua vtiq; in speculatiuam deducendum est, & concinnitatem, & sonoritatem, & congruitatem græcę elegantiæ degustandũ ẽ. quã nescio quo pacto heu mala fortuna cum aliis bonis græcorum extingues, quasi in non ens commutauit, sed non sunt negligenda bona in infortuniis, nam bonum iuxta q dixit, nõ est, qñ nõ bonũ. præsertim'q; cum docti rari sint ob infortunium generis, quanto pauciores tanto laudabiliores.

LIBER TERTIVS DE NOMINE ET VERBO.

Sectio prima.

Quoniã aũt nobis oratio de nomine, difiniendũ est primum ipsum, hinc diuidendũ. Nomen igitur est pars orationis casualis significans substantiam communẽ, &

ἰδίας τῶν ὑποκειμένων σωμάτων τε καὶ πραγμάτων. Τούτου δὲ τὰ μὲν, ἁπλᾶ καὶ ἀπαθῆ, τὰ δὲ συνῃρημένα καὶ ἐμπαθῆ. καὶ τῶν ἁπλῶν, τὰ μὲν ἰσοσύλλαβα, τὰ δὲ, περιττοσύλλαβα. καὶ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, τέσσαρες εἰσὶ κλίσεις. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, μία. ταῦτα τοι καὶ πέντε κλίσεις εἰσίν. ὧν ἡ μὲν, πρώτη, ἡ δὲ δευτέρα, ἡ δὲ τρίτη, ἡ δὲ, τετάρτη, ἡ δὲ πέμπτη καλεῖται. περὶ ὧν ἐροῦμεν ἀρξόμενοι ἀπὸ τῆς πρώτης.

Περὶ τῆς πρώτης κλίσεως.

Ἡ πρώτη κλίσις, δύο καταλήξεις ἔχει. εἰς ας μὲν τῶν ἀρσενικῶν ἰσοσυλλάβων ὀνομάτων, καὶ εἰς ης ἀρσενικῶν καὶ κοινῶν. οἷον, ὁ αἰνείας, ὁ παπίας. ὁ χρύσης, ὁ πέρσης. ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, ὁ καὶ ἡ ἐθελοντής. τὰ δὲ κοινὰ, οἱ παλαιοὶ διῃρημένως ἔκλινον, ὁ ἐθελοντὴς, καὶ ἡ ἐθελοντὴς λέγοντες. Εὑρήσεις δὲ παρὰ ποιηταῖς ὀνομαστικὰς τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως ὁμοίας ταῖς αὐτῶν κλητικαῖς, ληγούσας εἰς α βραχὺ, ἔθει αἰολικῷ, καὶ βοιωτικῷ, καὶ θεσσαλικῷ. οἷον, ὑβραγόρα, ἀντὶ ὑβραγόρας. θυέστα, ἀντὶ θυέστης. νεφεληγερέτα, ἀντὶ νεφεληγερέτης. μητιέτα, ἀντὶ μητιέτης. ἠχέτα, ἀντὶ ἠχέτης. ἱππότα, ἀντὶ ἱππότης.

Περὶ τῶν εἰς ας ἰσοσυλλάβων ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως.

Ὁ αἰνείας ποίου μέρους λόγου ἐστὶν; ὀνόματος. Ποίου γένους; ἀρσενικοῦ. Ποίου εἴδους; παραγώγου. Πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ αἰνῶ. αἰνέας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰνείας. ποίου σχήματος; ἁπλοῦ. Ποίου ἀριθμοῦ; ἑνικοῦ. Ποίας πτώσεως; ὀνομαστικῆς. ἥτις ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα καλεῖται. ἡ δὲ γενικὴ, πατρική τε καὶ κτητική. ἡ δὲ δοτικὴ, ἐπισταλτικὴ, καὶ χαριστική. ἡ δὲ κλητικὴ, προσαγορευτική. Τὸ ο; μικρόν. τὰ γὰρ ἄρθρα τῆς ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν ἀρσενικῶν καὶ οὐδετέρου γένους διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. Ἐπὶ τοῦ αι δασεῖαν. πᾶν γὰρ ἄρθρον προτακτικὸν καθαρὸν,

propriam subiectorum corporum'q; & rerum. Huius aūt aliqua qdem simplicia, & impassa, aliqua aūt contracta, & passa. ac simplicium aliqua parisyllaba, aliqua plurisyllaba. ac parisyllaborum quatuor sunt declinationes, plurisyllaborum vero, vna. ideo & quinq; declinationes sunt. quæ prima secunda, tertia quarta quinta vocantur, de quibus dicemus incepturi a prima.

De prima declinatione.

Prima declinatio duas terminationes habet in as tm̄ masculinorū parisyllaborū nominū, & ī is masculinorū & communiū, vt hic Aeneas. Papias. Chryses. Persa. hic & hæc latro, hic & hæc volens, sed communia antiqui diuisim declinabāt, hic volens, & hæc volens, dicētes. Inuenies autem apud poetas nominatiuos in as, & in is nominum primæ declinationis similes suis vocatiuis desinentes in a breuem more æolico, & bœotico, & thessalico, vt hybragora, pro hybragoras. Thyesta pro thyestes. nubicoga pro nubicongrega. consiliarius, pro consiliarius. resonās pro resonans. eques pro eques.

De in as parisyllabis nominibus primæ declinationis.

Aeneas cuius partis orationis est? nōis. cuius generis? masculini. cuius speciei? deriuatiuæ. Vnde deriuatur? a laudo. Aeneas & abundātia iota, Aeneas, cuius figuræ? simplicis. Cuius numeri? singularis. Cuius casus? nominatiui, qui rectus, & rectus dicitur. genitiuus autē patriusq;, & possessiuus, Datiuus autem missiuus, & gratificatiu?. vocatiuus āt appellatiuus. Illud o? paruū. nā articuli nominatiui, & vocatiui, singulares masculini & neutri generis, per o paruum scribuntur. Supra o? aspirationem. omnis.n. articulus præpositiuus purus

δασύνεται μόνον. ὑποτακτικὸν δὲ δασύνεται, καὶ τόνον ἐπιδέχεται. Τὸ αι; δίφθογγον. αἰνῶ, αἶνος, αἰνείας, αἰνὸς δίφθογγα. ἐνῶ, ἕνωσις, ἕνος, ψιλά. Ἐπὶ τῷ αι; ψιλή. ἡ γὰρ αι δίφθογγος ἐν ταῖς πολυσυλλάβοις λέξεσι, ψιλοῦται. οἷον, αἴας, αἰνείας. αἶνος. αἰάζω. αἰκίζω. αἰζηός. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο. τότε γὰρ δασύνεται. οἷον, αἷμα. αἱμύλος αἱμασία. πλὴν τοῦ αἵμων, ὁ ἐπιστήμων. σεσημείωται αἱρῶ τὸ κρατῶ, καὶ αἱροῦμαι τὸ βούλομαι καὶ προκρίνω, δασυνόμενα. Τὸ ει; δίφθογγον. αἰνείας γάρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰνείας. Ἐπὶ τῷ ει; ὀξεῖα. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς παροξύνεται. Τὸ ας; μακρόν. τὰ γὰρ εἰς ας ἀρσενικὰ ὀνόματα βαρύτονα, εἴτε ἰσοσύλλαβα, εἴτε περιττοσύλλαβα, καὶ αἱ εἰς ας μετοχαὶ ἐκτεταμένον τὸ ας ἔχουσιν. οἷον, ὁ αἰνείας. ὁ αἴας. ὁ ποιήσας. ὁ γράψας. ἐξαιρεῖται τὸ μέγας ὅτε ἐπίθετον εἴη, καὶ τὸ λᾶας ὅτε προσηγορικόν. ὅτε δὲ ταῦτα κύρια εἰσὶν, ἐκτεταμένον τὸ ας ἔχουσι. σπανίως δὲ εὑρήσεις τὸ ας βραχὺ παρὰ ποιηταῖς ἔθει δωρικῷ, ἐπιμεῖναν φωνήεντος. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ,
Δῆσας ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον.
καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι ὡς γέγραπται, Δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμναι
αἴας αἵματά τε μίμνων.

Περὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων.

Τὰ δὲ εἰς ας ὀξύτονα, εἴτε θηλυκὰ, εἴτε κοινὰ, καὶ τὰ οὐδέτερα, συνεσταλμένον τὸ ας ἔχουσιν. οἷον, ἡ τριάς. ὁ καὶ ἡ ἀρκάς, ὁ καὶ ἡ φυγάς. τὸ κρέας. τὸ κέρας. ὁ δὲ ἱμὰς καὶ ἀνδριὰς, τὸ εἰ καὶ ὀξύνονται, ὅμως ἀρσενικὰ ὄντα, ἐκτείνουσι τὸ ας. καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ κεκρᾶσθαι. ἑλικράς. μελικράς. οἱ Ἴωνες δὲ τὸ α εἰς η τρέπουσιν, ἑρμείης ἀντὶ ἑρμείας, καὶ αὐγείης ἀντὶ αὐγείας λέγοντες.

Περὶ τῆς κοινῆς ἑνικῆς γενικῆς.

Ἡ γενικὴ κοινῶς, τοῦ αἰνείου. τὰ γὰρ εἰς ας καθαρὰ τὴν ἁπλᾶ, ὑπερδισύλλαβα βαρύτονα, εἰς ου ποιοῦσι γενικήν. οἷον, αἰνείας, αἰνείου. κοχλίας, κοχλίου. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ἐν τῇ πρώτῃ καταλήξει ἀκριβέστερον

aspiratur tm̄. Subiunctiuus aūt aspirat & tonū suscipit. Illud æ? diphthongum. Ludo. laus. ęneas grauis cū phtōga. vnio. vnitas, annus, tenuia. Supra æ? tenuis. nā æ diphthongus in multisyllabis dictionibus attenuāt. vt aiax, ęneas. laus. lamentor. verbero. iuuenis. n. si. m inferatur, tunc n aspiratur, vt sanguis. varius. sepes, præter sciens pro sciens. notatum est. teneo pro teneo. & volo pro volo, & propono aspirata. Illud ni? diphthongū, æneas. n. & superabundantia. i. ęneas. Supra ni? Acutus. longa. n. ante lōgam penacuitur. Illud as? longum. nam in as masculina nomina grauisona, vel parisyllaba, vel plurisyllaba, & in as participia longum as habent, vt æneas. aiax. qui fecit, qui scripsit. excipitur magnus cum adiectiuum est, & lapis qn̄ appellatiuū. cum aūt hæc propria sunt, longū as habent. raro autē inuenies as breue apud poetas more dorico, sequēte vocali, & apud Hesiodum in Theogonia. cū ligasset indesinētibus culis Promethea varicōsultū. & apud Alcmanem, vt scriptū est. hasta aūt dolata insaniuit Aiax. sanguines'qꝫ manens.

De in as acutisonis.

In as āt acutisona, siue fœminina, siue cōmunia, & in as neutra, correptū as habēt, vt trinitas. hic & hæc arcas. hic & hæc exul, hæc caro. hoc cornu. hoc lerū. & statua, & si acuuntur, tamen masculina existentia, producunt, as, & quęcunqꝫ a miscendo helicras mulsum. Iones aūt a, in ita vertunt hermees pro hermeas. & Augees pro augeas dicentes.

De communi singulari genitiuo.

Genitiuus cōmuniter huius æneæ. nā in as purum simplicia subisyllaba grauisona in u faciunt genitiuum vt æneas, æneæ, limaca, limacæ. sed de his in prima terminatione diligentius

ἐροῦμεν. Καὶ αἰνεία δωρικῶς. οἱ γὰρ δωριεῖς, τὰς εἰς ας ληγόντων γενικὰς εἰς α μακρὸν ποιοῦσιν. οἷον, αἰνέα, ἀντὶ αἰνείου. κοχλία, ἀντὶ κοχλίου. Οἱ δὲ βοιωτοὶ καὶ αἰολεῖς, αἰνείας λέγουσι, τὸ α μακρὸν φυλάττοντες. καὶ οἱ ἴωνες ἀπαθῶς, αἰνείεω, τὸ α εἰς ε καὶ τὸ ο εἰς ω τρέποντες· καὶ αἰνείω ἐμπαθῶς, ὥσπερ ἑρμείω, ἀντὶ τοῦ ἑρμείου. Τὸ τοῦ; μακρόν. αἱ δίφθογγοι γὰρ πᾶσαι φύσει μακραί εἰσι. παρὰ ποιηταῖς δὲ, πᾶσα δίφθογγος, ὁμοίως καὶ τὸ η καὶ τὸ ω μέγα ἐπὶ τέλους ἑπομένου φωνήεντος, κοινή ἐστι. Ἐπὶ τὸ τοῦ; περισπωμένη. πᾶσα γὰρ γενικὴ καὶ δοτικὴ παντὸς ἄρθρου, περισπᾶται. ὀνομαστικὴ δὲ καὶ αἰτιατικὴ, ὀξύνεται.

Περὶ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς.

Ἡ δοτικὴ ἑνικὴ, τῷ αἰνείᾳ κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τῇ ἐκβολῇ τοῦ σ. ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχει. ὁ αἰνείας, τῷ αἰνείᾳ. καὶ Ἰωνικῶς, αἰνείῃ. Τὸ τῳ; μέγα. τὰ γὰρ ἄρθρα τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, καὶ γενικῆς πληθυντικῆς ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. Ὑπὸ τῷ τῳ; ι. παντὶ γὰρ ἄρθρῳ δοτικῆς ἑνικῆς ὑπογράφεται ι. ὅπερ παρὰ τοῖς παλαιοῖς προσεγράφετο, ὥσπερ καὶ πάσῃ διφθόγγῳ καταχρηστικῇ. Ὑπὸ τῷ α; ι. πάσῃ γὰρ δοτικῇ εἰς α καὶ εἰς η καὶ ω ληγούσῃ, ὑπογράφεται ι ἀνεκφώνητον. οἷον, τῷ αἰνείᾳ τῇ μούσῃ. τῷ λόγῳ. Οἱ αἰολεῖς δὲ καὶ βοιωτοὶ, οὐχ ὑπέγραφον. ὅπερ φυλάττουσιν οἱ ποιηταὶ ἐν ταῖς πεπονθυίαις μεταπλασμὸν δοτικαῖς. ὡς ἀντίμαχος, Πατρίτε κυανοχαίτα ποσειδάονι πεπονθώς. κυανοχαῖτα, ἀντὶ κυανοχαίτῃ. διὰ τὸ μέτρον ἔλεξεν, ἵνα δάκτυλον ποιήσηται.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς ἑνικῆς.

Ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. ὅθεν καὶ τὸ αν μακρὸν ἔχει. ὁ αἰνείας, τὸν αἰνείαν. καὶ ἰωνικῶς, αἰνείην. ὥσπερ ἑρμείην ἀντὶ ἑρμείαν.

dicemus. Et æneæ Dorice. dores.n. in as desinẽtium genitiuos in a longum faciũt, vt æneæ, pro æneæ. limacæ pro limacæ. Bœoti autem, & Aeoles, ęneę dicunt a longum seruantes, & Iones inpasse æneæ illud a in e. & o in o magnum vertẽtes. & ęneæ passe, sicut mercurii, pro mercurii. Illud tu ? longum. dihthongi.n. omnes natura longæ sunt. apud poetas aũt omnis dihthõgus similiter & ita & o magnum in fine sequente vocali communis est. Supra tu ? circunflexus. Omnis.n. genitiuus, & datiuus, omnis articuli circunflectitur, nominatiuus autem, & accusatiuus acuitur.

De datiuo singulari.

Datiuus singularis æneę communiter a nominatiuo, abiectione s. vnde & a longum habet. hic æneas, huic æneæ & Ionice æneæ. Illud to ? magnum. Articuli.n. datiui singularis & genitiui pluralis, in masculino, & neutro genere per o magnum scribuntur. Sub to ? iota. omni.n. articulo datiui singularis, subscribitur iota, quod apud veteres adscribebatur, quemadmodũ, & omni dihthõgo abusiue. Sub a ? iota. omni enim datiuo in a & in ita & o desinẽti subscribit̃ iota nõ prolatũ, vt huic æneę, huic musę. huic sermoni. Aeoles autem, & Bœoti nõ subscribebant, quod seruat poetæ in passis transformationem datiuis, vt Antimachus, patriq; nigricemo Neptuno parens. nigricemo pro nigricemo propter versum dixit, vt dactylum faceret.

De accusatiuo singulari.

Accusatiuus ? hũc æneã, cõmuniter, a nominatiuo mutatione s in n. vnde & an longum habet. hic ęneas, hũc æneam & ionice æneam, vt mercurium, pro mercuriũ.

καὶ αἰνείᾳ ὁμοίως, ὥσπερ ἀμύντεα παρ' Ἡσιόδῳ ἀντὶ ἀμύντα.

Περὶ τῆς κλητικῆς ἑνικῆς.

Ἡ κλητική, ὦ αἰνεία κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ας ἰσοσύλλαβα, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικήν, ὦ αἰνεία. ὅθεν καὶ τὸ α μακρόν ἐστιν. ὁ αἰνείας, ὦ αἰνεία. Πίνδαρος μέντοι, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων ἀκαμαντοχάρμαν αἰχμὰν ἔλεξεν, ἀντὶ ἀκαμαντοχάρμα, ἵν' ἐκφύγῃ τὴν κακοφωνίαν. Πᾶσα δὲ κλητικὴ τὸν ἴσον χρόνον ἔχει τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ, ἢ ἐλάττονα. οὐδέποτε δὲ μείζονα. Καὶ ὦ αἰνείας ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοί, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀνομαστικὰς καὶ κλητικάς. Τὸ ω, μέγα. τὸ γὰρ ω τῆς κλητικῆς ἀεὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, καὶ ψιλοῦται, καὶ περισπᾶται.

Περὶ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς δυϊκῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ καὶ κλητική, ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς. ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν φυλάττουσι. τῷ αἰνείᾳ, τὼ αἰνεία, ὦ αἰνεία. διαφέρει δὲ ἡ ὀνομαστικὴ τῆς δοτικῆς ὅτι ἐκείνης μὲν τὸ τῷ περισπᾶται, καὶ ὑπογραφόμενον ἔχει τὸ ι. ὁμοίως καὶ τὸ α. ταύτης δὲ οὔ.

Περὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς.

Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκή, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ ι καὶ ν. τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν. Καλεῖται δὲ ἡ ὀνομαστική, καὶ αἰτιατική. καὶ ἡ γενικὴ καὶ δοτική. διότι συγγένειαν πρὸς ἀλλήλας αἱ τοιαῦται πτώσεις ἔχουσιν. ὅθεν καὶ μεταβαλλόμεναι, τὴν δύναμιν αὐτῶν λαμβάνουσιν. οἷον, τὼ αἰνεία, ἀντὶ οἱ αἰνεῖαι, καὶ τοὺς αἰνείας. τοῖν αἰνείαιν, ἀντὶ τῶν αἰνειῶν, καὶ τοῖς αἰνείαις. ἡ δὲ κλητικὴ ἐν πάσῃ κλίσει ὁμοία ἐστὶ τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ.

& æneam similiter, vt Amyntam apud Herodotum pro Amyntam.

De vocatiuo singulari.

Vocatiuus o ænea cōmuniter·in as enim parisyllaba a nominatiuo abiectione. faciunt vocatiuum. vnde & a longum est. hic æneas o ænea. Pindarus tamen propter concursum vocalium o indefesse, pugna aiax dixit, pro indefesse pugna, vt effugeret dissonātiam. omnis aūt vocatiuus par tēpus hēt proprio nominatiuo vel minus. nunq̄ autem maius, & o ænea attice, Nam attici eosdem habent nominatiuos, & vocatiuos. Illud o? magnū. nam o vocatiui semper per o magnum scribitur, & attenuatur, & circunflectitur.

De nominatiuo & vocatiuo duali.

Nominatiuus & accusatiuus dualis, & vocatiuus? a singulari datiuo. ideo & a longum seruant, huic æneæ. æneę o ænea. differt autem nominatiuus a datiuo, quia illius quidem to circunflectitur, & subscriptum habet iota. similiter & a, huius autem non.

De genitiuo & datiuo.

Genitiuus & datiuus dualis a nominatiuo duali appositione iota. & n. hi æneę, horū ænearum. vocatur autem nominatiuus & accusatiuus, & gtūs, & datiuus, quia cognationem inter se huiusmodi casus habent, quare & transmutati potentiam suam accipiunt, vt hi æneæ pro hi æneæ, & hos æneas. horum ænearum pro ænearum, & his æneis. Dualis autem ntūs in omni declinatione similis est suo ntō.

Περὶ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντική, καὶ ἡ κλητική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς
δυϊκῆς προσθέσει τοῦ ι. τὼ αἰνεία, οἱ αἰνεῖαι, ὦ αἰνεῖαι.
Ἐπὶ τῷ νη; περισπωμένη. πᾶσα γὰρ φύσει μακρὰ
πρὸ βραχέος κειμένη, περισπᾶται, Τὸ αι, βραχύ·
ἡ γὰρ αι καὶ οι δίφθογγος ἐν τέλει τούτων καὶ τῶν ὁμοίων
εὑρισκόμεναι λέξεων, ἀντὶ βραχέων νομίζονται. οἷον,
αἰνεῖαι, μοῦσαι, λόγοι, ὅμηροι. πεποίημαι, πεποίησαι,
πεποίηται, πεποίηνται. τύπτομαι, τύπτεται. καὶ
τύπτωμαι, τύπτηται. τύπτωνται, τύψασθαι. τύψαι.
ποιῆσαι. ποίησαι. πλὴν τῶν εὐκτικῶν, οἷον, τύπτοι.
τύψαι. καὶ τῶν συγκεκριμένων δοτικῶν. οἷον, λητοῖ.
αἰδοῖ. καὶ τῶν ἐπιρρημάτων. οἷον, οἴκοι. παπαί. βαβαί. χαμαί.
ἐξαιρεῖται τὸ πάλαι, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, ἔκπαλαι, πρόπαλαι.

Περὶ τῆς γενικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ γενική, τῶν αἰνειῶν; κοινῶς. πᾶσα γὰρ γενικὴ πληθυν-
τικὴ παντὸς γένους, εἰς ων λήγει. οἷον, τῶν αἰνειῶν. καὶ
μουσῶν. τῶν βημάτων. ὅθεν καὶ μέσον ὀνομάζεται. ἐπεὶ
τὰ ἀπ' αὐτῆς ἐπιρρήματα μεσότητος. οἷον, καλῶς ἀπὸ
καλῶν. καὶ σοφῶς, ἀπὸ σοφῶν. οἱ αἰολεῖς [illegible]
προστιθέασιν α μακρόν, αἰνειάων ἀντὶ αἰνειῶν, καὶ νυμφάων
ἀντὶ νυμφῶν λέγοντος. Οἱ δὲ δωριεῖς, τὰς περισπωμένας
γενικὰς διὰ τοῦ αν μακροῦ προφέρουσιν. οἷον, αἰνειᾶν, ἀντὶ
αἰνειῶν. καὶ μουσᾶν. ἀντὶ μουσῶν. Ἐπὶ τὸ πλεῖστον
περισπωμένη. πᾶσα γὰρ γενικὴ πληθυντικὴ
ὀνομαστικῆς ληγούσης εἰς αι, περισπᾶται.
αἰνεῖαι, αἰνειῶν. χρῦσαι, χρυσῶν. πλὴν τοῦ χλοῦναι,
χλούνων, καὶ χρῆσαι, χρήστων, καὶ ἐτήσιαι, ἐτησίων.
Ἐπεὶ μὲν θηλυκὴ μονογενὴς εἴη, ὁμοίως περισπᾶται.
οἷον, μοῦσαι, μουσῶν. γλῶσσαι, γλωσσῶν. χωρὶς τῶν [illegible]
ἀφύων. Εἰ δὲ τριγενής, ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ τοῦ ἀρσε-
νικοῦ, ἅγιοι, ἁγίων. ἅγιαι, ἁγίων. δίκαιαι, δικαίων. ἴδιαι.

De nominatiuo & vocatiuo plurali.

Nominatiuus pluralis, & vocatiuus? a nominatiuo, duali appositione iota, hi æneæ. hi æneæ. o æneę. supra illud mi? circunflexus. omnis. n. natura longa ante breuem posita circunflectitur. illud ae? breue. nam αι. & οι. diphthongus in fine harum, & similium inuentę dictionum pro breuibus existimantur, vt æneæ. musę. sermones. Homeri. factus sum. factus es. factus est. facti sunt. verberor verberatur. si verberer verberetur verberentur. verberari. verberasse. facere. fac. præter optatiua, vt, verberaret. verberasset. & contractos datiuos, vt latonæ, verecundię, & aduerbia, vt domi. papæ. heu. humi. excipiuntur olim & quæ ab eo iandiu iampridem.

De genitiuo plurali.

Genitiuus horũ ænearũ? cõiter. oĩs. n. genitiuus pluralis omnis gñis in on desinit, vt horũ ænearũ. harum musarum, horũ graduũ idcirco & medius appellatur, & ab eo aduerbia mediatis, vt bene, a bonorum, & sapienter a sapientum. Aeoles autem apponunt a longum ænearũ, pro ænearũ, & nympharũ pro nympharum dicentes, sed Dores circunflexos, genitiuos per an longum proferunt, vt ænearum pro ænearum, & musarum pro musarum, Supra on? circunflexus. omnis enim genitiuus pluralis, nominatiui desinentis in αι. circunflectitur, vt æneæ ænearum. chrysę, chrysarum. præter apri aprorum, & debitores debitorum, etesiæ, etesiarum. Etiam si fœmininus soligena sit similiter circũflectitur. vt musæ musarum. linguæ linguarum, præter aphyæ, aphiarũ. Si vero trigeneris similisonat genitiuo suo masculino, vt sancti sctõrũ sciç sctarũ. iusti iustorũ. Si vero,

γενικὴ θηλυκὴ διοίσει τῆς ἀρσενικῆς γενικῆς κατὰ τὴν φωνὴν, περισπᾶται. οἷον, ταχεῖς, ταχέων, ταχεῖαι. ταχειῶν. μέλανες, μελάνων, μέλαιναι, μελαινῶν.

Περὶ τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς.

Η δοτικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προσθέσει τοῦ σ. οἷον, οἱ αἰνεῖαι, τοῖς αἰνείαις. καὶ κατὰ προσχηματισμὸν, αἰνείαισι. γίνεται δὲ οὗτος παρὰ ποιηταῖς καὶ ἐνίοτε ἐν ἰωνικοῖς ἐν ταῖς ληγούσαις εἰς αις καὶ εἰς οις δοτικαῖς. οἷον, αἰνείαισιν, ἀντὶ αἰνείαις. λόγοισιν, ἀντὶ λόγοις,

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς πληθυντικῆς.

Η αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς σ. οἱ αἰνεῖαι, τοὺς αἰνείας. Τὸ ας, μακρόν. τῶν γὰρ ἰσοσυλλάβων αἰτιατικῶν τὸ ας ἐκτείνεται. οἷον, αἰνείας. πέρσας. μούσας. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων συστέλλεται. οἷον, αἴαντας. θόαντας. Οἱ δωριεῖς ἑπομένου φωνήεντος, συστέλλουσι τὸ ας τῶν ἰσοσυλλάβων αἰτιατικῶν. τούτου μάρτυς Θεόκριτος ἐν τῷ ... εἰδυλλίῳ, Πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι. τὸ γὰρ χνας, βραχύ ἐστιν, ἵνα ὁ πέμπτος, δάκτυλος γένηται. ἡ δὲ κλητικὴ πληθυντικὴ, ἐν πάσῃ κλίσει ὁμοία τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ. Ὁ αἰνείας. τοῦ αἰνείου κοινῶς, καὶ αἰνεία, δωρικῶς, καὶ αἰνείαο αἰολικῶς, καὶ αἰνείεω ἰωνικῶς. τῷ αἰνείᾳ κοινῶς καὶ αἰνείῃ ἰωνικῶς. τὸν αἰνείαν κοινῶς, καὶ αἰνείην ἰωνικῶς, καὶ αἰνήεα. ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεία κοινῶς, καὶ ὦ αἰνείας ἀττικῶς. τὼ αἰνεία. τοῖν αἰνείαιν. ὦ αἰνεία. Οἱ αἰνεῖαι. τῶν αἰνειῶν κοινῶς, καὶ αἰνειάων αἰολικῶς, καὶ αἰνειᾶν δωρικῶς. τοῖς αἰνείαις, καὶ αἰνείαισι. τοὺς αἰνείας, ὦ αἰνεῖαι.

gtũs fœmininus differet a masculino genitiuo, secundũ vocem circunflectitur, vt veloces, velocium, veloces. velocium. nigri nigrorum. nigræ nigrarum.

De datiuo plurali.

Datiuus pluralis: a nominatiuo plurali appositione s, vt hi æneę. his æneis. & per afformationem æneis. fit autem hæc apud poetas, & rhetores ionicos in desinentibus in αις & οις datiuis, vt æneis pro æneis. sermonibus pro sermonibus.

De accusatiuo plurali.

Accusatiuus pluralis? a nominatiuo plurali mutatione i in s, hi ęneæ, hos æneas. Illud as? longũ. Nam parisyllaborum accusatiuorum as producitur, vt ęneas, persas. musas. plurisyllaborum autem corripitur. vt aiaces thoantes. Dores vero sequente vocali corripiunt as parisyllaborum accusatiuorum. huius testis Theochritus in prima speciecula. omnia permutata fient, & pinus apia ferat. nam chnas breuis est, vt quintus dactylus fiat. Vocatiuus autem pluralis in omni declinatione similis est suo nominatiuo, hic ęneas huius ęneę cõiter, & æneæ dorice, & æneæ ęolice, & æneæ ionice. huic ęneæ cõiter. & æneę ionice. hunc æneã cõiter & ęneam ionice, & ęneam. Vocatiuus o ænea cõmuniter, & o ænea attice. hi æneæ. horum ęnearum, o ęneæ. hi ęneæ. horum ęnearũ communiter, & ænearũ ęolice. ęnearum dorice. his ęneis & ęneis. hos ęneas. o æneę.

Περὶ τῶν εἰς ης ἰσοσυλλάβων ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως.

Ὁ χρύσης πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ χρυσός. τὸ δὲ χρυσὸς ἀπὸ τοῦ ἔρυμαι. Τὸ χρυ; ψιλόν. τὸ γὰρ ἔρυμαι, μηνύω, ἐρύω, ἑλκύω, κωλύω. θύω, δακρύω, ἀνύω, κωκύω, διὰ τοῦ ψιλοῦ γράφονται. τὸ δὲ κυλίω, κονίω, μηνίω, ἐσθίω, διὰ τοῦ ι. Τὸ χρυ, μακρὸν ἢ βραχύ; μακρόν. τὸ γὰρ θύω, ἔρυμαι, λύω, δακρύω, κωκύω, ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ υ ἔχουσιν, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, μακρόν. Ἐπὶ τῷ χρυ; ὀξεῖα. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς παροξύνεται. Τὸ σης; τὰ γὰρ εἰς ης ὀνόματα, εἰς ου καὶ εἰς τος καὶ δος ποιοῦντα τὴν γενικήν, διὰ τοῦ η γράφονται. τὰ δὲ εἰς ος καὶ εἰς ος ποιοῦντα, διὰ τοῦ ι. Οἱ δωριεῖς δὲ τὸ η εἰς α μακρὸν τρέποντες, χρύσας ἀντὶ χρύσης λέγουσιν. ὥσπερ παρὰ Πινδάρῳ, ἑλλανοδίκας, καὶ ἀμφιτρυωνίδας ἀντὶ ἑλλανοδίκης, καὶ ἀμφυτριωνίδης.

Περὶ τῆς γενικῆς ἑνικῆς.

Η γενική, τοῦ χρύσου κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ης βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, χρύσης, χρύσου, πέρσης, πέρσου. καὶ δωρικῶς, χρύσα, ὥσπερ πηλείδα, ἀντὶ πηλείδου, καὶ βοιωτικῶς καὶ αἰολικῶς, χρύσαο. καὶ ἰωνικῶς. χρύσεω.

Περὶ τῆς δοτικῆς.

Η δοτική, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς κοινῶς, ἐκβολῇ τοῦ σ. ὁ χρύσης, τῷ χρύσῃ. καὶ δωρικῶς, χρύσᾳ, τοῦ α μακροῦ ὄντος. τὸ δὲ παρ' Ἀντιμάχῳ σεσημειωμένον, Πατρὶ τε κυανοχαῖτα ποσειδάωνι πεποιθώς, κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ κυανοχαίτῃ γέγονε διὰ τὸ μέτρον. ἔχει καὶ τὸ α βραχὺ ἐστί.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς.

Η αἰτιατική, ὁμοίως ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν κοινῶς. ὁ χρύσης. τὸν χρύσην. καὶ δωρικῶς. χρύσαν.

De in is parisyllaborum nominum primæ declinationis.

Chryses vnde deducitur? ab auro. aurum vero? a libero. Illud chry? tenue. nam libero annuntio libero traho. prohibeo. sacrifico. lachrymo. finio. ploro. per y tenue. scribuntur. sed voluo puluero. irascor. comedo per i, illud chry. longum an breue? longum nam sacrifico, libero. soluo. lachrymo, ploro in præsenti longum & breue y habent, in futuro autem, longum. supra chry? Acut⁹ longa. n. āte lōgā penacuit. Illd sis? i, Nam in is nomina, in u, & in tos & us facientia genitiuum, per ita scribuntur. sed in dos & in os facientia, per Iota. Dores autem ita in a longum mutantes, chryses pro chryses dicunt, sicut, apud Pindarum. hellanodica, & Amphitryonida pro hellanodice, & Amphitryonide.

De genitiuo singulari.

Genitiuus huius chrysæ cōiter. nam in is grauiosa spondaica in u faciunt genitiuum. vt chryses chrysæ. Persa Persæ. & dorice, chrysæ vt pelidę pro pelidæ, & bœotice & æolice chrysæ, & ionice chrysæ.

De datiuo.

Datiuus? a nomītiuo cōiter abiectiōe s. hic chryses, huic chrysę, dorice, chrysæ a longa ente. Illud autem apud Antimachum Patri'q3 nigricomo Neptuno parens, notatum est secundum transfigurationē a nigricomo factū est pp metrū, vnde & breue est.

De Accusatiuo.

Accusatiuus? similiter a nomiatiuo mutatōe s. in n cōmuniter, hic chryses, hunc chrysen. & dorice chrysā

ὥσπερ παρὰ Πινδάρῳ δεσπόταν, ἀντὶ δεσπότην. καὶ ἰωνικῶς χρύσεα. ὥσπερ παρ' Ἡροδότῳ ξέρξεα, ἀντὶ ξέρξην.

Περὶ τῆς κλητικῆς.

Ἡ κλητική, ὦ χρύση κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ης ἰσοσύλλαβα, εἰς η ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ὁ χρύσης, ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύσης ἀττικῶς. σεσημείωται ὁ λάχνης, τοῦ λάχνου, ὦ λάχνα, καὶ πυραίχμης, πυραίχμου, ὦ πυραίχμα. καὶ τό, Μάκαρ ὦ στρεψίαδες, παρ' Ἀριστοφάνει πέπτωκται, καὶ Ἡράκλειδες. Τὰ δὲ εἰς της λήγοντα ἰσοσύλλαβα, εἰς α βραχὺ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὁ ποιητής, τοῦ ποιητοῦ, ὦ ποιητά. ὁ τοξότης, τοῦ τοξότου, ὦ τοξότα. ὁ προφήτης, τοῦ προφήτου, ὦ προφῆτα. ὁ λῃστής, τοῦ λῃστοῦ, ὦ λῃστά. σεσημείωται ὁ αὐλήτης, τοῦ αὐλήτου, ὦ αὐλήτη. ὁ καλλιπέτης, τοῦ καλλιπέτου, ὦ καλλιπέτη. ὁ αἰνορέτης, τοῦ αἰνορέτου, ὦ αἰνορέτη. ὁ φιλοθερσίτης, τοῦ φιλοθερσίτου, ὦ φιλοθερσίτη, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Ὦ φιλοθερσίτη φιλοκέρτομε, οὗ τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ α ἔλεξεν. οἷον, θερσίτ' ἀκριτόμυθε. Ἔτι τὰ εἰς ης ἐθνικά, εἰς α ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὁ σκύθης, ὦ σκύθα. ὁ καππαδόκης, ὦ καππαδόκα. ὁ πέρσης, ὦ πέρσα καὶ ὦ πέρση σπανίως. ὅτε δὲ κύριον ᾖ, εἰς η ποιεῖ τὴν κλητικήν. ὅθεν πολλάκις καὶ Ἡσίοδος, ὦ Πέρση εἴρηκεν. Ἔτι τὰ σύνθετα ἀπὸ τοῦ μετρῶ καὶ πωλῶ καὶ τρίβω, εἰς α ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, μετρῶ, γεωμέτρης, ὦ γεωμέτρα. πωλῶ, βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπῶλα. τρίβω, οἷον, παιδοτρίβης, ὦ παιδοτρίβα. Ἔτι τὰ εἰς πης ποιητικά, οἷον, ὁ κυνώπης, ὦ κυνῶπα. ὅθεν καὶ ὁ ποιητής, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε κυνῶπα. ὁ ἐχθοδόπης, ὦ ἐχθοδόπα. ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς, ἐχθοδόπ' ἀτρείδαις. Ἔτι τὰ εἰς της περιττοσύλλαβα, εἰ μὲν διὰ τοῦ τος κλίνεται, τὴν αὐτὴν ἔχει εὐθεῖαν καὶ κλητικήν. λάχης, λάχητος, ὦ λάχης. εἰ δὲ διὰ τοῦ ντ, εἰς ν ποιεῖ τὴν κλητικήν. τιμῆς, τιμῆντος, τιμῆν. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητική, δυϊκή, ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς τρέπω τὸ ι

vt apud Pindarum herum pro herum, & Ionice chrysen. vt apud Herodotum. Xersem pro xersem.

De vocatiuo.

Vocatiuus ? o chryse communiter. Nam in is parisyllaba in ita faciũt vocatiuũ. hic chryses, o chryse, & o chryse, attice, notatum est lasciuus, huius lasciui, o lasciue, & pyræchmes, pyræchme o pyræchme. Illud beate o strepsiade apde Aristophanem, lusum est. & o heraclide. Sed in tis desinẽtia parisyllaba in a breuẽ faciũt vocatiuũ, vt hic poeta, huius poetę o poeta. hic arcitenẽs, huius arcitenẽtis o arcitenẽs. hic ꝓpheta hꝰ ꝓphetę o ꝓpheta. hic latro, huius latronis o latro. notatum est, hic æeta huius æetæ o æeta. hic callipeta huius callipetæ o callipeta. hic ænareta. huius ęnaretę. o ænareta. hic philothersita. huius philothersitę. o philothersita. sicut apud poetam o philothersita conuitiator. cuius simplex per a dixit, vt Thersita vililoque. Item in is gentilia in a faciunt vocatiuum, vt hic scytha o scyta. hic Cappadoca o cappadoca. hic persa o persa, & o persa raro. quãdo aũt ꝓprium est, in ita facit vocatiuum. vnde sæpe & Hesiodus o persa dixit. Item composita a mensuro & vendo & tero in a faciunt uocatiuum, vt metior geometer. o geometra. vendo bibliopola o bibliopola. tero vt pędotriba o pædotriba insuper in pis poetica vt impudens o impudens. Vnde & poeta, honorem acquirentes Menelao, tibi'qꝫ impudens inimicus o inimice. vnde & Sophocles inimice Atridis. etiam in tis Plurisyllaba. Siquidem per tos declinantur, eundem habent rectum & vocatiuũ. Laches lachetis. o laches. Si aũt per nt, in n faciunt vocatiuum honoratus honorati honorate. ntũs & vocatiuus dualis ? a singulari dtõ mutatiõe ita in a.

ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχουσι. τῷ χρύσῃ, τὼ χρύσα, ὦ χρύσα. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προθέσει τοῦ ι καὶ ν. τὼ χρύσα, τοῖν χρύσαιν. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς προθέσει τοῦ ι. τὼ χρύσα, οἱ χρύσαι, ὦ χρύσαι. Ἡ γενικὴ τῶν χρυσῶν κοινῶς καὶ χρυσᾶν δωρικῶς, καὶ χρυσέων ἰωνικῶς, καὶ χρυσάων αἰολικῶς. Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προθέσει τοῦ σ. οἱ χρύσαι τοῖς χρύσαις. καὶ προσχηματισμῷ, χρύσαισι. καὶ ἰωνικῶς χρύσῃσι, τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς σ. οἱ χρύσαι, τοὺς χρύσας. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης. ὧν τῷ κανόνι πάντα σχηματίσεις τῆς πρώτης κλίσεως ἀρσενικὰ καὶ κοινά.

Κανών.

Ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου κοινῶς, καὶ χρύσα δωρικῶς, καὶ χρύσαο αἰολικῶς, καὶ χρύσεω ἰωνικῶς. τῷ χρύσῃ κοινῶς, καὶ χρύσᾳ δωρικῶς. τὸν χρύσην κοινῶς, καὶ χρύσαν δωρικῶς, καὶ χρύσεα ἰωνικῶς. ὦ χρύση κοινῶς, καὶ ὦ χρύσης ἀττικῶς. Τὼ χρύσα, τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα. Οἱ χρύσαι. τῶν χρυσῶν, καὶ χρυσᾶν, καὶ χρυσάων, καὶ χρυσέων. τοῖς χρύσαις, καὶ χρύσῃσι. τοὺς χρύσας, ὦ χρύσαι.

Περὶ τῆς δευτέρας κλίσεως.

Ἡ δευτέρα κλίσις δύο καταλήξεις ἔχει εἰς α καὶ η θηλυκῶν ὀνομάτων. οἷον, ἡ μοῦσα, ἡ μαῖα. ἡ τιμὴ, ἡ ἑλένη.

Περὶ τῶν εἰς α θηλυκῶν.

Ἡ μοῦσα πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ μῶσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ οὖσαι, ὁμόουσαι, καὶ μοῦσαι. Τὸ η; η. τὰ γὰρ θηλυκὰ ἄρθρα διὰ τοῦ η γράφονται. Τὸ μου; μακρόν. αἱ δίφθογγοι πᾶσαι. Ἐπὶ τῷ μου; περισπωμένη. πᾶσα γὰρ φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας κειμένη, περισπᾶται. Τὸ σα; βραχύ. περὶ οὗ εἰδέναι δεῖ, ὅτι πᾶν θηλυκὸν ἔχον εἰς α λῆγον ὀξύτονον, ἢ περισπώμενον, ἐκτεταμένον ἔχει αὐτό. οἷον, χαρά. πονηρά. φοβερά. ἀθηνᾶ. μνᾶ.

vnde & a longum habent, huic chrysæ. hi chrysæ o chrysæ. Genitiuus & datiuus dualis? a nominatiuo duali additione iota & n, hi chrysę. horum chrysarum. Nominatiuus & vocatiu⁹ pluralis? a nominatiuo duali additione iota. hi chrysæ. o chrysæ. Genitiuus? chrysarum communiter & chrysarũ dorice, & chrysarũ. Ionice, & chrysarum æolice. Datiuus pluralis? a nominatiuo plurali appositione s. hi chrysæ his chrysis & afformatione chrysis & Ionice, chrysis mutatione a in ita, & iota subscripto. Accusatiuus pluralis? a nominatiuo mutatione iota in s, hi chrysæ hos chrysas. & hæc quidem de in as & in is. quorum regula omnia formabis masculina, & communia.

Regula.

Hic chrysa. huius chrysę cõmuniter, & chrysę dorice, & chrysæ æolice & chrysæ, ionice. huic chrysæ communiter & chrysæ dorice. hũc chrysen cõmuniter & chrysen dorice, & chrysen ionice. o chryse cõmuniter & chrysæ attice. hi chrysæ. horũ chrysarũ. o chrysæ. hi chrysæ. horũ chrysarũ. & chrysarũ, & chrysarũ &. rum his chrysis, & chrysis. hos chrysas, o chrysæ.

De secunda declinatione.

Secũda declĩtio duas termĩatiões hẽt. i a & ita fœmininorum nominum, vt musa. maia. honor. Helena.

De in a fœmininis.

Musa vnde deducitur? ab inuenire, vel a simul existentes. simul existẽtes & musæ. illud i? ita. nã fœminina articuli per ita scribuntur. Illud ma? lõgum, diphthongi omnes. supraimu? circunflexus. omnis enim natura longa ante breuem posita, circunflectitur. Illud sa? breue. de quo scire oportet, q̃ oẽ fœmininum in a definens acutum aut circũflexũ productum habet illud, vt gaudium. mala. formidolosa minerua. mina.

ναυτικᾶ. ἀργυρᾶ. σιδηρᾶ. Ἔτι εἰ παροξύτονον διὰ τοῦ ια. οἷον, προσῳδία κοιλία. τραγῳδία. κακῳδία. κωμῳδία. Ἔτι εἰ ἀπὸ τοῦ ευω ῥήματος γίνεται, οἷον, βασιλεύω, βασιλεία. ἀριστεύω, ἀριστεία. κολακεύω, κολακεία. δουλεύω, δουλεία. Ἔτι εἰ ὑπερδισύλλαβον εἴη τῇ αι διφθόγγῳ παραλῆγον. οἷον, ἀθηναΐα. σεληναΐα. Ἔτι εἰ εἰς ρα μονοφθόγγῳ παραλῆγον. οἷον, πήρα. θήρα. χώρα. ἢ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου. οἷον, πέτρα. ἄγρα. καθέδρα. πλὴν τοῦ τάναγρα, καὶ σκολόπενδρα. Ἔτι τὰ εἰς δα, καὶ εἰς θα. οἷον, λήδα. κιασσίθα. καὶ τὰ εἰς α θηλυκὰ ἐπίθετα ἀπὸ τῶν εἰς ος τῇ γενικῇ τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ ὁμοχρονοῦντα, ἐκτεταμένον ἔχουσιν. οἷον, ἀνδρεῖος, ἀνδρείου, ἀνδρεία. θεῖος, θείου, θεία. λόγιος, λογίου, λογία. πλὴν τοῦ πέπειρος, πέπειρα. δῖος, δῖα. ἴος, ἴα. καὶ μίος, μία. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἐπίθετα τῇ γενικῇ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν ὁμοχρονοῦντα, συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ α. οἷον, γλυκύς, γλυκέος, γλυκεῖα. ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖα. ὀξύς, ὀξέος, ὀξεῖα. βαρύς, βαρέος βαρεῖα. Ἔτι τὰ δισύλλαβα παραλήγοντα τῇ αι διφθόγγῳ, συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ α. οἷον. μαῖα. γαῖα. γραῖα. αἶα. Ἔτι τὰ εἰς ρα διφθόγγῳ παραλήγοντα. οἷον, πεῖρα. μοῖρα. πλὴν τοῦ φαίδρα. σαῦρα. αὖρα. λαύρα. Ἔτι τὰ εἰς ἄλλο τι σύμφωνον λήγοντα. οἷον, μοῦσα. πεῖρα. δίψα. Ἔτι τὰ προπαροξύτονα. οἷον, δέσποινα. αἴγινα. ἀσέβεια. ἀγένεια. θάλασσα.

Περὶ τῆς γενικῆς.

Ἡ γενικὴ, τῆς μούσης. τὰ γὰρ εἰς α καὶ εἰς η θηλυκὰ, κοινῶς εἰς ης ποιοῦσι τὴν γενικήν. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι μόνα τὰ εἰς α μακρὸν, καὶ εἰς α καθαρὸν, καὶ εἰς ρα, καὶ εἰς δα, καὶ εἰς θα ὀνόματα θηλυκὰ, φυλάττουσι τὸ α ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς. οἷον, ἀθηνᾶ, ἀθηνᾶς, ἀθηνᾷ. μαῖα. μαίας μαίᾳ. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ. λήδα, λήδας, λήδᾳ. μάρθα, μάρθας, μάρθᾳ. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα, τρέπουσι κοινῶς τὸ α εἰς η. οἷον, μοῦσα, μούσης, μούσῃ. δόξα, δόξης δόξῃ. ῥίζα, ῥίζης, ῥίζῃ. Οἱ ἴωνες δὲ τὸ α μακρὸν τῶν εἰς α εἰς η τρέπουσιν,

nauſicaa.argentea ferrea. Etiam ſi penacutum per i a vt accentus. Aluus. tragœdia malicinium.comœdia. Etiam ſi ab euo verbo fiunt, vt regno, regnum. optimigero. optimificium. Adulor. adulatio. ſeruio ſeruitus. Etiam ſi ſupra biſyllabum ſit æ diphthongo penultimans, vt minerua. luna. etiam ſi in ra vniſona penultimans, vt pera. venatio.regio. vel cum connexione conſonantis, vt petra,piſcatio. cathedra. excepto thanagra, & centipeda. etiam in da, & tha, vt leda. ciſſetha. & in a fœminina adiectiua ab in os genitiuo proprii maſculini contemporantia productum habent, vt fortis fortis fortis. diuinus diuini diuina. doctus docti docta. excepto maturus matura. diuus diua. ſolus ſola. vnus vna. Ab in ys vero adiectiua genitiuo propriorum maſculinorum contemporantia correptum habent a, vt dulcis dulcis dulcis. Iucundus cunda cundum. Acutus acuti acuta. grauis, uis grauis. Etiam diſsyllaba penultimantia e diphthongo correptum habent a, vt maia terra. Anus. tellus. etiam in ra diphthõgo penultimãtia,vt expiẽtia. parca.excepto phædra lacerta.aura.laura. Etiam in aliam quampiam conſonantem, vt muſa. fames. ſitis. Etiam antepenacuta, vt hora egina.pietas nobilitas.mare.

De genitiuo.

Genitiuus? hꝰ muſæ.nã in a & ita fœminina cõiter in is faciũt genitiuũ.oportet autẽ ſcire, quod ſola in a longum, & in a purum,& in ra & in da, & in tha nomina fœminina ſeruant a in genitiuo & datiuo, vt minerua mineruæ mineruę. maia maiæ maiæ. dies diei diei. leda ledæ ledæ. martha marthæ marthę. Alia vero omnia vertunt cõiter a in ita, vt muſa muſę ſæ. gloria glorię.riæ. radix radicis radici.Iones vero a longã eorũ q̃ in a in ita vertentes,

ἱστορίη ἀντὶ ἱστορία, καὶ ἡμέρη, ἀντὶ ἡμέρα λέγουσιν. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἑνικῶν ἄλλων πτώσεων. Οἱ δωριεῖς δὲ, τοὐναντίον τὸ η εἰς α μακρὸν τρέποντες, ὠδὰ ἀντὶ ὠδὴ, καὶ τιμὰ ἀντὶ τιμὴ λέγουσι. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τῶν συμφώνων τὰ μὲν, ἔχουσι τελικὸν τὸ α. τὰ δὲ, τὸ η. τὰ δὲ, ἀμφότερα. τὸ ξ ψ ἐν σ καὶ δύο, καὶ δύο λλ, τὸ α ἔχουσιν. οἷον, ῥίζα. δόξα. δίψα. μοῦσα. θάλασσα. θύελλα. σκύλλα. πλὴν τοῦ ἔλλη καὶ πέλλη. τὸ δὲ β, γ, δ, ἐν λ, μ, π, τ, φ, χ, τὸ η ἔχουσιν. οἷον, θήβη. στέγη. ἴδη. αὐλή. φυλή. πλὴν τοῦ παῦλα, καὶ ἀνάπαυλα. οἴμη. πηνελόπη. ἀρετή. νύμφη. ψυχή. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λ ἐν ἐπιπλοκῇ ἑτέρου συμφώνου τὸ η ἔχει. οἷον, κέχλη. τρίγλη. ὁμίχλη. ζάγλη. καὶ ζάγλα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Τὸ δὲ θ, καὶ κ, καὶ ν, τὸ α καὶ η ἔχουσιν. οἷον, μάζα [illegible] δὲ γαῖ[illegible] λήθη. ναυτικὰ, ἰσδόκη. ἀθηνᾶ, εἰρήνη. ἡ θέκλα αὐγοῦσα, λαπινικά. αὐτοὶ γὰρ ἔθει αἰολικῷ τὸ η εἰς α βραχὺ τρέποντες, θέκλα ἀντὶ θέκλη, καὶ νύμφα ἀντὶ νύμφη καὶ ἀφροδίτα ἀντὶ ἀφροδίτη λέγουσι. καὶ τὰ εἰς ρα μονογενῆ εἴτε ἐπίθετα, τὸ α ἔχουσιν. οἷον, ἡμέρα, φαλάκρα, πο-δάγρα, φοβερὰ, καθαρά. πλὴν τοῦ ἄκρη, κόρη, κόρρη. ἀδέρη, ἀν-δέρη, κύρη, τερψιχόρη, ἐφύρη, ὀλυκρή. κάτρη. ἄγρη, [illegible] σάρη, ἴρη. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν μονογενῶν. Τὰ δὲ θηλυκὰ τῶν εἰς ος καθαρὸν ἐπιθέτων, τὸ α ἔχουσιν. [illegible] λόγιος, λογία. τίμιος, τιμία. σεσημείωται ὄγδοος, ὀγδόη. τὰ δὲ μὴ καθαρὸν, τὸ η. οἷον, σοφὸς, σοφή. καλὸς, καλή. χωρὶς τῶν εἰς ρος ληγόντων. οἷον, καθαρὸς, καθαρά. πονηρὸς, πονηρά. Ὁμοίως καὶ τῶν φωνηέντων τὸ μὲν α, τὸ [illegible] ἔχει τελικόν. οἷον, δανάη. τὸ δὲ ε, τὸ α. οἷον, θέα, [illegible] τὸ δὲ ι, τὸ α. οἷον, μανία, ἀνία. τὸ δὲ ο, τὸ α καὶ τὸ η. [illegible] τὸ δὲ [illegible] στοά. ἀκοή. τὸ δὲ υ, τὸ η. οἷον, λιβύη. ἐγγύη. τὸ δὲ [illegible] τὸ η, οἷον, ζωή. ἰωή. Ἡ δοτικὴ τῇ μούσῃ, ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ. μούσης, μούσῃ. καὶ μούσῃ [illegible] Ἡ αἰτιατικὴ ἀπὸ τῆς ὀνοματικῆς, προσθέσει τοῦ ν. [illegible] τὸ α βραχὺ ἔχει. ἡ μοῦσα, τὴν μοῦσαν. Ἡ κλητικὴ ὦ μοῦσα. τὰ γὰρ εἰς α καὶ εἰς η θηλυκὰ τὴν αἰτια[illegible]

historiæ pro historiæ, & diei pro diei dicunt. similiter & in singularibus alijs casibus. Dores vero contra, ita in a lungum vertentes cantus pro cantus,& honor pro honor dicunt. oportet autem & hoc scire, quod consonatium aliæ quidem habent finale a, aliæ ita, aliæ vtraque. z. x. ps. vnum s,& duo,& duo lambda a habent, vt radix, gloria. sitis. musa. mare. procella. scylla excepto helle & mulctra. sed b g. d. vnum l. m. p. t. ph. ch. i habent, vt Thebe teges. ida. aula. tribus præter quies, & requies. cantilena Penelope. vitus. nympha. anima, similiter aũt & l, in cõplicatiõe alterius cõsonãtis i, hẽt, vt turdelle. mulius. nebula. pars iugi & pars iugi apud antiques. Sed th. &c. & n. a & i habent, vt Martha oblivio. Nausicaa. pharetra. Minerua. pax. thecla autẽ & augusta latina, hi enim more æolico i in a breuem vertentes Thecla pro thecla & nympha pro nympha, & venus pro venus dicunt. Et in ra seligena siue adiectiua a habent, vt dies phalacra. po dagra. terribilis. pura. præter sũmitas. puella. gena puls collũ. cyre. terpsicore ephyre. holycre. catre. agre. anti- fare. ire. & hæc de seligenis. fœminina autem in es purum adiectiuorum a habent, vt eloquẽs. eloquẽs. pretiosus. pretiosa, notata sunt. octau⁹ octaua. sed q̃ nõ purũ, i, vt sapiẽs, sapiẽs. pulcher chra. præter in ra desinentia, vt purus, pura. malus, mala. Similiter & vocalium, alpha quidem ita, habet finale, vt danae, Sed i, a, vt spectaculum. dea. Sed e, a vt dementia, tristitia. o autem a & i, vt porticus, auditus. y autem i, vt Libya. vadimonium. o autem ita, vt vita. vox. Datiuus? huic musæ a genitiuo, abiectione s, musæ, musę & musæ dorice, Accusatiuus? a nominatiuo additione s, vnde & a breue habet. hæc musa, hanc musam. Vocatiuus? o musa, nam in a, & in ita fœminina eundem

ἔχουσιν ὀνομαστικὴν καὶ κλητικήν. ἡ μοῦσα, ὦ μοῦσα. ἡ τιμὴ, ὦ τιμή. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ δυϊκὴ, ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχουσι, μὴ ὑπογραφομένου ι. τῇ μούσῃ, τὰ μούσα, ὦ μούσα. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ ι καὶ ν. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ ι. τὰ μούσα, αἱ μοῦσαι. ὦ μοῦσαι. Ἡ γενικὴ πληθυντική. τῶν μουσῶν κοινῶς, καὶ μουσᾶν δωρικῶς, καὶ μουσάων αἰολικῶς, καὶ μουσέων ἰωνικῶς. Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς προσθέσει τοῦ σ. αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις καὶ πλεονασμῷ, μούσαισι. καὶ ἰωνικῶς, μούσῃσι τροπῇ τοῦ α εἰς η καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντική, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς σ. αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας.

Κανών.

Ἡ μοῦσα, τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν. ὦ μοῦσα. Τὰ μούσα. ταῖν μούσαιν. ὦ μούσα. Αἱ μοῦσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μούσαις. τὰς μούσας. ὦ μοῦσαι.

Περὶ τῶν εἰς η λῃγόντων.

Τιμὴ πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ τίω. ὅθεν καὶ τὸ τι μακρὸν ἔχει. Τὸ τι; ι. τίω, χρίω, κυλίω, μηνίω, ι. χρέω δὲ καὶ κλείω καὶ ὀψείω, καὶ κιχείω, διφθόγγοι. Τὸ μη; η. πάντα τὰ εἰς η θηλυκὰ διὰ τοῦ η γράφονται. Ἐπὶ τῷ μη; βαρεῖα. πᾶσα γὰρ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἀσυνχέρετος, ὀξύνεται. ἐν δὲ τῇ συνεπείᾳ, τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν τρέπομεν. ἡ γενικὴ, τῆς τιμῆς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, προσθέσει τοῦ ς. τιμή, τιμῆς. καὶ δωρικῶς, τιμᾶς. Ἐπὶ τῷ μης; περισπωμένη. πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. τιμῆς, τιμῇ. σοφοῦ, σοφῷ.

habent nominatiuum, & vocatiuum, hæc musa o musa. hic honor o honor. Nominatiuus, & vocatiu⁹ dualis a singulari datiuo. mutatione ita in, a, vnde & a longum habent, non subscripto iota. huic musę hæ musę o musę. Genitiuus & datiuus dualis? a nominatiuo, duali additione i, & n. hæ musæ harum musarum. Nominatiuus pluralis, & vocatiuus? a nominatiuo, duali additione iota. hę musę hæ musę. o musæ, Gtūs pluralis? harum musarum cōmuniter, & musarum dorice, & musarum æolice. & musarum ionice. Datiuus pluralis? a nominatiuo plurali, appositione s, hæ musę, his musis. & pręfiguratione musis, & ionice musis. mutatione a in ita, & iota subscripto. Accusatiuus pluralis? a nominatiuo plurali, mutatione i, in s, hæ musæ. has musas.

Regula.

Hæc musa. h⁹ musæ. huic musæ. hāc musam. o musa, hæ musæ, harum musarum. o. musæ. hæ musæ. harum musarum. his musis. has musas. o musæ.

De in i finientibus.

Honor vnde deducitur? ab honoro. vnde & ti lūgū habet. illud ti? i, honoro. vngo. voluo. irascor i, egeo āt claudo & coquo, & fortior diphthongantur. Illud mi? ita. omnia in i, fœminina per i, scribuntur. Supra mi? grauis. omnis enim nominatiuus, & accusatiuus incōtractus acuitur. in consequētia vero acutū in grauem vertimus. Genitiuus? honoris. a nominatiuo, appositiones, honor honoris, & dorice honor. s. Supra mis? circunflexus. omnis genitiuus, & datiuus in longam desinens in fine habens accentum, circunflectitur. honoris. honori. sapientis sapiēti. Dtūs?

ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ. τιμῆς, τιμῆ: καὶ δωρι-κῶς, τιμᾶ. αἱρήσεις δὲ καὶ παρὰ ποιηταῖς το... δοτικὰς πεπονθυίας μεταπλασμὸν διὰ τὸ μέτρον, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν θ Ἰλιάδος. Πιερότη... μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι, ἀντὶ ὑσμίνῃ, καὶ ἀλκὶ πεποιθώς, ἀντὶ ἀλκῇ. καὶ παρὰ Καλλιμά-χῳ, Μή με τὸν ἐν δωδῶνι λέγοι μόνον εἵνεκα χαλκοῦ, καὶ ἀντὶ δωδώνῃ. Ὁμοίως δὲ γίνεται αὐταῖς ὁ ποιητι... προσχηματισμὸς παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ὅθεν καὶ ὁ π... ἐν τῷ β τῆς Ἰλιάδος, Ὡς φήτρη φήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις. ἡ τοιαύτη δὲ παραγωγὴ γίνεται ἐν πολλαῖς πτώσεσι διαφόρων ὀνομάτων. ἐν ὀνομαστικῇ, ἀντὶ ὡς ἑτέρηφιν, ἀντὶ ἑτέρη. ἐν γενικῇ, ὡς χαλκόφιν, ἀντὶ χαλκοῦ. ἐν δοτικῇ, ὡς βίηφι, ἀντὶ βίῃ. ἐν αἰτιατικῇ, δεξι... ὡς ἔννηφιν, ἀντὶ ἔννην. καὶ δεξιόφιν, ἀντὶ δεξι... ἐν κλητικῇ, ὡς οὐρανίαφι φίλη, ἀντὶ οὐρανία φίλη. τιμή. Ἡ αἰτιατική, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, προσθέσει τοῦ ν. αἰτιατική, τιμήν. καὶ δωρικῶς, τιμάν. τὴν δὲ τοιαύτην αἰτιατικὴν ὁ Θεοδόσιος ἐν τῷ περὶ τόνων πάσχειν φησὶ μεταπλασμόν, ὡς Φύγα δ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους, ἀντὶ εἰς φυγήν. δύναται δὲ εἶναι φυγάδ', ἀντὶ εἰς φυγάδα, ἀπὸ τοῦ φυγὰς δι... φυγάδος. Ἡ κλητική, ὦ τιμή. τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ σχηματίσεις τῷ κανόνι τῆς μονάδος καὶ πᾶν ὄνομα θηλυκὸν εἰς α καὶ εἰς η λῆγον.

Περὶ τῆς τρίτης κλίσεως.

Ἡ τρίτη κλίσις δύο καταλήξεις ἔχει, εἰς ως ἀρσε-νικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων ἀττικῶν, καὶ εἰς ων οὐδετέρων. οἷον, ὁ μενέλεως. ἡ ... ὁ καὶ ἡ ἄγεως, καὶ τὸ ἄγεων. Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ ἀττικοὶ τῶν εἰς ως καθαρὸν κοινῶν ὀνομάτων τῆς τε... κλίσεως τὴν λήγουσαν ἐκτείνοντες, καὶ τὴν παραλήγουσαν συστέλλοντες, σχηματίζουσι τὰ εἰς ως, φυλάττοντες τὸν αὐτὸν τόνον. οἷον. ὁ μενέλαος, ὁ μενέλεως. ὁ νικόλαος,

a genitiuo abiectiones, honoris honori. & dorice, honori Inuenies autem & apud poetas huiusmodi datiuos passos transformationem propter metrum, & apud poetam in octauo Iliados. pauciores optauerunt autem velut bello pugnare, pro bello. & fortitudini confisus. pro fortitudini. & apud Callimachum, ne me in Dodona dicat solum gratia ςris, pro dodona. Similiter autem fit ipsis & afformatio apud poetas. vnde & poeta in secundo Iliados. Vt cognatio cognationi auxiliet, tribus vero tribus. eiusmodi vero deductio fit in multis casibus differentiũ nominũ. In nominatiuo, vt alteri, pro alteri. In genitiuo, vt ςris, pro æris. In datiuo, vt uiolentia, pro lentia. In Accusatiuo vt primam mensis pro primã mẽsis & dextrũ ꝓ dextrũ In vocatiuo, vt cœlestis amica pro cœlestis amica. Accusatiuus ? a nominatiuo appositione n, honor honorem. & dorice honorem. Eiusmodi accusatiuum, Theodosius in de accẽtibus, pati dicit trãsformationẽ, vt in fugam vertit vnungues equos, pro in fugam, potest vero esse in fugam pro in fugam, a fugitiuus & fugitiui. Vocatiuus ? o honor. Sed dualia, & pluralia formabis per regulam musæ, & omne nomen fœmininum in a & in ita desinens.

De Tertia declinatione.

Tertia declinatio duas terminatiões hẽt in os masculinorum, & fœmininorum cõium, & ꝓmiscuorũ noium atticorum, & in on neutrorum, vt Menelaus. Area. hic & hæc ferax & hoc ferax. notabis autem quod attici in os purum communium nominum quartæ declinationis vltimam producentes, & penultimam corripientes formant, quæ in os, seruantes eundem accentum, vt hic menelaus. hic menelaus. hic nicolaus,

ὁ νικόλεως. ὁ ἰόλαος, ὁ ἰόλεως. ὁ λαὸς, ὁ λεώς. ὁ ναὸς, ὁ νεώς. ἐξαιρεῖται ὁ κάλος, ὁ κάλως ὁ τάλος, ὁ τάλως, τὴν αὐτὴν φυλάξαντες παραλήγουσαν. καὶ ὁ ἔρφος, ὁ ἐρφὼς, καὶ ὁ λάγος, λαγὼς, μετήλλαξαν τὸν τόνον.

Περὶ τῶν εἰς ως ἀττικῶν.

Ὁ μενέλεως πόθεν παράγεται; παρὰ τὸ μένος, καὶ λεώς. Τὸ με; ψιλόν. μένω, ψιλόν. μαίνω τροπῇ δίφθογγον. τὸ νε; ψιλόν. ἀπὸ τοῦ μένος, οὔσης τοῦ ο εἰς ε. προπαροξύνεται δὲ, καὶ μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης. οἱ γὰρ ἀττικοὶ παραβαίνουσι τὸν κοινὸν κανόνα. Ἡ γενικὴ, τοῦ μενέλεω. ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἐκβολῇ τοῦ ς. προσλαμβάνει δὲ πολλάκις παρὰ ποιηταῖς ὁ διὰ τὸ μέτρον. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ δ τῆς ἰλιάδος, ὦ υἱὲ πετεῶο, καὶ διοτρεφέος βασιλῆος. πετεὼς γὰρ πετεῶ. καὶ προσθέσει τοῦ ο, πετεῶο. ὁμοίως καὶ πηλαῶο, ἀντὶ πηλαῶ. καὶ ἀνδρογεῶο. ἀντὶ ἀνδρογέω. καὶ μινῶο ἀντὶ μίνω. ἡ δοτικὴ ὁμοίως τῇ γενικῇ, ὑπογραφομένου καὶ ι. ἡ αἰτιατικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ ς εἰς ν. ὁ μενέλεως, τὸν μενέλεων. λέγονται δὲ αὗται αἱ αἰτιατικαὶ χωρὶς τοῦ ν ἔθει ἀρχαίῳ ἀττικῷ. ἄθω, λαγὼ, κῶ, κέω, εἰσὶ ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ δυϊκὴ, ὁμοίως τῇ δοτικῇ, μὴ ὑπογραφομένου τοῦ ω. τὼ μενέλεω, ὦ μενέλεω. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκὴ ἀπὸ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς κοινῆς, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, ὑπογεγραμμένου καὶ τοῦ ι. τοῖν μενελάοιν, τοῖν μενέλεῳν. ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς κοινῆς ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι. οἱ μενέλαοι, ὦ μενέλαοι. οἱ μενέλεῳ, ὦ μενέλεῳ. ἡ γενικὴ, τῶν μενέλεων. ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς κοινῆς δοτικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ

hic nicolaus. hic iolaus hic iolaus. hic populus. hic populus. hoc templum. excipitur finis finis. hic talus. hic talus, eandem seruantes pe- nultimam. & orphus piscis. orphus. & lepus lepus permutarunt accentum.

De in os atticorum.

Menelaus vnde deducitur? a fortitudo & populus. Illud me? tenue. maneo tenue, insanio autem, diphthongum. Illud ne? tenue. a fortitudo mutatione o in e propenacuitur autem & longa existente vltima. nam attici transgrediũtur communẽ regulam. Genitiuus? huius menelai, a nominatiuo abiectiõe s, assumit autem sæpe apud poetas o propter metrum. vnde & poeta in quarto iliados. o fili Petei a Ioue nutriti regis. Peteus .n. petei, & appositione o Petei, similiter & Talai pro talai. & Androgei pro androgei. & Minois pro minois. Dtũs similiter genitiuo subscripto & iota. accusatiuus? a nominatiuo mutatione s, in n. hic menelaus hunc menelaũ. Inueniuntur vero hi accusatiui. siue n. more antiquo attico. Athum lopcrem coceum aurorã. Nominatiuus, & vocatiuus dualis? similiter singulari datiuo non subscripto i, illi o. hi menelai. genitiuus & datiuus dualis? a genitiuo & datiuo communi mutatione o parui in o magnum subscripto & iota, his menelais. his menelais. Nominatiuus pluralis, & vocatiuus a communi nominatiuo, & vocatiuo plurali, mutatione o parui in o magnum subscripto & i, hi meneali. o menelai. hi menelai, o menelai. Genitiuus? horum menelaorũ. Datiuus pluralis? a communi datiuo plurali mutatione

f

τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι. τοῖς μενελάοις, τοῖς μενέλεῳς. ἡ αἰτιατικὴ πληθυντική; ἀπὸ τῆς κοινῆς αἰτιατικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, καὶ ἐκβαλλομένου τοῦ υ. τοὺς μενελάους, τοὺς μενέλεως. Ομοίως τούτῳ τῷ κανόνι σχηματίσεις τὰ θηλυκὰ καὶ κοινὰ καὶ ἐπίκοινα. καὶ τὰ οὐδέτερα δὲ οὕτω, ὧν τρεῖς πτώσεις εἰσὶν ὅμοιαι. καὶ ἡ ὀνομαστικὴ δὲ, καὶ αἰτιατικὴ πληθυντική, καὶ κλητική, εἰς ω μέγα λήγει ἀττικῶς, μὴ ὑπογραφομένου ι. λέγεται δὲ καὶ τὸ χρέως, τοῦ χρέω, τῷ χρέῳ, τὸ χρέως ἀττικῶς.

Κανών.

Ο μενέλεως. τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεῳ. τὸν μενέλεων. ὦ μενέλεως. τὼ μενέλεω. τοῖν μενέλεῳν. ὦ μενέλεῳ. οἱ μενέλεῳ. τῶν μενέλεων. τοῖς μενέλεῳς. τοὺς μενέλεως. ὦ μενέλεῳ.

Τὸ ἀγεων. τοῦ ἀγεω. τῷ ἀγεῳ. τὸ ἀγεων. ὦ ἀγεων. τὼ ἀγεω. τοῖν ἀγεῳν. ὦ ἀγεω. τὰ ἀγεω. τῶν ἀγεων. τοῖς ἀγεῳς. τὰ ἀγεω. ὦ ἀγεω.

Περὶ τῆς τετάρτης κλίσεως.

Η τετάρτη κλίσις δύο καταλήξεις ἔχει, εἰς ος ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων, καὶ εἰς ον οὐδετέρων. οἷον, ὁ λόγος, ἡ ὁδὸς, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. ὁ ἀετός. τὸ ξύλον.

Περὶ τῶν εἰς ος.

Ο λόγος πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ λέγω. τὸ λο μικρόν. ἀπὸ τοῦ λέγω, τροπῇ τοῦ ε εἰς ο. ὅτε γὰρ τὰ ῥήματα ἔχουσι, τότε καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα τὸ ο ἀντιπαρακείμενον ἔχουσιν. οἷον, λέγω, λόγος, θέω, θόας. ψέγω, ψόγος. τρέχω, τροχός. φέρω, φόρος. Τὸ γος; μικρόν. τὰ γὰρ εἰς ος πάντα κοινὰ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. οἷον, λόγος, ὁδὸς, ἄνθρωπος. ἀττικὰ δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον, μενέλεως, νεὼς, ἀγεὼς. Η γενική; τοῦ λόγου. τὰ γὰρ εἰς ος κοινῶς, εἰς ου ποιοῦσι

o parui in o magnum , subscripto & i, his menelais his menelais . Accusatiuus pluralis ? a communi accusatiuo plurali mutatione o parui in o magnum & eiecto y . hos menelaos hos menelaos. Similiter huic regulę formabis fœminina , & communia, & promiscua. & neutra autem sic, quorum tres casus sunt similes & nominatiuis aūt, & accusatiu⁹ pluralis, & vocatiuus i, o magnū desinit attice non subscripto .i. inuenitur autem & hoc debitū. huius debiti, huic debito, hoc debitū attice

Regula.

Hic menela⁹. h⁹ menelai. huic menelao, hūc menelaū o menelae. hi menelai. horum menelaorum. o menelai. hi menelai. horum menelaorum . his menelais. hos menelaos. o menelai.

Hoc ferax. hui⁹ feracis. huic feraci. hoc ferax. o ferax. hæc cia, horum feracium. o feracia. hæc cia. horū cium. his cibus. hæc cia. o feracia.

De quarta declinatione.

Quarta declinatio duas terminatiōes hēt i os mascu linorum, & fœmininorū, & communium, & ꝓmiscuorū nominum & in on neutrorum, vt hic sermo. hæc via. hic & hęc homo. hæc aquila. hoc lignum.

De in os.

Hic sermo vnde deducitur ? a dico. Illud lo? parium. a lego. mutatione e in o. Quando.n. verba e habent. , tunc & ab ipsis nomina o proadiacentem habent , vt dico, sermo . curro thoas . vitupero, vituperiū. curro, trochus. fero. tributū illud gos? paruū. In os .n. omnia communia entia per o paruum scribuntur , vt sermo . via homo . attica autem per o magnum , vt menelaus. fanum. bona terra. Genitiuus? huius sermonis. Nam in os côiter, in u faciūt

τὴν γενικήν. οἷον, λόγος, λόγου. παρθένος, παρθένου.
οἱ δὲ ἀττικοὶ καὶ ἴωνες, διὰ τοῦ οιο προφέρουσι τὰς τοιαύτας
γενικὰς, λόγοιο λέγοντες, ἀντὶ λόγου. καὶ πριάμοιο
ἀντὶ πριάμου. καὶ σοφοῖο, ἀντὶ σοφοῦ. καὶ καλοῖο
ἀντὶ καλοῦ, φυλάττοντες τὸν τόνον τῆς κοινῆς γενικῆς.
Οἱ δωριεῖς δὲ τὸ ου εἰς ω τρέποντες, διὰ τοῦ ω προφέρουσι
τὰς τοιαύτας γενικάς. ὅθεν καὶ θεόκριτος ἐν τῷ πρώτῳ
εἰδυλλίῳ, Η κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω. ἀντὶ
πηνειοῦ, καὶ πίνδου. Η δοτική, ἀπὸ τῆς γενικῆς
τροπῇ τοῦ ου εἰς ῳ. τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ.
Εὑρήσεις δὲ τοιαύτας δοτικὰς μεταπεπλασμένας εἰς ι
οἷον, διχόμηνι, ἀντὶ διχομήνῳ. καὶ πολυπάταγι, ἀντὶ
πολυπατάγῳ. καὶ κλάδι, ἀντὶ κλάδῳ. Η αἰτιατική
ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. ὁ λόγος,
τὸν λόγον. Η κλητική, ὦ λόγε κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ος, εἰς ε
ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ὁ λόγος, ὦ λόγε, καὶ ὦ λόγος
ἀττικῶς. Η ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ, καὶ ἡ κλητική, ἀπὸ
τῆς ἑνικῆς δοτικῆς τῷ λόγῳ, τὼ λόγω, ὦ λόγω. διαφέρει
δὲ ἡ ὀνομαστικὴ τῆς δοτικῆς, ὅτι ἐκείνης μὲν τὸ ω περισπᾶται, καὶ ὑπογεγραμμένον τὸ ι ἔχει. ὁμοίως καὶ τὸ
ταύτης, δὲ, οὔ. Η γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκὴ, ἀπὸ
τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τροπῇ τοῦ ω εἰς οιν. τὼ λόγω, τοῖν
λόγοιν. Σημειωτέον δὲ τὰ κατ᾽ ἐπέκτασιν γινόμενα. οἷον,
τοσοῖνδε, καὶ τοιοῖνδε, ἀντὶ τόσοιν, καὶ τοῖοιν. Οἱ ἴωνες
δὲ προστιθέασι τὸ ι ταῖς τοιαύταις δοτικαῖς.
ὅθεν πολλάκις εὑρήσεις παρὰ ποιηταῖς ὤμοιιν, ἀντὶ
ὤμοιν. καὶ μαρναμένοιιν ἀντὶ μαρναμένοιν. καὶ ποδοῖιν,
ἀντὶ ποδοῖν. Η ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, καὶ ἡ κλητικὴ,
ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, τροπῇ τοῦ ω εἰς οι. τὼ λόγω, οἱ λόγοι,
ὦ λόγοι. Η γενικὴ, τῶν λόγων. Η δοτικὴ,
τοῖς λόγοις, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προσθέσει τοῦ σ.
οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. καὶ τοῖσι λόγοισι κατὰ
προσχηματισμόν. Η αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ οι εἰς ους. οἱ λόγοι, τοὺς λόγους

genitiuum, vt sermo, sermonis, virgo virginis. attici vero, & iones per io proferunt eiusdem genitiuos sermonis dicentes pro sermonis & priami pro priami. & sapientis pro sapienti & pulchri pro pulchri, seruantes tonum communis genitiui. Dores autem u in o vertentes per o proferunt tales genitiuos. vnde & Theocritus in prima specieculo, vel p penei pulchra tempe, vel p pindi, pro penei, & pindi. Datiuus ? a genitiuo mutatione u in o, huius sermonis huic sermoni. inuenies autem tales accusatiuos transformatos in i, vt semilunio pro semilunio. & multistrepo pro multistrepo. & ramo pro ramo. Accusatiuus ? a nominatiuo mutatione s, in n. hic sermo hunc monem. vocatiuus ? o sermo cõiter. Nã in es. in e faciunt vocatiuum. hic sermo o sermo & o sermo attice. Nominatiuus, & accusatiuus dualis & vocatiuus a singulari datiuo. sermoni sermones o sermones. Differt autem nominatiuus a datiuo, quia illius illud to circun flectitur & subscriptum i habet, similiter & o. huius autem, non. Genitiuus & datiuus dualis a nominatiuo duali mutatione o in in. sermones. sermonum. Nota autem quæ per extensionem fiunt, vt tantorum & talium pro tantorum, & talium. Iones autem apponunt iota huiusmodi datiuis. vnde sæpe inuenies apud poetas, humerorum pro humerorum. & pugnantium, pro pugnantiũ, & pedum pro pedum. Nominatiuus pluralis, & vocatiuus a nominatiuo duali mutatiõe o in i, sermones sermões, o sermones. Genitiuus horum sermonum. datiuus his sermonibus a nominatiuo plurali appositione s, his sermones. his sermonibus, & his sermonibus, per præfigurationem. Accusatiuus pluralis a nominatiuo plurali mutatione αι in us. hi sermões hos sermões,

Τὸ δὲ νᾶσος παρὰ Πινδάρῳ ἀντὶ νήσους, ἐκβολῇ τοῦ υ διὰ τὸ μέτρον ἐγένετο. καὶ δωρικῶς, τὼς λόγως· αὐτοὶ γὰρ τὴν ου εἰς ω τρέποντες, τὼς λύκως ἀντὶ λύκους, καὶ τὼς ταύρως ἀντὶ ταύρους λέγουσι, τὸ ως βραχὺ φυλάττοντες, ἑπομένου φωνήεντος. ὅθεν καὶ Θεόκριτος, Μισέω τὰς δασυκέρκως ἀλώπεκας, αἳ τὰ μίκωνος. καὶ πάλιν. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρως, οἳ τὰ Φιλώνδα. τὸ γὰρ κως καὶ ρως, βραχύ. Τούτῳ τῷ κανόνι σχηματίζεται πάντα τὰ εἰς ος κοινά, ἀρσενικά, καὶ θηλυκά, καὶ ἐπίκοινα.

Περὶ τῶν εἰς ον οὐδετέρων.

Τὰ δὲ εἰς ον οὐδέτερα πάντα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικὴν κοινῶς. οἷον, τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου. τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἀγαθοῦ. ἐξαιροῦνται τὰ εἰς ον οὐδέτερα τῶν ων κοινῶν ἐπιθέτων, καὶ τὰ εἰς ον ἀνώμαλα συγκριτικά, καὶ τὰ εἰς ον μετοχικά. ταῦτα γὰρ ἑπόμενα τῇ κλίσει τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, τὸ ἄδαιμον τοῦ ἀδαίμονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ ἀδαίμων ἀδαίμονος. τὸ σῶφρον τοῦ σώφρονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ σώφρων σώφρονος. τὸ μεῖζον τοῦ μείζονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ μείζων μείζονος. τὸ κρεῖττον τοῦ κρείττονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ κρείττων κρείττονος. τὸ τύπτον τοῦ τύπτοντος, ὅτι ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος. Τὸ ξύλον. Η γενική, τοῦ ξύλου. Η δοτική, τῷ ξύλῳ κοινῶς. πάσχει δὲ καὶ μεταπλασμόν. οἷον, μελίκρατι, ἀντὶ μελικράτῳ. λῖτι, ἀντὶ λιτῷ. ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἀργοναυτικοῖς ἐκεῖνο ὀρφικόν,

Λῖτι καλυψαμένη ἑανῷ διὰ νυκτέρου ὄρφνην.

ἀντὶ λιτῷ. τὸ δὲ Λίπ᾽ ἐλαίῳ πολλάκις παρὰ ποιηταῖς ἀντὶ λιπαρῷ ἐλαίῳ κατὰ ἀποκοπήν. Η αἰτιατική, τὸ ξύλον κοινῶς. πάσχει δὲ καὶ μεταπλασμόν. οἷον, λῖτα, ἀντὶ λιτόν. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν α τῆς ὀδυσσείας, αὐτὴν δ᾽ ἐς θρόνον

Sed insulas apud Pindarum pro insulas, abiectione y propter metrum factum est, & dorice, hos sermones, hi enim u, in o vertentes, hos lupos, pro lupos, & hos tauros, pro tauros dicunt, os breue seruantes sequente vocali, vnde & Theocritus, odi hirsuticaudas vulpes, quæ ea, quæ Miconis. & rursus. & .n. ego odi scarabeos, qui Philondæ. cos .n. & ros breue. hac regula formabis omnia in os communia masculina, & fœminina, & promiscua.

De in on neutris.

Sed in on neutra omnia, in u faciunt genitiuum communiter, vt hoc lignum, huius ligni. hoc bonum huius boni. excipiuntur in on neutra on communium adiectiuorum, & in on in æqualia comparatiua, & in on participalia, hæc.n. sequentia declinationem propriorũ masculinorum plurisyllabice declinantur, vt hoc felix, huius felicis, quia hic & hę c felix hui' felicis. hoc prudens huius prudentis. quia hic & hęc prudens tis, hoc maius maioris, quia hic & hæc maior maioris. hoc melius melioris, quia hic & hæc melior melioris. hoc verberans, h' verberãtis, qa hic verberãs huius tis. Hoc lignum. genitiuus huius ligni. datiuus huic ligno, communiter. patitur aũt & transformationem, vt mulso pro mulso. lineo panno, pro lineo panno, & in argonauticis illud orphei. panno lineo cooperi parta subtili per nocturnas tenebras pro pannucea. Illud autem pingui oleo, sepę apud poetas, pro pingui oleo per apocopen. Accusatiuus hoc lignum communiter. patitur autẽ & transfigurationem, vt pannuceam pro pãnuceam, vnde & poeta in primo odysseæ, Ipsam non ad thronum

εἷσεν ἄγων λῖτα πετάσας, ἀντὶ λιτόν. ὦ ξύλον. Τὼ ξύλω, τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλω. τὰ ξύλα, τὰ ξύλα, ὦ ξύλα. πάσα δὲ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, καὶ αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ, εἴτε ἰσοσυλλάβου εἴτε περιττοσυλλάβου ὀνόματος, εἰς α βραχὺ λήγει. οἷον, τὰ ξύλα, τὰ βήματα. ἐξαιρεῖται τὰ εἰς ον συγκριτικά. ταῦτα γὰρ ἔθει ἀττικῷ κατὰ κρᾶσιν εἰς ω μέγα ποιοῦσι τὰς ὀνομαστικὰς, καὶ αἰτιατικάς. οἷον, τὰ μείζονα, καὶ μείζω. τὰ κρείττονα, καὶ κρείττω. τὰ ἐλάττονα, καὶ ἐλάττω. τὰ ἀμείνονα, καὶ ἀμείνω. τὰ καλλίονα, καὶ καλλίω. τὰ χείρονα. καὶ χείρω, Η γενικὴ, τῶν ξύλων. Η δοτικὴ, τοῖς ξύλοις, ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, τροπῆ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρὸν, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ὑπογεγραμμένου ι καὶ ς. τῷ ξύλῳ, τοῖς ξύλοις. πάσχει δὲ καὶ μεταπλασμόν. οἷον, πρόβασιν, ἀντὶ προβάτοις. ἀνδραπόδεσιν, ἀντὶ ἀνδραπόδοις. προσώπασιν, ἀντὶ προσώποις. ἄστρασιν, ἀντὶ ἄστροις. ἔγκασιν, ἀντὶ ἐγκάτοις. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν οὐδετέρων. Δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ὅτι πολλὰ εἰσὶν ὀνόματα εἰς ος ἀρσενικῶς ἢ θηλυκῶς κλινόμενα μὲν ἐν ἑνικῷ ἀριθμῷ, οὐδετέρως δὲ ἐν πληθυντικῷ. οἷον, ὁ τάρταρος, καὶ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα. ὁ ζυγὸς, τὰ ζυγά. ὁ νῶτος, τὰ νῶτα. ὁ σταθμὸς, τὰ σταθμά. ὁ μοχλὸς, τὰ μοχλά. ὁ κύκλος, τὰ κύκλα. ὁ χαλινὸς, τὰ χαλινά. ὁ ἐρετμὸς, τὰ ἐρετμά. ὁ λύχνος, τὰ λύχνα ὁ τράχηλος, τὰ τράχηλα. ὁ δίφρος, τὰ δίφρα. ἡ κέλευθος, τὰ κέλευθα.

Περὶ τῆς πέμπτης κλίσεως.

Η πέμπτη κλίσις διαφόρους καταλήξεις ἔχει πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων. περὶ ὧν ἐπιμελῶς διαληψόμεθα μετὰ τὴν τεχνολογίαν τοῦ αὐτοῦ. οὗ ὁ σχηματισμὸς κοινῶς ἔσται.

Περὶ τῶν εἰς ας περιττοσυλλάβων.

Ο αἴας πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ αἰάζειν, ἢ ἀπὸ τοῦ αἰάσειν. Τὸ αι; δίφθογγον, ὡς εἴρηται.

collocauit agens telã extẽdens prro telã.o lignũ.hęc ligna.his lignis, o ligna. hæc ligna.ligna o ligna. Omnis.n. nominatiuus pluralis, & accusatiuus & vocatiuus, siue parisyllabi siue plurisyllabi nominis in a breue desinit, vt hæc ligna,hi gradus. Excipiuntur in on comparatiua. hæc.n. more atti co per crasin in o magnum faciunt nominatiuos, & accusatiuos. vt maiora, & maiora, meliora, & meliora. minora & minora, meliora, & meliora. pulchriora, & pulchriora. peiora, & peiora. genitiuus horum lignorum. datiuus his lignis a datiuo singulari, mutatione o magni in o paruum, & interpositione subscripti i, & s, huic ligno his lignis. patitur autem & transformationem, vt ouibus pro ouibus mancipiis pro mancipiis, personis pro personis astris pro astris. Intestinis, pro intestinis.& hęc quidem de neutris. Oportet autem scire & hoc, multa esse nomina in os masculine, & fœminine declinata quidem in singulari numero neutraliter autem in plurali, vt hic Tartarus,& hæc tartarus, hæc tartara.hoc iugũ.hæc iuga.hic hũer⁹hi hũeri.hęc statera.hæ staterę. hic vectes hi uectes, hic circulus, hi circuli. hoc frenum. hæc frena· hic remus, hi remi. hæc lucerna. hæ lucernæ. hoc collum hęc colla.hic currus,hi currus.hæc via.hæ vię.

De quinta declinatione.

Quinta declinatio diuersas terminatiões hẽt omniũ plurisyllaborum nominum. de quibus diligenter tractabimus post artiloquium Aiacis, cuius formatio communis erit.

De in es plurisyllabis.

Hic Aiax vnde deducitur?a lamentando, vel ab impellendo. Illud æ? diphthongum. vt dictum est.

Ἐπὶ τῷ αι; ψιλή, ὡς προείρηται, καὶ ὀξεῖα.
μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς παροξύνεται. Τὸ ας;
μακρὸν, ὡς αἰνείας. Οἱ δωριεῖς δὲ ἐνίοτε προστι/
θέντες ι, θόαις ἀντὶ θόας, καὶ μέλαις, ἀντὶ μέλας λέγουσιν.
Ἡ γενικὴ, τοῦ αἴαντος. τὰ γὰρ εἰς ας καθαρὸν
δισύλλαβα βαρύτονα, διὰ τοῦ ντ ποιοῦσι τὴν γενικήν.
οἷον, αἴας, αἴαντος. θόας, θόαντος. ὕας, ὕαντος.
Εὑρήσεις δὲ καὶ γενικὰς εἰς α παρὰ ποιηταῖς διὰ τὸ μέ/
τρον. αἴα, ἀντὶ αἴαντος. καὶ θόα, ἀντὶ θόαντος.
Τὸ αν; μακρὸν θέσει. Τὸ τος; βραχὺ φύσει.
πᾶσα γὰρ γενικὴ περιττοσύλλαβος μὲν βραχυκαταληκτεῖ.
ἰσοσύλλαβος δὲ, μακροκαταληκτεῖ. Ἡ δοτική;
τῷ αἴαντι. ἀπὸ τῆς γενικῆς, τροπῇ τοῦ ος εἰς ι. Τὸ τι; βραχύ.
ἀεὶ γὰρ τῆς δοτικῆς τὸ ι βραχύ ἐστι. παρὰ ποιηταῖς δὲ,
καὶ μακρὸν εὑρήσεις, κοινῆς γινομένης συλλαβῆς.
Ἡ αἰτιατική; ἀπὸ τῆς δοτικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς α. οἷον, αἴαντι
αἴαντα. πᾶσα δὲ αἰτιατικὴ περιττοσύλλαβος,
εἰς α βραχὺ λήγει, εἰ μὴ ἀποκοπὴ εἴη. οἷον, ποσειδῶ, ἀντὶ
ποσειδῶνα. καὶ ἱδρῶ, ἀντὶ ἱδρῶτα. Πάσχουσι δὲ καὶ
κρᾶσιν ἔθει ἀττικῷ αἱ τῶν εἰς ων συγκριτικῶν
αἰτιατικαί. οἷον, τὸν μείζονα, καὶ μείζω. τὸν ἐλάττονα,
καὶ ἐλάττω. τὸν βελτίονα, καὶ βελτίω. τὸν κρείττονα, καὶ
κρείττω. τὸν ἥττονα, καὶ ἥττω. τὸν ἡδίονα, καὶ ἡδίω.
τὸν χείρονα, καὶ χείρω. Ἡ κλητική; ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ τος
κοινῶς. τοῦ αἴαντος, ὦ αἶαν. Τὸ αν; βραχύ.
πᾶσα γὰρ κλητική, τὸν ἴσον χρόνον ἔχει τῇ ἰδίᾳ ὀνομα—
στικῇ, ἢ ἐλάττονα, ὡς ἐνταῦθα. διὸ καὶ τὸ αι περισπᾶται·
καὶ αἶας ἀττικῶς. εὕρηνται δὲ παρὰ ποιηταῖς
καὶ κλητικαὶ εἰς α τῶν εἰς ας ὑπερδισυλλάβων, τῶν
παρὰ τὸ δάμνω συντεθειμένων. οἷον, ὁ λαοδάμας τοῦ
λαοδάμαντος, ὦ λαοδάμα. ὁ πολυδάμας, τοῦ
πολυδάμαντος, ὦ πολυδάμα. τούτου μάρτυς ὁ ποιητὴς
ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος. Πουλυδάμα, σὺ μὲν
οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις. καὶ ὦ πολυδάμαν

supra æ ? Tenuis, vt prędictum est, & acutus. longa .n. ante longam penacuitur. Illud as? longum, vt æneas. Dores autem interdum apponentes. i. Thoas pro Thoas, & niger pro niger dicunt. Genitiuus huius aiacis. Nam in as purum bissyllaba grauisona per nt faciunt genitiuum, vt Aiax aiacis. Thoas, Thoantis. Hyas hyantis. Inuenies autē & genitiuos in a apud poetas ꝓpter metrum. aiacis pro aiacis. & Thoantis, pro thoantis. Illud an? longum positione. Illud tos? breue natura. Omnis.n. genitiuus plurisyllabus quidē breuidesinit. parisyllabus vero, longidesinit. Datiuus. huic aiaci. a genitiuo mutatione, os in i. illud ti ? breue semper n. datiuus i, breuis est. apud poetas autem etiam longum .i. inuenies communi facta syllaba. Accusatiuus a datiuo mutatione i, in a. vt aiaci, aiacem. Omnis autem accusatiuus plurisyllabus, in a breuem desinit, nisi abscisio sit, vt neptunum, pro neptunum, & sudorem, pro sudorem. Patiuntur aūt & mistionem more attico. in on comparatiuum accusatiui, vt maiorem, & maiorem, minorem, & minorem, meliorem & meliorem, meliorem, & meliorem, & minorem & minorem suauiorem, & uiorē, peiorē & iorem. Vocatiuus a genitiuo abiectione tos communiter. huius aiacis o aiax. Illud an? breue. omnis.n. vocatiuus æquale tempus habet proprio nominatiuo, vel minus, vt hic. Ideo & illud æ circūflectit. & aiax attice. Inueniuntur autem apud poetas & vocatiui in a in as superbisyllaborum a domo compositorum, vt laodamas huius laodamantis o laodama. hic polydamas huius polydamantis o polydama. huius testis poeta in decimooctauo Iliadis Polydama, tu quidem nō amplius mihi grata hæc contionaris. & o polydama

παρ' Ἀλκαίῳ, ὡς γέγραπται. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ
δυϊκὴ καὶ ἡ κλητική· ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, τροπῇ τοῦ ι
εἰς ε. οἷον, τῷ αἴαντι, τὼ αἴαντε, ὦ αἴαντε. Ἡ γενικὴ
καὶ δοτικὴ δυϊκή· ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, τροπῇ τοῦ ε
εἰς οιν. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ
καὶ κλητική· ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ
σ. τὼ αἴαντε, οἱ αἴαντες ὦ αἴαντες. πᾶσα δὲ ὀνομαστικὴ
πληθυντικὴ ὀνόματος περιττοσυλλάβου, εἰς ες λήγει.
πλὴν τῶν οὐδετέρων. εἰσὶ δὲ καὶ ω, καὶ εἰς ει ἰσοσυλλάβων
τὰ δὲ εἰς ων συγκριτικά, κατὰ κρᾶσιν ἔθει ἀττικῷ ει
ποιοῦσιν ὀνομαστικὰς πληθυντικάς. οἷον, οἱ μείζονες
καὶ μείζους. οἱ κρείττονες, καὶ κρείττους. οἱ χείρονες,
καὶ χείρους. οἱ ἐλάττονες, καὶ ἐλάττους. οἱ ἥττονες, καὶ
ἥττους. οἱ βελτίονες, καὶ βελτίους. Ἡ γενική· τῶν αἰάντων.
πᾶσα γὰρ γενικὴ, πληθυντικὴ, κοινῶς εἰς ων λήγει.
χωρὶς τῶν μονοπτώτων. τῶν πέντε. τῶν δέκα.
τῶν εἴκοσι. τῶν πεντήκοντα. τῶν ἑκατὸν, καὶ τῶν ἐπέκτασιν
παθόντων. οἷον, τοιῶνδε. τοσῶνδε. τουτωνί. Ἡ δοτικὴ
πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς ἑνικῆς καὶ δοτικῆς
οὕτω. πᾶσα ὀνομαστικὴ περιττοσύλλαβος εἰς σ λή-
γουσα, προσθέσει τοῦ ι ποιεῖ τὴν δοτικὴν πληθυντικήν. οἷον,
ὁ αἴας, τοῖς αἴασιν. ὁ λέβης, τοῖς λέβησιν. ὁ τρὼς,
ὁ τοῖς τρωσίν. ὁ πηλὰς, τοῖς πηλᾶσιν. ὁ βοῦς, τοῖς βουσίν.
ἐξαιρεῖται, πούς, ποσὶ, καὶ ψὰς, ψέσι καὶ δρομὰς,
δρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ. Ὁμοίως καὶ αἱ εἰς διπλοῦν
λήγουσαι ὀνομαστικαί. οἷον, ὁ ἅρπαξ, τοῖς ἅρπαξιν.
ὁ ἄραψ, τοῖς ἄραψιν. Ἔτι ὅτε ἡ ἑνικὴ δοτικὴ
εἰς ι καθαρὸν λήγει, προσλήψει τοῦ σ, ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ
γίνεται. οἷον, τῷ ὄφει, τοῖς ὄφεσι. τῷ ἥδει, τοῖς
ἥδεσι. τῷ δημοσθένει, τοῖς δημοσθένεσιν. Ὅτε δὲ, εἰ σ
ἡ ἑνικὴ δοτικὴ ν ἔχει, τροπῇ τοῦ ν
ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ γίνεται. οἷον, τῷ πλάτωνι, τοῖς πλάτωσι.
τῷ ποιμένι. τοῖς ποιμέσι. τῇ τρυγόνι, ταῖς τρυγόσι.
ὅτε δὲ ἡ ἑνικὴ δοτικὴ σύμφωνον ἔχει πρὸ τοῦ ι

apud Alcæū, vt scriptū est. Nominatiuus & accusatiuus dualis & vocatiuus a datiuo singulari mutatione i, in e, vt huic Aiaci hi aiaces, o aiaces. Genitiuus & datiuus dualis a nominatiuo duali mutatione e in in. hi aiaces. horum aiacum. nominatiuus pluralis, & vocatiuus a nominatiuo duali appositione s, hi aiaces. hi aiaces. o aiaces. Omnis enim nominatiu' pluralis nominis plurisyllabi in es desinit, præter neutra. in αι autem & ω & in οι parisyllabi. In on autem comparatiua per crasin more attico in us faciunt nominatiuos plurales, vt hi maiores & maiores. hi meliores & meliores. hi peiores, & peiores, hi minores, & minores. hi minores, & minores. hi meliores & meliores. Gtūs horum aiacum. Omnis.n. genitiuus pluralis communiter in on desinit, præter vnicasua horum quinque, decem, viginti, quinquaginta, centum: & extensionem patientia, vt talium tantorum. istorum. Datiuus pluralis a nominatiuo singulari & datiuo, sic, Omnis nominatiuus plurisyllabus in s, desinens additione .i. facit datiuum pluralem. vt hic aiax his aiacibus. hic lebes, his tibus. hic tros his troibus. hic peleus, his peleis. hic bos, his bobus, Excipitur pes pedibus, & filius, filiis, & cursor cursoribus apud Callimachum. Similiter & in duplicē desinentes nominatiui, vt hic rapax, his rapacibus. hic arabs, his arabibus. Etiam cum singularis datiuus in .i. purum desinit, assumptione .s. datiuus pluralis fit. vt huic serpenti. his serpentibus. huic suaui his suauibus. huic Demostheni, his Demosthenibus. Cū āt singularis datiuus .n. habet, mutatione .n. in .s. datiuus pluralis fit, vt huic Platoni. his Platonibus. huic pastori, his pastoribus. huic turturi, his turturibus. Cum vero singularis datiuus consonantem hēt ante i,

προσλαμβάνει τὸ σ ἡ πληθυντική, καὶ παραιτεῖται τὰ μὴ δυνάμενα προφέρεσθαι σὺν αὐτῇ στοιχεῖα. οἷον, αἴαντι, αἴασι. χαρίεντι χαρίεσι. Τὸ α; μακρόν. ἡ γὰρ παραλήγουσα τῆς δοτικῆς, ἰσοχρονεῖ ταῖς ἄλλαις πλαγίαις. ἐνίοτε δὲ καὶ μείζονα χρόνον ἔχει. οἷον, λέοντος, λέουσι. γράφοντος, γράφουσι. Τὸ σι; βραχὺ φύσει, εἰ μὴ ὅτε καὶ ἡ συλλαβὴ παρὰ ποιηταῖς. προστίθεται δὲ ν ταῖς εἰς ι δοτικαῖς, ὅτε φωνῆεν ἐπιφέρεται. οἷον τοῖς αἴασιν ἐδωρησάμην. τόδε. ὅτε δὲ σύμφωνον, οὔ. οἷον, τοῖς αἴασι δέδωκα τόδε. παρὰ ποιηταῖς δὲ πολλάκις τίθεται τὸ ν καὶ συμφώνου ἑπομένου διὰ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ ι μακρὸν γένηται. Καὶ ἰωνικῶς αἰάντεσσι κατ᾽ ἐπέκτασιν. αὐτοὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ληγούσης εἰς ες ὀνομαστικῆς, προσθέσει σι, σχηματίζουσι τὴν δοτικὴν πληθυντικήν. οἷον, αἴαντες, αἰάντεσσι. γίγαντες. γιγάντεσσι. ἥρωες, ἡρώεσσι. τρυγόνες, τρυγόνεσσιν. ἀηδόνες, ἀηδόνεσσιν. εἰ μὴ τὸ ἓν ἐκβληθείη διὰ τὸ μέτρον. ἡ αἰτιατικὴ πληθυντική, ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς ἑνικῆς, προσθέσει τοῦ σ. οἷον, αἴαντα, αἴαντας. ἀεὶ δὲ αἱ περιττοσύλλαβοι, ἁπλαῖ αἰτιατικαὶ εἰς ας βραχὺ λήγουσι, πλὴν τῶν αἰτιατικῶν τῶν εἰς ων συγκριτικῶν. αὗται γὰρ ἔθει ἀττικῷ κατὰ κρᾶσιν εἰς ους λήγουσιν. οἷον, τοὺς κρείττονας, καὶ κρείττους. τοὺς μείζονας, καὶ μείζους. τοὺς ἐλάττονας, καὶ ἐλάττους. καὶ τοὺς ἥττονας, καὶ ἥττους. τοὺς βελτίονας, βελτίους. τοὺς χείρονας, καὶ χείρους τοὺς πλείονας καὶ πλείους Καὶ οὗτος μὲν ὁ σχηματισμὸς πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων.

Κανών.

Ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἶαν κοινῶς, καὶ ὦ αἴας ἀττικῶς. Τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν. ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες. τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες.

assumit .s. pluralis, & expellit non potentia proferri secum elementa, vt aiaci, aiacibus. gratioso gratiosis. A ? longum nam penultima datiui æquat temporibus alios obliquos. Interdum autem & maius tempus habet, vt leonis. leonibus. scribētis, scribētibus. illud Si? breue natura, nisi cū cōis syllaba fit apud poetas, apponitur autem n, in i datiuis, cum vocalis infertur, vt aiacibus donaui hoc, cum vero consonans, non. vt aiacibus dedi hoc, apud poetas vero sæpe ponitur .n. etiam consonante sequente propter metrum, vt i, longum fiat, & ionice aiacibus per extensionem. ipsi enim a desinente in es nominatiuo, appositione si formant datiuum pluralem, vt aiaces, aiacibus. gigantes, gigantibus. heroes, heroib⁹. turtures. rib⁹, Philomēæ, Philomēis, nisi vnum eiiciatur propter metrum. Accusatiuus pluralis ? ab accusatiuo singulari appositione .s. vt aiacem, aiace. semper .n. plurisyllabi simplices accusatiui in as breuem desinunt, præter accusatiuos in on comparatiuorum. hi.n. more attico per crasin in us desinunt, vt hos meliores, & meliores. hos maiores, & maiores. hos minores, & minores, hos minores & minores. hos meliores & meliores, hos peiores, & peiores. hos plures, & plures. & hæc quidem formatio omnium plurisyllaborū masculinorū, & fœmininorū, & cōium, & promiscuorum nominum.

Regula.

Hic aiax. huiuc aiacis. huic aiaci. hunc aiacem. o aiax communiter, & o aiax attice. hi aiaces. horum aiacum. o aiaces. hi aiaces. horum aiacum. his aiacibus. hos aiaces. o aiaces.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΩΝ, ΕΙΤΕ ΚΑΤΑΛΗΞΕΩΝ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ. ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐ Πειδὴ δὲ ἡμῖν ὁ σχηματισμὸς τῶν ὀνομάτων τῶν πέντε ἁπλῶν κλίσεων ἤνυσται, ἑπόμενον ἂν εἴη ἐπιμελῶς περὶ τῶν καταλήξεων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων τάξει διαλαβεῖν, ὡς οἱ σπουδαιότατοι παλαιοὶ παραδεδώκασι. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς ας πάντων, τίνα τε αὐτῶν ἰσοσύλλαβα ὄντα εἰς ου καὶ εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν, καὶ τίνα περιττοσύλλαβα εἰς ατος. πρὸ τούτου δὲ εἰδέναι δεῖ, ὅτι πέντε εἰσὶ τελικὰ πάντων τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων. ν. ξ. ρ. σ. ψ. οἷον, δίων. φοῖνιξ. νέστωρ. αἴας. ἄραψ. τὸ δὲ τοιόσδε καὶ τοσόσδε, καὶ οὑτοσὶ καὶ τηλικουτοσὶ, κατ' ἐπέκτασιν γίνεται. τὸ δὲ Ἀδὰμ, Ἀβραὰμ, Ἰακὼβ, Ἰωσὴφ, Δανιὴλ, Μιχαὴλ, ὡς ἰουδαϊκὰ ὄντα, μετασχηματιστέα εἰσὶν εἰς τὴν ἑλλάδα κατάληξιν. οὐ γὰρ τὰ τοιαῦτα σύμφωνα τελικὰ τῶν ἑλληνικῶν ὀνομάτων ἀρέσκονται. Ταῦτά τοι ἰουδαΐους ἐάσαντες χαίρειν, Ἀδάμος, καὶ Ἄβραμος, καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰώσηπος, καὶ Δανίηλος, καὶ Μιχάηλος ἑλληνικῶς λέγωμεν.

Περὶ τῶν εἰς ας ἰσοσυλλάβων, κατάληξις πρώτη τῶν ἀρσενικῶν.

Τὰ εἰς ας καθαρὸν ἰσοσύλλαβα, ἁπλᾶ, βαρύτονα, κοινῶς εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ αἰνείας, τοῦ αἰνείου. ὁ παππίας, τοῦ παππίου. πλὴν τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τοῦ π ἀρχομένων. οἷον, πικίας, πικίατος. σατύας, πακετίας, πακετίατος. ὁ δὲ ἀξίας, φλεγίας, ἀρίας, παρίας, ἰσοσυλλάβως καὶ περιττοσυλλάβως κλίνονται.

DE GENERIBVS SIVE TERminationibus nominum Sectio Secunda.

Quoniam vero nobis formatio nominum quinq; simplicium declinationum peracta est, consequens fuerit diligenter de terminationibus plurisyllaborum nominum ordine tractare, vt studiosissimi veteres tradiderunt, & primum de in as omnibus, quæq; ipsorum parisyllaba existentia in.u.& in.a. faciunt genitiuum, & quæ plurisyllaba in antos. ante hoc autem scire oportet quod quinq; sunt finales omnium masculinorum nominum n.x.r.s.ps. vt Dion. phenix. nestor. aiax. arabs. at talis, & tantus, & hic,& tantus, per extensionem fiunt. At adam. abraam. Iacob. Ioseph. Daniel. Michael. iudaica existentia transformanda sunt in grçcam terminationem. non enim tales consonantes finales grçcorum nominum inueniuntur. ob hæc igitur iudæos permittentes valere, Adamus, & Abramus, & Iacobus, & Iosepus, & Danielus, & Michaelus græce dicamus.

De in as parisyllabis. terminatio prima masculinorum.

In as purum parisyllaba simplicia, grauisona, communiter in u, faciunt genitiuum, vt, hic æneas, huius æneæ. hic papias, h° papiæ. exceptis gētilibus a pi, incipientibus. vt Picias, piciantis. peucetias, peucetiantis. at Aphias. phelegias satyas. arias. par ias. parisyllabe & pluri syllabe declinantur.

Τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα περισπώμενα, εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ γρᾶς, τοῦ γρᾶ. ὁ λᾶς, τοῦ λᾶ. ὁ χνᾶς, τοῦ χνᾶ.

Εἰς ας περισπώμενα.

Τὰ εἰς ας πολυσύλλαβα περισπώμενα, ἰσοσύλλαβα μὲν ὄντα, εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, θωμᾶς, θωμᾶ. κοσμᾶς, κοσμᾶ. μηνᾶς, μηνᾶ. περιττοσύλλαβα δὲ, εἰς αντος. οἷον, πελεκᾶς, πελεκάντος. ἄξηνται δὲ καί τινα Ἰωνικὰ εἰς δος ποιοῦντα τὴν γενικήν. οἷον, ὁ βιττᾶς, τοῦ βυττάδος. ὁ κυρᾶς, τοῦ κυρᾶδος. Ἐπὶ τὰ εἰς βας πρὸ τοῦ β ἄλλο σύμφωνον ἔχοντα καὶ μὴ ρ, εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν. ὁ σάμβας, τοῦ σάμβα. ὁ χάλβας, τοῦ χάλβα. ὁ κρίσβας, τοῦ κρίσβα. Τούτοις ὁμοίως καὶ ὁ ἴβας, τοῦ ἴβα, καὶ ὁ βανέβας, τοῦ βανέβα, καὶ ὁ αὐνίβας, τοῦ αὐνίβα. Ἐπὶ τὰ εἰς γας δισύλλαβα μόνον κύρια. οἷον, ὁ μίγας, τοῦ μίγα. ὁ μέγας, τοῦ μέγα, καὶ ὁ μέγας, τοῦ μεγάλου ἑτεροκλίτως ὅτε ἐπίθετον. ὁ ἄλγας, τοῦ ἄλγα. ἐξαιρέτου ὁ σάλγας, τοῦ σάλγαντος. Ἐπὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ὁ σατύργας, τοῦ σατύργα. χωρὶς τοῦ, ἀκράγας, ἀκράγαντος, πόλις ποταμός. ἀφ' οὗ ἡ ἀκράγας τῆς ἀκράγαντος, ὑπὲρ τῆς σικελίας. Ἐπὶ τὰ εἰς δας δισύλλαβα καὶ ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ὁ λάδας, τοῦ λάδα. ὁ ἴδας, τοῦ ἴδα. καὶ ὁ λεωνίδας, τοῦ λεωνίδα. Ἐπὶ τὰ εἰς ζας, ξας, ψας, θας, τοῦ. οἷον, ὁ ἀρίζας, τοῦ ἀρίζα. ὁ ἐλίξας, τοῦ ἐλίξα. ὁ ἄψας, τοῦ ἄψα. ὁ ἄνθας, τοῦ ἄνθα. ὁ πέλεκας, τοῦ πέλεκα. Ἐπὶ τὰ εἰς λας ἁπλᾶ, δισύλλαβα, μονογενῆ, μὴ παραληγόμενα φύσει μακρᾷ, καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα δύο λλ ἔχοντα. οἷον, ὁ ὕλας, τοῦ ὕλα. ὁ γέλας, τοῦ γέλα. ἰόλλας, τοῦ ἰόλλα. ὁ ἀβόλλας, τοῦ ἀβόλλα. Ἐπὶ τὰ εἰς μας ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ μ. οἷον, ὁ σίλμας, τοῦ σίλμα

In as vnisyllaba circunflexa, in a faciunt genitiuum. vt hic gras, huius græ. hic lapis, huius lapidis. hic chnas, huius chnæ.

In.as.circunflexa.

In as multisyllaba circunflexa, parisyllaba quidem existentia in a faciunt genitiuum, vt Thomas Thomę, Cosmas, cosmę. menas, menæ. Plurisyllaba vero, vt pellicanus, pellicani. Inuenta sunt autem & nonnulla Ionica in dos facientia gtūm, vt birtas, bittadis. cyras, cyradis. Etiam in bas ante b. aliam consonantem habentia, & non, r, in a faciunt genitiuum, sambas, sambæ. Galbas, galbę. crisbas crisbæ. his similiter & Ibas, ibę & banebas banebæ, & Annibal, annibalis. Etiam in gas bisyllaba solum propria, vt migas, migæ, megas, megæ. & magnus, magni. diuersiclinie cum adiectiuum. Algas, algæ. Excipitur Salgas, salgantis. Etiam superbisyllaba, vt Saturgas, Saturgę, excepto acragas, acragantis. fluuius, a quo agrigentum, agrigenti. vrbs Siciliæ. Etiam in das bisyllaba & super bisyllaba. vt Ladas, ladæ. Idas, idæ. Leonidas, leonidę. Etiam in zas, xas, psas. thas. cas, vt arizas, arizæ. elixas, elixæ. apsas, apsæ. Anthas, anthe. pelecas, pelecæ. Etiam in las, simplicia bisyllaba, soligenera, non penultimantia natura longa. & superbisyllaba, duo lambda habentia. vt hylas, hylę. gelas, gelę. Iollas, iollę. Abolias, abollę. Etiam in mas habentia consonantem ante mi, vt filmas, filmæ.

ὁ ἀκαμαντοχάρμας, τοῦ ἀκαμαντοχάρμα ἐξαιρεῖται, ὁ τόλμας, τοῦ τόλμαντος. Ἐπὶ τὰ εἰς μας περσικά. οἷον ὁ σαλάμας, τοῦ σαλάμα. ὁ σπιτάμας, τοῦ σπιτάμα. Ἐπὶ τὰ εἰς νας. οἷον, ὁ πίνας, τοῦ πίνα. πλὴν τοῦ ὁ κάνας, τοῦ κάναντος. Ἐπὶ τὰ εἰς πας μονογενῆ. οἷον, ὁ πάπας, τοῦ πάπα. ὁ λάμπας, τοῦ λάμπα. ἐξαιρεῖται ὁ κύπας, τοῦ κύπαντος. ὁ πᾶς δὲ τοῦ παντὸς ἐπίθετον ὄν. Ἐπὶ τὰ εἰς ρας μὴ ἔχοντα πρώτην καὶ δευτέραν συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, ἢ ἀντιστοίχου ἀρχομένην. οἷον, ὁ σιμμέρας, τοῦ σιμμέρα. ὁ κύδρας, τοῦ κύδρα. Ἐπὶ τὰ εἰς σας δισύλλαβα, μὴ παραληγόμενα τῷ ε. οἷον, ὁ χρύσας, τοῦ χρύσα. ὁ κύρσας, τοῦ κύρσα. Ἐπὶ τὰ εἰς τας. οἷον, ὁ ἀρχύτας, τοῦ ἀρχύτα. ὁ ἀρώπας, τοῦ ἀρώπα. πλὴν τοῦ ὁ τελάτας, τοῦ τελάταντος. Ἐπὶ τὰ εἰς φας δισύλλαβα, καὶ τὰ εἰς χας οἷον, ὁ δέλφας, τοῦ δέλφα. ὁ ἄφας, τοῦ ἄφα. ἐξαιρεῖται ὁ κύφας, τοῦ κύφαντος. ὁ καλλίχας, τοῦ καλλίχα. ὁ λάχας, τοῦ λάχα. ἐξαιρεῖται ὁ κάλχας, τοῦ κάλχαντος. Ἐπὶ τὰ εἰς ας περισπωμένων ῥημάτων συντεθειμένα. οἷον, ὁ πατραλοίας, τοῦ πατραλοία, ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ, τὸ τύπτω. Ἐπὶ τὰ εἰς ας ἀπὸ θηλυκῶν συντεθειμένα, οἷον, ἡ φαρέτρα, ὁ ἀφαρέτρας, τοῦ ἀφαρέτρα. ἡ βία, ὁ ἀρευβίας, τοῦ ἀρευβία. ἡ ἀγορὰ, ὁ πυθαγόρας, τοῦ πυθαγόρα, καὶ πυθαγόρου. ἡ ἀνία, ὁ παυσανίας, τοῦ παυσανία. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἰσοσυλλάβων. περὶ δὲ τῶν περιττοσυλλάβων, ἑξῆς λέγομεν.

Περὶ τῶν εἰς ας εἰς ντος ποιούντων τὴν γενικήν.

Τὰ εἰς ας καθαρὸν ὀνόματα, δισύλλαβα, βαρύτονα, τῆς ἀπὸ δωρίδος διαλέκτου ὄντα, διὰ τοῦ ντ κλίνονται. ὁ βίας, ὁ αἴας, τοῦ αἴαντος. ὁ θόας, τοῦ θόαντος. ὁ βίας, τοῦ βίαντος. ἐξαιρεῖται ὁ λάας, τοῦ λάαος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο αα, λᾶος, καὶ ὁ λάας, τοῦ λάου, τὸν λάαν. Ἐπὶ τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα ὀξύτονα εἰς ντος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ πρὰς, τοῦ πραντός. ὁ

acamantocharmas, acamantocharmæ. excipitur tolmas tolmantis. Etiam in. mas. persica, vt salamas, salamæ. spitamas. spitamæ. Etiam in nas. vt pinas, pinæ præterquam canas, canantis, Etiam in, pas, soligenera, vt papas, papæ. lampas, lampæ. Excipitur. cypas. cypantis. omnis vero omnis, adiectiuũ existens. Etiam in ras, non habentia primam, & secundam syllabã, ab eadẽ cõsonante, vel æqueleméta i incipientẽ vt simmoras, simmoræ. cydras, cydrę. Etiam in sas, bisyllaba, non penultimata e, vt chrysas, chrysæ. cyrsas, cyrsæ. Etiam in tas, vt archytas archytæ. europas, europæ. Præterquam teleutas, teleutantis. Etiam in phas, bisyllaba, & in chas, vt delphas, delphæ. aphas, aphæ. excipitur cyphas, antis. callichas, callichæ. lachas lachæ. Excipitur Calchas, Calchantis. Etiam in as, a circunflexis verbis composita, vt patricida. cidæ. a cædo, idest verbero. etiam in as, a fœmininis cõposita, vt hęc pharetra. hic Eupharetras, huius eupharetræ, hæc violentia. hic euribias, huius biæ. hoc forum. hic pythagoras, huius ræ, & pythagoræ. hic dolor. hic Pausanias, huius niæ. & hæc quidem de parisyllabis, sed de plurisyllabis deinceps dicamus.

De in is in entos facientia genitiuum.

In as purum nomina, bisyllaba, grauisona, non a dorica lingua existentia per nt, flectuntur, vt hic aiax, huius aiacis. hic Thoas, huius thoãtis, hic bias huius biantis. excipitur lapis, huius lapidis, & cõmixtione duorum, aa, lapidis. & lapis lapidis, lapidi. lapidem. Etiam in as solisyllaba acutisona, in tis faciunt genitiuum, vt hic Pras, huius prantis. hic zas,

τοῦ ζαντός. ὁ φθάς, τοῦ φθάντος. καὶ τὰ πολυσύλλαβα ὁμοίως. οἷον, ὁ ἀνδριάς, τοῦ ἀνδριάντος. ὁ ἱμάς, τοῦ ἱμάντος. Ἔτι τὰ εἰς βας ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ δίχρονον συνεσταλμένον. οἷον, ὁ βίβας, τοῦ βίβαντος. ὁ λυκάβας, τοῦ λυκάβαντος. ὁ ἀλύβας, τοῦ ἀλύβαντος. οὗ ἡ παραλήγουσα καὶ μακρά. ἐξαιρεῖται ὁ βαρνάβας, τοῦ βαρνάβα, ὁ λάβας, τοῦ λάβα, ὁ κάβας τοῦ κάβα, ὁ ἄβας, τοῦ ἄβα ἐθνικόν. ὁ ἄβας δὲ τοῦ ἄβαντος, κύριον. ὁμοίως καὶ ἰόβας, ἰόβα, καὶ ἐήβας, ἐήβα. Ἔτι τὰ εἰς βας πρὸ τοῦ β ἔχοντα ρ, περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, ὁ φόρβας, τοῦ φόρβαντος. ὁ κύρβας, τοῦ κύρβαντος. Ἔτι τὰ εἰς γας δισύλλαβα κύρια, καὶ προσηγορικὰ ἢ ἐθνικά. οἷον, ὁ γίγας τοῦ γίγαντος. ὁ βρίγας τοῦ βρίγαντος. Ἔτι τὰ εἰς δας δισύλλαβα διφθόγγῳ παραληγόμενα. οἷον, ὁ φείδας, τοῦ φείδαντος. ὁ οἴδας τοῦ οἴδαντος. Ἔτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων γινόμενα. οἷον, χαρίζομαι, χαρίδας, τοῦ χαρίδαντος. μήδομαι, μήδας, μήδαντος. τὸ ὑπερκυδάντας ἀχαιούς. ἢ ὀνομάζεσιν ἀπὸ τοῦ ὑπερκυδαίνω ὑπερκυδάνας, καὶ συγκοπῇ ὑπερκύδας ὑπερκύδαντος, ἢ μετοχὴ τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐστίν, ἀπὸ τοῦ ὑπερκυδαίνω, ὑπερκυδανῶ, ὑπερκύδηνα, ἡ μετοχή, ὁ ὑπερκυδάνας, τοῦ ὑπερκυδάναντος. καὶ κατὰ συγκοπήν, ὑπερκύδας, ὑπερκύδαντος. ἡ αἰτιατική, τοὺς ὑπερκύδαντας. Ἔτι τὰ εἰς ζας ἔχοντα υ πρὸ τοῦ ζ. οἷον, ὁ βύζας, τοῦ βύζαντος. ὁ πύζας, τοῦ πύζαντος. Ἔτι τὰ εἰς λας δισύλλαβα μονογενῆ, παραληγόμενα φύσει μακρᾷ. οἷον, ὁ φύλας, τοῦ φύλαντος. ὁ χήλας, τοῦ χήλαντος. Ὁμοίως καὶ τὰ ἔχοντα σύμφωνον μετὰ τοῦ λ. οἷον, ὁ ἄτλας, τοῦ ἄτλαντος. Ἔτι τὰ δύο λλ ἔχοντα. οἷον, ὁ πάλλας, τοῦ πάλλαντος. ὁ βάλλας, βάλλαντος. ὁ μέλας δὲ τοῦ μέλανος καὶ ὁ τάλας τοῦ τάλανος, τριγενῆ. Ἔτι τὰ εἰς μας δισύλλαβα καὶ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ μ ἢ φωνῆεν βραχύ

huius zantis, hic phthas huius phthātis, & plurisyllaba similiter, vt hæc statua. huius statuæ. hæc scutica, huius scuticæ . Etiam in bas habentia in penultima bitemporeā correptā, vt hic bibas, huius bibātis, hic annus, huius anni. hic alybas, huius alybæ, cuius penultima, & longa. Excipitur hic barnabas, huius barnabæ. hic labas, h⁹ labæ. hic cabas h⁹ cabæ. hic abas, huius abæ gentile. hic abas, vero h⁹ abantis, proprium. Similiter & Iobas, iobe, & Rhebas, bæ. Etiā in bas, ante b habentia r, plurisyllabice flectuntur, vt hic phorbas, huius phorbantis. hic cirbas, huius cirbantis. Etiam in gas bisyllaba propria, & appellatiua vel gentilia, vt hic gigas, huius gigantis. hic brigas, huius brigantis. Etiam in das bisyllaba diphthongo penultimātia. vt hic Phidas, huius Phidātis. hic œdas, huius œdantis. Etiam & superbisylla a grauisonis verbis facta, vt gratificor. charidas, charidantis. ideo, Midas, midantis. Sed supergloriosos græcos, vel nomen est, a superglorior, supergloriosus, & concisione, supergloriosus, supergloriosis s. vel participium primi indefiniti est, a superglorior, supergloriabor supergloriatus sum, participiū hic supergloriās, huius supergloriatis & per concisionem supergloriens, supergloriantis. actūs, super gloriantes. Etiam in Zas habentia y ante z, vt hic byzas, huius byzantis. hic pyzas, huius pizātis, Etiam in las bisyllaba, soligenera penultimantia natura longa, vt hic phylas, huius phylantis. hic chelas, huius chelantis. Similiter & habentia consonantem cum l. vt hic Atras, huius atrantis. Etiam duo ll. habentia, vt hic Pallas, huius Pallantis. hic ballas, huius balllantis. hic niger vero, huius nigri. & miser, miseri trigenetice, etiam quæ in mas bisyllaba, & superbisyllaba habentia ante, m, vocalem breuē

περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, ὁ ἀδάμας, τοῦ ἀδάμαντος. ὁ ἀθάμας, τοῦ ἀθάμαντος. ὁ πολυδάμας, τοῦ πολυδάμαντος. μεθ᾽ ὧν καὶ ὁ θαύμας, τοῦ θαύμαντος. Ἔτι τὰ εἰς ρας δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρώτην καὶ δατέραν συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἢ ἀντιστοίχου ἀρχομένην. οἷον, ὁ βάβρας, τοῦ βάβραντος. ὁ πρόφρας, τοῦ πρόφραντος. ὁ τάθρας, τοῦ τάθραντος. ὁμοίως καὶ τὰ συνεμπίπτοντα μετοχῇ. οἷον, ὁ πέρας, τοῦ πέραντος. ὁ ἄρας, τοῦ ἄραντος. ὁμοίως καὶ τὰ ἔχοντα α πρὸ τοῦ ρ. οἷον, ὁ τάρας, τοῦ τάραντος. ὁ κάρας, τοῦ κάραντος. Ἔτι τὰ εἰς σας ὑπερδισύλλαβα τῷ ε παραληγόμενα. οἷον, ὁ ἀπέσας, τοῦ ἀπέσαντος. Ἔτι τὰ εἰς φας ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ὁ κορύφας, τοῦ κορύφαντος. ὁ ἐλέφας, τοῦ ἐλέφαντος. ὁ ὀνόφας δὲ, τοῦ ὀνόφα. Τὰ εἰς ας συνθετα, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, λυκοθόας, λυκοθόαντος, ὅτι θόας θόαντος. σύμπας, σύμπαντος, ὅτι πᾶς παντός. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν εἰς ας, ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῶν εἰς ης τὸν αὐτὸν λέγωμεν τρόπον.

Περὶ τῶν εἰς ης πάντων, καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἰσοσυλλάβων. Κατάληξις δατέρα.

Τὰ εἰς ης βαρύτονα σπονδειακὰ, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου. ὁ ξέρξης, τοῦ ξέρξου. ἐξαιρεῖται ὁ μάσθλης, τοῦ μάσθλητος. ὁ μόργης, τοῦ μόργητος. ὁ ναίκης, τοῦ ναίκητος. ὁ κούρης τοῦ κούρητος. ὁ πίγρης, τοῦ πίγρητος. ὁ τίγρης, τοῦ τίγρητος, ποταμὸς, ὃς καὶ τίγρις τίγριδος, καὶ τίγριος ἰωνικῶς λέγεται. φάγρης, φάγρητος. μάγνης, μάγνητος. γύγνης γύγνητος. μάσης, μάσητος. μένδης, μένδητος. γλοίης, γλοίητος. Ἔτι τὰ εἰς ης περισπώμενα, εἰς ου ποιοῦσι

imparisyllabice declinantur, vt hic Adamas, huius adamantis. hic Athamas, huius athamantis. hic polydamas, huius polydamantis, cũ quibus, & hic thaumas, huius thaumantis, etiam quæ in ras bisyllaba habentia primam, & secundam syllabam, ab eadem consonante, vel eiusdem ordinis incipientem. vt hic babras, huius babrãtis, hic prophras, huius prophrãtis. hic teuthras, huius teuthrantis. similiter & coinciden-tia participio. vt hic Piras, huius pirãtis. hic aras, huius arantis. Similiter & habentia a, ante r, vt hic Taras, huius tarantis, hic caras, huius carantis. Etiam quæ in sas superbisyllaba, e, penultimantia. vt hic Apesas, huius apesantis. Etiam quæ in phas, superbi-syllaba. vt hic Coriphas. huius coriphãtis. hic elephas, huius elephãtis. hic onophas vero, huius onophę. quæ in as composita, simplicium seruant declinationem, vt lycothoas, lycothoantis. quoniam thoas, thoantis. Vniuersus vniuersi, quoniam omnis, omnis. Sed de iis, quę in as, satis, nunc autem de iis, quæ in is eodem dicamus modo.

De iis, quæ in is omnibus, & pri-mum de parisyllabicis. Declinatio secunda.

Quę in is grauisona spondaica, in u faciunt genitiuum, vt hic chryses, huius chrysæ. hic Xerxes, huius xerxis. excipitur hic verbero, h⁹ verberonis. hic morges, huius getis. hic nçes. hu⁹, nçetis. hic cures, h⁹ curetis. hic pigres, huius pigretis. hic tigris, huius tigris. fluuius, qui & tigris, tigridis, & tigridis ionice dicitur. phagres, phagretis. magnes, magnetis. ignes, ignetis. masses. massetis. mendes, mendetis. glœes, glœetis. Etiam quæ in is circunflexa. in u, faciunt

τῶν γενικὴν. οἷον, ὁ θαλῆς τοῦ θαλοῦ. καὶ ὁ θαλῆς, τοῦ θάλητος. ὁ ἑρμῆς, τοῦ ἑρμοῦ. ὁ σωτῆς, τοῦ σωτοῦ. ὁ μωτῆς. τοῦ μωτοῦ. καὶ ὁ μωϋσῆς, τοῦ μωϋσοῦ. καὶ ὁ μωσῆς, τοῦ μωσέως ἀττικῶς. καὶ ὁ μωϋσῆς, τοῦ μωϋσέως παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Επὶ τὰ εἰς ης βαρύτονα ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν συντεθειμένα. οἷον, ἡ λέχη, ὁ λέχης, τοῦ λέχου. ἡ ἀράχνη, ὁ ἀράχνης, τοῦ ἀράχνου. ἡ χαίτη, ὁ κυανοχαίτης, τοῦ κυανοχαίτου. Επὶ τὰ εἰς δης πατρωνυμικά. οἷον, ὁ ἀτρείδης, τοῦ ἀτρείδου. ὁ πηλείδης, τοῦ πηλείδου. Καὶ τὰ εἰς δης κύρια τύπον πατρωνυμικοῦ ἔχοντα, οἷον, ὁ θουκυδίδης, τοῦ θουκυδίδου. ὁ μιλτιάδης, τοῦ μιλτιάδου. ὁ πυλάδης, τοῦ πυλάδου. Επὶ τὰ εἰς ης βαρύτονα ἁπλᾶ, εἴτε παρασύνθετα, ἀπὸ τῶν εἰς ος γινόμενα. οἷον, ἄραξος, ὁ ἀράξης, τοῦ ἀράξου. λάπιθος, ὁ λαπίθης, τοῦ λαπίθου. οἰδίπους, οἰδίποδος, ὁ οἰδιπόδης, τοῦ οἰδιπόδου. Επὶ τὰ εἰς της μὴ συντεθειμένα ἀπὸ τοῦ κρατῶ. οἷον, ὁ δότης, τοῦ δότου. ὁ χάρτης, τοῦ χάρτου. ὁ θύτης, τοῦ θύτου. καὶ τὰ εἰς θης ὁμοίως, οἷον, ὁ σκύθης, τοῦ σκύθου. Επὶ τὰ διὰ τοῦ αννης, καὶ ινης, καὶ ονης, καὶ υνης, καὶ ωνης, καὶ ολης. οἷον, ὁ ἰορδάνης, τοῦ ἰορδάνου. ὁ αἰσχίνης, τοῦ αἰσχίνου. ὁ μηρυόνης, τοῦ μηρυόνου. ὁ γηρυόνης, τοῦ γηρυόνου, καὶ γηρυὼν, γηρυόνος, καὶ γηρυονεὺς, γηρυονέως κοινῶς. πολλάκις δὲ καὶ παρὰ ποιηταῖς, καὶ παρ' Ησιόδῳ ἐν θεογονίᾳ, Χρυσάορ δ' ἔτεκε τρικέφαλον γηρυονῆα. ὁ κεραύνης, τοῦ κεραύνου. ὁ τελώνης, τοῦ τελώνου. ὁ ὀζόλης, τοῦ ὀζόλου. Επὶ τὰ εἰς ης βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα, πρὸ τοῦ ης δύο τὰ αὐτὰ ἀμετάβολα ἔχοντα. οἷον, ὁ Ιωάννης, τοῦ Ιωάννου. ὁ καβάλλης, τοῦ καβάλλου. ἐξαιρεῖται ὁ πόλλης, τοῦ πόλλητος. δισύλλαβον γάρ. καὶ ὁ ἀέλλης, τοῦ ἀέλλου. ὀξύτονον γάρ. Επὶ τὰ εἰς ης μονογενῆ ἀπὸ ῥημάτων συντεθειμένα. οἷον, πωλῶ, ὁ βιβλιοπώλης, τοῦ βιβλιοπώλου. μετρῶ, ὁ γεωμέτρης, τοῦ γεωμέτρου. τρίβω, ὁ παιδοτρίβης,

genitiuum, vt hic thales, huius thalæ, & hic thales, huius thalêtis, hic mercurius, h⁹ curii. hic sosis, h⁹ sosę. hic moses, huius mosæ. hic moyses, huius moysæ. & hic moseus huius mosei attice, & hic moyseus, huius moysei apud diuinam scripturam. Etiam quæ in is grauisona, ab iis, quæ in i, fœminina composita, vt hæc confabulatio. hic lesches, schæ. hæc aranes, hic aranhnes, chnæ. comæ. hic nigrocomus, huius nigricomi. etiam quæ in dis patronymica, vt hic Atrides, huius atridæ. hic pelides, h⁹ pelidę & quæ in dis, propria formam patronymici habentia, vt hic Thucydides huius thucydidis. hic Miltiades, huius miltiadę. hic pylades, huius pyladæ. Etiam in is grauisona. simplicia, siue decomposita, ab in os facta, vt Araxus. hic araxes, huius araxæ. lapithus. hic lapitha, h⁹ lapithę. œdip⁹, œdipodis, hic œdipodes huius edipodæ. Etiam in tis non composita a teneo, vt hic dator, h⁹ datoris. hęc charta huius chatæ. hic sacerdos, huius tis & in this similiter, vt hic scytha huius sythæ. Etiam per anis, & inis, & onis, & ynis, & onis, & olis, vt hic Iordanes, huius iordanis, hic æschines, h⁹ æschinę. hic meryões. h⁹ ryõę. hic geryones, huius geryonę, & geryo, ryonis, & geryoneus, geryonei communiter. sæpe vero & apud poetas, & apud Hesiodum in Theogonia Chrysaor aũt peperit tricipitem Geryoneum. hic cerynes, huius nę. hic latro huius latronis. hic ozola, huius ozolæ. Etiã in is grauisona superbisyllaba, ante is, duas easdem immutabiles habẽtia, vt Ioannes huius ioannis. hic caballes, huius caballæ. excipitur hic Polles huius, polletis bisyllabum. n. & hæc aelles, huius aellæ. acutisonum enim. Etiam in is soligenera a verbis composita, vt vendo. hic bibliopola, huius bibliopolę. metior, hic terrimensor, huius terrimẽsoris. tero, hic pueritritor, huius

παιδοτρίβου. τύπτω, ὁ πατροτύπτης, τοῦ πατροτύπτου. βαίνω, ὁ χοινοβάτης, τοῦ χοινοβάτου. Τὰ εἰς ης μονοσύλλαβα περισπώμενα, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ δρῆς, τοῦ δρῆ. ὁ τρῆς, τοῦ τρῆ. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ης ἰσοσυλλάβων. περὶ δὲ τῶν περιττοσυλλάβων νῦν λεκτέον.

Περὶ τῶν εἰς ης περιττοσυλλάβων.

Τὰ εἰς ης βαρύτονα ἰαμβικὰ, ἀπὸ ἐνεστῶτος, γινόμενα, οὐ τὸ σύμφωνον φυλάττουσιν. εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, λείβω, ὁ λέβης, τοῦ λέβητος. λήχω, ὁ λάχης, τοῦ λάχητος. πένω, ὁ πένης, τοῦ πένητος. πλανῶ, ὁ πλάνης, τοῦ πλάνητος, καὶ ὁ πλανήτης, τοῦ πλανήτου. κρατῶ, ὁ κράτης, τοῦ κράτητος. ὁ δάρης δὲ, δάρητος, καὶ δάρου. ὁ κόμης, τοῦ κόμητος, καὶ κόμου. ὁ γύης, τοῦ γύητος, καὶ γύου. ὁ μύκης, τοῦ μύκητος, καὶ μύκου. ὁ πύδης, τοῦ πύδητος, καὶ πύδου. ὁ χάρης, τοῦ χάρητος, καὶ χάρου. ὁ πύλης, τοῦ πύλητος, καὶ πύλου. ὁ μύνης, τοῦ μύνητος, καὶ μύνου. ὁ μέγης, τοῦ μέγητος, καὶ μέγου. Ἔτι τὰ εἰς ης μονοσύλλαβα ὀξύτονα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ κρὴς τοῦ κρητός. ὁ γνὴς, τοῦ γνητός. ὁ θὴς, τοῦ θητός. Ἔτι τὰ εἰς εἰς πολυσύλλαβα κοινά. οἷον, ἀργὴς, ἀργῆτος. ἀβλὴς, ἀβλῆτος. ἀδμὴς, ἀδμῆτος. ἡμιθνὴς, ἡμιθνῆτος. ταῦτα δὲ συνθέτα ὄντα, φυλάττουσι τὴν τοῦ παρακειμένου συλλαβήν. Ἔτι καί τινα εἰς ης, ἔχοντα πρὸ τοῦ ης ἀμετάβολον, καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν. οἷον, ἐπάλης, ἐπάλητος. ὑπέρης, ὑπέρητος, ἀκέλης, ἀκέλητος. κεφάλης, κεφάλητος. Ἔτι τὰ εἰς ης περισπώμενα ἀπὸ τῶν εἰς εις. οἷον, δαφνῆς, δαφνῆντος, ἀπὸ τοῦ δαφνήεις. τιμῆς, τιμῆντος, ἀπὸ τοῦ τιμήεις. Ἔτι σεσημείωνται ταῦτα τῶν εἰς ης, εἰς εντος ποιοῦντα τὴν γενικήν. οἷον, ὁ κλήμης, τοῦ κλήμεντος. ὁ μάνης, τοῦ μάνεντος. ὁ οὐάλης, τοῦ οὐάλεντος. ὁ κρίσκης, τοῦ κρίσκεντος. ὑπόλοιπα δὲ ἡμῖν τὰ εἰς ης συνηρημένα τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων κλίσεως.

oris. verbero, hic patripulsor, huius patripulsoris. eo hic funambulus, huius funambuli. In is solisyllaba circunflexa, abiectione s. faciunt genitiuū, vt hic dres, huius dræ. hic tres, h⁹ træ, & hæc quidē de in is parisyllabis, sed de plurisyllabis nunc dicendum.

De in is plurisyllabis.

In is grauisona Iambica, a pręsenti facta, cuius consonantem seruant, in tos faciunt genitiuum, vt sacrifico, hic lebes, lebetis. fortior, hic laches, huius lachetis. pauper sum. hic paup. huius pauperis. decipio hic deceptor, huius toris, & hic erro, huius erronis. teneo, hic tētor, huius tentoris. hic dares aūt, daretis, & daræ, hic comes, h⁹ metis. & comę. hic gyes, h⁹ gyetis, & gyæ. hic fungus, huius fungi, & fungi. hic pydes. huius pydetis, & pydæ. hic chares, huius charetis, & charæ. hic pyles, huius piletis, & pylæ. hic mynes, hui⁹ mynetis, & mynæ. hic meges h⁹ megetis, & megæ. Etiam in is solisyllaba acutisona in tos faciunt genitiuum, vt hic cretensis huius tensis. hic gnes, huius gnetis. hic seruus, huius serui. Etiam in is multisyllaba communia, vt Arges, argetis, iniectus, iniecti. indomitus, miti. homithes, homithetis. hæc vero composita entia seruant præteriti syllabam. Etiam quędam in is habentia ante is immutabilem, & ante immutabilem vocalem, vt Epiales epialetis. hyperes, hyperetis. aceles, aceletis. cephales, cephaletis. Etiam in is circunflexa ab in is, vt lauraceus, rei. a laurosus. honoratus, rati. ab honorato. Etiam notata sunt hæc in is, in entos facientia genitiuum, vt clemens, clementis. hic manens, huius manentis. hic valens, huius valentis. hic crescēs, huius crescentis. sed reliqua sunt nobis, quæ in is contracta primę circunflexorum declinationis.

Περὶ τῶν εἰς ης εἰς ους κατὰ κρᾶσιν ποιούντων τὴν γενικήν.

Τὰ εἰς ης περισπώμενα, ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένα, εἰς ους ποιοῦσι τὴν γενικὴν κατὰ κρᾶσιν. οἷον, ὁ ἡρακλῆς τοῦ ἡρακλέος, οὖς. Ἔτι τὰ εἰς ης κύρια ἀπὸ ῥημάτων συντεθειμένα, εἰς ους ποιοῦσι καὶ γενικὴν κατὰ κρᾶσιν. οἷον, δάκω, ὁ πολυδάκης, τοῦ πολυδάκεος, ους. μήδω, ὁ διομήδης, τοῦ διομήδεος, ους. φαίνω, ὁ ἀριστοφάνεις, τοῦ ἀριστοφάνεος, ους. Ἔτι τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων συντεθειμένα. οἷον, σθένος, δημοσθένης, δημοσθένεος, ους. γένος, διογένης, διογένεος, ους. τέλος, ἀριστοτέλης, ἀριστοτέλεος, ους. ἦθος, κακοήθης, κακοήθεος, ους. μῆκος. ἐπιμήκης, ἐπιμήκεος, ἐπιμήκους. ἐξαιρεῖται ὁ ἀμέλης, τοῦ ἀμέλητος, καὶ ὁ ἀμένης, τοῦ ἀμένητος. Ἔτι τὰ εἰς ης ἐπίθετα, κοινὰ, ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα, οὐδέτερον εἰς ες ἔχοντα. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, ἀληθέος, ους. ὁ καὶ ἡ ἀμενὴς, ἀμενέος, οῦς. ὁ καὶ ἡ καλοήθης, καλοήθεος, ους. Ἔτι τὰ εἰς ρης δισύλλαβα. οἷον, ὁ πλήρης, ους. ὁ ἄρης δὲ ἄρου, καὶ ἄρης, ἄρητος, καὶ ἄρης, ἄρεος, ους καὶ ἄρας, ἄρεος κοινῶς, καὶ ἄρηος ἰωνικῶς, καὶ ἄρεως ἀττικῶς, καὶ ἄρευος αἰολικῶς. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωρης, καὶ ηρης, καὶ ωδης. οἷον, διώρης, τριήρης, λιμώδης. Ἔτι τὰ εἰς ηνης ὀξύτονα. οἷον, σαφηνὴς, γαληνής. Καὶ τὰ εἰς ης, ἀπὸ τῶν εἰς υς γινόμενα. οἷον, βαρὺς, ἀβαρής. ὠκύς, ποδώκης. Δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ εἰς ης σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων, εἰ μὲν ὦσι κύρια, βαρύνονται. οἷον, δημοσθένης. διογένης. ἀριστοτέλης. εἰ δὲ ὦσιν ἐπίθετα, ὀξύνονται. οἷον, ἀμμενής. δυσμενής. ἀγενής. ἀκλεής. δυσκλεής. διετής. τριετής. τετραετής. πενταετής. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἔτος. οἱ ἀθηναῖοι βαρύνουσι, διέτης, καὶ τριέτης, καὶ τετραέτης λέγοντες. Ἔτι τὰ ἀπὸ εἰς ος τρισυλλάβου ἐπιθέτου σύνθετα, καὶ τὰ ἀπὸ δισυλλάβου ἔχοντος ἐν τῇ παραληγούσῃ ο, ἢ η, μεθ' ὃ σύμφωνον ἕπεται, βαρύνονται.

De in is in us per commixtionem facientibus genitiuum.

In is circunflexa a gloria composita in us faciunt genitiuum p cōmixtionem, vt hic Hercules huius Herculis lis. etiam in is propria a verbis composita in us faciunt genitiuum per commixtionem. dulcifico hic pollux, huius pollucis. cis. consulo, hic Diomedes, huius dis dis. monstro, hic Aristophanes, huius Aristophanis. nis. Etiam in is ab in os neutris composita, vt robur, Demosthenes, Demosthenis. nis. genus. Diogenes diogenis. nis. finis, Aristoteles aristotel s lis mos. viticsus, viticsi. si. magnitudo. longus, lungi. gi. excipitur hic Ameles, huius ameletis. & hic amenes huius netis. Etiam in is adiectiua communia acutisona, & grauisona neutrum in es habentia, vt hic & hæc verax veracis. cis. beneuolus, beneuoli. li. benemoratus. benemorati. ti. etiam in ras bisyllaba, vt plenus. hic mars vero martis. & mars martis & mars. tis. tis, & mars martis communiter, & martis ionice, & martis attice & martis æolice. Etiam per ens & iris, & odis, vt dicres. trirenis. pestilentialis. Etiam in is acutisona, vt saphenes. Galenes. Et in is ab in ys facta, vt grauis Abaris. velox velocipes. oportet autem scire & hoc, q͂ in is composita ab in os neutris, si sint propria grauantur, vt Demosthenes Diogenes. Aristoteles, sed si sint adiectiua acuuntur, vt benignus, inimicus, nobilis. gloriosus. infanis biennis. triennis quadriennis. quinquegennis. Sed ab anno Athenienses grauant. biennis & triennis & quadrēnis dicētes. Etiam ab in os trisyllabo adiectiua composita, & a bisyllabo habente in penultima, post quod consonans sequitur, grauantur, vt

μέγεθος, παμμεγέθης. κῆτος, μεγακήτης. ἦθος, κακοήθης. μῆκος, ἐπιμήκης. Τούτων δὲ οὕτως εἰρημένων, ἑξῆς περὶ τῶν εἰς ις λέγωμεν.

Κανών.

Ο λάχης. τοῦ λάχητος. τῷ λάχητι. τὸν λάχητα. ὦ λάχης. Τὼ λάχητε. τοῖν λαχήτοιν. ὦ λάχητε. Οἱ λάχητες. τῶν λαχήτων. τοῖς λάχησι. τοὺς λάχητας. ὦ λάχητες.

Περὶ τῶν εἰς ις.

Καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς ος ποιούντων τὴν γενικήν. κατὰ λῆξιν τρίτη. Τὰ εἰς ις μονοσύλλαβα, μακρὸν ἔχοντα τὸ ι, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, κὶς, κιός. λὶς, λιός. οὗ τὸ λι καὶ βραχὺ ἄρηται. τίς δὲ τινός. τὸ γάρ τι, βραχύ. Ετι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ βραχυκατάληκτα, μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος. ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὄφις, ὄφιος. μάντις, μάντιος. ἔχις, ἔχιος. Ετι ὥς φησιν Ωρος, καὶ Αρκάδιος οἱ γραμματικοὶ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν ταῦτα τὰ κύρια. οἷον, ζῆνις, ζήνιος. ἶφις, ἴφιος. σέντις, σέντιος. πόλις. πόλιος. ἀνάχαρσις, ἀναχάρσιος. σύβαρις, συβάριος. τράλλις, τράλλιος. τάξις, τάξιος. ἄγις, ἄγιος καὶ ἄγιδος. θάμυρις, θαμύριος, καὶ θαμύριδος. ἀγησίπολις, ἀγησιπόλιος, καὶ ἀγησιπόλιδος. γάοζις, γαόζιος. βουσίρις, βουσίριος, καὶ βουσίριδος.

Περὶ τῶν εἰς δος ποιούντων τὴν γενικήν.

Τὰ δὲ εἰς ις κύρια ἀρσενικὰ, εἴτε εἰς ρις, εἴτε εἰς νις, εἴτε εἰς ἄλλο τι σύμφωνον λήγοντα, εἰς δος κοινῶς ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, πάρις, πάριδος. ἄδωνις, ἀδώνιδος. θέογνις, θεόγνιδος. Ετι τὰ μακροπαράληκτα παρώνυμα· οἷον, γωνίς, γωνίδος. λάτρις, λάτριδος. ἄϊνις, ἄϊνιδος. Ετι τὰ παρὰ τὸ πόλις σύνθετα ἀρσενικὰ μόνα ἢ καὶ οἷον, ὁ σώπολις, τοῦ σωπόλιδος. ὁ ἀγησίπολις,

magnitudo permagnus . cetus magnum cete . mos uitiosus . magnitudo,longus , his uero sic dictis deinceps de in is dicamus .

Regula.

Hic laches,huius lachetis,huic cheti . hunc chetem, o laches,hi lachetes . horum lachetum , o lachetes, hi lachetes . horum lachetum his lachetibus, hos lachetas , o lachetes.

De in is .

Et primum de in os facientibus gtũm . Terminatio tertia . In is solisyllaba longum habentia i. additione os faciunt genitiuum, ut uermis , uermis, leo leonis , cuius illud lí & breue inuentum est. Quidã autem cuiusdã.Illud.n. ti breue . Etiã in is appellatiua breui penultimantia, non existentia denominatiua, per purum os faciunt genitiuum,ut serpens serpentis,uates uatis . uipera uiperæ , etiam ut ait Orus, & Arcadius grammatici per purum os faciunt genitiuum hæc propria , ut zenis zenis . Iphis iphis . Sendis sendis . Polis polis , anacarsis anacarsis . sybaris, sybaris , trallis , trallis , taxis, taxis, agis agis , & agidis, Thamyris, thamyris , & ridis . Agesipolis agesipolis , & lidis , gaosis gaosis , busiris busiris , busiris , & busiridis.

De in dos facientibus genitiuum.

In is propria masculina siue in ris , siue in nis , siue in aliam quandam cõsonantẽ desinentia in dos cõiter faciunt genitiuum,ut paris paridis . Adonis adonidis. Theognis theognidis.Etiam in longam penultimantia denominatiua,ut fœminiuir. niuiri . ancilla . læ . uxor uxoris. Etiã a ciuitate cõposita masculina sola uel cõia, ut hic sopolis , huius sopolidis, hic Agesipolis , huius

ἀγχιπόλιδος. ὁ καὶ ἡ φυγόπολις, φυγοπόλιδος. ὁ καὶ ἡ ἄπολις, ἀπόλιδος. φθοῖς, φθοΐδος. φθοΐδες, καὶ φθοῖς. φθοΐδας, καὶ φθοῖς. ὅθεν καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους Τοὺς φθοῖς ἁρπάζοντα. οὕτω καὶ ὄϊς, ὄϊδος. Ἔτι τὰ εἰς ις σύνθετα παρὰ τὸ μάντις κοινῶς. οἷον, κοσκινομάντις, κοσκινομάντιδος. πρόμαντις, προμάντιδος. Ἔτι τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἓν σύμφωνον. οἷον, κρᾶθις, κράθιδος. τὰ δὲ ἔχοντα δύο ἀμετάβολα, εἰς θος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος. μέρμις. μέρμιθος. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι πάντα τὰ εἰς ις βαρύτονα, φύσει βραχὺ δὲ ι ἔχουσιν ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι. τὸ ὄρνις δὲ καὶ τὸ ἀκνῆμις, πλάσεις ἀλλ' ἄττα, οἱ ἀττικοὶ ἐκτείνουσι. Ἔτι αἱ ἄλλαι φυλάττουσι τὸ σύμφωνον τῆς γενικῆς. ἂν δὲ αὕτη καθαρὰ ᾖ, κοινῶς ὁμοίως καὶ αὗται. Ὁ πάρις. τοῦ πάριδος κοινῶς καὶ πάριος ἰωνικῶς. τὰ γὰρ εἰς δος ποιοῦντα τὴν γενικὴν κοινῶς, καὶ εἰς ος ποιοῦσιν Ἰωνικῶς. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος, Ἂψ ὁρόων, πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσε. τῷ πάριδι, καὶ πάριτι, καὶ πάρι παρὰ ποιηταῖς τὸν πάριδα, καὶ πάριν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἔνιοι φασιν ὡς τὰ εἰς ις κύρια ποιοῦντα τὴν γενικὴν εἰς δος καὶ ος, ποιοῦσι δύο αἰτιατικάς. εἰς δα τῆς εἰς δος γενικῆς. οἷον, πάριδος, πάριδα. εἰς ιν τῆς εἰς ος. οἷον, πάριος, πάριν. Τὰ δὲ προσηγορικὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ος μόνον ποιοῦντα τὴν γενικήν, εἰς ιν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, ὁ ὄφις, τοῦ ὄφιος, τὸν ὄφιν. ὁ μάντις, τοῦ μάντιος, τὸν μάντιν. Ἡ κλητική, ὦ πάρι κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ις ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. καὶ ὦ πάρις ἀττικῶς. τὰ δὲ λοιπὰ σχηματίσεις τῷ σχηματισμῷ τοῦ αἴαντος.

Κανών.

Ὁ πάρις, τοῦ πάριδος. τῷ πάριδι. τὸν πάριδα, καὶ τὸν πάριν. ὦ πάρι, καὶ ὦ πάρις. Τὼ πάριδε. τοῖν παρίδοιν. ὦ πάριδε. Οἱ πάριδες. τῶν παρίδων. τοῖς πάρισι. τοὺς πάριδας. ὦ πάριδες.

agesipolis. hic & hæc ciuitifuga.gæ.hic & hæc exurbs, exurbis, placenta, placentæ, placentæ, & placentæ, placentas, & placentas, unde & illud Aristophanis. Placentas arripientem, sic & ouis, ouis, Etiam in is composita a vates communiter, vt cribriuates cribriuatis, præuates præuatis. Etiam habentia ante is vnā consonantē, vt crathis crathidis, sed habētia duas īmutabiles,in thos,faciunt genitiuum, vt hic, & hæc auis, auis, funis, funis. Oportet vero scire omnia in is grauisona natura, breue i habere in omnibus casibus. Sed auis, bene armatus & alia quædam atticos producere. Etiam alii casus seruant consonantem genitiui. Si vero hic purus sit, similiter & hi. Hic Paris, huius dis, communiter, & paridis ionice. Nam in dos,facientia genitiuum communiter. & in os faciunt ionice. vnde & poeta in tertio Iliadis, rursus videns Paridis vero velociter fors exiliuit, huic paridi & paridi & paridi apud poetas.hūc paridē & parin. Sciendū est ꝙ quidam dicunt, ꝙ in his propria facientia genitiuum in dos, & os, faciunt duos accusatiuos in da. genitiui in dos, vt paridis parida,in in,eius qui in os,vt paridis parin. sed appellatiua per purum os solum facientia genitiuum, in in faciunt accusatiuum, vt hic serpens huius serpentis. hunc serpētē. hic vates. huius vatis. hunc vatē. vocatiuus? o pari communiter. nam in is abiectione s faciunt vocatiuum. & o paris attice. sed reliqua formabis formatione aiacis.

Regula.

Hic paris.hꝰ paridis.huic paridi.hunc paridem, & parin. o pari, & o paris. hi parides. horum paridum. o parides. hi parides. horum paridum. his paridibus. hos parides, o parides.

Περὶ τῶν εἰς εις. κατάληξις τετάρτη.

Τὰ εἰς εις μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ, διὰ τοῦ ενος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, εἷς ἑνός. κτεὶς, κτενός. δεὶς, δενός. ἀφ' οὗ οὐδεὶς, οὐδενὸς, καὶ μηδεὶς, μηδενός. σεσημείωται ἡ Κλεὶς, τῆς κλειδός. θηλυκὸν γάρ. τὰ δὲ πολυσύλλαβα μονογενῆ, καὶ τριγενῆ, εἰς εντος ποιοῦσι τὴν γενικήν. μονογενῆ μὲν, οἷον, σιμόεις, σιμόεντος. σελήεις, σελήεντος. τριγενῆ δὲ, οἷον, χαρίεις, χαρίεντος. τιμήεις, τιμήεντος. φωνήεις, φωνήεντος. ὁμοίως καὶ αἱ εἰς εις μετοχαί. οἷον, τυφθεὶς, τυφθέντος. Τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίει κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ, καὶ ὦ χαρίεις ἀττικῶς, καὶ ὦ χαρίεν, ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ τος, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἶαν. ὅθεν καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ χαρίεν.

Κανών.

Ὁ χαρίεις. τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίει, καὶ ὦ χαρίεις, καὶ ὦ χαρίεν. Τὼ χαρίεντε. τοῖν χαριέντοιν. ὦ χαρίεντε. Οἱ χαρίεντες. τῶν χαριέντων. τοῖς χαρίεισι. καὶ χαρίεσι. τοὺς χαρίεντας. ὦ χαρίεντες.

Περὶ τῶν εἰς υς ὀνομάτων. κατάληξις πέμπτη.

Τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα, περισπώμενα ὄντα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ υ ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, μῦς, μυός. σῦς, συός. δρῦς, δρυός. Ἔτι τὰ πολυσύλλαβα περισπώμενα. οἷον, ὁ ἰχθῦς, τοῦ ἰχθύος. Τούτων δὲ τὸ υ ἐν τῇ ὀνομαστικῇ μόνον ἐστὶ μακρόν. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις, βραχύ. Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα, μονογενῆ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ υος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ υ. οἷον, τίφυς, τίφυος. βότρυς, βότρυος. νέκυς, νέκυος. ὁ ῥαδάμανθυς, τοῦ ῥαδαμάνθυος. ἐξαιρεῖται ὁ πῆχυς, τοῦ πήχεως. ὁ πέλεκυς, τοῦ πελέκεως.

De in is. Terminatio quarta.

In is ſoliſyllaba maſculina per enos faciunt genitiuum, ut unus unius. pecten tinis. ullus ullius. a quo nullus lius & nullus lius. notandum eſt clauis clauis. fœmininum enim. ſed multiſyllaba ſoligenera. & trigenera in entos faciunt genitiuum. ſoligenera quidem ut Simois Simoentis. ſeleis, ſeleentis. trigenera uero, ut gratioſus, tioſi. honoratus honorati. uocalis uocalis ſimiliter & in is participia. ut uerberatus rati. huius gratioſi. huic gratioſo. hunc gratioſum, o gratioſe communiter, a nominatiuo abiectione s. & o gratioſe attice, & o gratioſa, a genitiuo, abiectione, tos. ut ab aiace aiax, unde & neutrum hoc gratioſum.

Regula.

Hic gratioſus, huius gratioſi, huic tioſo, hūc gratioſum, o ſe, & o gratioſe, & o gratioſe, hi gratioſi, horū gratioſorū, o gratioſi, hi gratioſi, horū gratioſorū, his ſis, & gratioſis, hos gratioſos, o gratioſi.

De in ys nominibus. Terminatio, quinta.

In ys ſoliſyllaba circunflexa entia, per purum os faciunt genitiuum, ſeruantia, i in obliquis, ut mus muris. ſus, ſuis, quercus quercus. Etiam pluriſyllaba circunflexa ut hic piſcis, huius piſcis, ſed horum illud y in nominatiuo ſolum eſt longum, in obliquis uero breue. Etiam in ys grauiſona ſoligenera quidem entia per yos faciunt genitiuum ſeruantia il.ud y, ut tiphys tiphys. racemus racemi, mortuus mortui. Rhadamanthus Rhadamanti. excipitur cubitus cubiti. ſecuris ſecuris.

ὁ πρέσβυς, τοῦ πρέσβεως. ἐν ταύταις γὰρ ὥς φησιν ὁ πολυμαθὴς Ἡρωδιανὸς μεταβληθέντος τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα ἔθει ἀττικῷ, μετεβλήθη καὶ τὸ υ εἰς ε. τριγενῆ δὲ ὄντα ὀξύτονα. τρέπουσι τὸ υ εἰς ε ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος. ὁ ταχὺς, τοῦ ταχέος. ὁ βραδὺς, τοῦ βραδέος. ὁ ὠκὺς, τοῦ ὠκέος. ὁ ὀξὺς, τοῦ ὀξέος. πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα πανταχοῦ τὸ υ βραχὺ ἔχουσι. Τὰ εἰς υς σύνθετα συντεθειμένα μὲν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἁπλῶν, τὴν κλίσιν αὐτῶν φυλάττουσιν. οἷον, κάλλιχθυς, καλλίχθυος, ὅτι ἰχθὺς, ἰχθύος. τρίβραχυς, τριβράχεος, ὅτι βραχὺς, βραχέος. συντεθειμένα δὲ ἀπὸ ἄλλων, εἰς δος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἔπηλυς, ἐπήλυδος. ὁ καὶ ἡ νέηλυς, νεήλυδος. Τὰ εἰς υς ὑποκοριστικὰ περισπώμενα, πολυσύλλαβα, κατ' ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ καμῦς, τοῦ καμῦ. ὁ Διονῦς, τοῦ Διονῦ. ὁ Κλαυσῦς, τοῦ Κλαυσῦ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ εἰς υς ἐπίθετα καὶ μονογενῆ, ὀλιγοπαθῆ ὄντα, συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν ἐπιδέχονται, λεκτέον ἂν εἴη περὶ αὐτῶν ἐπιμελῶς. καὶ πρῶτον περὶ τῶν ὀξυτόνων ἐπιθέτων. Ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος. Ἡ δοτική· τῷ ἡδέϊ, καὶ συναιρέσει ἡδεῖ. τὸ γὰρ ε καὶ ι εἰς ει δίφθογγον συναιρεῖται. Καὶ ἡ αἰτιατική· τὸν ἡδέα, ἀπὸ τῆς δοτικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς α. καὶ κράσει, ἡδῦν, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. Ἡ κλητική· ὦ ἡδὺ κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἐκβολῇ τοῦ σ. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ καὶ κλητική· τὼ ἡδέε. ὦ ἡδέε· ἀσυναίρετοι. εἴρηται μέντοι ὥς φησι Θεοδόσιος παρὰ Ἴωνι τῷ κωμικῷ τραχῆ, ἀπὸ τοῦ τραχέε, καὶ κράσει τραχῆ. Ἡ γενικὴ δυϊκή· τοῖν ἡδέοιν, ἀσυναίρετος. ὅτε γὰρ ἡ γενικὴ ἑνικὴ συναιρεῖται, τότε καὶ ἡ γενικὴ δυϊκὴ, καὶ πληθυντικὴ τότε συναιρεῖται. ὅτε δὲ ἐκείνη ἀσυναίρετος εἴη, καὶ αὗται ἀσυναίρετοι τυγχάνουσιν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητική· οἱ ἡδέες, ὦ ἡδέες. καὶ κράσει ἡδεῖς. τὰ γὰρ δύο εε ἐν ταύταις, εἰς ει δίφθογγον κιρνῶνται. Ἡ γενική· τῶν ἡδέων. Ἡ δοτική· τοῖς ἡδέσιν, ἀσυναίρετοι. Ἡ αἰτιατική· τοὺς ἡδέας. καὶ

legatus legati. In ys enim vt ait multiſcius Herodianus permutato o paruo in o magnũ, more attico, pmutatũ eſt & y in e, ſed trigenera etiam acutiſona vertunt y in e, in obliquis, vt ſuauis. ſuauis. velox velocis. tardus tardi. citus citi. acutus acuti. ſed omnia huiuſmodi vbiq; i, breue habent. In ys compoſita ſi compoſita ſint ab in ys ſimplicibus, declinatum ſuum ſeruant. vt pulchripiſcis piſcis. quia piſcis piſcis. tribreuis tribreuis. quia breuis breuis. ſed ſi compoſita ſint ab aliis, in dos faciunt genitiuum. vt hic & hæc aduena næ. hic & hæc nuper veniens nuper venientis. In ys diminutiua circumflexa pluriſyllba abiectione s faciunt gtm̃, vt hic camilus. huius camili. hic bacchulus, huius bacchuli. hic clauſulus, hꝰ clauſuli, quia vero in ys adiectiua, & ſoligenera paucipaſſa entia contractionẽ, & commixtionẽ ſuſcipiunt, dicẽdũ ſit de ipſis accurate. & primum de acutiſonis adiectiuis ſuauis ſuauis. Datiuus? ſuaui & contractione ſuaui. nam e & i in ei diphthongum contrahitur. & accuſatiuus, ſuauem a datiuo mutatione i in a. & cõmixtione. ſuauẽ, a nominatiuo mutatione s in n. Vocatiuus? o ſuauis cõmuniter. a ntõ abiectione s. nominatiuus dualis & vocatiuus? hi ſuaues o ſuaues incontracti. Inuenitur tamen, vt ait Theodoſius apud Ionem comicum aſperos ab aſperos, & commixtione aſperos. gtũs dualis? horũ ſuauiũ icõtractus. Cũ. n. gtũs ſingularis contrahitur. tunc & gtũs dualis. & pluralis contrahitur. ſed quando ille incontractus ſit, tunc & hi incontracti ſunt. Nominatiuus pluralis & vocatiuus? hi ſuaues o ſuaues & commixtione ſuaues. Nam duo ee in his. in ei diphthongum cõmiſcentur. Gtũs? horum ſuauium. Datiuus? his ſuauibus incontracti. Accuſatiuus? hos ſuaues. &

κράσει, ἡ δεῖς. τὸ γὰρ ε καὶ α ἐν ταύτῃ, εἰς α εἰς δίφθογγον κιρνᾶται. Καὶ οὕτω μὲν σχηματίσεις τὰ εἰς υς τριγενῆ. τὰ δὲ μονογενῆ, ὧδε. Ο βότρυς. τοῦ βότρυος. τῷ βότρυϊ. τὸν βότρυν μόνως. πᾶσα γὰρ γενικὴ καθαρὰ διχρόνῳ παραληγομένη, εἰς ν μόνον σχηματίζει τὴν αἰτιατικήν. οἷον, βότρυος. βότρυν. ὄφιος, ὄφιν. ἀρῆσις δὲ σπανίως παρὰ ποιηταῖς βότρυα, καὶ δρῦα, καὶ νηδύα. ὦ βότρυς καὶ ὦ βότρυ. Τὼ βότρυε, τοῖν βοτρύοιν, ὦ βότρυε, ἀσυναίρετα. Οἱ βότρυες, ὦ βότρυες. καὶ κράσει, βότρυς. τὸ γὰρ υ καὶ ε ἐν τούτοις, εἰς υ μακρὸν κιρνᾶται. τῶν βοτρύων. τοῖς βότρυσι. τοὺς βότρυας. καὶ κράσει, βότρυς.

Περὶ τῶν εἰς ους ὀνομάτων, κατάληξις ἕκτη.

Τὰ εἰς ους συνῃρημένα ἰσοσύλλαβα ὄντα, τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, χρυσοῦς, χρυσοῦ, ὅτι χρύσεος, χρυσέου. ἀργυροῦς, ἀργυροῦ, ὅτι ἀργύρεος, ἀργυρέου, νοῦς, νοῦ, ὅτι νόος, νοῦ, καὶ ὁ νοῦς, τοῦ νόος. Ετι τὰ εἰς πλους ἰσοσύλλαβα ὄντα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ἁπλοῦς, ἁπλοῦ. διπλοῦς, διπλοῦ. τριπλοῦς, τριπλοῦ. Ετι τὰ εἰς δους. οἷον, ἀδελφιδοῦς, ἀδελφιδοῦ. θυγατριδοῦς, θυγατριδοῦ. Τὰ δὲ εἰς ους ἁπλᾶ περιττοσύλλαβα ὄντα, εἰς ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, βοῦς, βοός. νοῦς, νοός. χροῦς, χροός. χνοῦς, χνοός. ἐξαιρεῖται ὁ πούς, τοῦ ποδός, καὶ ὁ ὀδούς, τοῦ ὀδόντος. Ετι τὰ παρὰ τὸ πούς, σύνθετα, τὴν τοῦ ἁπλοῦ φυλάττοντα κλίσιν, εἰς δος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, δίπους, δίποδος. τρίπους. τρίποδος, καὶ τρίπου ἀττικῶς. ἑπτάπους, ἑπτάποδος, καὶ ἑπταπόδης, ἑπταπόδου. ὅθεν καὶ Ησίοδος ἐν ἔργοις, Αξονα δ' ἑπταπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν. οἰδίπους, οἰδίποδος, καὶ οἰδίπου ἀττικῶς. καὶ οἰδιπόδης, οἰδιπόδου πολλάκις παρὰ ποιηταῖς. ὅθεν καὶ Ησίοδος ἐν ἡμέραις, Ως σε μαρναμένους

commixtione suaues. Nam e & a in hoc, in ei diphthongum cômiscentur. & sic quidem formabis in ys trigenera, sed soligenera sic. racemus racemi. racemo racemum tantum. Omnis.n.genitiuus purus. bitempore penultimans in n solum format accusatiuum.u racemi racemum, serpentis serpentem. Inuenies autem raro apud poetas racemũ & quercũ, & uentrem.oraceme & o raceme.hi racemi.horũ cemorũ, o racemi incontracta. hi racemi o racemi, & commixtione recemi.nam y & e in his in y longum commiscentur. horum racemorum.his mis. hos mos, & commixtione racemos.

De in us nominibus. Terminatio. vi.

In us contracta, parisyllaba entia perfectorum seruant declinatum, ut aureus, quoniam aureus aurei, argenteus argentei, quia argenteus argentei. mens mentis, quia mens tis, & hæc mens huius mentis. Etiam in plus parisyllaba entia in u faciunt genitiuum, ut simplex simplicis. duplex duplicis. triplex cis, Etiam In dus, ut fratris filius, fratris filii. nepos nepotis. sed in us simplicia plurisyllaba entia in os faciunt genitiuum, ut bos bouis. niẽs tis. cus cutis. lanugo lanuginis. excipitur hic pes, huius pedis, & hic dens huius dentis. Etiam a pus composita simplicis seruantia declinatum in dos faciunt genitiuum, ut bipes bipedis. tripes tripedis. & tripedis attice. septipes septipedis, & septipes septipedis, unde & Hesiodus in operibus. Axemq; septipedem incidito, pistillum uero tricubitale. œdipus œdipodis, & œdipi attice, & œdipodes œdipodæ sæpe apud poetas, unde & Hesiodus in diebus, perdidit pugnantes

μήλων ἕνεκ᾽ οἰδιπόδαο, ἀντὶ οἰδιπόδου. καὶ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ ὕμνῳ Ἀπόλλωνος, Ἐκ μέν σε σπάρτης ἕκτον γένος οἰδιπόδαο, ἀντὶ οἰδιπόδου. Ἐπὶ τὰ εἰς ους περισπώμενα ἀπὸ τῶν εἰς εις. οἷον, πλακόεις, πλακοῦς, πλακοῦντος. σιμόεις, σιμοῦς, σιμοῦντος. ὁ δὲ πάντων δημιουργὸς, ὁ Ἰησοῦς, τοῦ Ἰησοῦ, τῷ Ἰησοῦ, τὸν Ἰησοῦν παρὰ τῇ ἱερᾷ γραφῇ. Πάντα δὲ τὰ εἰς ους ἁπλᾶ μὲν, περισπῶνται. οἷον, νοῦς. βοῦς. πλὴν τοῦ ποὺς, καὶ ὀδούς. ταῦτα γὰρ ἀλλάξαντα τὴν κλίσιν, ἤλλαξαν καὶ τὸν τόνον. σύνθετα δὲ, βαρύνονται. οἷον, ἄπλους. ἄχρους. ἄνους. σύνους. κακόνους. καὶ ἐπειδὴ δὲ ταῦτα διαιροῦνται εἰς ὁλοπαθῆ, καὶ ὀλιγοπαθῆ, λεκτέον ἂν εἴη καὶ περὶ αὐτῶν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν ὀλιγοπαθῶν.

Περὶ τῶν εἰς ους ὀλιγοπαθῶν.

Ὁ βοῦς. τοῦ βοὸς, καὶ βοῦ παρὰ ποιηταῖς. τῷ βοΐ. τὸν βόα, ἀπὸ τῆς δοτικῆς. καὶ βοῦν, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἀχρηστοτέρα δὲ ἡ δευτέρα τῆς πρώτης. ἡ κλητικὴ, ὦ βοῦ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἀποβολῇ τοῦ σ. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφθόγγου, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ὁ βοῦς, ὦ βοῦ. ὁ πλακοῦς, ὦ πλακοῦ. ὁ πηλᾶς, ὦ πηλᾶ. Τὼ βόε. τοῖν βοοῖν. ὦ βόε ἀσυναίρετα. Οἱ βόες. καὶ κράσει, βοῦς. ὅπερ σπανίως εὕρηται. τῶν βοῶν τοῖς βουσί. τοὺς βόας, καὶ βοῦς κατὰ κρᾶσιν ὁμοφώνως τῇ ὀνομαστικῇ πληθυντικῇ. ὅτε γὰρ αὕτη εἰς ες λήγει συνῃρημένη οὖσα, ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν ἔχει. οἷον, οἱ βόες, καὶ βοῦς. τοὺς βόας, καὶ βοῦς. ὦ βόες, καὶ βοῦς. οἱ ἰχθύες, καὶ ἰχθῦς. τοὺς ἰχθύας, καὶ ἰχθῦς. ὦ ἰχθύες, καὶ ἰχθῦς. Τούτων δὴ οὕτως ἐχόντων χωριστέον ἐστὶ καὶ τὰ εἰς ους συνῃρημένα πολυπαθῆ. Τὰ εἰς οος εἴτε μονογενῆ, εἴτε τριγενῆ συνῃρημένα, ἁπλῶς τε καὶ συνῃρημένως κλίνονται. οὕτως. Ὁ νόος, καὶ νοῦς. τοῦ νόου, καὶ νοῦ. τῷ νόῳ, καὶ νῷ. τὸν νόον, καὶ νοῦν.

ouium causa. œdipodæ pro œdipodæ. & Callimachus in secunda laude Apollinis. Te quidem ex Sparta sextum genus ædipodę pro ædipodæ. Etiam in us circunflexa ab in is, vt planus placenta placentæ. Simois, simus simuntis. sed oium conditor, hic Iesus huius Iesu, huic Iesu. hunc Iesum apud sacram scripturam. Sed omnia in us simplicia quidem circunflectuntur vt mens. bos. præter pes & dens, hæc enim mutantia inflexionē, mutauere, & sonū. composita uero grauant, vt bona nauigatio. bonicorpor bonimens. prudens. malimens, quia hęc diuiduntur in omnipassa, & paucipassa, dicendum fuerit & de iis & primum de paucipassis.

De in us paucipassis.

Hic bos huius bouis & bouis apud poetas, huic boui, hunc bouem a datiuo, & bouem a nominatiuo. Vsitatior autem secunda q̃ prima. Vocatiuus? o bos a nominatiuo abiectione s, nam in s desinentia cū diphthongo abiectione s faciunt ntūm. hic bos o bos. hæc placenta o placenta. hic peleus o leus. hi boues, horū boum, o boues. Incontracta. hi boues & commixtione boues, quod raro inuentū est, horū boum. his bobus, hos boues & boues per mixtionē cōsonanter ntō plurali. Quando .n. hic in es desinit contractus ens, conueccem accusatiuum & vocatiuum habet, vt hi boues & boues, hos boues & boues o boues & ues. hi pisces & pisces. hos pisces, & pisces o pisces, & pisces. his sic habentibus formandum est & quæ in us contracta multipassa. quæ in os siue soligenera, siue trigenera cōtracta simpliciterq; & cōtracte flectuntur sic. hęc mens, & mens. huius mentis & tis. huic menti, & ti hanc mentē & tem

ὦ νόε, ὦ νοῦ. Τὸ νόω, καὶ νῶ. τοῖν νόοιν, καὶ νοῖν. ὦ νόω, καὶ νῶ. Οἱ νόοι, καὶ νοῖ. τῶν νόων, καὶ νῶν. τοῖς νόοις, καὶ νοῖς. τοὺς νόους, καὶ νοῦς. ὦ νόοι, ὦ νοῖ. Καὶ ὁ νοῦς, τοῦ νοός. τῷ νοΐ. καὶ ὁ χροῦς, τοῦ χροός. τῷ χροΐ. τὸ δὲ Σοφοκλέους ἐν αἴαντι, Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο. ὥστε μὴ χαίρειν τινὰ, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁ χροῦς, τοῦ χροῦ, τῷ χρῷ, ἢ ἀπὸ τοῦ χρὼς, χρὼ, χρῷ ἀττικῶς, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁ χρὼς, τοῦ χρωτὸς, τῷ χρωτὶ, καὶ χρῷ.

Περὶ τῶν εἰς ως. κατάληξις ἑβδόμη.

Τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα περισπώμενα, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ σῶς, τοῦ σῶ. ὁ κρῶς, τοῦ κρῶ. ὁ κῶς, τοῦ κῶ. ὁ γνῶς, τοῦ γνῶ. Ἔτι τὰ εἰς ως πάντα ἀττικά. οἷον, ὁ μενέλεως, τοῦ μενέλεω. ὁ λεώς. τοῦ λεώ. ὁ κάλως. τοῦ κάλω. καὶ ὁ κάλος, τοῦ κάλου κοινῶς. καὶ ὁ κάλως, τοῦ κάλωος. Τὰ εἰς ως ὀξύτονα μονοσύλλαβα, περιττοσυλλάβως εἰς ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ τρὼς, τοῦ τρωός. ὁ δμὼς, τοῦ δμωός. ἐξαιρεῖται ὁ ζὼς, τοῦ ζῶ. Ἔτι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ἔχοντα σύμφωνον τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἤγουν δ θ τ. οἷον, δμὼς, δμωός. θὼς, θωός. τρὼς, τρωός. Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ χρὼς, τοῦ χρωτός. ὁ φὼς, τοῦ φωτὸς, ὁ ἀνήρ. τὸ φῶς δὲ, τοῦ φωτός. Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα πολυσύλλαβα. οἷον, ὁ ἀπλὼς, τοῦ ἀπλῶτος. ὁ ἀγνὼς, τοῦ ἀγνῶτος. ὁ ἱδρὼς, τοῦ ἱδρῶτος. Τὰ εἰς ως βαρύτονα, εἰ μὲν βραχεῖαν παραλήγουσιν, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, γέλως, γέλωτος, καὶ γέλω ἀττικῶς ἔρως, ἔρωτος, καὶ ἔρω ἀττικῶς. καὶ ὁ ἔρος, τοῦ ἔρου αἰολικῶς, πολλάκις παρὰ ποιηταῖς. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ, Τῇ δ' ἔρος ὡμάρτησε, καὶ ἵμερος ἕσπετο καλός. εἰ δὲ μακρὰν, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ἥρως, ἥρωος. μίνως, μίνωος. πλὴν τοῦ ἅλως, ἅλωτος. ἅλως γὰρ …

o metis o mens. hæ mentes. & tes harum mentiũ. tiũ. o mentes o tes, hæ mentes tes, harum mentium & tium. his mentibus & bus, has mentes, & tes. o mẽtes & tes, & hęc mens, hᵒ mẽtis, huic ti. & hęc cutis hᵒ tis, huic cuti. Illud uero Sophoclis in aiace. redit enim in cute hoc, ut nõ gaudẽt qdã, uel ab eo qđ ẽ hæc cutis huius cutis, huic cuti. uel a cutis cutis cuti attice, uel & ab hæc cutis, huius cutis, huic cuti & cuti.

De in os. Terminatio ſeptima.

In os ſoliſyllaba circunflexa abiectione s, faciũt genitiuum, ut hic ſoſpes. huius ſoſpitis. hic crous huius croi. hic cous huius coi. hic notus huius noti. Etiam in os omnia attica, ut hic Menelaus huius Menelai. hic populus hᵒ puli. hic funis hᵒ nis & hic nis huius funis communiter, & hic funis huius funis. In os acutiſona ſoliſyllaba pluriſyllabice in os faciunt genitiuum, ut hic tros huius trois. hic ſeruus huius ſerui. excipitur hic uiuens, huius uiuentis. etiam in os ſoliſyllaba habentia conſonantem tertiæ coniugationis grauiſonorum ideſt d. th. t. ut ſeruus ſerui panthera ræ. tros trois. at non habentia in tos faciunt genitiuum, ut hoc corpus. huius corporis. hic uir huius uiri pro uir. hoc lumen uero huius luminis. Etiam in os acutiſona multiſyllaba, ut indecidens indecidentis. ignotus ignoti. ſudor ſudoris. In os grauiſona ſiquidem breui penultimant, in tos faciunt genitiuum, ut riſus riſus, & riſus attice. Amor amoris & amoris attice, & Amor amoris æolice ſæpe apud poetas. unde & Heſiodus in Theogonia, hác amor ſecuta ẽ, & Cupido ſecutus eſt pulcher, ſic longa per purum os faciunt genitiuum, ut heros herois, Minos. nois, pręter ſeruus, ſerui. ſeruus enim erat,

Οἱ ἀθηναῖοι δὲ, ἥρω καὶ μίνω λέγουσιν, ἰσοσυλλάβου ἐπὶ τῶν τοιούτων ποιοῦντες κλίσιν. Τὰ εἰς ως σύνθετα, κοινῶς μὲν τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, λυσίδρως, λυσίδρωτος. χρυσέρως, χρυσέρωτος. ἀττικῶς δὲ, εἰς ω ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ φιλόγελως, τοῦ φιλογέλω. ὁ δύσερως, τοῦ δύσερω. Ο ἱδρώς. τοῦ ἱδρῶτος, τῷ ἱδρῶτι. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἱδρῷ πολλάκις παρὰ ποιηταῖς, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ ρ τῆς ἰλιάδος, Καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς, αἰέν. ἀντὶ ἱδρῶτι. τὸν ἱδρῶτα, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἱδρῶ, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ πολλάκις. καὶ ἐν τῷ κ τῆς ἰλιάδος, Αἱ τοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ. ἀντὶ ἱδρῶτα. ὦ ἱδρώς. τὼ ἱδρῶτε. τοῖν ἱδρώτοιν. ὦ ἱδρῶτε. οἱ ἱδρῶτες. τῶν ἱδρώτων. τοῖς ἱδρῶσι. τοὺς ἱδρῶτας. ὦ ἱδρῶτες. Ο ἥρως. τοῦ ἥρωος. τῷ ἥρωι. τὸν ἥρωα. ὦ ἥρως. τὼ ἥρωε. τοῖν ἡρώοιν. ὦ ἥρωε. οἱ ἥρωες, καὶ κράσει ἥρως, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει ἐν ἥρωσιν, Οἱ γὰρ ἥρως ἐγγύς εἰσιν. ἀντὶ ἥρωες. τῷ δὲ ἅπαξ ῥηθέντι διὰ τὸ μέτρον, οὐ χρηστέον. τῶν ἡρώων. τοῖς ἥρωσι. τοὺς ἥρωας, καὶ ἥρως. ὦ ἥρωες.

Περὶ τῶν εἰς δύο σύμφωνα ληγόντων ὀνομάτων, κατάληξις ὀγδόη.

Τὰ δύο σύμφωνα τελικὰ ἔχοντα ὀνόματα, ἢ εἰς τὸ σ λήγουσιν ὡς ἅλς, ἢ εἰς τὸ ξ ὡς σάρξ. καὶ τὰ μὲν ἔχοντα τελικὸν ξ, πρὸ αὐτοῦ ἢ λ ἔχουσιν ὡς ἢ ρ ὡς σάρξ, ἢ γ ὡς σφίγξ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν ἄλλῳ. τὰ δὲ ἔχοντα τελικὸν τὸ σ, ἢ λ ἔχουσι πρὸ αὐτοῦ ὡς ἅλς, ἢ ν ὡς τίρυνς, ἢ ρ ὡς μάκαρς. περὶ ὧν νῦν ῥητέον. Τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα περιττοσυλλάβως, διὰ δύο συμφώνων κλίνονται. οἷον, τίρυνς, τίρυνθος. ἔλμινς, ἔλμινθος. μάκαρς, μάκαρτος. ὁ ἅλς ὀφείλων εἶναι ἁλτὸς, ἁλὸς ἐγένετο, ἵνα φυλαχθῇ

Athenienses aũt heroem minoem dicunt parisyllaba in huõi faciẽtes declinationẽ. in os composita cõiter quidem simpliciũ seruant declinationem, vt soluisudor soluisudoris. auricola auricolæ. attice autem in o faciunt gtũm, vt risus amator, risus amatoris infortunatus amator. tori, hic sudor, huius sudoris. huic sudori, & per abscisionem, sudori. sæpe apud poetas. & apud poetam in. xvi. Iliadis. labore autem & sudore assidue semper, pro sudore. hunc sudorem, & abscisionem sudorem, vt apud eundem sæpe. & in decimo Iliadis, ipsi autem sudorem multum abluebant mari. pro sudorem. o sudor. hi sudores. horum sudorum o sudores. hi sudores. horum dorum. his sudoribus. hos sudores, o sudores. hic heros huius rois. huic heroi hunc heroem o. ros. hi roes horum roum o. roes. hi roes & commixtione heroes, vt apud Aristophanẽ in auibus. num heroes ꝓpe sunt pro heroes. semel vero dicto ob metrum non est vtendũ, horum heroum his. ibus. hos heroas. & heroas. o heroes,

De in duas consonantes desinentibus nominibus. Terminatio octaua.

Duas consonantes finales habentia noïa, vel in es desinunt, ut mare, vel in xi, vt caro, & habentia quidem finale x, ante ipsum, vel l habẽt, vt fulcus, vel r, vt caro. vel g, vt sphinx, sed de his quidẽ in alio. habẽtia aũt finale s, aut l, habẽt ante ipm, vt mare, vel n. vt tiryns, vel r vt btũs, de quibus nũc dicendum. In duas consonantes desinentia plurisyllabice per duas consonantes declinantur, vt tiryns tirynthis. lumbricus lumbrici. beatus beati. mare autem debẽs esse maris. maris, maris factũ est, vt seruetur

ἡ δασεῖα τῆς ὀνομαστικῆς. τὰ γὰρ πνεύματα τῆς ὀνομαστικῆς αἱ πλάγιαι τηροῦσιν. εἰ γοῦν ἦν ἄλτος, ἐψιλοῦτο· πᾶν γὰρ φωνῆεν προηγούμενον ἀμεταβόλου, μετὰ σύμφωνον τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἕπεται, ψιλοῦται. ταῦτά τοι ἐξεβλήθη τὸ τ, καὶ ἐγένετο ἁλὸς, ἵνα αἱ πλάγιαι τὴν δασεῖαν τῆς ὀνομαστικῆς σώζωσι. Ὁ ἅλς. τοῦ ἁλός. τῷ ἁλί. τὸν ἅλα. ὦ ἅλς. τὼ ἅλε. τοῖν ἁλοῖν. ὦ ἅλε. οἱ ἅλες. τῶν ἁλῶν. τοῖς ἁλσί. τοὺς ἅλας. ὦ ἅλες. σημαίνει δὲ τὸ ἅλας τοῦ ἅλατος. ἡ ἅλς δὲ, τῆς ἁλὸς, τῇ ἁλὶ, τὴν ἅλα μόνον, ἡ θάλαττα. Τὰ ἔχοντα α πρὸ τῶν δύο συμφώνων, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, μάκαρς, κατὰ παλαιοὺς μάκαρτος, καὶ ὁ μάκαρ, τοῦ μάκαρος. ὅθεν ὁ μακάριος, τοῦ μακαρίου. Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα α, εἰς θος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τίρυνς, τίρυνθος. ἕλμινς, ἕλμινθος.

Περὶ τῶν εἰς αν ὀνομάτων, κατάληξις ἐννάτη.

Τὰ εἰς αν ὀνόματα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουσι πανταχοῦ τὸ α μακρόν. οἷον, παιὰν, παιᾶνος. τιτὰν, τιτᾶνος. πελεκὰν, πελεκᾶνος. πὰν, πανὸς, ὁ θεός. τὸ πᾶν δὲ τοῦ παντός. καὶ ἁπλᾶ μὲν ὄντα, ὀξύνονται. οἷον, τιτάν. παιάν. σύνθετα δὲ, παροξύνονται. οἷον, ὠπαίαν. τιτανόπαν. ἑρμόπαν. σεσημείωται ὁ καρβάν. σύνθετον γὰρ ὂν, ἀπὸ τοῦ καρὸς βοὴν ἔχειν, ὀξύνεται.

Περὶ τῶν εἰς ην, κατάληξις δεκάτη.

Τὰ εἰς ην μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ η ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, σπλὴν, σπληνός. ζὴν, ζηνός. χὴν, χηνός. μὴν, μηνὸς, καὶ μεὶς αἰολικῶς. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος, μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος. ἡ φρὴν δὲ, τῆς φρενός. [illegible] Ἔτι τὰ εἰς ην πολυσύλλαβα ὀξύτονα, ἐὰν μὲν ἔχωσι

aſpiratio nominatiui. ſpiritus enim nominatiui obliqui ſeruant. Si igitur fuiſſet maris tenuaretur. Omnis enim vocalis præcedens liquidam poſt quam conſonans tertiæ coniugationis grauiſonorum ſequitur, tenuat. propterea igit̃ abiectũ eſt t, & effectũ eſt maris, vt obliqui aſpirationem nominatiui habeant. hoc mare huius maris. huic ri. hoc mare. o mare. hi ſales. horum ſalium. o ſales. hi ſales. horum ſaliũ. his ſalibus. hos ſales. o ſales. ſignificat autem ſal ſalis. mare autem maris mari mare ſolum mare. habentia. a ante duas conſonantes in tos faciunt genitiuum, vt beatus ſecundum veteres. beati & hic beatus huius beati. vnde hic beatus huius beati. At non habentia a in thos faciunt genitiuum, vt tiryns tirynthis. lumbricus lumbrici.

De in an nominibus Terminatio. ix.

In an nomina appoſitione os faciunt genitiuum, etiam ſeruant vbiq; a longum vt pæan pæanis, titan titanis. Pelicanus pelicani. Pan Panis deus. omne aũt omnis, & ſimplicia quidem aſſentia acuuntur, vt titam pæan. compoſita vero penacuuntur, vt eupæan. titanopan. hermopan. Notandũ eſt hic car ban. compoſitum enim ens a care vocẽ habere acuit.

De in in, terminatio decima.

In in vniſyllaba maſculina appoſitione os faciunt genitiuum ſeruantia ita in obliquo, vt ſplen ſplenis, Iuppiter iouis. anſer anſeris, menſis menſis. & mẽſis æolice vnde & Heſiodus, menſis enim peſſimus iſte. mens autem mentis fœmininum enim, etiam in in multiſyllaba acutiſona ſi habent

τὸ μ, τρέπουσι τὸ η εἰς ε ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ποιμὴν, ποιμένος. λιμὴν, λιμένος. ὑμὴν, ὑμένος. πυθμὴν, πυθμένος. ἐξαιρεῖται δαμὴν, δαμῆνος. ἐὰν δὲ μὴ ἔχωσι τὸ μ, φυλάττουσι τὸ η. οἷον, σωλὴν, σωλῆνος. λειχὴν, λειχῆνος. ἐξαιρεῖται ἀζὴν ἀζένος. ἀδὴν ἀδένος. καὶ αὐχὴν αὐχένος, ὅτι αὐχμὴν ἦν. Τὰ εἰς ην βαρύτονα, εἰ μὲν ὦσι μονογενῆ, φυλάττουσι τὸ η ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ἕλλην, ἕλληνος. γέρην, γέρηνος. σέβην, σέβηνος. εἴρην, εἴρηνος, καὶ εἴρενος παρὰ Καλλιμάχῳ διὰ τὸ μέτρον. εἰ δὲ ὦσιν ἐπιθετικὰ διγενῆ, τρέπουσι τὸ η ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἄρσην, ἄρσενος. ὁ καὶ ἡ τέρην, τέρενος.

Περὶ τῶν εἰς ιν, κατάληξις ἑνδεκάτη.

Τὰ εἰς ιν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ δικατάληκτα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ ι μακρὸν πανταχοῦ. οἷον, ὁ δελφὶν, τοῦ δελφῖνος. ὁ τελχὶν, τοῦ τελχῖνος. ἡ ἀκτὶν, τῆς ἀκτῖνος. ἡ ἐλασὶν, τῆς ἐλασῖνος. καὶ τὰ μὲν ἁπλᾶ, ὀξύνονται. οἷον, δελφίν. ἀκτίν. τὰ δὲ σύνθετα, παροξύνονται. οἷον, χρυσάκτιν. τριγλώχιν. ὠάκτιν. καλοῦνται δὲ δικατάληκτα, ὅτι παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς, εἰς ις ἔληγον. οἷον, δελφίς. ἀκτίς. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, εἰς ιν. οἷον, δελφίν. ἀκτίν. αἰσχροτέρα δὲ ἡ εἰς ις, τῆς εἰς ιν. ἐξαιρεῖται τὶς τινός. μὴ δικατάληκτον γὰρ ὂν, συνεσταλμένον φύσει τὸ ι ἔχει.

Περὶ τῶν εἰς υν, κατάληξις δυοκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς υν, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, μόσυν, μόσυνος. πόλτυν, πόλτυνος. φόρκυν. φόρκυνος. φόρκυνι. φόρκυνα. καὶ ὁ φόρκυς. τοῦ φόρκυος. τῷ φόρκυϊ. τὸν φόρκυν. καὶ ὁ φόρκυς. τοῦ φόρκυ. τῷ φόρκυ. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ, Κητὼ δ' ὁ πλεῖστα τι ὅθεν καὶ φόρκυν φιλότητι μιγεῖσα. τὸν φόρκυν.

m, vertunt ita in e in obliquis, vt paſtor paſtoris portus portus. hymen hymenis. fundū fundi. excipit Damen damentis. Si non habent m, ſeruant ita, vt aquęductus aquęducti, impetigo impetiginis. Excipitur azen azenis. aden adenis, & collū colli. quia collum erat. In in grauiſona ſi ſint ſoligenera, ſeruant ita in obliquis, vt græcus græci geren gerenis, ſeuen ſeuenis. Iren irenis, & irenis apud Callimachum propter metrum. Sed ſi ſint adiectiua bigenera, vertunt ita in alios caſus, vt hic & hæc mas. hic & hæc Iuuenis iuuenis.

De in in, terminatio vndecima.

In in maſculina & fœminina biterminata appoſitione os faciunt genitiuum. & ſeruant i longum vbiq;, vt delphin delphinis. telchin telchinis. radius, radii, eleuſin, eleuſinis. & ſimplicia quidem acuuntur, vt delphin radius, ſed compoſita penacuuntur, vt auriradius. tricuſpis, boni radius. vocantur autem biterminata, quā apud veteres, in is deſinebant, vt delphin. radius ſed apud iuniores in in, vt delphin. radius. Vſitatior aūt quæ in is, ea quæ in in. excipit aliqs alicuius. ñ biterminatū. n. ens correptū natura iota hēt.

De in yn, terminatio duodecima.

In yn appoſitione es faciunt genitiuū, vt moſyn moſynis, poltyn poltynis. Phorcyn phorcynis. phorcyni. cynē & hic phorcys. h⁹cynis. huic phorcyni hunc. cynē. & hic phorcys huius phorci huic phorco. vnde & Heſiodus in theogonia, ceto autē Iuueniſsimū phorcum amore mixta. hunc phorcum, vnde &

ὁ ὁμηρικὸς κόϊντος ἐν ἕκτῳ, Ἂν δὲ πάρις μέσσῳ ὄντ' ἔβαλεν, καὶ ἀγήνορα φόρκυν. καὶ ὁ φόρκος, τοῦ φόρκου. Τὸ δὲ υς, οἱ μὲν, μακρόν. οἱ δὲ, βραχὺ ἀεὶ ἐνόμισαν. ὁ δὲ σοφὸς Ἡρωδιανὸς, ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ, μόνον εἶναι βραχύ φησιν. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις, μακρόν. ὅπερ ἡ χρῆσις τῶν ποιητῶν ἐπιβεβαιοῖ. ὁ γὰρ παλαιὸς ἐκεῖνος Ὀρφεὺς ἐν ἀργοναυτικοῖς οὕτω φησὶ, Πρωτέα, καὶ φόρκυνα, καὶ ἀρυβίην τρίτωνα. οὕτως ὁμοίως καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ α τῆς ὀδυσσείας Φόρκυνος, θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος. Καὶ πάλιν ἐν τῷ ν τῆς αὐτῆς, Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος, καὶ ἐν τῷ γ τῆς αὐτῆς, Ἐσχατιῇ γόρτυνος ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ. καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητὴς, Παρθ' ἱερὴν γόρτυνα, καὶ ἠπειρώτιδα φαιστόν. τοῦ δὲ φόρκυς, φόρκυνος. τὸ κυ, βραχύ. τὰ γὰρ εἰς υς, βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσιν. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ, Φόρκυϊ δ' αὖ κητὼ γραίας τέκε καλλιπαρήους.

Περὶ τῶν εἰς ων ληγόντων, κατάληξις ιγ.

Τὰ εἰς ων λήγοντα ὀνόματα, ἢ ὀξύνονται ὡς σαρπηδὼν, ἑλικὼν, ἢ βαρύνονται, ὡς θέων, πλάτων, ἢ περισπῶνται, ὡς ξενοφῶν, ποσειδῶν. καὶ τὰ μὲν ὀξύτονα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦντα τὴν γενικὴν, ἢ φυλάττουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις, ὡς ἑλικὼν, ἑλικῶνος, ἢ τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν, ὡς σαρπηδὼν, σαρπηδόνος. τὰ δὲ βαρύτονα, ἢ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ποτὲ δὲ τὸ ω μέγα φυλάττοντα, ποτὲ δὲ τρέποντα, ἢ διὰ τοῦ ντ. τὰ δὲ περισπώμενα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ ντ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ ω μέγα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ περὶ τούτων διδασκαλία ποικίλη τέ ἐστι, καὶ ὀλίγοις γνωστὴ, λεκτέον ἂν εἴη ἀκριβέστατα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, μὴ φειδομένοις μέλανος.

homericus Quintus in sexto. Si aũt paris Mosynum'q; percussit,& fortẽ phorcũ,& hic phorcus. huius phorci. Illud vero ys, alii longũ, alii breue semp existimarũt. ac doctus Herodianus in nominatiuo quidem solũ esse breue ait, in obliquis autem longum. quod vsus poetarum confirmat. nam antiquus ille Orpheus in argonauticis sic ait. Proteum, & phorcyna, & fortem tritonem, sic similiter & poeta in primo odysseæ, phorcynis filia maris immensi regnatoris, & rursus in tertiodecimo eiusdẽ, phorcynis vero quidam est portus marini senis. & in tertio eiusdem, extremitate Gortynis in aeriformi ponto,& Dionysius ennarrator apud'q; sacrã Gortynem, & epirotidem phæstum, phorcys autem phorcyos. Illud cy ⁹ breue, quæ enim in ys breuem bitẽporeã hñt, vnde & Hesiodus ĩ theogonia phorcyi autem rursus Ceto anus peperit pulchrigenas.

De in on desinentibus, terminatio. xiii.

In on desinentia nomina aut acuuntur,vt Sarpedõ, helicon, aut grauantur,vt theon. Plato, aut circunflectuntur, vt Xenophon Neptunus, & acutisona additione os facientia genitiuum, vel seruant o magnum in obliquis, vt Helicon Heliconis, vel vertunt o magnum in paruum, vt Sarpedon sarpedonis grauisona autem, vel additione os faciunt gtũm. Interdum vero o magnum seruantia, interdum autem vertentia,vel per nt. at circunflexa vt plurimum per nt faciunt genitiuum, seruantia o magnum. Sed quoniam de his documentum variumq; est,& paucis cognitum,dicendũ fuerit diligẽtissime ẽm veteres non parcentibus atramento.

Περὶ τῶν εἰς ων ὀξυτόνων φυλαττόντων τὸ ω.

Τὰ εἰς ων ὀξύτονα μονοσύλλαβα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, κλὼν, κλωνός. πρὼν, πρωνός. Ἔτι τὰ εἰς ων περιεκτικά. οἷον κοιτὼν κοιτῶνος. παρθενὼν, παρθενῶνος. ἀκανθὼν, ἀκανθῶνος. Ἔτι τὰ ὡς περιεκτικά. οἷον, ἀγὼν, ἀγῶνος. αἰὼν, αἰῶνος. Ἔτι τὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα. οἷον, βοηδρομιὼν, βοηδρομιῶνος. ἑκατομβαιὼν, ἑκατομβαιῶνος. ἐλαφηβολιὼν, ἐλαφηβολιῶνος. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ εων ὑπερδισύλλαβα. οἷον, λεγεὼν, λεγεῶνος. ἡρακλεὼν, ἡρακλεῶνος. τυφεὼν, τυφεῶνος. ποσειδεὼν, ποσειδεῶνος. Τὰ δὲ εἰς ων καθαρὸν βραχεῖ δίχρονῳ παραληγόμενα, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ἀμφικτυὼν, ἀμφικτυόνος. περικτιὼν, περικτιόνος. τὸ δὲ κνακυὼν, κνακυῶνος. τὸ γὰρ υ μακρόν. καὶ Ἔτι τὰ εἰς δων, οἷον, σαρπηδὼν, σαρπηδόνος, σαρπήδων, σαρπήδοντος. μακεδὼν, μακεδόνος. ἐξαιρεῖται ὁ καλυδὼν, τοῦ καλυδῶνος, καὶ ὁ ἀμυδὼν, τοῦ ἀμυδῶνος, ὀνόματα κύρια. ἀφ' ὧν ἡ καλυδὼν πόλις, καὶ ἡ ἀμυδών. Τὰ εἰς ων περισπώμενα πάντα διὰ τοῦ ντ κλίνονται, φυλάττοντα τὸ ω μέγα. οἷον, ξενοφῶν, ξενοφῶντος. ἀγλαοφῶν, ἀγλαοφῶντος, δημοφῶν, δημοφῶντος. ἐξαιρεῖται ὁ ποσειδῶν, τοῦ ποσειδῶνος, καὶ ταῶν, ταῶνος, καὶ τυφῶν, τυφῶνος. ὃς καὶ τυφὼς τυφῶ λέγεται ἀττικῶς, καὶ τυφεὼν, τυφεῶνος, καὶ τυφωεὺς, τυφωέως, καὶ τυφάων, τυφάωνος. Οἱ ποιηταὶ δὲ διὰ τὸ μέτρον, προστιθέασιν ο πολλάκις ἐνίοις τούτων τῶν ὀνομάτων, δημοφόων καὶ δημοκόων λέγοντες. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ε τῆς ἰλιάδος, Ἀλλ' υἱὸν πριάμοιο νόθον Ἔβαλε δημοκόωντα. ἀντὶ δημοκῶντα. αἰολικὸν εὕρηται τούτοις προστιθέμενον F δίγαμμα ἐν ἐπιγράμμασι παλαιοῖς. τοῦτο δὲ νῦν ὥς φησι Διονύσιος ὁ ἁλικαρνασσεὺς ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ῥωμαικῶν

In on Acutisona solisyllaba additione os faciunt genitiuum seruantia o magnum in obliquis, vt ramus rami, collis collis. Etiam in on contentiua, vt cubiculum cubiculi. virginetum virgineti. spinetum spineti. Etiam vt contentiua, vt certamen certaminis. æuum æui. etiam mensium nomina, vt augustus augusti. Iunius Iunii. februarius februarii. Etiam per con superbisyllaba, vt legio legionis. Hercules Herculis. typhon, typhonis. neptunus neptuni. Aliqua vero in on purum breui bitẽpore penultimantia mutant o magnum in o paruum in obliquis. vt Amphictyon Amphictyonis, perictìon perictionis, sed cnacyon cnacyõis illud. n. cy longum etiam aliqua in Edon, vt sarpedon sarpedonis, & sarpedon sarpedontis, macedo macedonis. excipitur hic calydon huius calydonis, & hic amydon huius amydonis nõia propria. a quibus calydõ ciuitas & amydon. In on circunflexa omnia per nt flectuntur seruantia o magnum, vt Xenophon Xenophontis. aglaophon aglaophontis. Demophon Demophontis. excipitur hic neptunus huius neptuni. & taon onis. & typhon typhonis & typhon onis dicit̃ attice, & typho typhonis. & typhoeus typhoei. & typhaon onis. poetæ vero propter metrum apponunt o sæpe in quibusdam horum nominum. Demophoon & democoon dicentes, vnde & poeta id quinto Iliadis. Sed filium Priami spurium percussit Democoontem pro Democontem. etiam inuenitur his appositum f. digamma æolicum in epigrammatis antiquis. hoc autem erat (vt ait Dionysius Alicarnaseus in prima Romanarum

ἱστοριῶν οὐ συλλαβὴ ἐνὶ στοιχείῳ γραφομένη διγάμμα F. πλαγίαις ἐπὶ μίαν ὀρθὴν, ἐπιζευγνυμένη οὕτω. ἐχρῶντο δὲ οἱ αἰολεῖς ἐν ταῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομέναις λέξεσιν. οἷον, Fελένη, Fάναξ. Fανήρ. Fοῖκος. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ τοῦ ρ συμφωνίαν οὐ ποιεῖ. ἔτρεπον αὐτὸ εἰς β, τ, ἢ δ, ἢ κ, ὄντος ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ ὡς γέγραπται ἐν τῷ αἰολικῷ ἰδιώματι. οἷον, βρήτωρ ἀντὶ ῥήτωρ· βρυτὴρ, ἀντὶ ῥυτήρ. βρόδος, ἀντὶ ῥόδος. βράκος, ἀντὶ ῥάκος. ἅπαξ δὲ Ἀλκαῖος Φρήξας ἀντὶ ῥήξας εἶπεν, ὥς φησι Τρύφων ὁ γραμματικὸς, ὃς καὶ ἴωνας, καὶ δωριεῖς, καὶ λάκωνας, καὶ βοιωτοὺς ἢ αὐτῷ χρῆσθαί φησιν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἡμεῖς δασείᾳ, ἢ ψιλῇ χρώμεθα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου, ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τῶν εἰς ων βαρυτόνων λέγωμεν.

Περὶ τῶν εἰς ων βαρυτόνων φυλαττόντων τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις.

Τὰ εἰς ων βαρύτονα παρώνυμα, φυλάττουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, θεὸς, θέων, θέωνος. τρυφὴ, τρύφων, τρύφωνος. πλατὺς, πλάτων, πλάτωνος. ἱερὸς, ἱέρων, ἱέρωνος. ἀκτὴ, ἀκταίων, ἀκταίωνος, καὶ ἀκταίονος κατὰ συστολήν. ἐξαιρεῖται τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος συνθέτων γινόμενα. οἷον, ἄναιμος, ἀναίμων, ἀναίμονος. κατάπυγος, καταπύγων, καταπύγονος. Ἔτι τὰ εἰς ων ἐθνικά. οἷον, μύτων, μύτωνος. κύδων, κύδωνος. καδμείων, καδμείωνος. ἀργείων, ἀργείωνος. ἐξαιρεῖται κύκων, κύκονος. κύκων δὲ κύκωνος, κυρίως. Ἔτι τὰ εἰς βων. οἷον, στράβων, στράβωνος. τρίβων, τρίβωνος. Ἔτι τὰ εἰς γων δισύλλαβα, καὶ ὑπερδισύλλαβα. οἷον, λήγων, λήγωνος. φλέγων, φλέγωνος. ἀρήγων, ἀρήγωνος. Ἔτι τὰ εἰς δων. οἷον, φαίδων, φαίδωνος. φείδων, φείδωνος. λάδων, λάδωνος. κνώδων δὲ, κνώδοντος. Ἔτι τὰ εἰς δων παρώνυμα. οἷον, κόρυδος, κορύδων, κορύδωνος. κίναδος, κινάδων, κινάδωνος. Ἔτι τὰ εἰς ζων, ξων, σων δισύλλαβα, κύρια. οἷον, ἕζων, ἕζωνος. ἄξων, ἄξωνος. θράσων, θράσωνος. αἴσων, αἴσωνος, καὶ αἴσονος κατὰ συστολήν. ἐξαιρεῖται ὁ ἰάσων, τοῦ ἰάσονος. Ἔτι τὰ εἰς θων,

historiarum) u syllaba vna litera scripta duplicibus obliquis in vnam rectam coniuncta sic F. vtebantur autem æoles in a vocali incipientibus dictionibus, vt Felena Frex. Fit. Fdomus, sed quia ante r cōsonātiā nō facit, vertebant ipsum in b t, vel d, vel c. existente in secunda syllaba, vt scriptum est in æolica lingua, vt bretor pro rhetor & saluator pro saluator. brodos pro rhodus. pānus vilis, pro pānus vilis, semel vero alcęus rumpes pro rumpes dixit, vt ait Tryphon grāmaticus qui & iones & dores & lacones, & bœotos ipso vti ait, pro ipso autem nos denso pro tenui vtimur, sed de hoc satis. nunc vero de in on grauisonis dicamus.

De in on grauisonis seruantibus o magnū in obliquis.

In on grauisona denominatiua seruant o magnū in obliquis, vt deus Theon theonis. delitiæ Tryphon onis. latus, Plato onis. sacer hieron onis. litus, actæon actæonis, & actæonis per correptionem. excipiuntur ab in os compositis facta, vt exanguis. Anæmon onis, prędicatus puer meritorius pueri meritorii. etiam in on gentilia, vt myton mytonis. cydon cydonis. cadmeon cadmeonis, argeon argeonis excipitur cycon onis. Cycon vero cyconis proprium, Etiam in bon, vt Strabo onis. tribo onis. Etiam in gon bisyllaba, & superbisyllaba, vt legon legonis, phlegon phlegonis. Aregon. onis. Etiam in don, vt Phædon phædonis. phædon. onis. Ladon onis. cnodon autem cnodontis. Etiam in don denominatiua, vt Corydus corydon. cinædus, cinædus cinædi. Etiam in zon. xon. son bisyllaba propria, vt rhizon rhizonis. Axis axis. Phraxon xonis. æson onis. & æsonis per correptionem. excipitur Iason iasonis etiam in thon. phon.

χων, κων, πων, τῶν, διϛύλλαβα. οἷον, μόθων, μόθωνος. τρύφων, τρύφωνος. γλήχων, γλήχωνος. γλαύκων, γλαύκωνος. δούπων, δούπωνος. πλούτων, πλούτωνος. Ἔτι τὰ πρὸ τοῦ ων ἀμετάβολον ἔχοντα. οἷον, γέλων, γέλωνος. τίμων, τίμωνος. σίνων, σίνωνος. χάρων, χάρωνος. νάρων, νάρωνος, κατὰ συστολήν. Ἔτι τὰ εἰς ων ἔχοντα πρὸ τοῦ ων δίχρονον συνεσταλμένον. οἷον, ἠετίων, ἠετίωνος. διακαλίων, διακαλίωνος. ἀμφιτρύων, ἀμφιτρύωνος. ἐραθαλίων, ἐραθαλίωνος, ἀτρίων, ἀτρίωνος. ἠλεκτρύων, ἠλεκτρύωνος. ἠφαιστίων, ἠφαιστίωνος. ἐνδυμίων, ἐνδυμίωνος. ἀστερίων, ἀστερίωνος. ὠρίων, ὠρίωνος. τούτου δὲ τὸ ι μακρὸν ὡς τὰ πολλά. καὶ βραχὺ δὲ παρ' Εὐριπίδῃ ἀέντα. Τάτε ἄστρα καὶ τὸν ὠρίωνα δέχομαι. Ἔτι τὰ εἰς ων πατρωνυμικά. οἷον, πηλείων πηλείωνος. ἀτρείων, ἀτρείωνος. κρονίων, κρονίωνος. τὸ δὲ ἐν τῷ ξ τῆς ἰλιάδος τοῦ ποιητοῦ, Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην, κατὰ συστολὴν διὰ τὸ μέτρον διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. Ἔτι τὰ εἰς ων ὑποκοριστικά. οἷον, βάκχων, βάκχωνος. σίμων, σίμωνος. λάκων, λάκωνος. μορίων, μορίωνος.

Περὶ τῶν εἰς ων τρεπόντων τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν.

Τὰ εἰς ων ῥηματικὰ ἢ κοινὰ, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, φιλῶ, φιλήμων, φιλήμονος. νοῶ, νοήμων, νοήμονος. ἐλεῶ, ἐλεήμων, ἐλεήμονος. ὁ καὶ ἡ σώφρων, σώφρονος. ὁ καὶ ἡ γείτων, γείτονος ὁ καὶ ἡ τέκτων, τέκτονος, ἐξαιρεῖται ὁ καὶ ἡ αἴθων, αἴθωνος, ὁ καὶ ἡ ἥρων, ἥρωνος. Ἔτι τὰ εἰς ων δίχρόνῳ ἐκτεταμένῳ παραληγόμενα. οἷον, μαχάων, μαχάονος. ἱκετάων, ἱκετάονος. ἀρετάων, ἀρετάονος. ἀμφίων, ἀμφίονος. ὑπερίων, ὑπερίονος. ἐχίων, ἐχίονος. πανδίων, πανδίονος. δολίων, δολίονος. ὀπάων, ὀπάονος. κίων, κίονος. πίων, πίονος. πρίων, πρίονος. Ἔτι τὰ εἰς ων ὑπὲρ δισύλλαβα, μακρᾷ παραληγόμενα. οἷον, παιήων, παιήονος. Ἔτι

chon. con. pon. ton. disyllaba, vt motho. onis. tryphon onis. glecho. onis, glauco onis. durco dupcnis. Plato onis. Etiam ante on immutabilem habentia. vt gelo onis. timo onis. finon onis. charon onis. naron autem onis per correptionem. Etiam in on habētia ante on bitemporem correptam, vt eetio eetionis, deucalion onis. Amphitryon onis. ereuthalion. onis. eutrion onis. electryon. onis. hephæstion. onis, endymion. onis. asterion. onis. Orion. orionis. huius vero illud ri, longum, vt pleraq; & breue apud Euripidem inueniē, & astra & orionem video. Etiam in on patronymica, vt pelides pelidæ. atrides atridæ. saturnius saturnii. illud vero in. xv. iliadis poetæ, Iouem vero non ego saturnium prope accedam per correptionem propter metrum per o paruum scribitur. Etiam in on diminutiua, vt bacchulus li. simunculus li. lacunculus lacunculi. morion onis.

De in on vertentibus o magnū in o paruū.

In on verbalia, vel cōmunia vertunt o magnū in o paruum in obliquis, vt amo philemon onis. intelligo noemon noemonis. misereor misericors cordis. hic & hæc prudens. tis. hic & hæc vicinus ni. hic & hęc faber lignarius. fabri. excipitur hic & hęc ardens entis. hic & hæc dissimulator onis. Etiam in on bitempore longo penultimantia, vt machaon onis. hicæon onis. Aretaon onis. Amphion onis. sol solis. echion onis. Pandion onis. dolion onis, seruus serui. cion onis. pinguis pinguis. serra serræ. Itē in on superbisyllaba longa penultimantia, vt peion onis. Itē

τὰ εἰς ων συγκριτικά. οἷον, μείζων, μείζονος. κρείσσων, κρείσσονος.
καλλίων, καλλίονος. Ἐπὶ τὰ εἰς ων δισύλλαβα, μὴ παρώνυμα.
δύο σύμφωνα κατὰ σύλληψιν ἔχοντα. οἷον, τέκτων,
τέκτονος. ἴδμων, ἴδμονος. ἄκμων, ἄκμονος. Ἐπὶ τὰ παρὰ
τὸ φρὴν σύνθετα. οἷον, ἄφρων, ἄφρονος. δαΐφρων, δαΐφρονος.

Περὶ τῶν εἰς ων διὰ τοῦ ντ κλινομένων.

Τὰ εἰς ων ἔχοντα θηλυκὸν διὰ τοῦ αινα, διὰ τοῦ ντ κλίνονται τρέ-
ποντα τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. οἷον, λέων, λέοντος, ὅτι λέαινα. θε-
ράπων, θεράποντος, ὅτι θεράπαινα. δράκων, δράκοντος, ὅτι δρά-
καινα. ὁ λάκων δὲ λάκωνος. ὑποκοριστικὸν γάρ. Ἐπὶ τὰ εἰς δων
ὑπερδισύλλαβα, μὴ παρώνυμα. οἷον, κελάδων, κελάδοντος. σαρ-
πήδων, σαρπήδοντος. Ἐπὶ τὰ παρὰ τὸ ὀδοὺς σύνθετα. οἷον, θερ-
μώδων, θερμώδοντος. χαλκώδων, χαλκώδοντος. χαυλιόδων, χαυ-
λιώδοντος. ταῦτα δὲ καὶ διὰ τοῦ ωνος εὕρηται κλινόμενα. οἷον,
ἀμφόδων, ἀμφώδωνος. Ἐπὶ τὰ εἰς θων ὑπερδισύλλαβα μετο-
χικά. οἷον, φαέθων, φαέθοντος. πυριφλεγέθων, πυριφλεγέθοντος.

Περὶ τῶν εἰς ων συνθέτων.

Τὰ εἰς ων σύνθετα πάντα τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν.
οἷον, χαλκοχίτων, χαλκοχίτωνος. ἀρχιτέκτων, ἀρχιτέκτονος. μι-
σοποσείδων, μισοποσείδωνος. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ων.
ὧν ἡ αἰτιατικὴ πάσχει πολλάκις ἀποκοπήν.
ποσειδῶ, ἀντὶ ποσειδῶνα. ἀπόλλω, ἀντὶ ἀπόλλωνα.

Περὶ τῶν κλητικῶν τῶν εἰς ων.

Περὶ δὲ τῶν κλητικῶν αὐτῶν καθόλου εἰδέναι δεῖ, καὶ
ὅτι τὰ εἰς ων ὀξύτονα τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀνομαστικάς, τὰς
κλητικάς. οἷον, ὁ ἐλαιών, ὦ ἐλαιών. ὁμοίως καὶ τὰ
περισπώμενα. οἷον, ὁ ξενοφῶν, ὦ ξενοφῶν. πλὴν
τοῦ ὁ ποσειδῶν, ὦ πόσειδον. τὸ δὲ παρὰ Πινδάρῳ Ω ποσειδᾶον
ἀπὸ τοῦ ὁ ποσειδάων, τοῦ ποσειδάονος ἐγένετο. Τὰ δὲ πολυσύ-
βαρύτονα, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἐκβολῇ τῆς ἐσχάτης

in on comparatiua, vt maior oris melior oris. melior oris. Item in on bisyllaba non denominatiua duas cōsonantes p cōprehensionem habentia, vt faber fabri. scius scii. Incus incudis. Item a fuente composita, vt stultus stulti. prudens prudētis.

De in on per n declinatis.

In on habētia fœmininū per ęnea p nt flectūtur vertentia o magnū in o paruū, vt leo onis. quia leęna seruus serui, quia serua, draco onis, quia draęna. lacon vero laconis. diminutiuū enim. Item in dō supbisyllaba non denominatiua, vt celadon dontis. sarpedon ontis. similiter ab odus composita, ut thermodoon, thermodontis. chalcodon ontis. aper apri. hæc vero & per onos inueniuntur flexa, vt ambidento dentonis. Etiam in thon supbisyllaba participalia, vt phaeton thontis. pyrphlegethon. thontis

De in on compositis.

In on composita omnia simplicium seruant flexionē, vt chalcochiton onis. architectus architecti. misoposidon misoposidonis. & hæc quidem de in on, quorum accusatiuus patitur sæpe abscisionem, vt neptunum pro neptunum. Apollinem pro Apollinem.

De vocatiuis in on.

De vocatiuis autē ipsorū in vniuersum scire oportet q in on acutisona eosdem habent nominatiuos & vocatiuos, vt oliuetum oliuetum. similiter & circunflexa, vt Xenophon o Xenophon præter neptunū o neptune. sed illud apud pindarū o neptune ab hic neptunus huius neptuni factum est. Sed grauisona a genitiuo abiectione vltimæ faciunt

τὴν κλητικήν. οἷον, ὁ τρύφων, τοῦ τρύφωνος, ὦ τρύφων. ὁ λέων, τοῦ λέοντος, ὦ λέων. Σημειώσῃ μέντοι ὅτι ἐπὶ τῶν ὑπερδισυλλάβων συνθέτων εἰς ον προπαροξύνουσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὁ ἀγαμέμνων, τοῦ ἀγαμέμνονος, ὦ ἀγάμεμνον. ὁ ἀπόλλων, τοῦ ἀπόλλωνος, ὦ ἄπολλον. καὶ ἡ κακοδαίμων, κακοδαίμονος, ὦ κακόδαιμον. καὶ οἱ αἰολεῖς δὲ ὁμοίως ὡς γέγραπται ἐν τῷ αἰολικῷ ἰδιώματι, συστέλλουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς κλητικαῖς. οἷον, ἀηδὼν, ὦ ἀηδόν. ἡ χελιδὼν, ὦ χελιδόν.

Περὶ τῶν εἰς ξ καὶ ψ ληγόντων ὀνομάτων.
Τμῆμα τρίτον.

Τὰ εἰς ξ καὶ ψ λήγοντα ὀνόματα, φυλάττουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις τὸ τῆς ὀνομαστικῆς φωνῆεν, οἷον, ὁ νάρθηξ, τοῦ νάρθηκος. ὁ σκώληξ, τοῦ σκώληκος. ὁ κύκλωψ, τοῦ κύκλωπος. πλὴν τινῶν, ἃ ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις σημειωσόμεθα. Πᾶν δὲ ὄνομα εἰς διπλοῦν λῆγον, ἐν ταῖς πλαγίαις ἢ δασὺ ἔχει, ἢ ψιλὸν, ἢ μέσον. καὶ τὰ μὲν εἰς ξ λήγοντα, ἔχουσι τὰ τῆς δευτέρας συζυγίας σύμφωνα γ κ χ. τὰ δὲ εἰς ψ, τὰ τῆς πρώτης ἐστὶν, β π φ. ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων ποικίλων εἰδικῶς λεκτέον. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς αξ.

Περὶ τῶν εἰς αξ. κατάληξις πεντεκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς αξ ἁπλᾶ πολυσύλλαβα, τὸ κ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, θώραξ, θώρακος. φαίαξ, φαίακος. κόραξ, κόρακος. φύλαξ, φύλακος. ἄναξ, ἄνακος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἄνακτος. ἐξαιροῦνται τὰ ἀπὸ τοῦ ζω παραγόμενα, ἅτινα τὸ γ ἔχουσιν. οἷον, ἅρπαξ, ἅρπαγος, ἀπὸ τοῦ ἁρπάζω. κέκραξ, κέκραγος, ἀπὸ τοῦ κράζω. ἀπόσφαξ, ἀποσφάγος, καὶ ἀπὸ τοῦ σφάζω. τούτοις ὁμοίως καὶ ἄτραξ, ἄτραγος, λάλαξ, λάλαγος. Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αξ σύνθετα,

vocatiuum, vt tryphon tryphonis. o tryphon. leo onis o leo. notabis tamen ꝙ quædam superbisyllaborum cōpositorum in on propenacutum faciunt nominatiuum, vt Agamemnon, agamemnonis o agamemnon. Apollo apollinis o apollo. hic & hæc infelix infelicis o infelix. & æoles vero similiter, vt scriptum est in æolica lingua corripiunt o magnum in vocatiuis, vt hæc luscinia o luscinia. hæc hirundo o hirundo.

De in xi & psi desinentibus nominibus, sectio tertia.

In xi & psi desinentia nomina seruant in obliquis nominatiui vocalem, vt hæc ferula huius ferulę. hic vermis huius vermis. hic cyclops huius cyclopis. præter quædam, quæ in suis locis notabimus. omne uero nomen in duplicem desinēs, in obliquis vel densam habet, vel tenuē, vel mediā, & ea, q̃ in xi desinunt, habent secundæ coniugationis consonantes g c ch. Sed quæ in psi, primæ. b p ph. Sed & de his varijs existentibus, specialiter dicendum est, & primum de in ax.

De in ax terminatio decimaquinta.

In ax simplicia multisyllaba c habent in obliquis, vt thorax thoracis. corcyræus ræi. coruus. ut. custos custodis. rex regis. & abundantia t regis. excipiuntur ea, quæ a zo deducuntur, quę g habent, vt rapax rapacis, a rapio. vocator. oris. a voco. iugulator iugulatoris a iugulo, his similiter & atrax atracis & loquax loquacis. Ab in ax composita

τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, λινοθώραξ, λινοθώρακος. φιλοκέρπαξ, φιλοκέρπαγος. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς αξ δισύλλαβα ἀρσενικά, τὰ μὲν μακρᾷ παραληγόμενα, ἐκτεταμένον τὸ α ἔχουσιν. οἷον, θώραξ. φαίαξ. οἴαξ. ἴλαξ. πλούταξ. ὅθεν καὶ βαρύνεται. ἐξαιρεῖται ὕλαξ, κύαξ, σύαξ. θέσει δὲ μακρᾷ παραληγόμενα, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχουσιν. οἷον, ἄρπαξ. κέκραξ. ὁ νέαξ δὲ, καὶ φέναξ, καὶ κόρδαξ, ἐκτεταμένον τὸ α ἔχουσιν. ὁ κάβαξ δὲ, καὶ μακρὸν, καὶ βραχύ. Τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα, καὶ βραχείας οὔσης τῆς παραληγούσης, ἐκτείνουσι τὸ α. οἷον, ἱέραξ. οἰκοφύλαξ. πλὴν εἰ μὴ σύνθετα εἶεν, ἀπὸ ἁπλοῦ τὸ α συστέλλοντος. οἷον, ἱππώναξ. ἀρχιάναξ. ἐξαιρεῖται ἀσφάλαξ συνεσταλμένον ἔχον τὸ α, διότι σφάλαξ ἦν δισύλλαβον. Τὰ ἀπὸ ἁπλῶν ἐκτεινόντων τὸ α γινόμενα, φυλάττουσι τὸ α μακρόν. οἷον, λινοθώραξ. φιλοφαίαξ. Ὁ θώραξ. τοῦ θώρακος. τῷ θώρακι. τὸν θώρακα. ὦ θώραξ. καὶ τὰ γὰρ εἰς αξ, τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀνομαστικὴν καὶ κλητικήν, εἰ μὴ ἀποβολὴ τοῦ ξ γένοιτο διὰ τὸ μέτρον. ὥσπερ ὦ ἄνα πολλάκις παρὰ ποιηταῖς, ἀντὶ ὦ ἄναξ. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ π τῆς ἰλιάδος, Ζεῦ ἄνα δωδωναῖε πελασγικέ. καὶ ὁ μέγας Ὀρφεὺς ἐν ὕμνῳ ἡλίου, κλῦθι φάους ταμία ζωαρκέος ὦ ἄνα πηγῆς, ἀντὶ ὦ ἄναξ. ὁ αὐτὸς ἀρχόμενος τῶν ἀργοναυτικῶν Ὦναξ πυθῶνας μεδέων, ἀντὶ ὦ ἄναξ εἴρηκε.

Περὶ τῶν εἰς ηξ, κατάληξις ἑκκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ηξ ἁπλᾶ, πολυσύλλαβα, τὸ κ ἐν ταῖς πλαγίαις ἔχουσιν. οἷον, μύρμηξ, μύρμηκος. νάρθηξ, νάρθηκος. σκώληξ, σκώληκος. ὁ καὶ ἡ βήξ, βηχός, μονοσύλλαβον γάρ. Τὰ δὲ εἰς ηξ σύνθετα, κοινά, ὀξύτονα, φυλάττοντα συλλαβὴν τοῦ ἰδίου ῥήματος, τὸ γ ἔχουσιν. οἷον, οἰστροπλήξ, οἰστροπλῆγος, παραπλήξ, παραπλῆγος, ἀπὸ τοῦ πλήξω. Ὁ μύρμηξ. τοῦ μύρμηκος. τῷ μύρμηκι. τὸν μύρμηκα. ὦ μύρμηξ.

simplicium seruant declinatum vt linothorax acis. amicirapax amicirapacis. Oportet quidem & hoc scire quod in ax bisyllaba masculina natura quidem longa penultimantia productum a habent, vt thorax, phæax. temo. iax. plutax. unde & grauantur. excipitur hylax cyax syax. positione vero longa penultimantia, correptum ipsum habent, vt rapax vociferator. neax autem & deceptor & cordax productum a habent. sed cauax & longum & breue. superbisyllaba vero, & breui ente penultima producunt a vt accipiter. domicustos nisi composita sint a simplici a corripiente, vt hypponax. archinax. excipitur asphalax correptum habens a sphalax, quia erat bisyllabum. a simplicibus producentibus a facta. seruant longum, vt linothorax, philophæax, hic thorax huius thoracis huic raci hunc toracem. o thorax. nam in ax eundem habent nominatiuum & vocatiuum, nisi abiectio x fiat propter metrum sicut o rex sæpe apud poetas pro o rex vnde & poeta in decimosexto Iliadis Iuppiter rex dodonææ græce, magnus orpheus in laude solis audi lucis gubernator vitæ sufficiens o rex fontis pro o rex Idem incipiens argonautica o rex pythoni imperans pro o rex dixit.

De in ix Terminatio decimasexta.

In ix simplicia plurisyllaba c in obliquis habentibus vt formica formicæ. ferula ferulæ. vermis vermis. hic & hæc tussis tussis. solisyllabum. n. In ix vero composita communia acutisona seruantia syllabam proprii verbi. g. habent. vt vermis vermis. vultus. stulti. a percutio, hæc formica huius formicæ. huic formicæ. hanc eam o formica.

Περὶ τῶν εἰς ιξ, κατάληξις ἑπτακαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ιξ ἁπλᾶ, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, τὸ κ ἐν ταῖς πλαγίαις ἔχουσιν. οἷον, πέρδιξ, πέρδικος. φοῖνιξ, φοίνικος. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν σύνθετα ὁμοίως. οἷον, λιθοφοῖνιξ. ἐξαιρεῖται ὁ τέττιξ, τοῦ τέττιγος, καὶ ὁ καὶ ἡ ὄρνιξ, ὄρνιχος δωρικῶς, τὰ δὲ κοινὰ ἀπὸ θηλυκῶν γινόμενα, τὴν τῶν ἁπλῶν ἐφύλαξαν κλίσιν. οἷον, ὁ καὶ ἡ καλλίθριξ, ἔτι καλλίτριχος, ὅτι θρὶξ τριχός. ὁμόσιξ, ὁμόσιχος, τοῦ ἐξ σὶξ σιχός. περὶ δὲ τῆς ποσότητος διαφορά τις φαίνεται παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις. οἱ μὲν γὰρ αὐτὸ μακρὸν, οἱ δὲ, βραχὺ ἐνόμισαν. οἱ δὲ παλαιότεροι μιμηταὶ Ἀπολλωνίου ἐκείνου, καὶ Ἡρωδιανοῦ, τοιαύτης ἐγένοντο δόξης, ὅτι τὸ πέρδιξ, καὶ τέττιξ, καὶ χοῖνιξ, καὶ φοῖνιξ, καὶ ὅσα μακρᾷ παραλήγει, ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ φύσει βραχὺ τὸ ι ἔχουσιν. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πτώσεσι, φύσει μακρόν. ὤφειλον δὴ κατὰ τὸν κανόνα καὶ ἐν τῇ ὀνομαστικῇ φύσει ἐκτείνειν τὸ ι. τὰ γὰρ εἰς ιξ καὶ εἰς υξ ἁπλᾶ, φύσει ἢ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, μακροκαταληκτοῦσιν. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ο καὶ υ πρὸ τοῦ ξ οὐδέποτε εἰσὶ φύσει μακρά, οἷον, πνίξω, ψύξω, διὰ τοῦτο τῇ ἐπιφορᾷ τοῦ ξ φύσει συστέλλονται. ὅθεν καὶ ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ αὐτῶν τοῖς φοίνιξιν ἑπομένου τοῦ ξ, θέσει οὐ φύσει τὸ δίχρονον μακρὸν ἔχει. τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἰξῷ θέσει μακρόν. τὸ δὲ ἰξόν, φύσει, τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης τῶν παρακειμένων. σημειοῦται δὲ τὰ εἰς λιξ πανταχοῦ τὸ ι συνεσταλμένον ἔχοντα. οἷον, ἧλιξ, ἥλικος. ὁμῆλιξ, ὁμήλικος.

Ὁ πέρδιξ. τοῦ πέρδικος. τῷ πέρδικι. τὸν πέρδικα. ὦ πέρδιξ.

Περὶ τῶν εἰς υξ, κατάληξις ὀκτωκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς υξ ἀρσενικὰ, ἁπλᾶ, δισύλλαβα, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, τὸ κ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, κῆρυξ, κήρυκος. δοῖδυξ, δοίδυκος. αἶθυξ, αἴθυκος. θρᾶνυξ, θράνυκος. Ἔτι τὰ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, ἔχοντα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ β, ἢ γ, ἢ δ, ἢ π

De in ix Terminatio. xvii.

In ix simplicia supra vnam syllabam c in obliquis habent, vt perdix dicis. phœnix phœnicis, & ab ipsis composita similiter vt libophœnix. excipitur cicada cicadæ & hic & auis auis dorice. Communia autem quę a fœminiuis fiunt simplicium seruauerunt inflexionem vt hic & hæc pulchricomus mi, capillus lli, æquacies ciei, quia trecenturia riæ. Sed de quantitate ix differentia quædam est apud posteriores. aliqui quidem ipsum, longũ, aliqui vero breue putarũt. antiquiores aũt imitatores Apollonii illius, & Herodiani, huiusmodi fuerunt opinione, quod perdix, & cicada & semodium, & phœnix, & quæcũq; lõga penultimãt in nominatiuo quidem breue i habent, sed in aliis casibus natura longum. debebant. n. per regulam & in nominatiuo producere i. Nã in ix & in yx simplicia natura vel positione longa penultimantia in longam desinũt, Sed quoniam i. & y ante x nunquam sunt natura lõga vt suffocabo frigefaciam, propterea illatione x natura corripiuntur. vnde & datiuus pluralis ipsorum phœnicibus sequẽte x positione non natura bitẽporeũ longum habet. eadẽ ratione & aucupor positione lõgũ, sed aucupabar natura, ratione incipientis pręteritorũ. Notantur autem in lix vbique i correptum habentia, vt coętaneus nei. coætaneus. coætanei hic perdix huius cis. huic perdici. hunc perdicẽ. o pdix.

De in yx Terminatio xviii.

In yx masculina simplicia bisyllaba natura longa penultimantia c. habent in obliquis, vt præco præconis. coclear coclearis. æthyx. æthycis. thranyx cis. Etiam positione longa penultimantia in vltima syllaba b. vel g vel d uel pr.

οἷον, βόμβυξ, βόμβυκος. καὶ τὰ παραληγόμενα τῷ ε. οἷον, ἔρυξ, ἔρυκος. Καὶ τὰ ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ α χωρὶς γ πρὸ τοῦ ξ οἷον, ἄδρυξ. ἄδρυκος. γόννυξ, γόννυκος. Τὰ δὲ ἔχοντα γ, διὰ τοῦ γ κλίνονται. οἷον, φάρυγξ, φάρυγγος. λάρυγξ, λάρυγγος. Τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ γ ἔχουσιν. οἷον, ὄρτυξ, ὄρτυγος. Ἔτι τὰ εἰς υξ ὑπερδισύλλαβα, παραληγόμενα τῷ α, τὸ γ ἔχουσιν. οἷον, ταρβάρυξ, ταρβάρυγος. Ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο μὴ ἐπιφερομένου ν, ἢ β. οἷον, κόκκυξ, κόκκυγος. μόρτυξ, μόρτυγος. ὄρτυξ ὄρτυγος, καὶ ὄρτυκος κατὰ Φιλήμονα. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ φάγω, καὶ ζάγω ζάξω. οἷον, πρόφυξ, πρόφυγος. ὁμόζυξ, ὁμόζυγος. Τὰ δὲ ἔχοντα ν τὸ χ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ὄνυξ, ὄνυχος. σόνυξ. σόνυχος. ὅθεν καὶ τὰ παρὰ τὸ ὄνυξ καὶ νὺξ γινόμενα, τὸ χ ἔχουσιν. οἷον, μονώνυξ, μονώνυχος. διώνυξ, διώνυχος. μεσώνυξ, μεσώνυχος. οἷον, ἀκρώνυξ, ἀκρώνυχος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ ὀρύσσω. οἷον ἡ διώρυξ, τῆς διώρυχος. Τὰ εἰς υξ σύνθετα τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον τανυπτέρυξ. τανυπτέρυγος. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς υξ ἁπλᾶ μακρᾷ φύσει ἢ θέσει παραληγόμενα, κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ἐν τῇ ὀνομαστικῇ μόνῃ τὸ υ φύσει συστέλλουσιν. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πτώσεσι, φύσει ἐκτείνουσι. Τὰ δὲ σύνθετα καὶ τὰ παραληγόμενα βραχείᾳ, πανταχοῦ συστέλλουσι τὸ υ. οἷον, σύζυξ, σύζυγος. πρόφυξ, πρόφυγος. ὄνυξ, ὄνυχος. ἔρυξ, ἔρυκος, εἰ μὴ ἔκτασις γένοιτο παρὰ ποιηταῖς, ὥσπερ καὶ συστολὴ τῶν φύσει μακρῶν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Κήρυκι ἠπυτίδῃ. τὸ γὰρ ρυ φύσει μακρὸν, συνέστειλε. καὶ τοῦ βέβρυκος τὸ βρυ, ποτὲ μὲν ὡς ἔχει, μακρὸν φυλάττει. οἷον, Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος. ποτὲ δὲ, συστέλλει. οἷον, Οὐδ' ἄρα βέβρυκες ἄνδρες ἀκήδησαν βασιλῆος. Ὁ κῆρυξ. τοῦ κήρυκος. τῷ κήρυκι. τὸν κήρυκα. ὦ κῆρυξ.

Περὶ τῶν εἰς ωξ, κατάληξις ἐννεακαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ τὸ κ ἔχουσιν ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, πτὼξ, πτωκός. βὼξ, βωκός. πλὴν τοῦ ῥὼξ, ῥαγός.

vt bombyx cis. & penultimantia e, vt eryx erycis, & habentia in penultima a præter g ante x vt andryx cis. gænyx cis. habentia autem g per g declinantur vt guttur ris. faux cis. Sed non sic habentia vt plurimum g habent, vt coturnix cis. Item in yx superbisyllaba penultimantia a. g habent vt tarbaryx cis. Etiam penultimantia o non illato. n, vel b vt cuculus cuculi. mortyx gis. coturnix nicis. e coturnicis apud Philemonem. Item quæ a fugio & iugo iugabo. vt profugus gi coniux gis. Sed habentia. n, ch habent in obliquis. vt vnguis vngui. stonyx stonychis. vnde & quæ ab vnguis & nox fiunt ch habent. vt solunguis solunguis. biungius guis. mediunguis guis. summunguis summunguis. Item quæ a fodio vt hæc rima. huius rimę. In yx composita simpliciũ seruant declinationem, vt alatensus alatensi. Oportet autem scire quod in. yx simplicia lõga natura vel positione penultimantia secundum diligẽtiores in nominatiuo solo y natura corripiunt, In aliis autem casibus natura producunt. Composita autem, & penultimantia breui vbiq; corripiunt y, vt coniux gis. profugus profugi. vnguis vnguis. eryx erycis, nisi productio fiat apud poetas, sicut & correptio natura longorum, vt apud poetam præconi cancro. nam ry natura longũ correptũ est, & huius bebrycis, bry interdum quidem vt habet longũ seruat, vt bebrycum regis strenui, interdũ vero corripit, vt. Neq; igitur bebryces viri neglexerunt regem. hic præco. huius præconis. huic oni. hũc nemo præco.

De in ox Terminatio decimanona.

In ox simplicia cappa habent in aliis casibus vt lepus. leporis piscis marinus. præter acinus acini.

Επὶ τὰ σύνθετα ἀπὸ τοῦ πτὼξ, καὶ διώκω, τὸ κ ἔχουσιν. οἷον, πολύπτωξ, πολύπτωκος. θηροδίωξ, θηροδίωκος. αἰγοδίωξ, αἰγοδίωκος. κυαμοτρὼξ, δὲ κυαμοτρώγο. ἀπὸ τοῦ τρώγω γάρ. Ὁ πτὼξ. τοῦ πτωκός. τῷ πτωκί. τὸν πτῶκα. ὦ πτώξ.

Περὶ τῶν εἰς αρ, κατάληξις εἰκοστή.

Τὰ εἰς αρ πάντα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν. καὶ εἰ μὲν ὦσι μονοσύλλαβα, μακρὸν ἔχουσι τὸ α. οἷον, κάρ, καρός. πάρ, παρός. ψάρ, ψαρός. τοῦτο δὲ ὁ ποιητὴς ποτὲ μὲν, διὰ τοῦ α προφέρει. οἷον, Ψαρῶν νέφος ἔρχεται. ποτὲ δὲ διὰ τοῦ η. οἷον, Κολοιούς τε, ψῆράς τε, καὶ ὁ ψάρος. τοῦ ψάρου. εἰ δὲ ὦσιν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βραχὺ τὸ α ἔχουσιν. οἷον, μάκαρ. μάκαρος. ὄναρ, ὄναρος. καῖσαρ, καίσαρος, λατινικόν. Ὁ μάκαρ. τοῦ μάκαρος. τῷ μάκαρι. τὸν μάκαρα. ὦ μάκαρ.

Περὶ τῶν εἰς ηρ, κατάληξις εἰκοστὴ πρώτη.

Τὰ εἰς ηρ μονοσύλλαβα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουσι τὸ η ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, θὴρ, θηρός. φὴρ, φηρός. σὴρ, σηρός. τούτοις ὁμοίως καὶ ἡ κὴρ, τῆς κηρός. Τὰ δὲ πολυσύλλαβα ὀξύτονα, εἰ μὲν ἔχωσι τὸ τ πρὸ τοῦ ηρ, φυλάττουσι τὸ η πανταχοῦ. οἷον, λουτὴρ, λουτῆρος. σωτὴρ, καὶ σωτῆρος. ὀλετὴρ, ὀλετῆρος. ἐξαιρεῖται ὁ ἀστὴρ, τοῦ ἀστέρος, πατὴρ, πατέρος, καὶ πατρός. εἰ δὲ μὴ ἔχωσι τὸ τ, τρέπουσι τὸ η τῆς ὀνομαστικῆς εἰς ε ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, αἰθὴρ, αἰθέρος. ἀὴρ, ἀέρος. δαὴρ, δαέρος. ἀνὴρ ἀνέρος. καὶ προσθέσει τοῦ δ καὶ συγκοπῇ, ἀνδρός. ἐξαιρεῖται σπινθὴρ, σπινθῆρος, καὶ ἐλαθὴρ, ἐλαθῆρος. Επὶ τὰ εἰς ηρ βαρύτονα, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγῃ, τρέπουσι τὸ η εἰς ε. οἷον, πίηρ, πίερος. φράτηρ, φράτερος. εἰ δὲ βραχείᾳ, φυλάττουσι τὸ η. οἷον, ἴβηρ, ἴβηρος. ἐρίηρ, ἐρίηρος. καὶ ὁ πάνθηρ δὲ πάνθηρος τὴν τοῦ ἁπλοῦ ἐφύλαξε κλίσιν. Ιστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ηρ πολυσύλλαβα ἁπλᾶ, μὴ κύρια, μὴ δὲ ἐθνικὰ,

Item composita a lepore & persequor, cappa habent vt leporosus leporosi. ferisequus qui. caprisequus. qui. fabiuorus autem fabiuori. a comedo.n. hic lepus huius leporis.huic lepori.hunc. leporem.o lepus.

De in ar, Terminatio vigesima.

In ar omnia appositione os faciunt genitiuum & si fuerint monosyllaba longum habentia,vt car caris. par paris. sturnus sturni. hoc autem poeta interdum per a profert. vt sturnorum nubes uadit,interdũ autem per in,vt graculo's que,sturno'sq;, & hic sturnus huius sturni,sed si sint supra vnam syllabã breue a habent, vt beatus beati. somnium somnii. cæsar cæsaris latinum. hic beatus huius beati. huic beato.hunc beatum.o beate.

De in ir Terminatio vigesima prima.

In ir solisyllaba appositione os faciunt genitiuum, & seruant i in obliquis casibus, vt fera feræ, fera feræ, fer feris. his similiter & pestis pestis, sed plurisyllaba acutisona si habent t ante ir seruant i vbiq;, vt peluis. uis. saluator saluatoris. perditor oris. excipitur stella stellæ, & pater patris, & patris. Sed si non habent t vertunt i nominatiui in e in obliquis casibus, vt ęther ętheris. aer aeris. leuir uiri. uir uiri, & appositione d, & concisione uiri. Excipitur scintilia. llæ & liberator toris. etiam in ir grauisona, si longa penultiment, vertunt i in e, vt Pier pieris. tribulis lis, sed si breui, seruant ita, vt iber iberis. accommodatus dati. & panthera ræ, simplicis seruauit declinationem, sciendũ autem quod in ir plurisyllaba simplicia non propria neq; gentilia

ὀξύνονται. οἷον, ἀήρ. αἰθήρ. τὰ δὲ ἐθνικὰ καὶ κύρια προσηγορικοῖς συνεμπίπτοντα, βαρύνονται. οἷον, ἴβηρ. ἀσίχηρ. δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ηρ λήγοντα ὀνόματα, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀνομαστικὰς καὶ κλητικάς. οἷον, ὁ ἴβηρ. ὦ ἴβηρ πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς. οἷον, ὁ πατήρ. ὦ πάτερ. ὁ σωτήρ, ὦ σῶτερ. ὁ ἀνήρ, ὦ ἄνερ. ὁ δαήρ, ὦ δᾶερ. Ὁ ἀνὴρ τοῦ ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. τῷ ἀνέρι, καὶ ἀνδρί. τὸν ἀνέρα, καὶ ἄνδρα. ὦ ἄνερ. Τὼ ἀνέρε, καὶ ἄνδρε. τοῖν ἀνέροιν, καὶ ἀνδροῖν. ὦ ἀνέρε, καὶ ἄνδρε. Οἱ ἀνέρες, καὶ ἄνδρες. τῶν ἀνέρων, καὶ ἀνδρῶν. τοῖς ἀνδράσι μόνως, ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς α, καὶ προσθέσει δ καὶ σ. ὁμοίως καὶ πατράσι. τοὺς ἀνέρας, καὶ ἄνδρας. ὦ ἀνέρες, καὶ ἄνδρες. Ὁ πατήρ. τοῦ πατέρος, καὶ πατρός. τῷ πατέρι, καὶ πατρί. τὸν πατέρα. ὦ πάτερ. Τὼ πατέρε. τοῖν πατέροιν. ὦ πατέρε. Οἱ πατέρες. τῶν πατέρων. τοῖς πατράσι. τοὺς πατέρας. ὦ πατέρες.

Ὁ ἀὴρ κοινῶς, καὶ ἡ ἀὴρ αἰολικῶς. ὁμοίως καὶ ὁ αἰθὴρ κοινῶς καὶ ἡ αἰθὴρ αἰολικῶς. ὅπερ πολλάκις εὑρήσεις παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

Περὶ τῶν εἰς υρ, κατάληξις εἰκοστὴ τρίτη.

Τὰ εἰς υρ κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένοντο. οἷον, ὁ φίθυρ, τοῦ φίθυρος, ἀπὸ τοῦ ὁ φίθυρος, τοῦ φιθύρου. ὁ μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος, ἀπὸ τοῦ ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου. ὅθεν καὶ ὁ μέγας Ὀρφεὺς ἐν ἀργοναυτικοῖς, Τούτου δ' ἐπιμάρτυροι ἔσαν. καὶ ὁ ποιητής, Τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων. καὶ ὁ μάρτυρ τοῦ μάρτυρος παλαιόν, ὅπερ οἱ λατῖνοι ἐφύλαξαν. καὶ ὁ μάρτυς, τοῦ μάρτυος. καὶ τὸ νῦν ἄχρηστον, ὁ καὶ ἡ μάρτυς, μάρτυρος. μάρτυρι. μάρτυρα.

Περὶ τῶν εἰς ηρ, κατάληξις εἰκοστὴ τετάρτη.

Τὰ εἰς ηρ μονοσύλλαβα ὀξύτονα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, φθήρ, φθηρός. ἤρ, ἠρός. ὁμοίως καὶ τὰ πολυσύλλαβα βαρύτονα. οἷον, ἀντίχηρ, ἀντίχηρος. πολύχηρ. ἑκατοντάχηρ. λήχηρ. σάμφηρ. βίχηρ. τὰ δὲ Ἰουδαϊκά, ἄκλιτα.

acuuntur vt aer, æther. ſed gentilia & propria appellatiuis coincidentia grauantur, vt iber. Aſſicher. oportet autem & hoc ſcire ꝙ in ir deſinentia nomina eoſdem habent nominatiuos & vocatiuos, vt hic iber o iber. præter quæ ĩ maſculinis, vt hic pater o pater. huic ſaluator o ſaluator. hic vir o vir. hic leuir o leuir, hic vir huius viri. & viri. huic viro & viro. hunc virum & virum. o vir. hi viri. & viri. horum virorum & virorum. o viri. & viri. hi viri & viri. horum virorum & virorum his viris ſolummodo. A datiuo ſingulari mutatione e in a & appoſitione d & s ſimiliter & patrib᷒, hos viros. o viri & viri. hic pater, huius patris, & patris. huic patri & patri hunc patrem o pater. hi patres. horum patrum. o patres. hi patres. horum patrum. his patribus. hos patres o patres. hic aer cõiter, & hic aer æolice. ſimiliter & hic æther cõiter & hic ęther æolice, ꝙ ſæpe iuenies apud poetas.

De in yr Terminatio vigeſimatertia.

In yr per abſciſionem facta ſunt, vt hic fuſurro huius fuſurrionis a. ſuſurrator toris. hic teſtis huius teſtis, ab hic teſtis. huius teſtis. vnde & magnus Orpheus in argonauticis. huius autem teſtes ſint. & poeta hi ipſi teſtes ſint, & hic teſtis huius teſtis vetuſtum, quod latini ſeruauerunt. & hic teſtis huius teſtis, & quod nunc in vſu, hic & hæc teſtis. teſtis. teſti. teſtem.

De in ir Terminatio xxiiii.

In ir ſchiſyllaba acutiſona appoſitione os faciunt genitiuũ, vt pediculus pediculi. procella llę ſimiliter & pluriſyllaba grauiſona vt pollex licis. multimanus. centimanus. lichir. ſamphir. bechir. ſed neutra indeclinabilia.

Περὶ τῶν εἰς ωρ, κατάληξις εἰκοστὴ πέμπτη.

Τὰ εἰς ωρ ὀξύτονα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ ω μέγα πανταχοῦ. οἷον, φὼρ, φωρός. ἰχὼρ, ἰχῶρος. Ἐπὶ τὰ βαρύτονα εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ τοῦ ω λ. φυλάττουσι τὸ ω μέγα. οἷον, κέλωρ, κέλωρος. πέλωρ, πέλωρος. εἰ δὲ οὐκ ἔχουσι, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. οἷον, νέστωρ, νέστορος. ἕκτωρ, ἕκτορος. μέντωρ, μέντορος. μνήστωρ μνήστορος, κύριον. μνήστωρ δὲ μνήστωρος, ἐπίθετον. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς, μνήστωρος φόβοιο. εὕρηνται δὲ καὶ ἄλλα παρὰ ποιηταῖς ἐκτάσει ἔχοντα ω μέγα, ὡς τοὐναντίον συστολῇ τρέποντα, οἷς οὐ δεῖ χρῆσθαι ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ. Τὰ δὲ ῥωμαϊκὰ φυλάττουσι τὸ ω μέγα. κοϊέστωρος. πραίτωρος, μανδάτωρος. δικτάτωρος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα, φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, νέστωρ, νέστορος. δίων, δίωνος. ταῦτά τοι καὶ ἀμετάβολα προσηγόρευται. οὔτε γὰρ ἐν ταῖς πλαγίαις μεταβάλλονται, οὔτε ἐν τοῖς μέλλουσι τῶν ῥημάτων. Ὁ νέστωρ. τοῦ νέστορος. τῷ νέστορι. τὸν νέστορα. ὦ νέστορ. Περὶ τῶν εἰς ψ πάντων, κατάληξις κϛ. Τὰ εἰς ψ πολυσύλλαβα ἢ β, ἢ π, ἢ φ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις. καθόλου δὲ εἰπεῖν, πάντα τὰ εἰς ψ, διὰ τοῦ π κλίνονται, εἴτε μονοσύλλαβα εἶεν, εἴτε πολυσύλλαβα, εἴτε ἁπλᾶ, εἴτε σύνθετα. οἷον, ὢψ, ὠπός. θὼψ, θωπός. κύκλωψ, κύκλωπος. ἀρύωψ, ἀρύωπος. ἐξαιρεῖται τέσσαρα μονοσύλλαβα διὰ τοῦ β κλινόμενα. οἷον, φλὲψ, φλεβός. φὰψ, φαβός. νὶψ, νιβός. λὶψ, λιβός. καὶ τέσσαρα πολυσύλλαβα. οἷον, ἄραψ, ἄραβος. χάλυψ, χάλυβος. χέρνιψ, χέρνιβος. θάρυψ, θάρυβος. καὶ τρία διὰ τοῦ φ κλινόμενα. οἷον, κνίψ, κνιφός. κατῆλιψ, κατήλιφος. σκίραψ, σκίραφος. Τὰ δὲ σύνθετα ἀπὸ τοῦ τρίβω, διὰ τοῦ β κλίνονται. οἷον, παιδότριψ, παιδότριβος. οἰκότριψ, οἰκότριβος, ἀπὸ τοῦ τρίβω. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς οψ πολυσύλλαβα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. οἷον, αἴθιοψ.

In or acutisona positione os faciunt genitiuum, & seruant u magnum vbique, vt fur furis. marcidus. di. Etiam grauisona si habent ante o, l. seruant o magnum, vt celor celoris. magnum gni, sed si non habent, vertunt o magnum in o paruum, vt nestor nestoris, hector oris, mentor mentoris, mnestor mnestoris proprium. procus etiam proci adiectiuum. vnde & poeta proci Phoebi. inuenta sunt & alia apud poetas productione habentia o magnū, vt p contrariū correptiōe venientia, q bus non oportet vti in pedestri oratione, si romana seruant o magnū vt quaestoris. praetoris mandatoris. dictatoris. Sed sciendum est quod in immutabilem desinentia seruant immutabilem in obliquis, vt nestor oris. dion. onis. Ideo & immutabilis appellata est. nam neque in obliquis permutantur, neque in futuris verborum. hic nestor huius nestoris huic nestori. hunc nestorem o nestor. De in psi omnibus. Terminatio. xxvi. In psi plurisyllaba vel b vel p vel ph. habent in obliquis, vt in vniuersum aūt dicā, omnia in psi per p flectunt, siue solisyllaba sint, plurisyllaba, siue simplicia siue composita, vt oculus oculi adulator oris cyclops. pis. latificies ei. excipiuntur quatuor solisyllaba quae per b declinantur. vt vena venae. phaps phabis. nips nib s. auster custri. & quatuor plurisyllaba, vt arabs arabis. chalybs lybis. sebiuum biui. tharyps bis. & tria per ph declinata, vt cinyps cinyphis. catilyps phis. seraps seraphis. sed composita a tero per g flectuntur, vt paedotribae. sereus serui, a tero. Sciendum est quod in ops. multisyllaba per o paruum scribuntur, vt aethiops.

μέροψ. κέκροψ. οἴνοψ. πέλοψ. πλὴν τοῦ ὕδρωψ. κύκλωψ. μώλωψ. ὤνωψ. νυκτάλωψ. κέρκωψ. σκόλωψ. μύωψ. κάνωψ. καὶ ὅσα παράγονται ἀπὸ τοῦ ὢψ ὠπὸς, ὁ ὀφθαλμὸς, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται οἷον, ἑλίκωψ, ἑλίκωπος. ὥσπερ τοὐναντίον ἀπὸ τοῦ ὂψ ὀπὸς, ἡ φωνή. οἷον, μέροψ, μέροπος.

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων. Τμῆμα τέταρτον.

Περὶ μὲν καταλήξεων τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ὡς οἷόν τε ἦν ἡμῖν, ἐπιμελῶς καὶ συντόμως κατὰ παλαιοὺς εἴρηται. νῦν δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τῶν θηλυκῶν ῥηθήσεται. περὶ τούτων δὲ εἰδέναι δεῖ ὅτι τελικὰ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων εἰσὶν ὀκτώ. α η ω ν ξ ρ σ ψ περὶ ὧν ῥητέον. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς α καὶ η. Περὶ τῶν εἰς α καὶ η κλίσεως.

Τὰ εἰς α καὶ η θηλυκὰ ἰσοσύλλαβα, τῆς δευτέρας κλίσεώς εἰσιν. ὧν ὁ σχηματισμὸς ἐν αὐτῇ εἴρηται. Τὰ εἰς ω κατὰ συνῃρημένα ὄντα. εἰς ους ποιοῦσι τὴν γενικὴν κατὰ κρᾶσιν. περὶ ὧν ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν συνῃρημένων λεχθήσεται. νῦν δὲ περὶ τῶν περιττοσυλλάβων λέγωμεν. Εἰς αν θηλυκὸν οὐκ ἔχομεν. τὸ γὰρ ἀνὰν ἀνᾶνος, ἀρσενικὸν οἱ πλείους ἐνόμισαν. εἰ δὲ καὶ ὑποθώμεθα θηλυκὰ εἶναι, προσθέσει τοῦ ος τὴν γενικὴν ποιήσουσιν, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά. Ἔτι εἰς εν οὔτε ἀρσενικὸν οὔτε, θηλυκὸν ἔχομεν. οὐδέτερον δέ, οἷον, τὸ χαρίεν.

Περὶ τῶν περιττοσυλλάβων εἰς ην, κατάληξις α.

Τὰ εἰς ην θηλυκὰ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ η ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, τροιζὴν, τροιζῆνος σειρὴν, σειρῆνος. ἐξαιρεῖται ἡ φρὴν, τῆς φρενὸς, διότι μονοσύλλαβόν ἐστιν. εὑρίσκεται δὲ καὶ γλὴν ἄκλιτον, ἀπὸ τοῦ γλήνη κατὰ ἀποκοπὴν γινόμενον.

homo. cecrops. ater. pelops. preter intercus cyclops, vibex. culex luciosus. cecrops palus tabanus. canops, & quæcumq; deducuntur ab oculus li, ideſt oculus, per o magnum ſcribuntur, vt nigroculus li. ſicut contra a vox vocis ideſt vox, vt homo, hominis.

De terminationibus fœmininorum nominum. Sectio Quarta.

De terminationibus maſculinorũ nominũ, vt poſsibile fuit nobis diligenter, & breuiter ſecundum antiquos dictum eſt. nunc autem eodem modo & de fœmininis dicetur. Ante hæc autem ſcire oportet, quod finales fœmininorum nominũ ſunt octo. α η ω ν ξ υσ ψ de quibus dicendum, & primum de in a & η De in & η.

In a & ita fœminina pariſyllaba ſecundæ flexionis ſunt quorum formatio in ea dicta eſt. In ω contracta entia in us faciunt genitiuum per mixtionem, de quibus in quarta contractorum dicetur. nunc autem de impariſyllabis dicamus. In an fœmininũ nõ habemus, nam eunan eunanis, maſculinũ plures exiſtimarũt. ſi aũt & ſupponam⁹ fœmĩa eſſe, ap poſitione os genitiuum facient, ſicut & maſculina. Item in en neq; maſculinum, neq; fœmininũ habemus, neutrũ aũt, vt hoc gratioſũ.

De impariſyllabis in in, terminatio prima.

In in fœminina appoſitione os faciunt genitiuum, & ſeruant ita in obliquis, vt troezen troezenis, ſiren ſirenis. excipitur mens mentis, quia ſolisyllabum eſt. Inuenitur autem & pupilla indeclinabile, a pupilla per abſciſionem factum.

Περὶ τῶν εἰς ιν, κατάληξις δευτέρα.

Τὰ εἰς ιν θηλυκὰ δικατάληκτα, ἁπλᾶ, ὀξύνονται, καὶ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν, καὶ φυλάττουσι πανταχοῦ τὸ ι μακρόν, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά. οἷον, σαλαμίν, σαλαμῖνος. ἀκτίν, ἀκτῖνος. ἕν, ἑνός. Εἰς ον θηλυκὰ οὐκ ἔχομεν. τὰ μὲν παρὰ τῶν κοινῶν ἐσχηματισμένα, οὐδέτερά εἰσιν. ὅθεν καὶ κατὰ τὰ οὐδέτερα αὐτοῖς κλίνονται ἑνικῶς. μόνον δὲ θηλυκὸν ἄρθρον αὐτοῖς προστίθεται. οἷον, ἡ σωφρόνιον. ἡ γλυκέριον. ἡ ἀβροτόνιον. ἡ λεόντιον. ἡ χρύσιον.

Περὶ τῶν εἰς υν, κατάληξις τρίτη.

Τὰ εἰς υν θηλυκὰ σπάνια ὄντα, προσθέσει τοῦ ος, ποιοῦσι τὴν γενικήν, ὁμοίως τοῖς ἀρσενικοῖς μακρὸν τὸ υ ἐν ταῖς πλαγίαις φυλάττοντα. οἷον, ἡ γόρτυν, τῆς γόρτυνος.

Περὶ τῶν εἰς ων, κατάληξις τετάρτη.

Τὰ εἰς ων, θηλυκὰ ἢ ὀξύνονται, ὡς τρυγών, ἀηδών, ἢ βαρύνονται, ὡς τρήρων, μήκων. οὐδέποτε δὲ περισπῶνται, πλὴν ἑνός. ἡ κτησιφῶν, τῆς κτησιφῶντος. ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως περσίδος, φυλάξαν καὶ τὸν τόνον καὶ τὴν κλίσιν τοῦ κυρίου ὀνόματος ἀφ' οὗ προσηγέρατο.

Εἰς ων βαρύτονα.

Τὰ εἰς ων θηλυκὰ βαρύτονα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν, καὶ φυλάττουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, ἡ μήκων, τῆς μήκωνος. ἡ τρήρων, τῆς τρήρωνος. Ἔτι καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, εἴτε ὀξύτονα εἶεν, εἴτε βαρύτονα. οἷον, ἡ πυθών. τῆς πυθῶνος. ἡ σιδών, τῆς σιδῶνος. ἡ καλυδών, τῆς καλυδῶνος. ἡ πλευρών, τῆς πλευρῶνος. ἡ κρότων, τῆς κρότωνος. ἡ ἴτων, τῆς ἴτωνος. ἐξαιρεῖται ἡ λακεδαίμων, τῆς λακεδαίμονος. ἐφύλαξε μὲν τὴν τοῦ ἁπλοῦ κλίσιν, δαίμων, δαίμονος.

In I foeminina biterminata simplicia acuunt, & appositione os faciunt genitiuum, & seruant vbiq; i longum, quemadmodum & masculina vt salamin nis. radius radii. nares narium. In on foeminina non habemus, nam apud comicos formata, neutra sunt. vnde & secundum neutra flectunt singulariter. solū āt foemininus articulus ipsis apponitur, vt hæc sophronium, hæc glycerium, hæc abrotenium. hæc leontium. hæc chrysium.

De in yn Terminatio tertia.

In yn foeminina rara entia appositione os faciūt genitiuum similiter vt masculina longum y. in obliquis seruantia, vt hæc gortyn, huius gortynis.

De in on Terminatio quarta.

In on foeminina vel acuuntur, vt turtur. luscinia, vel grauantur, vt columba. papauer. nunq̄ autem circunflectūtur præter vnū hæc ctesiphon huius ctesiphōtis. est autem nomen vrbis persice seruans & tenorem & flexum proprii nominis, a quo appellata est.

In on grauitenora.

In on foeminina grauitenora appositone os faciunt genitiuum, & seruant o magnum in aliis casibus, vt hoc papauer, huius papaueris. hæc columba huius columbę. Item & nomina vrbiū siue acutitenora sint, siue grauitenora, vt hæc python pythonis. hęc sidō hꝰ sidōis. hæc calidō, hꝰ calidōis. hęc pleurō hꝰ pleuronis. hæc croton, hꝰ crotonis. hæc iton huius itonis. excipitur hæc lacedæmon huius lacedæmonis. seruauit enim simplicis flexum, hoc est dæmon dæmonis.

Τὰ εἰς ων ὀξύτονα μὴ ὄντα ὀνόματα πόλεων, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, ἡ τρυγὼν, τῆς τρυγόνος. ἡ χελιδὼν, τῆς χελιδόνος. ἡ ἀηδὼν, τῆς ἀηδόνος. ἡ εἰκὼν, τῆς εἰκόνος. ἡ χιὼν, τῆς χιόνος. ἡ ἀμαζὼν, τῆς ἀμαζόνος. ἐξαιρεῖται ἡ μελεδὼν, τῆς μελεδῶνος, καὶ ἡ τυφεδὼν, τῆς τυφεδῶνος κατ' ἔκτασιν. Ἔτι καὶ τὰ εἰς ων ὀνόματα πόλεων τῷ η παραλήγοντα, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. οἷον, σκηδὼν, σκηδόνος. ἀπαληδὼν, ἀπαληδόνος. ἀνθηδὼν, ἀνθηδόνος. στρηδὼν, στρηδόνος. καρχηδὼν καρχηδόνος, ἡ ἐν λιβύῃ. καὶ καλχηδὼν καλχηδόνος, ἡ ἀντικρὺ τοῦ νῦν δυστυχοῦς βυζαντίου, τῆς ἐμῆς πατρίδος. ἥτις καὶ χαλκηδὼν χαλκηδόνος λέγεται. οἷς ὁμοίως καὶ ἡ ἑρμηὼν, ἑρμηόνος. εἰὼν, εἰόνος. ἠτὼν, ἠτόνος. ὀλκαιὼν, ὀλκαιόνος. καὶ οὗτος μὲν ὁ τῶν παλαιῶν κανὼν περὶ τῶν εἰς ων. ὅταν δ' ἄλλως αἱρεθῇ παρὰ ποιηταῖς, κατ' ἔκτασιν ἢ συστολὴν γίνεται.

Περὶ τῶν εἰς αξ θηλυκῶν, κατάληξις πέμπτη.

Τὰ εἰς αξ θηλυκὰ ἁπλᾶ πολυσύλλαβα, διὰ τοῦ κ κλίνονται, καὶ βραχὺ τὸ αξ ἔχουσιν. ὅθεν καὶ προπερισπῶνται ὅσα τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ἔχουσιν. οἷον, ἡ αὖλαξ, τῆς αὔλακος. ἡ πῖδαξ, τῆς πίδακος. ἡ κλῖμαξ, τῆς κλίμακος, ἡ θρῖδαξ, τῆς θρίδακος. τούτοις ὁμοίως καὶ ἡ γλαῦξ, τῆς γλαυκός. καὶ γυναὶξ ἄχρηστον, γυναικός. ὅθεν τὸ ἑτερόκλιτον, Ἡ γυνὴ, τῆς γυναικός. τῇ γυναικί. τὴν γυναῖκα. ὦ γύναι. τὰ δὲ εὑρισκόμενα δύο κοινὰ εἰς αιξ, διὰ τοῦ γ κλίνονται. οἷον, ὁ καὶ ἡ αἶξ, αἰγός. ὁ καὶ ἡ γραῖξ, γραιγός. ὁ θρᾷξ δὲ τοῦ θρᾳκὸς τὸ παλαιὸν θραικὸς ἐποίει. ὅθεν νῦν ὁ θρᾷξ λέγωμεν, τοῦ ι, ὑπογραφομένου. καὶ ὁ δὰξ, τοῦ δακός.

In on acutitenora non entia nomina vrbiũ, mutant o magnum in o paruum in aliis casibus, ut hæc turtur huius turturis. hæc hirundo huius hirundinis. hęc philomela huius læ. hæc imago huius imaginis. hæc nix huius niuis. hæc amazon hꝰ onis. excipit̃ hæc cura huius curæ. & hæc incensio huius incensionis per productionem. Item & in don nomina vrbium ita penultimantia mutant o magnum in o paruum, vt sedon sedonis. aspledon aspledonis. anthedon anthedonis. steridon steridonis. carchedon carchedonis, quæ in Libya, & calchedon donis e regione nunc in felicis constantinopolis meę patriæ, quæ & chalcedon chalcedonis dicitur, quibus similiter & hæc hermon onis. bion. onis. litus litoris. olasson olassonis. & hæc quidem antiquorum regula de iis, quæ in on. Cum vero aliter inuentum fuerit apud poetas, per productionem, vel correptionem fit.

De in ax fœmininis terminatio quinta.

In ax fœminina simplicia multisyllaba per cappa flectuntur & breue ax habent, quare & circunflectuntur quæcunq; penultimam natura longam habent, vt hic sulcus huius sulci. hic fons huius fontis hæc scala huius scalę. hęc lactuca, huius lactucę. his similiter & noctua noctuæ. & mulier non in usu mulieris. unde diuersicl.nium. hæc mulier, huius mulieris. huic lieri hanc mulierem o mulier. sed quæ inueniũtur duo cõmunia in ex, per g. flectũtur at hic & hęc capra capręhic & hæc grex gregis. thrax autem antiquum thracis faciebat. unde nunc thrax thracis dicimus i sub scripto, & hic dax huius dacis.

Περὶ τῶν εἰς ηξ, κατάληξις ἕκτη.

Τὰ εἰς ηξ ἁπλᾶ θηλυκὰ διὰ τοῦ κ κλίνονται. οἷον, ἡ πλῆξ, τῆς πλῆκος. χάληξ χάληκος. ὕσπληξ δὲ ὕσπληγος. καὶ ἀντίσπληξ, ἀντίσπληγος. καὶ ὁ καὶ ἡ βὴξ, βηχός. φυλάττουσι δὲ πάντα τὸ η ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσι. πλὴν τῶν παραληγομένων τῷ ω. ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ η εἰς ε. οἷον, ἡ ἀλώπηξ, τῆς ἀλώπεκος.

Περὶ τῶν εἰς ιξ, κατάληξις ἑβδόμη.

Τὰ εἰς ιξ πολυσύλλαβα θηλυκὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ κ κλίνονται. οἷον, κύλιξ, κύλικος. ἕλιξ, ἕλικος. ἡ μάστιξ δὲ τῆς μάστιγος. τῇ μάστιγι, καὶ μάστι, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν μάστιγα, καὶ μάστιν. ὅθεν μάστιν αἰὲν ἔλαυνεν. Η, καὶ ἐφ᾽ ἵπποισιν μάστιν βάλε. καὶ ἡ στίξ, τῆς στιχός. ὅθεν ὁμόστιξ, ὁμόστιχος. καὶ ἡ θρὶξ δὲ, τῆς τριχός. καὶ τὰ κοινὰ, καλλίθριξ, καλλίτριχος. καὶ τανύθριξ, τανύτριχος. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ξ, εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ τοῦ ξ γ, διὰ τοῦ γ κλίνονται. οἷον, ἡ σφίγξ, τῆς σφιγγός. ἡ σάλπιγξ, τῆς σάλπιγγος. λύγξ, λυγγός, τὸ πάθος. λὺξ δὲ λυγκὸς, τὸ θηρίον, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ. Ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔπαμνεν. εἰ δὲ πρὸ τοῦ ξ ἕτερον σύμφωνον ἔχουσι, διὰ τοῦ κ κλίνονται. οἷον, ἡ σάρξ, τῆς σαρκός. ὄλξ, ὁλκός. ἄλξ, ἀλκὸς, ἀλκί. ὅθεν καὶ τὸ ὁμήρειον ἐκεῖνο, Ἀλκὶ πεποιθώς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλξ ἀλκὸς ἀλκὶ, ὡς ἐνίοις δοκεῖ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλκή, τῆς ἀλκῆς, τῇ ἀλκῇ. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἀλκί. ὅπερ ἄμεινον.

Περὶ τῶν εἰς υξ, κατάληξις ὀγδόη.

Τὰ εἰς υξ θηλυκὰ πολυσύλλαβα διὰ τοῦ γ κλίνονται, εἰ μὴ λόγος ἕτερος κωλύσῃ. οἷον, ἄντυξ, ἄντυγος. πομφόλυξ, πομφόλυγος. πτέρυξ, πτέρυγος βαρυτόνως, τὸ ὅλον τὰ πτερύγια. πτερὺξ δὲ πτερυγὸς ὀξυτόνως, τὸ μέρος ἐν ᾧ φύονται τὰ πτερά. ὅθεν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ β τῆς Ἰλιάδος, Τὴν δ᾽ ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. παροξυτόνως γραπτέον, οὐ

De in ix terminatio sexta.

In ix simplicia fœminina p c declinant,vt hęc galea huius galeæ folliculus li.carceres carcerũ &procarceres procarcerum.hic & hæc tussis tussis.seruant autem hæc ita in aliis casibus, præter penultimantia o, hęc enim mutant i, in e, vt hæc uulpes huius uulpis.

De in ix terminatio septima.

In ix multisyllaba fœminina, vt plurimum per c declinantur, vt cylix cylicis. helix helicis. scutica scuticæ, huic scuticæ & scuticæ per abscisionem scuticam & scuticã,vnde scuticã semp concutiebat,ait & eqnã scuticã iniecit, & turma. mæ. vnde conturmalis lis. & capillus autem capilli, vnde & cõia pulchricomus comi, & longicomus comi. Oportet autem & hoc scire ꝙ in ix, si habent ante x g. per. g. flectuntur. vt hæc sphinx huius sphingis. hęc tuba huius tubæ. singultus ti morbus lynx lyncis fera. vt apud Callimachum. Ille autem carnem lyncis incidebat. si autem antę x aliam consonantem hñt per c declinantur. vt hęc caro huius carnis sulcus sulci. robur boris bori, vnde & homericũ illud,robori confidens,uel à potẽtia, potẽtiæ,potẽtiæ,vt quibusdã uidet̃,vel a robur roboris robori & per transmutationem robori, quod melius.

De in yx terminatio octaua.

In yx fœminina multisyllaba per g flectuntur, nisi ratio alia prohibeat, vt fornix currus fornicis currus. bulla bullæ. penna pennæ grauisonum pennæ. sed ala alæ acutisonum totum membrũ,in quo nascuntur pennæ.vnde & apud poetã in secundo Iliadis. hanc rotatus penna cœpit circum strepentem penacutisone scribendum non

προπαροξυτόνως. Ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα ὀξύτονα, ὡς τὰ πολλὰ τὸ γ ἔχουσιν. οἷον. ἡ τρὺξ τῆς τρυγός. ἡ σὺξ τῆς συγός. ἡ νὺξ, τῆς νυχός. καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν καὶ προσθέσει τοῦ τ, νυκτός. νυκτί. νύκτα. καὶ ἡ ἄμπυξ δὲ, ἄμπυκος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υξ σύνθετα τὴν τῶν πρωτοτύπων φυλάττουσι κλίσιν.

Περὶ τῶν εἰς αρ, κατάληξις ἐνάτη.

Εἰς αρ θηλυκὸν τὸ δάμαρ ἔχομεν, ὅπερ προσθέσει τοῦ τος ποιεῖ τὴν γενικήν. οἷον, ἡ δάμαρ, τῆς δάμαρτος, καὶ ἡ δάμαρς, τῆς δάμαρτος παλαιόν. ὅθεν καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἠλέκτρᾳ, εἴτε Ὀρέστῃ, φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν ἕλλησι δοκεῖς. τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ, ὀάρων σφετεράων, ἢ ἀπὸ τοῦ ὄαρ, ὄαρος, ὄαρες, ὄαρσι, καὶ ὀάρεσσιν ἰωνικῶς, καὶ κράσει ὤρεσσιν, ὡς παρ᾽ αὐτῷ ἐν τῷ ε τῆς ἰλιάδος, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὄαρος, ὀάρου, ὄαροι. καὶ μεταπλασμὸν, ὄαρες. καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς.

Περὶ τῶν εἰς ειρ, κατάληξις δεκάτη.

Εἰς ειρ μονοσύλλαβον θηλυκὸν ἡ χείρ ἐστι. κοινὰ δὲ πολυσύλλαβα πολλά. οἷον, ἀντίχειρ. πολύχειρ. ἅπαντα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. Ἡ χείρ. τῆς χειρός. τῇ χειρί. τὴν χεῖρα. Τὼ χεῖρε. Ἐγὼ δὲ τὰ χεῖρε λέγομεν· ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, Ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ᾽ ἀνεκρότησα ὑφ᾽ ἡδονῆς. καὶ Φιλόστρατος ἐν ἡρωϊκοῖς, Τὼ χεῖρε ἄμφω προτείνας. ὁμοίως καὶ τοῦτο τὼ γυναῖκε, οὐ τὰ γυναῖκε. τὼ ὁδώ. καὶ τοῦτο τὼ πόλιε, παρὰ πλάτωνι καὶ αἰσχίνῃ τῷ σωκρατικῷ, καὶ ἴδετε τώδε τὼ κασιγνήτα, ἀντὶ τάδε τὰ ἀδελφὰ ἀρχαῖα παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ ἄλλα πολλὰ εὑρήσεις, ἐπιπλεῖστον εἶδη οὕτω γινόμενα. ταῖν χεροῖν ὡς ἐπιπλεῖστον. ὦ χεῖρε. αἱ χεῖρες. τῶν χειρῶν. ταῖς χερσί. τὰς χεῖρας. ὦ χεῖρες. παρὰ ποιηταῖς δὲ, κατ᾽ ἔλλειψιν ἑτέρας, χερός, χερὶ χέρα. ὥσπερ ἑταῖρος, ἀντὶ ἑταῖρος,

[illegible] acutisone. Etiam & solisyllaba acutisona, vt plurimum g habent vt fex fecis. styx [illegible] nox noctis & mutatione aspiratæ in tenuem [illegible] additione t, noctis nocti noctem, & reticulum [illegible] reticuli. Item ab in yx composita [illegible] simpliciorum seruant declinationem.

De in ar terminatio nona.

In ar fœmininum vxor habemus, quod appositione os facit genitiuum. vt hæc vxor huius vxoris, & hæc vxor huius vxoris antiquum. Vnde & Euripides in electra, siue Preste, amare vxorem omnibus grçcis uideris Illud vero poetæ, vxorũ causa [illegible], vel ab vxor ris. vxores, vxorum. vxoribus, & vxoribus ionice & commixtione vxorib⁹, vt apud ipsum in quinto Iliadis, & auxiliari vxoribus vel ab vxore vxoris vxores, vel per transmutationem vxores, & in reliquis.

De in ir terminatio decima

In ir solisyllabum fœmininũ manus est. cõmunia aũt multisyllaba multa. vt pollex. multimanus. quæ appositione os faciunt genitiuum. hçc manus, huius. manus. huic manui. hanc manum. hç manus nõ hç man⁹ dicim⁹. vñ & Aristophanes in pluto. ego autẽ manus applausi ex voluptate, & Philostratus in heroicis, manus ambas extendens. similiter & hæ mulieres, non hæ mulieres. hæ viæ & hæ vrbes apud Platonem & æschinem socraticum & videte has duas sorores. pro has duas sorores apud Sophoclem, & alia multa inuenies antiquo more sic facta. harum manuum vt plurimum o manus. hæ manus. herũ manuũ. his manibus. has manus. o manus. apud poetas autem per defectũ inuenies manus manui manum, sicut socius, pro socius.

Περὶ τῶν εἰς ηρ, κατάληξις ια.

Τὰ εἰς ηρ θηλυκὰ πολυσύλλαβα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν, καὶ τρέπουσι τὸ η εἰς ε. οἷον εἰνάτηρ, εἰνάτερος. δημήτηρ, δημήτερος. θυγάτηρ, θυγατέρος. καὶ μήτηρ, μητέρος. γαστὴρ, γαστέρος. πάσχουσι δὲ καὶ συγκοπὴν ἐν τοῖς θηλυκοῖς ταῦτα ἑνικῶς. Η μήτηρ. τῆς μητέρος, καὶ μητρός. τῇ μητέρι. καὶ μητρί. τὴν μητέρα. ὦ μῆτερ. Η δημήτηρ, τῆς δημήτερος, καὶ δήμητρος. τῇ δημήτερι, καὶ δήμητρι. τὴν δημήτερα, καὶ δήμητρα. ὦ δήμητερ. Η θυγάτηρ. τῆς θυγατέρος, καὶ θυγατρός. τῇ θυγατέρι, καὶ θυγατρί. τὴν θυγατέρα, καὶ θύγατρα ποιητικῶς. ὦ θύγατερ. τούτων μόνον ἡ κλητικὴ εἰς ερ. Η γαστὴρ τῆς γαστέρος, καὶ γαστρός. τῇ γαστέρι, καὶ γαστρί. τὴν γαστέρα, ὦ γαστήρ. Η δοτικὴ δὲ πληθυντικὴ ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς γίνεται, προσθέσει τοῦ ας. οἷον μητρὶ μητράσι. θυγατρὶ, θυγατράσι.

Περὶ τῶν εἰς ωρ, κατάληξις ιβ.

Εἰς ωρ κοινὰ ἔχομεν, ἅτινα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἀπάτωρ, ἀπάτωρος. ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, ἀμήτωρος. ὁ καὶ ἡ πανδαμάτωρ, πανδαμάτωρος.

Περὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων, κατάληξις ιγ.

Τὰ εἰς ας θηλυκὰ καὶ κοινὰ ὀξύτονα ὄντα, διὰ τοῦ δ κλίνονται. καὶ συστέλλουσι πανταχοῦ τὸ α. οἷον ἡ μονὰς, τῆς μονάδος. ἡ δυὰς. τῆς δυάδος. ἡ παλλὰς, τῆς παλλάδος. ἡ λαμπὰς, τῆς λαμπάδος. ὁ καὶ ἡ φυγὰς, τῆς φυγάδος. ὁ καὶ ἡ ἀρκὰς, τῆς ἀρκάδος. ἡ κρὰς δὲ τῆς κρατὸς, ἐξαιρεῖται. δύο δὲ μόνα θηλυκὰ βαρύτονα ὀνόματα πόλεων ἔχομεν, ἃ τὴν κλίσιν τῶν ὀνομάτων ἀφ᾽ ὧν ὠνομάσθησαν ἐφύλαξαν. ἡ ἀκράγας, τῆς ἀκράγαντος, πόλις τῆς σικελίας, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε ποταμοῦ ὀνομασθεῖσα. καὶ ἡ τάρας, τῆς τάραντος. Τὰ εἰς αυς. οἷον, περιττοσύλλαβα ὄντα, μετὰ ἰδιωμάτων κλίνονται.

De in ir terminatio xi.

In ir fœminina multiſyllaba appoſitione os faciunt genitiuum, & mutant i in e, vt ianitrix cis, ceres cereris. filia filiæ. mater matris. venter ventris, patiuntur autem & concisionem in fœminis hæc ſingulariter, hęc mater huius matris, & matris, huic matris, & matri. hāc matrē o mater. hæc ceres huius cereris & cereris, huic cereri, & cereri. hanc cererem, & cererem. o ceres. hæc filia huius filiæ, & filiæ. huic filiæ, & filiæ. hanc filiam, & filiam poeticum. o filia. horū ſolum vocatiuus in er. hic uenter, huius ventris & ventris. huic ventri & ventri. hunc ventrem o venter. datiuus autem pluralis a datiuo ſingulari fit appoſitione as, vt matri, matribus. filiæ filiabus.

De in or terminatio. xii.

In or cōmunia habem⁹, quę appoſitiōe os faciūt gtūm, vt hic & hęc depater tris. hic & hęc demater tris. hic & hæc omnidomans. omnidomantis.

De in as acutiſonis terminatio. xiii.

In as fœminina, & cōia acutiſona exiſtentia p delta declinantur & corripiunt vbiq; alpha, vt hæc vnitas huius vnitatis. hæc duitas huius duitatis. hæc pallas huius palladis. hæc fax huius facis. hic & hæc exul h⁹ exulis. hic & hæc arcas h⁹ dis. hoc caput aūt h⁹ capitis, excipitur. duo autem ſola fœminina grauiſona nōia ciuitatum habemus, quæ declinationem noīum, a qbus denominata ſunt, ſeruauerunt. hæc Acragas h⁹ Acragantis vrbs ſiciliæ, ab inibi fluuio denominata eſt. & hoc tarentum huius tarenti. In κοινὰ imparisyllaba entia cum ſuis linguis flectuntur, vt

Η ναῦς, καὶ νηῦς. τῆς ναὸς, καὶ νηὸς, καὶ νεώς. τῇ νηΐ, καὶ νηΐ. τὴν νῆα, καὶ νέα, καὶ ναῦν, καὶ νηῦν. ὦ ναῦς, καὶ νηῦς. αἱ νάες, καὶ νῆες καὶ νέες. τῶν νηῶν, καὶ νεῶν. ταῖς ναυσὶ, καὶ νηυσὶ, καὶ νήεσσι. τὰς νῆας, καὶ ναῦς: καὶ νέας. ὦ νέες, καὶ νῆες. οὕτω καὶ ἡ γραῦς, τῆς γραὸς, καὶ γρηός.

Περὶ τῶν εἰς αυς, κατάληξις τεσσαρες καιδεκάτη.

Εἰς αυς θηλυκὸν μόνον ἡ δαῒς, τῆς δαιτὸς, διὰ τοῦ τ. τὸ δὲ ὁ, καὶ ἡ παῖς παιδὸς, ἀπὸ τοῦ πάϊς πάϊδος, καὶ κατὰ συναίρεσιν παῖς. καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ δὲ ὁμοίως κοινὰ τὸ δ ἔχουσιν. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἄπαις, ἄπαιδος. ὁ. καὶ ἡ ἄπαις, ἄπαιδος.

Περὶ τῶν εἰς ης, κατάληξις ιε.

Τὰ εἰς ης θηλυκὰ μονογενῆ προσθέσει τοῦ τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι πανταχοῦ τὸ η. οἷον, ἡ ἐσθὴς, τῆς ἐσθῆτος. ἡ ποτὴς, τῆς ποτῆτος. ἡ φιλότης, τῆς φιλότητος. ἡ κακότης, τῆς κακότητος. ἡ πάρνης, τῆς πάρνητος. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, πάρνηθος. ἔσθ' ὅτε καὶ Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, Βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν πάρνηθα. ὅτε δέ εἰσι διγενῆ, εἰς ους ποιοῦσι τὴν γενικὴν κατὰ κρᾶσιν. οἷον ὁ καὶ ἡ προπετὴς, προπετέος, οῦς. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τέσσαρα ταῦτα τῆς ὑπερδισυλλάβων ὀξύνονται. οἷον, ταχυτής. βραδυτής. ἁδροτής. δηϊοτής. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, βαρύνονται. οἷον, ποσότης. ποιότης. λογιότης. κουφότης. βραχύτης.

Περὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων. κατάληξις ἑκκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ις ὀξύτονα, θηλυκὰ πολυσύλλαβα, μὴ δικατάληκτα, εἴτε ἐκτείνουσι τὸ ι, εἴτε συστέλλουσι διὰ τοῦ δ περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, κνημὶς, κνημῖδος. κρηπὶς, κρηπῖδος. σφαγὶς, σφαγῖδος. ἀψὶς, ἀψῖδος

hæc nauis,& nauis. h⁹ nauis,& uis.& uis. huic naui, & ui. hác nauē & nauem & nauē & nauem. o nauis & uis, hę naues & ues. & ues harū nauiū,& uium. his nauibus & bus. & bus. has naues & naues & naues. o naues & ues. sic & hęc anus. huius anus & anus.

De in ευς terminatio quartadecima.

In ευς masculinum solum hæc fax huius cis, per tos. Sed hic & hæc puer pueri a puer pueri, & per contractionem puer & quæ ab ipso autem similiter communia, delta habent vt hic & hęc filiosus filiosi hic & hęc defilius defilii.

De in is, terminatio . xv.

In is fœminina soligenera appositione tos faciunt genitiuum, & seruant vbiq; ita, vt hæc vestis huius vestis. hæc potio huius potionis . hic amor huius amoris. hæc prauitas h⁹ prauitatis hæc parnes huius etis. & mutatione t in th parnethis. Vnde & Aristophanes in nebulis vide nunc huc ad parnethem, cum autem sunt bigenera, in us faciunt genitiuum per commixtionem, vt hic & hæc prochuis prochuis. Oportet autem scire quod quatuor in . tis imparisyllaborum acuuntur, vt velocitas tar ditas. plenitas. pugna. Sed alia omnia grauantur, vt quantitas. qualitas. eruditio. leuitas. breuitas.

De in is acutisonis terminatio sextadecima.

In is acutisona fœminina multisyllaba non biterminata siue producunt i siue corripiunt. per d imparisyllabice flectuntur, vt ociea. ocieę. solea, soleæ. figilum, figilli. vinculum vinculi.

ἐσαὶς, ἐσαίδος. δαῒς, δαΐδος, δαΐδι. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν
δαΐ. ὡς Εν δαῒ λυγρῇ. ἐξαιρεῖται ἀγλὶς, ἀγλῖθος,
οὗ τὸ ι μακρόν. Περὶ δὲ τῆς ποσότητος τοῦ ι τῶν τοιούτων
ὀνομάτων διαφορά τις φαίνεται. οἱ λογιώτεροι μέντοι ταύτης τῆς
δόξης εἰσὶν, ὅτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα, θηλυκὰ, δισύλλαβα,
φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, μὴ κύρια ὄντα, μὴ δὲ ὑποκο-
ρισικὰ, ἐπὶ μὲν τῆς ὀνομαστικῆς, τὸ ι βραχὺ ἔχουσιν ἐπὶ δὲ τῶν
πλαγίων, μακρόν. ὅθεν καὶ προπερισπῶνται. οἷον,
κνημὶς, κνημῖδος. κλεὶς, κλεῖδος. κληῒς, κληῗδος. κρηπὶς
κρηπῖδος. βαλβὶς, βαλβῖδος. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα,
βραχὺ πανταχοῦ τὸ ι ἔχουσιν. οἷον, θέμιδος. μάνιδος
δωρίδος. κορωνίδος. νησίδος. Ετι τὰ ὑπερδισύλλα-
βα ἐπίθετα, τὸ ι βραχὺ ἔχουσιν, εἴτε μακρᾷ, εἴτε βραχείᾳ
παραλήγονται. οἷον, στρατηγὶς στρατηγίδος. αὐλητρὶς
αὐλητρίδος. τόγε μὴν πλοκαμὶς πλοκαμῖδος καὶ ἄλλ' ἄττα
διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν τριῶν βραχέων ἐκτείνουσι τὸ ι.
οἱ ποιηταὶ δὲ τούτοις προστιθέντες, διὰ τὸ μέτρον. ὅθεν
συστέλλουσι τὸ ι, ποταμηΐδος, καὶ παγασηΐδος λέγοντες.
καὶ τὸ ἐν ἀργοναυτικοῖς ἐκεῖνο ὀρφικὸν ἔπος, Λαιψηροῖς
ποσὶν ἔασιν ὑπὲρ παγασηΐδας ἀκτὰς, ἀντὶ παγασίδας
Ταῦτα δὲ τὰ εἰς ις ὀξύτονα, κοινῶς μὲν εἰς α ποιοῦσι
τὴν αἰτιατικήν. οἷον, κρηπῖδα. σφραγῖδα. βολίδα.
ἀψίδα. ὅταν δὲ ἀρεθῇ αἰτιατικὴ εἰς ν, αἰολέων ἐστίν.
οἷον, σφραγῖν. ἄψιν. ὅθεν καὶ Ησίοδος, Τρισπίθαμον
δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ. ἀντὶ ἀψίδα.
Τὰ εἰς ις περισπώμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ δος ποιοῦσι
τὴν γενικήν, καὶ εἰς ιν τὴν αἰτιατικήν. οἷον, βενδῖς, βενδῖδος,
βενδῖν. μολῖς, μολῖδος, μολῖν. Τὰ εἰς ις κύρια,
βαρύτονα θηλυκὰ, εἴτε εἰς ρις, εἴτε εἰς πις, εἴτε εἰς μις
εἴτε ἄλλο τι σύμφωνον πρὸ τοῦ ις. ἔχουσι κοινῶς
εἰς δος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, κύπρις, κύπριδος. θέτις,
θέτιδος. θέμις, θέμιδος. μέμφις, μέμφιδος. ἰωνικῶς
δὲ, εἰς ος. ἐξαιρεῖται δὲ ταῦτα τὰ κύρια, καὶ μό.
χάρυβδις. χαρύβδιος. σάρδις, σάρδιος τράλλις, τράλλιος.

gutta guttæ, pugna pugnæ pugnę & per abscisionem pugnæ, vt in pugna tristi. excipitur spica spicæ. cuius i longum. Sed de quantitate i huiusmodi nomium different a quædam uidetur, doctores tn̄ hac opinione sunt, ꝙ in is acutisona fœminina bisyllaba natura longa penultimantia, non propria entia, neq; diminutiua, in nominatiuo i breue habent, sed in obliquis longum, unde & circunflectuntur, vt tibia tibię, sordes dis, clauis uis. fundamentum menti. repagulum. guli sed non sic habentia breue vbiq; i habent, vt themidis. iræ. doricæ. extremitatis. insulæ. Etiam superbisyllaba adiectiua i breue habent siue longa, siue breui penultimant, vt ductrix cis. tibicinæ. tamen crinis crinis. & alia quædam propter concursum trium breuium producunt i. poetæ autem his. ita addentes propter metrum corripiunt i. fluuiusculi & pegasidis dicentes. unde & in argonauticis illud orphicum carmen, velocibus pedibus supra pegasida litora, pro pegasida. hæc in is acutisona communiter in a faciunt accusatiuum, vt fundamentum. sigillum. iaculum. testudinē. cum aūt inuentus fuerit actūs in in, çolū est, vt sigillum. testudinem. vnde & Hesiodus. tripalmen aūt testudinē incide decipalmi currui pro testudinem. Si in i circunflexa fœminina per dos faciunt genitiuum, & in in accusatiuū, vt bendis bendidis bendidem. molis molidis. molidem. In is propria grauisona fœminina siue in ris, siue in tis siue in nis uel in aliā q̄dam cōsonantem ante is habent, cōiter in dos faciunt genitiuum, vt venus veneris thetis dis. themis dis, memphis dis, sed Ionice in os. excipiuntur autem hæc propria, & non hæc charybdis. charybdis. sardis sardis. trallis. llis.

σκῆψις, σκήψιος. ἐπίσκηψις, ἐπισκήψιος. λάχουσις, λαχούσιος. νέμεσις. νεμέσιος. ἐπίκτησις ἐπικτήσιος, ξοῖ, ξοῖος. ἄθλιβις, ἀθλίβιος. σοῖς, σοῖος. δμωῖς, δμώιος. ταμιάθις, ταμιάθιος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ πόλις συντεθειμένα θηλυκὰ μόνως τὴν τοῦ ἁπλοῦ φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, ἡ ἀκρόπολις, τῆς ἀκροπόλιος. Τὰ εἰς νις θηλυκὰ βαρύτονα εἰ μὲν μακρὰ παραλήγουσι, διὰ τοῦ δ κλίνονται. οἷον. νεᾶνις, νεάνιδος. ἰῶνις, ἰώνιδος. μῆνις, μήνιδος. τὸ δὲ ἐν τῷ γ τῆς ὀδυσσείας τοῦ ποιητοῦ, Μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης, ἰωνικόν ἐστιν ὥσπερ δέ τισι καὶ μέμφιος. εἰ δὲ βραχεῖα παραλήγουσι, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, κόνις, κόνιος. πάνις, πάνιος. ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος κοινῶς. τὰ γὰρ πρὸ τοῦ ις δύο ἀμετάβολα λαχόντα, εἰς θος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, μέρμις, μέρμιθος. δέλλις, δέλλιθος. ἐξαιρεῖται τράλλις, τράλλιος. ὄρνις δὲ ὄρνιχος, δωρικόν. ὅθεν καὶ ὁ δεινὸς Πίνδαρος δωρικὸς ὢν τὰ πολλά, Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον εἴρηκε.

Τὰ εἰς ρις θηλυκὰ, διὰ τοῦ δος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ἔρις, ἔριδος. κίθαρις, κιθάριδος. ἶρις, ἴριδος. χάρις, χάριδος, καὶ χάριτος, καὶ χάρισος ποιητικῶς. ὁμοίως καὶ θέμις, θέμιδος, καὶ θέμιτος, καὶ θέμισος. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος, δίκην δ' ἴθυνε θέμισας. ἐξαιρεῖται ὕβρις, ὕβριος ἄχρις, ἄκριος. ἄγυρις, ἀγύριος, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ πανήγυρις, πανηγύριος. ὁμήγυρις, ὁμηγύριος. κίνυρις, κινύριος. Τὰ εἰς ις θηλυκὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἀρσενικῶν γινόμενα, τὸ δ ἔχουσιν. οἷον, ὁ τοξότης, ἡ τοξότις τῆς τοξότιδος. ὁ πολίτης, ἡ πολῖτις, τῆς πολίτιδος. ὁ δεσπότης, ἡ δεσπότις, τῆς δεσπότιδος. ὁ παρεπάτης, ἡ παρεπάτις, τῆς παρεπάτιδος. ὁ κυνηγέτης, ἡ κυνηγέτις, τῆς κυνηγέτιδος. δέχονται δὲ πάντα τὰ θηλυκὰ τὸν τόνον ἐν τῇ παραληγούσῃ, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πωλῶ καὶ κοίτης συντεθειμένων. ταῦτα γὰρ προπαροξύνονται, τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν παροξυνομένων. οἷον, ὁ ἀρτοπώλης, ἡ ἀρτόπωλις ὁ λαχανοπώλης, ἡ λαχανόπωλις, ὁ ἀκοίτης,

excusatio excusationis. fictio, fictionis. lacusis iacusis. inuidia inuidiæ. acquisitio onis. xois xois. asthlibis. biis. sois soios. scιua uæ tamiathis. ios. Etiam a ciuitate composita fœminina solum simplicis seruant declinationem, vt arx arcis, In is fœminina grauisona si longa penultimant per d flectuntur, vt iuuenis iuuenis; ononis ononidis. Ira iræ. Sed in tertio odysseæ poetæ, ira ex pernitiosa cæsiæ mineruæ, Ionicum est, vt thetics & inuidiæ, sed si breui penultimant per purum o faciunt genitiuum, vt puluis puluis. raritas raritatis. hic & hęc auis auis cómuniter. nā ante is duas immu/ tab.les habentia in thos faciun genitiuum vt finis finis. dellis dellithis. excipitur trallis trallis. auis vero auis doricum, vnde & doctus Pindarus doricus ens valde, Iouis ad auem diuinam dixit. in ris fœminina per dos faciunt genitiuum, vt discordia diæ. cithara tharæ. Iris ridis. gratia gratiæ, & gratiæ, & gratiæ poetice. similiter & fas huius fas & fas & fas. vnde & Hesiodus Iustitia autem dirige fas. excipitur iniuria iniuriæ. acris acris. congregatio. onis. & ab eo festum festi. congregatio onis. pumex micis. In is fœminina ab in is masculinis facta d habent, vt hic arcitenens hæc arcitenens huius arcitenentis, hic ciuis, hæc ciuis, huius ciuis. hic herus hęc hera huius heræ. hic spartanus, hæc spartana huius tanæ hic venator, hæc venatrix, huius venatricis. Recipiūt aūt omnia fœminina accētū in penultima. præter quę a uendo, & lecto composita sunt. hæc. n. propenacuuntur suis masculinis penacutis, vt hic pistor, hęc pistrixi hic herbarius. hæc herbaria. hic maritus

ἡ ἄκοιτις· καὶ παράκοιτις. Τούτων ἡ γενικὴ ὅταν αἱρεθῇ διὰ τοῦ ος, ἰωνική ἐστιν, ὡς εἴρηται. καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως πάσχουσα καὶ ἀποκοπήν. οἷον, θέτι, ἀντὶ θέτιδι. καὶ τρόπι, ἀντὶ τρόπιδι. ὅθεν καὶ τὸ ὀρφικὸν ἐκεῖνο ἐν ἀργοναυτικοῖς, Αἱ οἱ ὑπὸ τρόπι χαῖτα, μιᾶς χίνοιο ταθεῖσαι, ἀντὶ τρόπιδι διὰ τὸ μέτρον. καὶ παρ[ὰ] Ἡσιόδῳ ἐν ἀσπίδι, Ἐνθ᾽ ὅγε δώματ᾽ ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι, ἀντὶ παρακοίτιδι. περὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τούτων, ἔνιοί φασιν ὅτι τὰ εἰς ις διὰ τοῦ δ κλινόμενα καὶ [...] εἰς ιν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, μῆνις, μήνιδος. μῆνιν. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς, Μῆνιν ἄειδε θεά. χρυσόθεμις, χρυσοθέμιδος, χρυσόθεμιν. ὅταν δὲ αἱρεθῇ εἰς α, ποιητική ἐστιν. οἷον, Ζεὺς δ᾽ ἔριδα προΐαλλε. καὶ ἤλιδα δῖαν.

Περὶ τῶν εἰς εις, κατάληξις ἑπτα καιδεκάτη.

Τὰ εἰς εις θηλυκὰ πολυσύλλαβα σπάνια ὄντα, ὁμοίως τοῖς ἀρσενικοῖς κλίνονται. οἷον, ἡ ὀπόεις, τῆς ὀπόεντος, πόλις. ὅθεν, Τρηχεῖνα ὀπόεντα λιπὼν, ὁ Ὀρφεὺς φησὶ δὲ εἴρηκε. καὶ ὅμηρος ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος, εἰς ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν. σεσημείωται δὲ ἡ κλεὶς, τῆς κλειδὸς, τὴν κλεῖδα καὶ κλεῖν ἀμφοτ. ὅθεν καὶ ὁ Δημοσθένης τὴν κλεῖν κατεαγότα εἴρηκε. καὶ ἔτι ἀντήρεις ἀντήρειδος.

Περὶ τῶν εἰς ους, κατάληξις ὀκτωκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ους θηλυκὰ ὀνόματα πόλεων, περιττοσυλλάβως κλίνονται ὁμοίως τοῖς ἀρσενικοῖς, εἰ μὴ ἑβραϊκὰ εἶεν. οἷον, ἡ ὀποῦς, τῆς ὀποῦντος. ὁ καὶ ἡ ἀνθεμοῦς, τῆς ἀνθεμοῦντος. ἡ τραπεζοῦς, τῆς τραπεζοῦντος. ἡ κερασοῦς, τῆς κερασοῦντος. Τὰ εἰς ος πάντα θηλυκὰ ἰσοσύλλαβα ὄντα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ὡς εἴρηται

hęc vxor & vxor. Horum genitiuus cum inuentus erit per os, Ionicus est, vt dictũ est. & dtũs similiter patiens & abscisionem, vt thetidi pro thetidi, & carinæ pro carinæ, vnde & orphicum illud in argonautis, quæ ipsi sub carina iacebant vno iunco extensæ pro carinę propter metrũ, & apud Hesiodũ in scuto. Vbi hic domus habitabat cũ pudica vxore pro vxore. De accusatiuo autem horũ quida dicunt ꝙ in is per d declinata communiter in in faciunt accusatiuum, vt ira iræ iram, vnde & poeta, iram cane dea. Chrysothemis chrysothemithis themin. cũ vero inuẽtus erit in a poeticus, vt iuppiter vero discordiã pręmisit, & Iridẽ diã.

De in ris terminatio deci-ma septima.

In is fœminina plurisyllaba rara entia similiter masculinis flectuntur, vt hæc opois huius opoentis ciuitas. vnde asperam opoentem relinquens Orpheus dixit, & Homerus in, xii. Iliadis dixerunt vero ipsi in opoentem per gloriosum filiũ ducturũ. notatum est hęc clauis huius clauis hanc clauem & clauem melius vnde & Demosthenes clauem rumpentem dixit, & etiam ęquistrepens strepentis.

De in us terminatio decima o ctaua.

In us fœminina nomina ciuitatum plurisyllabice flectuntur, vt masculina, nisi hebraica sint, vt hęc opus huius opuntis hic & hæc anthemus huius antemuntis. hæc trapezus huius trapezuntis, hęc cerasus huius cerasuntis. In os omnia fœminina parisyllaba existẽtia in n faciũt gtũm vt dictũ est

Περὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων, κατάληξις ἐννεακαιδεκάτη.

Τὰ εἰς υς θηλυκὰ βαρύτονα πανταχοῦ τὸ υ βραχὺ ἔχοντα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, πίτυς, πίτυος. χέλυς, χέλυος. γένυς, γένυος. ἀμάμαξυς, ἀμαμάξυος, καὶ ἀμαμαξὶς παραλόγως ἡ Σαπφὼ, ὥς φασιν, εἴρηκεν. ἐξαιρεῖται κώμυς, κώμυθος, καὶ κόρυς, κόρυθος, διὰ τοῦ θος ποιοῦντα τὴν γενικήν. καὶ τὸ τῆς μὲν κώμυθος τὸ μυ, ἐκτείνεται ἐν ταῖς πλαγίαις κατὰ τὸν κανόνα. πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς θος, μακροπαράληκτη. οἷον, ὄρνιθος. μέρμιθος. δέλλιθος. ἐπιβεβαιοῖ μέντοι καὶ τὸ ἐν πέμπτῳ εἰδυλλίῳ τοῦ Θεοκρίτου ἔπος, Καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδαμι. μακρὸν γὰρ τὸ μυ, τοῦ πέμπτου δακτύλου ὄντος. τῆς δὲ κόρυθος ποιητικῶς συστέλλεται, ὡς πολλάκις ζητῶν εὑρήσεις παρὰ ποιηταῖς. καὶ ἐν τῷ ε τῆς Ἰλιάδος τοῦ ποιητοῦ, Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ. Τὰ δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλινόμενα, κοινῶς εἰς υν μόνον ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, πίτυος, πίτυν. χέλυος, χέλυν, εἰ μὴ ποιητικὴ ἄδεια. εὑρήσεις εἰς α.

Περὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων.

Τὰ εἰς υς ὀξύτονα θηλυκὰ συνεσταλμένον τὸ υ ἔχοντα, διὰ τοῦ δος κλίνονται, καὶ εἰς δα μόνον ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, χλαμὺς, χλαμύδος, χλαμύδα. πηλαμὺς, πηλαμύδος, πηλαμύδα. κροκὺς, κροκύδος, κροκύδα. Τὰ δὲ ὀξύτονα καὶ περισπώμενα, ἔχοντα μὲν τὸ υ μόνον μακρὸν ἐν τῇ ὀνομαστικῇ, ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις βραχὺ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ἰχθὺς, ἰχθύος. ὀϊζὺς, ὀϊζύος. ἐριννὺς, ἐριννύος. τηθὺς, τηθύος. ἰδνὺς, ἰδνύος. δρῦς, δρυός. ὀφρὺς, ὀφρύος. ἐξαιρεῖται ἀγλὶς, ἀγλῖθος, ὁ πεφυρμένος καὶ τετρυπημένος λίθος. καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ κοινῶς εἰς υν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, ἐριννύν. δρῦν. ὀφρύν. σπανίως δὲ εὑρήσεις παρὰ τοῖς ἐμμετρικοῖς ποιηταῖς, ἰξύα, καὶ δρύα, ὡς παρὰ τῷ

In ys fœminina grauisona vbiq; i breue habentia per purum os faciũt genitiuum. vt pinus pini. cithara citharæ. barba barbæ. currus currus & currus irregulariter Sappho,vt aiunt,dixit. excipitur fascis fascis. galea galeæ per thos faciunt genitiuum, & fascis illud my producitur in obliquis secundum regulam. nã omnis gtũs in thos in longã penultimat, vt auis funiculi. dellithis. affirmat tamen & in quinta speciecula Theocriti carmen, & mollis herbæ bonum fascem trado. nam longum illud my quinto dactylo ente. Sed galeæ corripitur, vt sæpe quærens inuenies apud poetas, & in quinto Iliados poetæ. lucebat ipsi ex galeaq;, & scuto indefessus ignis. Sed per purum os declinata communiter in yn solum faciunt accusatiuum, vt Pinus pini pinum. chelys chelyn. tamen poetica licentia inuenies in a.

De in ys acutisonis.

In ys acutisona fœminina correptum y habentia per d flectuntur, & in da solum faciunt accusatiuum ut chlamys mydis. myda. pelamys piscis pelamydis. myda. crocys cydis cyda. sed acutisona, & circunflexa habentia quidem y solum longum in nominatiuo, in obliquis autem breue per purum os faciunt genitiuum, ut vẽter ventris miseria miseriæ. erinnys erinnys thetys thys esca escæ quercus quercus. supercilium lii. excipitur aglys this, quod est rotundus,& perforatus lapis, & hæc quidem communiter in yn faciunt accusatiuum, ut miseriam. erinnyn. quercum supercilium, sed raro inuenies apud poetas uentrem,& quercum ut apud Homericum

Κοΐντῳ ἐσημειωσάμην λέγοντι, Κάππεσεν αὐτῷ ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος. Ἔτι λέγεται καὶ νηδὺς συστελλόμενον, καὶ ἄλλ' ἄττα ὅμοια.

Περὶ τῶν ἐχόντων δύο σύμφωνα.

Τὰ ἔχοντα δύο σύμφωνα θηλυκὰ, σπάνιά εἰσι. καὶ εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ αὐτῶν α, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν ὡς προείρηται, οἷον, ἡ δάμαρς παλαιὸν, δάμαρτος. ἡ ἅλς δὲ, ἁλὸς ἁλὶ, ἅλα ἐξαιρεῖται. εἰ δὲ μὴ ἔχουσιν α, εἰς θος ποιοῦσιν. οἷον, τίρυνς, τίρυνθος, πόλις.

Περὶ τῶν εἰς ως, κατάληξις εἰκοστή.

Τὰ εἰς ως, θηλυκὰ, καὶ κοινὰ, βαρύτονα, καὶ περισπώμενα, καὶ προπαροξύτονα ἀττικὰ, εἰς ω ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ὡς εἴρηται. οἷον, ἡ ἅλως. ἡ ἕως ἡ κέως. ἡ κῶς. ὃ καὶ ἡ ἄκερως. ὧν τρεῖς αἰτιατικὰς ἀρέσεις χωρὶς ν. ἕω. κῶ. κέω. Δύο δὲ ὀξύτονα θηλυκὰ ἀρίσκονται κατὰ κρᾶσιν εἰς ους ποιοῦντα τὴν γενικὴν, οἷον, ἡ αἰδὼς, τῆς αἰδόος οὖς. ἡ ἠὼς, τῆς ἠόος, οὖς. Ἡ δὲ Ἡσιόδου Δὼς δ' ἀγαθὴ, ἅρπαξ δὲ κακὴ, ἄκλητος.

Περὶ τῶν εἰς ψ, κατάληξις εἰκοστὴ πρώτη.

Τὰ εἰς ψ θηλυκὰ, ἢ τὸ π ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις, ὡς εἴρηται ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς, οἷον, ἡ ὄψ, τῆς ὀπός, ἡ φωνή. ἡ λαῖλαψ, τῆς λαίλαπος, ἢ τὸ β, οἷον, ἡ φλέψ, τῆς φλεβός. χέρνιψ, χέρνιβος, ἢ τὸ φ οἷον, κίνυψ, κίνυφος.

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων.

Τμῆμα πέμπτον.

ΤΟΥ'των οὕτως εἰρημένων, ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ τῶν καταλήξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διαλαβεῖν. ὧν τελικὰ ἓξ εἰσίν. α ι υ ν ρ σ. οἷον, τὸ ῥῆμα. τὸ μέλι. τὸ πῶϋ. τὸ ξύλον. τὸ ὕδωρ. τὸ δέπας. τὸ δὲ ἐκεῖνο, καὶ τοῦτο, καὶ αὐτὸ, καὶ ἄλλο, καὶ τοιοῦτο, καὶ τοσοῦτο, καὶ τηλικοῦτο, μέντοι καὶ ἀπέβαλον τὸ ν ἔθει ἀττικῷ. ἀρίσκονται μετὰ τοῦ ν. διὸ οὐκ ἔστι τὸ τελικὸν οὐδετέρου ὀνόματος.

Cointum notaui dicentem. Cecidit ſicut in montibus circa firmam quercum frutex. Etiam inuenit & venter correctum & alia quædam ſimilia.

De habentibus duas conſonantes.

Habentia duas conſonantes fœminina rara ſunt, & ſi habent ante ſe a, in tos faciunt genitiuum, vt prædictum eſt, vt hæc vxor vetuſtum, vxoris. mare vero maris mari mare excipitur. ſi vero non habent a in thos faciunt, vt tiryns tirynthis ciuitas.

De in os terminatio. xx.

In os fœminina, & cõmunia grauiſona. & circũflexa, & propenacutiſona attica, in o faciunt genitiuum vt dictum eſt, vt ara. aurora. ceus, cous. hic & hæc bonicornis, quorũ tres accuſatiões inuenies ſine. n auroram coum ceũ. duo vero acutiſona fœminina inueniuntur per commixtionem in us facientia genitiuum vt hic pudor huius pudoris hæc aurora huius roræ. ſed Heſiodi datio vero bona, raptus autem malus indecimabilis.

De in pſi terminatio. xxi.

In pſi fœminina, vel p habent in obliquis, vt dictum eſt in maſculinis, vt vox vocis ideſt vox, hæc procella huius procellæ, vel b. vt vena venæ. purgatio nis. vel phi vt cinyps cinyphis.

De terminationibus neutrorum nominum.

Sectio quinta.

His ſic dictis ſequens ſit & de terminationibus neutrorum nominum tractare, quorum finales ſex ſunt a i y n r s vt gradus mel grex lignum aqua poculum. ſed illud & ipſum & aliud, & tale, & tantum & tantum abiecerunt. n. more attico. Inueniuntur autem & cum. n. Ideo non eſt o finale neutri nominis.

Περὶ τῶν εἰς α οὐδετέρων, κατάληξις πρώτη.

Τὰ εἰς α οὐδέτερα συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ α. καὶ περιττοσυλλαβοῦντα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ βῆμα, τοῦ βήματος. τὸ κῦμα, τοῦ κύματος. τὸ δῶμα, τοῦ δώματος. πᾶν δὲ οὐδέτερον μονογενὲς εἰς α, πρὸ τοῦ α μ ἔχει. οἷον, βῆμα. γράμμα. ποίημα. τὸ γὰρ μέγα, τριγενὲς, καὶ ἑτερόκλιτον. Τὸ μέγα. τοῦ μεγάλου. τῷ μεγάλῳ. τὸ μέγα. τὸ δὲ κάρα πεπονθὸς, ἀπὸ τοῦ κάρηνον γέγονεν. ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχει. ἔστι δὲ καὶ ἑτερόκλιτον. Τὸ κάρα. τοῦ κρατός. τῷ κρατί. τὸ κάρα. καὶ ἡ κράς. τῆς κρατός. τῇ κρατί. τὴν κάρα. καὶ ἡ κάρα. τῆς κάρας. τῇ κάρᾳ. τὴν κάραν, ὡς ἐπιπολάζει παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς. καὶ τὸ πάσχα δὲ ἄκλιτον, ἀλλότριον ὄν. Σημειώσῃ δὲ καὶ τὰ δοκοῦντα τέλεια οὐδετέρων ὀνομάτων, πεπονθότα δὲ ἀποκοπήν. οἷον, λῖπ' ἐλαίῳ, ἀντὶ λιπαρῷ ἐλαίῳ. νίφα ἀντὶ νιφάδα. σκέπα, ἀντὶ σκέπασμα. ὕφα, ἀντὶ ὕφασμα. ὅθεν ἄλειφα, ἀντὶ ἄλειφαρ. γάλα, ἀπὸ τοῦ γάλαξ. γάλακος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, γάλακτος.

Τὸ βῆμα. ἡ γενικὴ, τοῦ βήματος. τὰ γὰρ εἰς μα προσθέσει τοῦ τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, βῆμα, βήματος. δῶμα, δώματος. τὸ δὲ χαλκοβατὲς δῶ, κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένετο. τῷ βήματι, ἀπὸ τῆς γενικῆς, τροπῇ τοῦ ος εἰς ι. τὸ βῆμα, ὦ βῆμα. Τὼ βήματε, ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. τοῖν βημάτοιν, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τροπῇ τοῦ ε εἰς οιν. Τὰ βήματα, τὰ βήματα, ὦ βήματα, τοῦ τα βραχὺ ὄντος, τῶν βημάτων [illegible], τοῖς βήμασιν, ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς τροπῇ τοῦ τι εἰς σι, καὶ βημάτεσιν Ἰωνικῶς, ἀπὸ τῆς γενικῆς τροπῇ τοῦ ος εἰς ε, καὶ προσθέσει σι. οἷον, βήματος, βημάτεσι. γράμματος, γραμμάτεσιν. ἔπεος, ἐπέεσιν. ἀληθέος, ἀληθέεσι.

Περὶ τῶν εἰς ι οὐδετέρων, κατάληξις δευτέρα.

Τὰ εἰς ι οὐδέτερα μονογενῆ, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ βραχὺ τὸ ι ἔχουσιν. οἷον, τὸ μέλι, τοῦ μέλιτος. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ὁμοίως. οἷον, ὀξύμελι, ὀξυμέλιτος. οἰνόμελι, οἰνομέλιτος. Τὰ δὲ οὐδέτερα τῶν

De in a neutris terminatio prima.

In a neutra correptum habent a, & plurisyl/laba existentia in tcs faciunt genitiuum, vt gradus gradus. unda undæ. domus domus. omne autẽ neutrum soligenere in a, ante a, m habet vt gradus litera poema. nam magnum trigenere, & diuersicliniũ. hoc magnũ huius magni. huic magno hoc magnum. caput autem passum a caput factum. vnde & a longum habet. est vero & diuersiclinium. hoc caput huius capitis huic capiti hoc caput, & hoc caput huius capitis. huic ti. hoc caput, & hoc caput h⁹ capitis huic capiti. hoc caput vt plurimũ apud ecclesiasticos, & hoc pascha vero indeclinabile externum ens, nobis autem & quæ videntur finalia neutrorum nominum passa abscinsionem, vt pingui oleo. pro pingui oleo. miuationem pro miuationem, tegmen pro tegmen. textura, pro textura pinguedo pro pinguedo. lac a lac. vnde lactis genitiuus, & pleonasmo c lactis.

Hic gradus. gtũs huius gradus. nã in ma appõsitõe tcs faciunt genitiuum, vt gradus. domus. domus. sed ærea domus per abscisionem facta est. huic gradui a gtõ mutatiõe cs in i. hũc gradum o grad⁹. hi grad⁹ o gradus a datiuo singulari mutatiõe i in e. horũ gradũ a nominatiuo duali mutatione e in ων. hi grad⁹ hos gradus o gradus a breui existente. horum graduum cõiter. his gradibus a singulari datiuo mutatione t in s, & gradibus Ionice, a genitiuo mutatione o in e & appositione si, vt gradus gradibus. literæ literis. carminis carminibus, veri veris.

De in i neutris terminatio secunda.

In i neutra soligenera in tcs faciunt genitiuum & breue i hũt. vt hoc mel h⁹ mellis, & quę ab eo similiter vt acetimel acetimellis. metimel metimellis. sed neutra

εἰς ις κοινῶν, τὴν τῶν ἰδίων φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, τὸ φιλόπατρι, φιλοπάτριδος, ὅτι ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, φιλοπάτριδος. τὸ φυγόπολι, τοῦ φυγοπόλιος, ὅτι ὁ καὶ ἡ φυγόπολις, φυγοπόλιος, ὁμοίως καὶ τὶς τινός, ὅτι καὶ νῶς. τὶς. τινός. τινί. τινά. τινές. τινῶν. τισί. τινάς ὀξυτόνως, ὅτε ἀόριστόν ἐστι. τίς δὲ, τίς δὲ, τίνος. τίνι. τίνα. τίνες. τίνων. τίσι. τίνας βαρυτόνως, ὅτε ἐρωτηματικόν ἐστιν. ὁμοίως καὶ τὰ οὐδέτερα. τὸ πέπερι δὲ, καὶ σίνηπι, καὶ κίκι, καὶ κόμμι, καὶ κινάβαρι, καὶ σίμμι, βαρβαρικά εἰσι καὶ τὴν διὰ τοῦ ιος κοινῶς, καὶ εος ἰωνικῶς, καὶ εως ἀττικῶς ἔλαχον κλίσιν. ὧν τὸ σίνηπι, παράδειγμα ἐν τῇ δωτικῇ τῶν συνῃρημένων ἔσται. Σημειῶσαι δὲ καὶ τὰ ἀποκοπὴν πεπονθότα. οἷον, ἄλφι, ἀντὶ ἄλφιτον. ἔρι, ἀντὶ ἔριον. τρόφι, ἀντὶ τρόφιμον. Κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας, ἀντὶ κρῖμνον λευκόν.

Περὶ τῶν εἰς υ, κατάληξις τρίτη.

Τὰ εἰς υ λήγοντα οὐδέτερα, βραχὺ τὸ υ πανταχοῦ ἔχοντα, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγουσι, διὰ τοῦ εος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον τὸ πῶϋ, τοῦ πώεος. τὸ ἄστυ, τοῦ ἄστεος. ἐξαιρεῖται τὸ νάπυ, τοῦ νάπυος, καίπερ μακρὸν τὸ να ἔχον. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγουσι, διὰ τοῦ υος κλίνονται. οἷον, τὸ γόνυ, τοῦ γόνυος. καὶ κατὰ μετάθεσιν, γουνός. καὶ τὸ γούνας, τοῦ γούνατος. ὅθεν καὶ γούνατα. τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος. καὶ κατὰ μετάθεσιν δουρός. καὶ τὸ δόρος, τοῦ δόρατος. ὅθεν καὶ τὸ δούρας, τοῦ δούρατος. ἐξ οὗ τὰ δούρατα. καὶ τὸ δόρυ, τοῦ δόρεος, καὶ δόρους. τῷ δόρει, ει. ὅθεν καὶ τὸ ἀριστοφάνειον ἐκεῖνο σεσημειωμένον. Σὺν δόρει καὶ σὺν ἀσπίδι. τὰ δὲ οὐδέτερα τῶν τριγενῶν, ἐπιθέτων, τὴν τῶν ἀρσενικῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, τὸ ἡδὺ, τοῦ ἡδέος. τὸ ὠκὺ, τοῦ ὠκέος. τὸ ἥμισυ, τοῦ ἡμίσεος. τὸ δὲ Ἡσιόδειον, Γλάφυ πετρῆεν, ἀντὶ γλαφυρὸν, κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένετο. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν τελικὰ φωνήεντα ἐχόντων οὐδετέρων. νῦν δὲ καὶ περὶ τῶν σύμφωνα ἐχόντων λέγωμεν, καὶ πρῶτον περὶ τῶν ν πάντων. Τὰ εἰς αν οὐδέτερα ἐπίθετα ὄντα, κατὰ τὴν κλισιν τῶν ἰδίων ἀρσενι-

in is communium suum seruant declinatum, vt amans patriam amantis patriam, quia hic & hæc amans patriã. hoc fugiens ciuitatẽ, fugiens tis ciu tatẽ. quia hic & hæc phygopolis dis. similiter & qdã cuiusdã qa cõiter quidã iusdã idã est dã qdam vndam vsdam osdã grauisone quando indefinitũ est. quis aũt cuius cui quẽ qui quorum quibus quos grauisone, quandointerrogatiuum est. similiter & neutra hoc piper vero & sinapi galla gummi & cinnabary. stimmi, barbara sunt & per ios communiter & eos ionice, & eos attice sortita sunt declinationẽ, quorum sinapi exẽplum in secũda contractorum erit. notabis vero & quæ apocopen passa sunt vt farinæ pro farinæ. lana pro lana. nutritum pro nutritum. ordeum album comedentes, & siligines pro ordeum album.

De in y terminatio tertia.

In y terminata neutra breue y vbiq; habentia, si quidem longa penultimant per eos faciunt genitiuum vt hic grex h⁹ gregis. hæc vrbs huius vrbis. excipitur hæc sinapis huius sinapis & si longum illud na habẽs. si aũt breui penultimant per yos declinantur, vt hoc genu hui⁹ genu, & per trãspositionẽ genu & hoc genu huius genu. vnde & genua. hæc hasta huius hastæ & p transpositionẽ hastę, & hęc hasta huius hastę vnde & hæc hasta huius hastæ, ex quo hę hastæ. & hęc hasta huius hastæ, & hastæ. huic stæ. vnde & Aristophanicũ illud notatum. Cum hasta, & cum scuto. Sed neutra trigenerum adiectiuorum masculinorũ seruãt flexũ, vt hoc suaue huius suauis. hoc velox velocis. hoc mediũ huius dii. illud aũt Hesiodicũ antrũ petrosum p antrum per abscisionem factum. & hęc quidem de finales vocales habentibus neutris, nũc autẽ & de cõsonãtes habentibus dicamus & primum de n omnib⁹. In an neutra adiectiua entia secundum flexum propriorũ

κῶν κλίνονται. οἷον, τὸ πᾶν τοῦ, παντὸς, ὅτι ὁ πᾶς, τοῦ παντός. τὸ μέλαν, τοῦ μέλανος, ὅτι ὁ μέλας, τοῦ μέλανος. Ἔτι τὰ μετοχικά. οἷον, τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος. Ἔτι τὰ εἰς εν πάντα ἐπιθετικὰ, καὶ μετοχικά. οἷον, τὸ χαρίεν, τοῦ χαρίεντος. τὸ τέρεν, τοῦ τέρενος. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος. τὸ τυθὲν, τοῦ τυθέντος. τὸ ζευγνὺν, τοῦ ζευγνύντος. Ἔτι τὰ εἰς ουν. οἷον, τὸ διπλοῦν, τοῦ διπλοῦντος, τὸ τυποῦν τοῦ τυποῦντος. τὸ χρυσοῦν, τοῦ χρυσοῦντος. πλὴν τῶν ἰσοσυλλάβων συνηρημένων. οἷον, τὸ ὀστοῦν, ἀπὸ τοῦ ὀστέον. τὸ κανοῦν. τὸ χρυσοῦν. τὸ ἀργυροῦν. τὸ χαλκοῦν. τὸ σιδηροῦν. τὸ μολυβδοῦν. ἃ ἰδίαν ἔλαχον κλίσιν. οἷον τὸ χρυσόον, οῦν. τοῦ χρυσόου, οῦ. τῷ χρυσόῳ, ῷ. τὸ χρυσόον, οῦν. τὰ χρυσόα, ᾶ. τῶν χρυσόων. ῶν τοῖς χρυσόοις, οῖς. τὰ χρυσόα, ᾶ. οὕτω καὶ ἁπλοῦν. καὶ διπλοῦν. καὶ τριπλοῦν. καὶ τετραπλοῦν. Τὰ εἰς ον πάντα οὐδέτερα ἰσοσυλλάβως, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ καλὸν τοῦ καλοῦ. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἐν τῇ τετάρτῃ ἁπλῇ κλίσει. τὸ πλεῖον δὲ ὅτι ἁπλοῦν ἐστι, πλείου πλείου, ὅτε δὲ συγκριτικὸν, πλείονος. ἔτι καὶ τὸ ἄρειον, ἀρείου, καὶ τὸ ἄρειον, τοῦ ἀρείονος. τὰ εἰς αν ἀττικὰ οὐδέτερα ἐκτάσει πεπονθότα, ἀπὸ τῶν εἰς ον κοινῶν εἰς ω ποιοῦσι τὴν γενικὴν ἀττικῶς, ὡς προείρηται. τὰ δὲ εἰς ων μετοχικὰ συνηρημένα. περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, τὸ βοῶν, τοῦ βοῶντος. Τὰ εἰς αρ οὐδέτερα ὑπερδισύλλαβα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἷον, δέλεαρ, δελέατος. ὄνειαρ, ὀνείατος. ἄλειφαρ, ἀλείφατος. κάρηαρ, καρήατος. ὅθεν καρήατα πολλάκις παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀρήσεις, καὶ παρ' Ἀράτῳ. Καρήατα δ' αὖ τοῖς ἀγινεῖ. καὶ κάρητος κατὰ συγκοπὴν, ἀπὸ τοῦ καρήατος. Τῶν δὲ δισυλλάβων τὰ μὲν φύσει μακρὰ παραλήγοντα, εἰς τος ὁμοίως ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ἦμαρ, ἤματος, εἶδαρ, εἴδατος. ἧπαρ, ἥπατος. οὖθαρ, οὔθατος. Τὰ δὲ βραχέα ὑπάρ, ἢ θέσει μακρὰ, εἰς ρος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὕπαρ, ὕπαρος. θέναρ, θέναρος νέκταρ, νέκταρος. ἄλκαρ, ἄλκαρος, ἀλλ' σεσημείωται τὸ φρέαρ τοῦ φρέατος, καὶ στέαρ στέατος,

[illegible]inorum declinantur, ut hoc omne h'ois, qa hic ois h'ois. hoc nigrum huius nigri, qa hic niger h' nigri. Item participalia, vt hoc verberans. antis. Item in en omnia adiectiua, & participalia, vt hoc gratiosum huius gratiosi hoc tenerum huius ri. hoc verberatū huius verberati. hoc ponēs h'tis. hoc iūgens huius iungentis. Item in un, vt hoc bipes huius bipedis hoc imprimens entis. hoc maurans huius antis præter parisyllaba contractorum, vt hoc os ossis os. hoc canistrum. hoc aurum argentum. argentum ferreum plumbeum, q̄ peculiarem sortita sunt declinationem, vt hoc aureum. notas aurei huic aureo hoc aureum. hæc aurea horum aureorum. his aureis. hæc aurea, sic & simplex & duplex, & triplex, & quadruplex. In on omnia neutra parisyllabice in ii faciunt genitiuum, ut hoc pulchrū huius chri. præter notata in quarta, simplici declinatione. nauigium aūt qū simplex est nauigii facit, cum aūt cōparatiuum, pluris. Item & hoc martium tii, & hoc melius oris. In on attica neutra productionem passa ab in on communibus in o faciunt genitiuum attice, vt prædictum est. In on participalia cōtracta imparisyllabice flectuntur, ut hoc clamās h' clamātis. In a neutra superbisyllaba in tos faciunt genitiuum, ut esca escæ. somnium nii. unguentum unguenti. caput capitis. vnde capita sæpe apud alios inuenies, & apud Aratum capita autem ipse affert, & capitis per concisionem, a capite. Bisyllaborum autem aliqua natura longa penultimant in tos similiter faciunt genitiuum vt dies diei. esca escæ. epar epatis. uber vberis. Aliqua autē breui vel positione longa in tos faciunt genitiuum, vt veritas tatis. hoc it huius it. nectar ris. auxilium auxilii. notatum est hic puteus tei, & adeps adipis, quæ

περ στεῖαρ καὶ φρεῖαρ ἦσαν. ὅθεν καὶ φρείατα μακρά. ἢ ὅτι τὰ εἰς αρ φυλάττοντα τὸ ρ ἐν ταῖς πλαγίαις, ἑτερόκλιτά εἰσιν. οἷον, φρέαρ, φρέατος, ἀπὸ τοῦ φρέας. στέαρ, στέατος, ἀπὸ τοῦ στέας. δέλεαρ, δελέατος, ἀπὸ τοῦ δέλεας. ἧπαρ, ἥπατος, ἀπὸ τοῦ ἧπας. τὸ ὄναρ δὲ ἄκλιτον. ὅθεν καὶ Συνέσιος ἐν τῷ περὶ ἐνυπνίων,

Εἰ δὲ εἰσὶν ὕπνοι προφῆται, καὶ τὰ ὄναρ θεάματα τοῖς ἀνθρώποις ὀρέγουσιν.

Ἔτι τὰ εἰς αρ παραληγόμενα τῷ ω μεγάλῳ ὥς φησιν ὁ πολυμαθὴς Ἡρωδιανὸς ἄκλιτά εἰσιν. οἷον, μῶμαρ. βῶκαρ. νῶκαρ. πάντα δὲ τὰ εἰς αρ, βραχὺ τὸ α ἔχουσι πανταχοῦ.

Τὰ εἰς ηρ σπανιώτατα ὄντα, ἀπὸ τῶν εἰς αρ κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ κῆρ, τοῦ κηρὸς, ἀπὸ τοῦ κέαρ, κέαρος. τὸ ἦρ, τοῦ ἦρος, ἀπὸ τοῦ ἔαρ, ἔαρος. στῆρ, στηρὸς, ἀπὸ τοῦ στέαρ, στέαρος. ὅθεν καὶ ἡ ὀνομαστικὴ περισπᾶται. Καὶ τὰ εἰς υρ σπανιώτατα, ἅπαντα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ πῦρ, τοῦ πυρός. τούτων δὲ τὸ δίχρονον ἐν τῇ ὀνομαστικῇ μόνῃ ἐκτείνεται. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις, συστέλλεται. Τὰ εἰς ωρ οὐδέτερα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, τὸ ἔλωρ, τοῦ ἔλωρος. τὸ τέκμωρ, τοῦ τέκμωρος. τὸ δὲ ἀριστοφάνειον Μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, ἑτερόκλιτον. τὸ σκατὸς μὲν σκατὶ, ἀπὸ τῆς σκὰς ὀνομαστικῆς. καὶ τὸ ὕδωρ. δὲ ὕδατος ἑτερόκλιτον, ἀπὸ τοῦ ὕδας. ἔστι δὲ τὸ νῦν ἄχρηστον, τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος. τῷ ὕδατι. τὸ ὕδωρ. τὰ ὕδατα. τῶν ὑδάτων. τοῖς ὕδασι. τὰ ὕδατα. ἀπὸ τοῦ ὕδας, τοῦ ὕδατος. τὸ μὲν ὕδωρ, ὕδωρος ἀφηλὲ ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ τὸ ὕδος, τοῦ ὕδεος, καὶ τοῦ ὕδους. ὅθεν καὶ Καλλίμαχος, Ἔστιν ὕδος καὶ γαῖα. τῷ ὕδεϊ, καὶ ὕδει. ὅθεν τὸ τοῦ Ἡσιόδου, Γαῖαν ὕδει φύρειν. τὸ ὕδωρ δὲ ἐν μόνῃ τῇ ὀνομαστικῇ ἐκτείνει τὸ δίχρονον. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις, συστέλλει. Σημειωσαι δὲ καὶ τοῦτο ὅπερ λανθάνει πολλοὺς, ὅτι τὰ εἰς ωρ πάντα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. κάμορ πλὴν τοῦ ἄνορ. ἄορ. ὕπορ. ὅθεν καὶ τὸ

adeps, & puteus fuerant, vnde & putei lōgi. vel quia in ar seruant r. in obliquis diuersiclinia sunt. vt puteus putei, a puteus. adeps. adipis. a pinguedine esca escæ ab esca. epar epatis, ab epar. somnium ät indeclinabile. vnde & Synesius in libro de somniis. Si autem sunt somnii prophetæ, & somnia visiones hominibus ostendunt. Etiam in ar penultima ntia o magno, vt ait multiscius Herodianus indeclinabilia sunt, vt inuidia bocar difficilimotus. omnia autem in ar breue a habent vbiq;. In ir rarissima entia ab in ar per mixtionem facta appositione os faciunt genitiuum, vt cor. cordis. a cor cordis. hoc ver huius ueris. a ver veris adeps adipis ab adeps, vnde & nominatiuus circunflectitur, & in ir rarissima, quæ appositione os faciunt genitiuū, vt hic ignis huius ignis. huius autem bitēpus in nominatiuo solo producitur. In obliquis autem corripitur. In or neutra appositione os faciunt genitiuum, & seruant o magnum in obliquis, vt laceratio lacerationis. finis finis. Illud autem Aristophanicū pistá merdam comesse diuersiclinuū. merdæ. n. merdæ a merda nominatiuo. & hæc aqua autem aquæ diuersiclinium ab aquæ. Est autem nunc in vsu. hæc aqua huius aquę. huic aequę. hāc aquā. hæ aquæ. harum aquarū. his aquis. has aquas ab aqua huius aquæ. nam aqua aquæ debuit facere. Est aūt apud poetas & hæc aqua huius aquæ & aquæ vnde & Callimachus. est aqua & terra. huic aquæ & aquæ. vnde illud Hesiodi, terram aqua. aqua autem in solo nominatiuo producit bitēpus. In obliquis autem corripit. notabis autem & hoc quod latet multos. quod in or omnia per o magnū scribūtur. pręter anor calor. ensis. cor. vnde &

ἀπ' αὐτῶν μόνα σύνθετα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. οἷον, χρυσάορ. μεγαλήτορ. ἔνιοι δὲ καί τινα ἑβραϊκὰ ἄκλιτα ἐσημειώσαντο διὰ τοῦ ο μικροῦ γραφόμενα. οἷον, ναβουχοδονόσορ. βοσόρ. βυμόρ. χολογολόμορ. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ρ. νῦν δὲ περὶ τῶν εἰς σ λέγωμεν. Τὰ εἰς ας οὐδέτερα βραχὺ τὸ α ἔχοντα πανταχοῦ, εἰ μὲν ἔχουσι τὸ α καθαρὸν, ἢ μετὰ τοῦ ρ, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν κοινῶς, καὶ εἰς αος ἰωνικῶς, καὶ εἰς ως ἀττικῶς. οἷον, τὸ κρέας, τοῦ κρέατος. τὸ γῆρας, τοῦ γήρατος. περὶ ὧν ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν συνηρημένων ἐροῦμεν. Καὶ τὰ εἰς λας δὲ εἰς ατος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ ἅλας, τοῦ ἅλατος. τὸ ἐρυσίπελας, τοῦ ἐρυσιπέλατος. εἰ δὲ πρὸ τοῦ ας ἄλλο σύμφωνον ἔχουσιν, ἄκλιτά εἰσιν. οἷον, τὸ δέμας. τὸ σέλας. βρέτας. λέπας. δέπας εἰ μή που ποιητικὴ ἄδεια. ὡς τὸ ὁμήρειον ἐκεῖνο, Χρυσέοις δὲ δέπεσσιν ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ χρυσοῖς δέπασιν. Εἰς αυς οὐδέτερον ἓν ἔχομεν, τὸ ςαῦς, τοῦ ςαυτὸς, τὸ ἄλαυρον. Τὰ εἰς ες ἐπιθετικὰ ὄντα, τὴν τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, τὸ ἀγενὲς, τοῦ ἀγενέος, οῦς. Τὰ εἰς ος οὐδέτερα συνηρημένα ὄντα, εἰς ους κατὰ κρᾶσιν ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ τέλος, τοῦ τέλεος, ους. ὧν ὁ σχηματισμὸς ἐν τῇ πρώτῃ τῶν συνηρημένων λεχθήσεται. Σημειώσῃ δὲ τὸ ὄφελος, καὶ τὸ ἦδος, ἄκλιτα. τὰ δὲ εἰς ος μετοχικὰ, περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος. Εἰς ως οὐδέτερα δύο εἰσὶ περισπώμενα, ἅπερ διὰ τοῦ τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ φῶς, τοῦ φωτός. τὸ ὦς, τοῦ ὠτός. ὅθεν τὸ ὠτίον, τοῦ ὠτίου. τὸ δὲ χρέως τοῦ χρέω, ἀττικόν. Εἰς ους οὐδέτερον τὸ οὖς ἔχομεν ἄκλιτον. ἔστι δὲ καὶ τὸ οὖας, τοῦ οὔατος. ὅθεν καὶ οὔατα. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἁπλῶν κλίσεων, καὶ σχηματισμοῦ ὡς οἷόν τε τῶν πτώσεων αὐτῶν, καὶ καταλήξεων τῶν γενῶν, χαρίτε ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι δυνυχεστάτῳ εἴρηται. ἑπόμενον δ' ἂν εἴη νῦν καὶ περὶ τῶν συνηρημένων κλίσεων διαλαβεῖν, ἵνα τὸ περὶ ὀνόματος τέλος [illegible]

ab ipsis sola composita per o paruum scribuntur, ut aurẽsis, magnanim⁹. qdã aũt & qdã hebraica ĩdeclinabilia notarũt per o paruum scripta. vt nabuchodonosor. bolor. uomor. cholo. godomor, & hęc quidem de in r, & nunc autem de in s, dicamus. In as neutra breue as habentia vbiq;, si quidem habent as purum, vel cum r, in tos faciunt genitiuum communiter, & in aos Ionice, & in os attice, ut hęc caro huius carnis. hæc senectus, huius senectutis de quib⁹ in quinta contractorum dicemus, & in las autem in atos faciunt genitiuum, ut hoc sal huius salis. hic ignis sacer huius ignis sacri. Si autem ante as aliam ꝯsonantẽ habẽt indeclinabilia sunt, ut hoc corp⁹ hoc lumen. idolũ. promontoriũ. poculum, nisi poetica licentia ut Homericum illud, aureis autem pateris Ionice, pro pateris. In es neutrum unum habemus. hæc farina huius farinæ idest farina. In es adiectiua entia ꝑpriorũ masculinorũ seruãt declinationẽ, vt nobile. h⁹ nobilis. In os neutra contracta entia in us per mixtionem faciunt genitiuũ, ut hic finis huius finis. quorum formatio in prima contractorum dicetur. Notabis aũt vtilitas & voluptas indeclinabilia. In os aũt participalia impariliter flectuntur. hoc uerberatũ huius rati. In os neutra duo sunt circunflexa, quæ per tos faciunt genitiuum, ut hoc lumen h⁹ nis. hæc auris h⁹ris. vnde hęc auricula, h⁹ culæ sed debitũ huius ri. atticum. In us neutrum. hæc auris habemus indeclinabile est aũt & hęc auris, hui⁹ auris. vñ & aures. De simplicibus autem declinationibus, & formatione casuum ipsorum & terminationum generum vt possibile nobis in præsenti infortunatissimo tempore dictum est Sequens autem sit nunc & de contractis declinationibus tractare, vt de nomine finem habeat.

Περὶ τῶν πέντε κλίσεων τῶν συνῃρημένων ὀνομάτων.
Τμῆμα ἕκτον.

Τῶν ὀνομάτων ὡς εἴρηται, τὰ μὲν ἁπλᾶ καὶ ἀπαθῆ καλοῦνται ὅσα μὴ ἐπιδέχονται πάθος, συναίρεσιν λέγω, καὶ κρᾶσιν. τὰ δὲ συνῃρημένα, καὶ ἐμπαθῆ, ὅσα τὸ πάθος ἐπιδέχονται. τούτων δὲ τὰ μὲν, καλοῦνται ὁλοπαθῆ, ὅσα ἰσοσύλλαβα ὄντα, τὸ πάθος ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσιν ἐπιδέχονται, ὡς τὰ εἰς οος. οἷον, νόος, νοῦς, περὶ ὧν εἴρηται. τὰ δὲ, ὀλιγοπαθῆ, καὶ πολυπαθῆ, ὅσα περιττοσύλλαβα ὄντα, ἐν ὀλίγαις ἢ πλείοσι πτώσεσι τὸ πάθος δέχονται, ὡς τὰ εἰς υς, καὶ εἰς ους. περὶ ὧν εἴρηται. χωρὶς δὲ τούτων εἰσὶν ἃ περιττοσύλλαβα ὄντα ἁπλῶς, συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν ἐπιδέχονται, καί τινα ἰδιώματα. ὅθεν καὶ συνῃρημένα ἰδίως προσηγορεύθησαν. διαιροῦνται δὲ εἰς πολυπαθῆ, καὶ ὅσα ἐν πλείοσι ταῖς πτώσεσι συναιροῦνται. ὀλιγοπαθῆ, ὅσα ἐν ὀλίγαις. τούτων ὡς ἔγνωκας, πέντε κλίσεις εἰσὶ, περὶ ὧν ἐρῶ ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης.

Περὶ τῆς πρώτης κλίσεως τῶν συνῃρημένων.

Ἡ πρώτη κλίσις τῶν πολυπαθῶν συνῃρημένων τρεῖς καταλήξεις ἔχει. μίαν εἰς ης ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν ὀνομάτων. οἷον, ὁ Δημοσθένης. ἡ τριήρης. ὁ καὶ ἡ ἀληθής. δύο δὲ οὐδετέρων εἰς ες καὶ εἰς ος. οἷον, τὸ ἀληθές. τὸ τεῖχος. Τὰ εἰς ης κύρια παρ' οὐδετέρων ἐν τῷ τέλει συντεθειμένα εἰς ους κατὰ κρᾶσιν ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, Δημοσθένης. Διογένης. Ἀριστοτέλης. Πολυνείκης. Ἔτι τὰ εἰς ης κύρια συντιθέμενα ἀπὸ ῥημάτων. οἷον, Πολυδάκης. Ἀριστοφάνης. Διομήδης. Διοπείθης. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ κρατῶ. οἷον, Σωκράτης. Ἱπποκράτης. Ἰσοκράτης. Ἔτι τὰ εἰς ης κοινὰ, ἐπίθετα, διγενῆ, καὶ οὐδέτερον εἰς ες ἔχοντα. οἷον, ἀγενής. ἀσεβής. κακοήθης. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωρης, καὶ ηρης, καὶ ωδης. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀκριβέστερον ἐν τῇ δευτέρᾳ καταλήξει εἴρηται. Ὁ νῦν δὲ σχηματιστέον ἐστὶ τὰ τῆς πρώτης κλίσεως. Δημοσθένης πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ δῆμος καὶ τοῦ σθένους.

De quinq; declinationibus contractorum nominum. Sectio sexta.

Nominum vt dictũ est, aliqua quidẽ simplicia & impassa vocantur quęcũq; ñ suscipiũt passionẽ cõtractionem dico & mixtionem. sed contracta, & patiẽtia quęcunq; passionem suscipiunt, horum autem aliqua vocantur paucipatientia q̃cũq; parisyllaba entia passionẽ ĩ oibus casibus suscipiũt. vt in oos, vtimens, de quibus dictũ est. Aliq̃ aũt paucipassa, & multipassa quæcũq; ĩparisyllaba entia in paucis vel pluribus casibus passionẽ suscipiũt. vt in ys & in us, de quibus dictum est præter hæc, sunt quæ imparisyllaba entia simpliciter contractionẽ & mixtionẽ suscipiũt & quasdã ꝓprietates, vnde & cõtracta peculiariter appellata sũt. Diuidit ãt ĩ multipassa quęcunq; in pluribus casibus contrahuntr, & paucipassa quæcũq; in paucis, horum vt cognitum est, quinq; flexus sunt, de quibus dicam incipiens a primo.

De prima declinatione contractorum.

Prima flexio multipassorum contractorum tres terminationes hẽt vnã in is masculinorũ & fœmininorũ & cõium nominũ. vt osthenes. hęc triremis. hic & hæc vetex. duas autem neutrorũ in es & ĩ os vt hic murus. In is propria a neutris in fine composita in ũs per cõmixtionẽ faciũt gtũm vt Demosthenes. Diogenes. Aristoteles. Polynices. Etiam in is ꝓpria composita a verbis vt Pollux. Aristophanes. Diomedes. Diopetes. Etiam a teneo vt Sociates. Hippocrates. Isocrates. Etiam in is cõia adiectiua bigenera neatrum in es habentia vt nobilis. pius vitiosus. Etiam quæ per eris, & iris & odis. Sed de his diligentius in secunda terminatione dictum est. Nunc autem formanda sunt quæ primę flexionis. hic demosthenes vnde deducitur? a populo & robore

Ἡ γενική· τοῦ Δημοσθένεος ἰωνικῶς, καὶ κράσει Δημοσθένους κοινῶς καὶ ἀττικῶς. τὸ γὰρ ε καὶ ο εἰς ου κιρνᾶται. Ἡ δοτική· τῷ Δημοσθένεϊ ἰωνικῶς ἀπὸ τῆς γενικῆς, τροπῇ τοῦ ος εἰς ι· καὶ κατὰ συναίρεσιν, Δημοσθένει. κοινῶς γὰρ τὸ ε καὶ ι εἰς ει δίφθογγον συναιρεῖται. τὸ δὲ παρὰ Πινδάρῳ ἐν ὕμνῳ Ἀγησιδάμου παρ᾽ ἀκλεῖ δίεκα, κατὰ τὴν συγκοπὴν ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ἀκλεέϊ. Ἡ αἰτιατική· τὸν Δημοσθένεα ἰωνικῶς ἀπὸ τῆς δοτικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς α, καὶ κράσει, Δημοσθένη, τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η ἐν τῇ ἑνικῇ αἰτιατικῇ κιρνᾶται. καὶ ἀττικῶς Δημοσθένην. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν εἰς ης κυρίων εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικήν, εἰς ην ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν, τὸν Δημοσθένην, τὸν Ἀριστοφάνην, τὸν Διομήδην λέγοντες. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθέτων διγενῶν, εἰς η μόνον· οἷον, τὸν δυστυχῆ. τὸν ἀληθῆ. Σημείωσαι δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ὅτε πρὸ τοῦ ε τῶν τοιούτων ἰωνικῶν αἰτιατικῶν εὑρίσκεται σύμφωνον, τότε μόνον ἡ κρᾶσις γίνεται εἰς η. οἷον, τὸν ἀληθέα, καὶ ἀληθῆ. τὸν ἀσεβέα, καὶ ἀσεβῆ. ὅτε δὲ εὑρίσκεται φωνῆεν, γίνεται ἡ κρᾶσις καὶ εἰς α. οἷον, τὸν ἀφυέα, καὶ ἀφυῆ, καὶ ἀφυᾶ, τὸν ὑγιέα, καὶ ὑγιῆ, καὶ ὑγιᾶ. τὸ δὲ πολλάκις ῥηθὲν ἐκεῖνο ὁμηρικὸν

Δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν,

ἀπὸ τοῦ δυσκλεέα κατὰ συγκοπὴν ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον. Ἡ κλητική· ὦ Δημόσθενες. τὰ γὰρ εἰς ης συγκείμενα κοινῶς, εἰς ες ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὦ Δημόσθενες. ὦ Διόμηδες. ὦ Ἀριστόφανες. καὶ τὰ μὲν κύρια καὶ ἐπίθετα βαρύτονα προπαροξύτονον ἔχουσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὦ Ἀριστότελες, ὦ μεγάκητες. τὰ δὲ ἐπίθετα ὀξύτονα, ὀξύτονον. οἷον, ὦ εὐσεβές, ὦ ἀσεβές. ὦ ἀληθές. οἱ ἀθηναῖοι δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ης κυρίων εἰς η ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὦ Δημοσθένη, ὦ Ἀριστοφάνη. ἐπὶ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένων, ὁμοίαν ποιοῦσι τῇ ὀνομαστικῇ. οἷον, ὦ Ἡρακλῆς. καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων σπανίως οἷον, ὦ ἀληθής. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ καὶ ἡ κλητική, ἀπὸ τῆς δοτικῆς κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς ε. τῷ Δημοσθένεϊ, τὼ Δημοσθένεε, ὦ Δημοσθένεε ἰωνικῶς, καὶ κατὰ κρᾶσιν κοινῶς, Δημοσθένη· τὰ γὰρ δύο εε ἐνταῦθα εἰς η κιρνῶνται. σπανιώτατα δὲ εἰς

Gtūs huius Demosthenis ionice, & mixtione sthenis communiter, & attice. nam e & o in u miscentur. Datiuus hi Demosthenes ionice a genitiuo mutatione os in i & per synerasin Demosthenes. cõiter. n. e & i in ei diphthongũ contrahunt. illud at apud Pindarum in hymno. agesidami apud gloriosam dircem per concisionem factum est, a glorioso. accusatiuus hunc Demosthenẽ ionice a datiuo mutatione iota in a & per mixtionẽ sthenẽ. Nã e & a in ita in singulari accusatiuo miscentur, & attice Demosthenẽ. nã attici in is propriis nes habentibus genitiuum, in in faciunt Actũm. hunc Demosthenem. hunc Aristophanem. hũc Diomedẽ dicẽtes. In adiectiuis bigñibus in ita solũ vt infortunatum uerum. nota autem & hoc, q quando ante e huiusmodi ionicorum actũm inuenitur cõsonãs, tunc solum mixtio fit in ita, vt verum & verum. pium & piũ. Quando aũt inuenitur cõsonans fit mixtio in ita & in a vt ingeniosum, & ingeniosum, & ingeniosum. sanum, & sanum. Sed sæpe dictum illud Homericum inglorium argos ire postquam multũ perdidi populum inglorio per concisionem factum est propter metrũ. Vtūs o Demosthenes. Nam in is contracta cõiter in es faciunt vocatiuum, vt o Demosthenes. o Diomedes. Aristophanes & propterea, & adiectiua grauisona propenacutum habent vocatiuum, vt Aristoteles ingens. Adiectiua autem acutisona, acutisonum, vt o pie o vere. hi Athenienses autem in is propriis in ita faciunt nominatiuum, vt o Demosthene. o Aristophane. In iis aũt, quæ a gloria cõponunt similẽ faciunt ntõ, vt o Hercules, & in adiectiuis similiter, vt o vere. Nominatiuus dualis, & vocatiuus a datiuo, mutatione iota in e, huic Demostheni hi Demosthenes o Demosthe. ionice, & per mixtionem cõiter thenes. nam duo e hic in ita miscentur. Rarissime autem in

ει δίφθογγον ὡς παρ' Αἰσχίνῃ τῷ σωκρατικῷ, τῷ πόλει ἀπὸ τοῦ πόλεε, καὶ ταρίχει ἀπὸ τοῦ ταρίχεε. Ἡ γενικὴ ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ ε εἰς οιν. οἷον, τὼ δημοσθένεε. τοῖν δημοσθενέοιν ἰωνικῶς, καὶ δημοσθενοῖν κοινῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς προσθέσει σ. τὼ δημοσθένεε, οἱ δημοσθένεες, ὦ δημοσθένεες ἰωνικῶς καὶ κράσει δημοσθένεις. τὰ γὰρ δύο εε ἐνταῦθα εἰς ει δίφθογγον κιρνᾶται. Τὸ δὲ τοῦ Κοΐντου ἐν τῷ δεκάτῳ Ἀκλέες ἐξόμεθ' οἱ ἐπεὶ οὐδενὸς ἔασεται αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ ἀκλέες ἐγένετο κατὰ συγκοπὴν διὰ τὸ μέτρον. Ἡ γενικὴ, τῶν δημοσθενέων, καὶ κράσει δημοσθενῶν. Ἡ δοτικὴ, τοῖς δημοσθένεσιν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς προσθέσει τοῦ σ. καὶ ἰωνικῶς δημοσθενέεσιν. Ἡ αἰτιατικὴ, ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς ἑνικῆς, προσθέσει σ. δημοσθένεας, τοὺς δημοσθένεας. ἢ ἄμεινον ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ε εἰς α. ὅθεν καὶ τὸ συνῃρημένον δημοσθένεις διὰ τῆς ει διφθόγγου. εἰ γὰρ ἐκεῖθεν ἐγένετο, ἐγράφετο ἂν διὰ τοῦ η, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ε καὶ α εἰς η κιρνᾶται. Σημειωτέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἀθηναῖοι, ὡς γέγραπται, ἐπὶ τῶν εἰς ης κυρίων καὶ ἐπιθέτων ἀπὸ τοῦ ἔτος, συντεθειμένων ἐποίουν ὀνομαστικὴν πληθυντικὴν εἰς αι, καὶ εἰς ας αἰτιατικήν. οἷον, οἱ ἀριστοφάναι, τοὺς ἀριστοφάνας. οἱ δημοσθέναι, τοὺς δημοσθένας. οἱ ἑπταέται. τοὺς ἑπταέτας. οἱ δωδεκαέται, τοὺς δωδεκαέτας. καὶ εἰ τὰ δὲ θηλυκὰ καὶ κοινὰ σχηματίζεις τούτῳ τῷ (?) καὶ τὰ εἰς ες δίχα περὶ δὲ τῶν εἰς ος ἰωνικῶς λεκτέον, ἀφ' ὧν καὶ τὰ εἰς ες κοινῶς, καὶ ἔσαι. Τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος ἰωνικῶς, καὶ τείχους κοινῶς, καὶ τοῦ τείχευς δωρικῶς, ὥσπερ ἐρέβευς ἀντὶ ἐρέβους παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ θ τῆς ἰλιάδος, Ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ ἐξ ἀΐδαο. Τῷ τείχεϊ, καὶ τείχει. τὸ δ' ἄρσεν ἐν πέει, ἀπὸ τοῦ τὸ πέος, πέεος, πέεϊ, καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, πῆι. Τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος. τὼ τείχεε, καὶ κράσει τείχη διὰ τοῦ η. τὸ δὲ ταρίχη παρὰ τῷ ποιητῇ ἀπὸ τοῦ ταρίχεε ἀρχαῖον. τὸ δὲ πολλάκις καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ Ὀλυμφανην (?), καὶ παρ' Ὀρφεῖ ἐν ἀργοναυτικοῖς, Κῶμα δ' ἄφαρ κατέμαρψε πελωρίου ἄχρι δράκοντος, ἀπὸ τοῦ ἰλιάδος (?) τοῦ ὄαρεε κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένετο. τὸ ἴαλος μὲν,

ei diphthongũ, vt apud æschinem socraticũ hæ vrbes ab vrbibus. & salsamenta a salsamentis. genitiuus a ntō mutatione e in in, vt huic demostheni, horum demosthenũ ionice, & demosthe. cõmuniter. Ntũs pluralis, & vocatiuus a nominatiuo duali appositione s, hi demosthenes. hi demosthenes o demost. ionice & mixtione demosthenes. Nã duo ee hic in ei diphthõgum miscẽtur. Illud ãt Cointi in x. inglorii sedentes, postquam non robur erit ipsorum, ab inglorii factũ ẽ p cõcisionẽ propter metrũ. Genitiuus horũ demohstenũ & mixtione demosthenũ. datiuus his demosthenibus, a datiuo appositione s, & ionice demosthenibus. Accusatiuus a ntō singulari appositione s, demosthenẽ demosthenes, vel melius, a nominatiuo plurali mutatione e in a, vnde & contractum demosthenes per ei diphthongum. si enim illinc esset, scriberetur per ita. quoniam e & a in ita miscentur. notabis autẽ & hoc, ꝙ antiqui athenienses vt scriptum est in in is propriis & adiectiuis ab anno compositis faciebant nominatiuum pluralem in ai, & in as accusatiuum, vt hi Aristophanæ hos aristophanas. hi demosthenę hos demosthenas hi septẽnes hos septẽnes, hi duodecẽnes, hos duodecẽnes. fœminina aũt, & communia formabis hac regula. de in os nũc dicendũ, a quibus & quę in es manifesta erũt. Hic murus huius ri Ionice & muri cõmuniter & muri dorice, sicut crebi, pro erebi apud poetam in octauo iliadis, ex erebo ducẽtẽ canẽ misero ex iferno huic muro, & ro illud iuenit i specu a speculũca speluncæ cæ cæ. & mixtione duo ee i ita speluncæ hũc murũ, o mure. hi muri, et mixtione muri per ita. sed salsamẽta a salsamenta antiquum. illud sæpe & apud poetam oculos lucidos, & apud orpheum in argonauticis. Somnus aũc cito occupauit magni oculos draconis, ab oculi per abscisionem factũ ẽ. hic oculus enim huius li.

καὶ ὁ ὄασος, τοῦ ὀασοῦ. Τοῖν τειχέοιν, καὶ τυχοῖν. ὦ τάχεε, καὶ τείχη. τὰ τείχεα, καὶ τείχη. τὸ δὲ ἐν ἀργοναυτικοῖς τοῦ Ὀρφέως, Οὔρεα προλιποῦσαι, ἀπὸ τοῦ οὔρεα κατ' ἔκτασιν ἐγένετο. Σημειωτέον δὲ τὰ χρέα κατὰ συγκοπὴν, ἀπὸ τοῦ χρέεα. καὶ τὰ κλέα, ἀπὸ τοῦ κλέεα. ὅθεν καὶ τὸ α βραχύ ἐστιν ὡς φαίνεται ἀπὸ τῶν ἐπῶν. ὁ γοῦν ποιητὴς πολλάκις καὶ ἐν τῇ τῆς ἰλιάδος, Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε ἄρα κλέα ἀνδρῶν. τὸ μὲν α βραχὺ, τρίτη ὂν τοῦ δακτύλου. τούτῳ ὁμοίως καὶ Ἀπολλώνιος ὁ κληθεὶς μὲν ῥόδιος, ἀλεξανδρεὺς δὲ ὢν, ἀρχόμενος τῶν ἀργοναυτικῶν οὕτω φησὶν, Ἀρχόμενος σέο φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν. Τῶν τειχέων, καὶ τειχῶν. τοῖς τείχεσι κοινῶς καὶ τειχέεσιν ἰωνικῶς, ἀπὸ τῆς γενικῆς ἑνικῆς, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ προσθέσει σι. προστίθεται δὲ ι καὶ φ ταῖς τοιαύταις δοτικαῖς. οἷον, ὄρεσφιν, ἀντὶ ὄρεσι. καὶ στήθεσφιν, ἀντὶ στήθεσι. καὶ ὄχεσφιν, ἀντὶ ὄχεσιν, ὥς φησι Δίδυμος. ὁ δὲ Τρύφων ἐν ποιμένι, λέγει μὴ εἶναι δοτικὰς, ἀλλὰ γενικὰς ἑνικάς. τὸ γὰρ Κατ' ὄρεσφιν, ἀντὶ ἀπὸ τοῦ ὄρεος. καὶ τὸ ὄχεσφιν, ἐκ τοῦ ὄχεος. ὁμοίως τίθεται καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις τισὶ. καὶ περὶ μὲν τούτων, ἅλις. Ἐπειδὴ δὲ τὰ εἰς κης κύρια ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένα ἰδίαν τινὰ ἔλαχον κλίσιν, λεκτέον καὶ ἂν εἴη καὶ περὶ αὐτῶν, ὧν παράδειγμα ὁ ἀνδρεῖος Ἡρακλῆς ἔσται.

Περὶ τῶν εἰς κης ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένων.

Τὰ εἰς σύνθετα ἀπὸ τοῦ κλέος, εἰ μὲν ὦσιν ἐπίθετα, μίαν κλίσιν ἐντελῆ ἔχουσιν. οἷον, ὁ ἀκλεὴς, τοῦ ἀκλεέος, καὶ ἀκλεοῦς. εἰ δὲ ὦσι κύρια, μίαν μὲν ἐντελῆ, καὶ ἑτέραν συνῃρημένην οὕτω.

Κλίσις ἐντελής.

Ὁ ἡρακλέης παρὰ ποιηταῖς καὶ παρὰ τῷ ἀρχαιοτάτῳ Ὀρφεῖ ἐν ἀργοναυτικοῖς, Ἡρακλέης δ' ἐπάγετ' ἂν ὑλάοντας ἐναύλους. Ἡ γενικὴ, τοῦ ἡρακλέεος, ὡς παρ' αὐτῷ, Σὺν δέ οἱ ἦλθ' ἑτάρος ἡρακλέος θείοιο. καὶ κράσει δὲ τῶν δύο εε εἰς η, ἡρακλῆος, ὡς παρ' αὐτῷ, Πρῶτα δ' ὁ δ' ἀ, Καί ἔκτοθ' βίην ἡρακλῆος θείοιο καὶ ἡρακλέηος, ὡς παρ' αὐτῷ,

& hic oculus h⁹ culi. horum murorum & orum. o muri & muri. hi muri & muri. illud autem in argonauticis Orphei mõtes relinquentes a mótes per productionem factum est. Notabis vero debita p concisionẽ a debita. & gloriæ a gloriæ. vnde & a breue est, vt uidetur a carminibus. Nam poeta sæpe & in nono iliadis. huic ipse aium delectabat, canebat vero glorias virorũ. item a breue tertia ens dactyli huic similiter & Apollonius vocatus Rhodius, alexandrin⁹ autem ens incipiens Argonautica sic ait, incipiens te phœbe antiquorum glorias virorum. horũ mororũ & murorũ. his muris communiter, & ris ionice. a genitiuo singulari mutatione. o in e & appositione si, apponit vero iota & phi huiusmodi datiuis, vt mõtibus p tibus & pectorib⁹ p pectoribus, & currib⁹ p curribus, vt ait Didymus, sed Tryphon cõtradicẽs dicit nõ esse dtũm, sed genitiuos singulares. nam a monte pro a monte, & a curru, ex curru. similiter ponitur & in aliis casibus, & de his quidem satis, quia vero in is propria a gloria cõposita ppriá quádã sortita sunt declinationẽ dicẽdũ est & de iis, quorũ exẽplũ virilis Hercules erit.

De in is a gloria compositis.

In is cõposita a gloria si sint adiectiua vnã declinationẽ perfectã habent, vt gloriosus osi. & gloriosi, sed si sint propria vná perfectá, & aliam contractam sic.

Declinatio perfecta.

Hic Hercules apud poetas, & apd antiqſſimũ orpheũ in argonauticis. Hercules vero festinabat per syluosa stabula. genitiuus Herculis, vt apud eundem. cũ ipm vero venit amicus herculis diuini & mixtione duo ee in ita herculis, vt apud eundẽ, primũ qdẽ noui um herculis diui & herculis, vt apud eundem, & tũc

ἡρακλέηος ἔχον πόθον. καὶ ἡρακλέους. Ἡ δοτικὴ τῷ ἡρακλέεϊ, καὶ ἡρακλεῖ, καὶ ἡρακλῆϊ. Ἡ αἰτιατικὴ, τὸν ἡρακλέεα, καὶ ἡρακλέα, καὶ ἡρακλέη, καὶ ἡρακλῆ, καὶ ἡρακλέην, καὶ ἡρακλῆα. Ἡ κλητικὴ ὦ ἡράκλεες κοινῶς, καὶ ἥρακλεις κατὰ συναίρεσιν, καὶ ἥρακλες κατὰ ἀποκοπὴν, ἀπὸ τοῦ ἡράκλεες. καὶ ἡρακλέη ἀττικῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ, τὼ ἡρακλέεε, καὶ ἡρακλέε, καὶ ἡρακλέη, καὶ ἡρακλῆ. Ἡ γενικὴ δυϊκὴ, τοῖν ἡρακλεέοιν, καὶ ἡρακλέοιν, καὶ ἡρακλήοιν, καὶ ἡρακλοῖν. Ἡ κλητικὴ ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, οἱ ἡρακλέεες, καὶ ἡρακλέεις, καὶ ἡρακλῆες. Ἡ γενικὴ, τῶν ἡρακλεέων, καὶ ἡρακλέων καὶ ἡρακλήων. Ἡ δοτικὴ, τοῖς ἡρακλέεσι. καὶ ἡρακλῆσιν. Ἡ αἰτιατικὴ, τοὺς ἡρακλέεας, καὶ ἡρακλέεις, καὶ ἡρακλῆας, καὶ ἡρακλᾶς. Ἡ κλητικὴ ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. καὶ ἡ μὲν ἐντελὴς κλίσις, αὕτη. ἡ δὲ συνῃρημένη, ἥδε.

Κλίσις συνῃρημένη.

Ὁ ἡρακλῆς. τοῦ ἡρακλέος, καὶ ἡρακλοῦς. τῷ ἡρακλέϊ, καὶ ἡρακλεῖ. καὶ τὸν ἡρακλέα, καὶ ἡρακλῆ, καὶ ἡρακλῆν. ὦ ἡρακλῆς, ὦ ἡρακλῆ. Τὼ ἡρακλέε, καὶ ἡρακλῆ. τοῖν ἡρακλέοιν, καὶ ἡρακλοῖν. ὦ ἡρακλέε, καὶ ὦ ἡρακλῆ. Οἱ ἡρακλέες, καὶ ἡρακλεῖς, καὶ ἀττικῶς ἡρακλᾶς. Τῶν ἡρακλέων, καὶ ἡρακλῶν. τοῖς ἡρακλέσι. τοὺς ἡρακλέας, καὶ ἡρακλεῖς, καὶ ἡρακλᾶς ἀττικῶς. ὦ ἡρακλέες, καὶ ὦ ἡρακλεῖς. σὺ δὲ ἐντοριικῶς οὕτω κλινεῖς. Ὁ ἡρακλῆς. τοῦ ἡρακλέους. τῷ ἡρακλεῖ. τὸν ἡρακλέα. ὦ ἡράκλεις. ὁμοίως καὶ ὁ θεμιστοκλῆς. τοῦ θεμιστοκλέους. τῷ θεμιστοκλεῖ. τὸν θεμιστοκλέα. καὶ ὁ περικλῆς. τοῦ περικλέους. τῷ περικλεῖ. τὸν περικλέα.

Περὶ τῆς δευτέρας κλίσεως τῶν πολυπαθῶν.

Ἡ δευτέρα κλίσις τῶν πολυπαθῶν συνῃρημένων ὀνομάτων, καὶ ἰδιώματα ἐχόντων, δύο καταλήξεις ἔχει, εἰς ις, ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν ὀνομάτων, καὶ εἰς ι οὐδετέρων. οἷον, ὁ ὄφις. ἡ πόλις. ὁ καὶ ἡ φιλόπολις. τὸ σίναπι. Ἡ ὀνομαστικὴ ὁ ὄφις. Ἡ γενικὴ, τοῦ ὄφεως. τὰ γὰρ εἰς ις προσηγορικὰ

Herculis habebāt desyderiū & herculis dtūs herculi, & herculi. accusatiuus herculem & herculem, & herculem, & herculē, & herculem, & herculem. Vtūs o hercules cōiter & hercules per contractionem, & hercules per abscisionem. ab hercules, & hercules attice. Nominatiuus dualis hi hercules, & hercules. & hercules. & cules. gtūs dualis. horum herculum, & herculum, & herculum & culū. Vocatiuus similiter nominatiuo. Nominatiu⁹ pluralis hi hercules, & hercules & hercules. Gtūs horū herculū. & herculū. & herculum. Datiuus his herculibus, & herculibus. Accusatiuus, hos hercules, & hercules, & hercules, & hercules. Vocatiuus similiter nominatiuo, & perfecta declinatio hæc contracta vero hęc.

Declinatio contracta.

Hic hercules. h⁹ herculis. & lis. huic herculi. & li. hunc herculem, & herculem, & herculē. o hercules & o hercules. hi hercules, & les. horum herculum, & lum. o hercules & o hercules. hi hercules, & cules, & attice hercules horum herculū, & herculū. his herculibus. hos hercules, & hercules attice. o hercules. & o hercules. tu autem oratorie sic flectes. hic hercules. h⁹ herculis, huic herculi. hūc culē o cules. similiter & hic Themistocles h⁹ themistoclis. huic themistocli. hunc stoclem, & hic Pericles. huius periclis. huic pericli. hunc periclem.

De secunda flexione multipatientium.

Secunda flexio multipatientiū contractorū noium, & proprietates hñtium duas terminationes hēt in is masculinorū & fœmininorū, & cōmuniū noium, & in i neutrorū, vt serpens. vrbs. amator vrbis sinapi nominatiuus hic serpens. gtūs huius serpentis. nam in is appellatiua

βραχυκατάληκτα, μὴ ὄντα παρώνυμα, μὴ δικατάληκτα, εἰς ος καθαρὸν ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὄφις, ὄφιος. μάντις, μάντιος. πόσις, πόσιος. καὶ ὄφεος ἰωνικῶς ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. καὶ ὄφεως ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ, κατ᾽ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. ὅθεν καὶ προπαροξύνεται. Ἡ δοτική, τῷ ὄφιϊ κοινῶς. καὶ κράσει τῶν δύο ιι βραχέων εἰς ἓν μακρόν, ὄφι. καὶ ὄφεϊ ἰωνικῶς, καὶ ὄφει κατὰ συναίρεσιν κοινῶς καὶ ἀττικῶς. Ἡ αἰτιατική, τὸν ὄφιν μόνον κοινῶς. ὅτε γὰρ ἡ γενικὴ μόνον εἰς ος, τότε καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ιν. Ἡ κλητική, ὦ ὄφι κοινῶς, καὶ ὦ ὄφις ἀττικῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκή, τὼ ὄφιε κοινῶς, καὶ ὄφεε ἰωνικῶς, καὶ ὄφη κατὰ κρᾶσιν, ὥσπερ δημοσθένεε, δημοσθένη, εἰ καὶ ἔνιοι οὐ παραδέχονται. Ἡ γενική τοῖν ὀφίοιν κοινῶς, καὶ ὀφέοιν ἰωνικῶς, καὶ ὀφέων ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ, κατ᾽ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ὑπογεγραμμένου καὶ τοῦ ι. προπαροξύνεται δὲ ἔθει ἀττικῷ. Ἡ κλητική, ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντική, οἱ ὄφιες κοινῶς. καὶ κράσει τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρόν, ὄφις. καὶ ὄφεες ἰωνικῶς, καὶ ὄφεις κατὰ κρᾶσιν. Ἡ γενική, τῶν ὀφίων κοινῶς καὶ ὀφέων ἰωνικῶς, καὶ ὄφεων ἀττικῶς ἀσυναιρέτως. τῆς γὰρ γενικῆς ἑνικῆς ἀσυναιρέτου οὔσης ἀσυναίρετος καὶ ἡ γενικὴ δυϊκὴ καὶ πληθυντικὴ τυγχάνει. ἑνικῆς δὲ συναιρουμένης, καὶ αὗται συναιροῦνται. Ἡ δοτική, τοῖς ὄφισι κοινῶς, καὶ ὄφεσιν ἰωνικῶς. Ἡ αἰτιατική, τοὺς ὄφιας, καὶ κράσει τοῦ ι καὶ α εἰς ι μακρόν, ὄφις. καὶ ὄφεας ἰωνικῶς, καὶ ὄφεις κατὰ κρᾶσιν. Ἡ κλητική, ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. Καὶ περὶ μὲν τούτων ἅλις. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις διαφόρως τῆς αὐτῆς κλίσεως οὖσα λέγεται παρὰ ποιηταῖς, διαφοράς τινας ἔχουσα, λέξω καὶ περὶ αὐτῆς μετὰ τῶν ἀξιωμάτων τῶν ποιητῶν, ἵνα μὴ δόξω τοῖς ἀμαθέσιν ὀνείρατα διηγεῖσθαι. Ἡ πόλις. τῆς πόλιος κοινῶς, καὶ πόλεος ἰωνικῶς, καὶ πόλεως ἀττικῶς, καὶ πόληος παρὰ ποιηταῖς, ὥς φασιν οἱ πολλοί, ἀπὸ τῆς πόλιος τοῦ ι εἰς η αἰολικῶς, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεος κατ᾽ ἔκτασιν. τοῦτο δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἄλλοις, καὶ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ ἐν ἀργοναυτικοῖς

in breuē desinētia nō ēt denõatiua, nec dupliciter desi nēta in os purū faciūt gtūm, vt serpēs entis uates uatis maritus mariti. & serpentis ionice a cōi mutatione , i i e & serpentis attice ab ionico per productionem o in ω. vnde & propenacuitur. datiuus huic serpenti cōiter & mixtione duorū ii breuium , in vnū longū, serpēti & ionice, & serpenti per contractionem cōiter & attice. actūs hunc serpentē solū cōiter. quādo.n. genitiu⁹ solū in os, tūc & accusatiuus in n. Vocatiuus o serpēs cōiter, & serpens attice. Ntūs dualis hi serpentes cōmuniter & entes ionice, & serpentes per mixtionem sicut demosthenes. & si quidem non admittunt. genitiuus horū serpentū cōiter & serpentū ionice & pentū attice ab ionico per productionem o in ω. subscripto, & i. propenacuitur autem more attico. Vocatiuus similis nominatiuo. nominatiuus pluralis hi serpētes cōiter, & mixtione i, & e , i i longū, serpentes, & tes ionice, & tes per mixtionem. Genitiuus horum serpentum cōmuniter, & pentum ionice, & pentū attice incontracte. nam genitiuo singulari incontracto ente, incontractus & genitiuus dualis & pluralis est, illo autem contracto, & hi contrahuntur. Datiuus his serpentibus cōmuniter, & serpentibus ionice. accūs hos serpentes, & mixtiōe i & a in i longum, serpētes, & pētes ionice, & serpentes per mixtionem. Vocatiuus similis nominatiuo. Et de his satis. Quoniam autem vrbs huius flexionis ens inuenitur apud poetas differentias quasdam habens , dicam & de ipsa cum approbationibus poetarū ne videar in doctis, insomnia narrare. hæc vrbs h⁹ vrbis cōmuniter, & vrbis ionice, & vrbis attice & vrbis apud poetas , vt dicunt antiqui ab vrbe mutatione i in ita æolice. non a genitiuo vrbis per productionem. hoc autem sæpe inuenies apud alios , & apud orpheum in argonauticis.

Ἄψυρτος δ' ἀπάνευθεν δόμους ναίεσκε πόληος. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ α τῆς ὀδυσσείας, Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος. καὶ πόλιος δωρικῶς, οἶμαι ὡς παρὰ Θεόγνιδι τῷ μεγαρεῖ ἐν γνωμολογίαις, Τῆς δὲ πόλιος ἵνα σοι λαχεῖν ἐν ἀφροσύνῃ. καὶ πάλιν, Εὕδομεν, φυλακὴ δὲ πόλιος φυλάξει μελήσει. Τῇ πόλιϊ, καὶ πόλι. καὶ πόλεϊ, καὶ πόλει, καὶ πόληϊ καθ' ὁμοιότητα τῆς πόληος. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος, Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα, πόληΐ τε παντί τε δήμῳ. ἔνιοι μέντοι ἀγνοοῦντες τὰ μέτρα, καὶ τὰ παλαιὰ χορεῖα ποιοῦντες, πόλιϊ γράφουσι διὰ τοῦ ι, τὰ τοῦ ὁμήρου ἐσφαλμένα νομίζοντες. ἀλλὰ πῶς μετρήσουσι τὰ τοῦ ἐκτικωτάτου Κοΐντου ἔπη, ἐν οἷς εὕρηται ἐν τῷ πάχιστον πόληϊ. ὁ γὰρ ἕκτος, ἢ σπονδεῖος, ἢ τροχαῖος. οὐδὲ τὸ πάθος τὸ καλούμενον μείουρον ἐνταῦθα εἶναι δύναται, ὡς ἐν τῷ, Τρῶες δ' ἐῤῥίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν. ὁ δὲ Κόϊντος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως οὕτω φησί, Τῇ μὲν γὰρ τέκνα καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληϊ. καὶ πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ, Ἡ αἰπεινή φθίσθαι ὅμως ἤμελλε παρὰ πριάμοιο πόληϊ. Ἡ αἰπεινὴ τὴν πόλιν κοινῶς, καὶ πόληα πολλάκις εὗρον παρὰ τῷ Κοΐντῳ. ἠδὲ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, κεῖνον ὅτ' ἀμφὶ πόληα ποδώκεες ἦγον ἵπποι. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ, Ἐς πριάμοιο πόληα. διέπραθε δ' ὄλβιον ἄστυ. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, Ὡς οἵγ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ πριάμοιο πόληα ἔτι, Εἰ μὴ πεπταμένῃσι πύλῃς ἐπέχυντο πόληα ἔχει καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν ἀσπίδι, ὃς θήβης κρήδεμνον ἐρύεται τε πόληα. ἡ δὲ ποίησις τοῦ ὁμηρικωτάτου Κοΐντου ἤδη πολλοῦ χρόνου πᾶσιν ἄγνωστος ἦν, καὶ οἷον ἠφανισμένη. ὁ δὲ θεοσεβέστατος Βησσαρίων ὁ νικαίας, καρδινάλις θουσκουλάνος, ὁ ἱερεὺς ἀγχιλὸς, καὶ ὄντως σοφὸς, καὶ ἵν' ὁμηρικῶς εἴπω, ἀπολλών τε, ἄλλα τε πλεῖστα ἐρήμων. καὶ ταύτην ἐξ ἀπουλίας ἐκ τῆς εὑρὼν ἤν καὶ αὐτὸς, τοῖς βουλομένοις μετέδωκεν. ἦν καὶ κτησάμενος, πάλαι μὲν ἐπίθουν, νῦν δὲ ἀγαθῇ τύχῃ δημοσίως ἐκχυνόσουμαι μετὰ τὰ ἀργοναυτικὰ τοῦ σοφοῦ ὀρφέως. ἃ δὴ πάλαι καταμεληθέντα, μόλις ποτὲ αὐτὸς ἐν μεδιολάνῳ ἀρῶν σεσηπότα, ἐκγράψας τε, καὶ τοῖς ἄλλοις μεταδοὺς,

Asyrtus autẽ seorsum domos habitabat vrbis, & apud poetam in primo Odysseæ. nauis autem mihi hæc ste‑tit in agro procul ab urbe, & vrbis dorice puto, vt apud Thognidem megarensem in sententiloquis, vrbis aũt vt tibi populi in lætitia, & rursus. dormimus. custodia autem urbis custodibus curę erit. huic urbi, & vrbi, & vrbi, & vrbi ad similitudinem vrbis. vnde & poeta in tertio iliadis, patriq; tuo magnũ damnũ, urbiq; omniq; populo. Quidam autem ignorantes metra, uel in breuẽ facientes vrbi scribunt per i, antiqua errata existimantes, sed quomodo scandent homeri‑cissimi Cointi carmina, in quibus inuenitur in sexto vrbi. nam sextus, vel spõdeus vel trochæus. nõ ẽt rara passio vocata minutio caudæ hic esse videtur, vt in eo, Troiani aũt stupuerunt vbi viderũt macu‑losum serpentẽ. Cointus in primo suæ poesis sic inquit. hunc. n. filii & viri circum vrbem, & rursus in tertio. mori tamen debebat apud priami vrbem. Accusatiuus hanc vrbem cõiter, & vrbẽ sæpe inueni apud Cointũ, & in primo Illum cũ circũ vrbẽ uelocipedes traxerunt equi, & in tertio. Ad priami vrbem. ast autem diues vrbs. & iterum in eodem sicut hi ex bello ad priami vrbem. Etiam. nisi apertis portis influxerũt in ciuitatẽ, & apud Hesiodum in scuto q thebes cacumen habet, tutaturq; vrbem. Poesis autem homericissimi Cointi iã multo tẽpore oibus ignota fuit, & tanq̃ extincta. sed ꝓpius Bessariõ Niceas Cardinalis Thusculani, ille sane q̃ bonus, & vere doctus, &, vt homerice dixerim, similis deo vir, aliaq; plurima in nos, & hanc ex Apulia cum attulisset volentibus tradidit, quam & ipse olim desyderabam, nunc autem feliciter possidens publice legam post Argonautica docti Orphei, quæ olim neglecta vix quondam ipse in Mediolano inueniens oblita, exscribensq;, & aliis tradens

δημοσίως ἀναγινώσκω, πολλῶν καὶ λογίων νέων φοιτώντων· καὶ νῦν ἐς τὰ ἔσχατα τῶν δυστυχῶν ἑλλήνων ἀνεβίω ὁ ἡγούμενος ἐκεῖνος Ὀρφεύς. ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανέλθω. Ἡ κλητικὴ, τὰ ὦ πόλι κοινῶς, καὶ ὦ πόλις ἀττικῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ, τὼ πόλιε, καὶ πόλεε, καὶ πόληε κατὰ τὸ εἰωθός. τὸ δὲ παρὰ Αἰσχίνῃ τῷ σωκρατικῷ τούτω τὼ πόλει, ἀρχαῖον· καὶ πόληε. ταῖν πολίοιν, καὶ πολέοιν, καὶ πολήοιν. Ἡ κλητικὴ, ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, αἱ πόλιες, καὶ πόλις, καὶ πόλεες, καὶ πόλεις, καὶ πόληες. ὅθεν καὶ ὁ Ὀρφεὺς ἐν ἀργοναυτικοῖς· Πορθμίδος ἐκ γλαφυρῆς σχεδόθεν δέ οἱ εἰσὶ πόληες. ἡ γενικὴ, τῶν πολίων, καὶ πολέων, καὶ πόλεων, καὶ πολήων. ὅθεν καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητὴς, ἢ ὀρέων ἢ πέζαν ὑποξύουσα πολήων. Ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι, καὶ πόλησι. Τὰς πόλις, καὶ πόλιας, καὶ πόλεας, καὶ πόλεις, καὶ πόληας. ὅθεν καὶ τὸ ὀρφικὸν· Μέμφιν ἐς ἠγαθέην πελάσας, ἱεράς τε πόληας. καὶ ἡ κλητικὴ ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. Τὸ σίνηπι. τοῦ σινήπιος κοινῶς, καὶ σινήπεος ἰωνικῶς, καὶ σινήπεως ἀττικῶς. τῷ σινήπιι, καὶ σινήπι, καὶ σινήπεϊ, καὶ σινήπει. τὸ σίνηπι. ὦ σίνηπι. καὶ τἆλλα ὁμοίως τοῖς ἄνωθεν, φυλαττομένων τῶν καταλήξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων. οἷον τὰ σινήπια, καὶ σινήπη, καὶ σινήπεα, καὶ σινήπη. τῶν σινηπίων, καὶ σινηπέων, καὶ σινήπεων. τοῖς σινήπισι, καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια, καὶ σινήπη, καὶ σινήπεα, καὶ σινήπη. εὕρηται δὲ καὶ τὸ κόμμι, τοῦ κόμμιδος, ὡς τὸ σεσημειωμένον παρὰ τῷ ἀκροβούλῳ, τὸν πλακοῦντα κόμμιδι οὐ μέλιτι δεῖ, καὶ κόμμει. Ἔτι καὶ τὸ πέπερι, τοῦ πεπέριδος. καὶ τὸ κιννάβαρι, καὶ ἡ κιννάβαρις. τὸ σίμμι, καὶ ἡ σίμμις. ὅθεν καὶ τὸ λεγόμενον ἐκεῖνο ἔπος, καὶ τὴν μέλαιναν σίμμιν ὀμματογράφον.

Περὶ τῆς τρίτης κλίσεως.

Ἡ τρίτη κλίσις τῶν ὀλιγοπαθῶν μίαν κατάληξιν εἰς ευς ἔχει ἀρσενικῶν ὀνομάτων. οἷον, βασιλεύς. τυδεύς. ζεὺς, διὸς, διῒ, δία, ὦ ζεῦ ἑτερόκλιτον, ἀπὸ τοῦ διὸς καὶ διὸς ἀρχαῖος. καὶ ζὴς, τοῦ ζηός. καὶ ὁ ζὴν, τοῦ ζηνὸς παρὰ ποιηταῖς. ὁ γονεὺς δὲ, καὶ ὁ τοκεὺς καὶ τὰ ὅμοια, μετὰ

publice lego multis, & eruditis iuuenib⁹ proficiscētibus, & nūc in multis infeliciū græcorum reuiuixit incognit⁹ ille Orpheus, sed ad propositum redeo. Vocatiuus o urbs cōiter, & o urbs attice. Ntūs dualis. hæ vrbes & bes, & bes sm cōsuetudinē. illud āt apud Aeschynē socraticum huic vrbi, antiquū. & vrbes. harū vrbium, & vrbium & vrbium. Vocatiuus similis nominatiuo. Ntūs pluralis hæ vrbes & vrbes, & vrbes. & vrbes. & vrbes, vnde & Orpheus in argonauticis. cymba ex caua quasi autem ei sunt vrbes. Gtūs harum vrbium & vrbium, & vrbiū, & vrbiū. vnde & Dionysius enarrator vel montium vel radicem radens vrbium. his vrbibus, & vrbibus, & vrbibus. has vrbes, & vrbes & vrbes, & vrbes, & vrbes. vnde & illud Orphicum. Memphim ad admirandā propinquans sacrasq; vrbes. Vtūs similis nominatiuo, hoc sinapi h⁹ sinapis cōiter & sinapis ionice, & sinapis attice. huic sinapi, & sinapi, & sinapi, & sinapi. hoc sinapi, o sinapi, & alia similiter superioribus seruantibus terminationibus neutrorum totium, vt hæc sinapia, & sinapia, & sinapia, & sinapia Horum sinapium, & sinapium, & sinapiū. his sinapibus, & sinapib⁹. hęc sinapia, & sinapia, & sinapia, & sinapia. Inuentū est aūt & hoc gummi, h⁹ gummi. sicut notatū apud Acrobylum placentā gummi non melle exornabat. etiam & hoc piper huius piperis. & hoc cinnabari & hęc cinnabaris. hoc stimmi & hæc stimmis, vnde & dictus ille versus & nigram stimmim oculiscribam.

De tertia flexione.

Tertia flexio paucipatientū unā terminationē in eus habet masculinorum nominum, vt rex tydeus. iuppiter iouis ioui iouem, iuppiter diuersi clinium a iuppiter & iouis antiquum, & iuppiter iouis, & iuppiter iouis apud poetas. hic parens autem & parens, & similia cum

ἀρσενικοῦ μόνου ἄρθρου λεγόμενα, ἀμφότερον, καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα σημαίνουσιν. οἷον, τοὺς γονεῖς. τοὺς τοκέας. κοινῶς δὲ τὰ εἰς ας ὀξύνονται. οἷον, ἀχιλλεύς. πηλεύς. αἰολικῶς δὲ, βαρύνονται ἀχίλλευς. πήλευς. ἡ ὀνομαστικὴ, ὁ βασιλεύς. ἡ γενικὴ, τοῦ βασιλέος κοινῶς, καὶ βασιλέως ἀττικῶς κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω μέγα, καὶ βασιλῆος ἰωνικῶς, καὶ βασιλέος δωρικῶς, ὥσπερ ὀδυσσεὺς λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀντὶ τοῦ ὀδυσσέως. Σημειώσαι δὲ ὅτι τὰ εἰς ας, διαφόρως κλίνονται. οἷον, ὁ ἀχιλλεὺς τοῦ ἀχιλλέος κοινῶς, καὶ ἀχιλλέως ἀττικῶς, καὶ ἀχιλλῆος κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἴωνας, καὶ ἀχιλλεῖος παρὰ τοῖς νεωτέροις, καὶ ἀχίλληος προπαροξυτόνως κατὰ τοὺς παλαιοὺς αἰολεῖς, καὶ ἀχίλλειος παρὰ τοῖς νεωτέροις, καὶ ἀχιλλίος βοιωτικῶς, ὥσπερ ζεὺς, διός. καὶ δωρικῶς καὶ ἰωνικῶς, ἀχιλλεῦς περισπωμένως. ἀχίλλας δὲ βαρυτόνως, αἰολικῶς. Ἐπὶ τὰ εἰς ας ἀποβάλλουσι τὸ υ ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, βασιλεὺς βασιλέος. τυδεὺς, τυδέος. ἐξαιρεῖται ὁ ἄρης. τοῦ ἄρεος. τῷ ἄρεϊ. τὸν ἄρεα αἰολικῶς. Ἐπὶ τὰ εἰς ας μὴ καθαρὸν ἐν τῇ γενικῇ οὐ συναιροῦνται. οἷον, βασιλέως. ἀχιλλέως. καθαροῦ δὲ ὄντος συναιροῦνται ἔσθ' ἀττικῶς. οἷον, ἐρετριεὺς, ἐρετριέως, ἐρετριῶς. πειραιεὺς, πειραιέως, πειραιῶς. στειριεὺς, στειριέως, στειριῶς. τὰ τοιαῦτα δὲ παραλόγως εἰς α ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, τὸν ἐρετριᾶ. τὸν πειραιᾶ. τὸν στειριᾶ. ἡ δοτικὴ, τῷ βασιλεῖ κοινῶς, καὶ βασιλῆϊ ἰωνικῶς, καὶ βασιλεῖ κατὰ συναίρεσιν ἀττικῶς. ἡ αἰτιατικὴ, τὸν βασιλέα κοινῶς ἀπὸ τῆς γενικῆς. ὁμόχρονον καὶ τὸ α βραχὺ ὤφειλεν ἔχειν. ἡ γὰρ εἰς ος γενικὴ ὁμόχρονον τὴν αἰτιατικὴν εἰς α ἔχει. οἷον, αἴαντος, αἴαντα. πηλέος, πηλέα. οἱ μέντοι ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ βασιλέως σχηματίζοντες τὴν αἰτιατικὴν ἐκτείνουσι τὸ α αὐτῆς. ὅθεν καὶ εὐριπίδης ἐν αἰολεῖ? τὸ α μακρὸν ἐφύλαξε λέγων, καὶ μὴν δέδορκα τόνδε πηλέα πέλας. τοῦ γὰρ πέμπτου ἰάμβου ὄντος, τὸ α ἐκτείνεται. καὶ βασιλῆα ἰωνικῶς, καὶ βασιλῆ δωρικῶς παρὰ ποιηταῖς πολλάκις ἀξέσης, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ δ τῆς ἰλιάδος, Ἔνθ' αὖ ἀγγελίην ἐπὶ τυδῆ στεῖλαν ἀχαιοὶ, ἀντὶ τυδέα. καὶ πάλιν ἐν τῷ ο αὐτῆς, Μηκιστῆ δ' ἔλε πουλυδάμας, ἐχίον δὲ πολίτης, ἀντὶ

masculino solo articulo dicta vtrunq; & patrem, & matrē significāt, vt hos parētes, hos parētes. cōiter aūt in eus acuuntur, vt Achilles peleus. æolice aūt grauantur Achilles peleus. Nominatiuus hic rex. gtūs huius regis cōiter, & regis attice per productionē o in ω maiorum & regis ionice, & regis dorice sicut Vlyssis accipiens osculatus est manū supra iūcturā pro vlyssis. In tebis aūt ꝙ in eus varie flectuntur, vt hic achilles huius achillis & achillis attice, & achillis secundum antiquos iones, & achillis apud iuniores, & achillis propenacutisone secundum antiquos æoles & achillis apud iuniores & achillis bœotice sicut Iuppiter Jouis & dorice & ionice achillis circunflexe, Achillis autem grauisone æolice. Etiā in eus abiiciunt y in obliquis, vt rex regis, tydeus tydei, excipitur hic mars. huius martis. huic marti. hunc martem æolice. Etiā in eus nō puro ente e in genitiuo contrahuntur, vt regis Achillis. puro autem ente contrahūtur more attico. vt eretrieus eretriei, pireus pirei. pírei. stireus stirei stirei. huiusmodi āt proportionabiliter in a faciū tactu, vt hūc eretrieū. hūc pireū hunc stireū. Dtūs huic regi communiter & regi ionice & regi per contractionem attice. Accusatiuus hunc regem cōmuniter a gtō, vnde & a breue debuit habere. nam in os gtūs contemporé accusatiuum in a habet, vt aiacis aiacem. pelei peleum nam Athenienses a rege formantes accusatiuum. producunt a ipsius, vnde & Euripides in andromache a longum seruauit dicens, atq video hūc peleū propè, nam quinto Iambo ente a producitur, & regē ionice, & regem dorice apud poetas sæpe inuenies. & apud poetam in quarto iliadis. tunc at rursus nuntium ad Tydeum miserunt græci pro tydeum, & rursus in xv. eiusdē Mecisteū āt occidit Polyd. Echiūq; polites ꝑ

μνηστῆρα καὶ παρὰ τῷ Κοΐντῳ ἐν ε, Νῦν δέ σε ἀμφ' Ἀχιλῆα
πολλῶ πλέονας. ἢ κεῖνον ἄνδρας, ἀντὶ ἀμφ' Ἀχιλλέα. καὶ
Λυκόφρων ὁμοίως, Οὐ γὰρ ἂν φονῆ πέσῃ, ἀντὶ
φονέα. ὅπερ ὁ Κέκκος ἐξηγούμενος, κατὰ συναίρεσιν ἀπὸ
γενέσθαι φησί. Μὴ ἀπατάτωσαν δὲ ὑμᾶς ἔνιοι τὴν ἡμετέραν λέ-
γοντες ταύτην τὴν αἰτιατικὴν μηδέποτε συναιρεῖσθαι, μηδ'
γράφοντες ἐπὶ τυδεῖ διὰ διφθόγγου ει, νομίζοντες ὀρθὸν ἐν τῷ
εἶναι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα τοιαῦτα εὕρηται ἐν ἡμῖν
αὐτῶν ἔξω τῆς παλαιότητος εἰρημένα, ἃ οὐκ ἐμοὶ τὰ
ἡγησάμην ἐπισημειώσασθαι, οὐ γὰρ προὐθέμην κατηγορεῖν τὰ
ἡμαρτημένα ἐπιδιορθοῦσθαι ἀλλὰ πάσῃ σπουδῇ τὰ τῶν παλαιῶν
λείψανα συλλέξαι, εἰς φῶς ἀγαγεῖν λέγω τε καὶ ἐξεργάσασθαι,
καὶ χρήσει τῶν ποιητῶν χρώμενος, οἷς καὶ αὐτοὶ ἑπόμενοι, οὐκ
ἂν ἁμάρτοιτε τῆς ἀληθείας. ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανίωμεν.
Ἡ κλητική, ὦ βασιλεῦ περισπωμένως. ἡ γὰρ τῶν εἰς ευς λήγουσα δίφθογ-
γος, ἐπὶ τέλους περισπᾶται. οἷον, ἀχιλλεῦ. βασιλεῦ.
ἀφ' οὗ. πανταχοῦ. οὐδαμοῦ. πλὴν τοῦ ἰδού, ἰού, οὐ. καὶ ὦ βασιλῆ
ἀττικῶς. τὼ βασιλέε, καὶ βασιλῆ κατὰ κρᾶσιν, ὡς δοκεῖ τοῖς
παλαιοῖς. εἰ καί τινες οὐ παραδέχονται, ὥσπερ δημοσθένεε, καὶ
δημοσθένη. καὶ βασιλῆε ἰωνικῶς. τοῖν βασιλέοιν κοινῶς, καὶ
βασιλήοιν ἰωνικῶς. ἡ δὲ κλητική, ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. οἱ βασιλέες
καὶ βασιλεῖς κατὰ κρᾶσιν, καὶ βασιλῆες ἰωνικῶς, καὶ λῆς ἀττικῶς.
οἱ γὰρ παλαιοὶ ἀττικοί, ὡς γέγραπται, τὰ δύο εε τῆς ὀνομαστικῆς
πληθυντικῆς τῶν εἰς ας κυρίων εἰς ει μόνον κιρνῶσι.
οἷον πηλέες, πηλεῖς. τυδέες, τυδεῖς. τῶν δὲ μὴ κυρίων εἰς ει καὶ
εἰς η. οἷον, βασιλέες, βασιλεῖς, καὶ βασιλῆς. ἱππέες, ἱππεῖς, καὶ
ἱππῆς. ὅπερ οὕτως εὑρήσεις παρὰ ταῖς παλαιαῖς βίβλοις.
Τῶν βασιλέων, καὶ βασιλήων ἰωνικῶς. Ἡ δοτική, τοῖς βασιλεῦσι
κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, προσθέσει σ. βασιλεὺς, βασιλεῦσι.
πηλεὺς, πηλεῦσι. ἱππεὺς, ἱππεῦσι. Σεσημείωται ὁ υἱεύς, τοῖς υἱέσι
ἀττικῶς, καὶ δρομεύς, δρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἡ αἰτιατική
τοὺς βασιλέας, καὶ βασιλεῖς κατὰ κρᾶσιν, καὶ βασιλῆας ἰωνικῶς καὶ
βασιλῆς ἀττικῶς. ὅθεν καὶ τό, τοῦ Σοφοκλέους, Τούς τε δισσάρχας
ὀλέσας βασιλῆς, διὰ τοῦ η εὕρηται γεγραμμένον παρὰ τοῖς

mecisteū &apud Cointū in y. Nūc at te circū Achillem multo plures occidit viros pro circum Achillem, & lycophron similiter. non enim occisorem maritum pro occisorē qđ Ceccus exponēs p contractionem atticam fieri dicit. Ne decipiant autem nos quidam nostri dicē/tes hunc accusatiuum nunquam contrahi, neq; qui scribunt in tydeo per diphthongū ei existimantes dtm̄ esse, multa enim & alia talia inueniuntur in libris eorum extra antiquitatem dicta, quæ non meum existimaui notare. non enim proposui accusans errores corrigere, sed omni studio antiquorum reliquias cógregādo in lucē reducere, rōne & dignitate & vsu poetarum vtens, quos & ipsi sequentes non aberrabitis a ueritate, sed ad propositum redeundum. Vocatiuus o rex circunflexe. nā y desinens diphthon gus in fine circunflectitur, vt o Achilles o rex bene. heu vbiq; minime. præter ecce, heu non & o rex attice hi reges & reges per commixtionem, vt videtur antiquis & si quidam non suscipiunt, vt Demosthenes Demosthenes, & reges ionice, horū regū cōmuniter, & regum ionice, sed vocatiuus similis est ntō. hi reges & reges per mixtionem, & reges ionice. & reges attice. nam antiqui attici, vt scriptum est, duo e nominatiui pluralis in eus propriorum, in ei solum commiscent, vt pelei pelei, tydei tydei, sed non propriorū in ei & in ita, vt reges reges. & reges, equites equites & equites, qđ sic inuenies apđ antiquos libros. horū regū, & regum ionice datiuus his regibus communiter a nominatiuo appositione s. rex regibus. Peleus peleis. eques equitibus. notatum est filius filiis attice. & cursor cursoribus apud Callimachum, Actūs hos reges & reges per mixtionem, & reges Ionice & reges attice. vñ & illud Sophoclis. hosq; biregnatores perdens reges per ita inuentum est scriptum apud

παλαιοῖς βιβλίοις. ὁμοίως καὶ παρὰ ξενοφῶντι, ἰωνικοῖς ἱππικῆς. Ὁ υἱὸς δὲ, τοῦ υἱέος, τῷ υἱεῖ. οἱ υἱεῖς. τῶν υἱέων, τοῖς υἱέσι. τοὺς υἱέας καὶ υἱεῖς, ἀρχῆσαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι. καὶ ὁ υἱός. τοῦ υἱοῦ. τῷ υἱῷ. τὸν υἱὸν κοινῶς. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ὁ ὑϊς, ὑϊος. καὶ συναιρέσει υἷος. ὑῖ. καὶ υἷ. υἷα, καὶ υἷα. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. ὅθεν καὶ υἷες ἀχαιῶν, καὶ υἷας παρὰ ποιηταῖς ἔθει ἰωνικῷ.

Περὶ τῆς τετάρτης κλίσεως.

Ἡ τετάρτη κλίσις τῶν ὀλιγοπαθῶν δύο καταλήξεις ἔχει θηλυκῶν ὀνομάτων, εἰς ως καὶ εἰς ω ληγόντων. οἷον, ἡ αἰδὼς ἡ λητώ. Ἰστέον δὲ ὅτι πάντα τὰ εἰς ω θηλυκὰ, ὀξύνονται. καὶ οἷον, λητώ. κλειώ. ἐρατώ. καλυψώ. σαπφώ. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ως εὑρισκόμενα. ἠὼς, καὶ αἰδώς. καὶ Ἀγαθὴ δ' ἐπὶ ἤθεσιν τὸ δὲ αἰδὼ, ὁ τοῦ Θεοκρίτου διδάσκαλος Φιλητᾶς εἴρηκε. τὸ λητοῦς. Ἡσιόδου Δὼς δ' ἀγαθὴ, ἄκλιτον. Ἡ λητώ. τῆς λητόος, ἰωνικῶς, καὶ λητοῦς κοινῶς, κατὰ κρᾶσιν. Τῇ λητόϊ, καὶ κατὰ συναίρεσιν λητοῖ. Τὴν λητόα, καὶ κράσει λητὼ ὀξυτόνως. αἱ γὰρ αἰτιατικαὶ τῶν εἰς ω ὀξύνονται ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. μόναι δὲ τῶν εἰς ως περισπῶνται. οἷον, αἰδῶ. καὶ οἱ αἰολεῖς δὲ βαρύνουσι τὰς αἰτιατικάς, λῆτω καὶ ἔρατω λέγοντες. οἱ δὲ ἴωνες εἰς ουν ποιοῦσι τὰς τοιαύτας αἰτιατικάς. ὅθεν καὶ ἀργοῦν εὑρήσεις παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ ποιητῇ, καὶ παρὰ τῷ ἰωνικωτάτῳ Ἡροδότῳ ἰοῦν τὴν ἰνάχου, καὶ λητοῦν. Ἡ κλητική, ὦ λητοῖ κοινῶς περισπωμένως, καὶ ὦ λητὼ παρὰ ποιηταῖς ὀξυτόνως. καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἀργοναυτικῶν, Εἰ δ' ἄγε νῦν ἐρατὼ παρ' ἐμ' ἵστασο, καί μοι ἔνισπε. Τὰ λητώ. τοῖν λητοῖν. ὦ λητώ. Αἱ λητοί. τῶν λητῶν. ταῖς λητοῖς. τὰς λητούς. ὦ λητοί. ἀσυναίρετα. Εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι τινὲς ἐδόξασαν εἶναι αἰολικὴν κλίσιν τούτων ἰσοσύλλαβον ἁπλῆν οἷον, ἡ λητώ. τῆς λητῶς. τῇ λητῷ. τὴν λητῶν. ὅθεν καὶ τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ τοιαύτην ἔλαχον κλίσιν.

Ἡ πέμπτη κλίσις τῶν ὀλιγοπαθῶν εἰς ας καὶ ρας λήγει ἰδιώματα ἔχουσα.

antiquos libros similiter & apud Xenophōtē pastores equites. hic filius vero filii filio. hi filii filiorū filiis lios. & lios in vsu apud rhetores, & filius filii. filio filium cōmuniter & deinceps & filius. lii. & contractione filii. filio & filio. lium & lium & in reliquis. vnde & filii græcorum, & filios apud poetas more ionico.

De quarta declinatione.

Quarta declinatio paucipatiētiū duas terminationes hēt fœinoiū noium i os & in o desinētiū, vt hic pudor hæc lęda. sciendū aūt quod oīa in o fœminina acuunẽ, vt leda clio. erato calypso. sappho. similiter & quæ in os inueniunẽ. aurora. pudor. & bonus aūt in mo tibus pudor Theocriti magr̄ Philetas dixit, illud autē Hesiodi datio aūt bōa, indeclinabile. hæc leda h⁹ dæ Ionice, & ledæ cōiter per mixtionem. huic ledæ, & per sinæresin ledæ. hanc ledam, & mixtione ledā acut. sone. nā accusatiui eorū q̄ in o, acuuntur similiter, & ntūs, soli aūt in os circūflectuntur, vt pudor. aurora. attices autem grauant accusatiuos ledam. & eratonem dicentes. Iones autem in un faciunt huiusmodi accusatiuos. vnde & argonē inuenies apud Apolloniū poetā, & apud Ionicissimum Herodotum ionē Inachi, & ledam. Vtūs o leda communiter circunflexe & o leda apud poetas acutisone. & apud Apollonium in tertio argonauticorum. Eia age nunc erato adsis, & mihi dic. hæ ledæ. harum ledarum o ledæ. hæ ledæ. harum ledarum. his ledis. has ledas o ledę incontracta. scire aūt oportet, qđ quidam putarunt esse flexionem horum parisyllabam simplicem æolicam, vt leda ledæ ledæ. ledam, vnde & dualia, & pluralia huiusmodi sortita sunt declinationem. Quinta declinatio paucipassorum in as & ras definit peculiaria habens.

Τὸ κρέας. τοῦ κρέατος κοινῶς, καὶ κρέαος ἰωνικῶς, καὶ κρέως ἀττικῶς. τῷ κρέατι κοινῶς, καὶ κρέαϊ ἰωνικῶς, καὶ κρέᾳ ἀττικῶς. τὸ κρέας. ὦ κρέας. Τὼ κρέατε, καὶ κρέαε, καὶ κρέα. τοῖν κρεάτοιν κοινῶς καὶ κρεάοιν ἰωνικῶς, καὶ κρεῷν ἀττικῶς. καὶ ἔτι κρεοῖν ἀνέγνων. ὦ κρέατε, καὶ κρέαε, καὶ κρέα. Τὰ κρέατα κοινῶς, καὶ κρέαα ἰωνικῶς, καὶ κρέα ἀττικῶς. τοῦ α μακροῦ ὄντος. τὸ δὲ καλλιμάχειον ἐκεῖνο, Κρέα λυγκὸς, ἀπὸ τοῦ κρέατα γέγονε κατὰ ἀποκοπήν. ὅθεν καὶ τὸ α βραχύνεται. ὁμοίως καὶ τὸ ὀρφικὸν ἐκεῖνο ἐν ἀργοναυτικοῖς, Σῖτον καὶ μέθυ λαρὸν ἔχειν, σὺν δὲ κρέα πολλά. Τῶν κρεάτων κοινῶς, καὶ κρεάων ἰωνικῶς, καὶ κρεῶν ἀττικῶς. τοῖς κρέασι. τὰ κρέατα καὶ κρέαα, καὶ κρέα. ὦ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα. Ὁμοίως, καὶ τὸ γῆρας. τοῦ γήρατος κοινῶς, καὶ γήραος ἰωνικῶς, καὶ γήρως ἀττικῶς. τῷ γήρατι, καὶ γήραϊ, καὶ γήρᾳ. τὸ γῆρας. ὦ γῆρας. Ἔτι καὶ τὸ κέρας. τοῦ κέρατος, καὶ κέραος, καὶ κέρως. ὁ σχηματισμὸς δὲ τούτων πάντων σαφὴς ἐκ τοῦ κρέατος. Καὶ περὶ μὲν τῶν συνῃρημένων ὀνομάτων, ἅλις. νῦν δὲ καὶ περὶ τοῦ ῥήματος τὸν αὐτὸν λέγωμεν τρόπον.

Περὶ ῥήματος.

Ῥῆμά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς διαφόρων χρόνων δηλωτικὸν, μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους, ἢ οὐδετερότητος προσώπων σημαντικόν. Πόσα δὲ αὐτῷ τὰ παρεπόμενα, καὶ ποσαχῶς συντάττεται ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται. νῦν δὲ τεχνολογικῶς περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτοῦ λεκτέον.

Περὶ τοῦ τύπτω.

Τύπτω ποίου μέρους λόγου ἐστί; ῥήματος. Ποίας ἐγκλίσεως; ὁριστικῆς. Ποίας διαθέσεως; ἐνεργητικῆς. Ποίου χρόνου; ἐνεστῶτος. Ποίας συζυγίας; πρώτης τῶν βαρυτόνων. Τεττάρων δὲ οὐσῶν, ἐν συνόψει πρώτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω β ἢ π ἢ φ ἢ πτ, ἔχουσα. ὧν ὁ μὲν μέλλων, πρὸ τοῦ ω, τὸ ψ. ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ φ ἔχει. Δευτέρα ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, γ. ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ ἔχουσα. ὧν ὁ μὲν μέλ-

Hæc caro, huius carnis cõmuniter, et carnis ionice. et carnis attice. huic carni cõiter, et carni ionice, et carni attice, hãc carnem, o caro. hæ carnes, & carnes et carnes. harum carniũ cõiter et niũ, ionice et nium, attice et etiam carniũ legi. o carnes et carnes et carnes. hæ carnes cõiter et carnes ionice. et carnes attice a longa ente. Sed Callimacheũ illud carnes lyncis a carnes factũ est per abscisionem. vnde et a breue fit. similiter et orphicum illud in argonauticis. panem et vinum hilare hñe, simul ãt carnes multas harũ carniũ cõiter, et carniũ ionice, et carniũ attice. his carnib⁹. has carnes et carnes, et carnes. o carnes. et nes nes similiter. et hæc senectus, h⁹ senectutis cõiter, et senectutis ionice et tis attice. huic senectuti et tuti, et tuti. hanc tutem, o senectus. Etiam et hoc cornu. huius cornu, et cornu, et cornu. Formatio autem horum omniũ manifesta ex carne. et de contractis nominibus satis, nunc autem et de uerbo eodem dicamus modo.

De Verbo.

Verbũ est pars orõnis declinabilis in ppriis formationibus diuersorum tẽporum significatiua cum actione vel passione, vel neutralitate personarum significatiua. Quot autem ipsi accidentia, et quot modis construitur in prioribus dictum est. nunc autem artificiose de formatione eius dicendum.

De Verbero.

Verbero cuius partis orationis est? verbi. Cui⁹ modi. Indicatiui. Cuius affectus? actiui. Cuius temporis? præsentis. Cuius cõiugationis? primę grauitonorum. Quatuor aũt enntibus in cõpendio Prima est, quæ ante omega b. vel p. vel ph. vel pt hñs, quorum futurũ pri. ptiñ ps. aũt phi, habet. Secunda ẽ, q̃ ante o magnũ g. vel c uel chi. vel ct. vel z. vel duo ss hñs. quorũ fu-

λων, τὸ ξ. ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ χ ἔχει. Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, καθαρὸν δ, ἢ θ, ἢ δύο ττ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ, ἢ ω ἔχουσα. ὧν ὁ μὲν μέλλων, τὸ σ. ὁ δὲ παρακείμενος τὸ κ ἔχει. Τετάρτη ἐστὶν ἥτις τὰ τέσσαρα ἀμετάβολα ἔχει πρὸ τοῦ ω. ὧν, ὁ μὲν μέλλων περισπώμενος τὸ αὐτὸ ἀμετάβολον φυλάττει, μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης. ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ κ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ἵνα ἡ δοκοῦσα ἐν τούτοις σύγχυσις ἄγνωστος γένοιτο, ὅσα τῶν εἰς ζω ἢ δύο σσ ῥημάτων ποιοῦσι τὸν μέλλοντα εἰς ξω, τῆς δευτέρας ἔσονται συζυγίας. ὅσα δὲ εἰς σω, τῆς τρίτης. διακριτέον δὲ αὐτὰ οὕτως ὡς καὶ ἐν τῷ πρώτῳ προείρηται. Τὰ εἰς ζω ὑπερδισύλλαβα, εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, δανείζω, δανείσω. συρίζω, συρίσω. βαδίζω, βαδίσω. χωρὶς τοῦ οἰμώζω, οἰμώξω. στηρίζω στηρίξω. αἰάζω, αἰάξω. στενάζω, στενάξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. θρυλλίζω, θρυλλίξω. Τὰ δὲ δισύλλαβα ποτὲ μὲν εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, παίζω, παίξω, καὶ παίσω ἀττικῶς. κράζω, κράξω. σφάζω, σφάξω. ποτὲ δὲ εἰς σω. οἷον, κτίζω, κτίσω. φράζω, φράσω. πρίζω, πρίσω. ἵζω, ἵσω. Ἔτι τὰ εἰς δύο σσ, ἅπερ ἀττικῶς διὰ δύο ττ γράφεται, εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω. νύσσω, καὶ νύττω, νύξω. πλὴν τῶν σεσημειωμένων εἰς ἓν σ τὸν μέλλοντα ποιούντων, ἃ τῆς τρίτης ἔσονται συζυγίας. οἷον, πλάσσω, καὶ πλάττω, πλάσω· ὅθεν ἀόριστος ἔπλασα. ἐρέσσω, ἐρέσω. ἱμάσσω, ἱμάσω. ἱνάσσω, ἱνάσω. πάσσω, πάσω. λάσσω, λάσω. θλάσσω, θλάσω. ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφύω, ἀφύτω, ἔπειτα ἀφύττω. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω, ἀρύτω καὶ ἀρύττω. ὅθεν καὶ τὸν μέλλοντα εἰς σω ποιοῦσι. Καθόλου δὲ εἰδέναι δεῖ ὅτι τελικὰ σύμφωνα πάντων τῶν μελλόντων εἰσὶ τρία, ψ, ξ, σ πλὴν τῶν ἀμεταβόλων. καὶ τρία τῶν παρακειμένων φ χ κ. εἰ μὲν ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ. τύψω, τέτυφα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ ξ, ὁ παρακείμενος τὸ χ. λέξω, λέλεχα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ σ, ὁ παρακείμενος τὸ κ. πλάσω, πέπλακα.

tum.x.Sed ptm̄ ps.chi.hēt. Tertia ē q̄ an̄ o magnum d, vel th. vel duo tt. vel z, vel duo ss. vel o magnū pu rum hn̄s. quorū futurū s, ptūm aūt perfectū c habet. Quarta est, quæ quatuor immutabiles hēt an̄ o magnū. quorū futurū circunflexum ipsam immutabilem seruat cum correptione vltimæ. Ptūm perfectum autem c. Oportet aūt scire ꝙ quæ videtur in his cōfusio cognoscibilis fiat. Quęcunq; in zo, vel duo ss verba faciunt futurū in xo, secundę sint coniugationis, quæcunq; aūt in sc tertiæ. discernenda sunt autē hæc sic, sicut & in primo prædictum est. In zo superbisyllaba in so futurum faciunt, vt mutuo mutuabo. fistula cano, fistula canam, uado uadam, præter ploro plorabo, firmo firmabo. ploro plorabo, suspiro suspirabo. vlulo vlulabo. populor. populabor. uulgo vulgabo. bisyllaba autem interdum in xo futurum faciunt, vt ludo, ludam. & ludam attice. clamo clamabo. Iugulo abo. interdum vero, in xo, vt condo condam. dico. dicam. seco cabo. sedere facio ciam. Itē in duo ss. quæ attice per duo tt scribuntur in x futurum faciunt, vt fodio, & fodio fodiam. pungo & pungo pungam præter notata in vnum s futurum facientia, quæ tertiæ sint coniugationis, vt fingo, & fingo fingam. vnde indefinitum finxi remigo gabo. loro verbero berabo. fortifico bo. spergo gam. video videbo. frango. gam. Item & a perficio perficio deinde perficio & ab haurio haurio & haurio. vnde & futurū in so. faciunt. Vniuersaliter autē scire oportet ꝙ finales cōsonātes oīum futurorum sunt tres psi xi s. præter immutabiles, & tres pręteritorū perfec. phi. chi. cappa. si futurū psi habet, præteritum perfectum phi. verberabo berañi. si autem futurum xi. præteritum perfe. chi dicam dixi. si vero futurum s. pręteritum perfectum c. implebo impleui.

καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον δὲ λήγοντα, κοινῶς μὲν αὐτὸ φυλάττουσιν ἐν τῷ μέλλοντι. αἰολικῶς δέ, εἴτε δωρικῶς, τὸ σ. ὅθεν ὀρῶ, ὄρσω. κερῶ, κέρσω. ἀφ' οὗ τὸ ἀπέκερσεν. ἐλῶ, ἔλσω. ἔτι καὶ τὰ περισπώμενα εἰς σω ποιοῦσι τὸν μέλλοντα. ποιῶ, ποιήσω. καὶ τὰ εἰς μι, τίθημι, θήσω. ὅθεν καὶ τὸν παρακείμενον εἰς κα ποιοῦσιν. ἔτι τριῶν ὄντων τῶν ἀρκτικῶν χρόνων, ἐνεστῶτος, παρακειμένου, καὶ μέλλοντος, ἐξ ὧν γίνονται ἄλλοι τρεῖς, παρατατικός, ὑπερσυντέλικος, καὶ ἀόριστος πρῶτος, τρεῖς συγγένειαι τούτων φαίνονται. ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ. καὶ παρακειμένου, καὶ ὑπερσυντελίκου. ἀορίστου, καὶ μέλλοντος. ὅθεν ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος γινόμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον αὐτοῦ. γράφω, ἔγραφον. ὁ ὑπερσυντέλικος, τὸ τοῦ παρακειμένου, γέγραφα, ἐγεγράφειν. ὁ ἀόριστος πρῶτος, τὸ τοῦ μέλλοντος. τύψω, ἔτυψα. ὁ δὲ μέσος παρακείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος γινόμενον. τύπτω, τύπος, τέτυπα. ὁ δὲ μέσος ὑπερσυντέλικος, τὸ τοῦ μέσου παρακειμένου. τέτυπα, ἐτετύπειν. ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος, τὸ τοῦ μέσου παρακειμένου. τέτυπα, ἔτυπον. ὁ δὲ μέλλων δεύτερος, τὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. ἔτυπον, τυπῶ. εἰ δὲ ἄλλως αἱρεθῇ, κατὰ διάλεκτον γίνεται ὥσπερ εἴξασιν ἀντὶ εἴκασι βοιωτικῶς. καί, οἴδ' ἴξον ἐς λακεδαίμονα δῖαν, ἀντὶ ἷκον. ἔτι πάλιν ἐντέθεικα καὶ τοῦτο εἰ καὶ πρότερον εἴρηται, ἵνα μὴ ἀπορφανῇ τὸ βιβλίον. τὰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ ῥηθέντα, τούτῳ ἀνήκει. ἵνα δὲ τοῖς φίλοις ἀπειθὴς γένωμαι, ἐκεῖ ἐξέδωκα. καὶ νῦν πάλιν ἐπιμελέστερον τοὺς κανόνας ἐκθήσομαι.

Πᾶν ῥῆμα οἵας ἂν εἴη συζυγίας καὶ καταλήξεως, ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ἢ διφθόγγου, ἢ συμφώνου. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ φωνήεντος, ἢ μεταβολικοῦ. ἢ ἀμεταβόλου. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ ἀμεταβόλου, δηλονότι, ἢ ι ἢ υ, ω, οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον, ἠχῶ, ἤχουν. ἤχηκα. ἠχήκειν. ἤχησα. ἰξάω, ἴξαον. ἴξακα. ἰξάκειν. ἴξασα.

et in immutabilem aũt desinentia cõiter quidem ipsam
seruant in futuro. æolice autem siue dorice s,
vnde impetum facio ciam. tondeo bo. a quo attondit.
impello lam. Item et circunflexa in so faciunt
futurum facio faciam. et in mi pono ponam.
vnde et ptũm perfectum. in ca faciunt. Item tribus
entibus principalibus tẽporibus. pñti. ptõ perfec. et
futuro, ex quibus fiunt alia tria, pręteritum imperfectũ.
præteritum plusquãperfectũ. & indefinitum. Primũ tres
cognationes horum uidentur præsentis et præteriti
imp̄fecti. et pręteritiperfecti, et plusq̃perfe. Indefiniti et
futuri. vnde præteritum imperfectum a præsenti factũ
seruat consonantem ipsius scribo scribebam. præteritũ
plusquamperfect. pręteriti perfecti. scripsi. scripseram
Indefinitum primum futuri verberabo. verberaui.
medium autem præteritum p̄fectum seruat consonantẽ
verbalis a præsenti factam. verbero forma.
verberaui medium autem ptũm plusquãp̄fectũ. medii
præteriti p̄fecti. verberaui verberaueram secundum
aũt indefinitum medii pręteritipfecti. verberaui,
verberaui. futurum vero secundum secundi indefiniti.
verberaui, verberabo. si autẽ aliter inuentũ sit ꝑm liguá
fit, vt cesserunt pro cesserunt bœotice, et hi uenerunt
in Lacedæmonem diã pro venerunt. Etiã rursus dicẽdũ
et hoc, et si prius dictum fit, ne indignus videatur
libellus. In primo autem dicta huic conueniant,
vt autem amicis moriger fiam illic edidi, & nunc
rursus diligentius regulas exponam.

Omne verbũ cuiuscũq; sit cõiugatõis, et terminatõis
vel a vocali incipit, vel diphthongo, vel consonantẽ.
siquidẽ igitur a vocali vel mutabili, vel immutabili,
si quidem ab immutabili videlicet ita iota ypsilon
omega nulla mutatio fit in præteritis, vt resonabam.
sonui. sonuerã sonui. ancupor. bar. patus sum. ꝰfierã. ...

ὑβρίζω, ὕβριζον. ὕβρικα. ὑβρίκειν. ὕβρισα. ὠφελῶ, ὠφέλουν.
ὠφέληκα. ὠφελήκειν. ὠφέλησα. ταῦτά τοι καὶ ἀμετάβολα
προσηγόρευται. τὸ δὲ ὑβρίζω, καὶ ἰξαίω, καὶ τὰ ὅμοια,
ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, θέσει μακρὸν τὸ δίχρονον. ἔχει ἐν δὲ τοῖς
παρῳχημένοις, φύσει μακρὸν τῷ λόγῳ τῆς αὐξήσεως.
Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος μεταβολικοῦ, δηλονότι,
α ε ο γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς παρῳχημένοις, ἣν χρονικὴν
αὔξησιν καλοῦμεν τοῦ βραχέος εἰς μακρὸν μεταβαλλομένου.
καὶ εἰ μὲν ἄρχεται τὸ θέμα ἀπὸ τοῦ α, τρέπεται κοινῶς τὸ α εἰς η.
οἷον, ἀνύω, ἤνυον. ἤνυκα. ἠνύκειν. ἤνυσα. πλὴν τῶν
σεσημειωμένων, ἀηθέσσω, ἀήθεσσον. ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην,
διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ηη. ἄω τὸ πνέω, ἄον,
ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἦον. ἀΐω τὸ ἀκούω, ἄϊον, ἵνα μὴ
συνεμπέσῃ τῷ ἤϊον, τῷ ἐπορευόμην. Εἰ δὲ ἄρχεται
ἀπὸ τοῦ ε τρέπεται τὸ ε εἰς η. ἐλεῶ, ἠλέουν. ἠλέηκα, ἠλεήκειν.
ἠλέησα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων δισυλλάβων, καὶ ὑπερ-
δισυλλάβων, ἐν οἷς προστίθεται ι ἐν τοῖς παρῳχημένοις.
τούτων δὲ ὁ κανὼν κατὰ παλαιοὺς τοιοῦτός τις τυγχάνει γε ὤν.
Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα ὑπερδισύλλαβα μὲν ἔστιν,
τρέπουσι τὸ ε εἰς η ἐν τοῖς παρῳχημένοις. ἐρμηνάω, ἠρμήναον. οἷ
ἐλαύνω, ἤλαυνον. χωρὶς τοῦ ἐθίζω, εἴθιζον, καὶ ἤθιζον, ἐρ-
γέγραπται μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. ἐσιῶ, εἰσίων. ἐρύω,
εἴρυον. ἑλκύω, εἵλκυον. ἑρπύζω, εἵρπυζον. ἐργάζομαι,
εἰργαζόμην. ἕπομαι, εἱπόμην. ἔτι καὶ τὸ εἱστήκειν ἀπὸ τοῦ
ἀπὸ τοῦ ἑστήκω. Δισύλλαβα δὲ ὄντα, τινὰ μὲν τρέπουσι τὸ ε εἰς
η περισπᾶται. ἑλῶ, ἥλουν. ἐλκῶ τὸ τραυματίζω, ἥλκουν.
χωρὶς τοῦ, ἐῶ, εἴων. ἐρῶ, εἴρουν. τινὰ δὲ τῶν δισυλλάβων ἔχει
τόνων προσλαμβάνουσιν ι. ἔχω, εἶχον. ἕλω, εἷλον. ἔπω,
εἶπον. ἕλκω, εἷλκον. ἔθω, εἶθα. καὶ ἁπλῶς, εἴωθα. Εἰ δὲ
ἕω, εἷκα. ὅθεν τὸ εἷμαι, καὶ εἱμένος. ἕζω, εἷσα. εἰ δὲ εἰς
ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ο μικροῦ τὸ θέμα, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς
μέγα. ὀνομάζω, ὠνόμαζον. ὠνόμακα. ὠνομάκειν. ὠνόμασα.
ταῦτα δὲ παρὰ ποιηταῖς ἀναύξητα, εἴτε ἄτρεπτα μένουσι
διὰ τὸ μέτρον ἔθει ἰωνικῷ. ἄκουεν, ἀντὶ ἤκουεν. ἔλαυνεν,

afficio bam. feci. ram. feci. Iuuo. bam. iuueram. iuui. Ideo & immutabiles appellatæ sunt, sed iniuria afficio, & aucupor, & similia in p̃nti positione longum bitempus habet. In præteritis autem natura longum ratione augumenti. Si autem verbum incipit a vocali mutabili. videlicet alpha e o, fit mutatio in præteritis, quod temporale augumentum vocamus breui in longam mutata, & si incipit positio ab a, mutatur communiter a in ita. vt perficio. perficiebam. perfeci. ceram. perfeci. præter notata desuesco desuescebam. iniucundus sum. eram propter concursum duorum ita. spiro. idest spiro rabã. ne concurrat cũ ibã. audio quod est audio audiebã, ne concurrat cum ibam hoc est ibam. si autem incipit ab e mutatur in ita, misereor bar. tus sum. tus fueram tus sum, pręter notata bisyllaba & superbisyl-laba, in quibus apponitur iota in præteritis horum autem regula ſm antiquos talis quædam est. Ab e incipientia superbisyllaba quidem entia, mutant e in ita, in præteritis. Interpretor bar impello bam. præter assuefacio bam. & ebam, vt scriptum est cum ad scripto iota. cõuiuor. uabar. traho. ebam. traho trahebam. serpo serpebam. operor operabar. sequor. sequebar. Etiam & steterã inuentum est a sto. bisyllaba aũt entia, quædã aũt mutant e in ita si circunflectunt. capio ebã. vulnero pro vulnero rabã. præter sino sinebã. interrogo bã. q̃dã aũt disyllaba gra uitenora assumunt iota. habeo ebã. capio ebam. dico bam. traho hebam. assuesco, assueui. & attice assueui. sedeo sedi vnde sedi & sedens. sedeo bam. si autem incipit ab o paruo positio, mutatur o paruum in o magnum. nomino, abam. aui ueram. nominaui. hæc autẽ apud poetas inaucta siue immutabilia manẽt pp metrũ more ionico. audiebat p̱ audiebat, ipellebat,

ἀντὶ ἤλαυνεν· ὀνόμηνεν, ἀντὶ ὠνόμηνεν. Ὅτε δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν τριῶν τούτων μεταβολικῶν φωνηέντων οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἐνεργητικὸν, παθητικὸν, καὶ μέσον, ἵνα μὴ ἀπορῶσι παρακειμένων ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων, τὰ ἀρκτικὰ δύο γράμματα τοῦ ἐνεστῶτος προστιθέντες τῷ κοινῷ παρακειμένῳ, καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν εἰ μακρὰ εἴη ὡς τὰ πολλὰ συστέλλοντες ἐπὶ τῶν τετρασυλλάβων. ἀλείφω, ἤλειφα κοινῶς, καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς. ἐλύθω, ἤλυκα, ἤλυθα μέσος, καὶ ἀττικῶς, ἐλήλυθα. ἐνέγκω, ἤνεγκα, καὶ ἐνήνοχα. ὀμῶ, ὤμοκα, καὶ ὀμώμοκα. ἀλείφομαι, ἤλειμμαι, καὶ ἀλήλιμμαι, ἐν ἐνίοις δὲ μόνον προστίθεται ε ἐν παρατατικῷ καὶ παρακειμένῳ. οἷον, ὥρων. ἑώρων. ὥρακα, ἑώρακα. ὠνούμην, ἐωνούμην, ἐώνημαι. τὸ δὲ ξυνέηκε καὶ ἔειπε, ποιητικά. Εἰσὶ δὲ καὶ παρ' αἷς ἡ τρίτη συστέλλεται. ἀλήλημαι, ἀλάλημαι. ὑφήρπακα. ἐρήρικα, ἐρήρεικα, ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, ἤρεικα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐρήρικα, ἀπὸ ἀπὸ τοῦ ἐρίζω γινομένου. Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ διφθόγγου, ἢ ἀπὸ τρεπτῆς, ἢ ἀπὸ ἀτρέπτου. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ ἀτρέπτου, δηλονότι ᾳ ει ου οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον, ᾄδω, ᾄδον, καὶ ᾖδον ἀττικῶς. εἰκάζω, εἴκαζον, καὶ ᾔκαζον ἀττικῶς. οὐρῶ, οὔρουν. Εἰ δὲ ἄρχεται ἀπὸ τρεπτῆς, δηλονότι αι αυ οι, γίνεται ἡ αὐτὴ τροπὴ τῶν μεταβολικῶν φωνηέντων. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ αι, τρέπεται τὸ α εἰς η καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ὅθεν καὶ τὸ ῃ διφθογγός πρὸς ταῦτα ἐστι καταχρηστική. αἴρω, ᾖρον. ᾖρκα, ᾔρκειν. ἦρα χωρὶς ὢν ὁμοίως ἀνυπόγραφος, ἀπὸ τοῦ ἀρῶ μέλλοντος γινόμενος. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ, ἐπαίρω, ἐπαρῶ, ἐπῆρα χωρὶς τοῦ ι. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ, τρέπεται τὸ α εἰς η. αὐλίζω, ηὔλιζον, ηὔλικα. ηὐλίκειν. ηὔλισα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς οι, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. οἰκτείρω, ᾤκτειρον. ᾤκτειρα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἀτρέπτων. οἴωμαι. οἰάζω, τὸ μονῳδῶ. οἰμῶ, οἴμησα. οἰνῶ, οἴνισα. οἰνίζω, οἴνιζον. οἰστρῶ, οἴστρησα. οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπουν. οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλουν. οἰακίζω, οἰάκιζον.

pro impellebat. nominabat pro nabat. Cum autem verbum incipit a tribus his mutabilibus vocalibus attici faciunt propriũ præteritum actiuum passiuum, & medium ne indigeant præteritorum a vocali incipientium, principales duas literas præsentis apponentes communi præterito, & tertiam syllabam, si longa fuerit, plerunq; corripientes, in qua trisyllabis, vngo vnxi communiter, & vnxi attice. venio veni. veni communiter, & attice veni. fero tuli. & tuli. iuro iuraui, & iuraui. vngor vnctus sum, & vnctus sum. in quibusdam aũt solum apponitur e in præterito imperfecto & præteritum, vt videbam videbam. vidi, vidi, vidi. emo emebã emi. sed itellexit et xit, et dixi poetica. sunt vero q̃dã quorũ tertia corripitur. erraui erraui. contextus sum. firmaui a firmo firmaui ad differentiam litigaui a litigo factum. sed si verbum incipit a diphthongo, vel a mutabili, vel ab immutabili, siq̃dẽ ab immutabili videlicet. eu. ei u nulla mutatio fit in præteritis, vt dormio. ebam. et ebam attice. assimilo. assimilabã, et milabã attice. meio. meiebã. sed si incipit a mutabili videlicet αι. αου. οι. fit eadem mutatio mutatarum vocalium. si ab αι, vertitur a in ita, & illud i subscribitur, vnde & ita diphthongus est abusiua. eleuo uabã aui ram. aui indefinitũ primũ non subscriptum ab eleuabo futuri factus. similiter et quæ ab ipso. eleuabo abo aui, sine i, sed si ab au, vertitur a in ita. stabulor abar atus sum. atus fuerã. atus sum. sed si ab οι vertitur o purum in o ... gnum et i subscribitur. misereor. ebar. misertus sum. præter notata immutabilia. solus sum. solus fui. ... est solus fui. ploro. aui. ebrio. aui. uinum emo. ebam. concito. aui auguror. abar. auguror. abar. auguror. abar. temonem rego regebam

οἰκονομῶ, ᾠκονόμουν. οἰακοστροφῶ, οἰακοστρόφουν. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ οἰδαίνω καὶ οἰκουρῶ ἐσημειώσαντο. Εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ὁ παρατατικὸς καὶ ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος προσλαμβάνουσιν ε, ὅπερ αὔξησιν συλλαβικὴν καλοῦμεν. γράφω. ἔγραφον. ἔγραψα. ἔγραφον. οἱ δὲ ἀττικοὶ αὔξησιν ἐπαυξήσει ποιοῦντες, ἠδυνάμην, ἀντὶ ἐδυνάμην, καὶ ἠβουλόμην, ἀντὶ ἐβουλόμην, καὶ ἤμελλον, ἀντὶ ἔμελλον λέγουσιν. Ὅτε δὲ ὁ παρατατικὸς ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς φύσει, ὡς ἐπὶ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος. ἠγόραζον, ἠγόρακα. ὠνόμαζον, ὠνόμακα. Ὅτε δὲ ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς θέσει, ὡς ἐπὶ τῶν ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχομένων, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος. οἷον, ἔφθειρον, ἔφθαρκα. ἔσπειρον, ἔσπαρκα. Ὅτε δὲ ὁ παρατατικὸς ἄρχεται ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς, ὡς ἐπὶ τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων, ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ αὐτοῦ πρώτου συμφώνου τοῦ ἐνεστῶτος μετὰ τοῦ ε. ἔτυπτον, τέτυφα. ἔλεγον, λέλεχα. ἔγραφον, γέγραφα. ἔπλυνον, πέπλυκα. χωρὶς τῶν ἀρχομένων ἀπὸ γν, καὶ γρ. γνωρίζω, ἐγνώριζον. ἐγνώρικα. γρηγορῶ, ἐγρηγόρουν. ἐγρηγόρηκα. διὰ γὰρ κακοφωνίαν τῶν δύο γγ οὐκ ἀναδιπλασιάζονται. καὶ πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ρ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ῥαπίζω, ἐρράπικα. διπλοῦν δὲ τὸ ρ ἐν τούτοις παρὰ τοῖς ῥήτορσι. παρὰ ποιηταῖς δὲ πολλάκις διὰ τὸ μέτρον ἐκβάλλεται τὸ ἓν ἐν τοῖς παρασχημένοις. τὸ δὲ ῥερυπωμένα ἀντὶ ἐρρυπωμένα, κατὰ μετάθεσιν καὶ ῥεραπισμένῳ νώτῳ, ἀντὶ ἐρραπισμένῳ. καὶ ῥερῖφθαι ἔπος, ἀντὶ ἐρρῖφθαι παρὰ Πινδάρῳ. καὶ ἄλλα πολλὰ διὰ τὸ μέτρον ἐγένετο. καὶ πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ διπλῶν, ζ ξ ψ. ζῶ, ἔζηκα. ξέω, ἔξεκα. ψάλλω, ἔψαλκα. Τὰ δὲ ἀπὸ δασέων θ φ χ. ἀρχόμενα, ἀναδιπλασιάζονται μὲν, τρέπονται δὲ τὰ δασέα εἰς τὰ ἀντιστοιχοῦντα ψιλά. τὸ μὲν θ, εἰς τ τρέπεται. θεωρῶ, τεθεώρηκα. τὸ φ, εἰς π. φωνῶ, πεφώνηκα. τὸ δὲ χ, εἰς κ, χανῶ, κεχώνακα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς ἄρχεται ἀπὸ λ, ἢ μ, οἱ ἀττικοὶ

temonem verto. vertebã temonẽ verto. bã. qdã vero & tumeo, & dormituor notauerunt. ſed ſi a conſonante incipit verbum præteritum & indefinitum primum & ſecundum aſſumunt e, quod augumentum ſyllabicum vocamus. ſcribo bebam ſcripſi. ſcripſi. ſed attici augumentum ſupra augumentum facientes poterã pro poteram, & volebam pro volebam, & debui pro debui dicunt. quando vero præteritum incipit a lõga natura, vt in a vocali incipientibus ab eadem incipit & ptũm perfectum emebam. emi. nominabam nominaui. ſed quando incipit a longa poſitione, vt in a duabus conſonantibus incipientibus, ab eadẽ incipit & preteritum perfectum, vt corrũpebam corrupi: ſeminabam aui. Cum autem ptũm perfectum incipit a breui, vel communi, vt in a cõſonante incipientibꝰ reduplicatur ptũm perfectum per eandem primam conſonantem præſentis cum e. verberabã auí. dicebã dixi. ſcribebam ſcripſi. lauabam laui. preter incipientia a gn, & gr. cognoſco. cognoſcebã cognoui. vigilo vigilabam. vigilaui. propter enim inuocalitatẽ duorum gamma non duplicantur, & præter incipiẽtia ab r. propter eandem cauſam. depalmo. depalmaui duplex aũt r in iſtis apud rhetores. apud poetas autem ſepe propter metrum abiicitur vnum in prete ritis, ſed ſordida pro ſordida per tranſpoſitionem. & depalmato humero, pro depalmato, & iactum eſſe verbũ pro iactum eſſe apud Pindarũ, & alia poetica pp metrũ factum eſt, & præter incipientia a duplicibus z x pſ. viua. vixi. polio polui. cano cecini. ab aſpiratis aũt th ph ch. incipientia duplicãtur quidem, ſed mutant aſpiratas in proclementeres tenues. th. quidẽ in t vertitur cõteplor contemplatus ſum ph. in p. occido, occidi. ſed ch. in c. conflo. conflaui. quãdo vero præſens incipit ab l vel m attici

ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἐκβολῇ τοῦ πρώτου ἀμεταβόλου, καὶ προσλήψει τοῦ ι. λήβω, λήψω, λέληφα κοινῶς, καὶ εἴληφα ἀττικῶς. μέρομαι, μεροῦμαι μέμαρμαι, καὶ εἵμαρμαι. ὅθεν καὶ εἱμαρμένη. Ὅτι δὲ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, μετὰ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ βραχεῖαν ἔχει τὴν ἄρχουσαν, τέτυφα. ἢ κοινὴν, δύο συμφώνων ἑπομένων. ὧν τὸ μὲν πρῶτον, ἄφωνον. τὸ δὲ δεύτερον ἀμετάβολον. γέγραφα, καὶ πέπλυκα. σεσημείωται τὸ μέμνημαι, κέκτημαι, καὶ ἔκτημαι. ἄρηται. πέπαμαι, πέπακα, εἰ καὶ μὴ ἔχουσιν ἀμετάβολον μετὰ τὸ ἄφωνον, ὅμως ἀναδιπλασιάζονται ὡς τὰ ἀπὸ τὰ κοινὴν συλλαβήν. Ἐπεὶ μὲν ὁ μέλλων ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῷ ὁ κοινὸς παρακείμενος, ἀγοράσω. ἠγόρακα. ὀμόσω, ὤμοκα. εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου, περιττεύει. τύψω, τέτυφα, ποιήσω, πεποίηκα. Ὁ ὑπερσυντέλικος ἐν τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις ἰσοσυλλαβεῖ καὶ ὁμοχρονεῖ τῷ παρακειμένῳ. ἠγόρακα, ἠγοράκειν. ἔφθακα, ἐφθάκειν. ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις ὑπὲρ τὰς τοῦ παρακειμένου συλλαβὰς, προσλαμβάνει ε αὔξησιν συλλαβικήν. τέτυφα, ἐτετύφειν. γέγραφα, ἐγεγράφειν. μεγεθύνεται δὲ πολλάκις ἐν τοῖς ἀττικοῖς τοῖς ἀπὸ βραχέος ἀρχομένοις. ὀμώμοκα, ὠμωμόκειν. ἀκήκοα, ἠκηκόειν. τὰ δὲ ἐλήλυκα, ἐλελύκειν, ἐλήλυθα, ἐληλύθειν, ἀλήλιφα, ἀλλίφειν, οὐ μεγεθύνονται. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ πολυμαθοῦς Ἡρωδιανοῦ περὶ τῶν παρακειμένων γενικῶς· νῦν δὲ εἰδικῶς περὶ πάντων τῶν χρόνων τεχνολογητέον.

Περὶ ἐνεστῶτος.

Ὁ ἐνεστὼς, τύπτω. Τὸ τυς ψιλόν. τινὰ γὰρ τῶν εἰς πτω τῷ υ παραλήγουσι. τύπτω. κρύπτω. κύπτω. δρύπτω. Ἐπὶ τοῦ τυς ὀξεῖα. μακρὸν γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται. Τὸ πτω; μέγα. πᾶν γὰρ ῥῆμα εἰς ω εἴτε βαρύτονον, εἴτε περισπώμενον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. ἔστι δὲ καὶ τυπτέω ῶ περισπώμενον, τυπτήσω ἀττικῶς. Τὸ δεύτερον τύπτεις, ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς ει

faciunt suum præteritum perfectum abiectione primæ immutabilis, & assumptione. i. accipio. accipiam accepi communiter, & accepi attice. sortiar sortiar. sortitus sum & sortitus sum, vnde & fas. Quando autem prçteritum imperfectum incipit a cõsonãte cum reduplicatione, breuem habet primam. verberaui, vel cõmunem duabus cõsonantibus sequẽtibus. quorũ prima muta, sed secunda liquida. scripsi laui. notatum est memini. possedi & possedi inuentum est, volo, cecidi. quamuis non habeant liquidam post mutam. tamen reduplicantur tanq̃ facientia communem syllabam. Item si futurũ incipit a cõsonante æquat syllabis ipsum cõmune præteritũ perfect. emam emi iurabo. iuraui. sed si a consonante, abundat. verberabo raui. faciam feci. præteritum plusquãperf. in a vocali incipientibus æquat syllabis, & temporibus præteritum pfectum. emi emerã. corrupi. corruperam. In a consonante autem incipiẽtibus supra prçteriti perfecti syllabas, assumit e augumentum syllabicum verberaui raueram. scripsi scripseram. Producitur autem sæpe in atticis a breui incipientibus. iuraui iuraueram. audiui audiueram. sed veni veneram, veni veneram. vnxi vnxeram, non producuntur. & hçc vero ex multiscio Herodiano de præteritis generaliter, nunc vero specialiter de oibus tpibus artificiose dicendum.

De præsenti.

Prçsens verbero. Illud ti? tenue. Quædam enim in pto y penultimant verbero. abscondo. inclino. lanio supra ti? acutus, longa enim ante longam penacuitur. Illud pto? magnũ omne.n. verbũ in ω siue grauisonum, siue circũflexum per o magnũ scribitur. est vero & verbero circunflexum. verberabo attice. secunda verberas a prima mutatione o in is,

καὶ αἰολικῶς τύπτεις, τῆς ει εἰς η τρεπομένης. οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλοντες τύπτες λέγουσιν. ὅθεν καὶ Θεόκριτος, Αδὺ δὲ καὶ τὺ συρίσδες, ἀντὶ συρίζεις. τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν ὁριστικῶν, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. τὰ δὲ τῶν εὐκτικῶν, διὰ τῆς οι διφθόγγου. τὰ δὲ τῶν ὑποτακτικῶν, διὰ τοῦ η ὑπογεγραμμένου. Τὸ τρίτον τύπτει, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ αἰολικῶς, τύπτη διὰ τοῦ η. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον, οὐκ ἔστιν ὅτε τὸ πληθυντικὸν πρῶτον πρόσωπον εἰς μεν λήγει. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ δευτέρου ἀμοιβῇ τοῦ τε εἰς τον, τύπτετε, τύπτετον, τύπτετον. οἱ δὲ αἰολεῖς ἀριθμὸν δυϊκὸν οὐκ εἶχον. οὓς καλῶς ποιήσαντες οἱ ῥωμαῖοι ἐμιμήσαντο. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἔφθειρον. ὅθεν καὶ ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ σχηματίζεται. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ σχηματίσαι. ὁμοφωνοῦσι δὲ τὰ δυϊκά, ὡς εἴρηται, ὅτε τὸ πληθυντικὸν τρίτον πρόσωπον εἰς ιν εἰς αι λήγει. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου, συστολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τοῦ μεν. τύπτω, τύπτομεν. καὶ δωρικῶς, τύπτομες, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. Τὸ πληθυντικὸν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ τοῦ μεν εἰς τε. τύπτομεν, τύπτετε. Τὸ τρίτον τύπτουσιν, ὁμοφώνως τῇ δοτικῇ πληθυντικῇ τῆς μετοχῆς ἀπ' αὐτῆς γινόμενον, ἢ ἀπὸ τῶν δυϊκῶν, ἀμοιβῇ τοῦ ετον εἰς ουσι. καὶ δωρικῶς, τύπτοντι, ὥσπερ πλέκοντι παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ πλέκουσι. καὶ βοῶντι, ἀντὶ βοῶσι. καὶ γελῶντι, ἀντὶ γελῶσι. Τὰ δὲ εἰς σι καὶ εἰς ε τρίτα πρόσωπα ἑπομένου μὲν φωνήεντος, ἐφέλκουσι. συμφώνου δέ, οὔ. ἀττικῶς δέ, καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. ἰωνικῶς δέ, οὔ.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ο παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τοῦ ε τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ὅτε τὸ ῥῆμα ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τύπτω, ἔτυπτον. ἢ ἀπὸ τῆς γενικῆς μετοχικῆς, ἐκβολῇ τοῦ τος, τύπτοντος

& æolice verberas eicta in ita mutantia. sed dores
iota diphthongi eiicientes verberas dicunt, vnde
& theocrit⁹. suauiter vero & tu fistularis pro fistula canis
Secundæ vero & tertiç indicatiuorū p e iota dipht.
scribuntur. sed optatiuorum per o iota diphthongū.
Subiunctiuorum autem per ita subscriptum habentem.
tertia verberat a secunda abiectione s, &
æolice verberat per ita dualis prima non est,
quia pluralis prima persona in men desinit.
Secunda & tertia conuociter a plurali secunda
mutatione te in ton. verberate verberate berent.
sed æoles numerum dualem non habent, quos
bifacientes Romani imitati sunt. Athenienses vero
inuenerunt. vnde & dualis numerus a plurali
formatur. sed si uis a singulari formabis
consonant autem dualia, vt dictum est. quando pluralis
tertia persona in iota vel in æ desinit pluralis pri-
ma, a singulari prima correptione o in o & appositiōe
men verbero verberamus, & dorice verberamus,
mutatione n in s. pluralis secunda a prima
mutatione o in e, & men in te. verberauimus ratis.
tertia vertebant, conuociter datiuo plurali
participii ab eo facta, vel a dualibus,
mutatione eton, in us, & dorice verberant, vt
plicant apud Pindarum pro plicant. & clamant pro
clamant, & rident pro rident, sed in si & in æ tertiæ
personæ sequente vocali trahunt, consonante
vero nō. sed attice & consonātes illata. Ionice vero nō.

De preterito imperfecto.

Præteritū imperfectū a præsenti mutatione o in o, &
appositione syllabici augumenti. quando verbum
a consonante incipit. verbero verberabam. vel
a genitiuo participii abiectione tos verberantis,

ἔτυπτον. καὶ κατ᾽ ἀφαίρεσιν, τύπτον παρὰ ποιηταῖς.
Τὸ δεύτερον ἔτυπτες ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε.
Τὸ τρίτον ἔτυπτεν, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ κατ᾽ Ἴω-
νας τύπτεσκεν. οἱ γὰρ αὐτοὶ ἀφαιροῦντες τὸ ε τῆς αὐξήσεως,
καὶ προστιθέντες τῷ τρίτῳ προσώπῳ τοῦ παρατατικοῦ καὶ
ἀορίστου δευτέρου τῶν βαρυτόνων πρὸ τοῦ ε σκ, τύπτεσκε.
λέγουσι, καὶ λέγεσκε, καὶ λάβεσκεν. ὁμοίως καὶ τῷ τρίτῳ
τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, καὶ τῆς πρώτης
τῶν εἰς μι. ποίεσκε. τίθεσκεν. ὁ δὲ παρατατικὸς τῆς δευτέρας
συζυγίας τῶν περισπωμένων τὸ α ἔχει. μυκῶ, ἐμύκων,
μύκεσκεν. ὡσαύτως καὶ ὁ παρατατικὸς καὶ ἀόριστος
δεύτερος τῶν εἰς μι. ἵστημι, ἵστης, ἔστην, ἔστης, στάσκε.
τὰ δὲ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, τὸ ο μικρὸν
ἔχουσιν. ἐχρύσουν, χρύσοσκεν. ἐδίδων, δίδοσκε. τὰ δὲ τῆς
τετάρτης τῶν εἰς μι, συστέλλει μόνον τὸ δίχρονον πρὸ τοῦ σκε.
ἐζάγνυν, ζάγνυσκεν. ἔδυν, δύσκεν. ὁ δὲ ἀόριστος πρῶτος
βαρύτονος, καὶ περισπώμενος, εἴτε τῶν εἰς μι, τὸ α ὀφειλόμενον
ἔχει ἐν τῷ τρίτῳ. οἷον, πλάσασκε. γράψασκε ποιήσασκε. βοήσασκε.
χρυσώσασκε. καὶ ταῦτα μὲν οἱ Ἴωνες. οἱ δὲ ποιηταὶ, κατὰ
μίμησιν τούτων καὶ τοῖς τρισὶ προσώποις προστιθέασι σκ,
χαίρεσκον, χαίρεσκες, χαῖρε λέγοντες. Τὸ δυϊκὸν
δεύτερον ὁμοίως ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ, ἀμοιβῇ τοῦ τε
εἰς τον. τύπτετε, τύπτετον. Τὸ δυϊκὸν τρίτον
τυπτέτην ἀνομοιοκαταλήκτως τοῦ τρίτου τοῦ πληθυντικοῦ, οὔτε
εἰς ι, οὔτε εἰς ας λήγοντος. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ
πρώτου προσθέσει με. ἔτυπτον, ἐτύπτομεν. καὶ δωρικῶς, ἐτύ-
πτομες. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀμοιβῇ τοῦ μεν εἰς τε,
καὶ τοῦ ο εἰς ε, ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε. Τὸ τρίτον πληθυντικὸν,
ἔτυπτον ὁμοφώνως τῷ ἑνικῷ πρώτῳ. ὅτε γὰρ ἡ μετοχὴ
τοῦ παρῳχημένου εἰς ως λήγει ὀξυτονουμένη, τότε τὸ
πληθυντικὸν τρίτον ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ. τετύφαμεν,
τετύφασιν, ἐτετύφειμεν, ἐτετύφεισαν, ὅτι ὁ τετυφώς.
ὅτε δὲ μὴ, τὸ τρίτον ἐλλείπει τοῦ πρώτου μιᾷ συλλαβῇ.
ἐτύπτομεν, ἔτυπτον. ἐτύψαμεν, ἔτυψαν

verberabā & per ablationem verberabā apud poetas. ſecunda verberabas a prima. mutatione on in es. tertia verberabat a ſecunda abiectione s. & ſm Iones verberabat, nam ipſi auferentes e augumenti, & apponentes tertiæ perſonæ præteriti imperfecti, & indefiniti ſecundi grauiſonorum, ante e ſc, verberabat dicunt, & legebat, & accepit ſimiliter, & tertię primæ coniugationis circunflexorum, & primæ in mi faciebat, ponebat. ſed præteritum imperf. ſecūdæ coniugationis circūflexorum a habet. mugio mugiebá mugiebat ſimiliter & ptūm perfectum, & indefinitum ſecundum in miſto ſtas. ſtabam ſtabas ſtabat. Sed tertiæ circunflexorum, & in mio paruum habent. inaurabam inaurabat. dabam dabat. Sed quartæ in mi corripiunt bitempus ante ſce iugabat iugabat. ingrediebat́ ebat́. Indefinitū āt primū grauiſonum. & circunflexum, ſiue in mi a debens habere in tertia, vt formauit. ſcripſit. fecit. clamauit. inaurauit. & hæc quidem Iones. poetæ autem ſm mutationem horum, & tertiis perſonis apponunt ſce. valebam valebas valebat dicentes. Dualis ſecunda ſimiliter a ſecunda plurali mutatione te in ton verberatis. verberatis duo. dualis tertia verberabant diſſimili deſinenter, tertię pluralis neq; in i, neq; in æ deſinente. Pluralis prima a ſingulari prima appoſitione me, verberabā, bamus & dorice, verberabamus. Secunda a prima cōmutatione men in te, & o in e verberabamus. batis. Tertia pluralis verberabant cōſonāter ſingulari primæ. Qñ eni participium præteriti in os deſinit acutiſonum, tunc pluralis tertia æquat ſyllabis tertiam, verberauimus, verberauerunt, verberaueramus. uerant. quia verberás. cum vero non, tertia deficit a prima vna ſyllaba, verberabamus, verberabant. verberauimus. rauerunt.

ἐτύπομεν, ἔτυπον. σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐκβολῇ τοῦ τος.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, τύψω, τέτυφα· ὅτε γὰρ ὁ μέλλων, τὸ ψ, ὁ παρακείμενος τὸ φ ἔχει. ὅτε δὲ τὸ ξ, ὁ παρακείμενος τὸ χ. ὅτε δὲ ἐκεῖνος τὸ σ, ὁ παρακείμενος τὸ κ. ὅτε δὲ ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω ἀμετάβολον ἔχει, τότε καὶ ὁ παρακείμενος αὐτὸ ἔχει πρὸ τοῦ κα. οἷον, ψαλῶ, ἔψαλκα. κερῶ, κέκαρκα. μολυνῶ, μεμόλυγκα, τοῦ ν εἰς γ τραπέντος διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ κ. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἡμαρτημένων, νενέμηκα. δεδέμηκα. βεβρέμηκα. κεκάμηκα. τετέμηκα. τετρέμηκα. τοῦ η πλεονάσαντος διὰ τὸ μηδέποτε τὸ μ πρὸ τοῦ κ εὑρίσκεσθαι. ἐξαιροῦνται τὰ εἰς νω δισύλλαβα ἢ ι ἢ διφθόγγῳ ἢ υ παραλήγοντα, ἀποβάλλοντα τὸ ἀμετάβολον πρὸ τοῦ κ. κρίνω, κέκρικα. κτείνω, κέκτακα. πλύνω, πέπλυκα. παρὰ ποιηταῖς δὲ προστίθεται, ὅθ' ἐκλίνθη, καὶ διακριθήμεναι. ἤδη. Ἔτι ὁ παρακείμενος τὴν αὐτὴν τῷ μέλλοντι παραλήγουσαν ἔχει. τύψω, τέτυφα. γράψω, γέγραφα. πλὴν τῶν δισυλλάβων τῆς τετάρτης συζυγίας καθ' ἡμᾶς τῷ ε παραληγόντων, ἐν τούτοις τρέπεται τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παρακειμένῳ. σπερῶ, ἔσπαρκα. στελῶ, ἔσταλκα. καὶ ἔτι χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῷ ε παραληγόντων, ἐν τούτοις γὰρ τρέπεται κατὰ ἀττικοὺς τὸ ε εἰς ο. οἷον, πέμψω, πέπεμφα κοινῶς, καὶ πέπομφα ἀττικῶς. στρέψω, ἔστρεφα, καὶ ἔστροφα. θρέψω, τέθρεφα καὶ τέτροφα. βρέξω, βέβρεχα, καὶ βέβροχα. λέξω, λέλεχα, καὶ λέλοχα ψα δ' αἰολικῶς. Τοῦ δὲ τέτυφα, καὶ κέκυφα τὸ κυ μακρὸν, ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. τοῦ δὲ τέθυκα καὶ λέλυκα βραχὺ, καίπερ τοῦ θύσω καὶ λύσω ἐκτεινομένου.

Ὁ δὲ εἰς κα παρακείμενος μακρᾷ παραληγόμενος, ἢ ἀποβάλλει τὸ κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἔθει ἰωνικῷ. βέβηκα, βέβαα, τέθνηκα, τέθναα. δέδοικα, δέδοια. γέγηνα, γέγαα. καὶ ἰωνικῶς τετύφεα, ὡς περιεστήκεα, ἀντὶ ἕστηκα. Τὸ δεύτερον τέτυφας, ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει σ. τέτυφα, τέτυφας. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀποβολῇ τοῦ σ, τροπῇ τοῦ α εἰς ε. Τὰ δυϊκὰ, τετύφατον, τετύφατον,

verberauimus rauerunt. formatur autem a participio genitiui, abiectione tos.

De præterito perfecto.

Præteritum perfectum a futuro verberabo beraui. cum. n. futurum pſ. ptũm perf. ph habet. Cum aũt x, præteritum perfectũ ch. cũ illud s, ptũm perfectũ c. Cum vero futurum ante ω immutabilem habet tunc & ptũm perfectum ipſum habet ante ca, vt canam, cecini tondebo, totondi. polluam. pollui. n in g verſo propter illationem c. præter notata errata tribui ædificaui ſtrepui laboraui incidi tremui, ita ſuperabundante quia nunq̃ m ante c inuenitur. Excipiuntur in no biſyllaba vel i vel ei diphtho. vel y penultimantia abiicientia immutabilē ante c iudicio iudicaui. occido occidi. lauo laui: apud poetas autem apponitur. is vero inclinatus eſt & diſcretum eſſe iam. Etiam ptũm perfectum eandem futuro penultimam habet, verberabo verberaui. ſcribā ſcripſi, præter biſyllaba quartæ coniugationis apud nos e penultimantia. In his vertitur é in a in præterito perfecto. ſeminabo aui, mittam miſi. & etiā præter biſyllaba primæ & ſecundæ coniugationis e penultimantia. In his enim vertitur ſm atticos e in o vt mittam miſi communiter, & miſi attice. vertam verti, & verti nutriam nutriui & nutriui. irrigabo irrigaui, & irrigaui. dicam dixi & dixi falſo æolice, ſed verberaui, & inflexui illud cy longũ a futuro, ſed ſacrificaui, & ſolui breue. quamuis ſacrificabo & ſoluam longo. In ca aũt ptm̃ perf. lõga penultimãs. ſi abiicit cappa corripit penultimam more Ionico. iui, iui, interii, interii. timui timui. genui genui. & Ionice verberaui, ſi cut ſteti pro ſteti. ſecunda verberaſti a prima appoſitione s. verberaui rauiſti. Tertia a ſecunda vel prima mutatione a in e. Duales verberaſtis. verberaſtis.

ὁμοφώνως ἐκ τοῦ πληθυντικοῦ δ᾽ ἀτέρου, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου προσθέσει τον. Τὸ πληθυντικοῦ πρῶτον τετύφαμεν, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου προσθέσει μεν. καὶ δωρικῶς τετύφαμες, ὥσπερ, Τὸν πάνα δεδοίκαμες. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ μεν εἰς τε, τετύφαμεν, τετύφατε. Τὸ τρίτον εἰς, σι, τετύφασι, τοῦ σι βραχέος ὄντος καὶ τοῦ α μακροῦ. τὰ γὰρ εἰς ασι τρίτα, ἐκτείνουσι τὸ α. τετύφασι τετύπασι. πλὴν τοῦ λελόγχασι, καὶ ἑτέρων παρὰ ποιηταῖς διὰ τὸ μέτρον συνεσταλμένων. οἱ δὲ δωριεῖς ἑστήκαντι λέγουσιν, ἀντὶ ἑστήκασι. καὶ ᾠδήκαντι, ἀντὶ ᾠδήκασι.

Περὶ τοῦ μέσου παρακειμένου.

Ο μέσος παρακείμενος τέτυπα, διὰ τοῦ ω ῥηματικοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος. περὶ οὗ οὕτω εἰδέναι δεῖ, ὅτε ὁ ἐνεστὼς δι᾽ ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος κοινὸς παρακείμενος. οἷον, λέγω, λέλογα. πείθω, πέποιθα. λείπω, λέλοιπα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος παράγεται. ἀπὸ τοῦ κλέπτω, κλοπὴ τὸ ῥηματικὸν, ὁ μέσος παρακείμενος, κέκλοπα. ἀπὸ τοῦ τύπτω, τύπος τὸ ῥηματικὸν, ὁ μέσος παρακείμενος. τέτυπα. ἀπὸ τοῦ βλάπτω ἢ βλάβω, βλάβη, ὁ μέσος παρακείμενος, βέβλαβα. εἰ δὲ τὸ ῥηματικὸν δύο σύμφωνα ἔχει ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος. οἷον, ῥέγκω, ῥόγκος, ὁ μέσος παρακείμενος, ἔρρογκα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς πρὸ τοῦ ω ζ ἢ δύο σσ ἔχων εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ γ ἔχει. κράζω, κράξω, κέκραγα. πλήσσω, πλήξω, πέπληγα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς πρὸ τοῦ ω ζ ἔχων εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ δ ἔχει. φράζω, φράσω, πέφραδα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς καθαρῶς προφέρεται, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως, ἀκούω, ἤκουα. παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ μέσος τῷ πρώτῳ τέτυφα, τέτυπα. πέπληχα, πέπληγα. Ὅτε δὲ ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι αἱρεθῇ ε, εἰ μὲν μόνον, τρέπεται εἰς ο μικρὸν

conuociter ex plurali secunda similiter præsenti, vel a singulari prima appositione ton. Pluralis prima verberauimus a singulari prima appositione men, & dorice verberauimus, sicut pana timemus Secunda a prima mutatione men in te. verberauimus vistis. Tertia in si verberauerunt si breue existente, à a longo. In asi enim tertiæ producunt a verberarũt, verberarunt. præter sortiti sunt, & alia apud poetas pp metrum correpta. Sed dores steterunt dicunt, pro steterunt, & tumuerunt, pto tumuerunt.

De medio præterito perfecto.

Medium ptm̃ perfectum. verberaui per p. verbale quod a p̃nti, de quo sic scire oportet. quando præsens per vnam simplicem consonantem profertur per eandẽ & mediũ cõmune præteritum perfectum, vt dico dixi. persuadeo psuasi, relinquo reliqui. cum vero præsens per duas consonantes profertur, tunc medium præteritum perfectum seruat consonantẽ verbalis quod a præsenti deducitur, a furor futurum, verbale medium prçteritum perfect. furatus sum. A verbero forma verbale medium præteritum imperfe. verberaui, a noceo, uel noceo nocumentum. medium ptũm impf. nocui, sed si verbale duas consonãtes habet a prçsenti, seruat ipsas & medium ptũm perfectũ. vt sterto stertitio medium prçteritum perfectũ stertui. Cum vero præsens ante o z, vel duo ss. habens in xo futurũ facit, tũc medium ptũm perf. g. habet, clamo clamabo clamaui. Percutio percutiã percussi, cum vero præsens ante o z habens in zo futurum facit, tunc medium ptũm perf. d habet, dico dicam dixi. quando aũt præsens pure profertur & medium ptũm perfectum similiter, audio audiui, penultimam vero eandem habet mediũ primo. verberaui. raui percussi. percussi, cum vero in bisyllabo futuro inuentum fuerit e si solum, vertitur in o paruum

ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ λέξω, λέλογα. τέξω, τέτοκα. γενῶ. γέγονα. εἰ δὲ ἐν τῇ ει διφθόγγῳ, ὁμοίως τὸ ε τρέπεται εἰς ο, καὶ τὸ ι προσγράφεται. πείθω, πείσω, πέπεικα, πέποιθα. εἴδω, εἴσω, εἶκα, οἶδα, οἶδας, οἴδαθαι, καὶ οἶθα. Τὰ δὲ ἡσέει λ δισύλλαβα, τηροῦσι τὸ ε ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ μέλω. μελῶ, μέμελα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η μέμηλα. ἔτει μεμηλώς. τέλω, τελῶ, τέτελα. Οτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο μεταβόλων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ πρῶτον ἀμετάβολον ἔχει. κάμνω, κέκαμα. τέμνω, τέτεμα. Οτε δὲ ὁ ἐνεστὼς τῇ αι διφθόγγῳ παραλήγει, τότε τρέπεται τὸ α τῆς διφθόγγου εἰς η ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. φαίνω, πέφηνα. χαίνω, κέχηνα. Οτε δὲ ὁ μέλλων περιπλάει τοῦ ἐνεστῶτος μιᾷ συλλαβῇ, τότε καὶ ὁ παρακείμενος τοῦ μέσου περιπλάει. ἀνωγῶ. ἀνωγήσω, ἠνώγηκα, ἤνωγα. δουπῶ, δουπήσω, δεδούπηκα, δέδουπα. κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα, ἔκτυπα. Ετι πολλάκις οἱ αὐτοὶ παρακείμενοι καὶ μέσοι, γέγραφα, εἴληφα. Ετι τό τε ἐπιλιμπάνουσιν οἱ μέσοι παρακείμενοι, ἡνίκα ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος. ἀρεθῇ τρισύλλαβος ἀπὸ περισπωμένου θέματος, ἀπὸ δύο συμφώνων ἢ ἑνὸς ἀρχόμενος, θλῶ, θλάσω. τέθλακα. κλῶ, κλάσω κέκλακα. δρῶ, δράσω, δέδρακα. ζῶ, ζήσω, ἔζηκα. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν περισπωμένων οὔτε μέσοι παρακείμενοι εὑρίσκονται, οὔτε δεύτεροι ἀόριστοι, πλὴν τῶν σεσημειωμένων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας. Επεὶ μὲν τῆς πέμπτης κατὰ παλαιοὺς τῶν βαρυτόνων, οὐ πολλοί. ἐπεὶ δὲ τῆς ἕκτης, οὐδαμῶς, πλὴν τοῦ ἀκούω. Επεὶ τῶν εἰς μι οὐκ εἰσὶ μέσοι παρακείμενοι. ἀόριστοι δὲ δεύτεροι λέγονται, τὸ ἔθην, τὸ ἔστην, τὸ ἔδων. Τὸ δεύτερον τέτυπας. τὸ τρίτον, τέτυπε. καὶ τἄλλα ὁμοίως τῷ τέτυφα. ὁ δὲ μέσος παρακείμενος καὶ μέσος ὑπερσυντέλικος ποτὲ μὲν ἐνέργειαν σημαίνουσι, ποτὲ δὲ πάθος, ποτὲ δὲ ἀμφότερον.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ο ὑπερσυντέλικος ἐτετύφειν ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, ἀμοιβῇ τοῦ

in medio prçterito perf. dicam dixi. pariam peperi
gigno gignã genui. sed si in ei diphth similiter e vertit
in o,& iota adscribitur. persuadeo persuadeo asi persua
si. scio. sciam. sciui. sciui sciuisti uisti & sciuisti. sed in vnũ
bisyllaba seruant e in medio prçterit. perfecto curo
curabo curaui,& mutatione e in ita curaui, vnde qui
curauit. perficio perficiam. perfeci. cum vero præsens
per dues liquidas profertur, tunc medium prçteritũ
perfectum primam liquidam habet. laboro. laboraui.
incido incidi, sed quando præsens æ diphthongo
penultimat, tunc vertitur a diphthongi in i in medio
præterito perfecto,& i subscribitur. ostendo ostendi
hio hiaui. Cum autem futurum superat præsens vna
syllaba, tunc & ptũ perfectum medium superat, iubeo
iubebo iussi. strepo, strepam strepui stre-
pui. strepo strepam strepui strepui. Item sæ-
pe ipsa præterita perfecta,& media scripsi. accepi. Itẽ
tunc deficiunt media præterita perfecta, quando actiuũ
ptũ perf. inuentum fuerit bisyllabũ a circũflexo posito
a duabus cõsonãtibus, vel vna incipiens frango frãgã
fregi frango,gã,fregi. facio faciam feci. viuo viuam
vixi. & breuiter dicam in circunflexis neq; media
præterita imperfecta inueniunt, neq; secũda indefinita
præter notata primæ & secundæ entia,
item in quintæ secundum antiquos grauisonis
non multa. sed in sextæ minime. præter audio.
Itẽ in mi nõ sunt media pręterita pfecta. sed indefi
nita secunda inuenta sunt. posui. fleti comedi. secunda
verberasti. tertia verberauit,& alii similiter verberaui.
sed secundum præteritum perfectũ,& medium plusquã
perf aliquando actionem significent, aliquando vero
passionem. aliquando vero vtrunq;.

De plusquamperfecto.

Plusqperfectũ. verberabã a ptõ perfecto mutatione

α εἰς εἶν, προστεθέντος καὶ τοῦ ε τῆς αὐξήσεως, ὅτε τὸ ῥῆμα ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τέτυφα, ἐτετύφειν. οἱ δὲ ἴωνες καὶ οἱ ποιηταὶ χωρὶς τῆς αὐξήσεως προφέρουσιν. Ἐπεὶ ἴωνες τὸ ει εἰς εα διαλύοντες, ἐτετύφεα, καὶ ἐπεποιήκεα. λέγουσιν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι συναιροῦντες τὸ διαλυθὲν, ἐτετύφη λέγουσιν. ὅθεν καὶ τὸ ἐκεχήνη διὰ τοῦ η εἴρηται γεγραμμένον, καὶ ι προσγεγραμμένου. καὶ τὸ ᾔδεα, ᾔδεε λέγεται ἰωνικῶς, ὥσπερ τετύφεε, καὶ γεγόνεε. καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀττικῶς ᾔδη ἐν πρώτῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ. οἱ αὐτοὶ ἐπὶ πρώτου προσώπου χωρὶς ν ᾔδει γράφουσι. καὶ οἱ δωριεῖς τὰ τρίτα πρόσωπα διὰ τοῦ η, ὀπώπη παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ ὀπώπει, Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη. Τὸ δεύτερον ἐτετύφεις ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. Τὸ τρίτον ἐτετύφει χωρὶς ν παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ ἰωνικῶς, ὡς εἴρηται, τετύφεε. καὶ γεγόνεε παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ ἐγεγόνει. τὸ δὲ ᾔδειν, ἐπὶ πρώτου καὶ τρίτου προσώπου ὥς φασιν. ὅθεν ἀπειλήφειν παρ' Ἀριστοφάνει, καὶ προσήειν, καὶ εἱστήκειν παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἐβεβλήκειν, καὶ ἤσκειν ἤρια καλά, ἀντὶ ἐκαλλώπιζεν, ἐπὶ τρίτου, ὥσπερ καὶ ἐπὶ πρώτου. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον ἐτετύφειτον, ἐκ τοῦ ἐτετύφειτε. Τὸ τρίτον ἐτετυφείτην, ἀπὸ τοῦ δευτέρου δυϊκοῦ. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἐτετύφειμεν, ἀπὸ τοῦ ἐτετύφειν προσθέσει μεν. Τὸ δεύτερον ἐτετύφειτε, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μεν εἰς τε. Τὸ τρίτον, ἐτετύφησαν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μεν εἰς σαν. τὸ δὲ ᾔδησαν, καὶ παρειλήφεσαν, καὶ ἀκηκόεσαν, καὶ ἄλλα πλεῖστα τῶν ἀττικῶν, χωρὶς ι. βοιωτῶν δὲ καὶ τὸ ἐτετύφεα ἀντὶ ἐτετύφειν, καὶ ἑστήκεα ἀντὶ ἑστήκειν, καὶ τὸ εἱστήκειμεν, εἱστήκετε, εἱστήκεσαν χωρὶς τοῦ ι. Φυλάττει δὲ ὁ πρῶτος ὑπερσυντέλικος καὶ μέσος τὰ τῶν παρακειμένων, τέτυφα, ἐτετύφειν. τέτυπα, ἐτετύπειν. πλὴν τῶν σεσημειωμένων οἶδα, ᾔδειν, καὶ ᾔδη τὸ ποιητικόν. καὶ εἶκα, μέσος ἧκα, καὶ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἥκειν. ὅθεν τὸ ἐφήκειν, προσήκειν. ἕστηκα, εἱστήκειν. ἔολπα, ἐώλπειν. ἔοργα, ἐώργειν. ἔοικα,

a in in appoſito & e augumento, quando verbum a conſonante incipit. Verberaui verberabam. ſed iones & poetæ ſine augumento proferunt. Item Iones ei in ea reſoluentes verberaueram, & feceram dicunt. ſed Athenienſes contrahentes reſolutum verberaueram dicunt. vnde & hiaui per ita inuentum eſt ſcriptum, & iota ſubſcriptum, & viderat viderat dicitur ionice, vt verberauerat. & factus erat, & p cõmixtionem attice videram in prima & tertia perſona. Iidem in prima perſona ſine n videram ſcribunt & dores tertias perſonas per ita, viderat apud Theocritum pro viderat. & quando ille oleũ in oculis viderat? ſecunda verberaueras a prima mutatione n in s. Tertia verberauerat ſine n apud communes, a ſecũda abiectiõe s, & Ionice vt dictũ eſt verberauerat & factꝰ fuerat apud Herodotũ ꝓ factꝰ fuerat. ſed videiã in prima & ſecũda pſona, vt dicũt. vnde acceperã apud Ariſtophanẽ, & adiuerã, & ſteterã, apd Home. & ieccrã, & curabat lanas pulchras, pro pulchras faciebat. In tertia, vt & in prima. dualis ſecunda, verberaueratis duo ex verberaueratis, tertia beraucrant a ſecunda duali. Pluralis prima, verberaueramus, a verberauerã appoſitione me. Tertia verberaueratis a prima mutatione men in te. Tertia verberauerant a prima mutatione men in ſan. ſed ſciuerant, & aſſumpſerant, & audiuerant & alia plurima attica ſine i. bœotorum autẽ, & verberarã pro verberaram. & ſteteram, pro ſteteram, & ſteteramus. atis. ſteterant ſine iota. ſeruat autem primum ptũm pluſq̃ pf. & medium quæ ſunt ptórum pfectorũ. verberaui. beraui. ueram. præter notata ſciui, ſciueram. & ſciueram quod poeticum, & iui med.ũ iui, & mediũ ptĩ pluſq̃perf. iuerã vñ & iniuerã, adiuerã ſteterã. ſperaui ſperauerã. ꝓhibui ꝓhibueram. viſus

ἐῴκειν. Ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος ἐτετύπειν, [illegible] πει, διὰ τοῦ π κατὰ τὸν παρακείμενον σχηματιζόμενος. φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, τέτυπα, ἐτετύπειν. τέτηκα, ἐτετήκειν.

Περὶ ἀορίστου πρώτου.

Ὁ ἀόριστος πρῶτος ἔτυψα, ἀπὸ τοῦ μέλλοντος πρώτου, τροπῇ τοῦ ω εἰς α καὶ προσθέσει τοῦ συνήθους ε τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ὁπότε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου. ὅτε δὲ ἀπὸ φωνήεντος, γίνεται αὔξησις χρονική, καὶ τότε ἰσοσυλλαβεῖ δὲ τῷ μέλλοντι, ἀγοράσω, ἠγόρασα. Παραλήγει ἢ ἢ φύσει μακρᾷ ὡς ἐποίησα. ἢ θέσει ὡς ἔπλεξα, ἢ φύσει καὶ θέσει, ὡς ἤμειψα, ἢ θέσει παρὰ ποιηταῖς διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐτέλεσσα. ἔχει δὲ τελικὰ ἡμίφωνα ἑπτά. ψ. οἷον, ἔτυψα. ξ, οἷον, ἔλεξα. σ, οἷον, ἐποίησα. λ, οἷον, ἔστειλα. μ, οἷον, ἔνειμα. ν οἷον, ἔμεινα. ρ, οἷον, ἔσπειρα. Φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος. οἷον, λέξω, ἔλεξα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων, ἥσω, ἧκα, ἀντὶ ἧσα. ἤνεγκα, ἀντὶ ἤνεγξα. εἶπα, ἀντὶ εἶψα. ἔθηκα, ἀντὶ ἔθησα. ἔδωκα, ἀντὶ ἔδωσα. Ἐπὶ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ μέλλοντι, ποιήσω, ἐποίησα. τελέσω, ἐτέλεσα. πλὴν τῶν ἀορίστων τῆς τετάρτης καθ᾽ ἡμᾶς συζυγίας μακρᾷ παραληγόντων. τοῦ γὰρ μέλλοντος τῶν αὐτῶν περισπωμένου ὄντος, καὶ βραχυπαραλήκτου, ὁ ἀόριστος προσλαμβάνει ι, ἢ τρέπει τὸ α εἰς η, νεμῶ, ἔνειμα. σπερῶ, ἔσπειρα. στελῶ, ἔστειλα. ψαλῶ, ἔψηλα. φανῶ, ἔφηνα. οἱ δὲ Ἴωνες τὸ η εἰς α τρέποντες ἔφανα ἀντὶ ἔφηνα, καὶ ἐμίανα ἀντὶ ἐμίηνα, καὶ ἔχανα, ἀντὶ ἔχηνα, καὶ ἐθέρμανα, ἀντὶ ἐθέρμηνα, καὶ ἐσήμανα, ἀντὶ ἐσήμηνα λέγουσιν, ᾧπερ χρῶνται καὶ Ἀθηναῖοι. Τὸ δεύτερον ἔτυψας ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει σ. τὸ δὲ πρῶτον τοῦ ἀορίστου, βραχύ ἐστι. Τὸ τρίτον, ἔτυψε. καὶ τἄλλα δῆλα. ἐτύψατον, ἐτυψάτην. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Περὶ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτυπον, φωνῇ μόνον διαφέρων τοῦ πρώτου. λήγει δὲ εἰς ον, τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου

sum fueram. medium pteritũ plusqperfe verberaueram ras per p secundum præteritum perfectum formatum. seruat autem semper consonanté medii præteritiperfe. verberaui. verberaueram liquifeci liquefeceram.

De Indefinito primo.

Indefinitum primũ verberaui a futuro i. primo mutatõe in a, & appositione cõsueti e, syllabici augumẽti, quã do verbum incipit a consante, quando autem incipit a vocali fit augumentũ tẽporale, & tunc æquat syllabis futurũ, contionabor contionatus sum. penultimant vero vel natura longa, vt feci, vel positione vt plicui, vel natura, & positiõe vt cõmutaui, vel positiõe apđ poetas pp metrum vt perfici. habet vero finales semiuocalis septem. psi, vt verberaui. x, vt dixi. s, vt feci. I, vt misi. m, vt tribui. n, vt mansi. r, vt seminaui. seruat vero semper consonantem futuri, vt dicã, dixi. præter notata. ibo iui pro iui. tuli pro tuli. dixi, pro dixi. posui pro posui, dedi pro dedi. item eandem penultimam habet futuro faciam feci. perficiam perfeci. præter indefinita quartæ secundũ nos coniugationis lõga penultimãtia. nã futu rum forum circunflexo ente, & breui penultimante, indefinitum assumit i, vel mutata in i, tribuam. tribui. seram seui. mittam misi. canã cecini. apparebo apparui sed Iones ita in a vertẽtes apparui pro apparui & polłui pro pollui. & hiaui pro hiaui. & calefeci pro calefeci, & notaui pro notaui dicunt, quo vtuntur & Athenienses. secunda verberasti a prima positione s sed prima indefiniti. breuis est. Tertia verberauit, & alia manifesta. verberauistis rauerunt umus uistis verberauerunt.

De secundo Indefinito.

Secundũ indefinitũ verberaui voce solũ differens a primo desinit aũt in on, consonantẽ medii ptiperfe

φυλάττων, δίχρονῳ παραλήγων, ἔτυπον, ἔλαβον, ἔλιπον ἐν τοῖς βαρυτόνοις. ἐν δὲ τοῖς περισπωμένοις, καὶ μέσου διφθόγγῳ, καὶ ω. Ὅσα οὖν εἴρηται ἐπὶ τοῦ μέσου παρακειμένου, καὶ ἐπὶ τῶν δευτέρου ἀορίστου ἐνθήσεται, εἰ καὶ περιττὸν δόξει. εἰ μὲν οὖν ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμφότεροι. λείπω, λέλοιπα, ἔλιπον. φθείρω, ἔφθορα, ἔφθορον. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀμφότεροι. σκάπτω, σκαφή, ἔσκαφα, ἔσκαφον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ξ ἢ δύο σσ ὁ ἐνεστὼς ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος καὶ ἀόριστος δεύτερος ἀκολουθεῖ τῷ μέλλοντι. καὶ εἰ μὲν ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ ὥσπερ ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ γ, οὕτω καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, κράζω, κράξω, κέκραγα, ἔκραγον· νύσσω, νύξω, νένυγα, ἔνυγον. εἰ δὲ ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ ὥσπερ ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ δ, οὕτω καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, φράζω, φράσω, πέφραδα, ἔφραδον. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφέρεται, διὰ τοῦ πρώτου καὶ οὗτοι ἐκφέρονται. κάμνω, κέκαμα, ἔκαμον. τέμνω, τέταμα, ἔταμον. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ καθαροῦ τοῦ ω ἐκφέρεται, καὶ αὐτοὶ καθαρῶς ἐκφέρονται. ἀκούω, ἤκουα, ἤκοον. Ἔτι ὁ ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων γινόμενος, βραχὺ παραληκτεῖ, τύπτω, ἔτυπον. πήθω, ἔπαθον. τάχω, ἔτυχον. διὸ μὲν ὁ ἐνεστὼς ἔχει τὴν ει δίφθογγον, ἀποβάλλεται τὸ ι αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ. φάγω, ἔφυγον. πάθω, ἔπυθον. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς ἔχει τὴν αι, ἀποβάλλεται τὸ ι αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, καίω, ἔκαον, φαίνω, ἔφανον. εἰ δὲ αυ, ἀποβάλλεται τὸ υ, παύω, ἔπαον. τὸ ε. εἰ δὲ ου, τὸ υ, ἀκούω, ἤκοον. εἰ δὲ ει διφθόγγῳ, λείπω, ἔλιπον. εἰ δὲ η, τρέπεται εἰς α, λήβω, ἔλαβον. χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἐν οἷς ἀποβάλλεται τὸ ι ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ τὸ ε εἰς α τρέπεται ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, κείρω, κερῶ, ἔκαρον. σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρον. ἐν δὲ τοῖς ὑπερδισυλλάβοις τὸ ι μόνον ἐκβάλλεται. ἐγείρω, ἤγερον. ἀείρω, ἄερον. ὀφείλω, ὄφελον.

seruans bitempore penultimans, verberaui. accepi. reliqui in grauisonis. In circunflexis autem & diphthongo & ω. quçcũq; igitur dicta sunt in medio præteritoperfe & in sec:ndo indefinito dicentur, quãq̃ superfluum videtur. si igitur pñs per vnam simplicem cõsonantẽ effertur, per eandẽ vtraq;. linquo liqui, liqui. corrumpo corrupi corrupi. si autem præsens per duas consonantes effertur, per quam verbale, profertur, per eandem & vtraq;. fodio. fossio. fodi. fodi. si autem per x, vel duo ss præsens profertur, tunc medium ptm̃ perf. & indefinitum secundum sequitur futurum. & si futurum per x, sicut medium præteritum perfectum per g, sic & indefinitum 6m, clamo clamabo clamaui clamaui. stimulo labo. laui. laui. si autem futurum per s sicut medium ptm̃ perf. per d, sic & indefinitum secundum. dico, dicam, dixi. dixi. si aũt præsens per duas immutabiles pfert. per primam & ipsa proferuntur. laboro laboraui laboraui. Incido incidi incidi. Si autem pñs per purum ω profertur, & ipsa pure proferuntur. audio audiui audiui. Etiam indefinitum 6m a grauisonis positis factum, in breuem desinit. verbero, verberaui. patior passus sum, sortior sortit⁹ sũ. Ideo si pñs hẽt eu diphth. abiicitur e ipsius in secundo indefinito. fugio fugiui. interrogo gaui. sed si præsens habet æ abiicitur i ipsius in secundo indefinito. vro, ussi. ostendo, ostendi. sed si au, abiicitur y. sedo, sedaui. sed si u, y, audio audiui. sed si ei diphthongum e relinquo reliqui. sed si ita vertitur in a, accipio. accepi. sine bisyllabis quintæ coniugationis grauisonorum; In quibus abiicitur i in futuro & e in auertitur in secũdo indefinito, tondeo, tondebo, totondi, semino abo. aui. sed in suberbisyllabis i solum eiicitur. excito taui. eleuo, aui. debeo debui.

Ἔτι καθόλου ὅτε τὸ ε αἱρεθῇ ἐν δισυλλάβοις ἐνεστῶσιν ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι ἐν διφθόγγῳ ει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ε τρέπεται εἰς α, εἴτε ἀμετάβολον προηγεῖται τοῦ ε, εἴτε ἐπιφέρεται, κείρω, ἔκαρον. φθείρω, ἔφθαρον. στέλλω, ἔσταλον, ὅθεν ἐστάλη. δέρω, ἔδαρον. ὅθεν ἐδάρη. τέμνω, ἔταμον. πέρθω, ἔπαρθον καὶ ἔπραθον κατὰ μετάθεσιν. δέρκω, ἔδαρκον, καὶ ἔδρακον. δρέμω, ἔδραμον, καὶ δραμῶ. ὅθεν τὸ δεδράμηκα. κλέπτω, ἔκλαπον. πλέκω, ἔπλακον. τρέπω, ἔτραπον. τρέφω, ἔτραφον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἴρηται, διὰ τὰ σεσημειωμένα λέγω ἔλεγον. φλέγω, ἔφλεγον. Ἔτι ὁ ἀόριστος ὁ δεύτερος ἀπὸ μὲν βαρυτόνου θέματος γινόμενος ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ. τύπτω, ἔτυψα. ἔτυπον. λείπω ἔλειψα, ἔλιπον. ἀπὸ δὲ περισπωμένου, ἐλλείψει τοῦ πρώτου μιᾷ συλλαβῇ. δουπῶ, ἐδούπησα, ἔδουπον. μυκῶ, ἐμύκησα, ἔμυκον. καὶ ὅτε ὁ μέλλων ἰσοσυλλαβεῖ τῷ ἐνεστῶτι, τότε καὶ αὐτὸς τῷ πρώτῳ. ὅτε δὲ ὁ μέλλων περιττεύει, καὶ αὐτὸς ἐλλείπει. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἀνεύρηνται ἀόριστοι δεύτεροι ἀνάριθμοι μακροπαραληκτοῦντες καὶ δισύλλαβοι μὲν βαρύτονοι, τὸ ἦκον. ἆρον. εἶδον. εἶπον. ἦλθον. εἷλον. εἶχον. εἷλκον. ἦγον. ἦδον, ὅθεν τὸ ἕαδε. ὧν οἱ μὲν, τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης. οἱ δὲ, προσθέσει τοῦ ι. ὁ δὲ ἦλθον, ἀπὸ τοῦ ἤλυθον κατὰ συγκοπήν. περισπώμενοι δὲ ὑπερδισύλλαβοι οὗτοι, μακρᾷ φύσει ἢ θέσει παραλήγοντες, χραισμῶ, ἔχραισμον. δουπῶ, ἔδουπον. κτυπῶ, ἔκτυπον. τυπῶ, ἔτυπον. μυκῶ, ἔμικον. ὀλισθῶ, ὤλισθον. βλαστῶ, ἔβλαστον. ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. ἀνωγῶ, ἤνωγον. ἀλαλκῶ, ἤλαλκον. ἔστι καὶ ὁ ἔπεφνον βαρύτονος ἀπὸ τοῦ φῶ, φένω, ἔφενον, καὶ ἔφνον. καὶ ὁ ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω. καὶ ὁ ἔδαρθον, τοῦ ἔπαρδον. ἔδαρκον. καὶ ὁ ἔπληγον σωματικῶς ἀπὸ πλήσσω. ἔπλαγον δὲ ψυχικῶς. τὸ δὲ Κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ὁ ποιητὴς ἐπὶ ψυχικῆς διαθέσεως διὰ τὸ μέτρον ἔθηκεν. Ἔτι ὥσπερ φησὶν ὁ φιλόπονος τὰ ἔχοντα δύο σύμφωνα περισπώμενα, μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχουσι φύσει, ἢ θέσει, χραισμῶ, ἔχραισμον. βλαστῶ, ἔβλαστον. τὰ δὲ μὴ ἔχοντα δύο σύμφωνα, βραχεῖαν, μυκῶ, ἔμυκον, τυπῶ,

Itē i uniuersū cū e īuentū fuerit ī bisyllabis pñtib⁹ uel solū uel cū i in diphthongo ei vt plurimum e vertitur in a siue liquida præcedit e, siue infertur, tōdeo totōdi corrūpo corrupi. mitto misi. ūñ missus est. excorio, aui, uñ exoriatus est. incido incidi. populo aui & populaui pertranspositionem. aspicio. aspexi. & aspexi. curro cucurri, & curram. vnde cucurri. futor atus sum, plico plicui, verto verti. nutrio nutriui, vt plurimū dictū est propter notata dico dicebam, ardeo ardebam. Item indefinitum secundū a graui secundo posito factum æquat syllabis primum verbero raui. raui. relinquo reliqui. reliqui. sed a. circunflexo erit minus primo vna syllaba. strepo strepui strepui. mugio giui. giui. & quando futurū æquat syllabis pñs, tunc & ipm primum. quādo autem futurū superat, & ipsum deficit. his sic habentib⁹ inuenta sunt indefinita scda bñ numerāda lōga penultimantia & bisyllaba grauisona veni. inueni. vidi. & veni accepi. habui. traxi duxi placui. vñ & placuit. quorum aliqua ratione incipientis, aliqua appositione i. sed veni a veni per syncopen. circunflexa vero superbisyllaba, hæc lōga natura, vel positione penultimantia iuuo iuui. strepo strepui, strepo strepui. imprimo. impressi. mugio giui labor psus sum. germino aui. pecco peccaui. iubeo iussi, auxilior atus sum, est & interfeci grauisonum ab interficio cio, interfeci & interfeci, & tuli a fero, & dormiui. pepedi. vidi. vidi. & percussus sum corporaliter a percutio, percussus sum autem animaliter. sed pcussum est amicum, cor poeta in animali affectione propter metrum posuit. Itē vt dicit Philoponus habentia duas consonantes, circunflexa longam penultimam habēt natura, vel positione. iuuo iuui. germino aui. Sed nō habentia duas cōsonātes, breuē. mugio giui. iprimo

ἔτυπον. ὅμως δὲ τὸ δουπῶ ἔδουπον ποιεῖ, καὶ τὸ ἀνωγῶ, ἤνωγον. Τὸ δεύτερον ἔτυπες. Τὸ τρίτον, ἔτυπε. ἐτύπετον, ἐτυπέτην. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον κατὰ τὸν παρατατικόν. τὸ δὲ ἶξον ἀντὶ τοῦ ἶκον, βοιωτῶν. τὸ δὲ εἴδοσαν σε ὕδατα, καὶ ἤλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, χαλκιδικῆς εἰσὶ διαλέκτου εἰς ὁμοιότητα τοῦ ἔδοσαν.

Περὶ τοῦ πρώτου μέλλοντος.

Ὁ μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ συνάρχεται αὐτῷ, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἔχων, εἴτε ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, εἴτε ἀπὸ συμφώνου βαρύτονος ὤν. οἷον, ἀγοράζω, ἀγοράσω. τύπτω, τύψω. γράφω. γράψω. Τὰ δὲ εἰς ἓν λ βαρύτονα, περισπώμενα μέλλοντα ποιοῦσι. μέλω, μελήσω. θέλω, θελήσω. ὀφείλω, ὀφειλήσω. ἔτι τὸ αὔξω, αὐξήσω, καὶ ἕψω, ἑψήσω; καὶ ἀλέξω, ἀλεξήσω, ὅτι παρὰ παλαιοῖς περισπώμενα ὄντα, οἱ ἀθηναῖοι βαρύτονα πεποιήκασιν. Ἔτι πάντα τὰ περισπώμενα, ποιῶ, ποιήσω. βοῶ, βοήσω. χρυσῶ, χρυσώσω. τοὐναντίον δὲ ἐπὶ τοῖς εἰς μι γίνεται, ἐκβαλλομένου τοῦ διπλασιασμοῦ, τίθημι, θήσω. δίδωμι, δώσω. Φυλάττει δὲ ὁ μέλλων τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος, τύπτω, τύψω. γράφω, γράψω. λείπω, λείψω. πλὴν τῶν τῆς τετάρτης καὶ πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. τούτων γὰρ οἱ μέλλοντες τῆς διφθόγγου ἀποβάλλουσιν ἓν ἀμετάβολον, ἢ τὸ ι τῆς διφθόγγου, ἵνα τὴν παραλήγουσαν συστείλωσι, ψάλλω, ψαλῶ. φαίνω, φανῶ. σπείρω, σπερῶ. καὶ ἔτι πλὴν τῶν σεσημειωμένων, πλέω, πλεύσω. ῥέω, ῥεύσω. χέω, χεύσω. τούτων γὰρ οἱ μέλλοντες προσλαμβάνουσιν υ, ἀπὸ ἀρχαίων ἐνεστώτων γινόμενοι, χεύω, ῥεύω. ἔτι καὶ καίω, καύσω, καὶ κλαίω, κλαύσω ἀπὸ τοῦ καύω, καὶ κλαύω. ἢ ὅτι τῶν ἀθηναίων ἐκβαλλόντων τὸ ι τοῦ ἐνεστῶτος, κάω καὶ κλάω λεγόντων, διὸ πλεονάζει τὸ υ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἔτι οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν ζω βαρυτόνων ὑπερδισυλλάβων, βραχὺ φύσει τὸ ι ἐχόντων, ἀποβολῇ τοῦ σ περισπώμενον μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, νομίζω νομίσω κοινῶς, καὶ νομιῶ ἀττικῶς. βαδίζω. βαδίσω, καὶ βαδιῶ, καὶ βαδιοῦμαι ἄρκται. ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσομαι,

impressi tamen strepo strepui facit, & iubeo iussi, secunda impressisti. tertia impressit. impresistis. runt. simus. impressistis. sserunt. sed ptūm imperfectū. sed veni pro veni, Bœotorum. sed viderunt te aquæ, & venerunt & didicerunt, & talia chalcidicæ sunt linguæ ad similitudinem dederunt.

De primo futuro.

Futurum primum a præsenti & coincipit ipsi easdē syllabas habens siue a vocali incipit, siue a cō sonante grauisonum ens, vt cōtionor tionabor, verbero rabo. scribo scribam, sed in vnum l grauisona superans futurum faciunt. curo curabo. volo volam. debeo debebo. Item augeo augebo, & elixo elixabo. & auxilior auxiliabor, qa apud antiquos circunflexa entia Athenienses grauisona fecerunt. Etiam omnia circunflexa, facio faciam. clamo clamabo. deauro deaurabo. contrarium autem in in mi fit abiecta reduplicatione. pono ponam. do dabo. seruat autem futurum penultimā proprii futuri. verbero verberabo. scribo scribā. relinquo relinquā. præter ea quintę sm nos coniugationis grauisonorum. horum enim futura abiiciunt vnam immutabilem, vel iota diphthongi, vt penultimam corripiant. cano canam. appareo apparebo. fero feram. & etiam præter notata. nauigo nauigabo. fluo fluam. fundo fundam. horum enim futura assumunt y. ab antiquis præsentibus facta. fundo. fluo. Etiam & vro vram, & fleo flebo ab vro & fleo. vel quia atheniensibus abiicientibus i præsentis, vro, & fleo dicentibus superabundat y in futuro. Etiam Athenienses in in zo grauisonis supra duas syllabas breui natura iota habentibus abiectione s circunflexum futurum faciūt, vt puto putabo cōmuniter & putabo attice. vado vadā & vadam, & vadam inuentum est. certo certabo.

ἀγωνιοῦμαι. τὸ δὲ δανείζω διὰ διφθόγγου γραφόμενον, δανείσω ποιεῖ, καὶ οὐ δανειῶ, ὥσπερ ποτέ τις τῶν ἀμαθῶν πλουσίων εἶπε παρ' Ἀθηναίοις ἐκκλησιάζουσι περὶ δανείου, Ἐγὼ δανειῶ ὑμῖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι χρήματα. ὅπερ ἀκούσαντες, καὶ θορυβήσαντες. οὐ μόνον τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ τὸ δάνειον ἀπεδέξαντο, ἕως τίς παραστὰς εἶπεν ἐκείνῳ, δανείσω εἰπέ. καὶ τότε ἐκείνου δανείσω εἰπόντος ὑμῖν χρήματα, ἀπεδέξαντο καὶ ἐτίμησαν. Ὁμοίως καὶ οἱ δωριεῖς τοὺς βαρυτόνους, καὶ περισπωμένους μέλλοντας περισπῶσι, τυψῶ, καὶ ποιησῶ λέγοντες. οἱ δὲ αἰολεῖς τοὐναντίον τοὺς περισπωμένους μέλλοντας βαρύνουσι, προστιθέντες σ, κείρω, κερῶ κέρσω. φθείρω, φθερῶ, φθέρσω.

Ἔτι σεσημείωται τὸ τρέφω, θρέψω, καὶ τρέχω, θρέξω, τὰ συναρχόμενα τοῖς ἐνεστῶσιν. Ἔτι τὸ ἕξω διαφέρει ἔχω κατὰ τὸ πνεῦμα, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔξω ἐπιρρήματος ἔχει ψιλουμένου. Ἔτι πᾶς μέλλων πρὸ τοῦ ω, ἢ ψ ἢ ξ, ἢ σ, ὡς εἴρηται, ἢ ἕν τι τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. Ἔτι πᾶς μέλλων βαρύτονος πλὴν τῶν τῆς τετάρτης συζυγίας, ἢ ἴσην τὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι, ἢ μείζονα, τύπτω. τύψω. λέγω. λέξω. οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. πλὴν τοῦ πνίγω, πνίξω. ἐρύκω, ἐρύξω. ταῦτα γὰρ ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχει. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, ἀεὶ μακρόν. Τὸ δεύτερον, τύψεις. Τὸ τρίτον, τύψει. τύψετον. τύψετον. τύψομεν. τύψετε. τύψουσι, κατὰ τὸ τύπτω.

Περὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ὁ μέλλων δεύτερος τυπῶ περισπώμενος, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, ἀμοιβῇ τοῦ ον εἰς ω, καὶ ἐκβολῇ τῆς ἀρχούσης, ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ φυλάττει. συνάρχεται δὲ τῷ πρώτῳ τῇ μόνῃ φωνῇ διαφέρων αὐτοῦ. Τὸ δεύτερον τυπεῖς, τὸ τρίτον τυπεῖ περισπωμένως. τυπεῖτον, τυπεῖτον, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. τυποῦμεν. τυπεῖτε. τυποῦσι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὁριστικῶν. περὶ δὲ τῶν προστακτικῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, καθεξῆς ῥητέον.

tertabo. Sed mutuo per diphthongũ ſcriptũ mutuabo facit & nõ mutuabo. ſicut olim quidam indoctus diues dixit apud Athenienſes contionantes de mutuo. Ego mutuabo vobis o viri athenienſes pecunias, quod cũ audiuiſſent & tumultuati eſſent nõ ſolũ verbũ eius, ſed neq; mutuũ ſuſceperũt, donec quidã aſſiſtens dixit illi. mutuabo dic, & tunc illo mutuabo dicente vobis pecunias, ſuſceperunt, & honorarunt. ſimiliter & dores grauiſona & circunflexa futura circunflectunt. Verberabo, & faciam dicentes. æoles aũt contrarium, circunflexa futura grauant, apponentes s, tondeo tondebo tondebo. corrumpo corrũpam, corrumpam. Itẽ notatum eſt nutrio nutriam & curro curram non coincipientia præſentibus. Etiam habebo differt ab habeo ſecundum ſpiritum ad differentiam extra aduerbii attenuati. Etiã oẽ futurũ ante o, uel pſ hẽt vel x, vel s vt dictum eſt, vel vnam quãlibet quatuor immutabiliũ Etiam omne futurũ grauiſonũ prę ter quæ ſunt quartæ coniugationis, vel æqualẽ penultimã hẽt ſiti, vel maiorem. verbero verberabo. dico dicam. nunquam autem minorem, præter ſuffoco, ſuffocabo, prohibeo. ꝓhibebo. hęc. n. in præſenti, & longum, & breue bitempus hẽnt, ſed in futuro ſemper longum. Secũda verberabis. Tertia verberabit. verberabitis bũt, verberabimus bitis bunt. ſecundum verbero.

De futuro ſecundo.

Futurum ſm verberabo circunflexum a ſecundo indefinito mutatione on in o, & abiectione primæ, vnde & conſonantẽ ipſius ſeruat. coincipit vero primo ſola voce differens ab eo. ſecunda verberabis. tertia verberabit circunflexe verberabimus. rabunt. ſimiliter aliis verberabimus bitis verberabunt, & hęc vero de Indicatiuis. ſed de imperatiuis, & aliis modis deinceps dicendum.

Περὶ προστακτικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ προστακτικοῦ, τὸ δεύτερον τύπτε ἀπὸ τοῦ ἔτυπτε τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, ἐκβολῇ τῆς ἀρχούσης. Τὸ τρίτον τυπτέτω, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τω. πρῶτον δὲ πρόσωπον ἐν τοῖς προστακτικοῖς οὐκ ἔστιν. οὐδεὶς γὰρ προστάττει ἑαυτόν. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον τύπτετον διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀπὸ τοῦ τύπτει, προσθέσει τον. Τὸ τρίτον τυπτέτων διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου, προσθέσει ν, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ δυϊκοῦ δευτέρου εἰ βούλει. Τὸ πληθυντικὸν δεύτερον τύπτετε, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ δευτέρου. Τὸ τρίτον τυπτέτωσαν, ἀπὸ τοῦ τυπτέτω, προσλήψει σαν. καὶ ἀττικῶς, τυπτόντων. καὶ τυψάντων, ἀντὶ τυψάτωσαν διὰ τὸ ν. οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὸ πληθυντικὸν τρίτον ἐνεργητικὸν προφέρουσιν ὁμοφώνως τῇ γενικῇ πληθυντικῇ τῆς μετοχῆς ἐπὶ τῶν προστακτικῶν ἀπὸ ἐνεργητικῶν γινομένων, καὶ τὸ μ κλητικὸν ἐχόντων. μ δὲ κλητικὸν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὅπερ ἔχουσι πάντα τὰ πρῶτα πρόσωπα πληθυντικὰ τῶν ὁριστικῶν χρόνων πρὸ τοῦ εν, τύπτομεν, ἐτύπτομεν. Καὶ οὕτω μὲν σχηματίσεις πᾶν προστακτικὸν εἰς ε ἀπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς. ἀπὸ τοῦ τέτυφα παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ, τέτυφε, τετυφέτω. τετύφετον, τετυφέτων. τετύφετε, τετυφέτωσαν. ἀπὸ τοῦ τέτυπε, μέσος παρακείμενος, καὶ μέσος ὑπερσυντελικός, τέτυπε, τετυπέτω. ἀπὸ τοῦ ἔτυπεν ἀορίστου δευτέρου, τύπε, τυπέτω. εἰπὲ, εἰπέτω, καὶ εἶπον, εἰπέτω παρὰ Μενάνδρῳ. καὶ τὸ λάβον ἀντὶ λαβὲ, καὶ ἄνελον ἀντὶ ἄνελε, καὶ αὐτὸ νῖκα συρακουσίων ἐστί. τὸ δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου ὤφειλε καὶ αὐτὸ τύψε κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἄλλων, ἀλλ᾽ ὥς φασι συρακουσίων δωριέων ἔθει γέγονε, τοῦ ε εἰς ον μεταβληθέντος. καὶ λέγομεν, τύψον, τυψάτω. τύψατον, τυψάτων. τύψατε, τυψάτωσαν, καὶ τυψάντων διὰ τὸ α, ὃ φιλεῖ ὁ ἀόριστος. πάντα δὲ τὰ τῶν παρῳχημένων, σημασίαν μέλλοντος ἔχουσι. καλοῦνται δὲ ἀφ᾽ ὧν παράγονται. ὁ δὲ μέλλων ἀμοιρεῖ προστακτικοῦ, διότι ὁ ἀόριστος πρῶτος αὐτὸ προήρπασε. τὸ δὲ ὁμηρικὸν ἐκεῖνο, Οἶσον θεῖον γένος, ἀντὶ κόμισον, ἀφ᾽ οὗ τὸ Οἶσε τε

Præsens & præteritum imperfect. imperatiui secunda verbera a verberabat tertia persona præteriti impfecti ablatione incipientis. Tertia verberet a secunda appositione to, prima vero persona in imperatiuis non est. Nam nemo iubet sibi. Dualis secunda verberate per o paruum a verberat appositione ton. Tertia verberent per o magnum a singulari tertia appositione n, vel a duali secunda si vis. Pluralis secunda verberate a singulari secunda. Tertia verberent a verberet assumptione san & attice verberent, & verberanto pro verberanto, p n. nā attici pluralem tertiam actiuam proferunt communiter genitiuo plurali participii in imperatiues ab actiuis factis, & in declinatiuum habentibus, in vero declinatiuū dicit apud antiquos, quod habent omnes primæ personæ plurales indicatiuorum temporum ante n verberamus verbe... us, & sic formabis omne imperatiuum in e a principio a verberaui præterito perfecto & plusq perf verbera verberet, verberate, verberent. verberate verberent a verberauit. medium ptūm pfe. & medium plusq perfe. verbera verberet, a verberauit indefinito secundo verberato tu rato ille dic dicat, & dic dicat apud Menandrum & accipe pro accipe, & occide pro occide Siracusanorū est. sed primi idefiniti debebat & ipm esse ratio sm sequētiam aliorum. sed vt dicant Siracusanorū Doricorū more factū est e in on pmutato, & dicimus verberato reto, verberatote ranto, verberatote ranto, & ranto, & ranto, per a qd amat indefinitū. oīa vero præteritorum significationē futuri habent. vocantur aūt a quibus deducuntur. sed futurū caret imperatiuo, quia indefinitum primum ipsum præripuit. sed homericum illud portato sulfur, p portato, a quo illud portato te

δι' ἄρνα, ἢ ἀπὸ τοῦ οἴω, οἴσω κατ' Ἡρωδιανόν, ὡς ἀπὸ ἐνεστῶτος, τὸ προστακτικὸν οἶσε οἰσέτω ἢ κατὰ φιλόπονον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος ἐξ ἀνάγκης, τοῦ ἀορίστου ἀχρήστου ὄντος, ἢ ἀπὸ τοῦ οἴω, οἴσω, οἶσα. τὸ προστακτικὸν, οἶσον. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, οἶσε, οἰσέτω. ὁμοίως καὶ τὸ ἄξετε πριάμοιο βίην, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄξω ὥσπερ ἀπὸ ἐνεστῶτος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἦξα, ἆξον, καὶ ἀξέτω, ἢ ὁριστικὰ, ἀντὶ προστακτικῶν.

Περὶ εὐκτικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ εὐκτικοῦ τύπτοιμι, ἀπὸ τῆς τοῦ τύπτοντος γενικῆς μεταποιήσει τοῦ τος εἰς μι, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν καὶ προσλήψει ι. Τὸ δεύτερον τύπτοις διὰ οι διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. Τὸ τρίτον τύπτοι ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον τύπτοιτον, ἀπὸ τοῦ τύπτοιτε. Τὸ τρίτον τυπτοίτην, ἀπὸ τοῦ δυϊκοῦ δευτέρου. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον τύπτοιμεν, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου. Τὸ δεύτερον, τύπτοιτε. Τὸ τρίτον τύπτοιεν, ἀπὸ τοῦ τύπτοιμεν, ἐκβολῇ τοῦ μ. γράφονται δὲ πάντα διὰ τῆς οι διφθόγγου· τὸ δὲ τοῦ ἀορίστου πρώτου, διὰ αι. καὶ τὸ αἰολικὸν διὰ ει. πάντα δὲ εἰς μι λήγουσι, καὶ σχηματίζονται ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν. ἀπὸ τοῦ τετυφότος, τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, ἀπὸ τοῦ τετυπότος, τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. ἀπὸ τοῦ τύψαντος, τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. Τὸ δὲ αἰολικὸν, τύψεια, τύψειας, τύψειε. τυψείατον, τυψειάτην. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν ἀπὸ τοῦ τυπόντος ἀορίστου δευτέρου, τύποιμι, τύποις, τύποι προπαροξυτόνως. ἀπὸ τοῦ τύψοντος, τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, καὶ αὐτῷ προπαροξυτόνως ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. ἀπὸ τοῦ τυποῦντος δευτέρου μέλλοντος, τυποῖμι προπερισπωμένως, τυποῖς, τυποῖ.

Περὶ ὑποτακτικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ ὑποτακτικοῦ ἀπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω. Τὸ δεύτερον ἐὰν τύπτῃς διὰ τοῦ η, καὶ τοῦ ι ὑπογεγραμμένου, ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ δευτέρου, τροπῇ τοῦ ε εἰς η, προσγεγραμμένου καὶ τοῦ ι τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ τρίτου ὁμοίως, τύπτει.

aut agnum, vel fero feram sm Herodianum, vt a pñti, Imperatiuum portato tato, vel secũdum Philoponũ a futuro ex necessitate Indefinito non in vsu ente, vel a fero feram tuli. Imperatiuum ferto, & per transforma tionem ferto to similiter & illud ducite priami vim, vel ab agam sicut a præsenti, vel ab egi. age & age agat agat, vel Indicatiua pro imperatiuis.

De Optatiuis.

Præsens, & ptũm imperfectum optatiui, verberarem a verberante gtó transpositione tos in mi, & abiectiõe n & assumptione i, secũda verberares per œ diphthõgũ a prima mutatione m in s. Tertia verberaret a secũda ab iectione s. Dualis secũda verberaretis a verberaretis. Tertia verberarent a duali secunda. Pluralis prima verberaremus a singulari tertia. secunda verberaretis. tertia verberarent a verberaremus abiectione m. scribuntur aũt oia per œ diphthongũ, sed indefiniti primi p æ diphthõgũ, & æolicum per ei. Omnia autem in mi desinunt, & formantur a propriis principiis a qui verberauit verberassem sses. sset a qui verberauit verberassem sses sset. a qui verberauit verberassẽ verberasses berasset. sed æolicũ berassẽ sses. verberasset. ssetis. ssent. ssemus. ssetis. ssent. A qui verberauit. Indefinito secundo verberassem. sses. sset. præpenacutisone a verberaturo, verberem res ret præpenacutisone similiter alis, a verberaturo secundo futuro verberem præanfle, ae, verberes verberet.

De Subiunctiuo.

Præsens, & præteritum imperfectũ subiunctiui a suo principio transpositione vltimæ verberabã cũ verberẽ. Secunda cum verberes per ita, & iota subscripto ab idefinito scdo, mutatiõe e in n adscripto iota verberas, si verberes. tertia ab indicatiui tertia similiter verberat,

ἐὰν τύπτῃ. Καθόλου δὲ τὰ εἰς ω ὑποτακτικὰ εἰς ης τὸ δεύτερον καὶ εἰς η τὸ τρίτον ποιεῖ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. πλὴν, τῶν τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐκεῖνα γὰρ φυλάττουσι τὴν λήγουσαν τῶν ἰδίων ὁριστικῶν. βοᾶς, βοᾶ, ἐὰν βοᾶς, ἐὰν βοᾶ. χρυσοῖς, χρυσοῖ, ἐὰν χρυσοῖς, χρυσοῖ. ἔτι καὶ τὸ δίδως, ἐὰν διδῷς, ἐὰν διδῷ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. τοῦτο δὲ ἐγένετο εἰς διάκρισιν τῶν συζυγιῶν. Τὰ δυϊκά, ἐὰν τύπτητον, τύπτητον ὁμοφώνως ἄνευ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτητε. Τὸ τρίτον, ἐὰν τύπτωμεν, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτω, προσθέσει μεν. Τὸ δεύτερον, ἐὰν τύπτητε. Τὸ τρίτον ἐὰν τύπτωσιν, ἀπὸ τοῦ πρώτου. ὡσαύτως καὶ τἄλλα ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, ἀπὸ τοῦ τέτυφα ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. ἀπὸ τοῦ τέτυπα ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ, ἀντὶ μέλλοντος. ἀπὸ τοῦ ἔτυπον ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ. ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μέλλοντος ὑποτακτικὰ οὐ γίνονται διὰ τὸ τοὺς ἀορίστους ἀντὶ προλαβεῖν. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰπεῖν εἰ καὶ τοῖς θεωρητικοῖς ἀνήκει, ὅτι τὰ ὑποτακτικὰ ἓξ ἔχουσιν ὀνομασίας. τρεῖς ἀπὸ τῆς σημασίας, δύο ἀπὸ τῆς συντάξεως, καὶ μίαν ἀπὸ τῆς φωνῆς. ἀπὸ τῆς σημασίας λέγονται ἀποτελεστικά, οἷον. Δός μοι χρήματα, ἵνα ὠνήσομαι βιβλία. αἰτιολογικά, Ἐσπούδασα περὶ λόγους ἵνα τιμηθῶ. διστακτικά, Ἐὰν λούσομαι, ὑγιαίνω. ἀπὸ δὲ τῆς συντάξεως καλοῦνται ὑποτακτικὰ καὶ ἐπιζευκτικά, διότι ὑποτάσσονται καὶ ἐπιζεύγνυνται τοῖς οἰκείοις συνδέσμοις ἵνα. ὄφρα. ὅπως. ἐάν. ἄν. ἀπὸ δὲ τῆς φωνῆς λέγονται ἐπηρμένα, διότι τὸ τῶν ὁριστικῶν φωνῆεν ἐκτείνοντες ἐπαίρουσι. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. Ἔτι τὰ καλούμενα αὐθυποτακτικὰ καὶ ὑποθετικὰ σπάνια εἶναι· ἐν πρώτῳ μόνῳ προσώπῳ πληθυντικῷ εὑρίσκονται διὰ τοῦ ω μεγάλου γραφόμενα. ἀλλ᾽ ἄγε ἀριθμήσωμεν, καὶ ἴδωμεν. ἀλλ᾽ ἄνδρας κτείνωμεν, καὶ πάντα δείξωμεν τοῖς φίλοις. τῶν συνδέσμων νοουμένων. καλοῦμεν δὲ αὐτὰ ὑποθετικά, ὅτι δι᾽ αὐτῶν ὑποτιθέμεθα ποιεῖν τι ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

si verberet. Vniuersaliter ãt in ω subiũctiua in, is secũdã, & in ita teriam facit cum adscripto iota. praeter secundæ, & tertię coniugationis circũflexorum. Illa enim seruant vltimam suorum indicatiuorum. clamas clamat. si clames, si clamet. inauro inaures. si inaures. ret. Item & das cum des cũ det. Cum subscripto iota. hoc vero factum est ad discretionem coniugationum. dualia cum verberetis verberent communiter sine iota a cum verberetis. tertia, cum verberemur a cũ verberẽ appositione men. Secunda cum verberetis. Tertia cũ verberent, a prima. Eodem modo & alia a suis principiis a verberaui cum verberassem sses verberasset a verberaui, cũ verberassẽ verberasses sset. a verberaui cũ verberauero ueris uerit In futuro. a verberaui, cum rauero verberaueris rit. a primo autem & secundo futuro subiunctiua non sunt, qa Indefinita eorũ loco accipiunt. oportet vero & hoc dicere, licet ad speculatiuos spectet, qđ subiunctiua habent denominationes, tres a significato. duas a constructione, & vnam a voce. a significato dicunt perfectiua, vt da mihi pecunias. vt emam libros. causalia studui sermonibus, vt honorer. dubitatiua, si lętus fuero, valeo. sed a constructione vocantur subiunctiua & coniunctiua, qa subiuguntur & coniunguntur propriis coniunctionibus, vt, vt, vt si si. sed a voce dicuntur eleuata, quia indicatiuorum vocalem producentes eleuant. verberor. si verberet. Item terminata per se subiunctiua & suppositiua rara entia in prima sola persona plurali inueniuntur per o magnum scripta. sed age numeremus, & videamus, sed viros occidamus, & omnia ostendamus amicis, cõiunctionibus subintellectis. vocamus autem hæc suppositiua quia per ipsa supponimus facere aliquid abeamus hinc.

Περὶ ἀπαρεμφάτων.

Ὁ ἐνεστὼς τοῦ ἀπαρεμφάτου ἀπὸ τοῦ τρίτου τύπτει προσθέσει ν τύπτειν. καὶ δωρικῶς, τύπτεν καὶ ἰωνικῶς, τυπτέμεν. καὶ δωρικῶς, εἴτε αἰολικῶς, τυπτέμεναι. ἀπὸ τοῦ τέτυφε, τετυφέναι, προσθέσει ναι. ἀπὸ τοῦ τέτυπε, τετυπέναι. ἀπὸ τοῦ ἔτυψε ἀορίστου, τύψαι, προσθέσει ι. ἀπὸ τοῦ ἀορίστου δευτέρου ἔτυπον, τυπεῖν περισπωμένως, καὶ τυπέειν, καὶ τυπέμεν, καὶ τυπέμεναι. ἀπὸ τοῦ μέλλοντος πρώτου τύψει, προσθέσει ν τύψειν, καὶ τύψεν, καὶ τυψέμεν, καὶ τυψέμεναι. ὁ δεύτερος μέλλων τυπεῖν περισπώμενος ἀπὸ τοῦ τυπεῖ, προσθέσει ν. καὶ τυπέειν, καὶ τυπέμεν, καὶ τυπέμεναι. ὁμοίως καὶ τὰ περισπώμενα, καὶ εἰς μι ποιητέμεναι, δι-θέμεναι, ὅπου ἀναδίπλωσις οὐκ ἔστιν. Ἐπ εἰδέναι δεῖ ὅτι τὰ εἰς ειν ἀπαρέμφατα, ὡς γέγραπται, οἱ αἰολεῖς ἐκτενῶς διὰ τοῦ η ἐκφέρουσι, φίλην ἀντὶ φιλεῖν, καὶ τὰ εἰς αν εἰς αις, γελαῖς, ἀντὶ γελᾶν. καὶ τὰ εἰς ουν, εἰς οις. ὑψοῖς, ἀντὶ ὑψοῦν. ὀρθοῖς, ἀντὶ ὀρθοῦν. ταῦτα δὲ πάντα λήγει εἰς ειν, πλὴν τοῦ παρακειμένου καὶ ἀορίστου πρώτου εἰς αι.

Περὶ μετοχῶν.

Αἱ μετοχαὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων χρόνων σχηματίζονται ἢ προσθέσει, ἢ μεταποιήσει μετὰ τριγενείας. ἀπὸ τοῦ τύπτω, ὁ ἐνεστὼς, ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. τὸ θηλυκὸν, ἡ τύπτουσα, ἀπὸ τοῦ τύπτοντος, τροπῇ τοῦ ν εἰς υ, καὶ τοῦ τος εἰς σα. τὸ οὐδέτερον, τὸ τύπτον. τοῦ τύπτοντος, ἀπὸ τοῦ τύπτοντος ἐκβολῇ τος. ἀπὸ τοῦ τέτυφα, ὁ τετυφὼς, ἀπὸ τοῦ τετυφότος. τὸ θηλυκὸν, ἡ τετυφυῖα, ἀπὸ τοῦ τετυφὼς, τῆς τετυφυίας. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος. ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ τέτυπα, ὁ τετυπὼς ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός. ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, ὁ τύψας, τὸ ας μακρόν. ἡ τύψασα. τὸ ψα καὶ αὐτὸ μακρὸν ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος. ἀπὸ τοῦ ἔτυπον δευτέρου ἀορίστου, ὁ τυπὼν ὀξυτόνως, ἡ τυποῦσα, τὸ τυπόν. ἀπὸ τοῦ τύψω μέλλων πρῶτος, ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον. ἀπὸ τοῦ τυπῶ, μέλλων δεύτερος, ὁ τυπῶν περισπωμένως, ἡ τυποῦσα,

De Infinitis.

Præsens infinitiui a tertia verberat appositione verberare, & dorice verberare, & Ionice verberare & dorice siue æolice verberare. a verberauit verberasse appositione næ a verberauit berasse. a verberaui indefinito verberasse appositione i, ab Indefinito scdo verberaui verberasse circũflexe, & verberasse & verberasse, a futuro primo verberauit appositione n verberatũ ire, & verberatũ ire & atũ ire & tũ ire. &m futurũ verberatũ ire circũflexũ a verberabit appositione. n. & veberatũ ire, & verberatũ ire & atũ ire similiter & circunflexa, & in mi facturum esse facturum esse vbi duplicatio nõ est. Item scire oportet q in in Infinitiua, vt scriptum est æoles grauitone per ita proferunt amare pro amare, & in an in is ridere ꝑ ridere, & quę in vn, in is exaltare ꝑ exaltare, corrigere pro corrigere. cia autem desinunt, in in præter ptũm perfectum, & Indefinitum in æ.

De Participiis.

Participia a propriis temporibus formant, vel appositione vel transmutatione cum trigeneritate, a verbero, præsens hic verberans. huius verberantis. fœmininum, hæc verberans a verberante mutatione n in y, & tos in sa. Neutrum hoc verberans. huius verberantis a verberante, abiectione tos, a verberaui, qui verberauit, eius qui verberauit. fœmininum quæ verberauit, ab eo qui rauit. huius quę auit. hoc verberás. h⁹ rantis. similiter a verberaui. hic verberás hæc verberás. hoc rans. a verberaui. hic verberans, illud as lõgũ. hæc verberás. illud psa & iꝑin longũ a masculino. hoc verberás. h⁹ verberátis. a verberaui secũdi indefiniti. hic verberans circũflexe hæc verberans. hoc berans, a verberabo. futurũ primũ. hic turus hæc tura. hoc turũ, a verberabo futurũ secundum. hic raturus circunflexe. hæc ratura.

τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος. ἢ δὲ κλιθήσονται, διπλον. Σημείωσαι ὅτι τὸ ω μέγα τῆς μετοχῆς τοῦ παρακειμένου καὶ ἔτι τοῦ μέσου, συστέλλεται ἐν ταῖς πλαγίαις. τετυφὼς, τετυφότος. πλὴν τινῶν σεσημειωμένων κατὰ κρᾶσιν, τὸ ω μέγα φυλαττόντων παρὰ ποιηταῖς. ἑστὼς, ἑστῶτος, καὶ διεστὼς, βεβὼς, βεβῶτος. γεγὼς, γεγῶτος. τεθνεὼς, τεθνεῶτος. μεμαὼς, μεμαῶτος. καὶ περὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, ταῦτα. περὶ δὲ τῶν παθητικῶν, ἑξῆς λέγωμεν.

Περὶ ὁριστικοῦ παθητικοῦ.

Ὁ ἐνεστὼς τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ τύπτομαι, ἀπὸ τοῦ [...] ἐνεργητικοῦ τύπτω, συστολῇ τοῦ ω, καὶ προσθέσει μαι. [...] προπαροξύνεται δὲ, τῆς παραληγούσης βραχείας οὔσης. αὐτῆς δὲ μακρᾶς, προπερισπᾶται. ποιοῦμαι. καλοῦμαι. Τὸ δεύτερον τύπτῃ διὰ τοῦ η, ἀπὸ τοῦ τύπτεται τρίτου, ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ κρᾶσει τοῦ ε καὶ α εἰς η. ὅθεν καὶ τὸ ι προσγράφεται. τὸ μὲν δεύτερον τῶν παθητικῶν διὰ τῆς η διφθόγγου καταχρηστικῶς γράφεται. πλὴν τῶν σεσημειωμένων, καὶ βούλομαι, βούλει. οἴομαι, οἴει. ὄψομαι, ὄψει. ἔσομαι, ἔσῃ, διφθόγγου κράσει, ει. οἱ δὲ ἀττικοὶ πάντα διὰ τῆς ει βίβλων ἔγραφον. ὅπερ ἐπιβεβαιοῖ ἡ τῶν παλαιῶν γραφή. καὶ ἰωνικῶς τύπτεαι, ἀπὸ τοῦ τύπτεται τρίτου, ἐκβολῇ τοῦ τ. Τὸ τρίτον τύπτεται ἀπὸ τοῦ πρώτου τύπτομαι, τροπῇ τοῦ μ εἰς τ. ἢ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀναλύσει τῶν κεκραμένων, καὶ προσθέσει τ. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον τυπτόμεθον ἀπὸ τοῦ τυπτόμεθα, ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς ον. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τύπτεσθον ὁμοφώνως, ἀπὸ τοῦ τύπτεσθε, τροπῇ τοῦ ε εἰς ον. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον τυπτόμεθα ἀπὸ τοῦ τύπτομαι, ἀμοιβῇ τοῦ αι εἰς εθα. καὶ κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ σ [...] παρὰ ποιηταῖς, χάριν μέτρου. ὁμοφωνεῖ δὲ τὸ δυϊκὸν τρίτον τῷ δευτέρῳ, τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου εἰς αι λήγοντος. ὅτε δὲ μὴ, οὐχ ὁμοφωνεῖ.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ὁ παρατατικὸς, ἐτυπτόμην ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἔτυπτον, προσθέσει μην. Τὸ δεύτερον ἐτύπτου, ἀπὸ τοῦ ἐτύπτετο,

hoc raturū. h⁹ raturi. quēadmodū aūt. declinabunt ma nifestum. nota ꝙ o magnū participii præteriti perfecti & etiam medii corripitur in obliquis. verberans verberā tis. præter quædā notata per commixtionem o magnū seruantia apud poetas stans stantis. distans distantis. profectus profecti. natus nati. mortuus mortui. prōptus prompti, & de actiuis hæc. sed de passiuis deinceps dicamus.

De Indicatiuo passiuo.

Præsens Indicatiui passiui verberor a suo Actiuo verbero correptione o & appositione mæ. Propenacuitur vero penultima breui existente, ea vero longa præanflectitur. facior vocor,. Secunda verberaris per ita a verberatur tertia abiectione t, & cōmixtione e & a in ita vnde & iota adscribitur. nam secunda passiuorum per ita diphthongum abusiuam scribitur. præter notata. Volo vis. puto putas. videbor beris. sum es & mutatione es. sed attici omnia per ei diphthongum scribebant, quod confirmat antiquorum librorum scriptura. & ionice verberaris a verberare. tertia abiectione t. tertia verberatur. a prima verberor mutatione m in t. vel a secunda per resolutionem cōmixtarū & appositione t. Dualis prima verberamini a verberantur mutatione a in on. secunda & tertia verberamini conuociter a verberamini mutatione e in on. pluralis prima. verberabamur a verberor mutatione æ in etha & p interpositionem verberamini apud poetas gratia mensuræ. consonat autem dualis tertia secundæ plurali tertia in æ desinente. quando vero non, non consonat.

De præterito imperfecto.

Prīm imperfectū verberabatur ab actiuo verberabā appositione mi Secunda verberabaris a verberabatur

τροπῇ τοῦ ε καὶ ο εἰς ου. καὶ ἰωνικῶς, ἐτύπτεο. καὶ δωρικῶς ἐτύπτευ, ὥσπερ, Βοιωτοὶ μὲν ἐλέγευ, ἀντὶ ἐλέγου. Τὸ τρίτον ἐτύπτετο ἀπὸ τοῦ ἐτυπτόμην, τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ τοῦ μην εἰς το. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον ἐτυπτόμεθον. ἐτύπτεσθον. ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο κατὰ τὸν ἐνεστῶτα.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος τέτυμμαι ἀπὸ τοῦ τέτυφα, ἀμοιβῇ τοῦ φα εἰς μαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος πρὸ α φ ἔχει, ὁ παθητικὸς λήγων εἰς μαι, προσλαμβάνει καὶ ἕτερον μ. οἷον, γέγραφα, γέγραμμαι. τέτυφα, τέτυμμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει χ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει γ. πέπλεχα, πέπλεγμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει κ, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγει ἀπὸ περισπωμένου θέματος, ὁ παθητικὸς οὐδὲν προσλαμβάνει. ποιῶ, πεποίηκα, πεποίημαι. βοῶ, βεβόηκα, βεβόημαι. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγει ὁ ἐνεργητικὸς ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ. τελῶ, τετέλεκα, τετέλεσμαι. γελῶ, γεγέλακα, γεγέλασμαι. Ἔτι ὅτε ὁ εἰς κα παρακείμενος ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γίνεται τῆς τρίτης συζυγίας εἴτε μακρᾷ εἴτε βραχείᾳ παραλήγων, ὁμοίως ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ. πείθω, πείσω, πέπεικα πέπεισμαι. λακτίζω, λελάκτικα, λελάκτισμαι. ἁρπάζω, ἥρπακα, ἥρπασμαι. οἱ δὲ τῆς τετάρτης συζυγίας, τροπῇ τοῦ κ εἰς μαι ποιοῦσι τὸν παθητικὸν παρακείμενον. ἔψαλκα, ἔψαλμαι. ἔσπαρκα, ἔσπαρμαι. κέκλεικα, κέκλειμαι. τὰ δὲ εἰς νω ὥσπερ πολλὰ, τρέπουσι τὸ ν εἰς γ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ, ἐπειδὴ τὸ ν πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ ξ, ἢ χ, εἰς γ τρέπεται. οἷον, μιαίνω. μεμίαγκα. μολύνω, μεμόλυγκα. τοῦτο δὲ τὸ τραπὲν γ ἀπὸ τοῦ ν, τρέπεται κοινῶς μὲν εἰς μ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. μεμίαγκα, μεμίαμμαι. μεμόλυγκα, μεμόλυμμαι. ἀττικῶς δὲ, εἰς σ. οἷον, μεμίασμαι. μεμόλυσμαι. Τῶν δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν παρακειμένων, οἱ μὲν προσλαμβάνουσι σ. οἷον, σβέω, ἔσβεσμαι. ζέω, ἔζεσμαι. ἀκούω,

mutatione e,& o in u,& ionice verberabaris,& dorice verberabaris ſicut bubulcus quidem dicebaris. Tertia verberabatur a verberabar mutatione e in o & min in to. Dualis prima verberabamur. bamini. bantur. verberabamur. bamini. verbera bantur ſecundum præſens.

De præterito perfecto.

Ptũm perfectũ verberatus ſum a verberaui mutatiõe ſa in mæ. Quando actiuum præteritum perfectum ante a ph. habet paſsiuum deſinens in mæ aſſumit & illud. m. vt ſcripſi ſcriptus ſum. verberaui ratus ſum, ſed quando actiuum habet ch, paſſiuum aſſumit g, plicui plicatus ſum. Quando vero actiuũ habet cappa, ſi longa penultimat a circunflexo principio ens, paſsiuum nihil aſſumit. facio feci. factus ſum. clamo clamaui. clamatus ſum. ſed ſi breui penultimat Actiuũ, paſsiuum aſſumit s. perficio perfeci perfectus ſum rideo riſi. riſus ſum. Item quando in ca præteritum imperfectũ a grauiſono principio fit. tertię coniugationis, ſiue lunga ſiue breui penultimans ſimiliter paſſiuum aſſumit s. ſuadeo ſuadebo ſuaſi, ſuaſus ſum. calco. calcaui calcatus ſum. rapio rapui rapitus ſum. Quartæ aũt coniugationis mutatione c in mæ faciũt paſsiuum ptũm perfectũ cecini. cantatus ſum. ſeminaui ſeminatus ſum. clauſi clauſus ſum. ſed in i vt plurimum vertũt n in g. in actiuo præterito perfecto. quia n aũ g. vel c. vel x. vel ch in g vertit polluo. pollui. inquino inquinaui. hoc verum mutatum g ab n vertitur communiter in m in paſſiuo præterito pfec. polluo pollutus ſum, inquinaui inquinatus ſum, attice vero in s, vt pollutus ſum. inquinatus ſum. ſed ab in o purum præteritis perfectis. hæc quidẽ aſ ſumunt s. vt extingo extinct⁹ ſum. ferueo ferbui. audio

ἤκουσμαι. κελάω, κεκέλασμαι. κρούω, κέκρουσμαι. κλείω, κέκλεισμαι, καὶ κέκλειμαι. οἱ δὲ, οὔ. βασιλάω, βεβασίλαμαι. ἱππάω, ἵππαμαι. κυριάω, κεκυρίαμαι. τυραννάω, τετυράνναμαι. Ὁ δὲ παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τῶν εἰς ω γινόμενος τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ, τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα πεποίημαι. πλὴν τῶν ἀπὸ δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων. οὗτοι γὰρ ἀναλαμβάνουσι τὸ ε τῆς παραληγούσης τοῦ ἐνεστῶτος, ὅπερ τρέπεται εἰς ο μικρὸν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ ὡς εἴρηται ἔθει ἀττικῷ. λέγω, λέλογχα, λέλεγμαι. πλέκω, πέπλοκα, πέπλεγμαι. καὶ χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου. ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ ε εἰς α. στρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι. τρέφω, τέθραμμαι. τρέπω, τέτραμμαι. σεσημείωται τὸ βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι. ἔτι καὶ τὸ δέδωκα δέδομαι ἐπὶ τῶν εἰς μι συνέλλεται ἐπὶ παθητικοῦ. τὸ δὲ τέθειμαι, ἀπὸ τοῦ τέθεικα βοιωτικοῦ. Τὸ δεύτερον τέτυψαι ἐκ τοῦ τέτυπται τρίτου τροπῇ τοῦ π εἰς ψ. καὶ εἰ μὲν πρὸ τοῦ τ αἱρεθῇ σ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ, τρέπεται τὸ τ εἰς σ, καὶ τὸ ἓν σ ἀποβάλλεται, καὶ οὕτω γίνεται τὸ δεύτερον. γεγέλασται, γεγέλασαι. τετέλεσται, τετέλεσαι. εἰ δὲ αἱρεθῇ πρὸ τοῦ τ ἀμετάβολον, τρέπεται τὸ τ εἰς σ ἐν τῷ δευτέρῳ, καὶ τὸ ἀμετάβολον φυλάττεται. ἔσταλται, ἔσταλσαι. ἔσπαρται, ἔσπαρσαι. μεμόλυνται, μεμόλυνσαι. ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος, οὗ τὸ σύμφωνον φυλάττεται ἐν τῷ δευτέρῳ προσώπῳ. τύψω, τέτυψαι. λέξω, λέλεξαι. εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον εἴη προσλαμβάνεται σ. ποιήσω, πεποίησαι. κρινῶ, κέκρισαι. Τὸ τρίτον τέτυπται ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς ται. καὶ τὸ ὤφειλεν εἶναι τέτυμται, ἀλλ' ἐτράπη τὸ μ εἰς π διὰ τὸ ἄφωνον. τὰ γὰρ ψιλὰ ψιλῶν προηγεῖται, καὶ τὰ δασέα δασέων. ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου. καὶ εἰ μὲν ἐν τῷ δευτέρῳ εἴη τι τῶν διπλῶν, ἐν τῷ τρίτῳ περιλαμβάνεται τὸ ψιλόν. τέτυψαι τέτυπται. λέλεξαι, λέλεκται. εἰ δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ εἴη σ ὅπερ ἔχει καὶ τὸ πρῶτον, ἢ ρ, ἢ λ, φυλάττεται αὐτὸ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ

auditus sum. iubeo iussus sum: pulso pulsatus sum. claudo clausus sum. & clausus sum. Quædam autem, non regno regnaui. equito equitatus sum. dominor dominatus sum. dominor dominatus sum. Sed passiuū præteritum perfectum a verbis in o factum, eandē penultimam habet actiuo. verberaui verberatus sum. feci factus sum, præter a bisyllabis primæ & secūdæ coniugationis grauisonorum. hæc enim reassumunt e penultimæ præsentis, quod mutatur in o paruum in actiuo præterito perfecto, vt dictum est more attico dico, dixi dictus sum. plico plicui plicitus sum, & præter habentes r cum complexione consonantis. hęc enim vertūt e in a verto verti. versus sum. nutrio nutrit⁹ sū. verto versus sum. notatum est irrigo irrigaui irrigatus sum. Item & dedi datus sum in verbis in mi corripitur in passiuo. Sed positus sum. a posui barbarice. Secunda verberatus es, a verberatus est tertia mutatione pt in ps. & si ante t. mutatū sit s in tertia persona, mutatur t in s, & vnum s abiicitur, & sic fit secunda. risus est, risus es. perfectus est, perfectus es. Si autem inuenta fuerit ante t liquida, mutantur t in s in secunda & liquida seruatur. missus est, missus est. satus est, satus es. fœdatus est, fœdatus es. Etiam ab actiuo futuro, cuius consonans seruatur in secunda persona, verberabo verberatus es, dicā dict⁹ es. si aūt alia cōsonans fuerit, assumit s. faciam, factus es. tondebo tonsus est. Tertia verberatus est a prima mutatione mæ in tæ, & debuit esse verberatus est, sed versum est m in p pp vocalitatem. nam tenues tenueis antecedunt, & dēsę densas. Item & a secunda, & si quidem in secunda sit aliqua duplex, in tertia assumitur tenuis, verberatus es, atus est, dictus es, dictus est. si autem in secunda sit s quod hēt & prima, vel l vel r, seruat̃ ipsum & in tertia,

ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται. ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. ἔσαλμαι, ἔσαλσαι, ἔσαλται. εἰ δὲ πρὸ τοῦ μαι καὶ ἕτερον εἴη μ τετραμμένον ἀπὸ τοῦ τρίτου ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ πρώτῳ, πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνεται ν τὸ χαρακτηριστικόν. ἔῤῥαμαι, ἔῤῥανσαι, ἔῤῥανται. πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται. εἰ δὲ τὸ πρῶτον πρὸ τοῦ μ οὐδὲν ἔχει, οὐδὲ τὸ τρίτον πρὸ τοῦ τ, πεποίημαι, πεποίηται. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον τετύμμεθον, ἐκ τοῦ πληθυντικοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς ον. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τέτυφθον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου. Τὸ δεύτερον τέτυπθε, καὶ δι᾽ ἀφωνίαν τέτυφθε. Τὸ τρίτον κοινῶς μὲν οὐ γίνεται διὰ τὴν ἀσυνταξίαν, ὅτε πρὸ τοῦ τ τοῦ τρίτου προσώπου ἑνικοῦ ἀλλ᾽ ἔτι σύμφωνον εἴη, ἤγουν π. οἷον, τέτυπται. κ, οἷον, λέλεκται. σ, οἷον, εἴργασται. ἔτι καὶ τὰ ἀμετάβολα, λ, οἷον, ἔψαλται. ν, οἷον, μεμόλυνται. ρ, οἷον, ἔσπαρται. ἐν τούτοις γὰρ τρίτον πρόσωπον πληθυντικὸν γενέσθαι οὐχ οἷόν τε. ἡ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ τῆς μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. ὡσαύτως καὶ ἐν ὑπερσυντελικῷ, τετυμμένοι εἰσὶν, ἀντὶ τοῦ τέπτυνται καὶ κεκαρμένοι εἰσὶν, ἀντὶ, κέκαρνται. Ἰωνικῶς δὲ εἰς ται γίνεται, τετύφαται, καὶ γεγράφαται, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου, τροπῇ τοῦ π εἰς φ τὸ ἀντίστοιχον, καὶ ἐπενθέσει τοῦ α. ἄλλως κατὰ παλαιοὺς, οἱ Ἴωνες τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν παθητικῶν οὕτω ποιοῦσιν, ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἑνικῶν τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλὸν, τρέπουσιν αὐτὸ τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασὺ, καὶ ποιοῦσι τρίτον πληθυντικὸν τῇ προσθέσει τοῦ α, νένιπται, νενίφαται. εἰ μέντοι ἂν τὸ κοινὸν εἰς σαι βαρύτονον, τότε τὸ Ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, πέφρασαι, πεφράδαται, ὅτι πέφραδα. οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρᾷ παραλήγοντες, ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολὴν, πεποίηται, πεποιέαται. τοῦ τρίτου δὲ πρὸ τοῦ τ μηδὲν ἔχοντος, γίνεται τὸ τρίτον κοινῶς πεποίηται, πεποίηνται. ἀπὸ δὲ τοῦ τέτυψαι, γίνεται ὁ μετ᾽ ὀλίγον

auditus sum, auditus es, auditus est. sat⁹ sum satus es, satus est, missus sum missus es, missus est. si aũt ante mæ, & aliud sit m mutatum a tertia in secunda, & prima ante t assumitur a figuratiua aspersus sum aspersus es, aspersus est. ostensus sum, ostensus es, ostẽsus est. si aũt prima añ m nihil hẽt, neq; tertium ante t. factus sum. factus est. dualis prima verberati fuimus. ex plurali prima cõmutatione a. in on. secunda & tertia, verberati estis a secunda plurali. pluralis prima a singulari prima. secunda verberati estis & pp vocalitatẽ verberati estis tertia cõiter quidem non fit pp inconstructione. cum ante.t tertiæ psone singularis alia aliqua ɔsonãs fuerit. idest p. vt verberatum est. c. vt dictum est. s. vt factum est etiam & liquidæ. l. vt cantatum est. n, vt pollutũ est, r, vt satum est. in his enim tertia persona pluralis fieri non potest. vsus autem eam supplet per participium & substantiuum verbũ. eodem modo & in pp, plusquãperfecto. verberati sunt, pro verberati sunt, & tonsi sunt, pro tonsi sunt. ionice autem in tæ sit. verberati sunt, & scripti sunt. a singulari prima, mutatione. p. in ph. oppositũ elemẽtũ, & iterpositiõe a. aliter secundum veteres, iones tertias personas passiuorum sic faciunt, in tertiis singularium habentibus ante t, tenuẽ. vertunt ipsam tenuẽ in oppositũ elementũ aspiratum, & faciũt tertiã pluralẽ additione a, lotum est, lotum est. si tamen fuerit cõe in tæ grauisonum, tunc ionicum habet ante atæ figuratiuam consonantem medii præteriti perfecti. dictum est, dictum est, quoniam dixi. at vero a circunflexis natura lõga penultimãtes. hãc corripiũt ante atæ in debitam correptionem. factum est, facta sunt tertia aũt ante.t. nihil habẽte, fit tertia cõmuniter. factũ est facta sunt, a verberatum est autem, fit paulopost

μέλλων, τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, κατὰ τὸ τύψομαι σχηματιζόμενος, μιᾷ συλλαβῇ περιττεύων τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. πολλάκις δὲ αὐτὸς τῷ μέσῳ μέλλοντι πρώτῳ συνέρχεται, ὅτε ἡ αὐτὴ ἄρχουσα ἦν μέλλοντι καὶ παρακειμένῳ. τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῶν ἀμεταβόλων φωνηέντων, η ι υ ω. οἷον, ἴξασμαι, ἴξασμαι, ἴξασμαι. ὕβρισομαι. ὕβρισμαι, ὑβρίσομαι. Ἔτι δεῖ γινώσκειν καὶ τοῦτο, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ι καὶ υ, ὁ μὲν μέσος μέλλων αὐτὰ βραχέα [illegible] μακρὰ ἔχει. ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου μακρά.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτετύμμην, ἀπὸ τοῦ τέτυμμαι, τροπῇ τοῦ μαι εἰς μην, καὶ προσθέσει τοῦ ε τῆς αὐξήσεως· ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. Τὸ δεύτερον. ἐτέτυψο. Τὸ τρίτον ἐτέτυπτο. καὶ τἄλλα ὡσαύτως τῷ παρακειμένῳ. Τὸ δὲ πληθυντικὸν τρίτον, κοινῶς μὲν οὐ γίνεται διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν, διὰ μετοχῆς δὲ ἀναπληροῦται καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, τετυμμένοι ἦσαν, ἀντὶ ἐτέτυπτο. καὶ Ἰωνικῶς ἐτετύφατο, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου, τροπῇ τοῦ π εἰς φ, καὶ προσθέσει τοῦ α.

Περὶ παθητικοῦ ἀορίστου πρώτου.

Ὁ παθητικὸς ἀόριστος πρῶτος ἐτύφθην. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς θην, ἐτύμθην, καὶ διὰ τὸ ἄφωνον, ἐτύφθην. Τὸ δεύτερον ἐτύφθης, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. Τὸ τρίτον ἐτύφθη ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον ἐτύφθητον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ. Τὸ τρίτον ἐτυφθήτην ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου, ἀμοιβῇ τοῦ ον εἰς ην. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἐτύφθημεν, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου, προσθέσει με. Τὸ δεύτερον ἐτύφθητε ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ μεν εἰς τε. τὸ τρίτον ἐτύφθησαν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, καὶ Ἰωνικῶς ἔτυφθεν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ τυφθέντος, [illegible] αὐτος. ὥσπερ ἤγερθεν, ἀντὶ ἠγέρθησαν. καὶ τράφεν, ἀντὶ ἐτράφησαν. Εἰ μὲν δὴ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου καταχρηστικῆς συνάρχεται αὐτῷ ὁ ἀόριστος, ὡς [illegible]

futurum verberabor. verberaberis, verberabitur, secūdū verberabor formatum vnica syllaba excedens passiuum ptūm perfectum. sæpe autem ipsum medio futuro primo cōuenit, cū eadē principalis fuerit futuro. & præterito perfecto. hoc aūt fit in incipientibus ab immutabilibus vocalibus e i y o. vt inuiscabor. inuiscatus sum, inuiscabor. iniuriabor iniuriatus sū, iniuriabor. ēt oportet scire & hoc, quod in incipientibus ab i. & y. mediū quidē futurū ipsas breues, vel positóe longa habet. at paulopost futurum a. passiuo præterito perfecto longa.

De præterito plusquāperfecto.

Ptūm plusq̄perf. verberatus fuerā a verberatus sū mutatione mæ in min, & additione e. augumenti, vt in actiuis secunda verberatus. fueras. tertia verber. fuerat, & aliæ eodē modo ptō perfecto. pluralis tertia communiter quidem non fit ob prædictā causam. per participium autem suppletur & substātiuum verbū verberati fuerant, pro verber. fuerant, & Ionice verber, a singulari tertia, mutatione p. in ph. & additione a.

De passiuo Aoristo primo.

Passiuus aoristus primus, verber. fui. a præterito pfec. mutatione mor in thin, verber. sum & pp vocalitatem, verb. sum secunda verber. sum, a prima mutatione n in s. tertia verberatus est, a secunda abiectione. s. dualis secunda verberati fuistis, a secunda plurali. tertia verber. fuerunt a propria secūda, cōmutatione. on in. pluralis. prima verber sumus, a singulari prima, additione me. secunda verbati fuistis. a prima commutatione men in te. tertia verber. fuerūt, a prima. & Ionice verber. fuerunt a genitiuo verberati. abiectōe ... vt cōgregati sūt p cōgregati sunt & nutriti sūt pro nutriti sunt. Siqdē igit ptūm pfectū icipit a vocali vel ... abusiuo, concipit ipsi aoristus. armat⁹ sum,

ὠπλίσθην. ἤρημαι, ἠρέθην. εἰ δ᾽ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, τότε ὁ ἀόριστος ἀποβάλλει τὸ σύμφωνον τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ. οἷον, πεποίημαι, ἐποιήθην. τέτυμμαι, ἐτύφθην. τὸ αἱρεθὲν σύμφωνον πρὸ τοῦ μ τοῦ παρακειμένου φυλάττει. οἷον, κέκαρμαι, ἐκάρθην. ἔψαλμαι, ἐψάλθην. ἔσβεσμαι, ἐσβέσθην. πλὴν εἰ μὴ μ ἢ γ εἴη. τὸ γὰρ αἱρεθὲν μ ἀπὸ τοῦ π μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ φ, τέτυφα, τέτυμμαι, ἐτύφθην. γέγραφα, γέγραμμαι, ἐγράφθην. Ἔτι καὶ τὸ γ ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ χ, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην. τὸ δὲ ἐμολύνθην καὶ ἐμιάνθην, ἔχει τὸ ν διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ θ. τὸ γὰρ ν ἐπιφερομένου δ, ἢ θ, ἢ τ φυλάττεται. εἰ δὲ ὁ παθητικὸς παρακείμενος οὐδὲν ἔχει, οὐδὲ ὁ ἀόριστος. κέκριμαι, ἐκρίθην. Ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ὁ ἀόριστος τῷ παρακειμένῳ, τέτυμμαι, ἐτύφθην. πεποίημαι, ἐποιήθην, πλὴν τοῦ ἤρημαι, ᾑρέθην ὅθεν καὶ αἱρετέον καὶ ἐπήνημαι. ἐπηνέθην. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αἱρῶ περισπωμένων. οἷον, καθήρημαι, καθηρέθην. ἀφήρημαι, ἀφῃρέθην. ῥῶ, ἔῤῥημαι, ἐῤῥέθην. καὶ χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ᾽ ἐπιπλοκῆς συμφώνου, καὶ τρεπόντων τὸ ε εἰς α τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην. τέθραμμαι, ἐτρέφθην. ὁ δὲ δεύτερος ἐτράφην, ἀπὸ τοῦ ἔτραφον. καὶ τὸ ἐμνήσθην δὲ προσλαμβάνει σ, τοῦ μέμνημαι μὴ ἔχοντος, καὶ τὸ ἐῤῥώσθην, τοῦ ἔῤῥωμαι μὴ ἔχοντος. τοὐναντίον δὲ τὸ σέσωσμαι, ἐσώθην.

Περὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος ἐτύπην διὰ τοῦ π ἀπὸ τοῦ ἔτυπον δευτέρου ἀορίστου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ην. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ φυλάττει, ἔτυπον, ἐτύπην. ἔλαβον, ἐλάβην. ἔφθαρον, ἐφθάρην. Τὸ δεύτερον ἐτύπης. Τὸ τρίτον ἐτύπη, κατὰ τὸ πρῶτον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐτύφθην, μέλλων πρῶτος παθητικὸς, τυφθήσομαι, σῃ, σεται. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπην, τυπήσομαι, σῃ, σεται, κατὰ τὸ τύψομαι. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος ἐτυψάμην, ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, προσθήσει μην. Τὸ δεύτερον ἐτύψω, ἀπὸ τοῦ ἐτύψατο. τρίτον ἐκβαλεῖ τοῦ τ, καὶ

amatus fui. electus sum. electus fui. si aũt ptũm perfe. a consonáte, tunc aoristus abiicit cõsonátem reduplicationis, vt factus sum, factus fui. verber. sum. verber. fui. nuenta consonans ante m præteriti perfecti seruat vt tonsus sum. tonsus fui. concentus sum cõcentus fui, extinct⁹ sũ, extinct⁹ fui nisi m. vel. g. sit. iuẽtũ. n. m. a. ph. mutatũ vertit illud in ph. verberaui ratus sum verberatus fui. scripsi scriptus sum scriptus fui. etiam. g. a. ch. mutatũ vertit ipsum in ch. dixi. dictus sum. dictus fui. at, pollutus fui. & maculat⁹ fui. habet. n. pp illationẽ th. n enim illato d. vel th. vel t, seruat. siᵗ aũt passiuũ ptũm perfectũ nihil habet, vtq; aoristus. iudicatus sum. iudicatus fui. habet aũt eandem penultimam, aoristus præterito pfecto. verberatus sum. verber. fui factus sum, factus fui, excepto inuẽtus sum, inuẽtus fui, vñ & iuẽtor ũ laudatus sum. laudatus fui. & his quę a tollo circũflexa, vt sublatus sum. sublatus fui, ablatus sum. ablat⁹ fui, dico dictus sum. dictus fui. & exceptis habentibus r cũ annexione consonantis, & vertẽtibus e in a. in passiuo pt. perfecto, versus sum. versus fui, altus sum, altus fui, secundus autem altus fui, ab alui, & memini vero assumit s. memini non habente & valui, valui non habente. contra autem seruatus sum. seruatus sum.

De secundo Aoristo.

Passiuus secundus Aoristus verberatus fui per p. a verberaui secũdo aoristo. mutatione on in in vnde & consonantẽ ipsius seruat, verberaui beratus fui. lę si læsus fui. corrupi corruptus fui secũda verberatus fuisti. tertia verberatus fuit, ꝯm primam. sed verberatus fui. futurũ primũ passiuum, verberabor. ris. tur. & a verberatus fui. verberabor. ris. tur. ꝯm verberabor. medius aoristus primus verberatus fui a verberaui, additione min scda verberatus fuisti, a verberatus fuit. tertia additione t &

κράτει τοῦ αο εἰς ω μέγα ἐτύψω καὶ ἰωνικῶς ἐτύψαο, ὥσπερ ἴψαο, ἀντὶ ἴψω. Τὸ τρίτον ἐτύψατο, ἀπὸ τοῦ πρώτου, καὶ τἄλλα ὁμοίως τοῖς προειρημένοις. Μέσος δεύτερος ἀόριστος ἐτυπόμην, ἀπὸ τοῦ ἔτυπον, προσθέσει μη. Τὸ δεύτερον, ἐτύπου. καὶ ἰωνικῶς ἐτύπεο. καὶ δωρικῶς. ἐτύπα. Τὸ τρίτον ἐτύπετο, καὶ τἄλλα. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὸ τρίτον πρόσωπον εἰ εἴη διὰ τοῦ ατο, τότε τὸ δεύτερον εἰς ω, ἐτύψατο, ἐτύψω. ὅπου δὲ εἴη διὰ τοῦ ετο, ἐκεῖ τὸ δεύτερον εἰς ου, ἐτύπετο, ἐτύπου. Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος τύψομαι, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ τύψω, συστολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει μαι. Τὸ δεύτερον τύψῃ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. Τὸ τρίτον τύψεται, καὶ τἄλλα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα. Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου, ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσθέσει μαι, τυπῶ, τυποῦμαι. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. σπερῶ, σπεροῦμαι. τούτοις ὁμοίως καὶ οἱ δωριεῖς περισπῶσι τοὺς εἰς ου μέλλοντας, ποιησοῦμαι, ἀντὶ ποιήσομαι. καὶ τὸ κεισοῦμαι, καὶ κεισεῦμαι, ἀντὶ κείσομαι. Τὸ δεύτερον τυπῇ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. Τὸ τρίτον τυπεῖται. τυπούμεθον. τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται. Οἱ δὲ μέσοι μέλλοντες καὶ μέσοι ἀόριστοι ἐν τοῖς παθητικοῖς ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐνέργειαν σημαίνουσι πολλάκις δὲ καὶ πάθος.

Προστακτικά.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ προστακτικοῦ, τὸ δεύτερον τύπτου, ἐκ τοῦ ἐτύπτου δευτέρου κατὰ ἀφαίρεσιν. καὶ ἰωνικῶς τύπτεο, καὶ δωρικῶς τύπτα. Τὸ τρίτον τυπτέσθω, ἐκ τοῦ τυπτέτω ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, καὶ προσθέσει σ. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον τύπτεσθον διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀπὸ τοῦ τύπτεσθε. Τὸ τρίτον τυπτέσθων, ἀπὸ τοῦ δευτέρου κατ᾽ ἔκτασιν. Τὸ πληθυντικὸν δεύτερον τύπτεσθε, ἀπὸ τοῦ τυπτέσθω. Τὸ τρίτον τυπτέσθωσαν ἀπὸ τοῦ τυπτέσθω, προσθέσει σαν. καὶ ἀττικῶς κατὰ συγκοπήν, τυπτέσθων. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν προστακτικῶν τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ κλιτικὸν τῶν ἀπὸ παθητικῶν γινομένων ποιοῦσι τρίτον πρόσωπον προστακτικόν, ὅμοιον τῷ δυϊκῷ

cōmistione ao in o magnū verberatus fuisti. & ionice verberatus fuisti, vt læsisti pro lęsisti. tertia verberat⁹ fuit i prima, & talia similiter prædictis. medius secundus aoristus verberatus fui. a verberaui additione mi. scda verberat⁹ fuisti, & ionice verberat⁹ fuisti, & dorice verberat⁹ fuisti. tertia verberatus fuit & alia. oportet aūt scire ꝙ tertia psona si fuerit per ato tunc secunda in o verberat⁹ fuit verberatus fuisti, vbi nō fit p eto. secunda u verberabaᷓ, verberabaris mediū futurum primum verberabor ab actiuo verberabo. coreptione o in o. & additione me. secunda verberaberis cum a scripto i tertia verberabitur, & alia secundum præsens. medium futurū secundum ab actiuo secundo cōmutatione o i u, & additiōe mę, verberabo rabor. psallam, psallar. seram. serar, his similiter & dorienses circunflectunt in u futura fiam pro fiam & iacebo & iacebo pro iacebo. secunda verberaberis cum ad scipto i. tertia verberabitur verberabimur. verberamini. verberabuntur, berabimur, verberabimini. rabunᷓ. medii āt futuri, & medii aoristi, a passiuis, vt plurimum actionem significant, sæpe autem & passionem.

Imperatiua.

Præsens & ptūm imperfectum imperatiui. secunda verberare. a verberabare secunda p ablationē & ionice verberare & dorice verberare. tertia verberetur, a verberet actiuo, mutatione t. in th. & additione s. dualis secunda verberamini per o paruū, verberamini. tertia verberamini a secunda per extensionem. pluralis secunda verberamini a verberetur. tertia verberentur a verberetur additione san. & attice per syncopam. verberētur. nam attici in mi e ... non habentibus m declinabile a passiuis fa... ... faciunt tertiam personam imperatiuam similē duali

τρίτῳ. Ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος, τέτυψο, ἀπὸ τοῦ ἐτέτυψο. Τὸ τρίτον τετύφθω, ἀπὸ τοῦ τετύφετο, τετυφέσθω. καὶ δι' ἀφωνίαν. τετύφθω. τέτυφθον, τετύφθων. τέτυφθε, τετύφθωσαν. Ὁ ἀόριστος παθητικὸς, τύφθητι, ἀπὸ τοῦ ἐτύφθη. ὧν δὲ αἱ μετοχαὶ εἰς σ ὀξύτονοι διὰ τοῦ ν τ κλινόμεναι, τούτων τὰ προστακτικὰ εἰς θι. καὶ ὄφειλε τύφθηθι εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων, τύφθητι λέγομεν. Τὸ τρίτον τυφθήτω, ἀπὸ τοῦ πρώτου. τύφθητον, τυφθήτων. τύφθητε, τυφθήτωσαν. Ὁ ἀόριστος δεύτερος ὁμοίως, τύπηθι, τυπήτω, ἀπὸ τοῦ ἐτύπη. τύπητον. τυπήτων. τύπητε, τυπήτωσαν. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, τύψαι, τυψάσθω. τύψασθον, τυψάσθων. τύψασθε, τυψάσθωσαν, καὶ τυψάσθων. Ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐτύπου, τυποῦ περισπωμένως, τυπέσθω, τύπεσθον, τυπέσθων. τύπεσθε, τυπέσθωσαν, καὶ τυπέσθων.

Εὐκτικά.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ εὐκτικοῦ, τυπτοίμην, ἀπὸ τοῦ τύπτοιμι, ἀμοιβῇ τῆς ἐσχάτης, ἢ ἀπὸ τοῦ τύπτομαι. Τὸ δεύτερον τύπτοιο, ἀπὸ τοῦ τρίτου, ἐκβολῇ τοῦ τ. Τὸ τρίτον τύπτοιτο, ἐκ τοῦ πρώτου. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον τυπτοίμεθον, ἐκ τοῦ τυπτοίμεθα, ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς ον. Τὸ δεύτερον τύπτοισθον, ἐκ τοῦ τύπτοισθε. Τὸ τρίτον τυπτοίσθην, ἐκ τοῦ δυϊκοῦ δευτέρου. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον τυπτοίμεθα, ἐκ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου τυπτοίμην. Τὸ δεύτερον τύπτοισθε, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ τρίτου ἑνικοῦ. Τὸ τρίτον τύπτοιντο, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσθέσει ν καὶ ἰωνικῶς τυπτοίατο, τροπῇ τοῦ ν εἰς α. καὶ γενοίατο, ἀντὶ γένοιντο. Ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος ἀναπληροῦται. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. ὅτε γὰρ ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ μ ἕτερον μ προσλαμβάνει, ἢ ἄλλο σύμφωνον τῶν εἰρημένων, ἢ τῷ υ παραλήγει, οὕτως ἀναπληροῦται τὸ εὐκτικὸν καὶ ὑποτακτικόν, τέτυμμαι, τετυμμένος εἴην. πέπλεγμαι, πεπλεγμένος εἴην. εἴργασμαι, εἰργασμένος εἴην. κέκαρμαι, κεκαρμένος εἴην. τέθυμαι. τεθυμένος

tiæ. ptūm perfectū & plusquāperfectum, verberator verberatus fueras. tertia verb. fuerit a verberauerit verber fuerit & pp vocalitatem verber. fuerit. rati. verberimus. ritis. verber. fueritis. rint. aoristus pasſiuus verberator a verber. fuisti. quorū aūt participia in s. acu persona per nt declinata, horum imperatiua in thi. & debuit verberator esse, sed propter concursum crassarū verberator dicimus. tertia verberator a prima verberamini verberantor, a verberamini verberantor. aoristus secundus similiter verberator verberator. a verberatus fuit beramini verberantor. ramini rantor. medius aoristus primus a verberaui. verberator tor, verberamini. verberantor, verberamini. rātor & rātor. medius aoristus secundus a verberatus fuisti. verbertaor circunflexa, berator, verberamini rantor. verberamini. rantor & verberantor.

Optatiua.

Præsens & præteritum imperf. Optatiui verberarer a verberarem cōmutatione vltimę, vel a verberor. secūda verberarer. a tertia. abiectione t. tertia verberaret. a prima dualis prima verberaremur. a verberaremur commutatione. a in on secunda verberaremini, a verberaremini. tertia verberarentur a duali secūda. pluralis prima verberaremur. a singulari prima verberarer. secunda verberaremini. a prima, vel tertia singulari tertia verberarent. a tertia additōe n. & ionice verberarent. mutatione n in a & fiant pro fiant. ptūm perfectū & plusquāperf. per participiū & substantiuum verbū supplet, verberatus esse esses esset, cū enim ptm̄ perfectū ante m alterum m assumit aut aliam conso nantem dictarum, vel y penultimat sic suppletur optatiuū & subiūctiuū, verberatus sum. verberatus esse, nexus sum. nexus essem, factus sum, factus essem. tonsus sum. tonsus essem, mactatus sum, mactatus

εἴην. λέλουμαι λελουμένος εἴην. ὅτε δὲ μὴ ἴδιον εὐκτικὸν καὶ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, πεποίημαι, πεποιήμην διὰ τῆς ῃ κατα-χρηστικῆς διφθόγγου, ἐὰν πεποιῶμαι. κέκλημαι, κεκλήμην, ἐὰν κεκλῶμαι. Ο ἀόριστος πρῶτος, τυφθείην, ης, η, ἀπὸ τοῦ ὁ τυφθεὶς, προσθέσει η. καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, τυφθείητον, τὴν τυφθειήτην, τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν, καὶ τυφθεῖεν. δῆλος δὲ ὁ σχηματισμός. Ομοίως καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, τυπείην, ης, η, ἀπὸ τοῦ τυπείς. καὶ ἀπὸ τοῦ τυφθήσομαι, μέλλων πρῶτος παθητικὸς, τυφθησοίμην, σοιο, σοιτο. καὶ ἀπὸ τοῦ τυπήσομαι, τυπησοίμην, σοιο σοιτο. Ο μέσος ἀόριστος πρῶτος, τυψαίμην, ἀπὸ τοῦ ἐτυψάμην, προσθέσει ι. τύψαιο, τύψαιτο. Τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, τύψαιντο. καὶ τὸ ἰωνικὸν, τυψαίατο. Ο μέσος ἀόριστος δεύτερος, τυποίμην, ἀπὸ τοῦ ἐτυπόμην προσθέσει ι. τύποιο, τύποιτο προπαροξυτόνως. Τὸ τρίτον, τύποιντο, καὶ τὸ ἰωνικὸν, τυποίατο. Ο μέσος μέλλων πρῶτος, τυψοίμην, ἀπὸ τοῦ τύψομαι, τύψοιο, τύψοιτο. Ο μέσος μέλλων δεύτερος, τυποίμην. ἀπὸ τοῦ τυποῦμαι, τυποῖο, τυποῖτο, προπερισπωμένως. τυποίμεθον, τυποίσθην. τυποίμεθα. τυποῖσθε. τυποῖντο. καὶ ἀπὸ τοῦ τετύψομαι, μετ' ὀλίγον μέλλων, τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο κατὰ τὸν ὅμοιον ἐς μιῆ τα. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι πᾶν εὐκτικὸν λήγει ἢ εἰς μι, τύποιμι, τύψαιμι, ἢ εἰς ην καθαρὸν, ἢ μετὰ τοῦ μ, οἷον τυποίμην, τυφθείην. παραλήγει δὲ διφθόγγῳ ἢ αι, ἢ ει, ἢ η μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. πλὴν τοῦ ζαγρείης.

Περὶ ὑποτακτικοῦ.

Ο ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ ὑποτακτικοῦ, ἐὰν τύπτωμαι, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτω. προσθέσει μαι. Τὸ δεύτερον ἐὰν τύπτῃ, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτῃ τρίτου. ὅθεν καὶ τὸ ι προσγράφεται. καὶ ἰωνικῶς τύπτεαι, ἀπὸ τοῦ τρίτου. Τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσθέσει ται, χωρὶς τοῦ ὑπογεγραμμένου ι. Τὰ δυϊκὰ ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον, ἐὰν τυπτώμεθα, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτωμαι. Τὸ δεύτερον, ἐὰν τύπτησθε. Τὸ τρίτον, ἐὰν τύπτωνται. Ο παρακείμενος

essem.lotus sum.lotus essẽ.cũ aũt nõ ꝓpriũ optatiuũ & subiunctiuum facit factus sum, factus essem per abusum diphthongum si factus fuerim. vocatus sum vocatus essem, si vocatus fuerim. aoristus.i. verberatus fuerim.ris.rit.a verberatus additione i & mutatione o in n.verberati fueritis.rint verberati fuerimꝰ.ritis rit. & verberati fuerint.manifesta est aũt formatio similiter & aoristus secũdus verberatus fuerim.ris.rit.a verberatus, & a verberabor. futurum primum pasſiuum, verberer. rere. retur, & a verberabor verberer. rere retur. medius aoristus primus verberatus sim a verberaui additiõe. i verberatus sis. verberatꝰ sit. tertia pluralium, verberati sint & ionicum verberati sint. medius aoristus secundus, verberatus sim a verberatus additione i. fuisti fuit præacutisone. tertia verberati sint & ionicũ verberati sint. medium futurum primum. verber a verberabor. verberer verberetur. mediũ futurũ secundum verberer a verberabor verberere verberetur circunflexe. verbereremur, mini. verberentur. verberemur, remini. rentur. & a verberabor paulo post futurũ. verberer. verbereris verberetur ſm pręsens. oportet aũt scire quod omne optatiuũ desinit aut in mi verberarẽ verberassem, aut in in purum, aut cum m. verberarer. verberatus sim. penultimat aũt diphthõgo œ, vel æ vel ei, vel i cũ ascripto i præterq̃ iungerer.

De Subiunctiuo.

Præsens & ptũm imperfectum subiunctiui, si verberer a si verberem, additione mæ. secunda si verbereris a si verberet tertia. vnde & i adscribitur. & vnice verbereris a tertia. tertia a secunda additione tæ sine subscripto i. dualia si verberemur. remini. rentur pluralis prima. verberemur a si verberer secunda. si verberamini. tertia si verberentur. præteritum perfectũ

καὶ ὑπερσυντέλικος διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν ὑποτακτικοῦ οὐ ποιεῖ. ἡ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, τετυμμένος ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. τετυμμένω ἐὰν ἦτον, ἦτον. τετυμμένοι ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν. Ὁ ἀόριστος πρῶτος παθητικὸς ἀπὸ τοῦ ἐτύφθην, ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς. ἐὰν τυφθῆτον, τον. ἐὰν τυφθῶμεν, ἐὰν τυφθῆτε, ἐὰν τυφθῶσιν. ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἐὰν τυπῶ, ἐὰν τυπῇς, τυπῇ. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος ἀντὶ μέλλοντος, ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. ἀπὸ τοῦ ἐτυψάμην. Καὶ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται, ἀπὸ τοῦ ἐτυπόμην. οὔτε δὲ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, οὔτε οἱ μέσοι μέλλοντες ὑποτακτικὰ ποιοῦσιν.

Περὶ ἀπαρεμφάτων.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ ἀπαρεμφάτου ἀπὸ τοῦ τύπτεται, τύπτεσθαι, ἀμοιβῇ τοῦ ται εἰς σθαι. Ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τετύφθαι, ἀπὸ τοῦ τέτυπται. ὅτε γὰρ αἱρεθῇ ψιλὸν ἐν τῷ τρίτῳ, διὰ τὴν ἀσυνταξίαν τρέπεται εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν δασύ. τέτυφθαι, τετύφθαι. γέγραπται. γεγράφθαι. νένικται, νενίχθαι παροξυτόνως, πλὴν τινῶν. ὅτε δὲ πρὸ τοῦ τ τοῦ τρίτου αἴρεται ἀμετάβολον, φυλάττεται καὶ ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ. κέκαρται, κεκάρθαι. ἔψαλται. ἐψάλθαι. εἰ δὲ τὸ τ τοῦ τρίτου μόνον εἴη, εἰς σθαι γίνεται τὸ ἀπαρέμφατον. τύπτεται, τύπτεσθαι. τύψεται, τύψεσθαι. Ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τοῦ τετύψεται, τετύψεσθαι. Ὁ ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐτύφθην, τυφθῆναι. ἀπὸ τοῦ ἐτύπην, τυπῆναι, προσθέσει ναι. Μέλλων πρῶτος παθητικὸς, ἀπὸ τοῦ τρίτου πάντα ἀόριστος τυφθήσεσθαι, καὶ τυπήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος πρῶτος, τύψασθαι. Μέσος ἀόριστος δεύτερος, τυπέσθαι. Μέσος μέλλων πρῶτος, τύψεσθαι. Μέσος μέλλων δεύτερος, τυπεῖσθαι.

Περὶ μετοχῶν.

Αἱ μετοχαὶ πᾶσαι τριγενῶς κλινόμεναι, ἀπὸ τῶν ἰδίων

& plusq̃ perfectum ob p̄dictam causam subiunctiuum
nõ facit usus autem supplet p participiũ & substãtiuum
uerbum, uerberatus si sim sis sit uerberati si sitis sint.
uerberati si simus sitis sint. aoristus primus passiuus
a uerberatus fui, si uerber. fuerim. ris. rit. cum
a scripto i in secunda & prima similiter actiuis.
si uerber fueritis. rint, si uerber. fuerimus si fueritis.
si fuerint. similiter & aoristus secundus si uerberatus
fuerim. ris. rit. medius aoristus primus pro futuro si
uerberatus. fuero. ris. rit. a. uerberatus fui & medius
aoristus secũdus, si uerberatus fuero. ris. rit. a uerberatus
fui. neq; vero paulopost futurum neq; medii futuri
subiunctiua faciunt.

De Infinitis.

Præsens & præteritum imperfectum Infinitiui a
verberatur verberari commutatione tæ in sthæ. ptũm
perfectũ & plusquã perfe. verberatũ fuisse, a berratũ. fuit.
enim.n. inuenta fuerit tenuis i tertia, pp incõstructionẽ
mutatur in contrariũ elemẽtũ aspiratũ. verberatũ fuit,
verberatũ fuisse scriptũ fuit. scriptũ fuisse. pũctũ fuit. sse
ex acuti sone præter nõnulla. cũ autem ante t. tertiæ
inuenitur liquida seruatur. & in infinito,
tonsum fuit, tonsum fuisse, cãtatũ est cãtatũ fuisse, si ãt t.
tertiæ solum fuerit, in sthæ infinitiuum fit verberatur
verberari verberabit verberatum iri. paulopost futurum
a verberabitur, verberatum iri. Aoristus primus. a.
verberatus fui, verber fuisse, a ver. fui verber. fuisse ad-
iectione næ. futurum primum passiuum a tertia oia.
verberatum iri & verberatum iri. medius aoristus
primus verber. fuisse. medi⁹ aorist⁹ secũdus. verber. fuisse.
medium futurũ primum verberatum iri. medium futurũ
secundum verberatum iri.

De participiis.

Participia omnia tergeneriter declinata a propriis.

ἀρχῶν σχηματίζονται. Ἀπὸ τοῦ τύπτομαι, ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς ὁ τυπτόμενος, ἀμειβῇ τοῦ μαι εἰς μενος. Τὸ θηλυκὸν, ἡ τυπτομένη. Τὸ οὐδέτερον, τὸ τυπτόμενον ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ, τῆς τελευταίας τραπείσης. ὡσαύτως καὶ οἱ ἄλλοι χρόνοι. ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ τέτυμμαι, ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον. Ὁ ἀόριστος πρῶτος παθητικὸς ἀπὸ τοῦ ἐτύφθην, ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπην, Ὁ ἀόριστος δεύτερος, ὁ τυπεὶς, ἡ τυπεῖσα, τὸ τυπέν. Ὁ μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ τυφθήσομαι, ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον. ἀπὸ τοῦ ἐτυπήσομαι, ἡ τυπησόμενος, τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον. Ἔτι ἀπὸ τοῦ τετύψομαι, ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον. Ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἀπὸ τοῦ ἐτυπόμην ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον. Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ τύψομαι, ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον. Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος ἀπὸ τοῦ τυποῦμαι, ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον καὶ ταῦτα μὲν ἀρκεῖ ἐπὶ τοῦ βαρυτόνου ῥήματος, ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἐρωτημάτων ἐν συνόψει συναχθέντα. περὶ δὲ τῆς κλίσεως τῶν ἄλλων ῥημάτων τῶν βαρυτόνων περίεργον ἡγησάμην εἰπεῖν. ἐπειδὴ ἄρηνται καθ᾽ αὑτὰ ἡ γεγραμμένα οὔτε περὶ κλίσεως, χρονικῆς, ἐγκλιτικῆς οἰκεῖον εἰπεῖν. ὁ γὰρ εἰδὼς τὴν προσωπικὴν, κἀκείνας οἶδεν ἀρεῖν ἀχερῶς, φόρτον δὲ ἐπὶ φόρτῳ τοῖς εἰσαγωγικοῖς φέρειν, ἀνιαρόν. ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν περισπωμένων καὶ εἰς μι βραχύτατα λέγωμεν.

Περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων.

Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρῶν βαρυτόνων γίνονται κατὰ κρᾶσιν περισπωμένως. διὸ καὶ περισπώμενα λέγεται. ἀπὸ τοῦ ποιέω ἰωνικοῦ, ποιῶ. βοάω, βοῶ. χρυσόω, χρυσῶ. ταῦτα δὲ οἱ αἰολεῖς ὡς γέγραπται, εἰς μι ποιοῦσι, νόημι, ἀντὶ νοῶ. φίλημι, ἀντὶ φιλῶ. αἴνημι παρ᾽ Ἡσιόδῳ ἀντὶ αἰνῶ. Τούτων αἱ συζυγίαι τρεῖς, ὡς προείρηται. ὧν ἡ πρώτη

principiis formantur. a verberor præsens & præteritum imperfectum verberatus commutatione mæ in menos. fœmi. verberata. neutrum verberatum a masculino vltima mutata. eodem modo & alia tempora ptm̄ pf. & plusquā perfectum a verberatus fui. verberatus verberata verberatum. aoristus primus passiuus a verberatus fui, verberatus rata. verberatum à a verberatus fui. aoristus secundus. verberatus verberata. verberatum. futurum primum a verberabor verberandus, verberanda. verberandum, a verberabor verberandus verberanda verberandum. a verberabor. paulopost futurum. verberandus verberanda. verberandum. medius aoristus primus a verberatus fui. verberatus. verberata verberatum. medius aoristus secundus a verberatus fui. verberatus verberata verberatum. medium futurum primum. a verberabor verberandus verberanda dum, medium futurum secundum a verberabor verberandus verberanda verberandum. & hæc quidē sufficiunt de grauisono verbo a veterib⁹ iterrogamētis in cōpendio tracta. de declinatione aūt aliorū verborū grauisonorū superfluū existimaui dicere, qm̄ inueniuntur per se scripta neq; de declinatione temporaria, vel inclinatiua proprium dicere sciens. n. personalē, & illas potuit inuenire facile. onus aūt supra onus introductitiis ferè molestum est. sed & de circunflexis & in mi. breuissime dicamus.

De circunflexis verbis.

Circunflexa verba ab in o purum grauisonis fiunt per cōmixtionē circunflexe. quare & circunflexa dicuntur. a facio ionico, facio Clamo clamo inauro inauro. hæc aūt æoles, vt scriptum est, in mi faciunt. intelligo ꝑ intelligo, amo ꝑ amo laudo apud Hesiodū ꝑ laudo. horū ꝯiugatōes tres, vt ꝑdictū est, quorū prima

διὰ τοῦ εω πρωτοθέτως ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ τῶν ἄλλων χρόνων πλὴν τοῦ παρατατικοῦ τὸ η ἢ τὸ ε ἔχει οὕτως. Ὅτε ὁ ἐνεστὼς τούτων μακρᾷ φύσει ἢ θέσει παραλήγει, τότε ὁ μέλλων τῷ η παραλήγει, μιᾷ συλλαβῇ περιττεύων τοῦ ἰδίου περισπωμένου ἐνεστῶτος. ποιῶ, ποιήσω. αἱρῶ, αἱρήσω. οἰκῶ, οἰκήσω. τηρῶ, τηρήσω. ἀντλῶ, ἀντλήσω. ἐξαιρεῖται τὸ ἀρκῶ, ἀρκέσω. νεικῶ, νεικέσω. αἰδῶ, αἰδέσω. αἰνῶ, αἰνέσω. ὅθεν ἐπαινῶ, ἐπαινέσω κοινῶς. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς αἰνήσω, καὶ ἐπαινήσω. ὅθεν καὶ ὁ ποιητής, Μῦθον ἐπαινήσαντες ὀδυσσῆος θείοιο. Ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα εἰς η, χῶ, χήσω. ῥῶ. ῥήσω καὶ τὰ εἰς ἓν λ. θέλω, θελήσω. μέλω, μελήσω. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς βραχείᾳ παραλήγει, τότε ὁ μέλλων ὁτὲ μὲν, τῷ η παραλήγει. φιλῶ, φιλήσω. νοῶ, νοήσω. φθονῶ, φθονήσω. ὁτὲ δὲ τῷ ε, τελῶ, τελέσω. καλῶ, καλέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀμφότερα. φορῶ, φορήσω, καὶ φορέσω. πονῶ, πονήσω ψυχικῶς, καὶ πονέσω σωματικῶς. τὸ φρονῶ, φρονήσω, καὶ φρονέσω. χωρῶ, χωρήσω, καὶ χωρέσω. ἀεὶ δὲ η φυλάττει καὶ ὁ παρακείμενος, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, καὶ ὁ ἀόριστος. μέσοι δὲ παρακείμενοι καὶ ἀόριστοι δεύτεροι οὐκ εἰσὶ πλὴν τῶν σεσημειωμένων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας αὐτῶν. δουπῶ, δουπήσω, δεδούπηκα πρῶτος, δέδουπα, μέσος, μιᾷ συλλαβῇ ἐλλείπων τοῦ πρώτου. ἀόριστος δεύτερος, ἔδουπον. κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα πρῶτος, ἔκτυπα μέσος. ἔκτυπον ἀόριστος β. ἀνωγῶ, ἀνωγήσω, ἠνώγηκα. ἤνωγα. ἤνωγον. μυκῶ, μυκήσω. μεμύκηκα. μέμυκα. ἔμυκον. χραισμῶ, ἔχραισμον ἀόριστος δεύτερος. ὀλισθῶ, ὄλισθον. ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. αἱρῶ, βλαστῶ, ἔβλαστον. ἀλαλκῶ, ἤλαλκον. τούτων δὲ οἱ δεύτεροι ἀόριστοι φύσει ἢ θέσει μακρᾷ παραλήγουσι τοὐναντίον τοῖς βαρυτόνοις. καὶ τὰ μὲν πρωτόθετα ἰωνικὰ καὶ ποιητικὰ, ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις κλίνονται, ποιέω. ποιέεις. ποιέει. τὰ δὲ δεύτερα ἐκ τῆς κράσεως περισπώμενα, ἰδίαν ἔλαχον κλίσιν κατὰ ἐν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις χρόνοις ὡσαύτως τοῖς βαρυτόνοις κλίνεται. ὥστε εἴ τις οἶδε κλίνειν καλῶς τὸ τύπτω καὶ τύπτομαι θεμέλιον εἶναι

per eo primitiue in penultima futuri & ...orum temporum præterq̄ ptí impfecti i, vel e hēt sic. ...ū præsens horū longa natura aut positiōe penultimat. tunc futurum i penultimat vna syllaba excedens proprium circūflexū p̄sens facio faciā inuenio inueniā, habito habitabo. seruo. bo. certo certabo, excipitur sufficio sufficiā, altercor, cabor. pudeo, pudebo, laudo laudabo, vnde laudo laudabo cōmuniter. apud veteres ...t laudabo & laudabo. vnde & poeta, verbū laudātes ...xis diuini. Etiam & solisyllaba in i teneo tenebo. dico dicā & quæ in vnū l. volo volam. curo curabo. cum autem præsens breui penultimat, tunc futurum interdū qdē i penultimat amo amabo, intelligo. ligam. ...deo. debo. cum autem e finio finiam. voco. vocabo perdo perdam. interdum vero & vtraq;. fero feram & ferā, laboro laborabo aialiter. & laborabo corporaliter. sapio sapiam, & sapiam. Capio capiam, & capiam. i. ...tem seruat & ptūm perf. & plusq̄ perf. & aoristus. ...dia autem præterita pfecta & aoristi secundi nō sunt præterquam notata primæ & secundæ coniugationis ...orum. strepo strepam strepui primus strepui medius vna syllaba deficiens a primo, aoristus secundus strepui pulso pulsabo pulsaui primus. pulsaui medius pulsaui aoristus secūdus iubeo iubebo iussi iussi iussi. mugio mugiam, mugii, mugii, mugii, iuuo, iuui aoristus secundus, labor, lapsus sū, pecco peccaui, inuenio iueni, germino germinaui, opitulor, latus sū. horū āt scdi aor. natura aut positione lōga penultimant contrarie grauisonis, & primitiua quidē ionica & poetica, similī grauisonis declinantur. facio facis facit. at secunda oratoria circūflexa propriā sortita sunt declinationē pmixtionē in præsenti & ptō imperfecto, in aliis autem temporibus similī grauisonis declinantur, vt siquis nouit declinare bene verbero & verberor, fundamentum existentia

πάντων τῶν ῥημάτων, ἀπόνως καὶ ταῦτα κλινεῖ. ὁ δὲ ἐκείνων ὀλιγωρῶν, καὶ τούτων ἄπειρος ἔσται, καὶ ὁ κόπος τὰ αὐτοῦ κενὸς ἔσται. χωρὶς γὰρ ἀρχῶν καὶ θεμελίων τὰ πάντα κενά.

Κράσεις τῆς πρώτης.

Αἱ δὲ κράσεις τῆς πρώτης συζυγίας ἐν ὁριστικοῖς, προστακτικοῖς, εὐκτικοῖς, ὑποτακτικοῖς, ἀπαρεμφάτοις, καὶ μετοχαῖς, οὑτωσὶ γίνονται. Τὸ ε καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται. Τὸ ε καὶ ει, εἰς ει. Τὰ δύο εε, εἰς ει. Τὸ ε καὶ ο, εἰς ου. Τὸ ε καὶ ου, εἰς ου. Τὸ ε καὶ οι, εἰς οι. Τὸ ε καὶ η, εἰς η. Ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέει, εῖ. Ἐποίεον, ουν. Ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεποιήκειν. Ὁ ἀόριστος, ἐποίησα. Ὁ μέλλων, ποιήσω. χρονικῶς μόνον ἐν τούτοις καὶ ἐγκλητικῶς, ἵνα μὴ τὸ πάρεργον μεῖζον τοῦ ἔργου γένοιτο. ἡ κλίσις γὰρ τούτων πολλοῖς τε ἄλλοις εἴρηται, κἀμοὶ ἐν τῷ πρώτῳ, ὅ, τε σχηματισμὸς ὁ αὐτὸς τοῖς βαρυτόνοις. Ποίεε, ει. ποιεέτω. ποιείτω. Πεποίηκε, πεποιηκέτω. Ποίησον, ποιησάτω. Τὸ εὐκτικὸν, ποιέοιμι, ποιοῖμι. καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ην αἰολικῶς, ποιοίην, ης, η. οὕτω καὶ βοάοιμι, βοῷμι., βοῴην, ης, η, καὶ χρυσόοιμι, χρυσοῖμι, χρυσῴην, ης, η. πεποιήκοιμι. ποιήσαιμι. ποιήσοιμι. Ὑποτακτικὰ, ἐὰν ποιέω, ῶ. ποιέης, ῇς. ποιέῃ, ῇ. Ἐὰν πεποιήκω. Ἐὰν ποιήσω, ἀντὶ μέλλοντος. Ποιέειν, εῖν. πεποιηκέναι. ποιῆσαι. ποιήσειν. Ὁ ποιέων. ῶν. Ἡ ποιέουσα. ποιοῦσα. Τὸ ποιέον, οῦν. ὁ πεποιηκώς. ὁ ποιήσας. ὁ ποιήσων.

Παθητικά.

Ποιέομαι, ποιοῦμαι, τὸ παθητικόν. ποιέῃ, ῇ. ποιέεται, εῖται. ἐποιεόμην. ἐποιούμην. πεποίημαι. σαι. ται. τὸ πληθυντικὸν τρίτον πεποίηνται κοινῶς, καὶ ἰωνικῶς πεποιέαται, ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ ἑνικοῦ, τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α. πᾶν γὰρ τρίτον ἑνικὸν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἔχον πρὸ τοῦ τ φωνῆεν μακρὸν, τρέπον αὐτὸ εἰς βραχὺ, τὸ ἰωνικὸν τρίτον ποιεῖ, προστεθέντος καὶ α, πεποίηται, πεποιέαται. διὸ οἱ περισπώμενοι μακρᾷ παραλήγοντες, ταύτην συστέλλουσιν εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολὴν, βεβόηνται, βεβοέαται.

omniū verborum, illaboriose & hæc declinabit. qui āt illa negligit & horum inexpertus erit, & labor ipsius inanis erit, sine principiis enim & fundamentis omnia inania.

Mixtio prima.

Mixtiones primę cōiugationis in indicatiuis, impatiuis optatiuis, subiunctiuis, infinitiuis & participiis sic fiunt. e & o in o. miscetur. e & ei in ei. duo ee in ei, & o, in u. e & u in u. e & oi, in oi. e & i in i. facio. cio. facis. cis. facit. cit. faciebā. bam. faciebas. bas faciebat. bat. ptūm perf. feci. Præteritum plusquā perfectum feceram. aoristus feci. futurum faciam temporaliter solum in his. & inclinatiue, ne quod est extra rem maius re fiat declinatio eorum horum multis aliis dicta est, & mihi in primo & formatio eadem grauisonis. fac fac faciat faciat. feceris. fecerit. facito facito. optatiuum. facerem facerem. & mutatione mi in in æolice, facerē res ret, sic & clamarem. arem. clamarem. res. ret. & inaurarem inaurarem rarem. res. ret fecissem. fecerim. fecerim, faciam. Subiunctiua si faciam. am. facias. as. faciat at, si fecissem, si fecero, pro futuro facere facere. fecisse fecisse factum. ire, faciens faciens. faciens tis faciens faciens. qui fecit. qui fecit facturus.

Passiua.

Fio fio passiuum fis fis fit fit. fiebam fiebam. factus sum. es. est. pluralis tertia facti sunt communiter & ionice facti sunt, a tertia singulari mutatione i in e & multiplicatione a. omnis enim tertia singularis passiui pręteripfecti hūs ante t vocalem longam mutans ipsam in breuē, ionicā tertiā facit addito & a. factum est. facta sunt, propter qd circunflexi longa penultimantes hanc corripiunt in debitam correptionem, clamarum est clamata sunt

κεχρύσωται, κεχρυσώαται. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου πληθυντικοῦ, ἀμοιβῇ τοῦ ν εἰς α, ὥσπερ τύψηνται. τετύφαται, πεποίηνται, πεποιέαται, τῆς ὀφειλομένης συστολῆς γινομένης. ἐπεποιήμην, πεποιήσομαι. ἐποιήθην, ποιηθήσομαι. ἐποιησάμην, ποιήσομαι. Ποιέου, οῦ. πεποίησο. ποιήθητι. ποίησαι. ποιεοίμην, ποιοίμην. πεποιοίμην. ποιηθείην. ποιηθησοίμην. ποιησαίμην. ποιησοίμην. ἐὰν ποιέωμαι, ῶμαι. ἐὰν πεποιῶμαι. ἐὰν ποιηθῶ. ἐὰν ποιήσωμαι, ἀντὶ μέλλοντος πάντοτε. Ποιέεσθαι, εῖσθαι. πεποιῆσθαι. ποιηθῆναι. ποιήσασθαι. ποιήσεσθαι. ὁ ποιεόμενος, ούμενος. ὁ πεποιημένος. ὁ ποιηθείς. ὁ ποιησάμενος. ὁ ποιησόμενος. Σημείωσαι δὲ τὰ δισύλλαβα ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ συναίρεσιν μὴ πάσχειν, νέω, νέεις, εῖς. νέει, εῖ. πλέω, πλέεις, εῖς. πλέει, εῖ. ῥέω, ῥέεις, εῖς. ῥέει. χέω, χέεις, εῖς. χέει, εῖ. καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς ἐν τρίτῳ πληθυντικῷ ἔεται. καὶ τὸ δεῖται μετὰ τούτων. Δευτέρα ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ α προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ τῶν ἄλλων χρόνων τὸ α ἢ τὸ η ἔχει, οὕτως εἰσίν. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς αὐτῶν πρὸ τοῦ ω ἐπὶ ι ἔχει τότε ὁ μέλλων τῷ α παραλήγει. ἐῶ, ἐάσω. θεῶ, θεάσω. αἰνιῶ, αἰνιάσω. ἐρυθριῶ, ἐρυθριάσω. ἀλλοιῶ, ἀλλοιάσω κοινῶς, καὶ ἀλλοιήσω ἰωνικῶς. Ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο, ἀκροῶ, ἀκροάσω. ἐξαιρεῖται βοῶ, βοήσω. γοῶ, γοήσω. ἀλοῶ, ἀλοήσω, καὶ ἀλοάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, περῶ, περάσω. φυρῶ, φυράσω. γηρῶ, γηράσω. ξυρῶ δὲ, ξυρεῖς. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο. Ἔτι τὰ εἰς λω ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τῷ ε παραληγόμενα, γελῶ, γελάσω. ἐλῶ, ἐλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω μονοσύλλαβα, μὴ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι, δρῶ, δράσω. κλῶ, κλάσω, φλῶ, φλάσω. θλῶ, θλάσω. Ἔτι ὅτε ὁ ἐνεστὼς τῷ υ παραλήγει, τότε καὶ ὁ μέλλων τῷ η, ἐγγυῶ, ἐγγυήσω. λυῶ, λυήσω. δυῶ, δυήσω. Ἔτι τὰ εἰς λω μόνον ἢ μετὰ συμφώνου κατὰ σύλληψιν, εἴτε κατὰ διάστασιν, συλῶ, συλήσω. κραιπαλῶ, κραιπαλήσω. ὁμιλῶ, ὁμιλήσω. ποδαγρῶ, ποδαγρήσω. χολῶ, χολήσω. μελαγχολῶ, μελαγχολήσω. ἀσχολῶ, ἀσχολήσω. πλὴν τοῦ χαλῶ, χαλάσω. ἱλῶ, ἱλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω παράγωγα εἰς μι.

inauratum est inaurata sunt. si autem uis & a tertia
commutatione n.in a vt verberent verberent.
facti sunt, debita correptione facta factus
fiam factus fui fiam. factus fui
fias as, factus sis factus sis, factus sis.
fierem factus fuissem. fuerim. fiam.
fuissem fiam si fiam.am. si factus fuerim.
fuissem. si fiam pro futuro semper.
factum esse factū fuisse factum fuisse factum iri.
fiens. factus factus factus.
Nota autem bissyllaba in secunda &
persona contractionem non pati,eo is is it it,
nauigas as. nauigat at. fluo fluis is. fluit. fluit.
fundis is.it.it & in passiuis in tertia, nauigatur
& indige cum is secunda est per ao
in penultima futuri & aliorum
a aut i habet hoc modo.cum pręsens ipori
e aut i habet tunc futurū a penultimat.sino sinā
spectabo,tristo tristabo. erubeo erubebo. altero
communiter & alterabo ionice. Etiam penultiman
audio audiā.excipit Clamo clamabo fleo flebo
abo & triturabo, etiam in rho supra vnam
,trancio tranciā,misceeo miscebo,senescosenescā.
radis radit.n in cute hoc.etiā in lo supra vnā
e penultimantia.rideo ridebo. ago agam.
rho & lo solisyllaba non facientia deriuatiua
facio faciā.frāgo frangā. rūpo.rūpā frango frāgā.
præsens.y.penultimat, tunc & futurum i.
debo. seditioni trado.sed tradā,eturbo.bo,ēt in
cū cōsonante p comprehensionem, aut per
,spolio spoliabo. crapulor crapulabor. minor
podagror podagrabor, bilio biliam insanio
negocior negociabor. prater q laxo laxabo,
propitiabo,etiam in to & lo deriuatiua in mi

ποιοῦντα, χρῶ, χρήσω. ὅτι χρῆμι. πρῶ, πρήσω, ὅτι πρῆμι. τλῶ, τλήσω, ὅτι τλῆμι. Ἔτι τὰ εἰς ἄλλο τι σύμφωνον λήγοντα, σμῶ, σμήσω, κνῶ, κνήσω. ζῶ, ζήσω. νικῶ, νικήσω. πεινῶ, πεινάσω. διψῶ, διψήσω. κυβερνῶ, κυβερνήσω. τιμῶ, τιμήσω. ἡβῶ, ἡβήσω. τρυφῶ, τρυφήσω. τρυγῶ, τρυγήσω. σιγῶ, σιγήσω. σιωπῶ, σιωπήσω. σπῶ, σπήσω, τὸ ἀκολουθῶ. σπῶ δὲ σπάσω, τὸ ἀνασπῶ, ἀνασπάσω. Αἱ κράσεις τῆς δευτέρας συζυγίας εἰσὶν αὗται ἐν πᾶσι τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ παθητικοῖς. Τὸ α καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται. τὸ α καὶ ε ἐν ει διφθόγγῳ, εἰς ᾳ ὑπογεγραμμένον. τὸ α καὶ ε, εἰς α μακρόν. τὸ α καὶ ο, εἰς ω καὶ τὸ α καὶ ου, εἰς ω. τὸ α καὶ ειν, εἰς αν. Τὸ α καὶ ῃ, εἰς ᾳ ὑπογεγραμμένον. Τὸ α καὶ η, εἰς α. Ὁριστικά. Βοάω, ῶ. βοάεις, ᾷς μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. ὡσαύτως καὶ τὸ βοάει, ᾷ. ἐβόαον, ων. ἐβόαες, ας. ἐβόαε α. βεβόηκα. ἐβεβοήκειν. ἐβόησα. βοήσω. Βόαε, α. βοαέτω, άτω. βεβόηκε. κέτω. βόησον. σάτω. Βοάοιμι, ῷμι. βοάοις, ῷς. βοάοι, ῷ μετὰ τοῦ ι. καὶ αἰολικῶς, βοῴην, ης, η. βεβοήκοιμι. βοήσαιμι. βοήσεια. βοήσοιμι. Ἐὰν βοάω, ῶ. βοάῃς, ᾷς. ᾷ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς. Ἐὰν βεβοήκω. Ἐὰν βοήσω. Βοάειν, ᾶν. βεβοηκέναι. βοῆσαι. βοήσειν. Ὁ βοάων, ῶν. ὁ βεβοηκώς. ὁ βοήσας. ὁ βοήσων. Βοάομαι, ῶμαι. βοάῃ, ᾷ. βοάεται, ᾶται. ἐβοαόμην, ώμην. βεβόημαι. ἐβεβοήμην. ἐβοήθην. βοηθήσομαι. ἐβοησάμην. βοήσομαι. Βοάου, ῶ. βεβόησο. βοήθητι. βόησαι. Βοαοίμην, ῴμην. βεβοῄμην. βοηθείην. βοησαίμην. βοησοίμην. Ἐὰν βοάωμαι, ῶμαι. ἐὰν βεβοῶμαι. ἐὰν βοηθῶ. ἐὰν βοήσωμαι. Βοάεσθαι, ᾶσθαι. βεβοῆσθαι. βοηθῆναι. βοήσασθαι. βοήσεσθαι. Ὁ βοαόμενος, ώμενος. ὁ βεβοημένος. ὁ βοηθείς. ὁ βοησάμενος. ὁ βοησόμενος. Τρίτη ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ ου προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ τῶν ἄλλων χρόνων τῷ ω μεγάλῳ παραλήγει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ἐν ὀλίγοις δὲ τῷ ο μικρῷ οὕτωσιν· Ὅτε τὰ τῆς τρίτης ἔμικτα ἔχουσι τὸ προεπικείμενον ἔμικτον; τότε τὸ ω μέγα ἀρέσκει ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος. χρυσόω, ῶ, χρυσώσω, ὅτι χρυσόω.

faciētia, vtor vtar. qm̄ vtar incēdo incendā. qm̄ incēdo. fero ferā. qm̄ fero. etiā in aliā aliquā consonātē desinētia, tergo tergā scalpo scalpā viuo viuā vinco vincam, esurio esuriam sitio am. guberno gubernabo honoro honorabo pubesco scam. delitior ābor. vindemio demiabo. sileo, lebo. taceo. ebo. sector sectabor. in sequor, vello autem vellam vello s. vellam. Cōmixtiōes secundæ coniugationis sunt hæ in omnibus actiuis, & passiuis a. & o. in o. miscetur. & e. in ei. diphthongum, in a subscriptum. a & e. in a longū. a & o in c. & a. &. u. in o. a. & in in an. a & oi in o subscriptū. a & i in a. indicatiua clamo mio clamas clamas cum ascripto i similiter & clamat at clamabā bam. clamabas bas, clamabat. bat. clamauí clamarā mauí. abo. clama. a. clamet. met. clamet met. clama clamet. clamarē. clamarē. clamares res. clamaret ret. cū & æolice, clamarē res. ret. clamauerim. clamauissem. clamauissē. clamem si clamem. mem clames es. clamet met, similiter in indicatiuis. si clamauissē. si clamauero. clamare re. clamauisse clamauisse, clamatū ire clamans ans, clamans. vociferatus, clamaturus, clamor mor, clamaris. aris. clamat. at. clamabar. bar. clamatus sum, clamatus sum, clamabor, clamatus sū clamabor. clamare. clamatus sis. clamator. mator. clamarer rer. clamatus essē, clamatus fuissem, clamat⁹ essē, clamer, si clamer mer. si clamatus sim. si clamat⁹ fuero. si clamatus fuero. clamari ari. clamatū fuisse, clamatum fuisse, clamatū esse clamatum iri. clamatus. tus. clamatus. clamatus. clamatus, clamandus. tertia est quæ per oo profertur in penultima futuri & aliorum temporum o magno penultimat vtplurimū in paucis autem o paruo sic cum tertiæ verba habent præpositum verbale, tunc o magnum inuenies in penultima futuri, inauro. ro. inaurabo, quoniam aurum.

ἀργυρόω, ῶ, ἀργυρώσω, ὅτι ἄργυρ☉. γυψῶ, γυψώσω, ὅτι γύψ☉. χειρῶ, χειρώσω. ὅτι χείρ. πυρῶ, πυρώσω, ὅτι πῦρ. στεφανῶ, στεφανώσω, ὅτι στέφαν☉. ὀρθῶ, ὀρθώσω, ὅτι ὀρθός. στρεβλῶ, στρεβλώσω, ὅτι στρεβλός. κακῶ, κακώσω, ὅτι κακός. ταπεινῶ, ταπεινώσω, ὅτι ταπεινός. καὶ ἄλλα πάμπολλα. πλὴν ὀλίγων τινῶν τῶν ἐχόντων τὸ ο μικρόν. ἀρῶ, ἀρόσω. ὀμῶ, ὀμόσω. οἰῶ, οἰόσω. βόα, ῶ, βώσω. ὅπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις ἐστὶν ἰδεῖν. Αἱ δὲ κράσεις τῆς τρίτης οὕτως ἔχουσι. Τὸ ο καὶ ω. εἰς ω κιρνᾶται. Τὸ ο καὶ οι, εἰς οι. Τὸ ο καὶ ε, εἰς ου. Τὰ δύο οο, εἰς ου. Τὸ ο καὶ ει, εἰς ου. Τὸ ο καὶ η, εἰς οι. χρυσόω, ῶ. χρυσόεις. οῖς. χρυσόει, οῖ. ἐχρύσοον, ουν. κεχρύσωκα. ἐκεχρυσώκειν. ἐχρύσωσα. χρυσώσω. Χρύσοε, ου. κεχρύσωκε. χρύσωσον. Χρυσόοιμι, οῖμι. κεχρυσώκοιμι. χρυσώσαιμι. χρυσώσοιμι. Ἐὰν χρυσόω, ῶ. χρυσόῃς, οῖς. χρυσόῃ, οῖ. ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς. Ἐὰν κεχρυσώκω. ἐὰν χρυσώσω. Χρυσόειν, οῦν. κεχρυσωκέναι. χρυσῶσαι. χρυσώσειν. Ὁ χρυσόων, ῶν. ὁ κεχρυσωκώς. ὁ χρυσώσας. ὁ χρυσώσων. Χρυσόομαι, οῦμαι. ἐχρυσοόμην, ούμην. κεχρύσωμαι. ἐκεχρυσώμην. ἐχρυσώθην. ἐχρυσωσάμην. χρυσώσομαι. Χρυσόου, οῦ. κεχρύσωσο. χρυσώθητι. χρύσωσαι. Χρυσοοίμην, οίμην. κεχρυσωμένος εἴην, χρυσωθείην. χρυσωσαίμην. χρυσωσοίμην. Ἐὰν χρυσόωμαι, ῶμαι. Χρυσόῃ, οῖ. χρυσόηται, οῦται, καὶ χρυσῶται. Ἐὰν κεχρυσωμαι. Ἐὰν χρυσωθῶ. Ἐὰν χρυσώσωμαι. Χρυσόεσθαι, οῦσθαι. κεχρυσῶσθαι. χρυσωθῆναι. χρυσώσασθαι. χρυσώσεσθαι. Ὁ χρυσοόμενος, ούμενος. κεχρυσωμένος. ὁ χρυσωθείς. ὁ χρυσωσάμενος. ὁ χρυσωσόμενος.

Περὶ τῶν εἰς μι.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, καὶ περὶ τῶν εἰς μι λέγωμεν, βραχύτατα, ὧν αἱ συζυγίαι, ὡς ἔγνωσαι, τέσσαρές εἰσι. πίπτουσιν ἡ πρώτη, ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων. τιθέω, ῶ, τίθημι. ἡ δευτέρα, ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἱστάω, ῶ, ἵστημι. ἡ τρίτη, ἀπὸ τῆς τρίτης, διδόω, ῶ, δίδωμι. ἡ δὲ τετάρτη, ἀπὸ τῶν εἰς ω βαρυτόνων μέχρι παρατατικοῦ κλινομένη. ζευγνύω, ζεύγνυμι. πηγνύω, πήγνυμι. ὀλύω, ὄλυμι. καὶ ἡ μὲν πρώτη καὶ δευτέρα, τῷ η παραλήγει. ἡ δὲ τρίτη, τῷ ω. ἡ δὲ τετάρτη, τῷ υ.

deargento'to deargētā. qm̄ argentum. gypſo gypſabo. qm̄ gypſus. capio capiā. qm̄ manus, ſuccēdo ſuccēdam, qm̄ ignis corono, coronabo. qm̄ corona, erigo erigam. qm̄ rectus, torqueo torquebo. qm̄ tortus, lædo lædam. qm̄ malus, humilio humiliabo. quoniā humilis & alia multa, præter pauca quædam habentia o paruum, aro arabo, iuro iurabo, culpo culpabo paſcor o paſcar quod & in aliis tēporibus eſt videre. Cōmixtiones aūt tertiæ ſic habent o & e in o miſcetur. o & oi in oi. o & e in u, duo oo in u o & in in un. o & i in oi. inauro ro inauras ras, inaurat, rat. inaura/bam, bam, inaurani inaurauerani, inaurani inaurabo, inaura. ra. inaura inaurato, inaurarem, rem inaurauiſ/ſem, inaurauerim inaurauerim inaurem, ſi inaurem rē, inaures res, iauret ret, ſimulr̄ in īdicatiuis, ſi īaurauiſsē ſi inaurauero, inaurare re, inaurauiſſe inauraſſe, inauratū ac inaurās inaurās, inaurās inaurās, inauratur⁹, inauror inauror inaurabar bar, inauratus fui inautat⁹ fierā inau ratus ſum, inauratus fui inaurabor, inaurare rare, inaurat⁹ inaurator. inaurator. inaurarer. arer. inaurat⁹ fuiſsē, inau ratus fuiſſem. inauratus fuiſſē, inaurer, ſi inaurer rer inau rere re. inaureṫ. tur, & iaureṫ, ſi inaurat⁹ fuiſsē ſi inaurat⁹ ſim. ſi inauratus fuero. inaurari ri. inauratum fuiſſe. in/auratum eſſe, inauratum eſſe, inauratū iri, inauratus atus inauratus, inauratus, inauratus inaurandus.

De in mi.

His ita ſe habentibus, & de in mi dicamus breuiſsi me, quorū cōiugatiōes, vt cognitū ē quatuor ſunt, harū prima a prima circunflexorum, pono pono. pono ſecunda a ſecunda, ſiſto ſiſto ſiſto. tertia a tertia do do do. quarta autem ab yo grauiſo/nis vſq; ad ptūm inq̧ effectum declinata, iungo iungo, coagulo coagulo, perdo perdo. & prima quidem & ſecunda i penultimat. tertia autem o. quarta autē y

κοινὸν δ' αὐτοῖς ἐν τῷ μέλλοντι ἀποβάλλειν τὴν πρώτην
συλλαβήν. τίθημι, θήσω. ἵστημι, στήσω. δίδωμι, δώσω. καὶ
ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς, μακρὰ παραλήγειν. ἐν δὲ τοῖς παθη-
τικοῖς, βραχεῖα, τίθημι, τίθεμαι. ἵστημι, ἵσταμαι. δίδωμι,
δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. εἰ μή που ποιητικὴ ἄδεια ἢ παι-
τίον ἐν τοῖς παθητικοῖς γένοιτο, ὡς τίθημαι. ἀκάχημαι. δίζημαι, καὶ
ἄλλα ἰωνικά. οἱ δὲ αἰολεῖς τίθαιμι, ἵσταιμι λέγουσι. καὶ τὰ μὲν
εἶσμι, ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ καὶ ἀορίστῳ
δευτέρῳ, ἰδίαν ἔλαχον κλίσιν. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις χρό-
νοις, ὁμοιοτρόπως τοῖς βαρυτόνοις κλίνονται. ἃ πρὸ τῶν ἄλλων
δεῖ καλῶς μαθεῖν. σχηματίσεις δὲ αὐτῶν τὰ δεύτερα πρόσωπα
ἀπὸ τῶν πρώτων, τροπῇ τοῦ μι εἰς ς. τίθημι, τίθης. ἵστημι,
ἵστης. δίδωμι, δίδως. ζεύγνυμι, ζεύγνυς. τὰ δὲ τρίτα,
ἀπὸ τῶν δευτέρων, προσθέσει ι. τίθης, τίθησι, καὶ τίθητι
δωρικῶς. ἵστης, ἵστησι. δίδως, δίδωσι. ζεύγνυς, ζεύγνυσι. τὸ
δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν, ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ
τροπῇ τοῦ ε εἰς ον, ὥσπερ καὶ τὰ βαρύτονα. τίθετε, τίθετον,
τίθετον. ἵστατε, ἵστατον, ἵστατον. δίδοτε, δίδοτον, δίδοτον. ζεύγνυτε,
ζεύγνυτον, ζεύγνυτον. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ τῆς
πρώτου, μεταποιήσει τῆς ληγούσης, καὶ συστολῇ τῆς
παραληγούσης. ἢ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς κατὰ παλ[illegible]
τίθεμεν. ἵσταμεν. δίδομεν. ζεύγνυμεν. Τὸ πληθυντικὸν
δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μεν εἰς τε, τίθεμεν,
τίθετε. ἵστατε. δίδοτε. ζεύγνυτε. Τὸ πληθυντικὸν τρίτον
ὁμοφώνως ταῖς μετοχικαῖς δοτικαῖς πληθυντικαῖς. τιθεῖσι.
ἱστᾶσι. διδοῦσι. ζευγνῦσι. καὶ ἰωνικῶς, τιθέασι. διδόασι. ζευγνύ-
ασι. τὸ δὲ ἵστημι, ἱστάσι οὐκ δι' ἀφωνίαν. ἔτι καὶ ἱστᾶσι ἀττι-
κῶς ἐκ συναιρέσεως, καὶ ἀφιᾶσι, καὶ τὰ ὅμοια. Ὁ παρατατικὸς
ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ μ εἰς ν, προσθέσει τῆς συνήθους
αὐξήσεως, τίθημι, ἐτίθην. ἵστημι, ἵστην. δίδωμι, ἐδίδων
ζεύγνυμι. ἐζεύγνυν. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν
εἰς ς. Τὸ τρίτον ἐκ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ ς. καὶ τὰ λοιπὰ
ὁμοιοτρόπως τῷ ἐνεστῶτι. Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος,
θήσω, τέθηκα. στήσω, ἕστακα. δώσω, δέδωκα. Ὁ ὑπερσυν-

commune autem ipsis in futuro abiicere primam syllabam, pono ponam, sisto sistam, do dabo. & in actiuis quidem longa penultimare, in passiuis autem, breui pono ponam, sisto sto do dor, iungo iungor, nisi alicubi poetica licentia contrarium in passiuis fiat, vt ponor, mœreo. quarro & alia ionica, æoles autem ponor sto dicunt, & in mi quidē in præsenti quidē & ptō imperfecto & aoristo secundo propriā sortita sūt declinationē, in aliis aūt tēporibus eodē mō grauisonis declinant, quæ ante alia oportet bn̄ didicisse. formabis aūt ipsorū secūdas psonas a primis mutatione mi in s. pono ponis. sisto, sistis. do das. iungo iungis, tertias autem a secundis, additione i. ponis ponit & ponit dorice, sistis sistit, das dat, iungis iungit. secunda & tertia dualium a secunda plurali, mutatione e in on, sicut & grauisona, ponitis ponitis ponunt, sistitis sistitis sistunt. datis datis dant. iungitis iungitis iungunt. pluralis prima a singulari prima transmutatione vltimæ & correptione penultimæ, vel a participali genitiuo fm veteres, ponimus sistimus damus iungimus. pluralis secunda a prima mutatione men in te ponimus ponitis sistitis datis iungitis. pluralis tertia simili voce participalibus datiuis pluralibus ponunt. sistunt. dant iungunt & ionice ponunt dant iungunt. at sisto, sistunt facit propter vocalitatem, ēt & eunt at tice ex contractione, & imittunt & similia, ptūm, impfc. a præsenti mutatione m in n. additione consueti augumenti pono, ponebam. sisto sistebam, do dabam, iungo iungebam. secunda a prima mutatione n in s. tertia a secunda abiectione s. & reliqua eodem modo præsenti præteritum perfectum a futuro, ponam posui stabo steti. dabo dedi, præteritum

τέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου κατὰ τὰ βαρύτονα, ἐτεθείκειν· ἑστάκειν. ἐδεδώκειν. τὸ δὲ τέθεικα καὶ ἐτεθείκειν, βοιωτικῶς τροπῇ τοῦ η εἰς ει. ὥσπερ εἵρωες, ἀντὶ ἥρωες, ὅθεν καὶ τὸ τέθειμαι διὰ ει. τὸ δὲ ἕστακα διὰ τοῦ α, εἰς διαφορὰν τοῦ ἕστηκα, ἀπὸ τοῦ ἑστήκω. Ὁ ἀόριστος πρῶτος, ἔθεικα. ἔστασα. ἔδωκα. τὸ δὲ ἔθηκα, ἀντὶ ἔθησα. καὶ ἔδωκα, ἀντὶ ἔδωσα ἔξω τοῦ κανόνος. μεθ᾽ ὧν καὶ τὸ ἧκα σεσημείωται ἐν τοῖς εἰς μι, ὥσπερ τὸ εἶπα, καὶ ἤνεγκα ἐν τοῖς βαρυτόνοις. Ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἔθην, θῆς, θῆ, διὰ τοῦ η. τὰ δὲ λοιπὰ, διὰ τοῦ ε. ἔστην, στῆς. στῆ. ἔδων, δοὺς δῶ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὰ δὲ λοιπὰ, διὰ τοῦ ο μικροῦ. μέλλων θήσω. στήσω. δώσω. Εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι τὰ εἰς μι ὑπερδισύλλαβα μὲν ὄντα, προπαροξύνονται. τίθημι. δίδωμι. δισύλλαβα δὲ, ὀξύνονται. εἰμί. φημί. ἠμί. ἐγκλινόμενα δὲ, ὀξύνονται. καὶ σύνθετα, προπαροξύνονται. σύμφημι. πάρειμι. τὸ δὲ εἶμι τὸ πορεύομαι, προπερισπᾶται. καὶ τὰ μὲν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας. ἀνελλιπῆ. τὰ δὲ τῆς τρίτης πλὴν τοῦ δισυλλάβου, ἐλλιπῆ. τὰ δὲ τῆς τετάρτης, μέχρι παρατατικοῦ.

Τῶν δὲ προστακτικῶν τὰ μὲν, εἰς θι ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν ἰδίων μετοχῶν γίνονται ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης ψιλῆς εἰς θι. τιθέντος, τίθετι. ἀντὶ τίθεθι. τιθέτω. θέντος, καὶ θὲς, θέτω. ἱστάντος, ἵσταθι, ἱστάτω. στάντος, στῆθι, στήτω. διδόντος δίδοθι, διδότω. δόντος, δόθι, καὶ δὸς, δότω. ζευγνύντος, ζεύγνυθι ζευγνύτω. Τὰ δὲ εἰς ον καὶ εἰς ε, ὡς τὰ βαρύτονα. τέθηκε, τω. ἕστακε, ἑστακέτω. στῆσον, στησάτω. δέδωκε. τω.

Τῶν δὲ εὐκτικῶν τὰ μὲν, εἰς ην ὡς τὰ παθητικὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου, τιθείην, ης, η. θείην. ἱσταίην, σταίην. διδοίην, δοίην. τὰ δὲ, εἰς μι ὡς τὰ βαρύτονα τεθείκοιμι, κοις, κοι. ἑστάκοιμι. στήσαιμι τὸ κοινόν, στήσεια τὸ αἰολικόν. δεδώκοιμι, θήσοιμι. στήσοιμι. δώσοιμι.

Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν. τὰ μὲν περισπώμενα, ὡς τὰ παθητικὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου ἐὰν τιθῶ, θῇς, θῇ. ἐὰν θῶ. ἐὰν ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ διὰ τοῦ α. ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ. ἐὰν διδῶ. ἐὰν δῶ. τὰ δὲ παροξύτονα, ὡς τὰ βαρύτονα, ἐὰν τεθείκω. ἐὰν ἑστάκω ἐὰν στήσω. ἐὰν δεδώκω. Τῶν δὲ ἀπαρεμφάτων τὰ μὲν, εἰς ναι

plusq̃pfectum a ptū perfecto secūdū grauisona, posueram ... eteram dederam. posui autem & posueram boeotice ... tatione i in ei, sicut heroes pro heroes. vnde & ... situs sum per ei. at steti per a, ad differentiam steti. ... sto. aoristus primus, posui, steti dedi. posui autem ... p posui & dedi prodedi extra regulam. cum quibus ... mihi notatum est in iis quæ sunt in mi, sicut dixi & ... in grauisonis. aoristus secūdus, posui posuisti posuit ... per i. reliqua vero per e. steti. stetisti. stetit. dedi. dedisti. ... dit per o magnum. reliqua autem p o paruū, futurū ... nam sistam dabo. scire aūt oportet quod in mi super ... syllaba quidē existentia ante penacuuntur pono. do ... syllaba autem acuuntur. sum aio dico inclinata ... acuuntur & cōposita ante penacuūtur. assētior ad ... m, eo autē. idest proficiscor ante circunflectitur & pri ... & secundæ, defectiua. tertiæ vero præter do ... tiua. quartæ autem usq; ad præteritum perfectum. ... ratiuorum quæ in thi a genitiuo propriorum ... piorū fiunt abiectione n & trasmutatione vltimę ... ponentis pone. pro pone, ponat. ponētis ponito ... nito, ponat, stanti sta. stet stantis sta stet, dantis ... det dantis dato & dato det. iungentis. iunge ... gat. in on autem & in e vt grauisona, ... eris fuerit steteris. steterit. sistito sistat, dederis rit. ... tiuorum autem in in quidem vt passiua primi ... cundi aoristi. ponerem res. ret, posuerim ris rit, ... erem starem, darem dederim in mi vt grauisona ... issem sses sset. stetissem sisterem commune ... erem æolicum, dedissem, posuissem, sistam, dem. ... iunctiuorum autem circunflexa quidem vt passiua ... mi & secundi aoristi, si ponā as at. si posuerim ris rit. ... am sistas sistat, per a. sistem stes stet si det si dederit. ... penacuta vt grauisona, si posuissem si stetissem ... stetero, si dedissem. Infinitiuorū autē alia quidē in næ

τὰ δὲ, εἰς ειν· τιθέναι. τεθεικέναι. θεῖναι. ἱστάναι, ἑστακέναι, στῆσαι. στῆναι. διδόναι. δεδωκέναι. δοῦναι. ζευγνύναι, θήσειν, στήσειν, δώσειν, ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁριστικῶν ὡς τὰ ἄλλα τοῖς. Τῶν δὲ μετοχῶν αἱ μὲν, εἰς εις. αἱ δὲ, εἰς ας, καὶ ας, καὶ ους, καὶ υς, τριγενῶς. ὁ τιθείς. ἡ τιθεῖσα. τὸ τιθέν. ὁ θείς. ὁ τεθεικώς. ὁ θήσων. ὁ ἱστάς. ὁ ἑστακώς. ὁ στάς. ὁ στήσων. ὁ διδούς. ὁ δεδωκώς. ὁ δούς. ὁ δώσων. ὁ ζευγνύς. Καὶ τὰ παθητικά, τίθεμαι, ἐτιθέμην, τέθειμαι, ἐτέθην. ἐθέμην. θήσομαι. καὶ τἆλλα κατὰ τὰ προγεγραμμένα ἐν διαφόροις ἐρωτήμασι καὶ ἐπιτομαῖς τῶν νεωτέρων, ὧν πρῶτος ὁ σοφὸς Μανουήλος ὁ Χρυσολωρᾶς ὁ πρῶτος φυτεύσας καὶ διδάξας ἐν Ἰταλίᾳ τὰ ἑλληνικά. οὗ τὸ βιβλίον οὐκ οἶδ' ὅπως τινὲς τῶν ἀμαθῶν συστείλαντες διέφθειραν. καὶ μετ' ἐκεῖνον μετὰ πολλὰ ἔτη ὁ πάντας ἄκρος Θεόδωρος ὁ γαζῆς τέσσαρα βιβλία συνέθηκε κάλλιστα πάντων καὶ ἐλλογιμώτατα. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμετέρα γραμματικὴ πολυμερὴς τυγχάνει, καὶ δύσκολος, καὶ οἷόν τι πέλαγος ἀχανές, οὐ δεῖ τοὺς ἀκροατὰς, μόνοις ἀρκεῖσθαι ταῖς ἐπιτομαῖς ὥσπερ σκιαγραφίαις οὔσαις ἀλλὰ μετ' ἐκείνας ζητεῖν τὰ ἀρισκόμενα παλαιὰ καὶ νέα ἐρωτήματα, ἀφ' ὧν καὶ αὐτὸς ταυτὶ ἠρυσάμην. καὶ ὅσα ἀκριβῶς ἀρίστως τὰ τέτταρα βιβλία Ἀπολλωνίου τοῦ δυσκόλου, Ἡρωδιανοῦ πλεῖστα. Συγγέλου τοῦ ἱεροσολυμίτου τὸ περὶ συντάξεως. Μαξίμου τοῦ πλανούδου τὸν διάλογον, καὶ τὸ περὶ συντάξεως, καὶ περὶ μεταβατικῶν, καὶ ἀμεταβάτων. Τρύφωνος καὶ Θεοδοσίου καὶ Χοιροβοσκοῦ τὰ ἀρισκόμενα. περὶ συνωνύμων ῥημάτων. περὶ τρόπων καὶ σχημάτων ποιητικῶν. περὶ παθῶν. περὶ πηλικότητος περιποιότητος καὶ ποσότητος. περὶ ὀρθογραφίας. περὶ σωμάτων. τὰ τοῦ Μοσχοπούλου πάντα. τὰς ἐκλογὰς τοῦ μαγίστρου. τὰς τοῦ φρυνίχου. τὰς τοῦ Ἁρποκρατίωνος καὶ τὸν Πολυδεύκην αὐτόν. τὰ περὶ μέτρων διάφορα, τὰ τοῦ Ἡφαιστίωνος. τὸ περὶ τόνων Ἡρωδιανοῦ καὶ Θεοδοσίου ὃ συνέτεμον ἐν βραχεῖ. τὰ λεξικά. τὰ ἐτυμολογικὰ καὶ τἆλλα ὅσα εἰς τὰς ἀρχὰς συντείνει, καὶ θεμέλια τῆς ἑλληνικῆς γλώττης. ἃ εἴ τις ἀκριβῶς οἶδε, θαρρείτω

alia vero in in, ponere posuisse posuisse, sistere stetisse statuisse. stare dare dedisse, dare iungere positum ire statum ire datū ire. a propriis indicatiuis vt grauisona. participiorū autē alia qdē in is alia vero i es & os & us & y trigeneriter ponens ponens ponēs ponens ponēs positurus sistens stās stás staturus. dans qui dedit dans daturus iungens & passiua ponor, positus sum positus sum positus sum ponar & alia secundum ante scripta in diuersis interrogamentis & compendiis iuniorū, quorum primus doctus Manuelus Chrysoloras, qui plantauit & docuit in italia græcas literas, cuius liber nescio quo pacto qdam ex imperitis contrahētes corrupere, & post illū multos post annos omnia optim⁹ Theodorus Gaza q̄tuor libros cōposuit pulcherimos, & eruditissimos. quoniā vero nostra grammatica uariaq; multa & difficilis, & veluti quoddā pelagus imensum, ... opus est auditores solis contentos esse compendiis, quam umbratiles pugnæ sint, sed post illa quærere ... inueniuntur vetera & noua interrogamēta, a qbus & hæc ipse hausi, & quæcunq; facile inuenta sunt. quatuor libri Apollonii dificilis. Herodiani ... Syngeli Hierosolymitę de constructione. Maxi ... blamidæ disputationem & de constructione & de transitiuis & itrāsitiuis verbis. Tryphonis & Theodosii & Chœrobosci quæ inueniūtur, de æquiuocis uerbis de inuersionib⁹ & figuris poeticis, de affectibus, de flatib⁹, de qualitate & quantitate, de recta scriptione, de pprie ... Moschopoli omnia. excepta Thomæ magistri. Phrynici Arpocrationis, ... lucem ipsum. De Carminibus varia & Hephæstionis, de sonis Herodiani & Thesodii ... contraxi in breue. dictionaria. nominū veriloga & alia quęcūq; ad principia spectāt, & fundamenta gręcæ linguę quæ siquis exacte nouit confidenter potest

πλεῦσαι τὸ ἐπίπονον τουτὶ πέλαγος. Ἔῤῥωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε. καὶ εἴ τι σφαλερὸν εὕρηται ἐπιδιορθώσαντες, σύγγνωτε. ἀνθρώπινον γὰρ πάθος τὸ ἁμαρτάνειν. Τὸ μὲν περὶ ὀνόματος ἐξέδοτο ἐν μεδιολάνῳ, ἐπὶ Φραγκίσκου σφορτίου τοῦ ἡγεμόνος, ἀξιώσει Φιλίππου φέρουφίνου, καὶ Βαρθολομαίου τοῦ χάλκου, καὶ Βωιίνου τοῦ βομβρικίου, οἷς χαριζόμενος, καὶ τοὺς κανόνας τῶν ῥημάτων προσέθηκα τῇ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου ἐπιτομῇ τῇ πολλάκις ἐντυπωθείσῃ. οἳ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἥρμοζον. Ἔτει ἀπὸ θεογονίας, χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ τρίτῳ. τὸ δὲ περὶ ῥήματος, ἐσχεδιάσθη μὲν ἐκεῖ, ἐξέδοτο δὲ ἐνταῦθα ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας. ἔτι καὶ τὸ περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων κατὰ λατίνους, καὶ ἄλλα τινά. Ἔτει χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ. Εἴη ἀτυχὲς ὥσπερ τὸ πρῶτον.

Κωνσταντίνου λασκάρεως τοῦ βυζαντίου περὶ ἀντωνυμιῶν κατὰ πᾶσαν διάλεκτον καὶ ποιητικὴν χρῆσιν.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ τὰς ἀντωνυμίας ἀκριβῶς εἰδέναι πάνυ χρήσιμον τοῖς εἰσαγωγικοῖς τυγχάνει, ἀναγκαῖον ἡγησάμην περὶ αὐτῶν ἐν συνόψει διαλαβεῖν, οὐ μόνον κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν ὥς τινες, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν διάλεκτον καὶ ποιητικὴν χρῆσιν, ἵνα μὴ περὶ αὐτῶν ἀμφισβητοῖεν οἱ τῶν ποιητῶν ἀκροαταὶ ἄλλας παρὰ τὰς συνήθεις εὑρίσκοντες. Ἀντωνυμία τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικὸν ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανόμενον. τῶν γὰρ ὀνομάτων τρίτου προσώπου ἐμφαινόντων, αὕτη παρηνέχθη ἵνα τὰ πάντα δηλώσῃ. τῶν μὲν πτώσεων τοῦ ὀνόματος κεκοινωνηκυῖα, τῶν δὲ προσώπων τοῦ ῥήματος. παρέπεται δὲ ἀρκτικὰ εἴδη πέντε. πρωτότυπον. κτητικόν. δεικτικόν. ἀναφορικόν, καὶ σύνθετον περὶ ὧν λεκτέον. Πρωτότυποι εἰσὶ τρεῖς. Τοῦ πρώτου προσώπου ἡ ὀνομαστικὴ μὲν, ἐγὼ κοινῶς. ἀττικῶς δὲ, ἔγωγε. εἰώθασι γὰρ αὐτοὶ προσλαμβάνοντες παραπληρωματικοὺς συνδέσμους ἐπαίρειν ταῖς

nauigare laboriosum hoc pelagus, valete qui legitis, & memineritis,& siquid erroneum dictum fuerit emendantes, ignoscite, humana enim passio est peccare. De nomine quidē editum fuit in Mediolano tēpestate Francisci Sfortiæ Ducis, rogatu Philippi Feruffini & Bartholomæi Chalci & Bonini Bombritii, quibus gratificatus & regulas verborum addidi octo partium orationis compendio sæpenumero impresso,quæ argumēto huic cōgruebāt. Anno a dei ortu millesimo cccc lxiii. de verbo autem congestus quidem ibi, editus autem est hic in Messana Siciliæ etiam & de constructione verborum secundum Latinos & nonnulla alia, Anno millesimo quadringentesimo sexagesimo octauo. sit felix,vt primus.

Constantini Lascaris Byzantii De Pronominibus Secundum Omnem linguam & poeticum vsum.

Quoniam igitur & pronomina exacte scire longe vtile introductitiis existit, necessarium existimaui de ipsis in compendio tractare, non solum secūdum cōem consuetudinē,vt nonnulli,sed secundū omnē linguá,& poeticum vsum, ne de ipsis dubitent poetarum auditores alia præter consueta inuenientes. Pronomen igitur est pars orationis casualis pro nomine accepta.nominibus enim tertiam personam ostendentibus, hoc introductū est,vt omnia ostēdat. casuū quidē nominis particeps factū, personarum autē verbi . huius aūt principales species quinq; primitiuum,possessiuum. demóstratiuum,relatiuū,& compositū de qb⁹ dicēdū ē primitiua sunt tria. primæ personæ nominatiuus quidē,ego cōiter,attice u ero,ego qdē, soliti eni sunt ipsi assumentes repletiuas coniunctiones attollere

λέξεις. δωρικῶς δὲ, ἐγὼν, καὶ ἐγεγώνη. Ἡ γενικὴ, ἐμοῦ κοινῶς, καὶ μου χωρὶς τοῦ ε. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῆς δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς κατ᾽ ἀφαίρεσιν, ἐγκλιτικῶς. Καὶ ἰωνικῶς ἐμέο. ὅπερ ποτὲ μὲν προσλαμβάνει τὸ ι, καὶ γίγνεται ἐμεῖο, ποτὲ δὲ θεν, καὶ γίγνεται ἐμέοθεν. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐμέθεν. δωρικῶς δὲ καὶ αἰολικῶς, ἐμεῦ. Ἡ δοτικὴ, ἐμοὶ, καὶ μοί. Ἡ αἰτιατικὴ, ἐμὲ καὶ μέ. κλητικὴν δὲ ἡ τοῦ πρώτου προσώπου οὐκ ἔχει. οὐδεὶς γὰρ ἑαυτὸν καλεῖ. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ, νῶϊ, καὶ νώ. Ἡ γενικὴ, καὶ δοτικὴ, νῶϊν, καὶ νῷν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, ἡμέες, ἡμεῖς. δωρικῶς δὲ καὶ αἰολικῶς, ἄμμες. οὗ κατ᾽ ἀναλογίαν ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ ἄμμε. Ἡ γενικὴ, ἡμέων, ἡμῶν, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι, ἡμείων. καὶ αἰολικῶς, ἀμμέων. Ἡ δοτικὴ, ἡμῖν περισπωμένως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ὀξυτόνως δὲ παρὰ ποιηταῖς, ὅτε τὸ ι βραχὺ τυγχάνει. καὶ δωρικῶς ἄμιν, καὶ αἰολικῶς, ἄμμιν. Ἡ αἰτιατικὴ, ἡμέας, ἡμᾶς. καὶ αἰολικῶς, ἄμμε. Τοῦ δευτέρου προσώπου ἡ ὀνομαστικὴ, σὺ κοινῶς, καὶ δωρικῶς τὺ, καὶ τύνη. Ἡ γενικὴ κοινῶς σοῦ, καὶ ἰωνικῶς σέο, καὶ σεῖο ποιητικῶς, καὶ ἀττικῶς σεόθεν, καὶ σέθεν. δωρικῶς δὲ καὶ αἰολικῶς, τεῦ. Ἡ δοτικὴ, κοινῶς μὲν σοί. δωρικῶς δὲ, τοί. διαφέρει δὲ τῆς ὀνομαστικῆς ὅτι ἐκείνης μὲν τὸ σὺ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται, ταύτης δὲ τὸ διὰ τῆς οι διφθόγγου. Ἡ αἰτιατικὴ, σέ. καὶ δωρικῶς, τέ. Ἡ κλητικὴ, σύ. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ, σφῶϊ, καὶ σφώ. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, σφῶϊν, καὶ σφῷν. Ἡ κλητικὴ, ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, ὑμέες, ὑμεῖς. καὶ δωρικῶς ὕμες, καὶ αἰολικῶς, ὔμμες. ἧς κατ᾽ ἀναλογίαν ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ ὔμμε. ἡ γενικὴ, ὑμέων, ὑμῶν, καὶ ὑμείων, καὶ αἰολικῶς, ὑμμέων. ἡ δοτικὴ ὑμῖν, περισπωμένη μὲν παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὀξυτονουμένη δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς, ὅτε τὸ ιν βραχύ ἐστι. καὶ δωρικῶς, ὕμιν καὶ αἰολικῶς ὔμμιν. ἡ αἰτιατικὴ, ὑμέας, ὑμᾶς. καὶ δωρικῶς καὶ αἰολικῶς ὔμμε. διαφέρουσι δὲ τὰ πληθυντικὰ τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τοῦ πρώτου, ἐκεῖνα μὲν διὰ τοῦ η γράφονται ταῦτα δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. ἡ κλητικὴ, ὑμεῖς. Τοῦ τρίτου

dictiones. dorice autem ego & ego. genitiuus mei communiter, & mei sine e, sic & in datiuo & accusatiuo per oblationem, inclinatiue, & ionice mei quod aliquando quidem assumit i. & fit mei, interdum vero then & fit mei & per concisionē, mei, dorice autem & æolice mei datiuus mihi. & mihi. accusatiuus me & me, vocatiuos autem qđ primæ est personę nō habet, nemo.n. seipsum vocat. nominatiuus, & accusatiuus dualis, nos & nos, gtūs & datiuus nostri & nobis. nominatiuus. pluralis, nos. nos. dorice aūt & æolice nos, cuius p correspondētiá, nominatiuus dualis nos, genitiuus nostrum nrī & interpositione i. nostri & æolice nostrum. datiuus, nobis circunflexe apud oratores, acutisone autē apud poetas cum i breue existit & dorice nobis & æolice nobis accusatiuus nos nos & æolice nos. secundæ personæ nominatiuus, tu cōiter & dorice tu & tu. genitiuus communiter tui & ionice tui & tui poetice, & attice & tui. dorice autem & æolice tui. datiuus cōiter quidem tibi dorice aūt tibi. differt autem a nominatiuo quia illius quidem tu per y tenue scribitur, huius autem per oe diphthongum. accusatiuus te & dorice te. vocatiuus tu. nominatiuus & accusatiuus dualis. vos & vos. genitiuus & datiuus, vobis & vestri, vocatiuus similiter nominatiuo. nominatiuus pluralis vos vos & dorice vos & æolice vos, cuius p correspōdentia nominatiuus dualis vos. genitiuus, vrm vestri& vrm & æolice vestri. datiuus vobis circunflexus quidem apud oratores, acutisonus autem sæpenumero apud tragicos poetas, cum in breue est, & dorice vobis, & æolice vobis, accusatiuus vos vos & dorice & aolice, vos. differunt autem pluralia secundæ personæ pluralium primæ, quia illa quidē per ita scribuntur, hæc autem per y tenue. vocatiuus o vos tertiæ

προσώπου ἡ ὀνομαστικὴ κατὰ παλαιοὺς ἵ, καὶ ὅς. ἡ γενικὴ, κοινῶς μὲν οὗ. ἰωνικῶς δὲ, ἕο, καὶ εἷο. ἀττικῶς, ἕθεν. καὶ δωρικῶς, εἷ. τὸ δὲ ἐμεῖο, καὶ σεῖο, καὶ εἷο, οὐ γίνονται ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν κτητικῶν, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ, ἐπεὶ ἰωνικῶς. ἡ δοτικὴ, οἷ. καὶ προσθέσει, ἑοῖ. ἡ αἰτιατικὴ, ἕ. ὅθεν ἕθεν, καὶ ἕε. κλητικὰς δὲ οὐκ ἔχει. οὐδεὶς γάρ τι αὐτὸν καλεῖ. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ, σφωὲ, σφὼ, ἥπερ ἀεὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς λαμβάνεται. οἷον, Τίς τ᾽ ἄρ σφωε θεῶν, ἀντὶ αὐτούς. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, σφῶϊν, σφῷν, καὶ σφίν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, σφέες σφεῖς, καὶ σφὲς δωρικῶς. ἡ γενικὴ, σφέων σφῶν, καὶ σφείων. ἡ δοτικὴ, σφίσι καὶ σφίν. ἡ αἰτιατικὴ, σφέας σφᾶς. Καὶ αὗται μὲν αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι, ἀφ᾽ ὧν παράγονται ὀκτὼ κτητικαὶ τριγενεῖς κλινόμεναι.

Κτητικαί.

Ἀπὸ τῆς ἐμοῦ γενικῆς τῆς πρωτοτύπου, παράγεται ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν. Ἀπὸ τῆς σοῦ τοῦ δευτέρου προσώπου, σός. σή. σόν. αἳ καὶ ...κῶς, τεὸς, τεὰ, τεὸν λέγονται. Ἀπὸ τῆς οὗ γενικῆς τοῦ τρίτου, ἑὸς, ἑὴ, ἑόν. Ἀπὸ τῆς νῶϊ ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τοῦ πρώτου προσώπου, νωΐτερος, νωϊτέρα. νωΐτερον. λέγονται δὲ ὅταν δύο μόνοι μετέχωσι τοῦ κτήματος. Ἀπὸ τῆς σφῶϊ ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τοῦ δευτέρου προσώπου. σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον. ὡσαύτως καὶ αὗται ὅταν δύο μετέχωσι τοῦ κτήματος. Ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου ἀντωνυμία οὐ παράγεται. οὐ γάρ ἐστιν ὀνομαστικὴ ἀφ᾽ ἧς παραχθήσεται. τὸ γὰρ σφωε, αἰτιατική ἐστιν. Ἀπὸ τῆς ἡμεῖς ὀνομαστικῆς τοῦ πρώτου προσώπου, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. ἀπὸ τοῦ ὑμεῖς δευτέρου, ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. αὗται δὲ λέγονται ὅτε πολλοὶ μετέχουσι τοῦ κτήματος. Ἀπὸ τῆς σφεῖς σφεῖς τοῦ τρίτου, σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον. παρὰ ποιηταῖς δέ εἰσι καὶ ἄλλαι κτητικαὶ ἀντωνυμίαι κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τούτων, ἁμὸς, ἁμὴ, ἁμὸν, ἀντὶ ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. καὶ ὑμὸς, ὑμὴ, ὑμὸν, ἀντὶ ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. καὶ σφὸς, σφὴ, σφὸν, ἀντὶ σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον. τούτων δὲ τὰς μὲν ἀρσενικὰς καὶ οὐδετέρας κατὰ τὴν τετάρτην τῶν ...λινῶς κλίσιν, τὰς δὲ θηλυκὰς, κατὰ τὴν δευτέραν.

personæ nominatiuus sc͞dū veteres si & si. gtūs cōiter
qdē sui, ionice autem, sui & sui. attice sui. & dorice
sui, at mei & tui & sui non fiunt a primiti/
uis, sed a possessiuis, mei tui sui more ionico,
datiuus sibi,& additione sibi accusatiuus se , vnde sui
& sese, vocatiuos aūt nō habet, nemo.n. absenté vocat.
nominatiuus & accusatiuus dualis se.se. q semper in
accusatiuo accipitur, vt quis igitur ipsos deorum,pro
ipsos. genitiuus & datiuus sibi sibi & sibi.
nominatiuus pluralis ipsi ipsi. & ipsi dorice.
genitiuus sui sui & sui. datiuus sibi & sibi.
accusatiuus se se, & hæc quidē primitiua prono
mina,a qb⁹ deriuant̄ octo possessiua trigener̄ declinata.

Possessiua.

A mei genitiuo primitiui deducitur meus mea
meum.a tui secūdæ personę,tuus tua tuū,quæ & poeti/
ce,tuus tua tuum dicuntur.a sui genitiuo tertię su⁹ sua
suum a nostri nominatiuo duali primæ personæ,noster
nostra nostrum. dicuntur auté cum duo soli participent
possessionem. a vos nominatiuo duali secundæ
personę vester vestra. vestrum. sic &
hæc cum participent possessionem. a tertia
persona pronomé non deriuatur.nō .n. est nominatiu⁹
a quo deduceretur, & enim vos accusatiuus est. a nos
nominatiuo primæ personæ, noster nostra, nostrum.
a vestri secunda, vester, vestra vestrum . hæc autem
dicunt̄ cum multi participant possessionem ab ipsi
ipsi tertia, suus sua. suum. apud poetas
auté sunt & alia possessiua pronomina secūdum cōse/
quentiam horum, noster nostra nostrum, p noster nostra
nostrum,& vester vestra vestrū,pro vester vestra vestrū,
& suus sua suum, pro suus sua suum. horum
autem masculina quidem & neutra per quartam
declinabis declinationem. fœminina vero p secundā.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικαὶ δέ εἰσι τριγενῶς κλινόμεναι οὕτω κοινῶς καὶ ἀττικῶς. Οὗτος καὶ προσχηματισμῷ, οὑτοσί. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀττικοὶ προστιθέναι τὸ ι, ἵνα πλείω τὴν δεῖξιν ἐμφαίνωσιν. ἡ γενική, τούτου καὶ τουτουΐ. τούτῳ, καὶ τουτῳΐ. τοῦτον καὶ τουτονί. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. Αὕτη καὶ αὑτηΐ. ταύτης, καὶ ταυτησί. ταύτῃ, καὶ ταυτῃΐ. ταύτην, καὶ ταυτηνί. Τοῦτο, καὶ τουτοΐ, καὶ τουτὶ ἄμεινον. τούτου, καὶ τουτουΐ. τούτῳ, καὶ τουτῳΐ, τοῦτο τουτοΐ, καὶ τουτί. πληθυντικῶς, ταῦτα, καὶ ταυτὶ ἐπὶ ὀνομαστικῆς. καὶ αἰτιατικῆς. Ἐκεῖνος, ἐκεινοσί. ἐκείνη, ἐκεινηΐ. ἐκεῖνο, ἐκεινοΐ. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ε κατ᾽ ἀφαίρεσιν ποιητικῶς. κεῖνος. κείνη. κεῖνο. οἱ δὲ δωριεῖς τρέποντες τὸ κ εἰς τ καὶ τὸ ε τῆς ει εἰς η, ὑπογράφοντες καὶ τὸ ι, τῆνος, τήνη, τῆνο, ἀντὶ κεῖνος, κείνη, κεῖνο λέγουσιν. ὧν τὰ μὲν ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα, κατὰ τὴν τετάρτην κλίνεις κλίσιν. τὰ δὲ θηλυκά, κατὰ τὴν δευτέραν. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὁ ἄρθρου, καὶ δέ, καὶ γε συνδέσμων, γίνεται ἀντωνυμικά, ὅδε, καὶ ὁδὶ ἀττικῶς. τοῦδε. τῷδε. τόνδε. ἥδε. τῆσδε. τῇδε. τήνδε. τόδε, καὶ τοδί. τοῦδε. τῷδε. τόδε, καὶ τὰ λοιπὰ ἀεὶ ταῖς πτώσεσι τῶν ἄρθρων προστιθεμένων τῶν συνδέσμων. Οὕτω καὶ ὅγε. τοῦγε. ἥγε. τῆς γε. τόγε. τοῦγε. Ἔτι ὁ, ἀντὶ οὗτος. Ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν. ἡ, ἀντὶ αὕτη. τὸ, ἀντὶ τοῦτο. Εὑρίσκεται δὲ καὶ δεῖνα ἐπὶ τρίτου προσώπου μόνον πάντα τὰ ἄρθρα προσλαμβάνουσα, ἣν μονοπρόσωπον καὶ ἀντωνυμίαν ἀόριστον τινὲς ἐκάλεσαν. Ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, καὶ δεῖνα, δεῖνατος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα. Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος. τῇ δεῖνι. τὴν δεῖνα. Τὸ δεῖνα. τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸ δεῖνα. Ἔτι καὶ παρὰ ποιηταῖς, ὁ δεὶς, τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα. καὶ τὰ λοιπά.

Περὶ ἀναφορικῆς.

Ἀναφορικὴ δὲ μία, ἥτις καὶ ἐπιταγματικὴ καλεῖται, διότι μετὰ πάσης πρωτοτύπου ἀντωνυμίας δύναται συντάττεσθαι δι᾽ ὅλων τῶν πτώσεων καὶ ἀριθμῶν. κλίνεται δὲ τριγενῶς οὕτω. Αὐτός. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτόν. Αὐτή. αὐτῆς. αὐτῇ. αὐτήν. Αὐτό. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτό. καὶ τὰ μὲν ἀρσενικὰ

De Demonstratiuis.

Demōstratiua āt sūt duo trigenere declinata sic cōiter. & attice hic & afformatione hicce. solent enim attici addere. i. vt maiorem demonstrationem ostendant. genitiuus huius huiusce, huic & huicce hunc & huncce & in reliquis eodem modo.hęc & hæcce.huius & huiusce huic & huicce. hanc & hancce. hoc & hocce & hocce melius. huius & huiusce. huic & huicce. hoc hocce & hocce pluraliter hæc & hæcce in nominatiuo & accusatiuo ille, ille, illa illa. illud illud. dicitur autem & sine e per ablationem poetice ille illa illud. dores autem vertentes e in t & e ei in i subscribentes &. i. ille illa illud pro ille illa illud dicunt, quorum masculina quidem & neutra per quartā declinabis declinationem. fœminina aūt per secundā ab hic aūt articulo & aūt & quidē cōiunctionibus fiūt. pronōialia, hic & hicce attice, huius huic hunc hæc huius huic hanc.hoc & hocce.huius huic hoc & hocci semper casibus articulorum additis coniunctionibus, & hic huius,hæc huius,hoc huius. etiam hic pro hic. hic.n.venit celeres ad naues græcorū.hęc pro hęc hoc pro hoc. inuenitur autem & hic in tertia persona solum omnia articula assumens quod solipersonale & pronomen indefinitum quidam vocarunt. hic h⁹ & hic huius huic hunc hæc huius huic. hanc hoc huius huic hoc. etiam & apud poetas hic huius huic hunc & reliqua.

De Relatiuo.

Relatiuum vero vnum,quod & subiunctiuū vocat, quū cum omni primitiuo pronomine potest construi per omnes casus & numeros. declinatur autem trigenere sic. ipse ipsius ipsi ipsum, ipsa ipsius ipsi ipsam, ipsum ipsius ipsi ipsum,& masculina quidem

καὶ οὐδέτερα, κατὰ τὴν τετάρτην κλίνονται κλίσιν·
τὰ δὲ θηλυκὰ, κατὰ τὴν δευτέραν. λαμβάνεται δὲ αὐτὸ σὺν τῷ
ἐγὼ, σὺ, ὅς, καὶ ἐκεῖνος. αὐτοῦ ἐμοῦ, αὐτοῦ σοῦ, αὐτοῦ οὗ,
καὶ ἐκείνου. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. ψιλοῦται δὲ αὐ-
τὸς, αὐτὴ, αὐτό. τὰ δὲ αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν δασυνόμενα,
ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν κατὰ ἀφαίρεσιν. ὅθεν καὶ
ἡ δασεῖα φυλάττεται.

Περὶ συνθέτων.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων καὶ τοῦ αὐτὸς
γινόμεναι. περὶ ὧν εἰδέναι δεῖ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι μὴ ἔχοντες
συνθέτους ἀντωνυμίας, ἀνεπλήρουν τὴν χρείαν αὐτῶν διὰ
τῶν πρωτοτύπων, καὶ τῆς ἀναφορικῆς, ἐμοῦ αὐτοῦ λέγοντες,
σοῦ αὐτοῦ, οὗ αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως.
οἱ δὲ μεταγενέστεροι, συνέθηκαν. διὸ καὶ συνθέτους αὐτὰς
ὠνόμασαν. κλίνονται δὲ τριγενῶς ὀνοματικὴν μὴ ἔχουσαι,
διότι αὐτοπάθειαν σημαίνουσι. καλοῦνται δὲ καὶ ἀνακλαστικαὶ,
ἐπειδὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἀνακεῖται τὸ ἐνεργοῦν, καὶ πάσχον. Καὶ
αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου, ἑνικῶς μόνον
κλίνονται. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτόν. ἐμαυτῆς.
ἐμαυτῇ. ἐμαυτήν. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτό. Σεαυτοῦ.
σεαυτῷ. σεαυτόν. σεαυτῆς. σεαυτῇ. σεαυτήν. σεαυτοῦ. σεαυτῷ.
σεαυτό. αἵτινες καὶ κατὰ κρᾶσιν, σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτόν.
καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. λέγονται δὲ καὶ ἐν παραθέσει
ἀρχαίῳ ἔθει, σὲ αὐτὸν, ἀντὶ σὲ μόνον. σὲ αὐτὴν, ἀντὶ σὲ μόνην.
Θεοδόσιος δέ φησι τοὺς παλαιοὺς αὐτὰς κλίνειν ἐπὶ παντὸς
ἀριθμοῦ. Τοῦ δὲ τρίτου προσώπου, ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ.
ἑαυτόν. ἑαυτῆς. ἑαυτῇ. ἑαυτήν. ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτό.
καὶ πληθυντικῶς παρὰ λόγον ἔθει ἀττικῷ, συνθέτως καὶ
διῃρημένως τριγενῶς. ἑαυτῶν. καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ
σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτοὺς, καὶ σφᾶς αὐτούς. ὁμοίως ἑαυτῶν,
ἑαυταῖς. ἑαυτάς. ἑαυτῶν. ἑαυτοῖς. ἑαυτά. λαμβάνονται
δὲ καὶ ἀντὶ ἀλλήλων, ἀλλήλοις. ἀλλήλους.
Εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ ποιηταῖς ἄλλαι ἀντωνυμίαι μονόπτωτοι

& neutra per quartam declinantur declinationem fœminina autem per secundam. accipitur autem ipse pro ego tu. ipse & ille ipsius mei ipsi⁹ tui ipsi⁹ipsi & illius, & in reliquis eodem modo. tenuat aũt semper ipse a ipsa ipsum, at sui sibi. se aspirata sui sibi se per ablationem, vnde & aspiratio seruatur.

De compositis.

Composita vero tria a primitiuis & ipse facta de quibus scire oportet quod veteres nõ habẽtes composita pronomina supplebant vsum ipsorum per primitiua & relatiuum, mei ipsius dicentes, tui ipsius, sui ipsius & in aliis eodem modo. posteriores aũt cõposuerũt, quare & cõposita ipsa nominanit. declinãtur ãt trigenere noĩatiuos ñ hñtia, qm̃ pse passionem significant. vocantur autem & refracta, quoniam in eodem intelligitur agens & patiens. & primæ quidem & secundæ personæ, singulariter solum declinantur, mei ipsius. mihi ipsi me ipsum. mei ipsius mihi ipsi me ipsa. meiipsius. mihiipsi me ipsum. tui ipsi⁹ tibi ipsi te ipsũ. tui ipsi⁹ tibi ipsi te ipsã tui ipsi⁹ tibiipsi te ipsum, quæ & p cõmixtionẽ tui ipsi⁹, tibi ipsi te ipsũ & in reliquis similiter, inuẽta sunt & in appositione veterimore te ipsum, pro te solum te ipsam p te solam. Theodosius autem ait veteres ipsa declinare in omni numero. tertiæ autem personæ. sui ipsius sibi ipsi se ipsũ. sui ipsius sibi ipsi se ipsã. sui ipsi⁹ sibi ipsi se ipsum, & pluraliter præter rationem more attico, composite & diuise trigenere sui ipsorum & sui ipsorum, sibi ipsis & sibi ipsis, se ipsos & se ipsos, similiter sui ipsorum, sibi ipsis se ipsas sui ipsorũ sibi ipsis se ipsa. accipiuntur autem & pro mutuorum mutuis mutuos. sunt autem & apud poetas alia pronomina vni⁹ casus

καὶ μυναδικαὶ καλούμεναι, ἐμίν, ἀντὶ ἐμοί. καὶ τὶν καὶ τεΐν, ἀντὶ σοί. καὶ σφέ, ἀντὶ αὐτόν, καὶ μίν, καὶ νίν, ἀντὶ αὐτὸν αὐτήν. αὐτό. καὶ ἔτι πληθυντικῶς ἀντὶ αὐτούς. αὐτάς. αὐτά. καὶ ἔτι δωρικῶς ψέ, ἀντὶ αὐτάς. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ πολλῶν δι' ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν, οἳ διὰ τὴν ἀπορίαν τῶν βιβλίων καὶ διδασκάλων ἀκριβῶς μανθάνειν τὰ τοιαῦτα οὐ δύνανται. Ἔρρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε. ἐν μεδιολάνῳ ἔτει χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑξηκοστῷ.

Κωνσταντίνου Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων. ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας συνετέθητο.

Πολλῶν ὄντων καὶ χρησίμων τῆς πρακτικῆς γραμματικῆς, ἓν οἶμαι καὶ τὸ περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων εἰδέναι, καὶ τίνι λόγῳ ὑπογράφονται, μέρος ὂν ὀρθογραφίας καὶ ἐτυμολογίας. ὅπερ εἰ καὶ τοῖς πολλοῖς νῦν ὀλιγωρεῖται διὰ τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ καὶ ἄλλα πολλά, ὅμως τοῖς παλαιοῖς περὶ πολλοῦ ἦν εἰδέναι, καὶ χρῆσθαι. τουτὶ δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τῶν παλαιῶν βίβλων καταμαθεῖν ἐστιν, οἷς οὐδὲν [illegible] νὸς δεῖ. εἰ γὰρ ἀχρεῖον ἦν, οὐκ ἂν προσέγραφον. οἱ γραμματικοὶ διεσπαρμένως λόγον ἐποίουν. ταῦτα τοίνυν δεῖν ᾠήθην τὰ παρ' ἄλλοις, καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ ἐτυμολογικῷ γεγραμμένα, δι' ὠφέλειαν τῶν νέων διὰ βραχέων ἐπισημειώσασθαι, ἵν' ἀπόνως εἰδέναι ἔχοιεν περὶ τούτων, καὶ μὴ ἀεὶ ἔροιντο. εἰ δ' ἔνια ποιητικὰ ἢ ἑτερογλωσσα μὴ παραλέλειπται, οὐ θαυμάζειν χρή. οὐ γὰρ προυθέμην πάσης ἐπιμελείας περὶ πάντων εἰπεῖν, ἀλλ' αὐτὰ τὰ χρησιμώτερα περὶ τῶν μνημονευομένων, ἀφ' ὧν καὶ τὰ λοιπὰ ἀκριβῶς μαθεῖν ἔξεστι.

& solitaria vocata, mihi pro mihi, & tibi, & tibi pro tibi, & ipm, pro ipsum, & ipm, & ipm p ipm ipsam ipm & adhuc pluraliter pro ipsos ipsas ipsa. & etiã dorice, ipsas pro ipsas, & hęc quidem ex multis ob vtilitatem discipulorum, qui pp inopiam librorum & praeceptorum facile discere talia non possunt. Valete qui legitis, & memineritis, in Mediolano Anno millesimo quadringetesimo sexagesimo.

Constantini Lascaris Byzantii de subscriptis vocalibus, in Messene Siciliæ com positum fuerat.

Multis existẽtibus & vtilibus actiuæ grãmaticæ, vnũ optimo, & de subscriptis vocalibus scire, quæ & quaa ratione subscribũtur, partẽ existẽtẽ rectæ scriptõis & veri loquii, q & si multis nunc paruipenditur ob ignorantiam, sicut & alia multa, tamen veteribus multi erat scire & vti, hoc autem a scriptione & veteribus libris intelligere est, quibus nulla re opus est, si. n. inutile esset non adscriberent neq; grãmatici sparsi verbum facerent. ob hęc igitur oportere existimaui q apd alios, & q i magno etymologico scripta sunt propter vtilitatem iuuenum breuibus adnotare, vt illaboriose scire habeant de iis & non sp interrogent. Si aũt aliqua poetica aut oratoria omissa sunt, non admirari oportet, nõ. n. pro posui cum omni diligentia de omnibus dicere, sed inelaborate de memoratis, a quibus & reliqua facile discere licebit.

Περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων.

Τὰ νῦν ὑπογραφόμενα φωνήεντα οἷς οἱ παλαιοὶ παρέγραφον, ἀπὸ τῶν διφθόγγων τὸ εἶναι ἔχουσι. διὸ καὶ δίφθογγοι καταχρηστικῶς καλοῦνται. καὶ τὸ μὲν ᾳ ὑπογραφόμενον, δυνάμει αι τυγχάνει ὄν. ὡσαύτως καὶ τὸ ῃ ἀπὸ τὸ αι, τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. τὸ δὲ ῳ ὑπογραφόμενον, δυνάμει οι τυγχάνει κατ᾽ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. ὅθεν ἔστιν εἰπεῖν τινὰ μὲν καθολικῷ κανόνι ὑπογράφεσθαι, τινὰ δ᾽ ἀφ᾽ ἐτυμολογίας. ἄλλα δὲ πάθει τινὶ, ἐκτάσει, ἢ κράσει, ἢ συναιρέσει, ἢ συναλοιφῇ, ἢ τροπῇ. ὀλίγα δ᾽ ἄλλα κατὰ παράδοσιν καὶ ὁμοίωσιν ἄλλων. περὶ ὧν λεκτέον ἀρξομένοις ἀπὸ τοῦ α.

Περὶ τοῦ α.

Παντὶ ᾳ δοτικῆς ἑνικῆς ὁποίου ἂν εἴη γένους ὑπογράφεται ι. τῷ αἰνείᾳ. τῷ πυθαγόρᾳ. τῇ μαίᾳ. τῇ μαρίᾳ. τῇ ἡμέρᾳ τῷ κρέᾳ, ἀπὸ τοῦ κρέαϊ κατὰ συναίρεσιν. ὅθεν καὶ οἱ λατῖνοι ἐν ταῖς ὁμοίαις δοτικαῖς διαιρέσει χρῶνται, αὐλαῒ, ἀντὶ αὐλῇ. Ἐπὶ παντὶ ᾳ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου τῶν ὁριστικῶν καὶ ὑποτακτικῶν τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων ῥημάτων, βοάεις, βοᾷς. βοάει. βοᾷ. δράεις, δρᾷς δράει δρᾷ. τὸ γὰρ α καὶ ε εἰς α μακρὸν κιρνᾶται, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ἐὰν βοάῃς, βοᾷς. ἐὰν βοάῃ, βοᾷ. ὡσαύτως καὶ τὸ δεύτερον τοῦ παθητικοῦ, βοάομαι, ῶμαι. βοάῃ, ᾷ. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα δὲ τῶν τοιούτων ἀναλόγως ὑπογεγραμμένα ἀνέγνωμεν, βοᾷν. δρᾷν. ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ν οὐ παραδέχονται ἔνιοι τῶν ἡμετέρων γραμματικῶν, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ παρατατικοῦ αὐτὰ σχηματίζουσιν. ᾅδης, ᾅδου, ὅθεν καὶ τὰ λοιπὰ ὑπογράφονται, ἀπὸ τοῦ ἀΐδης κατὰ κρᾶσιν. καὶ τὸ α ἐκτείνεται. τῶν δὲ πρωτοτύπων συστέλλεται, ἀΐς, ἀΐδος. ἀΐδης, ἀΐδου. ἀϊδωνεὺς, ἀϊδωνέως. τοῦτο δὲ δῆλον ἀπὸ τῶν ποιητικῶν ἐπῶν. ᾄδω ἀπὸ τοῦ ἀείδω· ἰωνικοῦ κατὰ κρᾶσιν. ὅθεν καὶ τὸ α μακρόν. τοῦ δὲ ἀείδω, βραχὺ καὶ τοῦ ἀοιδὸς, καὶ ἀοιδή. ᾆσμα ᾄσματος, ἀπὸ τοῦ ᾄδω, ᾖσμαι. ἀεὶ ὑπογράφεται.

Quæ nunc ſcribuntur vocales, quibus veteres ad ſcribebant a diphthongis eſſe hūt, quare & diphthōgi abuſiue vocantur, & a quidem ſubſcriptum, poteſtate æ contigit exiſtens, ſic & i ab ae, mutatione a in ita & i ſubſcripto. o autem ſubſcriptum, poteſtate oi exiſtit per extenſionē o in o & i ſubſcripto, vnde eſt dicere quædam vniuerſali q̃dā regula ſubſcribi, nō nulla vero veriloqo, alia vero affectu quodā, extēſione aut mixtione aut ɔtractiōe, vel cōiūctione, vel mutatione. pauca vero q̄ ſm traditionē aut ſimilitudinē aliorū. de qb⁹ dicēdū incipiētib⁹ ab a.

De a.

Omnia datiui ſingularis cuiuſcūq; fuerit gn̄ris ſub ſcribitur i. æneæ pythagoræ maiæ. mariæ. diei carni a carni per contractionem, vnde & latini in ſimilibus datiuis diuiſione vtuntur aulai pro aulæ. etiam omni a ſecundæ & tertiæ perſonæ indicatiuorū & ſubiunctiuorum ſecundę coniugationis circūflexorū verborū, clamas. mas clamat clamat facis facis facit cit. nam a & e in a longum miſcetur & i ſubſcribitur ſi clames clames, ſi clamet clamet. ſic & ſecunda paſsiui clamer clamor clamaris aris, & infinitiui autem talium proportionabiliter ſubſcripti legimus, clamare. facere. ſed pp illationem n non recipiunt nonnulli noſtrorum grammaticorum, & quod a tertia præteriti imperfecti ea formāt. infernus inferni inferno, & reliqua ſubſcribūtur ab infernus per cōmitionē, vn̄ & a extenditur primitiuorū aūt contrahit infernus ni, infernus, ni infernus inferni, id aūt manifeſtum eſt a poeticis verſibus. cano a cano ionico per mixtionem vnde & a longum, cano autem breue, & cantor & cātio, cātus cātus a cano, cātus ſum, ſemper ſubſcribit

παρὰ ταῖς παλαιαῖς βίβλοις, ἀπὸ τοῦ ᾄδει οἶμαι. παρὰ ποιηταῖς δὲ συστέλλεται. Ῥᾳδίως ἀπὸ τοῦ Ἰωνικοῦ ῥηϊδίως τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ τοῦ ι ὑπογεγραμμένου. ὡσαύτως καὶ ῥᾴδιος, ῥᾳδία, ῥᾴδιον. ὃ καὶ ἡ ῥᾴων, καὶ τὸ ῥᾷον. ῥᾷστος. ῥᾴστη. ῥᾷστον, καὶ ῥᾷστα. ῥᾳστώνη. ῥᾳστωνάομαι. ῥᾳδιουργῶ. ῥᾳδιούργημα. καὶ πάντα ἀπὸ τοῦ ῥᾷον. ἤγουν πρᾷος, πρᾳεῖα, πρᾷον. πρᾳότης. ῥᾳθυμῶ, ῥᾴθυμος, ῥᾳθυμία, ἤτοι ῥᾴων θυμός. ἔθει καὶ τὸ α ἐκτείνεται. ῥάβδος, ἀπὸ τοῦ ῥᾷον βαίνειν. δᾴς, δᾳδός, δᾳδί, δᾷδα, ὅτι δαῒς παρὰ παλαιοῖς, ἀπὸ τοῦ δαίω. ὡσαύτως καὶ θρᾷξ, θρᾳκὸς, θρᾳκί, θρᾷκα, ὅτι θρᾷξ καὶ θρῆϊξ. ὅθεν Ἰωνικῶς, Θρήϊκες ἀκρόκομοι. καὶ θρηϊκία γῆ. καὶ θρᾴκη, ἡ ἐπαρχία. καὶ θρᾳκίας εἴτε θρᾳσκίας ἄνεμος, ὁ διὰ τῆς θρᾴκης. δημοσίᾳ, ἀντὶ δημοσίως. ἰδίᾳ, ἀντὶ ἰδίως. βίᾳ, ἀντὶ βιαίως. παρ᾽ ἑκησίᾳ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπιρρήματα κατάληξιν δοτικῆς ἔχοντα, ὑπογράφεται.

Περὶ τοῦ η.

Χρῄζω ὑπογράφεται, ἀπὸ τοῦ Ἰωνικοῦ χρηΐζω, καὶ κλῄζω ἀπὸ τοῦ κληΐζω. λῃστὴς, λῃστοῦ, ἀπὸ τοῦ ληΐζω, ληϊστὴς, καὶ ληϊστήρ. λῃστεύω, λῃστεία. λῃστρικός. κῇ. κόν. θρῃσκεύω, καὶ θρῃσκεία, ἀπὸ τῶν θρᾳκῶν. ἦτορ ἦτρος τινὲς ὑπογράφουσιν, ἀπὸ τοῦ ἄϊθω παράγοντες. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄω ὅπερ ἀναλογώτερον, οὐχ ὑπογράφεται. πέρσῃ, μούσῃ, σπουδῇ, ἑλένῃ, σοφῇ, καλῇ, καὶ πᾶσα δοτικὴ ἑνικὴ εἰς η λήγουσα, ὑπογράφεται ι. ὡσαύτως πέρσῃσιν Ἰωνικῶς, ἀντὶ πέρσαις. μούσῃσιν, ἀντὶ μούσαις. νύμφῃσιν, ἀντὶ νύμφαις. καὶ πάσῃ τῇ δοτικῇ Ἰωνικῇ ληγούσῃ εἰς ῃσι. τρέπεται γὰρ τὸ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ᾖδον, ἀπὸ τοῦ ᾄδω. ᾑρούμην, ᾕρημαι, ᾑρέθην, ἀπὸ τοῦ αἱροῦμαι. ἀφῄρημαι, ἀφῄρησαι, ἀφῄρηται· ἀφῃρημένος, ἀφῃρέθην. ἀπὸ τοῦ ἀφαιροῦμαι. ᾐνιξάμην, ἀπὸ τοῦ αἰνίττομαι. καὶ πάντες οἱ παρῳχηκότες τῶν ἀπὸ τοῦ αι ἀρχομένων, τρέπουσι τὸ α εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφουσιν. Ἐπὶ τύπτῃ, γράφῃ, λέγῃ, καὶ πάντα τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν παθητικῶν κοινῶν καὶ ἀποθετικῶν ῥημάτων εἰς η λήγοντα. ἀπὸ γὰρ τοῦ τρίτου γίνεται. τύπτεται γὰρ, καὶ

apud veteres libros a semper puto, apud poetas autē corripitur facile ab ionico facile mutatione ita in a & i subscripto, sic & facilis facilis facile qđ & facilior & facilius facillim⁹.ma.mū & facillime., relaxatio, relaxor. struo, facinus & omnia facile, idest mitis mitis mite mansuetudo, pigresco segnis segnities, idest facilior animus, vnde & a producitur baculus a facilis ire fax facis faci facem, quoniam fax apud veteres; ab vro sic & thrax thracis thraci thracem. qm̄ trhaex & thraix. vnde ionice threices summicomi,& threicia terra,& thrace pfectura prouincia,& thracias seu thrascias vēt⁹ q per thracem, publice pro publice priuatim p priuatim.ui p violenter cōfidētia, & oia talia aduerbia terminationem datiui habentia subscribuntur.

De ita.

Indigeo subscribitur ab ionico egeo, & celebro a celebro. prædo prædonis, a prædor prædator & prædo,præder prędatio prædatorius ria. ium. colo & cultus a thracibus. animus animi nonnulli subscribunt, ab ardeo deducentes, si aūt a' flo qp est respōdentius,nō subscrib.t. persæ musæ.scythç,helenç sapienti,pulchræ,& omni dtō singulari in ita desinēti subscribitur i. eodem modo persis ionice, pro persis, musis pro musis. nymphis pro nymphis, & omni datiuo ionico desinenti in isi vertitur enim a ae diphthongi in i & i subscribitur, ardebam ab ardeo. eligebam elegi electus sum ab eligo. abstuli abstulisti abstulit. priuatus priuatus sum ab aufero, innui ab innuo, & omnia præterita ab æ incipientium vertunt a in i. & i subscri bunt, et verberaris, scriberis, diceris & omnes secundæ personæ passiuorum cōmunium & deponentium pn̄tiū in i desinens. a tertia enim fit, verberabatur enim &

ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, ὑπογεγραμμένου καὶ τοῦ ι. ὁμοίως καὶ τῶν μελλόντων, τύψῃ, γράψῃ, ποιήσῃ, τυπῇ. Ἔτι πάντα τὰ δεύτερα καὶ τρίτα ἑνικὰ τῶν ὑποτακτικῶν διαφόρων συζυγιῶν εἰς η λήγοντα. Ἐὰν τύπτῃς, τύπτῃ. Ἐὰν τετύφῃς, τετύφῃ. Ἐὰν τύψῃς, τύψῃ. Ἐὰν ποιήσῃς, ποιήσῃ. Ἐὰν τιθῇς, τιθῇ. Ἔτι τὰ δεύτερα τῶν παθητικῶν κοινῶν καὶ ἀποθετικῶν. Ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ. Ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ. ὁμοιοτρόπως καὶ τὸ μέμνῃ ἰωνικὸν, ἀντὶ μέμνησαι. κάθῃ, ἀντὶ κάθησαι. δύνῃ, ἀντὶ δύνασαι. Κέχηνα, ἀπὸ τοῦ χαίνω, χανῶ, κέχηνα. καὶ πέφηνα, ἀπὸ τοῦ φαίνω. ὅτε γὰρ ὁ ἐνεστὼς παραλήγει τῇ αι διφθόγγῳ, τότε τὸ α εἰς η τρέπεται ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ, καὶ τὸ ι τῆς διφθόγγου ὑπογράφεται. δεδιῄτηκα, ἀπὸ τοῦ διαιτῶ. φημὶ φῄς, ἀπὸ τοῦ φάς. ᾔδει κοινὸν, ἀπὸ τοῦ εἴδω, τροπῇ τοῦ ε εἰς η. καὶ τοῦ ᾔδη τὸ πρῶτον ὑπογράφεται, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ κατ' ἔκτασιν. ὡσαύτως καὶ τὸ ᾔειν, ἐπῄειν, προσῄειν, ἀπῄειν, ἀπὸ τοῦ εἴω κοινοῦ. ἐπῇμεν, ἀπὸ τοῦ ἐπείω. ᾖα, ὅτι ἦα. ἔκηα ἰωνικὸν, ἀπὸ τοῦ καίω. κήωμεν, ἀπὸ τοῦ καίομεν. κηάμενοι, ἀντὶ καίοντες. ᾖδεν, ᾖδεν, ἀπὸ τοῦ ἄδω. τῇ μῇ, ἀντὶ τῇ ἐμῇ. Ἀηδὼν ἀηδόνος, καὶ τὰ λοιπὰ, ἀπὸ τοῦ ἀείδω κατ' ἔκτασιν. γήδιον, ὅτι γηΐδιον. ᾐὼν, ἠϊόνος, ὅτι ἠϊών. αἰζηὸς, ὅτι αἰζήϊος, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ζῆν. ζῇς, ζῇ ἰωνικὰ, ἀπὸ τοῦ ζάω, ῶ, ζάεις, ᾷς. ζάει, ᾷ. καὶ ζῇς, ζῇ, τροπῇ τοῦ α εἰς η. ἔτι πεινῇς, πεινῇ. διψῇς, διψῇ. καὶ τὸ ζῆν ὑπογεγραμμένον ἀναλόγως ἀνέγνωμεν, πλὴν οὐ παραδέχονται ἔνιοι τῶν ἡμετέρων διὰ τὴν ἐκφορὰν τοῦ ν, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ παρατατικοῦ αὐτὸ σχηματίζειν. μιμνήσκω, ὅτι οἱ αἰολεῖς μιμναίσκω λέγουσι. λῇς ποτὶ τὰν νυμφὰν, λῇς αἰπόλε, ἀπὸ τοῦ λῶ λεῖς. καὶ ἄλλα πάμπολλα. κῆφα, ἀντὶ καὶ ἦπα. ᾖδεν, ἀντὶ ᾔδεν. ἦνθεν, ἀντὶ ἦλθεν. τῆνος, τῆνα, τῆνο, ἀντὶ ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο. Ἔτι καὶ τὰ ἰωνικὰ ὁμηρικά. μῄονες, ἀντὶ μαίονες. μῃονία, ἀντὶ μαιονία. μετήωρα, ἀντὶ μεταίωρα. κρῄηνον, ἀντὶ κραίαινον. καλλιπάρῃοι καὶ μιλτοπάρῃοι, ἀπὸ τῆς παρειᾶς. τεληέσσας ἑκατόμβας, ἀντὶ τελείας. ὀπῖπη, ἀντὶ ὀπώπει. δεδήει καὶ δέδηεν, ἀπὸ τοῦ δαίω. ᾔομεν, ἀντὶ ἄομεν.

abiectione t & mixtione e & a in i subscripto & i eodem modo & futurorum, verberaberis. scriberis fies. verberaberis, etiã oẽs secundæ & tertię singulares subiũctiuorũ diuersarũ cõiugationũ in i desinẽtes si verberes. ret, si raueris rit, si verberaueris rit. si feceris fecerit, si posueris posuerit, etiam secundæ passiuorum cõium & deponentium, si verberer, verbereris, si verberat' fuero fueris. eodẽ mõ & memini sti ionicum, ꝓ meministi sedes ꝓ sedes, potes pro potes, hiaui ab hio hiabo hiaui, & ostendi ab ostendo, cum enim præsens penultimat æ diphthongo, tunc a in i vertitur in medio pręterito perf. & i diphthongi subscribitur, arbitratus sum ab arbitror, aio ais ab ais, noueram cõem a nosco mutatione. e in i & nouerat prima subscribitur a communi productionem, sic & iueram inieram adieram abieram ab eo communi inibamus ab inio, iui qm̃ iui combussi ionicũ a cõburo uramus ab uramus vrentes pro vrentes, canebat, cecini a canto meę pro meæ. luscinia luscinię & reliqua a cano per productionem, telluscula, qm̃ cula, litus ris, qm̃ litus. iuuenis, qm̃ iuuenis a semp viuere, viuis uit ionica a uiuo uo. viuis. uis viuit uit, & viuas viuit mutatione a in i ẽt esuris esurit, sitis sitit & viuere subscriptũ respondenter legimus, pręter nõ recipiũt aliqui nostrorum propter illationem n, & propter a tertia præteriti imperfecti id formare. memoro, quoniã soles memoro dicunt uis per nymphas uis capraríe a uolo uis, & alia multa & inquam pro & inquam, nouit pro nouit, ire pro ire ille illa illud pro ille illa illud. etiam ionica homerica mæones pro mæones mæonia pro mæonia sublimia pro sublimia perfice pro perfice, pulchrigeni & rubigeni a gena perfecta sacrificia pro perfecta, viderat pro viderat accensum fuerat & fuit, ab accẽdo, imus ꝓ imus

τῇ ἄρθρῳ, καὶ τῇ, ἀντὶ ταύτῃ, καὶ τῇ, ἀντὶ λάβε, ἀπὸ τοῦ τῶ. Τὰ εἰς η ἐπιρρήματα ὑπογράφονται. ἄλλῃ. πάντῃ. πῇ. ὅπῃ. κρυφῇ. σπουδῇ. εἰκῇ. ἡσυχῇ. κομιδῇ. πολλαχῇ. πανταχῇ. διπλῇ. τριπλῇ. τετραπλῇ. πενταπλῇ. ταύτῃ, ᾗ ἀντὶ ᾗτινι. καὶ ᾗ, ἀντὶ ὅπου, ἀφ' οὗ τὸ ᾗχι. τὸ δὲ ἤδη καὶ δηλαδὴ, οὐ. μὴν. νὴ. δή. σχετλιαστικόν. ὢ, καὶ ἰώ. Ἔτι πάντα τὰ ἀττικὰ τοῦ παρακειμένου τῷ η παραλήγοντα, πεποιῄμην, πεποίῃο, πεποίῃτο. βεβοῄμην. ᾔδεισθα, ἀντὶ ᾔδεις. ᾐδέσθην. ἀπὸ τοῦ αἰδοῦμαι. ὑπὸ δ' ᾔρεον ἕρματα νηῶν, ἀπὸ τοῦ αἱρῶ. ᾔστην, ἀπὸ τοῦ εἰδήτην. ᾖσμεν, ᾖστε, ᾖσαν, ἀντὶ ᾔδειμεν, εἴδητε, ᾔδησαν. δῃώσας ἀντὶ κόψας, ἀπὸ τοῦ δαΐω. δῃὼ ἡ δημήτηρ ὑπογράφεται, ὥς ἔνιοί φασιν, ἀπὸ τοῦ δαΐω. ὅπερ οἱ πλεῖστοι οὐ παραδέχονται. κλῇθρα ἰωνικῶς ἀπὸ τοῦ κλείω, κλεῖθρον. νηρῇδες, ὅτι νηρηΐδες. βρισῇδες, ὅτι βρισηΐδες, χρυσῇδες, ὅτι χρυσηΐδες. καδμῇδες, ὅτι καδμηΐδες κατὰ συναίρεσιν. παμφαίνῃσιν, ἔχῃσι, φάγῃσιν, ὡς ὑποτακτικὰ ὑπογράφονται.

Περὶ τοῦ ω.

Τῷ ἄρθρῳ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου γένους, ἀεὶ ὑπογράφεται. τῷ αἰνείᾳ. τῷ λόγῳ. τῷ αἰτίῳ. τῷ γράμματι, τῷ ξύλῳ. Ἔτι πάσῃ δοτικῇ εἰς ω ληγούσῃ ὑπογράφεται ι. τῷ λόγῳ. τῷ ξύλῳ. τῇ ὁδῷ. τῷ μενέλεῳ. τῇ ἅλῳ. Ἔτι πάσῃ γενικῇ καὶ δοτικῇ δυϊκῇ, καὶ δοτικῇ πληθυντικῇ καὶ ὀνομαστικῇ καὶ κλητικῇ πληθυντικῇ τῶν ἀττικῶν ὀνομάτων τῆς τρίτης κλίσεως κατ' ἔκτασιν. τοῖν μενέλεῳν, ἀπὸ τοῖν μενελάοιν. τοῖς μενέλεῳς, ἀπὸ τοῖς μενελάοις. οἱ μενέλεῳ, ὦ μενέλεῳ ἀπὸ τοῦ οἱ μενέλαοι. οὐ μὴν ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ τῶν οὐδετέρων ὑπογράφεται, τὰ ἄγεω, ὦ ἄγεω, διότι ἀπὸ τὰ ἄγεα γίνεται. Ἔτι πάσῃ γενικῇ καὶ δοτικῇ δυϊκῇ τῶν ὀνομάτων τῆς δευτέρας τῶν συνῃρημένων κλίσεως τοῖν ὄφεῳν ἀττικῶς κατ' ἔκτασιν, ἀπὸ τοῖν ὀφέοιν. ἀναβιβαζομένου καὶ τοῦ τόνου καὶ περὶ τῆς ληγούσης μακρᾶς οὔσης. ταῖν πόλεῳν, ἀπὸ ταῖν πολέοιν. καὶ ἔτι κρεῷν, ἀπὸ τοῖν κρεάοιν. νῷν, ὅτι νώϊν. σφῷν, ὅτι σφώϊν. λῷον, ὅτι λώϊον. λᾷς,

huic articulo & hac ꝑ hac.& cape pro accipe a capio.
in ι aduerbia subscribuntur,alio. vbiq;. quo. quo.
Clam studio. temere quieti. valde multifariã,omnifariã,
dupliciter tripli͂ quadrupli͂. quincupliciter hac qua pro
qua & qua pro vbi,a quo vbi at iam & videlicet,nõ.ne.
per.sane.ie miseratiuum.oe. & ioe. etiã omnia optatiua
præteriti perfecti i penultimantia. fecissem, fecisses,
fecisset. clamassem, noueras pro noueras. pudui
a pudeo. sub autem tulerunt obices nauium, a tollo,
norát pro nouerant.noramus.tis norát,pro noueramus
noueratis nouerant,iciés ꝑ ꝑcutiés,a diuido ceres ceres
subscribitur, vt nonnulli aiunt, a diuido, ꝙ
plurimi non recipiunt, sera ionice a claudo
clausura. nereides, qm̃ nereides, briseides quoniam
briseides.chryseides,qm̃ chrysedes cadmedes, qm̃ cad
meides per synæresim, eluceat. habeat. voret, vt
subiunctiua subscribuntur.

De. o.

To articulo singularis datiui masculini & neutri generis semper subscribitur, æneæ sermoni, aiaci, lineæ, ligno. etiam omni datiuo in o desinenti subscribitur i. sermoni ligno, viæ menelao, areæ, etiam omni genitiuo & datiuo duali, & datiuo plurali, & nominatiuo & vocatiuo plurali atticorum nominum tertiæ declinationis per productionem menelaorum. a menelaorum,his menelais,a menelais me nelai o menelai,a menelai, non tamen nominatiuus & vocatiuus neutrorum subscribitur,fertilia, o fertilia, quia a fertilia fit. etiam omni genitiuo & datiuo duali nominum secundæ contractorum declinationis, serpentium attice ꝑ productioné, a serpẽtibus traducto accentu, quamuis penultima longa existente, vrbium ab vrbium, & etiam carnium a carnii, nium qm̃ nium,.porũ qa iporũ melius qa meliꝰ,optimꝰ

ὅτι λώϊστος. σῴζω, ὅτι σωΐζω. σῶς, σῷος, ὅτι σώϊος. ἡρῷος, ὅτι ἡρώϊος. καὶ τὰ ὅμοια. πατρῷος, πατρῴα, πατρῷον, ὅτι πατρώϊος. μητρῷος, α, ον, ὅτι μητρώϊος. παππῷος, α, ον. μινῷος, ὅτι μινώϊος. κῷος, ὅτι κώϊος, ἑῷος, ὅτι ἑώϊος. ἀχελῷος, ὅτι ἀχελώϊος. ἀῷος ποταμὸς κύπρου, ὅτι ἀώϊος. μινῳδης, ὅτι μονωΐδης. ἡρῳδης, ὅτι ἡρωΐδης. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἡρῳδιανός. κῷνος, κατὰ παράδοσιν. ᾠδή, ἀπὸ τοῦ ἀοιδή. καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ, προσῴδιον. ᾠδεῖον. προσῳδία. ὑμνῳδία. μελῳδία. ἀπῳδή. κωμῳδία. τραγῳδία. μονῳδία. ῥαψῳδία. παλινῳδία. κωμῳδός. τραγῳδός. μονῳδός. ὑμνῳδός. μελῳδός. ῥαψῳδός. καὶ τὰ ἑαυτῶν ῥήματα. ὑμνῳδῶ. ῥαψῳδῶ. κωμῳδῶ. τραγῳδῶ. μονῳδῶ. χρησμῳδῶ. χρησμῳδός. χρησμῳδία. κῴας. κῴδιον, ὅτι κωΐδιον. στῴδιον, ἀπὸ τῆς στοιᾶς. οἷς παραλόγως ἠκολούθησε τὸ λαγῴδιον, καὶ καλῴδιον. ἀλωτή, ἡ ἅλως. ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ γάρ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἰατρικὸν φάρμακον, οὔ. τρῳάδες, ὅτι τρωΐαδες. τρῳαὶ καὶ δμωαὶ κατὰ παράδοσιν. τρῳοὺς, τοὺς τρωϊκούς. ἡρῷναι, ὅτι ἡρωΐναι. Ἐρῳδιός, εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος παράγεται, οὐκ ἔχει. εἰ δὲ κατ' Ἡρῳδιανὸν ἀπὸ τοῦ ῥοίζω, ἔχει. ῥοίδιος γάρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει, ἐρῳδιός. ὅπερ ὑπογεγραμμένον καὶ αὐτὸς εἶδον ἐν ὀρθογραφίαις παλαιαῖς βίβλοις. ζῴδιον. ὅτι ζωΐδιον. ζῷον, ὅτι ζώϊον. καὶ ὅτι τὰ δισύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα, ὑπογράφονται. ζῷον. πῷον. οἷς ὁμοίως τὸ σῷον. προσκείσθω περιῷον. ὑπερῷον, ὅτι ὑπερώϊον. ᾠὸν, ὅτι ᾤϊον λέγεται. ᾤα τὸ περιτραχήλιον τοῦ ἱματίου. ἀπὸ τοῦ οἷς γάρ. οἷς, οἰός, οἴα. καὶ ἐκτάσει, ᾤα. ᾧ, ἀντὶ τῷ τινι, ὡς δωρικοί. καὶ ᾧ, ἀντὶ καθά. ᾠπόλος ἀντὶ ὁ αἰπόλος, κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. ᾠπόλοι ἀντὶ οἱ αἰπόλοι δωρικῶς, κατὰ ἔκθλιψιν, καὶ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. χ' ᾧ ξυμπόται, ἀντὶ καὶ οἱ ξυμπόται. χ' ᾡσυγγενεῖς, ἀντὶ καὶ οἱ συγγενεῖς. χ' ᾡτυμπανισμοὶ, ἀντὶ καὶ οἱ τυμπανισμοί. ἐγῷμαι ἰατρικοὶ, ἀντὶ ἐγὼ οἶμαι. ἐγῷδα, ἀντὶ ἐγὼ οἶδα. ᾤχωκα, ἀπὸ τοῦ οἴχω. ᾤκτειρα, ἀπὸ τοῦ οἰκτείρω. ᾠχόμην, ἀπὸ τοῦ οἴχομαι.

quia optimus, seruo qa seruo, sospes saluus quia saluus. herous quia heroius, & similia, patrius patria patrium quia patrius, maternus. na nũ. quia maternus. ...us. a, ũ. minous, qa minoius cous qa coius, eous quia eo.us, achelo⁹ qa acheloius. aous fluuius cypri, qa aoi⁹, minodes, quia minoides, herodes quia heroides, a quo & herodianus, conus secundũ traditionẽ, ode. a cantu, & quę ab ipso accantario, cátuariũ, accẽtus. hymnodia. melodia, dissonantia, comœdia. tragœdia defletio. rhapsodia, palinodia. comicus. tragic⁹. monod⁹. hymnodus. melodus. rapsodus & eorũ verba hymnos canto. cano insector, exaggero, defleo vaticinor vates, vaticinatio, pellis vellus, quia vellus, porticulum a porticu quibus præter rationem accessit, lepusculus, & rudens, captilis, area a percutio enim aloe autem, medicinale medicamẽtũ, nõ troades qa troiades, troianæ & ancillæ ſm traditionem, troianos troicos, heronæ pro heroinæ, erodius, siquidem ab amore deducitur, ... habet, si autem ſm herodianum a sibilio habet. ...dius enim & additione e. & productione, erodius, quod subscriptum & ipse vidi in recte scriptis veteribus libris, animal quia aíal, animal quia animal, & quia bisyllaba. o penultimantia, subscribuntur, ... Ptoum mons qbus similiter sospes anteporticus, circumporticus cõclaue qa conclaue ouũ, quia ouum ...uentũ est limbus circũcollare vestis, ab ouis enim ouis ouis, ora. & productione, limbus, cui ꝓ cui, vt dñs, & vt pro sicut caprarius ꝓ caprarius, per mixtionem & contractionem, caprarii pro caprarii dorice, per extritionem, & mixtionẽ, & contratioñe & cóuiuæ, pro & conuiuæ, & cognati pro & cognati. & tympanismi pro & tympanismi, ego puto oratorium, pro ego puto, ego noui. pro ego noui, abii ab abeo, ...itus sum a misereor, abii ab abeo, putabam

ᾤμην, ᾠήθην, ἀπὸ τοῦ οἴομαι. ᾠκοδόμησα, ἀπὸ τοῦ οἰκοδομῶ.
διῴκηκα, ἀπὸ τοῦ διοικῶ. ᾤκουν, ἀπὸ τοῦ οἰκῶ. καὶ
πάντες οἱ παρεληλυθότες τῶν ἀπὸ τοῦ οι ἀρχομένων ῥημάτων,
πλὴν τῶν σεσημειωμένων παρὰ τῷ Ἡρωδιανῷ, καὶ
τοῖς ἄλλοις ἀτρέπτων. οἷον, οἰῶ τὸ μονῶ, οἴουν.
οἰμῶ τὸ πορεύομαι, οἴμουν. οἰνῶ, οἴνουν. οἰνίζω, οἴνιζον. οἰστρῶ,
οἴστρουν. οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπουν. οἰωνο-
πολῶ, οἰωνοπόλουν. οἰακονομῶ. οἰακονόμουν. οἰακίζω,
οἴακιζον. οἰακοστροφῶ, οἰακοστρόφουν. οἰδαίνω, οἴδαινον. ἢ
οἰκουρῶ, οἰκούρουν. ταῦτα γὰρ ἢ διὰ εὐφωνίαν,
ἰωνικῷ ἔθει ἄτρεπτα ἔμειναν. Ἔτι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα
ἑνικὰ πρόσωπα τῶν ὑποτακτικῶν τῆς τρίτης συζυγίας
τῶν εἰς μι, ἐὰν διδῷς, διδῷ. ἐὰν δῷς, δῷ. ἐὰν ἁλῷς, ἁλῷ, ὅθεν
ἁλῴη. Ἔτι τὰ δεύτερα τῶν παθητικῶν τῶν αὐτῶν, ἐὰν
διδῶμαι, διδῷ. ἐὰν δῶμαι. δῷ. Ἔτι τὸ κατὰ συναίρεσιν ω
τῶν εὐκτικῶν τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων
βοάοιμι, ῷμι. βοάοις, ῷς. βοάοι, ῷ. βοάοιτον, ῷτον,
βοαοίτην, ῴτην. βοάοιμεν. ῷμεν. βοάοιτε, ῷτε. βοάοιεν, ῷεν. τὸ
καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ην αἰολικῶς, βοῴην, βοῴης, βοῴη. τὸ
παθητικὸν ὁμοίως, βοαοίμην, ῴμην. βοάοιο, ῷο. βοάοιτο, ῷτο.
Ἔτι τὸ ω τοῦ εὐκτικοῦ τοῦ παρακειμένου κεχρυσῴμην, κεχρυσῷο,
κεχρυσῷτο. ζῴη. δῴη ἀπὸ τοῦ δοίη. ἐῴκει, ἀπὸ τοῦ εἴκω. ἐῴκειν.
ἐῴκειν. ἐῳνοχόει, ἀπὸ τοῦ οἰνοχοῶ. ἀνῷγε, καὶ ἀνέῳγε,
καὶ ἀνῷξε. καὶ ἀνέῳξε, καὶ ἀνέῳγμαι, καὶ ἀνεῳγμένος ἅπαντα,
πάντα, ἀπὸ τοῦ ἀνοίγω. ἐπαρῴνουν καὶ πεπαρῴνηκα, ἀπὸ τοῦ
παρῳνῶ. ᾤμοι τινὲς ὑπογράφουσιν, ἀπὸ τοῦ οἴμοι κατ' ἔκτασιν.
θῳή, ὅτι θωίη. ὅθεν καὶ ἀθῷος, ὁ ἀζήμιος.
ἢ βῷμι, ἀπὸ τοῦ ἢ βάοιμι, οἶμι. βιῴην καὶ ἀναβιῴην, ὡς
εὐκτικά. καὶ νικῴη, καὶ μελετῴη. θρῴσκω, ἀπὸ τοῦ θρωΐσκω τὸ πηδῶ.
ὅθεν θρῳσμὸς ὁ ὑψηλὸς τόπος, οἱονεὶ θορισμός. κολῳὸς
ὁ θόρυβος, τινὲς ὑπογράφουσιν ἐτυμολογοῦντες ἀπὸ τῶν
κοιλιῶν τῶν ὀρνέων. καὶ κολῳᾶν, τὸ θορυβῶ. πλῴζω,
ὅτι πλωΐζω. χρῴζω, ὅτι χρωΐζω. πρῴζον τὸ προχθεσινὸς,
ὅτι πρωΐζον. πρῴην ὑπογράφεται. ὅτι ἀπὸ τοῦ πρωΐ,

putaui a puto ædificaui ab ædifico, administraui ab administro, habitabā ab habito. & omnia præterita ab oe incipientium verborum, exceptis adnotatis apud Herodianum & aliis imutabilibus, vt destituo, qđ ē destituo destituebā. eo qđ est eo ibā. inebrio, inebriabā, uinor, uinabar ecito ecitabā, auguror augurabar, auspicor, auspicabar, auguror, augurabar, guberno gubernabam, clauum rego. regebam. clauum uerto uertebam. tumeo tumebam, domicilior, ciliabar. hæc n. vel propter uocalitatē, vel ionico more immutata mansere etiam secundæ & tertię singulares personæ subiunctiuorū tertiæ coniugationis in mi si des det, dederis rit, si prendaris are. atur, vñ prædatur, etiam secundæ passiuorum eorundem, si der dederis, si der deris. etiam per contractionem o. optatiuorum secundæ coniugationis circunflexorum, clamarē rē clamares res clamaret ret clamaretis tis. clamarent rent. clamarem⁹ m⁹. clamaretis, etis, clamarēt rēt, & mutatione mi in æolicę, clamarem. res. ret. passiuum similiter, clamarer rer, clamareris reris, clamaretur, retur. etiam o optatiui præteriti perfecti. amatus fuissem, fuisses fuisset viuat. det a det assimilat⁹ fuerat, ab assimilor, assimilat⁹ sum. fuerā vinū ministrabat a vinū ministro, apertū est, & apuit & apuit & aperuit & apertus sum. apertus sum. & aptus attica omnia, ab aperio, debacchabar, & debacchatus sum, a debacchor, o mihi nonnulli subscribunt ab hei mihi per productionē multa quia multa. vñ innocēs. innoxi⁹ pubescerē, a scerem scerem uiuerem & reuiuiscerem. vt statua & uinceret, & meditaretur salio. a salio, salio, vnde saltus excelsus locus, veluti saltus, tumulus, tumultus, nonnulli subscribunt interpretantes a graculis auibus, & tumultuor tumultuor, naugo naugo, crocito qa crocito, perhellenū. phellenū.

ὅτι πρωΐζον. πρώην ὑπογράφεται. ὅτι ἀπὸ τοῦ πρωῒ πρώϊος, πρωΐα. καὶ ἰωνικῶς. πρωΐην κατ᾽ αἰτιατικὴν πτῶσιν, ἀφ᾽ οὗ πρώην ἐπίρρημα. πρῷρα κατὰ παράδοσιν ὑπογράφεται, ὅτι πρώϊρα. καὶ δῆλον ὅτι κυκλο πρωΐρους ἀεὶ γνωμεν. φῴζειν τὸ καίειν, ὅτι φωΐζειν. κύκλῳ τὸ ἐπίρρημα ὑπογράφεται ἀπὸ δοτικῆς γινόμενον, καὶ ἄλλα πολλὰ εὕρεσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε.

Ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας ἔτει ἀπὸ θεογονίας
χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑβδομηκοστῷ:-

ΤΕΛΟΣ.

quia hesternum, pauloante sub scribitur, quia a mane, matutinus na. & ionice matutinum in accusatiuo casu, a quo pauloante aduerbiũ, pra s͡m traditionẽ sub scribitur, quia prora & manifestum est q͛ ceruli prorus legimus, vrere ardere quia ardere circum ad/uerbium subscribitur a datiuo factum. & alia multa, Valete qui legitis. & memineritis, in Messene Siciliæ anno ab incarnatione dei millesimo quadrin/gentesimo se/ptuagesimo.

FINIS.

HOC LIBELLO ET GRÆCE, ET LATINE HABENTVR HÆC VIDELICET.

De Græcarum proprietate linguarum ex ſcriptis De Arte Ioannis Grammatici.

Plutarchi de proprietate linguarum, quæ apud Homerum.

De Græcarum proprietate linguarum ex hiis, quæ à Corintho decerpta.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΕΧΝΙΚΩΝ.

Διάλεκτος, ἐστὶ γλώττης ἰδίωμα. εἰσὶ δὲ διάλεκτοι πέντε. ἀτθίς. δωρίς. αἰολίς. ἰάς. κοινή. καὶ ἀτθὶς μὲν ἐκλήθη ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός. αἰολὶς δὲ, ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος. δωρὶς δὲ, ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος. ἰὰς δὲ, ἀπὸ ἴωνος τοῦ ξύθου τοῦ ἕλληνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως παιδός. κοινὴ δὲ, ἐκ τῶν τεσσάρων συνεστῶσα. ἔχει δὲ ἑκάστη διάλεκτος οἰκεῖον ἰδίωμα.

Περὶ διαλέκτων προοίμιον ἕτερον.

Διάλεκτοι πέντε, ἰάς. ἀτθίς. δωρίς. αἰολίς. κοινή.

Περὶ ἰάδος.

Ιὰς δέ ἐστιν, ᾗ κέχρηνται ἴωνες. δοκεῖ δὲ, ἀρχαίαν εἶναι αὐτοῖς. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστιν ἀντὶ τοῦ ᾱ, τῷ η κεχρῆσθαι. καὶ τὰς περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιρεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ π, τὸ κ λαμβάνειν. καὶ ἀντὶ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν, ψιλότητας ἐκφέρειν. καὶ ἐπί τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιρεῖν. Χρῶνται μὲν οὖν τῷ η ἀντὶ τοῦ ᾱ, οἷον θύρην ἀντὶ τοῦ θύραν. καὶ ἡμέρην ἀντὶ τοῦ ἡμέραν. καὶ ὠφελίην ἀντὶ τοῦ ὠφέλειαν. τὰς δὲ περισπωμένας συλλαβὰς, εἰς δύο διαιροῦσιν. ἀντὶ τοῦ ποιεῖν γὰρ ποιέειν λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ π τὸ κ λαμβάνουσι. τὸ γὰρ πῶς, κῶς λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ δασυνουσῶν συναλοιφῶν ψιλότητας ἐκφέρουσιν, ὅτ᾽ ἂν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ ἐφίππων, ἐπίππων. καὶ ἐφοράν. ἐπεχί, ἐπὶ δέ τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιροῦσιν. ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι πονέεσθαι λέγοντες. Ιὰς δὲ, ἀπὸ ἴωνος τοῦ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρός.

Περὶ ἀτθίδος.

Ατθὶς δέ ἐστι διάλεκτος, ᾗ κέχρηνται ἀθηναῖοι. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστι, κατακόρως κεχρῆσθαι ταῖς συναλοιφαῖς. καὶ τὰς λέξεις ἀδιαιρέτως ἐκφέρειν. ἔτι δὲ καὶ τὸ τ καὶ ρ, ἀντὶ σ λαμβάνειν. καὶ τὸ υ, ἀντὶ τοῦ ι. καὶ ἀντὶ τοῦ σ τὸ ξ. ταῖς μὲν οὖν

DE GRAECARVM PROPRIET..TE LINGVARVM EX SCRIPTIS DE ARTE IO. GRAMMATICI.

Dialectus est linguæ proprietas. Sunt autem dialecti quinq;. Attica. Dorica. Aeolica. Ionica. Communis, & Attica quidem vocata est ab Atthide Cranai filia. Aeolica vero ab Aeolo Hellenis filio. Dorica autem à Doro Hellenis filio. Ionica autem ab Ione filio Xuthi, qui fuit Hellenis, & Creusæ Erechthei filiæ. Cōis aūt quæ ex his quatuor ꝯstat. hēt aūt vnaquæq; dialectus proprium idioma.

De Dialectis proœmium alterum.

Dialecti quinq; Ionica Attica. Dorica. Aeolica. Cōis.

De Ionica lingua.

Ionica āt ē, qua vsi sūt Iones. hāc aūt antiquā eē ꝯstat. Proprium autem ipsius est pro α. η vti, & circunflexas syllabas in duo diuidere, & pro π κ accipere, & pro aspiratis collisionibus tenuiter proferre, & quibusdam dictionib. ι auferre. vtuntur igitur η pro α, vt Ianuam pro ianuam, & diem pro diem. & vtilitatem pro vtilitatem. Circunflexas aūt syllabas in duo diuidunt. pro facere enim facere dicūt. pro π κ accipiunt. nā quomodo, quomodo dicūt. Pro aspiratis collisionibus tenuiter proferunt, cum dicunt. pro in equis, in equis. & inspicere, inspicere. quibusdam dictionibus ι auferunt pro laborare, laborare dicentes. Ionica autem ab Ione Apollinis filio, & Creusa Erechthei filia.

De Attica lingua.

Attica vero ē dialect᷑, qua vsi sūt Athenienses. Peculiare autem ipsius est affatim vti contractionibus, & dictiones inseparabiliter proferre. tum vero & τ & ς pro σ accipere, & υ pro ι. Et pro σ, ξ. Contra-

σιναλοιφαῖς, κατακόρως χρῶνται. ὅταν λέγωσι θοιμάτιον ἀντὶ τοῦ ἱμάτιον. καὶ φροίμιον ἀντὶ τοῦ προοίμιον. ἀδιαιρέτως δέ τινας τῶν λέξεων ἐκφέρουσιν. ὅταν λέγωσι πατρῷον, ἀντὶ τοῦ πατρώϊον. καὶ νηρῇδα, ἀντὶ τοῦ νηρηΐδα. καὶ τὸ ρ̄ καὶ τ̄, ἀντὶ τοῦ σ̄ λαμβάνουσι. τὴν θάλασσαν γὰρ, θάλατταν. καὶ τὸ πράσσειν πράττειν. πάλιν ἀντὶ τοῦ θαρσαλέως. ἄρσενα. θαῤῥαλέως. ἄῤῥενα λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ ε̄ τὸ ῡ λαμβάνουσιν, ὅταν λέγωσι τοὔνδυμα, τὸ ἔνδυμα· τοὔγκλιμα, τὸ ἔγκλιμα. τοὔλαιον. τὸ ἔλαιον. τοὐπίσημον. τὸ ἐπίσημον· τοὖργον, τὸ ἔργον. ἀντὶ δὲ τοῦ σ̄ τὸ ξ, ὅταν λέγωσι ξύμπας, ἀντὶ τοῦ σύμπας, καὶ ξυμφορὰν ἀντὶ τοῦ συμφοράν. καὶ ξυνέηκεν, ἀντὶ τοῦ συνέηκεν. καὶ ξύμβολον, ἀντὶ τοῦ σύμβολον. καὶ ξυνθήκη, ἀντὶ τοῦ συνθήκη. ἐκλήθη δὲ ἀτθὶς, ἡ τῶν ἀττικῶν ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός.

Περὶ δωρίδος.

Δωρὶς δὲ κέκληται διάλεκτος, ᾗ κέχρηνται δωριεῖς. ἴδιον δὲ αὐτῶν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ η̄, τῷ ᾱ χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τῆς, τᾶς, τῷ ᾱ. καὶ ἀντὶ θηλυκῶν ὀνομάτων ἑνικῶν, πληθυντικὰς πτώσεις ἐκφέρειν. καὶ ἀντὶ τῆς ου διφθόγγου τῷ ω̄ χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου, τὸ η̄ παραλαμβάνειν. καὶ ποτὲ ἀντὶ τοῦ ῡ, τὸ ο̄. καὶ ἐπί τινων λέξεων, τὸ ῑ ὑπεξαιρεῖσθαι. ἀντὶ μὲν οὖν τοῦ η̄ τῷ ᾱ χρῶνται, ὅταν λέγωσι τὸ ἅλιον ἀντὶ τοῦ ἥλιον. καὶ ἁμέραν ἀντὶ τοῦ ἡμέραν. καὶ ἁ κύπρις ἀντὶ τοῦ ἡ κύπρις. καὶ ἁδὺ ἀντὶ τοῦ ἡδύ. ἀντὶ δὲ τοῦ ω̄ τῷ ᾱ χρῶνται, ὅταν λέγωσι μουσῶν μουσᾶν. θυρῶν. θυρᾶν. ἀντὶ δὲ ἑνικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων πληθυντικὰς πτώσεις ἐκφέρουσιν, ὡς ὅταν λέγωσι καλὴν καλὰς· σοφὴν σοφάς. ἀντὶ δὲ τῆς ου διφθόγγου τῷ ω̄ χρῶνται, ὅταν λέγωσι μούσας, μώσας. ἀντὶ δὲ τῆς ει διφθόγγου τῷ η̄ χρῶνται, ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν. δραμεῖν. λαβεῖν. ἰδῆν δραμῆν λαβῆν. ἀλλὰ καὶ λάβειν, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν. καὶ δράμεν ἀντὶ τοῦ δραμεῖν. καὶ ἔλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν λέγουσι. δωρὶς δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος παιδός.

Περὶ αἰολίδος.

Αἰολὶς δὲ λέγεται διάλεκτος, ᾗ κέχρηνται αἰολεῖς. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστι τὰς ὀξυτόνους λέξεις ἀναστρέφειν. καὶ τοῖς ὀνόμασι

ctionib. igitur abunde vtuntur, cum dicunt vestis, pro vestis. & procemium, pro procemium. coniunctim vero nonnullas dictiones proferunt, cũ dicũt paternũ. pro paternum, & nereida pro nereida. & ρ & τ pro σ accipiunt. mare enim mare, & facere, facere. Rursum pro audenter. masculum. audenter, masculum dicunt. pro ε υ accipiunt, cum dicunt indumentum, pro indumentum. crimen, crimen oleum oliuum. insigne, insigne opus, opus. Pro σ vero ξ, cum dicunt, vniuersus. pro vniuersus, & calamitatẽ p̱ calamitatẽ, & ĩtellexit. p̱ ĩtellexit, & signũ pro signum. & foedus pro foedus. vocata est autem Attica, quæ Atticorum est, ab Atthide Cranai filia.

De lingua dorica.

Dorica aũt vocata est dialectus, qua vsi sunt Dores proprium ipsius est pro η α vti, & pro ω magno α, & p̱ fœmininis nominibus singularib. plurales casus proferre, & pro ου diphthongo ω. vti. & pro α consono η adsumere, & interdum pro θ, σ, & quibusdam dictionib. ι dethraere. Pro η igitur α vtuntur, cum dicunt solem, pro solem. & diem, pro diem. & venus, pro venus. & suaue, pro suaue. pro ω autem α vtuntur, cum dicunt musarum musarũ. Ianuarũ, rũ. Pro singularib. autem fœmininis nominib. plurales casus proferunt. dicendo pulchram, pulchras. doctam, doctas. Pro ου aũt dissono ω vtuntur dicendo musas musas. Pro α autem dissono η vtuntur, cum dicunt pro videre, currere. accipere. videre. currere, accipere. Sed & accipe pro accipere. & currere pro currere, & venire, pro veni re dicũt. Dorica aũt appellata est à Doro Hellenis filio.

De lingua Aeolica.

Aeolica aũt dicit̃ Dialect⁹, qua vsi sũt æoles. propriũ aũt ipsius est acutas dictiões inuertet̃, & qbusdã noib.

θηλυκοῖς αἰτιατικῆς πτώσεως, τὸ ι προστιθέναι. καὶ ποτὲ ἀντὶ τοῦ υ, τῷ ω χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ ο, τῷ ω. καὶ τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνηέντων, ψιλῶς ἐκφέρειν. καὶ ἀντὶ τῆς ου διφθόγγου, τὸ η τάττειν. καὶ προστιθέναι ἐπὶ τῶν λέξεων τοῦ ρ τὸ β. ἀντὶ δὲ τῶν δύο μμ, δύο ππ λαμβάνειν. καὶ τὰς λέξεις μὲν ἀντιστρέφουσι τὰς ὀξυτόνους, τὸ ποταμὸς πόταμος λέγοντες. καὶ τὸ καλὸς κάλος. Τισὶ δὲ ὀνόμασι θηλυκοῖς αἰτιατικῆς πτώσεως τὸ ι προστιθέασιν. ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ καλὰς καλαῖς. σοφὰς σοφαῖς. ἀντὶ δὲ τοῦ υ, τὸ ω χρῶνται. ὅταν λέγωσι λειπῶσαι ἀντὶ τοῦ λειποῦσαι. καὶ ἰδῶσαι, ἀντὶ δὲ τοῦ ἰδοῦσαι. καὶ λαλῶσαι, ἀντὶ τοῦ λαλοῦσαι. ἀντὶ δὲ τοῦ ο τῷ ω χρῶνται. ὅταν λέγωσιν ὤμοιον, ἀντὶ τοῦ ὅμοιον. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνηέντων ψιλῶς ἐκφέρουσιν, ὅταν τὸ ἡμέρα ψιλῶσι. καὶ τὸ ἥλιος καὶ ὑμεῖς. ἀντὶ δὲ τῆς ει διφθόγγου τῷ η χρῶνται. ἀντὶ τοῦ κνθαίρειν, κνθαίρην λέγουσι. καὶ ἀντὶ τοῦ μαθεῖν καὶ ἐλθεῖν, μαθὴν καὶ ἐλθὴν. προστιθέασι δὲ ἐπὶ τῶν λέξεων τοῦ ρ τὸ β, τὰ ῥόδα γὰρ βρόδα λέγουσι, καὶ τὰ ῥάκη, βράκη. ἀντὶ δὲ τῶν δύο μμ δύο ππ λαμβάνειν, τὰ ὄμματα, ὄππατα λέγοντες. ἔστι δέ τινα ἰδίως παρ' αὐτοῖς τὴν σχηματιζόμενα. ἀντὶ γάρ τις μετὰ προθέσεως, κάττα παραλαμβάνουσι. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὴν βουλὴν βωλὴν λέγουσι. καὶ τὴν γῆν, γᾶν. καὶ τὸν ἀγῶνα, ἄγωνον. τὸν δὲ πρίαμον, πέρραμον. ἐκλήθη δὲ αἰολὶς, ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος παιδός.

Περὶ κοινῆς.

Οἱ μὴ βουλόμενοι τὴν κοινὴν καταριθμεῖν διάλεκτον ταῖς προειρημέναις τέσσαρσιν, αἰτιῶνται τούτῳ τῷ τρόπῳ. οὐ δὲ γάρ φασιν ἔχειν ἴδιον. ἀλλ' ὥσπερ τετραφάρμακος δύναμις ἐκ τεσσάρων συνεστῶσα. τετραφάρμακον λέγεται, οὐδὲν ἰδίαν ἔχουσα, οὕτω καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος ἐκ τεσσάρων συνηρμοσμένη, οὐκ ὀφείλει συναριθμεῖσθαι ταύταις. τῶν δὲ τὴν κοινὴν διάλεκτον εἰσηγησαμένων, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι πάσαις συνεζεῦχθαι ταῖς διαλέκτοις ταῖς ἐμφαινομένοις, φιλοσοφεῖν καὶ τὰ τοιαῦτα. οἱ δὲ, ὅτι νῦν ἐστιν ἔχουσα τύπον. ἀλλ' ἐκ διαφόρων λέξεων ἰδίων συνηθροισμένη. μετὰ πτώσεως δὲ αὐτῆς, οὐχ εὑρίσκονται.

fœmininis accusatiui casus addere. & aliquando pro ου, ω vti. & pro ο, ω. & incipientia à vocalib. tenuiter proferre. & pro ει dissono η ponere, & ponere in dictionib. ante ρ, β. pro gemino μμ, geminũ ππ assumere. & dictiones qdem inuertunt acutas fluuius, fluuius dicentes & pulcher, pulcher. Quibusdã aũt noib. fœmininis accusatiui, casus apponunt, cum dicunt pro pulchras, pulchras. sapientes, sapientes. pro υ vero ω vtunt. cum dicunt relinquentes, relinquentes. & videntes, pro videntes. & nugantes pro nugantes. Pro ι ω vtuntur, cum dicunt simile, pro simile. Inchoantia vero à vocalib. tenuiter proferunt cum dies attenuant, & Sol, & vos pro ει autem disso-no η vtuntur. Pro cytherean, cytherean dicentes, & p didicisse, & ire, didicisse, & ire. Ponunt aũt in qbusdam dictionib. ante ρ β, rosas brosas dicẽtes, & pãnos laceros, pãnos laceros. p gemio vero μμ geminũ ππ accipiũt, oculos, oculos dicẽtes. Sũt ãt q̃dã, q̃ peculiariter apud eos formantur. nam pro cum præpositione contra accipiunt. Aliquando & consilium, consilium dicunt. & terrã, terrã. & certamen, certamẽ. Priamũ aũt Perrha nũ. Appellata est æolica lĩgua ab Aeolo Hellenis filio.

De communi lingua.

Qui nolunt communem adnumerare Dialectum prædictis quatuor, arguunt hoc modo. neque enim aiũt habere proprium, sed sicut quadripharmacos vis ex quatuor cõstans, quadripharmacũ dicitur. nihil proprii habens, sic & cõmunis dialectus ex quatuor coaptata non debet adnumerari iis. Ex iis aũt, qui cõem dialectũ introducũt, alii dicunt quoniam omnibus sese insinuat dialectis eiusdem vocis, vt amicus, nox. & huiusmodi. Alii non habere formam, sed ex variis dictionibus congregatã. decidẽtiæ aũt ipsius nõ inueniunt. Ionica

ἔγραφεν Ὅμηρος. ἀτθίδι, Ἀριστοφάνης. δωρίδι, Θεόκριτος. αἰολίδι, ἀλκαῖος. κοινῇ, πίνδαρος.

Ετέρως περὶ διαλέκτων.

Διάλεκτος, ἐστὶ λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τύπου ἐμφαίνουσα. ἢ λέξις, ἴδιον ἢ κοινὸν ἐμφαίνουσα χαρακτῆρα. διάλεκτοι δέ εἰσιν, εἰ καὶ τὴν κοινὴν τις καταριθμοίη, πέντε. ἰάς. ἀτθίς. δωρίς. αἰολίς. κοινή. ἡ γὰρ πέμπτη ἴδιον οὐκ ἔχουσα χαρακτῆρα, κοινὴ ὀνομάζεται. ἤτοι ὅτι τοῖς κοινῇ τῶν πασῶν χαρακτῆρσι χρῆται καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων καθέστηκεν, ἢ ὅτι κοινῶς αὐτῇ πάντες χρῶνται. ἢ διότι ἐκ ταύτης ἄρχονται, ὡς ταύτης οὔσης, πᾶσαι. διαπεντέον δὲ, ταύτην μὲν, ὡς πρὸς κανόνα. τὰς δὲ λοιπὰς, πρὸς ἰδιότητα. τὰς μὲν οὖν βαρβάρους ἐν πλήθει οὔσας καὶ ἀπεριλήπτους, οὐκ ἔστι ῥᾴδιον παραδοῦναι.

Αλλως τε οὐδὲ λεκτέον αὐτὰς διαλέκτους, ἀλλὰ γλώσσας. τὰς δὲ ἑλληνικὰς συνέβη καλεῖσθαι. ὡς ἕλλην, τοῦ διὸς μὲν υἱοῦ, κατεπίκλησιν δὲ, δευκαλίωνος, τοῦ κατὰ τὴν ἑλλάδα τόπους κατεσχηκότος. πάσας μὲν συνέβη λέγεσθαι ἑλληνικὰς φωνὰς, κατ' εἶδος δὲ τὰς προσωνυμίας ἀπὸ τῶν ἐκείνου παίδων λαβεῖν. διασπαρέντων γὰρ τούτων, εἰς πλείονας τόπους, καὶ τὴν αὐτὴν φωνὴν οὐκ ἐπιφυλαξάντων. ἀλλὰ τῇ τῶν τούτων μεταβολῇ ἅμα καὶ τὴν φωνὴν μεταβαλλόντων, συνέβη διαλέκτους λέγεσθαι. ἀπὸ μὲν οὖν δώρου τοῦ δευκαλίωνος καὶ πύῤῥας παιδὸς μετοικήσαντας εἰς τοὺς περὶ τὸν παρνασσὸν τόπους καὶ αἰσωπόν. δωριεῖς ἀπ' αὐτοῦ προσαγορευθῆναι πάντας συνέβη, καὶ τὴν διάλεκτον δωρίδα. ᾗ πάλιν χρῶνται ῥόδιοί τε καὶ κρῆτες καὶ πελοποννήσιοι καὶ σικελοί. καὶ λίβυες. καὶ οἱ τὴν παλαιὰν ἤπειρον οἰκοῦντες.

Απὸ δὲ αἰόλου τοῦ ἕλληνος παιδὸς καὶ πύῤῥας αἰολὶς ἐκλήθη. οὗτος γὰρ δέκα πόλεις κτίσας. τήν τε χώραν αἰολίαν, καὶ τὴν διάλεκτον αἰολίδα προσηγόρευσεν.

Η δὲ ἰὰς, ἀπὸ ἴωνος τοῦ ξύθου τοῦ ἕλληνος καὶ κρεούσης τῆς τοῦ ἐρεχθέως παιδὸς, ἐκλήθη. οὗτος γὰρ δοκοῦσαν

ſcripſit Homer⁹. Attica Ariſtophanes. Dorica Theocrit⁹. Aeolica Alcæus. communi Pindarus.

Aliter de Dialectis.

Dialectus eſt dictio ꝓprię iſigne formæ oſtendẽs, vel dictio peculiaré, vel cõem oſtendens notam. Dialecti autem ſunt, ſi & cõem quis adnumerauerit, quinque, Ionica. Attica. Dorica. Aeolica, cõis. nã quinta ꝓpriã nõ habens notam cõis nominata eſt, vel qa communiter omnium notis vtitur, & ex quatuor conſtat, vel quia communiter ea omnes vtunt̃ vel quia ex hac incipiunt tanq̃ ea ſubiecta oẽs. Remittendum aũt hanc quidem, quaſi ad regulam. reliquas vero ad proprietatem. Itaq; Barbaras in multitudine exiſtentes, & incomprehenſibiles, non eſt facile tradere.

Alioqui neq; dicendum ipſas dialectos, ſed linguas. Hellanicas aũt contigit appellari. Quod cum Hellen Iouis quidem filius, cognomento autem deucalionis, loca per Græciam occupaſſet, omnes quidem cõtigit dici Hellanicas voces. Specialiter aũt denoiatio les ab illius filiis accepiſſe. Diſperſis enim his in plura loca, atq; eandem vocẽ non amplius ſeruantibus. ſed cum locorum mutatione vna vocem quoque mutantibus, accidit dialectos. dici. A Doro ergo Deucalionis, & Pyrrhæ filio, illos, qui migrarunt in loca circa Parnaſſum, & æſopũ, dorienſeis ab ipſo appellari omneis contigit, & dialectũ doricam, qua valde vtuntur Rhodii'q;, & Cretenſes, & Peloponneſii. & Siculi, & Libyci, & antiquam Epeirum habitantes.

Ab Acolo aũt Hellenis filio, & Pyrrhę æolica vocata eſt. hic. n. cum decem vrbes condidiſſet, & regionem æolicam, & dialectum æolicam appellauit.

Ionica aũt ab Ione Xuthii, q fuit Hellenis, & Creuſę erechthei filia, vocata eſt. hic. n. linguam,

ἀτθίδι τὴν αὐτὴν εἶναι διάλεκτον μεταναστὰς, καὶ κτίσας πόλεις ιγ. ἀφ' ἑαυτοῦ ἰάδα προσηγόρευσεν. αἱ δὲ πόλεις, αὗται. κλαζομεναί. λέβεδος. φωκαία. πριήνη. μίλητος. μυκάλη. ἐρυθραί. τῖος. σάμος. κολοφών. ἔφεσος. χίος. σμύρνα.

Ἀτθὶς δὲ ἐκλήθη ἤτοι, ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός. (ἐγένετο δὲ οὗτος, τῆς ἀττικῆς βασιλεύς.) ἤτοι ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τοῦ παράκτιος εἶναι ἀκτική τις οὖσα.

Νοεῖται δὲ ἡ διάλεκτος τριχῶς. κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγήν. κατὰ μέρος τι. κατὰ συμβεβηκός. κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγὴν οὕτως. ὡς οἱ αἰολεῖς τὸ γυναικεῖον ἔνδυμα, καταγωγὴν καλοῦσιν. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὴν ἐφ' ἡμῶν τηλίαν ἀλλαρότησιν καλοῦσιν. καὶ τὰ ὅμοια. κατὰ δὲ μέρος τι. ἤτοι κατὰ πρόσθεσιν, ὡς οἱ αἰολεῖς τὰ ῥόδα, βρόδα λέγουσι. ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν, ὡς οἱ δωριεῖς, τὸ φέρειν, καὶ λέγειν, φέρεν, καὶ λέγεν λέγουσι. ἢ κατὰ μετάθεσιν, ὡς δίφρον, δρίφον λέγουσι. κατὰ δὲ τὸ συμβεβηκός. ἤτοι κατὰ προσῳδίαν, ἢ κατὰ πνεῦμα λεγόμενον παρ' ἡμῖν, ἀλλοιοῦσι. κατὰ μὲν προσῳδίαν θέλουσιν. ἀττικοὶ μὲν, ἱκάνω ἵκανον. ἐλαύνω ἔλαυνον. δωριεῖς δὲ τὸ πάντως, παντῶς λέγουσι καὶ οὕτως οὑτῶς. καὶ τὰ ὅμοια διαιροῦμεν τοῖς ἰδιώμασι τῶν κατὰ μέρος διαλέκτων. κατὰ δὲ πνεῦμα, ὡς ἀττικοὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἥκιστα ψιλῶς ὂν, αὐτοῖς δασέως προφέρεται.

Περὶ τῶν κατὰ μέρος ἀτθίδων διαλέκτων.

Η ἀτθὶς τρέπει τὸ σ, ποτὲ μὲν εἰς τὸ τ. ποτὲ δὲ εἰς τὸ ξ. τὴν γὰρ θάλασσαν, θάλατταν λέγει καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον. καὶ τὴν συμφορὰν, ξυμφοράν. καὶ τὸ σύμβολον, ξύμβολον. τρέπει δὲ τὸ σ εἰς τὸ ξ, ἐπὶ τῆς σὺν προθέσεως καὶ μόνως.

Ἀεὶ τὰς εἰς εἰς πληθυντικὰς εὐθείας ἀπὸ τῶν εἰς εὺς ἀρσενικῶν γενομένας, διὰ τοῦ η προφέρεται. οἷον, γονεῖς γονῆς, βασιλῆς, οἱ βασιλεῖς.

Τὰ εἰς αος λήγοντα ἀρσενικὰ προπαροξύτονα ἢ ὀξύτονα, διὰ τοῦ εως προφέρεται. οἷον, μενέλαος, μενέλεως. λαὸς, λεώς. ναὸς, νεώς.

Τὸ ι ἐν ταῖς λέξεσι προστίθησιν. οἷον, νυνί. τουτοΐ. οὑτοσί. πο-

q̃ eadē, atq; attica videbaẽ, cū cōmigrasset, & ędidisset. xiii. vrbes ab se Ionicā appellauit. vrbes āt hę. clazomē e Lebedus. Phocęa. Priene. Myletus. Mycale. Erythra. Tius. Samus. Colophon. Ephesus. Chius. Smyrna.

Attica aūt vocata ē, vel ab Atthide Cranai filia (fuit āt is Atticæ Rex) vel vocata est sic, eo quod litus esset, quasi Atticam dixeris.

Intelligitur aūt dialectus trifariā ꝺm totius nominis mutationē ꝺm partē q̃dam. ꝺm accidēs. ꝺm totius nois mutationem, sic quemadmodum æolenses muliebre idumētū catagogē vocāt. attici āt q̃ a nobis circūferētia cribri, farinariā vocāt, & similia. ꝺm aūt partem quādā, vel ꝑ additionem, vt çolenses rosas bicsas dicunt. vel per ablationem, vt Dores ferre, & dicere, ferre, & dicere dicunt. vel ꝑ transmutatiōnē, vt currū currrum dicunt ꝺm vero accidens, vel per accentum, vel per spiritum dictum apud nos, permutant, per accentum quidē volūt. attici q̃dē puenio, perueniebam. Impelio appellebam. dores aūt omnino, omnino dicunt, & sic sic, & similia, q̃ diuidimus iis idiomatib. q̃ sunt ꝺm ptē dialectorum. secundum spiritum autem, vt attici. quod apud nos tenuiter est ipsi aspirate proferunt.

De Atticis dialectis per parteis.

Attica mutat σ modo in τ. modo in ξ. nam mare, mare dicit, & betam, betā, & calamitatem calamitatem, & symbolum, signum. vertit autem σ in ξ, in cum præpositione, & in compositione.

Semper in ες plurales nominatiuos ab in ὰ masculinis factos per. η. profert, vt parentes, genitores. reges. reges.

In ᾶος desinētia masculina aūpenultima, vel vltima acuta ꝑ ῶς profert, vt merclaus, menelcos. populus, populus. templum, templum.

I. n. dictionibus addit, vt nunc, hunc. hic. prius.

ἡμεῖς δὲ νῦν οὗτος τοῦτον πρίν.

Τὰ εἰς ᾱς ὀνόματα, διὰ τοῦ ω ἐπὶ γενικῆς ἐκφέρει. ἀριστᾶς, ἀριστέως. ὁμοίως πολᾶς, πηλέως.

Αἱ συναλοιφαὶ ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι. τῷ μῷ ἀντὶ τοῦ τῷ ἐμῷ. ἔρχομ' ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι ἔχων.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι, καὶ δωριέων, καὶ αἰολέων. ἕταρον, ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον. ἐς χρύσαι, ἀντὶ τοῦ εἰς χρύσαι.

Αἱ παραλήψεις τῶν κλητικῶν ἀντὶ τῶν ὀνομαστικῶν, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι. νεφεληγερέτα ζεύς. ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης. ἱππότα νέστωρ, ἀντὶ τοῦ ἱππότης. καὶ ἀρυόπα ζεὺς, ἀντὶ τοῦ ἀρρυόπης. σημειωτέον. αἱ ἀθεῖαι γὰρ ἀντὶ κλητικῶν, καὶ αἱ κλητικαὶ, ἀντὶ ἀθειῶν, τοῦτο δὲ μόνον, ἀθηναῖον τὸ σχῆμα.

Αἱ ἐλλείψεις τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἀττικῶν εἰσι, καὶ δωριέων. καὶ ἰώνων. οἷον κόπτον ἀμφοτέρῃσι, ἐλλείπει τὸ χερσί.

Αἱ παραλήψεις τῶν αἰτιατικῶν πτώσεων ἀντὶ γενικῶν, ἀττικῶν εἰσιν. οἷον μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην ἀντὶ τοῦ τούτου.

Ἀεὶ παθητικοῖς ῥήμασιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν χρῆται. οἷον γράφομαι, ἀντὶ τοῦ γράφω. καὶ ποιοῦμαι ἀντὶ τοῦ ποιῶ.

Επὶ τῶν ἀττικῶν ποιείτωσαν, καὶ νοείτωσαν λέγειν, ἀντὶ τοῦ ποιησάτωσαν, καὶ νοησάτωσαν.

Τὰ εἰς ως ἐπιρρήματα τῆς μεσότητος, εἰς ον περατοῖ. ὀνόμασι γὰρ, ἀντὶ ἐπιρρημάτων χρῆται. οἷον δέον πρέπον. ἀντὶ τοῦ δεόντως, καὶ πρεπόντως.

Τὰς εἰς ες ληγούσας αἰτιατικὰς τῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων, εἰς ους περατοῖ. οἷον μείζους. χείρους. καλλίους ἀντὶ τοῦ μείζονες, χείρονες. καλλίονες.

Ταῖς συναλοιφαῖς, ἀεὶ κατὰ κρᾶσιν χρῆται. τὸ γὰρ ἱμάτιον, θοἰμάτιον λέγει. καὶ τὸ ἔλαιον τοὔλαιον.

Τὸ ρ ἀντὶ τοῦ ς χρῆται. τὸ γὰρ θάρσος θάρρος λέγει. καὶ τὸ θαρσαλέον θαρραλέον. καὶ τὸ ἄρσεν ἄρρεν.

Γὴ σῦ ἀντὶ τοῦ ε χρῆται. ὡς ὅταν λέγῃ πειίδιμα. πεύγκλεκτος τοῦ ποσ. ἀντὶ τοῦ τὸ ἔνδυμα. τὸ ἔγκλημα. τὸ ἔπος.

Εὐθείαις, ἀντὶ κλητικῶν χρῆται. ὦ φίλος, ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε.

nos autem nunc. hic. hunc. prius.

In ὠς nomina per ω in genitiuo effert. aristeus, aristei. peleus, pelei.

Cōtractiones Atticorū sunt ꝓprię. meo, ꝑ meo. venio habens pro venio habens.

Ablationes ĩ atticorū sunt ꝓpriç, & doriēsiū, & æolē siū socium, pro socium. ad chrysam, pro ad chrysam.

Acceptiones vocatiuorum pro nominatiuis atticorū sunt propriæ. nubigrega iuppiter, pro nubigrega. Eques Nestor, pro eques. & latoculus Iuppiter, pro latoculus. notandum. noiatiui. n. pro vocatiuis, & vocatiui, pro noiatiuis. hęc aūt solū atheniensium figura.

Defectus partium orationis atticorū sunt, & doriēsiū, & Ionicorū. vt cædens ambabus deest manibus.

Acceptiones accusatiuorum casuū pro genitiuis atticorum sunt. vt neq; tu hūc, bonus licet sis, aufer puellā, pro ab hoc.

Semper passiuis verbis, pro actiuis vtitur. vt scribor, pro scribo. & fio, pro facio.

Itē atticorū est, fiant, & intelligātur duo dicere, pro faciant, & intelligant.

In ως aduerbia qualitatis in ον terminat. nominibus enim, pro aduerbiis vtitur. vt decens, decens pro decenter, decenter.

In ες desinētes nominatiuos comparatiuorū noium in ους terminat. vt maiores. peiores. pulchriores. ꝓ maiores. peiores. pulchriores.

Cōtractionibus semper frequēter vtit. nā vestis, vestis dicit. & oleum, oliuum.

Σ pro ϱ vtitur. nam audacia, audacia dicit. & audens. & masculum, masculum.

Ου pro œ vtitur. cum dicit vestis. crimen. carmen. pro vestis. crimen. carmen.

Nominatiuis pro vocatiuis vtit. o amicus, ꝓ o amice.

Ὑπερθετικοῖς, ἀντὶ συγκριτικοῖς πολλάκις χρῶνται. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θηριωδέστερος πάντων, θηριωδέστατος λέγει.

Τὸ η ἀντὶ τοῦ ε κέχρηται. τρέπει γὰρ τὸ ε εἰς η, ὡς ὅταν λέγῃ ἠδυνάμην. ἠβουλόμην.

Ἡ ἀτθὶς διάλεκτος μεταβολὰς εἴληφεν κατὰ καιρούς, ὁμοίως τὸν ἀρχαῖον τύπον ὑπογράφει. τοῖς γὰρ δυϊκοῖς ὁρῶμεν χρωμένους, τούς τε κωμικοὺς ποιητὰς, καὶ ἀττικοὺς συγγραφεῖς λέγοντας τὼ πόδε, καὶ τὼ χεῖρε. καὶ νὴ τὼ θεὼ, καὶ διὸς κούρω. λέγει δὲ καὶ πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ γοργίᾳ. τὼ γὰρ ξένω τώδε γοργίας τε καὶ πῶλος, σοφὼ μὲν ἀμφοτέρω ἐστὸν καὶ φίλω ἐμώ. καὶ δυοῖν ὀβολοῖν. καὶ δυοῖν χαλκοῖν. καὶ ταῖν θεαῖν.

Ὅσα τῶν εἰς ος ληγόντων ἔχει τὸ α παραλῆγον ταῦτα διὰ τοῦ ω μεγάλου, καὶ τοῦ ε. ἵλαος ἵλεως. καὶ κατὰ τὰς πλαγίους, οὕτως, τῇ ὀρθῇ ἀκολούθως. Μενέλεω, ἀντὶ τοῦ Μενελάου. κατὰ τὴν δοτικὴν ὁμοίως σὺν τῷ ι μενέλεῳ καὶ προσθέσει τοῦ ν, τοῖν μενέλεων. τὴν δὲ αἰτιατικὴν μενέλεων. τὴν δὲ πληθυντικὴν ὀρθὴν ὁμοίως τῇ ἑνικῇ δοτικῇ, μενέλεῳ. τὴν δὲ γενικὴν, τῶν μενέλεων. τὴν δοτικὴν σὺν τῷ ι τοῖς μενέλεῳς. τὴν αἰτιατικὴν, τοὺς μενέλεως. Ἔτι τῆς ἀτθίδος ἀντὶ τοῦ ἀφυῆ, ὑγιῆ. ἀφυᾶ λέγειν καὶ ὑγιᾶ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀθρόα καὶ πειραιέα, ἀθροᾶ καὶ πειραιᾶ. τοῦτο δὲ ἰώθασι ποιεῖν, ἐφ᾽ ὧν ἡ τελευταία συλλαβὴ διὰ μόνου τοῦ α λήγουσα, ἢ τῷ ε, ἢ τῷ α παραλήγει. ὡς ἐπὶ τῶν παρακειμένων. οὐ μὴν ἐφ᾽ ὧν γε μετὰ συμφώνου λήγουσι. ἀμενῆ ἀτυχῆ. οὐ γὰρ ἐροῦσιν ἀμενᾶ καὶ ἀτυχᾶ. οὐ δὲ πάλιν ἐφ᾽ ὧν σύμφωνον ἄρχει, τοῦ ε παραλήγοντος βασιλέα. δρομέα.

Ἐπὶ τῶν τοιούτων ῥημάτων ἐδυνάμην ἐβουλόμην ἔμελλον. τὸ ε εἰς η ἀλλάττουσι λέγοντες ἠδυνάμην ἠβουλόμην ἤμελλον.

Καὶ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀλλάττουσι τὸ α εἰς η. ἠνεχόμην λέγοντες, ἀντὶ τοῦ ἀνειχόμην.

Ἔτι γε μὴν τῶν εἰς η ληγόντων ῥημάτων ἐπὶ δευτέρου προσώπου παθητικοῦ, διὰ τῆς ει διφθόγγου. βούλει γὰρ, ἀντὶ τοῦ βούλῃ. ὅταν δὲ ᾖ ὑποτακτικὸν, ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν ἐὰν βούλῃ.

Superlatiuis pro cõparatiuis sæpe vtitur, vbi dicẽdũ esset efferior omnibus, efferi ssimus inquit.

ᾳ pro ε vtitur. vertit. n. ε in ᾳ velut cum dicit. poteram volebam.

Attica dialectus mutatiões licet accepit, ꝑ tẽporũ varietate tñ antiq̃ formã refert. nam dualibus videmus vti, & comicos poetas, & atticos scriptores, q̃ dicũt vterq; pes, & vtraq; man⁹, & p vtrũq; deũ. & Io eis vtrũq; filiũ. i. geminos dicit & Pla. phũs in Gorgia vterq;. n. hospes hic, Gorgias'q;, & Polus doctus quidẽ vterq; est, & amicus meus. & duob. obolis, & duob. æteis. & duab. deab.

Quæcũq; in os desinentia habẽt a in penultima, hæc per ω magnum, & ε propitius, propitius. & per obliquos sic vt recto respondeatur. Menelao pro Menelao. In datiuo similiter cum ι Menelao, & additione ν vtriq; Menelao. Actũm autem Menelaum. Pluralẽ aũt rectũ æque atq; singularem, dtnĩ Meneleo. Genitiuum autem Menelaorũ. Datiuum autem cum ι Menelais. Accusatiuum, Menelaos. Item atticæ est, peω, qđ est ingeniosum, sanũ. Ingeniosũ dicere, ac sanũ & pro euboẽsem, & pireensem euboensem, & pireensem. hoc aũt cõsueuere facere in quib. vltima syllaba solum ι desinens, vel ε, vel a penultimæ, vt in propositis. nõ tñ in quib. cũ consonante desinũt, beneuolum, felicẽ. nõ. n. dicẽt beneuolũ, & felicẽ. neq; turãnn ... consonans incipit. e penultimãte. regem. cursorem.

Itẽ in huiusmodi verbis poterã. volebã. futurus erã ι ... mutant dicentes poterã. volebam. futurus eram.

Et ἀνα hoc est sup ꝑpositionis mutãt α in ε. tolerabã dicentes, pro tolerabam.

Item verborũ in ω desinentium in secũda persona Passiui per ει diphthongum. vis. n... pro vis. cum vero fuerit subiũctiuũ, quemadmodũ nos ... fi velis.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ, λαμβάνουσιν ἀντὶ ὑποτακτικῶν. ἐὰν ἔλθοις, ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἔλθῃς, καὶ ἐὰν ἔλθοι, ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἔλθῃ.

Περιεροῦσι δὲ πολλάκις καὶ τὸ ϊ, τὸ κλαίειν λέγοντες κλάειν. καὶ τὸ μῆαν, μίαν. καὶ μητρυιᾶν, μητρυᾶν. καὶ ποιεῖν, ποεῖν, καὶ ποίημα, πόημα.

Καὶ ἀντὶ τῆς πρὸς προθέσεως, τῷ ὡς χρῶνται. ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τὸν φίλον, ὡς τὸν βασιλέα. ὡς τὸν φίλον.

Ἴδιον δὲ αὐτῶν ἐστι καὶ τὰς εἰς α λη γούσας ἑνικὰς αἰτιατικὰς ἀρσενικὰς, διὰ τοῦ η προφέρεσθαι. ἀρυθέα, ἀρυθῆ. πηλέα πηλῆ. τυδέα τυδῆ. δίφαν δίφην.

Χρῶνται δὲ καὶ τοῖς παθητικοῖς, ἀντὶ ἐνεργητικῶν. λοιδορούμενος, ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν. φαινόμενος ἀντὶ τοῦ φαίνων. φαινακιζόμενος, ἀντὶ τοῦ φαινακίζων. διακονούμενος, ἀντὶ τοῦ διακονῶν. διαβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ διαβάλλων. μισούμενος ἀντὶ τοῦ μισῶν. Ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ τὰ ἐνεργητικὰ ἀντιτιθέασιν ἀντὶ παθητικῶν. τὸ πολιτεύειν ἀντὶ τοῦ πολιτεύεσθαι. καὶ γράφειν ἀντὶ τοῦ γράφεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια.

Τοὺς δὲ ἀορίστους καὶ μέλλοντας ὁλοκλήρους παθητικοὺς αὐτοὶ μέσους πολλάκις ἐναλλάττοντες. τὸ μισηθήσεται καὶ μισήσεται λέγουσι. καὶ τὸ ζητηθήσεται. ζητήσεται. τμηθήσεται, τμήσεται καὶ τὰ ὅμοια.

Τοὺς δὲ παρὰ τὸ ιζω μέλλοντας, ἀποβάλλοντες τὸ σ περισπῶσιν ὀνειδιῶ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσω. καὶ ῥαντιῶ, ἀντὶ τοῦ ῥαντίσω. καὶ μυκτηριῶ, ἀντὶ τοῦ μυκτηρίσω.

Φιλοῦσι δὲ, καὶ τὰ πολλὰ, συγκοπήν. τὰς γὰρ κρηπῖδας, κρῆδάς φασι. καὶ τὸν ἀπόλλωνα ἀπόλλω. καὶ ἀμείμονα, ἀμείμω. καὶ κρείττονα κρείττω.

Ἀλλάττουσι δὲ καὶ τοὺς τόνους καὶ τοὺς ἤχους καὶ τοὺς χρόνους. τόνους μὲν ἀντὶ τοῦ πολέων ταξέων. πόλεων λέγουσι καὶ τάξεων. ἤχους δὲ, τὸ σταφίδα καὶ στάχυς ἀσταφίδα λέγουσι καὶ ἄσταχυς. χρόνους δὲ, τὸν βασιλέᾱ τὸ ᾱ ἐκτείνουσι καὶ τὸν ἀτρείᾱ. καὶ ἱμάντα. καὶ ἀνδριάντα.

Λέγουσι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς ἀθήνας ἀθήναζε παρέσομαι. καὶ τὸ ἐν ἀθήναις. ἀθήνησι σοφιστεύω, καὶ τὸ ἐξ ἀθηνῶν ἐξ ἀγορ

Optatiua aũt accipiunt, pro subiunctiuis. si veneris, pro cum veneris. & cum venerit, pro cum venerit.

Auferunt autem sæpe & flere, dicentes flere. & muscam, muscã. & nouercã, nouercã, & facere, facere, & poema, poema.

Et loco πρὸς. i. ad præpositionis ὡς vtuntur. pro ad regem, & ad amicum, ad regem, & ad amicum.

Proprium aũt ipsorũ est, & in a desinéteis singulareis accusatiuos masculinos per ν proferre, Eurystheum, Eurystheum. Peleum, Peleum. Tydeum, Tydeum.

Vtuntur autem & passiuis pro actiuis, qui improbatur, pro improbans. qui indicatur, pro indicans. qui fucatur, pro fucans. qui ministratur, pro ministrans. qui calumnia circunuenit̃, pro calumnians. qui odio habetur, pro odio hñs. Interdũ aũt & actiua ponũt ꝓ passiuis. in repu. versare ꝓ eo, qđ ē in rep. versari. scriptis reũ agere, ꝓ scriptis reum agi. & similia.

Indeterminata tempora, & futura integra passiua & in cõmunia sæpe mutantes dicunt, odio habebitur, pro oderit. & quæretur, quæret. & incidetur, incidet. & similia.

Ab ιζω autem futura abiicientes σ circunflectunt exprobabo, exprobabo. & aspergam, pro aspergam. & subsannabo, pro subsannabo.

Amant aũt plerunq; concisionem, nam nereídas, nereídas dicunt. & Apollinem, Apollinem. & meliorẽ meliorem. & potiorem, potiorem.

Mutant autem & tonos, & sonos, & tempora. tonos quidem, pro vrbium, ordinum. vrbium dicunt, & ordinũ, sonos aũt vuam passam, & spicas, vuam passam dicunt, & spicas. Tempora aũt regem à producunt, & Atreum, & lorum. & statuam.

Dicunt autem & pro ad Athenas, Athenas eo, & in Athenis, Athenis profiteor. & ex Athenis ex agro,

ἀθήνηθεν. ἄγροθεν ἔρχομαι. καὶ τὸ εἰς οἶκον, οἴκαδε. ἐξ οἴκου, οἴκοθεν. ἐν οἴκῳ, οἴκοι. καὶ τὸ ἐξ οὗ χρόνου. ἐξ ὅσου χρόνου. Καὶ τὸ ρ̄ ἀντὶ τοῦ λ̄ χρῶνται, τὸ γὰρ κλίβανον. κρίβανον λέγουσιν.

Περὶ ἰάδ☉.

Η ἰὰς τὰ εἰς ας λήγοντα ὀνόματα, εἰς η̄ τρέπει. ἐὰν μὴ ὦσι δώρια. ἑρμίας, ἑρμίης. σωσίας, σωσίης. τότε γὰρ, ἴωνες τρέπουσιν, ὅταν μὴ ἤ τετραμμένα ἐκ δωριέων ὡς εἴρηται ἑρμίας. ἑρμίης. οἱ γὰρ δωριεῖς, οὐ τρέπουσιν αὐτά.

Πᾶν εἰς ης λῆγον, οὗ ἡ γενικὴ εἰς ου περατοῦται, παρ' αὐτοῖς εἰς εω λήγει. πέρσης πέρσου περσέω. ξέρξης ξέρξου ξέρξεω. πηλητάδης πηλητάδου πηλητάδεω.

Τὰ εἰς ης ἀρσενικὰ ὧν ἡ γενικὴ εἰς ους, διὰ τοῦ εος προφέρεται. οἷον δημοσθένης, δημοσθένε☉. ἀμαθὴς, ἀμαθέος τὴν αἰτιατικὴν, εἰς εα ποιεῖται. δημοσθένεα. ἀμαθέα.

Τὰ εἰς ους λήγοντας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ες οὐδετέρων ἀθειῶν γινομένας, διαιρεῖ. ἀσεβές. ἀσεβέος. ἀγνέ☉. δυσγενέ☉. διασεβέ☉.

Πᾶσαι αἱ θεῖαι εἰς ευς, διὰ τοῦ ηος ἐκφέρεται ἐπὶ γενικῆς παρὰ ἴωσιν. οἷον βασιλεὺς, βασιλῆ☉.

Τὰ εἰς ους οὐδέτερα, κατὰ τὴν γενικὴν εἰς εος ποιοῦσιν ἴωνες πλῆθ☉ πλήθους πλήθε☉.

Τὰς εἰς εις ἀθείας πληθυντικὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς ἑνικῶν γινομένας εἰς ηες διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον βασιλῆες, ἀντὶ τοῦ βασιλεῖς.

Τὰ εἰς αι πληθυντικὰ, διαιρεῖ ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ ε. οἷον πέρσαι περσῶν περσέων. νύμφαι νυμφῶν νυμφέων. τὸ δὲ νυμφάων, αἰολικῶς.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς οι λήγουσα, προσλαμβάνει τὸ ι παρ' αὐτοῖς. οἷον καλοῖς καλοῖσι. σοφοῖς σοφοῖσι, καὶ τὰ ὅμοια.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς αις λήγουσα μεταβάλλει τὸ α εἰς η ἐπὶ τῆς ἰάδ☉ προσγραφομένου μὲν τοῦ ι, μὴ συνεκφωνουμένου δὲ, οἷον καλαῖς, καλῆσι νύμφαις νύμφησι.

Τὰς εἰς α ἀθείας, εἰς η τρέπουσιν ἴωνες. οἷον ἥρα, ἥρη. χώρα χώρη.

Τὸν οὖν σύνδεσμον, ὧν λέγουσιν ἴωνες.

Athenis ex agro venio,& in domũ, domũ, ex domo, domo. In domo domi & ex quo tpe,& quanto tẽpore.
Et ϱ pro λ vtuntur. nam furnum,furnum dicunt.

De Ionica.

Ionica in as desinentia noia in η mutat,si non sint doriẽsia. Mercurius,mercurius. sosias,sosias. Tunc enim Iones vertũt,cũ nõ sint versa ex doriensib. vt dictũ est. Mercurius,mercurius. nam dorienses nõ vertunt ea.

Omne in ης desinẽs,cuius gtũs in ου terminat. apud eos in εω desinit. perses, persæ, persæ. xerres. xerris, xerris. peleiades,peleiadæ,peleiadæ.

In ης masculina,quorum genitiuus in ους per εος profertur,vt Demosthenes,Demosthenis. Indoctus indocti. accusatiuũ in εα faciunt. Demosthenem. indoctum.

In ους desinentes genitiuos,qui ab in ες neutris rectis fiunt, diuidit. pium, pii. nobilis. ignobilis. impii.

Omnis nominatiuus in ά ς, per κος profertur in gtõ apud ionas, vt rex regis.

In ους neutra in genitiuo in εος faciunt Iones. multitudo multitudinis. multitudinis.

In εις rectos pluraleis ab in ά ς singularibus rectos, in εες diuidunt Iones. vt reges,pro reges.

In αι pluralia diuidit in genitiuo per ε, vt Persæ,persarũ,psarũ. nymphæ nympharum,nympharũ. sed nympharum æolicæ.

Omnis datiuus pluralis in οι desinens adsumit ι apud eos, vt pulchris,pulchris. sapientib. sapientib. & similia.

Omnis datiuus pluralis in αις desinẽs, trãsmutat α in η in ionica, adscripto quidem, sed non pronunciato, vt pulchris. pulchris. nymphis, nymphis.

In ω rectos in ω vertũt iones, vt iuno,iuno regio, regio.
Igitur coniunctionem, igitur dicunt iones.

Τῶν ῥημάτων τὰς συνθέσεις διὰ ψιλῶν συμφώνων ποιοῦσιν Ἴωνες. κατορῶ κατορᾷς κατορᾷ.

Τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις, Ἴωνες ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν χρῶνται. τὸν θέλω. ὃν θέλω. τὴν θέλω. ἣν θέλω.

Τὸ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς. οἷον, πόσα, κόσα. ὁπόσα. ὁκόσα. ὅπως, ὅκως.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἔσθ' ὅτε χρῶνται Ἴωνες. ὦνὸν λέγοντες. ὥρισαν.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ αυ διφθόγγου χρῶνται, θῶμα τὸ θαῦμα λέγοντες.

Αἱ τμήσεις, Ἰώνων ἴδιαι. Πέλοπος νῆσος, ἡ Πελοπόννησος. ἀντὶ ἄγριον ἔλαιον. ἀντὶ τοῦ ἀγριέλαιον καὶ ἄγριον αἶγα, τοῦ αἴγαγρον, καὶ συὸς ἀγρίου, ἀντὶ τοῦ συάγρου.

Αἱ παραλήψεις ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν, Ἰώνων εἰσί, παρὰ πάντα μάλα τρεκέως ἀγοράεμεν. ἀντὶ τοῦ ἀγόραε. παρὰ δὲ ὥσκεν τρῶες, ἀντὶ τοῦ πειρῶ. καὶ μυρία τοιαῦτα.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν, Ἰώνων εἰσί. τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

Αἱ παραλήψεις τῶν ὀνομαστικῶν πτώσεων ἀντὶ τῶν γενικῶν, Ἰώνων εἰσίν. οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανόν. ἀντὶ τοῦ τούτων δὲ δύο σκοπέλων, ὁ μὲν, τόδε. ὁ δὲ, τόδε.

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ, ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς, εἰς ουν περατοῖ. οἷον, ἰὼ ἰοῦν. λητὼ, λητοῦν. σαπφὼ, σαπφοῦν.

Τὸ ι ἐνίων λέξεων ἐξαιρεῖται ἡ ἰάς. τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέεσθαι λέγει, ὅθεν πονέοντο.

Τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκά. οὐδέποτε διὰ τοῦ ω κλίνουσιν Ἴωνες, ἀλλὰ τοῦ ο. πόλις πόλιος. καὶ ὄφις ὄφιος.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ει ληγόντων ἑνικῶν δοτικῶν, Ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι. βέλεϊ, ἀντὶ τοῦ βέλει. ἔγχεϊ ἀντὶ τοῦ ἔγχει.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις, ἴδιαι εἰσὶν Ἰώνων. λελάχωσιν ἀντὶ τοῦ λάχωσι. κέκλυθι, ἀντὶ τοῦ κλῦθι.

Μεταθέσει στοιχείων Ἰὰς χρῆται. οἷον, κραδίη, ἀντὶ τοῦ καρδία.

Ἀπὸ γὰρ ει διφθόγγου Ἴωνες ἐξαιροῦσι τὸ ι. ἐκτόρεος. χρύσεος. ἀντὶ τοῦ ἐκτόρειος. χρύσειος.

Τὰς εἰς σ ληγούσας πληθυντικὰς, Ἴωνες πάντοτε διαιροῦσιν. ἀπὸ μὲν τῶν εἰς αις οὔσας διὰ τοῦ η προφέρονται. βασιλῆες.

Verborum compositiones per tenues consonātes faciunt iones, despicio. despicis. despicit.

Prępositiuis articulis iones pro subiunctiuis vtuntur. quē volo, quē volo. quam volo, quam volo.

K. pro π in interrogatiuis, & relatiuis, vt quot quot. quotquot, quotquot. quēadmodū, quemadmodū.

α pro α aliqñ vtuntur iones hoiem dicentes optimū:

ω pro αυ dissono vtunt. miraculū, miraculū dicētes.

Sectiones ionū ꝓpriç. pelopis insula ꝑ peloponesus. agreste oleum pro agroleum. & agrestis capra, pro caprea, & suis agrestis, pro apri.

Acceptiones infinitiuorū pro imperatiuis ionū sunt. omnia admodum vere edisserere, pro edissere. conari item vt trces, pro conare. & infinita talia.

Acceptiōes masculinorū, pro fœmininis ionū sunt. his esse oblectātibus, niger vesper aduenit, pro vespera.

Acceptiones nominatiuorum casuum pro genitiuis ionum sunt. duo scopuli, hic quidē cœlū, pro duorum scopulorum. hic quidem, hoc, hic autem, hoc.

In ω desinentia fœminina in actō in ὀω termināt, ionem. latonam, latonam, sappho', sapphonem.

I ex qbusdā dictiōib. aufert ionica. nā laborare, laborare dicit, vnde laborabant.

In ις desinētia fœminina nunq̄ per ω declināt iones. per ι, vrbs, vrbis. & anguis, anguis.

Diuisiones in α desinētiū singulariū dtōrū ionū sūt sagittæ sagittæ, pro sagittæ, hastę, pro hastæ.

Geminationes peculiares sunt ionū. sortiti fuerint, ꝑ sortiti fuerint. audi, pro audi.

Trāspositiōe elemētorū Ionica vtit. vt cor, pro cor. Ex ει diphthongo iones auferunt ι, hectoreus, aurëus hectoreus, aureus.

In ες desinentes plurales iones simp diuidunt, si a nominatiuo in ας sint, per η, & ε pronunciantes. Rex,

βασιλεῖς βασιλῆες. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης καὶ εἰς υς, διὰ τοῦ ε. οἷον ἀληθὴς ἀληθεῖς, ἀληθέες. ὀξὺς ὀξεῖς, ὀξέες.

Αἱ προσθέσεις τοῦ ι τῷ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος, ἢ ἑνὸς τῶν ἀμεταβόλων, ἰώνων εἰσίν. οἷον εἴως. κεινή. ἀντὶ τοῦ ἕως κενή.

Η ἐναλλαγὴ τῆς οι διφθόγγου εἰς τὴν ε συλλαβὴν ἰώνων ἐστίν. ἐρίηρες. ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι. ὑέες, ἀντὶ τοῦ υἱοί. ἐρυσάρματες, ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι.

Τὰ εἰς η πληθυντικὰ οὐδέτερα, εἰς εα διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον τείχη τείχεα. ὄρη. ὄρεα. ὁμοίως καὶ τὰς γενικάς, διὰ τῆς εων.

Αἰεὶ τὸ υ προστιθέασι ταῖς λέξεσιν ἴωνες, οἷον ὄρος οὖρος, νόσος νοῦσος. ὄνομα οὔνομα.

Τὸ διττὸν σσ, εἰς ξ τρέπουσιν ἴωνες. τὰ γὰρ δισσὰ, διξὰ λέγουσι.
Τὸ ι ἀπὸ τῶν λέξεων, ἴωνες ἐξαιροῦνται πολλάκις. τὸ γὰρ δείξω δέξω λέγουσι, καὶ τὴν ἀπόδειξιν, ἀπόδεξιν.

Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς εἰς ου προπαραληγούσας ἴωνες διαιροῦσιν. οἷον λυπούμενος λυπεόμενος.

Τὰς εἰς ων ληγούσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς α. συζυγίας τῶν περισπωμένων γενομένας. ὧν τὸ προστακτικὸν ἐπὶ β καὶ γ προσώπων εἰς ει δίφθογγον λήγει, διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον φρονῶν φρονέων. ἐστὶ γὰρ φρόνει τὸ προστακτικόν. νοῶν νοέων, νόει γάρ. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ῥήματα διαιροῦσι. βοῶν δὲ, οὐ θέλει διαιρεῖσθαι, τὰ μὲν τῆς δευτέρας φυλάγουσι τὴν διαίρεσιν, πλὴν ὅμως ἃ διαιρεῖ σπάνιά ἐστιν.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ η εἰς α βραχὺ ἰώνων εἰσί. μεμακυῖα ἀντὶ τοῦ μεμηκυῖα. καὶ λελασμένος. ἀντὶ τοῦ λελησμένος. καὶ ἄλαστος ἀντὶ τοῦ ἄληστος.
Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α μακροῦ εἰς η ἰώνων εἰσίν. ἥρα. ἥρη. σφαῖρα σφαίρη.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α βραχέος εἰς η, τῶν μεταγενεστέρων εἰσί. ἀλήθειαν ἀληθείην.

Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων, ἰώνων εἰσίν. εἴβειν, ἀντὶ τοῦ λείβειν. καὶ αἰνὸς ἀντὶ τοῦ δεινός.

Αἱ εἰς τὴν ων συλλαβὴν περιττὴν τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων. ἐξωνεῖλον καὶ ἀπωνέδοντο. ἀντὶ τοῦ ἐξεῖλον καὶ ἀπέδοντο.

reges, reges. si autem in ᾶς, vel ὺς, per ῖς, vt verus, veri, veri. acutus, acutus, acuti.

Appositiones ῖς, subsequente vocali, vel vna immutabilium, ionum sunt. vt vsquequo vacua, pro vsquequo vacua.

Immutatio οι diphthongi in ις syllabam ionum est. congrui, pro congrui. filii, pro filii. tractores curuum pro tractores curruum.

In ι pluralia neutra, in ια diuidunt iones, vt muri, muri. montes, montes similiter & genitiuos per ιῶν.

Semper ν apponunt dictionibus iones, vt mons, mons. morbus, morbus. nomen, nomen.

Geminũ σσ in ξ vertũt iones, nã duplicia, duplicia dñt.

I ex dictionibus iones auferunt sæpe. nã ostendam, ostendam dicunt, & demõstrationem, demõstrationem.

Participia passiua in οῦ penultimantia iones diuidunt, vt mœrens, mœrens.

In ῶν desinentia participia prima coniugatione circunflexorum facta, quorũ imperatiuum in secũda psona in ει diphthongum desinit, diuidunt iones. vt sapiens, sapiens. est enim sape imperatiuum. Intelligens, intelligens, intellige enim quę ab ipsis verba diuidunt. [illegible] autem nõ vult diuidi, nã q̃ sunt secũdę, fugiũt [illegible]sionem, attamen quæ diuidunt, pauca sunt.

Mutationes ι in α breue ionicorũ sũt obmutescens pro obmutescens. & oblitus, pro oblitus. & inobliuiscibilis, pro inobliuiscibilis.

Immutatiões α lõgi in η ionũ sunt. iuno, no. sterilis, lis.

Immutationes α breuis in η ionum sunt. (vel carina veritatem, veritatem.

Ablationes earũ, q̃ in principio cõsonãtiũ, ionũ sunt, [illegible]re, pro libare. grauis, pro grauis.

[illegible] ε syllabam supuacaneã ponũt inter ppositiões, [abstu]lerũt, & reddiderunt, p abstulerunt, & reddiderũt.

Τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν λέξεων, ἴωνες ἀφαιροῦνται. ἐκεῖνος. κεῖνος. ἑορτή, ὀρτή. ὁμοίως καὶ τὸ ε τῶν παρεληλυθότων. ἐνόει. νόει. ἔταχε, τάχε. ἔτικτε, τίκτε.

Τῷ π ἀντὶ τοῦ φ χρῶνται. ἀφικόμην γὰρ, ἀπικόμην λέγουσι.

Τὰ συνθετὰ ῥήματα διαλύουσι καὶ μεταξὺ τιθέασιν. οἷον, λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδὼς ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς. κατὰ δ᾽ ἔκτανεν ἠετίωνα, ἀντὶ τοῦ κατέκτανεν.

Αἱ ἀναστροφαὶ καὶ τὰ ὑπερβατὰ, ἰώνων εἰσίν. οἷον, δῶρ᾽ ἀπὸ αἱρεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεῖσθαι. ὑπερβατὰ δέ εἰσι τοιαῦτα. νήπιοι οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο.

Καὶ ἤσθιον, ἀντὶ τοῦ κατήσθιον.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ως ληγόντων ἐπιρρημάτων, τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν. καὶ τῶν εἰς ες οὐδετέρων, ἰώνων εἰσίν. ἀτρεκέως ἀντὶ τοῦ ἀτρεκῶς.

Η ἰὰς διάλεκτος, ἐστὶ τῇ παλαιᾷ ἀτθίδι ἡ αὐτή. ταύτῃ δὲ ὡς ἐπὶ πολὺ ὅμηρός τε καὶ ἡσίοδος, καὶ ἀρχίλοχος κέχρηνται. καὶ ἀνακρέων καὶ ἡρόδοτος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἰδιώματα, τὸ α ἀντὶ τοῦ η τιθέναι. θύραν θύρην. ὥραν, ὥρην, ἑστίαν, ἑστίην. ἀντὶ δὲ τοῦ καλαῖς, καλῇσι. σοφαῖς, σοφῇσι. πύλαις, πύλῃσι. τὸ ι ἐῶσι κατὰ χώραν μένειν. οὕτως τὸ η ὡς εἴρηται ἀντὶ τοῦ α τιθέντες οἱ ἴωνες.

Χρῶνται δὲ καὶ συστελλομένῳ τῷ α ἀντὶ τοῦ η ἴωνες. δωριεῖς δὲ, ἐκτεινομένῳ.

Γίνεται δὲ ἐν τῇ ἰάδι διαλέκτῳ, πρόσθεσις. ἀφαίρεσις. συγκοπή. παρένθεσις. πλεονασμός. διαίρεσις.

Πρόσθεσις μὲν οὖν γίνεται παρ᾽ αὐτοῖς, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον. οἷον εἵνεκα ἐριδαίνειν ἀντὶ τοῦ ἕνεκα. ἴλιον εἴσω, ἀντὶ τοῦ ἔσω, καὶ μοῦνος ἐστὶν ἀντὶ τοῦ μόνος καὶ ξεῖνος ὃ δ᾽ οὐκ ἐθέλει, ἀντὶ τοῦ ξένος. καὶ ἄρτον οὖλον ἑλών. ἀντὶ τοῦ ὅλον καὶ ἄλλα μυρία.

Αφαίρεσις δὲ τοὐναντίον πάσχει τῇ προσθέσει. ἡ μὲν γὰρ πρόσθεσις, ἐν ἀρχῇ λαμβάνει ἔξωθεν ἕτερον στοιχεῖον. ἡ δὲ ἀφαίρεσις καὶ τὸ κείμενον ἀποβάλλει. ὅταν ἴωνες τὴν μὲν ἑορτήν. ὀρτὴν λέγουσι. καὶ τὸ ἱερὸν, ἱρόν.

Primas literas dictionum iones auferunt. ille, ille. festum, festum. similiter & ε præteritorum intelligebat, bat. fabricabat, fabricabat. pariebat, pariebat.

π pro φ vtuntur. perueni enim perueni inquiunt.

Composita verba dissoluunt, & interponunt, vt Leo de Taurum vorans, pro deuorans. Inter autem fecit Eetionem pro interfecit.

Auersiones, & excessus ionum sunt, vt dona ab auferre, pro auferre. excessus autem sunt hi. stulti. qui de boues supereuntis solis.

Et vorabant, pro deuorabant.

Diuisiones in ως desinentium aduerbiorum ab in ις desinentibus masculinis, & in ες neutris ionum sunt. vere, pro vere.

Ionica dialectus est eadem, quæ antiqua attica. plerunque, Homerusque, & Hesiodus, & Archilochus sunt, & Anacreon & Herodotus. sunt autem eius proprietates α pro η ponere. ianuā, ianuā. iunonem, nā. vestā, stā. Pro pulchris, aūt pulchris. sapientibus, entibus. portis, portis. & vt sinunt suo loco manere, vt dictum est, pro α ponunt iones.

Vtuntur & correcto α pro η iones. dores autem pro ducto.

Fit autem in ionica dialecto additio. ablatio. cōcisio. Interpositio. Super abundantia. Diuisio.

Additio igitur fit apud eos, si in principio orationis alia assumitur litera. vt causa horridæ, pro causa. Ilium intra, pro intra. & solus existens, pro solus. & hospes, hic non vult, pro hospes. & nem totum capiens, pro totum. & alia infinita.

Ablatio contrarium patitur, quàm additio. nam additio in principio assumit deforis aliam literam. ablatio autem & positum abiicit cum Iones festum, festum dicunt. & sacrum, sacrum.

Συγκοπὴ δὲ, ὅταν μέσα στοιχεῖα ὀνόμασιν ἐγκοπῇ. οἷον μώνυχας ἵππους, ἀντὶ τοῦ μονόνυχας. καὶ κάππεσον, ἀντὶ τοῦ κατέπεσον καὶ φέρτε, ἀντὶ τοῦ φέρετε. καὶ καυκείοντες, ἀντὶ τοῦ κατακείοντες.

Παρένθεσις δέ ἐστι. τοὐναντίον πεπονθυῖα τῇ συγκοπῇ. ἐκείνη μὲν γὰρ, ἀπολύει. αὕτη δὲ προσλαμβάνει στοιχεῖον ἔξωθεν. οἷον ἐριγδουπος, ἀντὶ τοῦ ἐρίδουπος. περισσὸν ἄρα τὸ γ. καὶ ὑμέων, ὑμείων. σοφέων, σοφείων.

Εναλλαγὴ δὲ γίνεται, ὅταν ἕτερον στοιχεῖον παραληφθῇ ἀντὶ κυρίου. ποτὶ, ἀντὶ τοῦ πρός. καὶ ξερὸν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν. καὶ ἢ δαίρω μὲν ἕπονται, ἀντὶ τοῦ δαίρο. καὶ πύθμενον ἔντεα καλὰ, ἀντὶ τοῦ πυθμένιον. καὶ τῷ κ, ἀντὶ τοῦ π οἱ νεώτεροι χρῶνται. ὅκως ἀντὶ τοῦ ὅπως.

Μετάθεσις δὲ γίνεται, ὅταν τὰ ὄντα μετατεθῇ ἐν τῷ αὐτῷ ὀνόματι. καὶ ἢ πρότερον στοιχεῖον τῆς ἰδίας γενικῆς συλλαβῆς μὴ ὀφειλόμενον, ἢ καὶ δεύτερον. κραδίην, ἀντὶ τοῦ καρδίαν. καὶ τέτρατον ἦμαρ, ἀντὶ τοῦ τέταρτον. καὶ κρατερὸς διομήδης. ἀντὶ τοῦ καρτερός. καὶ τὰ ὅμοια.

Πλεονασμὸς δέ ἐστιν, ὅταν ἐπὶ ταῖς πληθυντικαῖς δοτικαῖς ἀρσενικαῖς πτώσεσιν, εἰς οις ληγούσαις, ἢ θηλυκαῖς εἰς ης, προσλαμβάνουσι τὸ ι ποταμοῖς. ποταμοῖσι καλοῖς καλοῖσι. σοφῇς σοφῇσι.

Διαίρεσις δὲ γίνεται, οὐ μόνον παρ᾽ αὐτοῖς ἐπὶ τῶν δισυλλάβων ὀνομάτων, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν μονοσυλλάβων καὶ προσηγορικῶν ῥοῦς ῥόος. χνοῦς χνόος.

Επὶ δὲ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ληγομένων ὀνομάτων καὶ προσηγορικῶν ἀρσενικῶν ἑνικῶν εἰς ης ληγόντων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου λήγει, αὗται τὴν προφορὰν διὰ τοῦ εω διαιροῦνται. τοξότου, τοξότεω λέγοντες. καὶ ἀτρείδου, ἀτρείδεω. λαέρτου, λαέρτεω. καὶ κατὰ παράθεσιν. πηλιάδεω. λαερτιάδεω, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὰ δὲ εἰς ους ληγούσας γενικὰς εἰς τὸ ε καὶ ο διαιροῦσι. σωκράτους, σωκράτεος. διομήδεος. δημοσθένεος.

Καὶ τὰς δοτικὰς δὲ μόνας διαιροῦσι, σωκράτεϊ λέγοντες καὶ διομήδεϊ καὶ πηλέϊ. ἀντὶ τοῦ σωκράτει καὶ διομήδει καὶ

Concisio. cũ mediæ literæ ĩ noib. cõcidunt. vt solũgues equos pro soliungues. & deciderunt, pro deciderunt. & ferte, proferte. & cubituri, pro cubituri.

Interpositio contrarium patitur, quàm concisio. illa enim demit. hęc assumit literam deforis. vt obstreperus pro obstreperus. superfluum igitur γ. & vestrum, strum. & sapientum, sapientium.

Immutatio fit. cum aliud elementum, assumitur loco proprii. ad pro ad. & aridum, pro aridum; & vel huc quidem secuti sunt. pro huc. & ponentem arma pulchra, pro ponentem, & κ pro π, iuniores vtuntur, vt pro vt.

Transpositio fit, cũ quæ sunt, trãsponunt in eodem nomine. & vel prima litera propriæ syllabæ, quæ non debet, vel & secunda. cor pro cor. & quartus dies, pro quartus, & fortis diomedes, pro fortis, & similia.

Superabundantia est in pluralibus. datiuis masculinis casib. in οις desinentib. vel fœmininis & ῃς assumunt ι, fluminibus. fluminib. pulchris, pulchris. sapientib. sapientib.

Diuisio fit non solum apud ipsos in bisyllabis nominibus, sed iam & in monosyllabis, & appellatiuis fluxus, fluxus. arista, arista.

Sed in supra vnam syllabam desinentibus noibus, & appellatiuis masculinis singularib. in ης desinẽtib. quorum genitiuus in οῦ desinit ipsi οῦ per εῶ diuidunt. sagittarii, sagittarii dicentes. & atridæ, atridæ. laertæ, laertæ. & per additionem peliadæ. Laertiadæ. & similia.

In οῦς desinentes genitiuos in e, & ο diuidunt socratis socratis. diomedis, diomedis.

Et datiuos solos diuidunt socrati dicentes, & diomedi, & Peleo, pro socrati. & diomedi. &

πήληϊ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ οὐδετέρων, ἔγχεϊ. τείχεϊ. ξίφεϊ.

Καὶ τὰ εἰς αι πληθυντικὰ ὀνόματα. ὧν ἡ γενικὴ παρ' ἡμῖν καταλήγει εἰς ῶν περισπωμένως, ἐκεῖνοι διὰ τοῦ άων προφέρονται παροξυτόνως. κρῆναι κρηνῶν κρηνάων. πυλῶν πυλάων. μουσῶν μουσάων.

Καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων δὲ κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρεληλυθότα χρόνον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἐκφέρουσι τὴν κλίσιν. ἄγω ἄγον. φέρω φέρον. ἐλαύνω ἔλαυνον. ὀρχοῦμαι ὀρχούμην. τρέχω τρέχον. λέγω λέγον. ἔχω ἔχον.

Χρῶνται δὲ καὶ τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν. τανύσαι. τάνυσον, κεῖσαι, κεῖσον.

Καὶ τοὺς σχηματισμοὺς δὲ τῆς ἑρμηνείας τοιούτους, τετραμμένοι εἰσὶ, τετράφαται. τεταμένοι εἰσὶ, τετάχαται. κέκλινται, κεκλίαται.

Καὶ τὰ ῥήματα δὲ τὰ εἰς ῶ λήγουσι περισπώμενα, διαιροῦσι· φρονῶ φρονέω. λαλῶ, λαλέω. νοῶ νοέω. χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, ἀργυρῶ ἀργυρέω.

Καὶ τὰς μετοχὰς αὐτῶν ὁμοίως διαιροῦσι φρονέων. λαλέων. ποιέων.

Ἡ δὲ τῶν δυϊκῶν ἀκρίβεια παρ' αὐτοῖς, φυλάττεται. ἡ μὲν οὖν ἀρχαία ἰὰς μετέπεσε παρὰ τὴν τῶν κατοικούντων παρατροπήν. διέμεινε δὲ ἕως ἐκείνων τῶν χρόνων. ὅτι ἐποιήσαντο Ἴωνες τὰς ἀποικίας καὶ διεσπάρησαν εἰς πλείονας τόπους.

Λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς, ὁ μὲν κλέπτης, κιττάλης. ἡ δὲ δύναμις, κράτος. ὁ δὲ λόγος, μῦθος, τὸ ὑγιαίνειν, οὐλεῖν. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων, οὐλὰς λέγομεν ἔτι καὶ νῦν. τὸ δὲ αὐτῶν καὶ αὐτοῖς, σφῶν καὶ σφέων. τὸ δὲ σοῦ, ἑοῦ. τὸ δὲ αὐτὸς ὡυτός. τὰς δὲ ἀντωνυμίας διαιροῦσιν, οὕτως. σφῶν σφέων. καὶ κατὰ παρένθεσιν τοῦ ι σφείων. ἡμέων, ἡμείων. ὑμέων, ὑμείων, καὶ τὰ ὅμοια.

Περὶ Δωρίδος.

Ἡ Δωρὶς τῷ α ἀντὶ τοῦ η χρῆται. τὸν γὰρ ἥλιον, ἅλιον, λέγει. καὶ τὴν ἡμέραν, ἁμέραν. καὶ τὴν μητέρα ματέρα. καὶ τὰ ὅμοια. Τῷ α, ἀντὶ τοῦ ω χρῆται ἐπὶ τῶν γενικῶν πληθυντικῶν [illegible]. μούσαν γὰρ λέγει καὶ θύραν καὶ θέαν, ἀντὶ τοῦ μουσῶν θυρῶν θεῶν

peleo. Idem. & in neutris, hastæ. muro. ensi.

Et in ῶν pluralia nomina, quorum genitiuus apud nos desinit in ωῖ circunflexe, illi per ά ων proferunt peracute. fontes, fontium, fontium. portarum, portarum. musarum, musarum.

Et in verbis in præsenti, & præterito tempore. & per easdem literas proferunt declinationem. ago. agebam. fero, ferebam. impello, impellebam. salto, saltabam. curro, currebam. dico, dicebā, habeo, habebā.

Vtuntuntur & infinitis pro imperatiuis extendere, extende. iacere, iace.

Et formationes elocutionis tales. mutati sunt, mutati sunt. ordinati sunt, ordinati sunt. Inclinati sunt. inclinati sunt.

Et verba in vltima circunflexa diuidunt, sapio, sapio. loquor, loquor. intelligo, intelligo. aureo in sceptro. argenteo, argenteo.

Et pticipia ipsorū similr̄ diuidūt. sapiens. loquēs. faciēs.

Dualium autem diligentia apud eos seruatur. Vetus igitur Ionica degenerauit ob habitantium diuersitatē. pmansit aūt vsq; ad ea tpa, in quibus fecerūt Iones colonias, & sparsi sunt in plura loca.

Dicitur autem apud eos fur fur. vis vis. oratio. fabula. valere, solidescere. vnde & sana vulnera, cicatrices dicimus etiam nunc. ipsorū autem & ipsis. suorum, & suorumt. uorum autē suorum. ipse vero ipse. pronomina diuidunt sic. ipsorum, ipsorū, & per interpositionem i, ipsorū, nostrū. nostrum. vestrum, vestrum. & similia.

De Dorica lingua.

Dorica lingua ᾶ pro ῆ vtitur nam solem solē dicit, & diem, diem. & matrem, matrem. & huiusmodi.

A pro ω vtitur in genitiuis pluralium casib. musarū enī dicit, & ianuarū. & dearū, p musarū. ianuarū. dearū.

Τὰς εἰς ους λήγουσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀθέτων γινομένας εἰς ας τρέπει. οἷον διογένης διογενᾶς. ἀντὶ τοῦ διογένους.

Τῷ ω στοιχείῳ ἀντὶ τῆς ου διφθόγγου χρῆται. τὰς γὰρ μούσας, μώσας λέγει.

Τῷ η, ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῆται. ὡς ὅταν λέγῃ ἰδῆν ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν.

Τῷ σ, ἀντὶ τοῦ θ χρῆται. τοὺς γὰρ θεοὺς, σεοὺς λέγει. καὶ σεόν τὸν θεόν.

Τῶν λέξεων ἀεὶ τὸ ι ὑπεξαιρεῖται. λαβὲν γὰρ καὶ ἐλθὲν λέγει, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν καὶ ἐλθεῖν.

Επὶ διπλασιασμοῖς τῶν αὐτῶν συμφώνων χρῆται. οἷον ὅττι. ὁππόθι, καὶ ὅσσον. ἀντὶ τοῦ ὅτι καὶ ὁπόθι, καὶ ὅσον καὶ ἡ αἰολὶς δὲ χρῆται τούτοις.

Αἱ ἐκτάσεις τῶν διχρόνων στοιχείων ἴδιαι τῆς δωρίδος. οἷον ἶσος ἐνυάλιον.

Τῷ α, ἀντὶ τοῦ ε πολλάκις χρῶνται. ἕτερος ἅτερος λέγοντες. καὶ ἄρτεμις ἄρταμις.

Αἱ ἀποκοπαὶ δωριέων εἰσὶν ἴδιαι. γίγνονται δὲ κατὰ τὸ τέλος. ἡμέτερον δῶ, ἀντὶ τοῦ δῶμα.

Αἱ προθέσεις τῆς με συλλαβῆς ἐπὶ τῶν παρ' ἡμῖν εἰς ναι ληγόντων ἀπαρεμφάτων, δωριέων εἰσίν. οἷον ἔμμεναι, ἀντὶ τοῦ εἶναι.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ δ καὶ τ τῶν πλαγίων ἑνικῶν πτώσεων δωρίδος εἰσί. πάρις ἀντὶ τοῦ πάριδος. ὁμοίως κέρας ἀντὶ τοῦ κέρατος.

Τῆς δωρίδος πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί. ἄλλως γὰρ κρῆτες διαλέγονται. ἄλλως ῥόδιοι. καὶ ἄλλως ἀργεῖοι. καὶ λακεδαιμόνιοι. καθολικὰ δέ εἰσιν αὐτῶν ἰδιώματα. ἀντὶ μὲν τοῦ η, τὸ α τιθέασι. πύλην πύλαν. ἀντὶ δὲ τῶν εἰς ων ληγουσῶν παρ' ἡμῖν γενικῶν πτώσεων περισπωμένων, διὰ τοῦ αν ἐκφέρουσι τηροῦντες τὸν τόνον. πυλῶν πυλᾶν. καλῶν καλᾶν. σεμνῶν, σεμνᾶν. καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν ὁμοίως. γελῶν, γελᾶν. ἐλῶν ἐλᾶν. καὶ τὴν γῆν, γᾶν καλοῦσι. κλῆδας, κλᾶδας. καὶ νείκην νείκαν.

Καὶ τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα, βαρυτονοῦσιν οἱ δωριεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποιότητος δηλωτικὰ ἐπιρρήματα. κάλως, σόφως. κόμψως. ἄπλως.

In ους desinentes genitiuos ab in κς rectis factos in ας vertit. vt diogenes diogenis, pro diogenis.

ω litera pro ου diphthongo vtitur. musas enim. mosas dicit.

η pro ει diphthōgo vtitur, cū dicit videre, p videre.

Σ pro θ vtitur, nam deos, seos dicit. & seum, deum.

Ex dictionib. semper ι aufert. accepisse. n. & venisse dicit pro accepisse, & venisse.

Item geminationib. earū dē consonantiū vtitur, vt quod, quando & quantū, pro quod, & qn̄, & quantum. & æolica vtitur his.

Productiones ambiguarum literarū ꝓprię doricæ linguæ, vt æqualis. mauorti.

η pro ι sæpe vtuntur alter, alter dicentes. & diana, diana.

Abscisiones doriensium sunt propriæ. fiunt autem in linguae nostra do, pro domus.

Additiōes μι syllabæ in iis, quæ apud nos in ναι desinunt infinitis, doriensium sunt, vt ire, pro ire.

Ablationes δ. & τ ex obliquis singulariū casibus doriensiū sūt paridis, p paridis. similr̄ cornu, p cornu.

Doricæ liguæ multæ sūt subdiuisiōes locales. aliter. n. cretenses loquunt̄. Aliter Rhodii. & aliter argiui, & lacedæmonii. generales ipsorum sunt proprietates. Pro η, α ponunt. portam, portam. Pro in ων desinentib. apud nos genitiuis casibus circunflexis per α, proferūt seruātes eūdē accētū. portarū, portarū, pulchrarū pulchrarū. grauiū, grauium. & in participiis similiter ridēs, ridēs. agitans, agitans. & nauem, nauem vocant. sedes, sedes. & victoriam, victoriam.

Et monosyllaba noia acuūt in penultima dorienses. similiter autem & qualitatis significatiua aduerbia pulchre. sapienter compte simpliciter.

Τὰ δὲ ὑφ᾽ ἡμῶν βαρύτονα περισπῶσιν. οὕτως. πανταχῶς. αὐτομάτως.

Καὶ τὰ εἰς οι λήγοντα πληθυντικὰ ὀνόματα κατὰ τὴν παραλήγουσαν ποιοῦσι τὸν τόνον. φιλόσοφοι. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν. πωλουμένοι. καλουμένοι.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ες λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα πληθυντικὰ ὀρθῆς πτώσεως, παροξυτονοῦσι. γυναίκες, χήρες. νάες. ὀρνίθες.

Ἔτι δὲ καὶ τὰ εἰς αν λήγοντα ἀπαρέμφατα, παροξυτονοῦσι. ἔστασαν. ἔφασαν. ἔλυσαν. ἔδηραν. ἔκραξαν.

Καὶ τὰ εἰς ον λήγοντα παροξυτονοῦσι. ἔλαβον. ἔφαγον. ἔλεγον. ἔτρεχον. περισπῶσι δὲ τὰ τοιαῦτα παιδῶν. τρωῶν. παντῶν.

Καὶ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου, περισπῶσι. δωσῶ. θεραπευσῶ. νοησῶ. λαλησῶ. μενησῶ.

Καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου βαρύτονα ῥήματα εἰς ει λήγοντα μέλλοντος χρόνου, περισπῶσι. δωσεῖ. πεσεῖ. θεραπευσεῖ. λαλησεῖ.

Λέγουσι καὶ τὸ δώσουσι, δοσοῦντι. καὶ τὸ λέξουσι, λεξοῦντι. καὶ τὸ ποιήσουσι, ποιησοῦντι. Συστέλλουσι δὲ καὶ τὰς εἰς αἰ πληθυντικὰς αἰτιατικάς. καὶ τὰς προσηγορίας δὲ καὶ μετοχὰς ὁμοίως. νύμφας. κρήνας. νοήσας. πράξας.

Καὶ τὰ διὰ τοῦ ειν ἐκφερόμενα ἀπαρέμφατα, καθυπεξαιροῦντι τοῦ ι λέγουσι. φρονεῖν, φρονέν. ἰδεῖν, ἰδέν. φαγεῖν, φαγέν.

Λέγουσι δὲ καὶ τὰς εἰς ου γενικὰς διὰ τοῦ ω. οἴκου, οἴκω. σοφοῦ, σοφῶ. καλοῦ, καλῶ.

Καὶ τὰς αἰτιατικὰς πληθυντικὰς ἀρσενικάς, εἰς ους ἐκφερομένας, διὰ τοῦ ως. τὼς καλώς, σοφώς. ἀνθρώπως. ἵππως ἀντὶ τοὺς καλοὺς σοφούς. ἀνθρώπους. ἵππους.

Καὶ τὰ προστακτικὰ ῥήματα ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ε, διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσι. λάβε. λάβον. εἶπε, εἶπον. δράμε, δράμον.

Σικελοὶ δὲ τὴν χύτραν κύτραν λέγουσι. καὶ τὸν χιτῶνα, κιτῶνα. τὴν μητέρα, δελφύαν καὶ τὴν γυναῖκα, γαννήν.

Κρῆτες δὲ τὸ διαπαντός, αἰές. τὸ αὐτοῦ, αὐτεῖ. βέλτιον βέλτιν. ἦλθεν. ἤνθεν. ἐχορὸν ἐν χορόν. εἰς τὴν ἀγκάλην

Quæ apud nos grauitona ſunt illi circunflectunt ſic. omnino. ſponte.

In οι deſinentia pluralia nomina in penultima faciunt tonum. philoſophi, Idem & in participiis vendentes. vocantes.

Similiter aũt & in ες deſinentia fœminina nomina pluralia recti caſus in penultima acuunt. fœminæ. manes. naues. aues.

Itẽ in αν deſinẽtia indefinita tpa in penultima acuũt. fleterunt.dixerunt.ſoluerũt.excoriarunt. clamauerunt.

E in ον deſinẽtia in penultima acuũt. accepcrũt.comederũt.dicebant.currerũt.Circũflectunt vero huiuſmodi puerorum.troianorum.omnium.

Et in ω deſinẽtia verba grauitona in futuro tempore circũflectunt.dabo.curabo.intelligã.loquar.expectabo.

Et in tertia pſona grauitona verba in ει deſinẽtia futuri temporis circũflectunt.dabit.cadet.curabit.loquetur.

Dicunt & dabunt, dabunt. & dicent, dicent, facient, facient. Corripiunt autem & in as pluraleis accuſatiuos, & appellatiua, & participia ſimiliter nymphas.fontes. intelligens, faciẽs.

Et quæ per ειν efferuntur infinitiua per ablationem dicũt. ſapere,ſapere.vidiſſe, vidiſſe.comeſſe,comeſſe.

Dicũt & in ου genitiuos per ω domꝰ,domꝰ.ſapientis, ſapientis.pulchri,pulchri.

Et accuſatiuos plurales maſculinos in ους,qui efferuntur per ως proferunt. pulchros, ſapientes. homines. equos .pro pulchros,ſapientes.homines.equos.

Et imperatiua verba,quæ pronuntiãtur per ε per ον pronuntiant.accipe,accipe.tange,tange.curre.curre.

Siculi ollam ollam dicunt.& veſtem,veſtem. matricem,matricem & mulierem,mulierem.

Cretenſes autem ſemper,ſemper. ibi, ibi. melius, melius.venit,venit.ad chorum, ad chorum.in forum,

ἐστὰν ἀγοράν. τὸ ἔα, ἔβα. τὸ ἔασον, ἔβασον. τὸ ἦν, ἧς. τὸ εἴωθα, ἦθα. τὸ ἀωχεῖσθαι, ἀῶ. θαυκυδίδης. θαυκράτης. θάφρασος. ἀντὶ τοῦ θουκυδίδης, θεοκράτης. θεόφρασος. τὰ δὲ κρέη, κρῆ. τὸ ἄκρατον, ἄκρητον. κρίκον, κίρκον. τὸ κελεύει, κέλεται. τὸ καταβαλεῖν, καββαλεῖν. σοφοὺς ἀχύρων, μύχωνας. οἴκαδε, οἴκαδις. ὄρνιθες, ὄρνιχες. χεῖρες, χῆρες. στάδιον, σπάδιον. κεῖνος, κῆνος. σύ, τύ.

Καὶ ἀντὶ τοῦ λέγουσι καὶ φέρουσι. λέγοντι καὶ φέροντι. τὸ μὲν, ταύτας, τούτας. καὶ τὸ πρὸς, ποτί. καὶ τότε, τόκα. τῆμος, τάμος. δῆμος. δᾶμος. θεὸν, σιόν. βουλὴν, βωλάν.

Διαφέρει δὲ ἡ τῶν κρητῶν διάλεκτος ᾗ νῦν κέχρηται Κύψελας. καὶ ἡ τῶν λακώνων, ᾗ κέχρηται, Ἀλκμάων. Σώφρων. ἡ μέντοι πινδάρου καὶ Ἰβύκου καὶ Σιμωνίδου καὶ Βακχυλίδου, παντελῶς ἀνεῖται. διὰ τὸ μὴ δωριεῖς εἶναι τῇ φύσει τοὺς ποιητάς. χρῆσθαι δὲ μόνον τῇ διαλέξει.

Περὶ τῆς αἰολίδος.

Τὸ β, τῷ ρ προσνέμει, εἴγουν προσφέρει ὅταν τὸ ρ ἐπιφέρηται κ ἢ τ ἢ δ. βρυτήρ. ἀντὶ τοῦ ῥυτήρ. βράχος ἀντὶ τοῦ ῥάκος. βρόδον ἀντὶ τοῦ ῥόδον.

Ἡ αἰολὶς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι θηλυκῶν γενικὰς διαιρεῖ. καὶ διὰ τοῦ α προφέρεται. οἷον. νύμφαι, νυμφάων. θύραι, θυράων, μελισσάων. ἐρχομενάων. πυλάων. καὶ τὰ ὅμοια.

Αἱ συγκοπαὶ, αἰολέων εἰσὶν ἴδιαι. γίνονται δὲ κατὰ μέσον. οἷον ὦρσεν, ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν.

Αἱ προσθέσεις τῆς θα συλλαβῆς ἐπὶ τῶν ὑποτακτικῶν ῥημάτων δευτέρων προσώπων εἰς σ ληγόντων, αἰολέων εἰσίν. εἴπησθα, ἀντὶ τοῦ εἴπῃς. καὶ ἔλθῃσθα, ἀντὶ τοῦ ἔλθῃς.

Αἱ προσθέσεις τοῦ υ τῷ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος, αἰολέων εἰσίν. οἷον χεύαντες, ἀντὶ τοῦ χέαντες.

Τὰ εἰς αις μονοσύλλαβα ὀνόματα, διαιρεῖ. πάϊς. δάϊς ἀντὶ τοῦ παῖς δαῖς.

Τῷ ω στοιχείῳ, ἀντὶ τῆς ου διφθόγγου χρῆται. μῶσαι, ἀντὶ μοῦσαι. λείπωσαι ἀντὶ τοῦ λειποῦσαι.

Τῷ υ ἀντὶ τοῦ ο στοιχείῳ χρῆται. τὸ γὰρ ὅμοιον, ὕμοιον λέγει

in forum. ſine, ſine. ſinito ſinito erat, erat. conſueui, conſueui. conuiuari, ri. Theucydides, Theucrates. Theuphraſtus. pro Thucydides. theocra. Theophraſt⁹, ſed carnes, carnes. merum, merum. circum, circum. iubet, iubet. deiicere, deiicere. aceruos palearum mychonas. domum, domum. aues, aues. manus, manus. ſtadium, ſtadium. ille, ille. tu, tu.

Et pro dicunt, & ferunt, dicunt, & ferunt.

has, has. & ad, ad. & tunc, tunc. quando, qñ. populus, populus. deum, deum, conſilium cõſiliũ.

Differt autem Cretenſium dialectus, qua vſus eſt Cypſelas, & Laconũ, qua vſus eſt Alcmaon. Sophron. Pindari tamen, & Ibyci, & Simonidæ, & Bacchylidæ, omnino laudatur, quod non ſint dorienſes natura poetæ, ſed vtantur tantum Idiomate.

De Aeolica lingua.

B Literam ipſi ρ attribuit videlicet adfert cum ipſi ρ ſubiũgit κ vel τ, vel δ. habena, p habena. veſtis lacera, veſtis lacera. broſa pro roſa.

Aeolica genitiuos a' nominatiuis in αι diuidit, & per κ profert. vt nymphæ, nympharũ. ianuç, ianuarum. earum venientium portarum. & ſimilia.

Conciſiones æolenſium ſunt propriæ. fiunt autem in medio. vt impetum fecit, pro impetum fecit.

Additiones θα ſyllabæ in ſubiunctiuis verbis. ſecundarum perſonarũ in σ deſinentiũ æolenſium ſunt. dixeris, pro dixeris. veneris. pro veneris.

Additiones τῶ υ τῶ ι ſequente vocali æolenſium ſunt, vt fundentes, pro fundentes.

In αις monoſyllaba nomina diuidit, puer, cõuiuium pro puer, conuiuium.

α litera pro ου diphthongo vtitur, moſæ pro muſæ relinquentes, pro relinquentes.

υ pro ο litera vtitur. nam ſimile, ſimile dicit.

Τῷ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῆται. ἤλθην γὰρ λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν.

Τὰ ἀμετάβολα διπλασιάζει. καὶ τὸ σ μόνον. οἷον ἐγείρω, ἐγέρρω. ἐγείνατο, ἐγέννατο. πενθήσης, πενθήσσης. τόσον, τόσσον. τοσοῦτον, τοσσοῦτον.

Τὸ ὅπη καὶ ὅπως, κοινόν ἐστιν. ἡ γὰρ κοινὴ, τὰ ἀναφορικὰ διπλασιάζει. οἷον, ὁποῖος ὁπποῖος. ὅσος, ὅσσος.

Αἰεὶ τῆς αι διφθόγγου τὸ ι ἐκβάλλει. ὅταν αὐτῇ ἐπιφέρηται σύμφωνον. οἷον ἀλκαῖος, ἄλκαος.

Τῷ π ἀντὶ τοῦ μ χρῆται. τὰ γὰρ ὄμματα, ὄππατα λέγει.

Τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, τὸ ι ἐπὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου ἀνεκφώνητον ὂν παρὰ ταῖς ἄλλαις διαλέκτοις, ἐκφωνεῖται. οἷον, βοάϊς. βοάϊ.

Τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων ληγόντων ἑνικῶν, συστέλλει. χελιδὼν, χελιδόν. μακεδὼν, μακεδόν. ἀπόλλων, ἄπολλον.

Οἱ αἰολεῖς ἔθος ἔχουσιν. ἀντὶ μὲν α, τὸ ο τιθέναι. καὶ θράσεως, θρόσεως. στρατὸς, στροτός. ἄνω. ὤνω. ἀνέλιται, ὀνέληται. ἀνεχώρησεν. ὀνεχώρησεν. σταλεὶς στολείς. Ποτὲ δὲ τὸ ε ἢ η. κράτος, κρέτος. πρίαμον, πρίεμον. (αἰ ἀν γαλήνη, γελήνη. ἀὴρ, ἠήρ.

Ποτὲ δὲ προστιθέασι τῷ α τὸ υ. ναὸν, ναυόν. ἀὴρ, αὐήρ. ἀὼς

Ἀντὶ δὲ τοῦ δ, τὸ ζ. διαβάλλειν, ζαβάλλειν. διαυκτὸς, ζαυκτός.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ε, τὸ α καὶ τὸ υ. κρέας, κρῆς.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐπὶ τινῶν τοῦτο ποιοῦσι καὶ οὐκ ἐπὶ πάντων. ἀδύνατον γάρ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ζ, τιθέασι σ καὶ δ. ζαὶς, σδαίς. ζυγὸν, σδυγόν. μελίζειν, μελίσδειν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ η τὸ ε ἢ τὸ α, κοινῶς τοῖς δωριεῦσι. καὶ τὸ μὲν ἄρης, ἄρες. ἀρῆτον, ἀρέτον. τὸ δὲ η, ἐκάλην, ἐκάλαν. ἠὼς, ἀώς. πύλην, πύλαν. ἥρην, ἥραν. νόημα, νόαμα. ἀπάτην, ἀπάταν. ἀδικῆσαι, ἀδικέσαι.

Ἀντὶ δὲ τοῦ θ, τὸ φ. θλᾶται, φλᾶται.

Ἀντὶ δὲ τοῦ μ, τὸ π. μετεμοῦ, πετεμοῦ. ὄμματα, ὄππατα.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ξ, τιθέασι κ καὶ σ. ξένος, κσένος. ἱέραξ, ἱέρακς.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ο, τὸ υ. ὀμφαλὸς, ὑμφαλός. μόγις, μύγις. ὅμοιον, ὕμοιον.

ι pro ει diphthōgo vtitur. venisse. n. dicit, p venisse.
Immutabiles geminat, & σ solum, vt escito, escito genuit, genuit. fleueris, fleueris. tantum, tantum, tantum, tantum . . . .
Vbi, & vt commune est. communis enim relatiua duplicat, vt qualis, qualis. quantus, quantus.
Semper ex αι diphthongo ι abiicit, si eam sequatur vocalis, vt alcæus, alcæus.
π. pro μ vtitur. nam oculos, oculos dicit.
Secundæ coniugationis circunflexorum. ι in secunda & tertia persona, quod non pronuntiatur apud alias dialectos, pronunciatur. vt clamas, clamat.
Vocatiuos in ῶν desinentium singularium corripit hirūdo, hirundo. macedo, macedo. apollo, apollo.
Aeolenses consuetudinem hn̄t. pro α ο ponere. temeritis, tis. exercitus, exercitus. superius, supius. auferat, auferatur. secessit, secessit. missus, missus. aliquando autem ι vel ι potentia, potentia. priamum, priamum. tranquillitas, tranquillitas. aer, aer.
Aliqn̄ addūt τῷ α τὸ υ, tēplū, tēplū. aer, aer. aurora, ra.
Pro δ aūt ζ, criminari, criminari. per noctē, p noctē.
Pro ε, & α ι caro, caro.
Oportet aūt cognoscere, qđ in qbusdam hoc faciūt, & non in omnibus impossibile enim.
Pro ζ aūt ponūt σ, & δ. Iuppiter, iuppiter. Iugū, iugū. canere, canere.
Pro ι τὸ ε, vel τὸ α cōe ē his, atq; doriensib. & mars idem, mars, martiū, martiū. ι aūt hecubam, hecubam. portam, portā. iunonē, nē intellectū ctum. Aurora, ra. acceptionem. nem. iniuriam facere, iniuriam facere.
Pro δ. τ. contunditur, contunditur.
Pro μ. π. mecum, mecum. oculi, oculi.
Pro ξ ponūt κ, & σ. hospes, hospes. accipiter. accipiter.
Pro ο υ, vmbilicus, vmbilicus. vix. vix. simile. simile.

Ποτὲ δὲ καὶ τὸ ε. πρὸς σὲ, πρὲς σέ. ἦα ὄασα, ἄασα.

Ἀντὶ δὲ τοῦ π τὸ μ. πατεῖς, ματεῖς. πατοῦσα, ματοῦσα.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ππ, δύο σσ. ἐμπίπτειν, ἐμπίασεν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ σ, τὸ τ. σὺ, τύ. εἰς σὲ, εἰς τέ.

Ἀντὶ τοῦ τ, τὸ π. στολὴν, σπολήν. σταλεὶς, σπαλείς. τέτραπται, πέπραπται.

Ἀντὶ δὲ τοῦ υ, τὸ ι. ὑψηλὸν, ἰψηλόν. ὑψόθεν, ἰψόθεν. ὕπαξ, ἴπαξ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ χ, τὸ φ. αὐχένα, αὐφένα.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ψ τὸ π καὶ σ. πέλοψ, πέλοπς. ἄραψ, ἄραπς.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ω, τὸ ο. ὦρα, ὄρα. ὠτειλὴ, ὀτειλή.

Ὅσα δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου παρ' ἡμῖν λέγεται, αὐτοὶ διὰ μόνου τοῦ ε πολυπλασιαζόμενοι προφέρονται. ποιοῦσι δὲ ἐκ τοῦ μόνου δύο σύμφωνα. χεῖρες, χέρρες. ἱμείρων, ἱμέρρων. ὠτειλὰς, ὀτελλάς. εἵματα, ἔμματα. ἡμῖν, ἄμμι. ὑμεῖς, ὔμμες. κτεῖναι, κτένναι. ἤπειρον, ἄπερρον.

Καὶ ἔτι τὴν ει δίφθογγον πολλάκις εἰς τὴν οι ποιοῦσιν. ὄνειρον, ὄνοιρον. τὸν δὲ οἶνον, Ϝοῖνον.

Ἔθος δὲ ἐστὶν αὐτοῖς τῶν φωνηέντων προστιθέναι τὸ δίγαμμα. λέγουσι δὲ τὰ πλείονα διπλασιάζοντες. οἵτινες, ὅττινες. σελήνη, σελλάνα. πρόσωπα, προσώππατα. κατέπεσον, κάππεσον. ὁπόθεν, ὁππόθεν. καταδὲ, καδδέ. ὅτι, ὅττι.

Τὰ δὲ ἀρχόμενα παρ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ρ, αὐτοὶ προστιθέασι τὸ β, ἵνα ψιλὸν γένηται. ῥόδα, βρόδα. ῥαδάμανθυς, βραδάμανθυς. ῥυτῆρες, βρυτῆρες.

Ἰδίως δὲ οὗτοι ὅσα παρ' ἡμῖν δασύνεται, ὅσιος ἢ ὀξυτονεῖται, ψιλῶς λέγουσι καὶ βαρυτόνως. οὗτος. ὅρω. ὅρμος.

Τηροῦσι δὲ καὶ τὴν ψιλότητα ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. καθήκει, κατήκει. ἀφῆκεν, ἀπῆκεν. ἀφείλκυσεν, ἀπείλκυσεν.

Βαρυτονοῦσι δὲ, οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα ὅταν ὀνομάτων τάξιν ἐπέχῃ. ὁσὸς, ὅσος. ποσὸν, πόσον. ἰσῆς, ἴσης. τῆς σῆς. τίασης.

Ὅταν δὲ ἀντωνυμιῶν ἐκφέρωσι, περισπῶσιν. ἐγῶν.

Περισπῶσι δὲ ὡς ἐπίπαν τὰ μονοσύλλαβα. ἢ εἰς ωξ λήγοντα

Interdum & ε ad te, ad te. vel α. quot, quot.
Pro ππ, μ. calcas, calcas. calcans, calcans.
Pro ττ. duo σσ. incidere, incidere.
Pro σ τ, tu, tu. in te, in te.
Pro τ, π, stolam, stolam. missus; missus. nutritus est, nutritus est.
Pro υ aũt ι, altum, altũ. desuper, desuper. vere, vere.
Pro χ. φ, ceruicem, ceruicem.
Pro ψ, π σ. pelops, pelops. araps, araps.
Pro ω autem ο hora hora. vulnus, vulnus.
Quęcũq; aũt p α diphthõgũ apud nos dicunt, ipsi p solũ ε geminantes cõsonãtem proferunt. faciunt autẽ ex sola duas consonantes. manus, manus. desyderans, desyderãs. vulnera, vulnera. vestes, vestes. nobis, nobis. vos, vos. occidere, occidere. epeirum, epeirum.
Et etiã ει diphthongũ, sæpe in οι mutant. somniũ, somnium. vinum, vinum.
Cõsuetudo aũt est ipsis. vocalib. præponere digãma. habent autem plura geminantes, qui, qui. luna, luna. personæ, personæ. decidit, decidit. vnde, vnde. ẟm aũt, ẟm autem. quoniam, quoniam.
Incipientibus apud nos ab ρ ipsi præponunt β. vt tenue fiat. rosæ, brosæ. Rhadamanthus, Bradamanthus. habenæ, habenæ.
Peculiariter autem hi quęcunq; apud nos aspirãtur, aut acuuntur tenuiter dicunt, & grauisone. sanctus. hic. video. monile.
Seruant autem & tenuitatem in cõtractionib. decet. decet. dimisit, dimisit. abstraxit, abstraxit.
Grauitono dicũt nõ solum nomina, sed & articulos, cũ nominum ordinem habent. tuus, tuus tuum, tuum. tua, tua. tuæ, tuæ.
Cũ aũt pronomina proferunt, circunflectunt, ego.
Circũflectũt ĩ vniuersũ monosyllaba, vel in ωξ desi-

τα. ῥῶξ. πτῶξ. δρῶψ. ἢ εἰς χροῦς. ῥοῦς θροῦς. βοῦς. νοῦς. χὴν. ζὰς.

Τὰ δὲ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ' ἡμῖν λεγόμενα, αὐτοὶ βαρυτονοῦσι. σόφος. κάλος. λεῦκος. ὄξυς. κόπις. θύρις. ἄκις. ἄσπις. βρῶμος. τράχυς. θῦμος. σκλῆρος. χῶλος.

Ἔθος δὲ ἔχουσι καὶ τὰ προσηγορικὰ βαρύνειν. εἰρήνα. ὥρα. ἡμέρα. καὶ τὰ κύρια. ἀφροδίτα. ἥρα. ἑλένα.

Ὅσα δὲ ἡμεῖς εἰς ις θηλυκὰ διὰ τοῦ δ κλίνομεν. ἀρτέμιδος. θέτιδος. μήνιδος, αὐτοὶ χωρὶς τοῦ δ λέγουσιν. ἀρτέμιος, θέτιος. μήνιος.

Τῶν δὲ εἰς ης ὀνομάτων, ὧν ἡ κλητικὴ εἰς ες, δίχα τοῦ σ λέγουσι, Σώκρατε. Ἀριστόφανε. Δημόσθενε.

Καὶ τῶν γενικῶν δὲ πτώσεων, τὸ σ ἀφαιροῦσι. Σωκράτου. Διομήδου. Σοφοκλέου.

Ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς παθητικοῖς τοῖς θεοῖς, ἀντὶ τοὺς θεούς. τοῖς ἀνθρώποις, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἄνους. τοῦτο δὲ ποιοῦσι, διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς τῷ ι ἀντὶ τοῦ υ.

Τὴν δὲ αἰτιατικὴν διὰ τοῦ ως τὼς ἵππως, ἀντὶ τοὺς ἵππους. ἔ,π καὶ δωριέων.

Τὴν δὲ δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, σὺν τῷ ι ποιοῦσι. τοῖσι θεοῖσι. σοφοῖσιν. ὁμοίως τοῖς δωριεῦσι.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ῥήματα ποιοῦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ων ληγόντων μετοχῶν τὰ καταλήγοντα εἰς ειν, αὐτοὶ εἰς εις μεταβάλλουσι. νοῶν, νοεῖν, νόεις. φρονῶν. φρονεῖν, φρόνεις. καλῶν, καλεῖν, κάλεις.

Ὅταν δὲ ἀπαρέμφατα παρ' ἡμῖν λήγει εἰς αν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι. γελᾶν, γέλαις. πεινᾶν, πείναις.

Τὰ δὲ εἰς οῦν καταλήγοντα ἀπαρέμφατα, αὐτοὶ διὰ τῆς οις ἐκφέρονται. ὀρθοῦν, ὄρθοις. γυψοῦν γύψοις χρυσοῦν, χρύσοις. ταῦτα δὲ πάντα, βαρυτόνως προφέρονται.

Τάσσουσι δὲ καὶ τὸ η, ἀντὶ τῆς ει ἐπὶ τῶν ἀπαρεμφάτων φιλεῖν. φίλην. καλεῖν, κάλην. φρονεῖν, φρόνην.

Τὰ δὲ εἰς ω καταλήγοντα παρ' ἡμῖν ῥήματα, ἀντὶ ὁριστικῶν

nentia, acinus lepus. virgultũ. vel in ους cutis. fluxus. tumor. bos. mẽs. anser. Iuppiter.

Bisyllaba aũt acuto tono apud nos desinentia, ipsi graui tono proferunt. sapiens. pulcher. albus. acutus. mucro. fenestella. cuspis. scutum. strepitus. asper. imus. durus. claudus.

Assolent & appellatiua graui tono pferre. pax. hora. dies. & propria, Venus. Iuno. Helena.

Quęcũq; nos in ις fœminina per δ declinam⁹. dianę thetidis. Iræ ipsi absq; δ dicunt, Dianæ. thetidis, Iræ.

In ης noia, quorum vocatiuus, in ες fine ο dicunt ὦ Socrates. Aristophanes. Demosthenes.

Et à genitiuis casibus σ auferunt. socratis. diomedis. Sophoclis.

Pro accusatiuo datiuum. assumunt in tersonis deis, pro deos. hominibus pro homines. hoc autem faciunt, quia vtuntur ι pro υ.

Accusatiuum per ῶς, equos, pro equos. id quod doriensium est.

Datiuum pluralem cum ι faciunt deis sapientibus, quemadmodum dorienses.

Infinita verba ab in ων desinentibus participiis finientia in ειν, ipsi in ης transferunt intelligens intelligere, intelligere. sapiens, sapere, sapere. vocans, vocare, vocare.

Quando infinita apud nos desinunt in ᾶν. ipsi in ους transmutant. ridere, ridere. esurire, esurire.

In οιν terminantia infinita ipsi per οις proferunt. corrigere, corrigere. gypsare, sare. inaurare, re. hæc autem omnia graui tono pronuntiant.

Ordinant & η pro α in infinitis amare, amare. vocare, vocare. sapere, sapere.

In ω desinentia apud nos verba, pro indicatiuis

ἀπτικὰ ποιοῦσιν. οἷον νοῶ, νόημι. φιλῶ, φίλημι.

Ὅσαι δὲ μετοχαὶ ὀξύτονοι εἰς ῶ καταλήγουσι, διὰ τὸ ν παρ' ἐκείνοις λέγονται. εἰρηκὼς, εἰρήκων. νενοηκὸς, νενοήκων.

Φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτων κλίσεις ἀναλόγως τῇ προθέσει. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ χρυσίον, χρύσιον. τὸ δὲ ταύρῳ, ταύρει. ὁ δὲ πούς, πέζα. ὁ παῖς, πάϊς. τὸν ἔρωτα. ἔρων. τὸν γέλωτα, γέλων. ὁ σπαρμὸς, σπέρμος. τὸ ἐπαινῶ, αἴνημι. τὸ χείρονα, χέῤῥονα. τὸ δάπεδον, ζάπεδον. τὸ ἔῤῥωται, ἐσόρωται. τὸ ἀνήρ, δρέκων, ὁ θήρ, φεράκων.

Τὰ ἱμάτια, ἔμματα. ἡ μία, ἴα. ἡ ψῆφος, ψάφαξ. ἡ ἰσχὺς καὶ ἀσθενὴς, ἄκυρα. τὸ ἐγὼ, ἐγών. τὸ σὺ, τύ. τὸ ἡμῖν, ἄμμιν. τὸ ἡμεῖς, ἄμμες. τὸ ἔνθαδε, τίδε. τὸ ἄλλοσε, ἑτέροσε. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀλκαῖος καὶ Σαπφώ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΟΜΗΡΩ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

ΔΩΡΙΣ.

Ἐξεῖ ποικίλῃ τεχρημένος ὅμηρος, τοὺς ἀπὸ πάσης διαλέκτου τῶν ἑλληνίδων χαρακτῆρας ἐγκατέμιξεν. λέξεσι δηλός ἐστιν ἀπελθὼν πᾶσαν μὲν ἑλλάδα καὶ πᾶν ἔθνος. καὶ δωριέων μὲν τῇ συνήθει τῆς βραχυλογίας λείψει κέχρηται. τὸ δῶμα λέγων δῶ. αὐτάρ τε οἱ δῶ ἄφνειὸν τέλεται. καὶ τὸ ὅτε, ὅ. ὅμοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας καὶ τὸ ὀπίσω ἄψ. μεταβάλλων τὸ μὲν ο, εἰς α. τὸ δὲ π. καὶ σ, εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς φημὶ τὸ ψ, καὶ τὸ ἄλλοτε, ἄλλο. ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἐπίνυσσεν ἐφετμή. καὶ τὰ τοιαῦτα.

λ

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα συντέμνων λέγει τοὺς ὁμότριχας καὶ ὁμοιετεῖς, ὁ τρίχας οἰετέας. καὶ τὸν ὁμοπάτριον ὄπατρον. καὶ τὸ τρέμαν. τρῆν. καὶ τὸ τιμῶ, τίω. τῶν αὐτῶν δέ ἐστι καὶ τὸ ὑπερβιβάζειν τὰ στοιχεῖα. ὡς ἐν τῷ κάρτιστοι, ἀντὶ τοῦ κράτιστοι.

Αἰολίς.

Αἰολέων δὲ χρῆται ἐν τοῖς συνθέτοις τῇ συγκοπῇ. καθ'

optatiua faciunt. vt intelligo, intelligo. amo, amo.

Quæcũq; aũt participia acutitona in ω finiũt p v apđ illes dicuntur. fatus, fatus qui intellexit, qui intellexit.

Seruant aũt eorũ etiã flexiones noĩatiuo iuxta analogiam rñdentes. dicitur autem apud eos aurum, aurum. Tauro, tauro. pes, pes. puer, puer. amorem, amorem. risum, risum. sternutatio, sternutatio. laudo, laudo. peiorem, peiorem. pauimentum. pauimentum. stratum est, stratum est. vir, vir. fera, fera.

Vestes, vestes. vna, vna suffragium, giũ. gracilis, & debilis acyra. ego, ego. tu, tu. nobis, nobis. nos, nos. hic, hic. alio`, alio´. vtitur. autem ea Alcæus, ac Sappho.

Plutarchi de Dialectis, quæ apud Homerum. Dorica lingua,

Dictione varia vsus Homerus, cuiuslibet linguæ græcorum insignia immiscuit, ex quibus manifestus est peragrasse vniuersam græciã, & oẽm nationẽ, & Dorienſium quidem consueto breuitatis defectum vsus est. domum dicens, do. Statim aũt ei domus diues est. & qm̃, qm̃. Quoniã mihi aqla occidit anseres. & retro, retrosmutans o quidẽ in α, ϖ aũt, & σ in cognatũ ipsis videlicet ψ. & alias, alias. iam enim & me alias eius increpauit monitus. & huiusmodi.

Similiter aũt & media concidens ait. similes capillis, & æquales, similes cap. & æq. & eodẽ pr̃e natũ. eo p. n. & tremere tremere. & colo, colo. eorundem est & trãsponere elemẽta. vt in hoc fortissimi, pro fortissimi.

Aeolica.

Aeolensium aũt vtiĩ in cõpositis cõcisione, vnà dor-

δρασθέτην λέγων, ἀντὶ τοῦ κατέδραθον. καὶ ὑβάλλειν ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλειν. καὶ ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου τὰ τρίτα πρόσωπα λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὸ ε, διὰ τοῦ η, παρὰ τοῖς αἰολεῦσιν ἐκφέρεται ὡς ἐφίλκην, οὕτω καὶ ὅμηρος ἐποίησε. δίδη μόσχοι, λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἔδει. ὅ ἐστιν ἐδέσμει. καὶ τοὺς μὲν, ὅρ' οὔτ' ἀνέμων διαχὴ μένος ὑγρὸν ἀέντων.

Καὶ τὸ ἐναλλάσσειν ἐνίοτε τὸ σ εἰς τὸ δ, ὡς ἐν τῷ λέγειν ὀδμὲν, καὶ ἴδμεν.

Καὶ τὸ πλεονάζειν ἔντισιν ὡς τὸ ἄκηλος, ἀντὶ τοῦ ἕκηλος. καὶ αὐτὰρ ἀντὶ ἀτάρ. καὶ τὸ κεκλήγοντες, ἀντὶ τοῦ κεκληγότες.

Καὶ τὸ προστιθέναι τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τῶν ῥημάτων τὸ θα, ὡς τὸ φής. φῆσθα. καὶ εἴπῃς εἴπῃσθα.

Τὸν δὲ διπλασιασμὸν τῶν συμφώνων οἱ μὲν δωριεῦσιν, οἱ δὲ αἰολεῦσι προσνέμουσιν, οἷον ἔλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ ὁππότερος τάδε ἔργα.

Ιάς.

Ἰώνων δὲ ἴδιον ἔχει, τὸ ἀφαιρέσει χρῆσθαι ἐν τοῖς παρῳχηκόσι χρόνοις τῶν ῥημάτων, ὡς τὸ βῆ καὶ τὸ δῶκεν. ἔθος γὰρ ἔχουσιν ἐπὶ τῶν παρῳχημένων χρόνων, ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἄρχεσθαι, ἀφ' ὧν ἐστι καὶ ὁ ἐνεστώς.

Καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ε, ἐν τῷ ἱερεὺς, ἱρεύς.

Καὶ τὸ προστιθέναι τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ὑποτακτικῶν τὸ σι. οἷον τὸ ἔλθῃσι. καὶ τὸ λάβῃσι. καὶ λέγῃσι. καὶ ταῖς δοτικαῖς θήρῃσι, καὶ ὕλῃσι.

Καὶ τὸ λέγειν οὔνομα καὶ νοῦσον. τοὔμπροσθεν.

Καὶ κεινὸν καὶ μεῖλαν. ἀντὶ τοῦ κενὸν καὶ μέλαν.

Καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸ α, ἐπειδὰν ἐκτείνηται εἰς τὸ η. ὡς τὸ, ἥρη τ' ἀργείη καὶ ἀθηναίη ἀγελείη.

Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λελασμένος ἀντὶ τοῦ λελησμένος.

Καὶ τὸ διαιρεῖν τὰ περισπώμενα ῥήματα φρονέων. ἐποιέων. καὶ τὰς γενικὰς τὰς εἰς ους λεγούσας ὡς τὸ διομήδεος.

Καὶ τῶν θηλυκῶν τὰς γενικὰς τὰς εἰς ων λεγούσας. ὡς τὸ πυλάων

mierunt inquiens, pro addormierunt. & interpellare, pro interpellare. & in præterito imperfecto tempore tertiæ personæ desinentes apud alios in α diphthōgū, per η apud æolēses efferunt, vt in amabat. itelligebat. sic & Homer⁹ fecit. ligabat teneris viminib. pro ligabat, hoc est ligabat. & hos quidem neq; ventorum perflat vis humettum spirantium.

Et immutare σ in δ vt si dixeris odorem, & scimus.

Et abundare in quibusdam, vt quietus, pro quietus, & sed pro sed. & qui clamantes, pro clamantes.

Et addere secundæ personæ verborum tha, vt dixisti, dixisti. dixeris, dixeris.

Geminationem aūt cōsonantium alii doriēsibus, alii æolensib. attribuunt. vt accepit purpurea mors & vter hæc opera.

Ionica.

Ionum autem ꝓprium hēt ablatione vti in prçteritis ꝑibus verborū. vt iuit, & dedit. consuetudinem autem habent & in præteritis temporib. ab iisdem elementis incipere à quibus est & præsens.

Et auferre ι in sacerdos, sacerdos.

Et addere tertiis personis subiunctiuorum ει. quale est. veniat. accipiat. dicat. & datiuis venationibus, & materiis.

Et dicere nomen, & morbum, ante.

Et vacuum, & nigrum, pro vacuum, & nigrum.

Et mutare α, si producatur, in η, vt Iunóq; argiua, & Minerua prædatrix.

Interdum & ex contrario η in α, vt oblitus, pro oblitus.

Et diuidere circunflexa verba, sapio. intelligo. & genitiuos in οῦς desinentes, vt Diomedis.

Et circunflexos genitiuos pluraleis, vt por:: rum,

νυμφῶν πυλέων. νυμφέων.

Καὶ τῶν οὐδετέρων τὰς πληθυντικὰς ἀθείας τὰς εἰς τὸ ι ληγούσας ὡς τὰ ςήτη ςήθεα. βελὶ, βέλεα.

Καὶ τὰς γενικὰς αὐτῶν, ὁμοίως. ἰδίως δὲ λέγουσι καὶ τὸ τετράφαται καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ατθίς.

Μάλισα δὲ τῇ ἀτθίδι διαλέκτῳ καταχρῆται. καὶ γὰρ ἐπίμικτοι ἦν καὶ ἐπιλέγεται παρ' αὐτοῖς ἀττικοῖς λεὼς ὁ λαός. κατὰ τὴν τῶν συνήθειαν ἐσὶ παρ' αὐτῷ, ὁ πηνέλεως καὶ τὸ χρέως. ἔσι δὲ αὐτοῖς συνήθες καὶ τὸ συναλοίφειν ἀντὶ καὶ ἀντὶ δύο ποιεῖν μίαν συλλαβήν. τὸ ἔπος, τοὖπος. καὶ τὸ ἱμάτιον θοἰμάτιον, οἷς ἐσιν ὅμοιον. τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, καὶ πεδία λωτᾶντα. ἀντὶ τοῦ λωτάοντα. καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ι τῶν τοιούτων ἀκτικῶν δοκοίης, δοκῆς. τιμώης, τιμῷς ἔσιν ἀττικὸν, ᾧ ἀκολούθως εἴρηται. ἄλλοις δὲ διακρίνηται τάχισα.

Ομοίως δὲ καὶ τοῦτο ἀττικὸν, τὶ πλέονες κακίους. παῦροι δέ τι παιδὲς ἀρείους. ὃ λέγομεν κακίονες, καὶ ἀρείονες.

Καὶ τὸ, τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιούτων μὴ διαιρεῖν. τοὺς βοῦς. τοὺς ἰχθῦς. βοῦς περιταμνομένους. καὶ ἰχθῦς ὀρνιθάς τε.

Κακεῖνο δὲ εἴρηται ἀττικῶς. οὐδέ τίμιν θένει ῥύγνυσι ῥήγνυσι ὡς ζώγνυσι. καὶ ὄμνυσι.

Καὶ τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα τῶν τοιούτων, ἀττικόν. λούεται λοῦται οἴομαι, οἶμαι. οὕτως οὖν καὶ τὸ λῦτο ἀντὶ τοῦ ἐλύετο.

Τῶν αὐτῶν ἐσὶ καὶ τὸ ἑώρων καὶ ἑωνησάμην ἐκ περισσοῦ προσθέντων τὸ ε. Οθεν ἐσὶ καὶ τὸ ἐωνοχόει. καὶ τὸ συναιρεῖν τὸ ι. ἐπὶ τῶν τοιούτων. ἤιονες. ἠιόνες, νηρῆδες, οὕτω καὶ τὸ ἰσχὺ δὲ μάλις ἠθέλετον.

Καὶ ἐπὶ τῆς εἰς ι καθαρὸν ληγούσης δοτικῆς παρατέλλατ τοῦ ι τοῦ α. κέρα, κέρα. γήραϊ, γήρα. σέλαϊ, σέλα.

Ετι καὶ τοῦτο ἀττικὸν τὸ λέγειν. ἔσων ἀντὶ τοῦ ἔσωσαν. καὶ ἐπέθων, ἀντὶ τοῦ ἐπέθωσαν.

Εσι δὲ καὶ ἡ τῶν δυικῶν χρῆσις τῆς συναλοιφῆς καὶ τῆς διαιρέσεως. καὶ ὅμηρος χρῆται συνεχῶς.

nympharum.portarum,nympharū.
Et neutrorum pluraleis rectos in *
desinentes,vt pectora,pectora.sagittæ,sagittæ.
Et genitiuos ipsorum similiter. proprie autem dicūt
& nutriti sunt, & similia.

Attica.

Maxime aūt attica dialecto vsus est. & enim immista
st, ac vbi dicit apud ipsos atticos populus, populus.
Secundū hanc cōsuetudinem est apud ipsum peneleus,
& debitū.est aūt ipsis consuetudo contrahere interdū,
& pro duab.facere vnā syllabam. carmen, carmen . &
indumentū.indumētū,qb.ē simile Troes aūt pcesserūt
ensi, & campi lotis consiti, pro lotis cōnsiti. &
inferre * ab huiusmodi optatiuis putares , putares .
honorares,honorares,est atticum,cui similiter dictū est,
autem dirimamini celerrime.
Itidem & hoc atticum,plures peiores,pauci pre sunt
meliores,quod dicimus peiores,& meliores.
Et hoc accusatiuos huiuscemodi nō diuidere boues,
es boues circuncidentem,& pisces, aues'q;.
Et illud dicit attice.neq; ipm robore rūpunt fluētes,
iungunt,& iurant .
Et hoc extrahere breues ex huiusmodi, lauat, lauat.
puto,puto.sic igitur etiam soluebatur , pro soluebatur.
Eorundem est etiā videbā,& enī ex superfluo addē
m *. vnde est, & vinum fundebat, & contrahe/
, in huiusmodi . littora , nereides . sic vos
autem ambo valde volebatis .
Et in , purum desinente datiuo penultimante
cornu,cornu.senectuti,senectuti.splendori,splendori.
Item & hoc atticum , dicere sint, pro sint, sequatur
pro sequantur.
Est & optatiuorū vsus p pteritis indicatiuorū eiusdē
consuetudinis,qua & Homerus vtitur frequēter.& hoc

τοῖς θηλυκοῖς ἄρθρα ἀρσενικὰ ἢ μετοχὰς ἢ ἐπίθετα συντάσσειν· ὡς τὸ, τὼ χεῖρε. τὼ γυναῖκε. καὶ παρὰ πλάτωνι δὲ ἄγονται καὶ φέρονται καὶ ἡ σοφὸς γυνὴ καὶ ἡ δίκαιος. οὕτως οὖν καὶ ὅμηρος ἐπὶ ἥρας καὶ ἀθηνᾶς ἔφη, οὐκ ἂν ὑφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ. καὶ ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν, καὶ κλυτὸς ἱπποδάμεια.

Καὶ περὶ τὴν σύνταξιν πολλὰ ἰδιώματα ἐχουσῶν τῶν διαλέκτων ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητής. ἀλλ' ἄγ' ὀΐσασον μενελάου κυδαλίμοιο. αἰτιατικὴν δείκνυσι σύνθεσιν. ὅταν δὲ εἴπῃ δέξατό οἱ. καὶ θέμιν δὲ καλλιπάρῃον δέκτο δέπας, ἐν τούτοις γνωρίζει ὅπως τὰς ἁπάντων φωνὰς ἀθροίζων ποικίλον ἀπεργάζεται τὸν λόγον. καὶ χρῆται ποτὲ μὲν ταῖς ξέναις. ὥσπερ εἰσὶν αἱ προειρημέναι. ποτὲ δὲ, ταῖς ἀρχαίαις ὡς ὅταν λέγῃ ἀὸρ, καὶ σάκος. ποτὲ δὲ ταῖς κοιναῖς καὶ συνήθεσιν, ὡς ὅταν λέγῃ ξίφος καὶ ἀσπίδα.

Κοινή.

Καὶ θαυμάσειέ τις ὅτι καὶ κοιναὶ λέξεις παρ' αὐτῷ σώζουσι τὸ σεμνὸν τοῦ λόγου. τοιοῦτον γὰρ τὸ ἵπποι ὗστε ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΠΑΡΕΚΒΛΗΘΕΙΣΩΝ.

Δοῦσοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω νέων μοι πάντων φιλολογώτατε. περὶ ὧν ὅτε φιλόπονος ἰωάννης ἐπόνησε. καὶ τρύφων ὁ γραμματικός. καὶ ἄλλοι πολλοὶ οἷς ἱκανὴ περὶ τὰ βιβλία διατριβὴ καὶ ἄσκησις γέγονεν, οὔπω δέ τις μέχρι καὶ τήμερον τὸ πᾶν ἑκάστου τῶν διαλέκτων ἐγνώρισε. καὶ μὴ νομίσῃς ἡμᾶς ἰκανοὺς τοῦ λέγειν ταῦτα οἴεσθαί τι μέγα περὶ αὐτῶν. οὐ γὰρ γλαῦκα κατὰ λυσίαν τὸν ἑταῖρον νοῦν οὔτε πολὺν, οὔτε μικρὸν ἔχει. ὁ δὲ νοῦς ᾧ μὲν πολὺ, πολύς. ᾧ δὲ μικρὸν, μικρός. οἱ ἄλλοι

fœmininis articulos masculinos, vel pticipia, vel adiectiua construere. hi duo manus. hi duo fœminæ, & apud Pla. degentes, & ferentes, & doctus mulier, & iustus. sic igitur & Homerus de Iunone, & Pallade ait, non in nostris carris, percussi fulmine. & certe Pallas tacitus erat, & inclytus Hippodameia.

Et in constructione multa idiomata habentibus dialectis, cum dicit poeta. Sed age sagittato Menelai gloriosi atticã oñdit consuetudinem. cum autem dicit accepit ei sceptrum & themidi pulchrigenæ suscepit poculum, in his dorizat. vt igitur oium græcorũ voces aggregans variam efficit orationem. & vtitur aliquãdo hesternis, vt sunt prędictæ. aliquando priscis, cum dicit ensis, & clypeus. aliqñ communibus, & cõsuetis, vt cum dicit. gladium, & scutum.

Communis.

Et admirabit̃ qspiã quod & cões dictões apud ipsum seruant decorum orationis. tale enim equas'q; flauas centum, & quinquaginta.

De Dialectis, quæ ab Corintho decerptæ.

En tibi & dialectus in manus trado iuuenũ mihi oium amãtissime studii. in quib. & Philoponus Ioãnes laborauit, & Thryphon grammaticus, & alii multi, quib. multum in libris studium, & exercitatio fuit. nondum aũt qspiã in hunc vsq; dié totum negociũ vniuscuiusq; idiomatis notum fecit. nec putes nos dicendis his existimare aliquid magni de nobis loqui. lingua enim em Lysiam oratorem intellectus neq; multũ, neq; parũ hẽt. intellectus aũt. cui multũ, multus. cui parũ, paruus.

περιαυτολογοῦντες τῶν ἀνδρῶν περὶ τοῦτο τὸ μέρος κατηγορήσομεν. ἀλλὰ φίλαν ὄνταν προτιμῶντες αὐτῶν τὴν ἀλήθειαν, ὥσπου καὶ πλάτων ὁ φιλοσοφώτατος ἔφησε. αὐτοὶ τοίνυν ἀττικῆς μὲν φράσεως κανόνα τὸν κωμικὸν ἀριστοφάνην προθέμενοι καὶ Θουκυδίδην τὸν συγγραφέα καὶ ῥήτορα. ἰάδος δὲ τὸν Ἱπποκράτην τὸν ἴωνα καὶ ἁλικαρνασέα Ἡρόδοτον. δωρίδος δὲ τὸν ταραντῖνον Ἀρχύταν. καὶ Θεόκριτον τὸν τὰ βουκολικὰ συγγραψάμενον. καὶ τῆς αἰολίδος Ἀλκαῖον. ἴσως ἂν περὶ τῶν διαλέκτων ἱκανῶς διαλάβοιμεν. εἰ δέ τι καὶ ἡμῖν κατὰ λήθην παραλειφθήσεται οὐ τῆς ἴσης τοῦτο κατηγορίας ἄξιον παρὰ τοῖς ἀγνώμοσι. τοῖς γὰρ τὰ πλείω παρείθησαν. ἡμῖν δὲ ὀλίγα τύχον οὐκ εἰρήσεται.

Περὶ διαλέκτων.

Διάλεκτός ἐστιν ἰδίωμα γλώσσης. ἢ διάλεκτός ἐστι λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τύπου ἐμφαίνουσα.

Ἰὰς ἐκλήθη ἀπὸ ἴωνος υἱοῦ τοῦ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρὸς, ἣ ἔγραψεν ὅμηρος.

Ἀτθὶς δὲ ἀπὸ ἀτθίδος τῆς Κραναοῦ θυγατρός. ἣ ἔγραψεν Ἀριστοφάνης.

Δωρὶς ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος, ἣ ἔγραψεν Θεόκριτος.

Αἰολὶς ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος, ἣ ἔγραψεν Ἀλκαῖος.

Κοινὴ δὲ, ἣ πάντες χρώμεθα. ἀλλὰ καὶ πίνδαρος ταύτῃ ἐχρήσατο.

Περὶ ἀτθίδος.

Λῆρον ληρεῖς. ἀττικὴ ἡ φράσις καὶ τὸ σχῆμα. ὡς τὸ μανίαν μαίνῃ. ἔστι γὰρ τῆς ἀττικῆς ἰδίωμα φράσεως τὸ εἰπόντα πρᾶγμα ἐπαγαγεῖν ῥῆμα τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος παραγόμενον ὡς τὸ ὕβριν ὑβρίζεις, καὶ φυγὴν φεύγεις.

Χρῶνται τοῖς προστακτικοῖς οἱ ἀττικοὶ ἀντὶ ὑποτακτικῶν ἀπαρεμφατικῶν, καὶ αὖ τοῖς προστακτικοῖς ἀντὶ ὁριστικῶν. κἀκείνου μὲν τὸ ἀριστοφάνους ἐν θεσμοφοριαζούσαις παράδειγμα μὴ ψαῦσον ὢ ζᾶ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. τοῦ δατέρου δὲ μένανδρος. οἶσθ' ὅτι ποίησον. ἀντὶ τοῦ ποιήσεις. ἀλλὰ καὶ εὐριπίδης ἐν τῷ πολυΐδου δράματι. οἶσθ' ὃ δρᾶσον. ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξήνεγκε.

non igitur nostra laudantes, eos viros in hac parte accusabimus, sed amici cum sint, pluris facientes, q̃ ipsos veritatẽ, quẽadmodũ & Plato philosoph. summus ait. ipsi igitur atticæ elocutionis regulam comicum Aristophanẽ preponentes, & Thucydidem scriptorẽ, & oratorem. ionicæ, autem Hippocratem ionem, & alicarnasseum Herodotum. Doricæ Tarantinum Architã, & Theocritum, qui bucolica conscripsit. & æolicæ Alcæum, forsan de dialectis abunde tractauerimus. Siquid vero & nobis per obliuionem omissum fuerit, non simili id crimine dignum apud benignos. ab illis. n. plura omissa sunt. nobis autem pauca forte non dicentur.

De Dialectis.

Dialectus est Idioma linguæ, vel Dialectus ẽ dictio proprium characterem formulæ ostendens.

Ionica appellata est ab Ione filio Apollinis, & Creusę Erechthei filiæ, qua scripsit Homerus.

Attica ab Atthide Cranai filia, qua scripsit Aristoph.

Dorica a` doro Hellenis, qua scripsit Theocritus.

Aeolica ab Aeolo Hellenis, qua scripsit Alcæus.

Cõis, qua oẽs vtimur, sed & Pindarus hac vsus est.

De Attica lingua.

Nugas nugaris, attica locutio, & figura, vt isaniã, isanis. est enim atticæ Idioma locutionis, cum dixeris rem, inferre verbum, quod à re deducatur, vt cõtumeliam contumeliaris. & fugam fugis.

Vtuntur imperatiuis attici pro subiunctiuis abnegatiuis, & rursus ipsis imperatiuis, pro indicatiuis. & illius quidem illud Aristoph. in legiferæ cereris sacra gestãtib. mẽonis exẽplũ ne frustrã o Iuppr̃ subeũte spe, p ne frusteris h' aũt menãder. scio id, qd' fac, p facies. sed & Euripides in Polydori tragœdia. nostin igitur, quod fac? pro facies infer.

Τροπαῖον παρὰ θουκυδίδῃ προπερισπωμένως παρείληπται. καὶ παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐν θεσμοφοριαζούσαις. ὦ γυναῖκες οὐκ ἀρήξετ᾽ οὐ πολλὴν βοὴν στήσετε καὶ τροπαῖον. καὶ οἶμαι κατ᾽ ἀναλογίαν τοῦτο μᾶλλον παρὰ σφίσιν οὕτω προφέρεσθαι. ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτη τὸ τριταῖον. καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρὰ, τὸ οὐραῖον. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τροπὴ, τροπαῖον.

Καὶ τὸ ὅμοιος προπερισπωμένως ἐκφέρουσιν ὡς καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ. ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὁμοῖον. καὶ ἔστιν ἀνάλογον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ οιος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μὴ ὄντα προσηγορικὰ ἅπαντα προπερισπᾶται. γελοῖος. ἀλλοῖος. ἑταιροῖος. παντοῖος. οὕτω καὶ τὸ ὁμοῖος. τὸ μέντοι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἴρηται διὰ τὸ γλοιός. φλοιός. προστέθειται τὸ δὲ δὲ μὴ προσηγορικὰ, διὰ τὸ κολοιὸς ὄνομα ὀρνέου. τὸ δὲ ὅμοιος προπαροξύνεται κατὰ κοινὴν συνήθειαν.

Τρέπει ἡ ἀτθὶς τὸ σ ποῆ μὲν εἰς τ. ποῆ δὲ εἰς ξ. τὴν γὰρ θάλασσαν θάλατταν λέγει. καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον. καὶ τὴν συμφορὰν ξυμφοράν. τρέπει δὲ τὸ σ εἰς ξ, ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς σὺν προθέσεως ἀρχομένων καὶ συντεθειμένων λέξεων μόνον. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ σὺν καθ᾽ ἑαυτὴν εἰς ξ τρέπεται. ὡς τὸ ἀρτέμιδι ξὺν ταῦτ᾽ ἄρα ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. λείπουσι γὰρ αἱ προθέσεις παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ὡς καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ. ὡς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο ἀντὶ τοῦ κατὰ πῦρ ἐμάχοντο, ἤγουν ὡς πῦρ ἐπενέμοντο ἅπαντα, καὶ παρ᾽ ἀριστοφάνει γνώμην ἐμήν. ἀντὶ τοῦ κατὰ γνώμην ἐμήν. καὶ θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς συγγραφῆς. καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων διὰ τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ μὴ κακουργεῖν. ἁπλῶς δὲ αἱ ἐλλείψεις τῶν ἀττικῶν εἰσὶν οἷον καθ᾽ ἑκάστην. λείπει τὴν ἡμέραν. καὶ ἐν βραχεῖ. λείπει γὰρ καιρῷ ἢ λόγῳ. καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ δὲ τοιοῦτόν ἐστιν, καὶ δ᾽ ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε. λείπει γὰρ τὸ βουλῆ. ἃ βούλει γὰρ φησι, πείρησαι. καὶ κόπτων ἀμφοτέρῃσι. λείπει ταῖς χερσί. καὶ παρ᾽ Ἀριστοφάνει. πόθεν ἐρωτοῖμ προσέβαλεν ὦναξ Ἡράκλεις. λείπει γὰρ τὸ φωνὴ ἢ ὀσμή.

Trophæũ apud Thucydidẽ circunflexa penultima acceptũ est, & apud Aristoph. in Thesmophoriazusis. o mulieres nõ succurrerretis nõ multũ clamorẽ statuetis & trophæũ. & puto per analogiam hoc magis apud ipsos sic proferri, sicut à tertia tertianum, & à cauda caudale. sic & a uersione, trophæum.

Et similis circũflexa penultima ꝓferũt, vt apd̃ Hom. sicut semꝑ similẽ agit deus ad similem. & est analogũ: nam quæ per οιος supra duas syllabas non appellatiua omnia in penultima circunflectuntur, ridiculus alterius qualitatis diuersus omnimodus, sic & similis. supra duas syllabas tñ dictum est ꝓp sordes. cortex. additũ ẽ non appellatiua propter graculus nomen auis. sed similis in antepenultima acuit̃ sm̃ cõem cõsuetudinẽ.

Vertit attica σ modo in τ, modo in ξ. nam mare mare dicit. & beta, beta. & calamitatem, calamitatem vertit aũt σ in ξ in iis, quę à cum ꝓpositione incipiunt, & compositis dictionibus tantum. & ipsa cum per se in ξ vertitur, vt Diana cum. hæc igitur, est attica locutio, pro propter hæc. Deficiunt enim præpositiones apud atticos, sicut & apud Homerum. Sic hi pugnabant corpus ignis ardentis pro secundum ignẽ pugnabant. videlicet vt ignis depascebant̃ oia, & apud Aristophanem. meã sententiam, pro sm̃ sententiam meam. & Thucydides in. iii. historiæ. & plurimam turbã leuis armaturæ arcebant, quo minus prodeuntes armis propinqua vrbis male haberent, pro propter, i. e male haberent. qũaliter aũt defectus atticorum sunt, vt per singulos, deest dies. & in breui, deficit. n. tempore, vel sermone. & in momento tale est. & si age fac periculum, vt cognoscant & hi, deest, si vis, si vis n. ait, fac periculum. Et incidens ambobus. deest n ambus & apud Aristophanem. Vnde mortalis me percussit o rex Hercules. deest. n. vox, vel odor.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὸ ἄθετον ἀντὶ γενικῆς λαμβάνεσθαι. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Λυσιστράτῃ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε βουλευσομέναισιν, οὐ περὶ πράγματος φαύλου καθεύδουσι, καὶ οὐχ ἥκουσιν. ἀντὶ τοῦ ῥηθέντος. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ τετάρτῳ. κηρυχθὲν δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς διαφορᾶς ὁπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι. νυκτός τ' ἐπιγενομένης, ἐχώρησεν ἐπ' οἴκου. ἀντὶ τοῦ κηρυχθέντος.

Βλήχωνα διὰ τοῦ β, οὐ διὰ τοῦ γ, προφέρουσιν οἱ ἀττικοί. ἔχει δὲ δύναμιν αὐτὴ τοιαύτην· ἰᾶται τοὺς ἀπὸ ὀπώρας τινὸς βαρυνομένους. οἱ γὰρ εἰς ὕδωρ βρέξαντες βλήχωνα πίνοιεν τοὺς πόνους τῶν καρδιῶν θεραπεύουσιν. ἵν' οὖν ἡ δριμύτης τῆς ὀπώρας ἀποστραφῇ, ὀπὸν ἐλάμβανον βλήχωνος.

Τὸ λαὸς καὶ ναὸς, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν, Μενέλαος. Πρωτεσίλαος. καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ διὰ τοῦ αος διὰ τοῦ εως προφέρουσιν. Μενέλεως. Πρωτεσίλεως. νεώς. λεώς. κλίνουσι δὲ πάντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, τοῦ Μενέλεω. τοῦ Νικόλεω.

Βλέπος λέγουσι τὸ βλέμμα. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει. ὥς ἐστι τοῦτο ἀττικὸν βλέπος.

Καὶ τοῦτο ἀττικὸν τὸ προσλαμβάνειν πολλάκις ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ τὸν ἂν σύνδεσμον ὥσπερ ἔστιν εὑρεῖν παρὰ Πλάτωνι. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ὡς ἐν ὄρνισιν. ἡ δὲ Ἑλλὰς ἂν ἐξερημωθεῖσ' ἂν ἡμᾶς ἔλαθεν.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὸ τὴν ἐν πρόθεσιν καὶ εἰς συντάττειν μετὰ γενικῆς. οἷον ἐν ᾅδου καὶ εἰς ᾅδου. καὶ οἶμαι ἐνταῦθα ἐλλειπὲς τὸ εἶναι τὰς προθέσεις τῶν ὀνομάτων. ὁποῖόν ἐστι καὶ ἐν ᾅδου. ἀττικῶν ἐστι καὶ τὸ ἀνανταπόδοτον ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς κατ' ἀρχάς. καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἡ πεῖρα. εἰ δὲ Μιτυληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν. μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν. καὶ Ὅμηρος ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί. λείπει τὸ παύσομαι ἢ ἡσυχάσω. τὴν πρεσβείαν καὶ πρέσβευσιν. καὶ τὴν καταβολὴν καταβόησιν. καὶ τὴν ἀγάπην ἀγάπησιν. καὶ μάλλον ὁ Θουκυδίδης. καὶ τοῦτο κενοπρεπὲς καθόλου καὶ ἀττικὸν ὡς παρὰ Δημοσθένει.

Atticorũ ãt & noĩatiuũ pro genitiuo accipere, vt apud Aristophanem in Lysistrate. Dictum'q; ipsis accurrere huc consulturis non de re nequam dormiunt, & non veniunt, pro dicto. Et Thucydides in quarto. sancitum autem nihil ex differentia, quando oportet ingruere, nocte'q; adueniente regressi sunt domum. pro sancito.

Pulegium per β non per γ proferunt attici. habet autem vim ea herba huiusmodi. medet eis, q ex fructu aliquo grauiter se habẽt. si eni aqua madefactũ pulegiũ biberint, dolores cardiacos curant. vt igitur acre do fruct⁹ exacerbare desinere, succũ assumebãt pulegii.

Populus, & templũ, & quæ ex ipsis Menelaus, Protesilaus, & gñaliter omnia, quæ per ᾶος, per εὼς proferunt. Meneleos protesileos. templum. populus. declinant aũt oĩa per abiectionẽ σ huius Meneleo Nicoleo.

Obtutus dicũt obtutus, vt apud Aristophanẽ, vt ẽ hic atticus obtutus.

Et hoc atticum, assumere sæpe in eodem membro. ἢ coniunctionem, vt est inuenire. apud Platonẽ & apud Aristophanem, vt in auibus. Græcia deselata nos fefellisset.

Atticorum aũt & hoc. ἐν ꝑpositionẽ, & ἐς cõstruere cũ genitiuo, vt in orci, & ad orcum. & puto hic deesse præpositiones nominum quale est & hoc in magistri. Atticorum est & non rñdere añcedẽtib. vt Thucydides in tertia historia statim in principio. & si succedit conatus, sin min⁹, Mitylenæis dicere, naue'q; traderent, & mœnia deiicerent nõ parentib. aut bellum inferrẽt, de ẽ. n. bñ erit. & Hom. sed si dabũt honestamẽ tũ magnani achiui, deest desinã, vel qescã legat.onẽ, nem. & inclinationem, nem. vel infamiam, & dilectionẽ, nem dicũt, & magis cæteris Thucydides & hoc nouũ gñaliter, ac atticum, vt apud Demosthenem.

ὑμεῖς δ᾽ ὁ δῆμος κάθησθε ἐκκεχωρισμένοι. καὶ Ὅμηρος ὣς
φάσαν ἡ πληθύς.

Καὶ τὸ διαφέρειν τὸ οὐδὲν ἀττικῶν ἐστιν. ὡς ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. ἔθνησκον δέ· οἱ μὲν ἀμελείᾳ οἱ δὲ, καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ἕν τε οὐδὲ ἓν ἑκατέστη ἴαμα ὡς εἰπεῖν, ὅτι χρὴ προσφέροντας ὠφελεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐδέν.

Καινοπρεπὲς δὲ καὶ τοῦτο λεγέσθω σοι τὸ λέγειν ἀττικὰ ἀντὶ ἐριστικῶν. ὅπερ ἐστὶν ἀττικόν. ὡς ὁ Θουκυδίδης τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς κατεδύσειαν ἀντὶ τοῦ κατέδυον.

Καὶ τὸ χρῆσθαι τὸ οὐδὲν μᾶλλον ἀντὶ οὐ, τῆς ἀττικῆς διαλέκτου χαρακτήρ. αὐτίκα γὰρ ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀλλ᾽ αἵ τε ἐσβολαὶ εἰς τὴν ἀττικὴν πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον τοὺς ἀθηναίους ἀπανίσασαν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπανίσασαν. ἔτι τὸ δένδρος λέγεται παρ᾽ αὐτοῖς ὡς ὁ Θουκυδίδης καὶ πρῶτα μὲν περιεσταύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν, ἃ ἔκοψαν τοῦ μηδένα ἔτι ἐξιέναι. καὶ Ὅμηρος δένδρεσιν ἐφεζόμενοι. τούτου γὰρ ἡ εὐθεῖα τὸ δένδρος καὶ κλίνεται τοῦ δένδρεος ἡ δοτικὴ τῷ δένδρεϊ. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, δένδρεα.

Καὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν, ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηνται λέξεσι. καὶ Ὅμηρος κλυτὸς ἱπποδάμεια. καὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν ἑκάβῃ. τὸ δ᾽ αὖ λίαν παρεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος. ἀντὶ τοῦ γενναία.

Τὸ ὅσαι ἡμέραι ὁ συνημέραι λέγουσι. καὶ μόλις μόγις.

Ἀντὶ δοτικῆς ἠγαπήκασι τὴν αἰτιατικὴν ὡς ὁ Θουκυδίδης. εἰ δ᾽ οὖν πείσε τούτων ἀρέσκει πέμπε ἄνδρας ἐπὶ θάλατταν. καὶ σοφοκλῆς. οὐ γάρ μ᾽ ἀρέσκει γλῶσσα σοῦ τεθηγμένη. ἀντὶ τοῦ οὐ γάρ μοι. καὶ ἄλλα δ᾽ ἐς ἂν μυρία τῶν λεγομένων παραδείγματα καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἀττικισταῖς. Τῆς νηὸς, ἧς εὐθεῖα ἡ ναῦς τὸ η εἰς ε τρέποντες, καὶ τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα ἐκτείνοντες, νεὼς γράφουσί τε καὶ φθέγγονται.

Τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ας εὐθειῶν γινομένων διὰ τοῦ ε ος γενικῶν, τὸ εἰ

Vos autem populus sedetis eneruati. & Homerus sic dixerunt multitudo.

Et diuidere nihil atticorum est, vt Thucydides in secundo. moriebantur autem alii negligentia, alii etiã si valde curarentur. vnumq; nõ qcq̃ constitutũ est remediũ, vt sic dixerim, qd' remediũ oportet adhibẽ teis iuuare. pro nihil.

Nouum & hoc dicatur tibi, dicere optatiua, pro indicatiuis, quod est atticum. vt Thucydides. scyphos autem non trahebant alligantes nauibus, quas submersissent, pro submerserunt.

Et vti nihil magis, pro non, atticæ linguæ nota. Statim enim historicus in secunda sed irruptiones in atticam peloponnesiorum nihil, magis Athenienses reuocabant, pro non reuocabant. Item arbor dicitur apud ipsos, vt Thucydides & Primum cratibus arborum ipsos vallauerunt, quas inciderũt. ne qsq̃ amplius exire, & Homer⁹ arbore fidentes. huius autẽ rectus arbor. & flectitur arboris. datiuus, arbori. & per transmutationem, arbori.

Et pro fœminis, masculinorum nominum vtuntur dictionib. & Homerus inclytus Hippodameia, & apud Euripidem in hecuba. nimietatem abstulisti nuntiata mulier generosus, pro generosa.

Quotidie, quotidie dicunt, & vix, vix.

Pro datiuo amant acũ, vt Thucydides. Si igitur quid te horum placet, mitte virum fidum ad mare. pro tibi. & Sapho. non enim me placet lingua tua acuminata, pro non enim mihi, & alia inuenias infinita eorum, quæ dicimus exempla, & apud Homerum, & oẽs atticę linguę authores. nauis cui⁹ rect⁹ nauis in vertentes, & o paruum in magnum producentes nauis, scribuntq; & proferunt.

Genitiuorum, qui à rectis in as fiunt, as

ἐκτείνουσιν ἀττικοὶ πηλέως καὶ οἰνέως λέγοντες. τὸ δὲ, ὦ ἀχιλλεῦ πηλέος υἱὲ μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐκφερόμενον, τῆς κοινῆς ἐστι διαλέκτου.

Τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασὶν ὡς Ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι. μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν. καὶ θουκυδίδης. καὶ ἐπὶ ἄλλο ἀνύτειν μέλλει ἐπιβαλλόμενον ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς.

Τὸ ι ἐνίοις τῶν λέξεων προστιθέασιν. οἷον τουτοΐ. τουτονί. οὑτοσί. νυνί.

Καὶ τὸ εἶναι παρέλκειν παρ' αὐτοῖς ἐγνωρίσαμεν. ὡς καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἐν τῇ ὀγδόῃ. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι καὶ ἄκριτοι καὶ βιαιότεροι ἀποθνήσκοιεν.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι τῶν ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι. ἑτάρων γὰρ φασὶν ἀντὶ ἑταίρων. αἶρον δ' ἐγὼ ὅτι καὶ δωριέων καὶ αἰολέων εἰσίν. καὶ ἀντὶ τοῦ κλαίειν κλάειν λέγουσι. καὶ τὸ ποιεῖν ποεῖν καὶ τὸ ποίημα πόημα.

Καὶ τὸ ὡς παρ' αὐτοῖς παρέλκειν νενόμισται. ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ πεποιηκὼς θουκυδίδης εὑρίσκεται. καὶ γὰρ αὐτοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρήσεσθαι. ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.

Τὴν εἰς πρόθεσιν ἐς λέγουσιν. ἐς χρύσαν ἐς πατρίδα φέροντες. καὶ ἀντὶ τῆς πρὸς, τῷ ὡς χρῶνται. ὡς τὸν θεὸν λέγοντες, καὶ ὡς τὸν διδάσκαλον. ἀντὶ τοῦ πρὸς θεὸν καὶ πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ πολλάκις κέχρηνται ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ [illegible] λαιοῦντες. μάλιστα δὲ, ὡς ἐξείη αὐτοῖς τὸν ἀλκιβιάδην καταγαγοῦσι. καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένοις δὲ βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν. καὶ πελοποννησίων περιγίνεσθαι. ἐνταῦθα γὰρ τὸ μάλιστα δὲ, καὶ πελοποννησίων δὲ, ἀντὶ τοῦ δὴ παρελήφθησαν ἐν τῷ θουκυδίδῃ.

Οὗτοι καὶ τῇ αἰτιατικῇ καὶ τῇ εὐθείᾳ χρῶνται ἀντὶ πλαγίας συντάξεως. ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ θουκυδίδης. ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντες οἱ τοῦ δήμου ὑπόπτως προσῄεσαν ὡς μετέχοντά τινα τῶν γεγενημένων ἀντὶ τοῦ ὡς μετέχοντός τινος τῶν γεγενημένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τῇ εὐθείᾳ ἀντὶ γενικῆς οὕτως ἐχρήσατο. οἱ δὲ ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον κατα—

producunt attici pelei, & œnei dicentes. Illud autem o Achille pelei fili longe fortissime achiuorum apud poetas prolatum communis est linguę.

Peragere, pagere dicūt, vt Aristophanes in auib. frustra ergo viam peragimus. & Thucydides, & siquid aliud acturus sit capessens, vt in tertia historia. In quibusdam dictionibus addunt. vt hoc. hunc. hic. nunc.

Esse etiā verbum abūdare apud eos cognouimus, vt apud Thucydidem in octaua. & quantum in illis erat, & indemnati, & coactiores morerentur.

Ablationes τοῦ ι atticorū sunt ppriæ. sociorū. n. dīt pro sociorū. Inueni aūt ego, qd' & dorēsiū, & æolensiū sunt. & . pro plorare, plorare dicunt. & facere, facere, & poema, poema.

Vt etiam apud eos superabundarē solitum est, vt in octaua fecisse Thucydides inuenitur. & enim, vt ipsis nihil erat vsurus, pro ipsis.

Ad præpositionē ad dicūt. ad Chrysan, ad patriā p/ fentes, & pro ad, vtuntur ad deum euntes, & ad præceptorem. pro ad deum, & præceptorem.

Autem pro tum sæpe vtuntur, vt in octaua. colli/ gentes tum, vel maxime, qd' diceret ipsis Alcibiadem reducentibus, & non eodem reipub. statu degentibus, cum rege socium habere, tum peloponnesios autem vincere. hic enim maxime autem, & peloponnesios autem, pro tum vero accepta sunt in Thucydide.

Hi & accusatiuo, & recto vtuntur, pro obliqua constructione, vt in octaua Thucydides. Inter enim omnes plebei suspecte accedebant. tanquam participem aliquem gestorum, pro tanquam participe aliquo, rerum gestarū. in tertia vero recto, pro genitiuo sic vsus est. Athenienses autem non multo post deue/

αντες ὡς ἑώρων ἀπήγγελλον οἱ στρατηγοί. ἀντὶ τοῦ τῶν ἀθηναίων καταπλευσάντων. Ὅμηρος. οἱ δὲ δύω σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν ἀμφὶς ἱκάνει. καὶ ὁ φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν ὁ πρωτεὺς ὁ φάριος τὸ θαῦμα τὸ ἑλληνικὸν πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί. δαίμονες δὲ μετέωροι ἡμέρας ἐπὶ τῷ πάθει τοῦ ἥρου πετᾶσι ἀντὶ τοῦ τῶν δὲ μετεώρων δαιμόνων.

Καὶ ἀντὶ τῶν μετοχῶν ἀττικοὶ τοῖς ῥήμασι κέχρηνται. καὶ ἀντὶ ῥημάτων ἐναλλὰξ μετοχαῖς. ὡς θουκυδίδης. ὁ δὲ χρήματ᾽ ἐτίσατο ἀφείς. ἀντὶ τοῦ ὁ δὲ ἀφῆκε χρηματισάμενος. καὶ τὸ ἢ παρέλκει ἐν τοῖς ἀττικοῖς, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ θουκυδίδης εὑρίσκεται. ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζων ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐχ ἑκάς, ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ἐντός.

Τὸ ἀλλὰ ἀντὶ παρακελευσματικοῦ πολλάκις τιθέασιν. ὡς καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ. ἀλλά γε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα.

Τὸ παραλαμβάνειν τὰς αἰτιατικὰς πτώσεις ἀντὶ γενικῶν τῆς ἀττικῶν ἐστιν ἴδιον. οἷον μήτε σὺ τόνδ᾽ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου.

Καὶ ἐκφέρειν τὰς κλητικὰς ἀντὶ εὐθειῶν νεφεληγερέτα ζεὺς ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης.

Τὸ λαμβάνειν τὰς δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως ἀττικόν ἐστι. θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς. ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν ἑλλήνων ἀντὶ τοῦ ἐλευθερίᾳ. ἡ γὰρ καὶ μία ἀπόφασις ἡ οὐ, ἀλλὰ ἡ καταδούλωσις τρόπον τινὰ ἀπόφασίς ἐστι στέρησις τῆς ἐλευθερίας τυγχάνουσα. καὶ ἀντιποιούμενον τῷ τῆς ἐλευθερίας ἀξιώματι. ὡς ὅμηρος πεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ᾽ ἀχαιῶν. ἀντὶ τοῦ ἀνδρειότατος.

Καὶ θηλυκῶς τι λέγειν εἰώθασιν. εἶτα ἐπάγειν οὐδέτερον οὐ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδόντες. ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον. ὡς ὅμηρος νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη· τὸ μὲν οὔποτε λήγει. ὡς πρὸς νέφος γὰρ ἀπόδοσις. καὶ ὁ θουκυδίδης ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς ἀθηναίοις. λεγόμενον μὲν πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι

di, sicut videbant, annunciauerunt prætores, pro athemensibus deuectis. Homerus duo scopuli alius ad cœlum latum peruënit. & Philostratus in uitis magistrorum Proteus ille Pharius, miraculum grçcum. multæ quidem ipsius, & multiformes species. itē deæ sūt sublimes, aurora quidem ob letum filii lugens, pro sublimium dearum.

Et pro participiis attici verbis vtuntur, & pro verbis vicissim participiis, vt Thucydides. ille colligeret pecuniā dimittēs ꝑ ille dimisit collecta pecunia. & quam abundat in atticis, vt in octaua Thucydides inuenitur. tanquam priuato bello maiore, quam ab hostibus. non longe, sed ad ipsum portū existēte.

Sed coniunctionem pro hortatiuo sæpe ponunt. vt apud Homerū. Sed non amplius hæc dictitemus.

Et accipere accusatiuos casus pro genitiuis atticorum est proprium. vt neq; tu hunc bonus quamuis sis aufer puellam, pro ab hoc.

Et proferre vocatiuos, pro rectis, nubigrega iuppiter, pro nubigrega.

Accipere duas negationes. pro vna affirmatione atticorum est. Thucydides in tertia historia. socii tamen fuimus non ad seruitutem græcorum, pro ad libertatem. tam & si enim vna est negatio non, at seruitus quodam modo negatio est, priuatio libertatis cum sit, & contraria libertatis dignitati. vt Homerus. qm̄ non ipsum vilissimus vulnerauit achiuorū, ꝑ fortis.

Et fœminine qd dicere cōsueuerūt, inde iferre neutrū non ad vocem reddentes, sed ad id significatum. vt Homerus, Nebula autem ipsum circundedit nigra. hæc qdē nunq̄ desinit, tanq̄ ad Nebulā enim occurrit. & Thucydides, morbus primum cœpit esse athenienfibus dictum antea in multa loca incubuisse,

καὶ περὶ λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις. λεγόμενον γὰρ ἐπιῤῥηματικῶς πρὸς τὸ νέσημα.

Τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ὦς ἀρσενικῶν εἰς εἰς πληθυντικὰς διὰ τοῦ ῆ γράφουσι. βασιλῆς. ἱππῆς. καὶ τρέπουσι τῆς ει διφθόγγου τὸ ῑ εἰς ἐνίοτε καὶ τὸ ῑ προσγράφουσι κλεῖδα κλῆιδα. ποσείδαον ποσηΐδαον.

Καὶ μὴν οὐ ἀπόφασιν περὶ τὴν πολλάκις λαμβάνουσιν. ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς. ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα πόλιν ὅλην διαφθεῖραι, ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. ἀντὶ τοῦ παρὰ τοὺς αἰτίους. καὶ Ὅμηρος. οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα τὸν διῒ φίλον. καὶ μὴ οὗτοι οὐ χρήσιμη σκῆπτρον. καὶ τῇ συντάξει δὲ πολλάκις ἀποφάσεσι χρώμεθα. ὡς τὸ ἀπαγορεύωσι μὴ ποιεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύουσι ποιεῖν. καὶ ὁ θεολόγος. καὶ ὃν οὐ προδώσομεν οὐδὲ καθυβρίσομεν. οὐ μὰ τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς τοῦ αὐτοῦ ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα.

Καὶ ἡ πρὸς παρέλκειν τούτοις νενόμισται. ὡς ὁ Θουκυδίδης καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν ἀθηναίων ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ αὐτῶν τῶν ἀθηναίων. καὶ ὁ ἀφθόνιος τοιαῦτα γὰρ ἀρετὰ πρὸς βίαν ἔχουσι κτώμενα. ἀντὶ τοῦ βίαν.

Περιττὸς δὲ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος παράσφισιν. καὶ τούτου μυρία παραδείγματά ἐστιν εὑρεῖν. αὐτίκα ἐν τῷ τρίτῳ δὲ τὸν συγγραφέα ἐστὶν ἰδεῖν τούτῳ χρώμενον. φησὶ γὰρ δὲ καὶ φόβῳ πολλῷ καὶ περιεχομένοι, τά τε ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἀπόπλουν παρεσκευάζοντό τε ἅμα ἑξήκοντα νῆες.

Ἀττικῶν καὶ τὰ κτητικὰ λαμβάνειν ἀντὶ πρωτοτύπων. ὡς τὸ παρθενικὴ ἡ παρθένος. καὶ αὐτὰ τὰ πρωτότυπα ἀντὶ κτητικῶν. ὡς τὸ γυναῖκα τεύξατο μαζὸν ἀντὶ τοῦ γυναικεῖον ἐθήλαζε μαζόν.

Καὶ τὸ τὰς αἰτιατικὰς παραλαμβάνειν ἀντὶ γενικῶν. ὡς Ἡσίοδος ὅν τε διὰ ἀντὶ τοῦ δι' οὗ. καὶ ὁ θεολόγος. ὁ ἐμὸς δι' ἐσώτου κατημμένου τοῦ ὄρεως ἐξέπεσες. ἀντὶ τοῦ δι' οὗ τινος ἐξέπεσες.

Εἰώθασι καὶ ἐν ταῖς αὐξήσεσι. καὶ ἑτέρας αὐξήσεις

& in lemno, & in aliis locis, dictum enim inquit respondens ad morbum.

Ab in ας rectis in ες plurales per ε scribunt. reges. equites. & vertunt ει diphthongi ι in η. interdum & ι adscribunt. clauem, clauem. Neptune Neptune.

Et non negationem supuacuam sæpe accipiunt, vt Thucydides in tertia historia, crudum consilium, & magnum ciuitatem totam perdere, vel non authores, pro potius q̃ authores. & Homerus non per Apollinẽ carum. & ne tibi non prosit sceptrum, & in consuetudine sæpe negationibus. vtimur, vt illud. interdico tibi non facere, pro interdico tibi facere. & theologus. & quem non prodemus, ne contumelia qdem afficiemus, non per viri de virtute certamina, & luctas.

Et præpositio abũdare his cõsueuit, vt Thucydides, & de ipsis Atheniensibus, fuit pro ipsorum Atheniensium. & Aphthonius, huiusmodi. n. virtutes in vim habent, dum comparantur, pro vim.

Superuacua & & coniunctio apud eos. & huius infinita exempla est inuenire. statim in tertio historicum est videre hoc vtentem. ait. n. Illi autem timore multo perterriti, & quæ in vrbe. & profectionem, apparabant'q; simul sexaginta naues.

Atticorũ aũt & possessiua accipere pro primitiuis, vt illud, virginea virgo. & ipsa primitiua pro possessiuis. vt mulierem suxit mammam, pro muliebrem lactuit mamillam.

Et accusatiuos accipere, pro genitiuis, vt Hesiodus quem propter, pro per quem. & Theologus. ira sit tibi contra solum serpentem, propter quem cecidisti. pro per quem cecidisti.

Consueuerunt etiam in augmentis & alia augmẽta

ἐπεισάγειν. οἷον ἐβουλόμην, ἠβουλόμην. ἐδυνάμην, ἠδυνάμην. παρῴνηκα πεπαρῴνηκα.

Τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἁπλῶν παραλαμβάνουσιν. ὡς ὁ Θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς συγγραφῆς. τοὺς γὰρ ἀφισταμένους ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ξυμμαχίαν τὴν πρὶν ἀπολιπόντας, οἱ δεξάμενοι καθ᾽ ὅσον μὲν ὠφελοῦνται ἐν ἡδονῇ ἔχουσι. νομίζοντες δὲ εἶναι προδότας τῶν πρὸ τοῦ φίλων χείρους ἡγοῦνται. ἐνταῦθα γὰρ τὸ χείρους ἀντὶ τοῦ κακούς. καὶ Ὅμηρος Ζεῦ πάτερ οὔτοι σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος. καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὴν τοῦ Χρ[ιστοῦ] γέννησιν λόγῳ καὶ ὥσπερ ἐκ τῶν χρηστοτέρων ἄλλα τὰ λυπηρὰ, οὕτω καὶ ἐκ τῶν λυπηρῶν ἐπανελθεῖν τὰ χρηστότερα. ἀπὸ γὰρ τῶν χρηστῶν ἦλθε τὰ λυπηρά. χρῶνται δὲ καὶ ὑπερθετικῷ ἀντὶ συγκριτικοῦ πολλάκις. ἀντὶ γὰρ τοῦ ἠπί[ου] θηριωδέστερον πάντων θηριωδέστατον λέγουσι.

Τῷ ου ἀντὶ τοῦ οε χρῶνται. ὡς ὅταν λέγωσι τοὔνδυμα τοὔγκλημα τοὔμπαλιν.

Τὰς εὐθείας καὶ τὰς κλητικὰς ἐπίσης ἐκφέρουσιν. οἷον ὦ οὗτος Αἴας δεύτερόν σε προσφωνῶ.

Ἀττικὸν καὶ τὸ λέγειν ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχειν πι[...] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν ἔξωθεν λαμβανομένης ὑπὲρ προθέσεως.

Ἀττικῶς ἐκφέρεται διὰ τῆς ει διφθόγγου τῶν παθητικῶν τὰ δεύτερα πρόσωπα. ὡς τὸ ζηλωτὸς ἔσει. ἀντὶ τοῦ ἔσῃ. καὶ τὸ λαβὲ, ἀντὶ τοῦ λάβε.

Ἀττικῶν ἐστι καὶ τὸ ᾔδειν ἀντὶ τοῦ ᾔδει. καὶ ἐτετύφειν ἀντὶ τοῦ ἐτετύφει. χρῶνται γὰρ ἐπὶ ὑπερσυντελικῶν τοῖς πρώτοις προσώποις ἀντὶ τρίτων.

Ἀντὶ αἰτιατικῆς γενικὴν παραλαμβάνουσιν. ὡς Ἀριστοφάνης ἕως συνετρίβη τῆς κεφαλῆς ἀντὶ τοῦ τὴν κεφαλήν.

Καὶ τὸ ἐπὶ κεφαλὴν πεσεῖν κατακάρα λέγουσιν ἀττικοί. οὐ διῃρημένως ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἓν ὡς Πίνδαρος. οἱ μὲν λακατάρα δεσμοῖσι δέδενται. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλήν.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἑνικῶς ἐκφέρειν. οἷον αὐτί

inducere, vt volebam, volebam. poteram, poteram. debacchatus ſum.catus ſum.

Et comparatiua, pro ſimplicibus accipiunt, vt Thucydides in tertia hiſtoria deficientes enim in bellis & ſocietatem priſtinam derelinquentes qui admiſerunt quatenus iuuantur, id in voluptate habent. exiſtimãtes aũt eſſe proditores priorum amicorum peiores arbitrantur. hic.n. peiores, pro malos. & Homer Iuppiter pater non te deorum pernicioſior alius.& Theologus in ſermone in, Chriſti natalem, & ſicut ex melioribus venerunt triſtia, ſic & ex triſtibus venire melio/ra. à bonis enim venerunt triſtia. Vtuntur autem & ſuperlatiuo,pro comparatiuo.ſæpe. vbi enim dicẽdum beſtialius omnibus, beſtialiſsimum dicunt.

ου pro οι vtunt̃.velut cũ dicunt indumentum cri/minatio è contrario.

Rectos, & accuſatiuos æqualiter proferunt, vt o Aiax ſecundum te appello.

Atticorum etiam dicere quorũ paſſus eſt iram hẽt. i. pro iis'q̃ paſſus eſt. deforis accepta pro præpoſitione.

Attice proferunt per ει diphthongum paſsiuorum ſecundæ perſonæ, vt beabilis eris, pro eris. & accipe pro accipe.

Atticorũ eſt & nouerã,pro nouerat.& verberaueram, pro verberauerat. vtuntur enim in pluſquamperfectis primis perſonis pro tertiis.

Pro actõ genitiuum accipiunt, vt Ariſtophanes donec contritus capitis, pro caput.

Et in caput cadere, per caput dicunt attici non diuiſim, ſed ſub vno accentu, vt Pindarus hi p caput vinculis ligati ſunt, pro in caput.

Atticorũ aũt & pluralia ſingulariter ꝓnũtiare,vt vbi

O

τοῦ εἰπεῖν τοὺς λακεδαιμονίους λέγειν τὸν λακεδαίμονα. ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. ἀλλὰ μὴν τόνγε παίονα. ἀντὶ τοῦ τοὺς παίονας.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν βαδιστέα. ἀνυστέα. ἀντὶ τοῦ βαδιστέον καὶ ἀνυστέον.

Καὶ τὰ προστακτικὰ παρ' αὐτοῖς λείπει. ὡς παρ' ἀριστοφάνει ὦ ζεῦ διόπτα καὶ κακόπτα πανταχῆ σκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον. λείπει γὰρ τὸ ποίησον.

Βόλιτον ἀττικοὶ λέγουσι χωρὶς τοῦ β. ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον λέγομεν. ἤγουν τὴν κόπρον.

Ἀττικὸν καὶ τὸ θέλει ἀντὶ τοῦ δύναται. ὡς ὁ πλάτων τὰ χωρία οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν.

Καὶ τὸ ἀντὶ ἀληθείας αἰτιατικὴν παραλαμβάνειν. ὡς ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισιν. ὡς τὸ δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ βροτοὺς οἰχόμενον, εἰ μὴ δέ ποτε νοστήσει πάλιν ἀντὶ τοῦ δεινόν γε εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κῆρυξ ὁ παρὰ βροτοὺς οἰχόμενος.

Τὴν κράμβην κοράμβην λέγουσιν. τοῦτο δὲ εἰκότως. φασὶ γὰρ ἐκ ταύτης τὰς κόρας ἀμβλυώττεσθαι.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν τοῦ θράσους. τῆς ἀναιδείας. ἀντὶ τοῦ ὢ τοῦ θράσους. φεῦ τῆς ἀναιδείας. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ὦ ζεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Καὶ τὸ χρῆσθαι ταῖς μετοχαῖς ἀντὶ ὀνομάτων. ὡς ἐν βατράχοις ὁ ἀριστοφάνης. εἴπω τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα. ἀντὶ τῶν ἐθίμων. καὶ Ὅμηρος. τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα. ἀντὶ τοῦ πινυτός.

Ἀττικῶν καὶ τὸ εἰπεῖν περὶ τοῦδε εἰπὲ σχηματίζειν οὕτως. εἰπὲ τόνδε ἀντὶ τοῦδε. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ἀχαρνεῦσι. ἀλλὰ νῦν λέγε εἴ σοι δοκεῖ τὸν λακεδαίμονα αὐτὸν ὅτῳ τρόπῳ σοῦ φίλον. ἤγουν περὶ τῶν λακεδαιμονίων αὐτῶν.

Ἀττικῶν καὶ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ πλέον. καὶ τὸ κάτταντες καὶ πώμαλα καὶ τὸ ἦ δ' ὅς.

Καὶ τὸ τιθέναι τὸ ἢ περιττόν. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει, ἢ κατατιλᾷ τῶν ἑκαταίων κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων, ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει.

dicendum lacedæmonios dicere lacedæmonem. vt orator in Philippicis. sed tñ pæonē, p pæonas.

Atticorũ etiã dicere eunda. festinanda, pro eundum, festinandum.

Et imperatiua apud eos deficiũt, vt apd Aristophanē o Iuppiter. perspector, & inspector oĩ ex parte apparari, ne'q; miserimũ. deest n. fac.

Bolitum attici dicunt sine β, quod nos bolbitum dicimus, videlicet stercus.

Atticum etiam vult pro potest, vt Plato. prædia nihil me volunt docere.

Et pro recto accusatiuum assumere, vt Aristophanes in auibus. Quam graue præconem ad mortales profectum, si nunquã redibit rursus, pro nisi redibit rursus præco ad mortales profectus.

Brassicam, brassicam dicunt. hoc vero iure. aiunt. n. ex hac pupillas hebetari.

Atticorum etiam dicere temeritatis, impudentiæ, pro temeritatem. heu quæ impudentia, & apud Aristopha. o iuppiter subtilitatem ingenii.

Et vti participiis, pro nominibus. vt in ranis Aristophanes dicit. quid ex consuetis o here, pro ex consuetis. & Homerus, hunc autem rursus Telemach' cordatus vicissim affatus est, pro prudens.

Atticorũ etiã, & si velis dicere de hoc dic formari sic. dic hũc pro de hoc. & Aristophanes in acarnensibus, sed nũc dic, si tibi videt̃, lacedæmoniũ ipsum quomodo tibi amicum. videlicet de Lacedæmoniis ipsis.

Atticorum etiam plus, pro plus, & postea, & neutiquam. & inquit ille.

Et ponere, vel superuacuũ, vt Aristophanes in ranis, vel pecunias aduersariorũ nauib. ꝓbēdas alicui suadet, vel oppedit lunarib. cum circularib. choris subcinat; vel mercedes poetarum, rhetor licet sit, tamē deuorat.

Καὶ τὸ ληρεῖς ἔχων καὶ τὸ παίζεις ἔχων ἀττικόν.

Τὸν πνεύμονα πλεύμονα λέγουσιν. καὶ τὸ νίτρον λίτρον, καὶ τὴν σπογγίαν σπογγιάν.

Ἀττικῶν καὶ τὸ ἐκθλίβειν ἅμα καὶ κιρνᾶν. ὡς τὸ οὐ γὰρ μουστίν. ἀντὶ τοῦ οὐ γάρ μοί ἐστιν. ἐκθλίβει γὰρ τὸ ι. καὶ κιρνᾷ τὸ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον. ὡς τὸ ἐχρύσοες ἐχρύσους. ὡσαύτως τὸ ποῦ ἐστι ποῦστι λέγουσι.

Καὶ τὸ ἤνεγκα διχῶς λέγουσι. καὶ ἤνεγκον. καὶ τὸ ἐλλειπτικῶς ὀμνύειν. οἷον μὰ τόν, μὴ προστιθέντες τὸν θεόν.

Καὶ τὸ προσλαμβάνειν δὲ ἔξωθεν τὸ ἐστι. καὶ ὅμηρος, εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι. καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι, λείπει γὰρ τὸ εἰσί.

Τὰς μυρρίνας μυρσίνας λέγουσι. καὶ τὸ συρίζειν, συρίττειν. καὶ τὴν ἐνδελέχειαν ἐντελέχειαν καὶ κολόκυνταν κολόκυνθαν.

Τὸ κναφεῖον γναφεῖον λέγουσι· καὶ τὴν κεφαλαργίαν κεφαλαλγίαν.

Ἀττικὸν καὶ τὸ ἀντὶ πλαγίας χρῆσθαι τῇ εὐθείᾳ ὡς ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. εἴ τις πτερώσας λεώκριτον κινησίαν. ἀντὶ τοῦ τινὸς πτερώσαντος.

Τὰ εἰς ως ἐπιρρήματα τῆς μεσότητος εἰς ον περατοῦσι δέον λέγοντες καὶ πρέπον. ἀντὶ τοῦ δεόντως καὶ πρεπόντως.

Τὰς εἰς ες ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων εἰς ους περατοῦσιν. οἷον μείζους. χείρους. καλλίους. ἀντὶ τοῦ μείζονες καλλίονες. ἴδιον δὲ αὐτῶν καὶ τὰς εἰς α καθαρὸν ληγούσας αἰτιατικὰς ἀρσενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ η προφέρειν. ἀντὶ ἐρυθέα, ἐρυθῆ. τυδέα τυδῆ. Ἀττικῶν δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφυῆ, ὑγιῆ, ἀφυᾶ, καὶ ὑγιᾶ λέγειν. καὶ ἀντὶ τοῦ [illegible] πειρέα, εὐβοᾶ, καὶ πειραιᾶ λέγειν. φιλοῦσι δ' ὡς τὰ πολλὰ καὶ τὰς συγκοπὰς ἀπόλλω τὸ ἀπόλλωνα λέγοντες, ἀμείνω, τὸν ἀμείνονα, καὶ κρείττω, τὸν κρείττονα καὶ τὰ ὅμοια.

Τῶν αὐτῶν δὲ καὶ τὸ εἰς ἀθήνας ἀθήναζε πορεύομαι λέγειν. καὶ ἐν ἀθήναις ἀθήνησι σοφιστεύω. καὶ τὸ ἐξ ἀθηνῶν ἀθήνηθεν ἔρχομαι καὶ τὸ εἰς οἶκον οἴκαδε. ἐξ οἴκου, οἴκοθεν. ἐν οἴκῳ, οἴκοι.

Ταῖς συναλοιφαῖς κατακόρως χρῶνται. τὸ γὰρ ἱμάτιον, καὶ

Et nugaris habens,& iocaris habens,atticum.
Pulmonem,pulmonem dicunt. & nitrum, nitrum. & ſpongiam. ſpongiam.
Atticum etiam elidere ſimul,& cõtrahere. vt non. n. mihi eſt,pro non enim mihi eſt, elidit.n. ι, & contrahit ο & ε in ου diphthongũ. vt inaurabas, inaurabas. Eidem vbi eſt,vbi eſt dicunt.
Et tuli bifariam dicunt, & tuli, & defectiue iurare,vt non per.non addentes Deum.
Et accipere deforis ẽ verbũ,& Homerus,ſi autem iã mortui ſunt.& in Ditis domib.deeſt enim ſunt.
Myrtus myrtus dñt,& fiſtula canere,fiſtula canere, & cõtinuã motionẽ pfectihabiã.& cucurbitã,cucurbitam.
Officinã fullonis,fulloniã dicunt.& capitis dolorem, capitis dolorem.
Atticum etiam pro obliquo vti recto, vt Ariſtophanes in ranis. ſiquis alis coniungat cleocritum cinæſię, pro ſiquo alis coniungente.
In ως aduerbia qualitatis in ον finiunt decens dicentes,& decens,pro decenter,& decenter.
In ες deſinentes rectos pluraleis comparatiuorum nominũ in ους finiũt. vt maiores. peiores. pulchriores, pro maiores. peiores. pulchriores. proprium ipſorum & in α purum deſinentes accuſatiuos maſculinos ab in ας rectis factos per η proferri. Eurystheũ,Euriſtheũ. Tydeũ,deum. Atticorum & pro ingenioſum,ſanũ,ingenioſum ſanũ dicere.& p eubœũ pireeum,euboeum, pireeum dicere. amant plerunque concisiones. apollinem, apollinem dicentes, & meliorem,orem. & meliorem,rem. & ſimilia.
Eorũde etiã ad athenas,athenas proficiſcor dicere, & i athenis,athenis doceo.& ex athenis,athenis venio. & in domũ,domum.ex domo,domo.in domo,domi.
Contractionib.ad ſacietatem vtunt. veſtem enim ve-

μάτιον λέγουσι. καὶ ὦναξ ὦ ἄναξ καὶ ὤνθρωπος ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπος.

Τῷ σ ἀντὶ τοῦ ρ χρῶνται. τὸ θαῤῥαλέον, θαρσαλέον καὶ ἄῤῥεν, ἄρσεν.

Τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικοῖς χρῶνται, ἀντὶ τοῦ γράφω, γράφομαι λέγοντες, καὶ ποιοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ποιῶ, καὶ ποιείσθω, ἀντὶ τοῦ ποιείτω.

Καὶ ποιείσθων, καὶ νοείσθων, ἀντὶ τοῦ ποιείσθωσαν, καὶ νοείτωσαν.

Τοὺς παρὰ τὸ ἰζῶ μέλλοντας ἐκβάλλοντες τὸ σ περισπῶσιν. ὀνειδιῶ γὰρ λέγουσι, ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσω καὶ βαδιῶ, ἀντὶ τοῦ βαδίσω. καὶ τὰ παραπλήσια.

Ταῖς γενικαῖς τῶν πληθυντικῶν μετοχῶν ἀντὶ πληθυντικῶν τρίτων προσώπων προστακτικῶν ῥημάτων χρῶνται, οἷον ποιούντων καὶ λεγόντων, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν, καὶ λεγέτωσαν.

Τὰ εἰς ι ς προσηγορικὰ διὰ τοῦ ιος κλινόμενα διὰ τοῦ εως προφέρουσιν τρέποντες τὸ ο εἰς ω, καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλοντες. οἷον, ὄφις ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεως ἀττικῶς.

Περὶ δωρίδος.

Οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον κιρνῶσιν. ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. πηλέος πηλεῦς. ἰδομένεος ἰδομενεῦς. καὶ ὅμηρος ἰδομενεῦς. κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ. τοῦτο καὶ ἰωνικόν.

Τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν. οἷον τύπτομεν καὶ ποιοῦμεν τύπτομες καὶ ποιοῦμες λέγουσι.

Τῶν παρατατικῶν παθητικῶν ὁριστικῶν καὶ τῶν ἐνεστώτων τὰ πρῶτα πρόσωπα. οἷον τὸ ἐποιούμεθα καὶ ποιούμεθα. ἐποιούμεσθα καὶ ποιούμεσθα λέγουσι. καὶ θεόκριτος οἱ βιαστὰ πελόμεσθα. τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες. τοῦτό ἐστι καὶ ἰωνικόν.

Τὸ η εἰς α μακρὸν τρέπουσι καὶ τὴν σελήνην σελάναν λέγουσι καὶ τὸν ἥλιον ἅλιον.

Τὸ ποτὲ πόκα λέγουσι. ὡς θεόκριτος πᾶ πόκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα δάφνις ἐτάκετο.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων τῶν δωρικῶν εἰσὶν ὡς θεόκριτος τὰν γὰρ ἀοιδὰν οὔτί πω εἰς αἴδαν γε τὰν

ftem dicunt.& o Rex,o rex.& o homo,pro o homo.

Σ pro ϱ vtuntur. fidibundum, fidibundum. & masculum masculum.

Passiuis pro actiuis vtuntur, pro scribo scribor dicentes. & fio, pro facio. & fiat, pro faciat.

Et faciant & sciant duo,faciant, & sciát plures.

Ab ιζω futura abiicientes σ circunflectunt. exprobrabo dicunt, pro conuitiabor. & ibo, pro ibo. & similia.

Genitiuis pluralibus participiorum, pro pluralibus tertiis personis imperatiuorum verborum vtuntur, vt facientium. & dicentium, pro faciant,& dicant.

In ις appellatiua,quę per ιος flectuntur,per εως pro ferunt. vertentes o in ω. & quæ in penultima vocales. in ε transmutantes. vt serpens, serpentis communiter, & serpentis attice.

De Dorica lingua.

Dores aũt ε, & o in ω diphthongum cõtrahũt,vt apud Theocritum. pelei,pelei. idomenei, idomenei. & Homerus idomenei osculatus est manũ in iunctura manus. hoc & ionicum.

Primas plurales, vt verberamus, & facimus, verberamus, & facimus dicunt.

Imperfectorũ passiuorũ,indicatiuorum, & præsentiũ primas personas, vt faciebamus, & facimus, faciebamus, & facimus dicunt.& Theocritus.mortales sumus,& cras non videbimus.hoc est & ionicum.

H in α longum vertunt, & luna m,lunam dicunt, & solem, solem.

Aliquã aliquã dicunt,vt Theocritus v bi nã tunc eras,cũ Daphnis contabescebat?

Geminationes secundorũ indefinitorum doriensium sunt,vt Theocritus. Cantilenam. n. nõ vnq̃ ad ditem

ἐκλελαθόντα φυλαξεῖς ἀντὶ τοῦ λήθην ποιοῦντα.

Ἀντὶ γενικῆς τῶν ἑνικῶν τῆς εἰς ου ληγούσης ἀπὸ τῆς εἰς ος εὐθείας τῇ δοτικῇ αὐτῶν χρῶνται οἱ δωριεῖς. ὡς θεόκριτος ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω.

Τὸ κιρνᾶν τὸ ο ἄρθρον μεθ' ἑτέρου φωνήεντος ἤγουν τοῦ α ἢ τοῦ ι εἰς ω μέγα, καὶ τῶν ἰώνων καὶ τῶν δωριέων ἐστίν. ὡς θεόκριτος θύρσις ὅδ' ὡξ αἴτνας καὶ θύρσιδος ἁδέα φωνά.

Τὸ πρόσαγε. καὶ πρόσεχε. πόταγε. καὶ πότεχε λέγουσι. θεόκριτος πραξινόα πόταγ' ὧδε.

Τὸ πρῶτος, πρᾶτος. καὶ τὸ πρώπιστον, πράπιστον. καὶ τὸ ἦλθον, ἦνθον. καὶ θεόκριτος ἦνθον τοὶ βοῦται τοὶ ποιμένες ὡπόλοι ἦνθον.

Τὸ οἱ ἄρθρον τῶν πληθυντικῶν ἔχον τὴν ἑξῆς λέξιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην διὰ τοῦ ω μεγάλου προφέρουσιν, ἐκθλίβοντες πρῶτον τὸ ι τοῦ οἱ ἄρθρου. οἷον ὡπόλοι. ἀντὶ τοῦ οἱ αἰπόλοι. ἐκθλίβουσι γὰρ τὸ ι καὶ κιρνῶσι τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα. προσγράφουσι δὲ καὶ τὸ ι τῆς αι διφθόγγου.

Ην δὲ ὁ διπλασιασμὸς οὐ μόνον τῶν ἰώνων ὡς εἴρηται, ἀλλὰ καὶ τῶν δωριέων. ἔστι δὲ διπλασιασμὸς τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ τὸ μέσον οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. οἷον μέσον μέσσον. τόσον τόσσον.

Τὸ καὶ εἶπα κῆφα λέγουσι τῆς και διφθόγγου τὸ ι ἐκθλίβοντες καὶ κιρνῶντες τὸ α καὶ ε εἰς η. τὸ δὲ ψιλὸν εἰς δασὺ τρέποντες. καὶ θεόκριτος κῆφα δάφνι τάλαν, τί τὸ τάκεαι. ἁ δέ τε κώρα πάσαν ἀνὰ κράναν πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται.

Τὸ ἐγένετο ἔγεντο λέγουσι, συγκόπτοντες τῆς νε συλλαβῆς τὸ ε. ὡς θεόκριτος ὡπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται, τάκεται ὀφθαλμώς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο. ἀντὶ τοῦ ἐγένετο.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἐνεργητικῶν τὸ βοᾶσι καὶ γελῶσι βοῶντι καὶ γελῶντι λέγουσι. ὁμοίως τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν.

obliuificum seruabis, pro obliuionem facientem.

Pro genitiuo singulari in ου desinente ab in ος recto dativo eorum vtuntur dores, vt Theocritus. vel per penei pulchra arboreta, aut per pindi.

Cotrahere o articulū cū alia vocali videlicet α, aut ε in ω magnum & ionum, & doriēsiū est, vt Theocritus. Thyrsis, qui ex' ætna, & Thyrsidis hæc vox.

Adesdum, & attende adesdum, & attende dicunt. Theocritus praxinoa adesdum.

Primus primus, & primus primus. & venit, venit. & Theocritus Venerunt bubulci. pastores. caprarii venerunt.

Οι articulum pluralem qui hēt sequentē dictionē a vocali incipientem per ω magnum, proferunt elidentes primum ι οι articuli. vt caprarii, pro caprarii. elidunt enim. & contrahunt o & α in ω. adscribunt autem & ι xū diphthongi.

Erat aūt geminatio non solum ionū, vt dictū est, sed & doriensium. Et aūt geminatio eiusdem consonantis additio in medio non perficientis syllabam. vt medium, medium. tantum, tantum.

Et dixit, dixit dicunt ab αι diphthongo elidentes ι & cōtrahentes α & ε in η. Tenuem autem in aspiratā vertētes, & Theocritus, & inquit Daphni miser quid tu contabescis? sed puella oēm per fontem, omnia nemora pedibus fertur.

Fuit, fuit dicunt concidentes νε syllabæ ε', vt Theocritus. caprarius, cum videt capras, vt ineuntur liquescit oculis, quod non factus est hircus ipse, pro est.

In secunda coniugatione circunflexorum tertias personas pluraleis actiuorum clamant, & rident, clamant, & rident dicunt, similiter datiuo singulari proprium participiorum.

Πίνδαρος· ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον δεδαιδαλμένοι ψάδεσι ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Τὸ εἶναι ἔμμεναι λέγουσι πρὸ τῆς ναι τιθέντες τὸ μι. καὶ ἀντὶ τοῦ ι ἀντιθέντες τὸ μ.

Τὴν ἀνὰ ἀντὶ τῆς σὺν λαμβάνουσι. καὶ ὅμηρος· χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. καὶ πίνδαρος· χρυσέαις ἂν ἵπποις.

Καὶ τὴν σοῦ γενικὴν σέθεν λέγουσι. πίνδαρος· τραπέζαισι τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.

Τὴν παρὰ πρόθεσιν συγκόπτουσι συμφώνου ἐπιφερομένου. καὶ ὅμηρος, οἱ δὲ θεοὶ πὰρ ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο.

Τὴν κλητικὴν τοῦ ποσειδῶνος. οἱ μὲν αἰολεῖς πόσειδον λέγουσι, οἱ δὲ δωριεῖς ποτείδαον.

Τὸ δίδου δίδοι καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν εὐκτικῶν ἐκφέρουσι· καὶ πίνδαρος· τὺ δὲ πράξει φίλαν δίδοι.

Τὸ ἐσθλὸν ἐσλὸν λέγουσι. πίνδαρος· ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.

Τὸ πάντη περισπῶσι παντᾷ λέγοντες. καὶ πίνδαρος· πρόφαντον σοφίᾳ καθ' ἕλλανας ἐόντα παντᾷ.

Αἱμακουρίας εἰώθασι λέγειν τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα. ἐκφέρουσι δὲ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ὁμοίως ταῖς δοτικαῖς τῶν ἰδίων μετοχῶν. πίνδαρος· ὅρμοισι χεῖρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις ἀντὶ τοῦ ἀναπλέκουσι.

Τὸν ὄρνιθα ὄρνιχα λέγουσι. καὶ πίνδαρος· πρὸς διὸς ὄρνιχα θεῖον.

Τὰ πληθυντικὰ πολλάκις ὁμοφώνως τοῖς δυϊκοῖς ἐκφέρουσι. πίνδαρος· μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς ἄκραντα γαρύετον διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.

Ταῖς μετοχαῖς τῶν ἀορίστων προστιθέασι τὸ ι. πίνδαρος· ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκα ἄνδρας ὀλέσαις μναστῆρας.

Τὸ τι τὰ λέγουσι. πίνδαρος· τά κε τις ἀνώνυμος γέρας. ἄλτος εἰώθασι λέγειν τὸ τέμενος. πίνδαρος· διὸς ἄλτει πανδόκῳ ἤτοι τῷ ἐνδιαιτήματι.

Τὸ ἐπεντιθέναι τὸ ι τῷ ο τῶν δωριέων ἐστίν. τὴν πνοὴν γὰρ τὴν πνοιὴν φασί. καὶ τὴν χροὰν χροιάν. καὶ τὴν πέαν

Pindarus trans verum ſermonem exornata mendaciis decipiunt verba.

Eſſe, eſſe. dicunt ante ναι ponentes μ, & pro ι interponentes μ.

Super, pro cum accipiunt, & Homerus aureo cum ſceptro.& Pindarus,aureis cum equis.

Tui genitiuum tui dicunt. Pindarus, menſas'q; circa minutiſſimas carnes tuas diuiſerũt,& comederũt.

Apud præpoſitionẽ cõcidunt conſonãte ſequẽte, & Homerus,dei autẽ apud Iouem ſedẽtes cõcionabantur.

Vocatiuum Neptuni, æolenſes Neptune dicunt, ſed dorienſes Neptune.

Da da, & alias ſimiliter tertiis perſonis optatiuorum pronuntiant, & Pindarus. tu autẽ actionẽ amicam da.

Bonum,bonum dicunt.Pindarus bonis. n. à gaudiis nocumentum occidit triſte domitum.

Vbiq; circunflectunt,vbiq; dicentes, & Pindarus clam ſapientia inter græcos exiſtentem vbiq;.

Iuſta ſolent dicere mortuorum parentationes. Proferunt autem & tertias perſonas plurales pariter cum datiuis propriorum participiorum.Pindar⁹,moni⸗libus quorum manus nectunt, & coronis, pro nectunt.

Auem,auem dicunt.Pindarus ad iouis auẽ diuinam.

Pluralia ſæpe, vt dualia proferunt Pinda⸗rus.vbi vero didicerunt vehementes linguacitate corui, vt inexpletum gariunt Iouis aduerſus auem diuinam.

Participiis indefinitorum addunt ι. Pindarus, qm̃ treis'q;,& decem viros cum perdiderit procos.

Quid.quę dicunt. Pindarus,quæ aliquis innominatã ſenectutem lucũ cõſueuerunt dicere ſacrũ locũ. Pindarus quus luco hoſpitali,ſeu diuerſorio.

Interponere ι τῷ ο dorienſium eſt. flatum enim flatum dicunt. & colorem, rem. & herbam gramen.

ποίαν. πίνδαρος πνοιῆς ὄπιθεν βορέαο.

Ἦν ἄρα καὶ τῶν δωριέων ἡ ἄρσις ἡ ἐναντία τῇ ἀναδιπλώσει. πίνδαρος ὀλύμπια μὲν γὰρ αὐτὸς γέρας ἔδεκτο, ἀντὶ τοῦ ἐδέδεκτο

Αἱ ἐπεκτάσεις καὶ τῶν δωριέων εἰσί. κενός. κενεός.

Τὸ ὄπιθεν ὄπθεν λέγουσιν ἐκθλίβοντες τὸ ι.

Τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ῶν ληγούσας καὶ περισπωμένας διὰ τοῦ ᾶν προφέρουσι. καὶ ἀντὶ τοῦ λέγειν μουσῶν, μουσᾶν λέγουσι.

Τὸ μή ἐστι μῆσι λέγουσι κιρνῶντες τὸ η καὶ ε εἰς η ὥσπερ καὶ ἀριστοφάνης μῆσιν οὗτος χοῖρος;

Οἱ δωριεῖς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν αὐτὸν, νὶν λέγουσι.

Τὸ εἶναι. εἶμεναι. Τὸ χρῆ, χρῆσθαι.

Τὸ σιγᾶν σιγῆν. ὡς ἀριστοφάνης οὐ χρῆσθα σιγῆν. οὕτω καὶ τὸ διψᾶν, διψῆν. καὶ τὸ πεινᾶν, πεινῆν.

Τὸ οἴκαδε, οἴκαδές φασι. καὶ τὸ σὲ, τὺ, ὡς τὸ τύδ' ἀποισῶ ἀντὶ τοῦ σὲ ἀποκομίσω.

Τὴν πρὸς ποτὶ λέγουσιν. εἶτα καὶ τὸ ι ἀποκόπτουσι. ποτ' ματέρα φησὶν ἀριστοφάνης.

Τὸ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ, κὴκ τοῦ αὐτοῦ φασιν. ἐκθλίβοντες τὸ ι. εἶτα τὸ α καὶ ε εἰς η κιρνῶντες, ὡς ἔζαε ἔζη. ἐκίρναε ἐκίρνη. καὶ τὰ παραπλήσια. τοῦτο δὲ ἀττικὸν καὶ ἰωνικόν ἐστι.

Τοῦ αὐτοῦ τ' ὠυτοῦ λέγουσι. τὸ κρέας κρῆς ὀνομάζουσι.

Περισπῶσι τοὺς μέλλοντας ἀποίσω ἀποισῶ λέγοντες.

Τὸ τιμὴν τιμὰν λέγουσι. Τὸ παρ' ἡμᾶς παρ' ἁμᾶς.

Ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς ὕμες ἐκφέρουσι.

Τῷ οἱ ἄρθρῳ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τὸ τ προστιθέασι, τοὶ θεοὶ λέγοντες, καὶ ταὶ μοῦσαι.

Πάσακα τὸν πάσσαλον λέγουσι.

Τὸ ὄκκα ἀντὶ τοῦ ὁπηνίκα. καὶ ὁπότε καὶ ὅπου χρῶνται.

Ἀγλίθας λέγουσι τὰς κεφαλὰς τῶν σκορόδων.

Τὸ ὡς τὼς λέγουσι. καὶ παρ' ἀριστοφάνει ἐν ἀχαρνεῦσιν. πάνυ καὶ ὕμες ὦν ὄκκ' ἐκβάλλη τε τὼς ἀρουραῖοι μύες τὰς ἀγλίθας ἐξορύσσετε.

Τὴν ου δίφθογγον εἰς ω τρέπουσι, τὰς μούσας μώσας λέγουσι

gramen. Pindarus flatum pone' boreæ.

Erat & doriensium ablatio contraria geminationi. Pindarus olympia. n. ipse prçmiũ accepit, pro accepit.

Extensiones etiam doriensium sunt. vacuus, vacuus.

Retro, retro dicunt elidentes. σ.

Genitiuos plurales in ων desinentes, & circunflexos per αν proferunt, & vbi dicendum est musarum, musarum dicunt.

Non est, non est dicunt cõtrahentes κ, & ε in κ sicut & Aristophanes, nunquid est hic porcus?

Dores, vbi dicendum est ipsum, ipsum dicunt. esse, esse. oportet, oportet.

Tacere, tacere, vt Aristophanes, non oportet tacere. sic sitire, sitire. & esurire, esurire.

Domum, domũ dicunt. & te, te. vt te aũt asportabo, pro te asportabo.

Ad, ad dicunt, deinde & ι abscindunt. ad matrem inquit Aristophanes.

Ex eodem, ex eodem dicunt elidentes iota, unde α & ε in κ contrahentes, vt viuebat, viuebat. temperabat, bat. & similia. hoc aũt atticũ, & ionicũ est.

Eiusdem, eiusdem dicunt. carnem, carnẽ nominant.

Circunflectunt futura. auferam, auferam dicentes.

Honorem, honorem dicunt. Ad nos, ad nos.

Pro vos, vos proferunt.

Οι articulo nominatiui ; pluralis τ addunt, hi Dei dicentes, & hæ musæ.

Paxillum, paxillum dicunt.

Quando, pro quando. & vbi, & vbi vtuntur.

Capita alliorum dicunt, capita alliorum.

Sicut, sicut dicũt. & apud Aristoph. in acharnensib. Vos igitur cum eieceritis, vt aruales mures paxillo capita alliorum effodite.

ου diphthõgum in ω mutant musas, mosas dicẽtes.

καὶ τὸν οὐρανὸν ὠρανὸν, καὶ τὸν κοῦρον κῶρον.

Τὸ φασὶ φατὶ λέγουσι. καὶ τὸ ἐγὼ ἐγών. καὶ τὸ γῆ γᾶ. ὡς παρ' ἀριστοφάνει καὶ γίνεται γᾶ.

Τὸ λῆς ἀντὶ τοῦ θέλεις διὰ τοῦ η. ὡς τὸ αἰ λῆς αὐγάσδεο. καὶ ἀριστοφάνης ἄντεινον αἰ λῆς ὡς παχεῖα. καὶ καλά. τὴν ἀνὰ συγκόπτουσι. καὶ ἐπὶ τῶν συνθέτων. ὡς τὸ ἀνάτεινον ἄντεινον. καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ παράθεσιν λεγομένων. ἂν τὴν ἀγορὰν, ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τὴν ἀγοράν.

Τὸ σφᾶς ψὲ λέγουσι. θεόκριτος ἦπα ψὲ κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες. τουτέστιν ἤπου αὐτὰς τὰς βόας. ἐφ' ἑσπέρας πάσας ἀμέλγεις.

Τὸ τίθησι καὶ ὑφίησι. τίθητι καὶ ὑφίητι λέγουσι. θεόκριτος. ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κἠμὲ φυλάσσει.

Τοῦ ὑπερσυντελίκου τὰ τρίτα πρόσωπα διὰ τοῦ ι γράφουσιν. ὡς θεόκριτος. καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη.

Ἡ δάμαλις οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ δαμάλη. θεόκριτος ταὶ δαμάλαι δ' αὖ τὸν μυκώμεναι ὧδε ποθάϊνται.

Τὸ ἄλλοτε ἄλλοκα λέγουσι.

Τὸ μὰ ἔξωθεν λαμβάνουσιν. οὐ γᾶν φασι θεόκριτος. ἀντὶ τοῦ οὐ μὰ τὴν γῆν.

Τὸ ἦν, ἧς φασί. θεόκριτος οὐδὲ γὰρ ἁμέρα τῷ δεσπότῃ ἧς τοι ἐνῷδεν. οὐκ ἦν φησὶν οὐδὲ τῷ δεσπότῃ σὺν ἐγκοιμᾶσθαι. ἧς ἁμέρα ἀντὶ τοῦ ἦν ἁμέρα.

Τὸ κείσομαι, κεισοῦμαι λέγουσιν. εἶτα τρέπουσιν τὴν ου δίφθογγον εἰς τὴν α, κεισᾶμαι δὲ πεσών. καὶ τοὶ λύκοι ὧδε μ' ἔδοιται. τοὺς μέλλοντας τῶν εἰς ζω ῥημάτων διὰ τοῦ ξ προφέρουσι. καθίξας ἀντὶ τοῦ καθίσας. καὶ λυγιξεῖν. ἀντὶ τοῦ λυγίσειν. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ θέασαι θᾶσαι λέγουσι. θεόκριτος θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὅσδει. καὶ πάλιν θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὶν ἄχος.

Ὀρειμαλίδες λέγονται παρ' αὐτοῖς τὰ ὄρεια μῆλα.

Τὸ ὁμοῦ ἁμᾶ λέγουσιν.

Ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν ἔμποθεν λέγουσιν. θεόκριτος ἧμιν δὲ πρόσθεν τὺ βωκολιάσδευ ἔμποσθεν. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸς ἐλάβοντο τὴν λέξιν ταύτην, ὃ ἐν

coelum, coelum. & filium, filium.
Aiunt, aiunt dicunt. & ego, ego. & terra, terra, vt apud
Aristophanem. & fit terra.
Vis pro vis per κ. vt si vis aspice, & Aristopha-
nes, extende, si vis, vt pinguis, & pulchra. ἀπὸ
præpositionem concidunt, & in compositis. vt extēde,
extende. & in iis, quæ per appositionem dicuntur.
per forum, pro per forum.
Ipsos ipsos dicunt. Theocritus, nunquid ipsas clam
vesperi omneis mulges. hoc est nunquid ipsas
siccas vesperi omneis mulges.
Ponit, & summitit, ponit, & summittit dicunt. Theo-
critus. Sed senex summittit vitulos, & me obseruat.
Præteriti plusquāperfecti tertias personas p κ scribūt,
Theocritus. & quando ille oleum in oculis vidit.
Iuuenca non dicunt, sed iuuenca. Theocrit⁹, Iuuēcę
item ipsum mugientes hic desyderant.
Aliquando, aliquando dicunt.
Per, deforis assumunt. non terrā inquit Theocritus,
non per terram.
Erat, erat aiunt, Theocritus. neq; .n. eumaræ hero
erat, vbi dormiret, nō erat iquit ne Hero qdē tuo, ī quo
dormiret. erat eumaræ, pro erat eumaræ.
Iacebo, iacebo dicunt, inde vertunt ου diphthongū
in ω. Iacebo aūt lapsus. & lupi hic me deuorabunt.
Futura in ζω verborum per ξ proferunt. sedens pro
sedens. & flexumire, pro flexumire. & similia.
Vide, vide dicunt. Theocritus vide amice, q̄ bene
et, & rursus, vide tamen tristem meum dolorem.
Mala montana dicuntur apud eos mala montana.
Simul, simul dicunt.
Pro ante, ante dicunt. Theocritus, nobis autem
bucolice canta ante. nonnulli vero pro aliunde
acceperunt dictionem hanc, vel vnam, ad vnam

ὠδάριον τουτέστιν ἀμοιβαδόν.

Ὅταν ὦσι δύο ηη ἀλλεπάλληλα, καὶ ταῦτα εἰς ᾶ τρέπουσιν. ὡς θεόκριτος νίκη μὰν οὐδ᾽ ἄλλος. ἀνάασα τοὶ δ᾽ ἐγένοντο. ἀντὶ τοῦ ἀνήασητοι.

Καὶ τὸ ἐβοᾶτο καὶ ἐγελᾶτο καὶ ἐκλᾶτο εἰς ῆ τρέπουσι. τὸ σοὶ καὶ ἐμοὶ τὶν καὶ ἐμὶν λέγουσιν.

Καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὸν πλησίον τὸν πλατίον λέγουσι.

Τὸ πρώην πράν. θεόκριτος ἔγνων πράν.

Τὸ ὁ ἄρθρον μετὰ φωνήεντος ἑτέρου ἐπαγομένου κιρνῶμεν εἰς ω μέγα παρὰ δωριεῦσιν, οὕτως ἐκφέρου ὡς παρ᾽ ἴωσιν. ὡς καὶ θεόκριτος, οὐχ οὕτως ὡδαὶ ἐπιπλέον ἄγα γελύσαις.

Τὸ ὁ ἕτερος ὥτερος λέγουσι.

Τὸ τετραετὲς τετραένες λέγουσι. θεόκριτος τετραένες δὲ πίθω ἀπυλύετο κρατὸς ἄλειφαρ.

Τὸ σὺ, τὺ, τὸ πλὴν, πλὰν λέγουσι.

Τὸ ἡμέραν ἁμέραν. τὴν πηγὴν, παγάν.

Τὸ εἴκοσι εἴκατι θεόκριτος. φᾶ φαῖ λάκων τοὶ πλαρως χεδὸν εἴκατι πληρεῖ τυρῶ.

Ὁμοίως τοῖς ἀττικοῖς καὶ αὐτοὶ τὰ ἀπὸ βαρυτόνων περισπώμενα ἐκτείνουσιν. οἷον στρέφω στρωφῶ. νέμω, νωμῶ. πίνω πωτῶ. θεόκριτος πωτῶνται ξουθαὶ παρὰ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.

Χρῶνται καὶ τῷ ὧν ἀντὶ τοῦ οὖν. ὥσπερ οἱ ἴωνες. χρηὧν ἐσιδεῖν χρῆσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

Τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τοὺς παθητικοὺς ἀορίστους συστέλλουσιν ἐπὶ τῆς παραληγούσης. θεόκριτος οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ᾽ ἀκάχοιτο.

Τὴν σταγόνα τῆς δρόσου πρῶκα λέγουσιν οἱ δωριεῖς.

Τὸ βρενθύεται φριμάσσεται φασί.

Τὸ ἐκάθηρεν ἀντὶ τοῦ ἐμάστιξε λαμβάνουσι.

Τὸ κιγκλίζειν ἐπὶ τοῦ κινεῖν τὴν ὀσφύν. ὥσπερ παρὰ τοῦ γνῶ γίγνω. οὕτω καὶ παρὰ τὸ κλῶ κίκλω καὶ κικλίζω.

Τοὺς μέσους μέλλοντας πρώτους περισπῶσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν διὰ διφθόγγου γράφουσι. θεόκριτος

cantilenam, hoc eſt viciſsim.

Cū fuerint duo ** vnū ſup aliud, & hęc in α vertūt, vt Theocritus, vincebat quidem neuter. inuicti autem fuerunt, pro inuicti.

Et clamabat, & ridebat, & frangebat in * vertūt. Tibi, & mihi tibi, & mihi dicunt.

Et vbi dicendum eſt propé, propè dicunt.

Dudum, dudum. Theocritus, noui dudum.

O articulus cum vocali alia inducta contractum in ω magnum apud Dorienſeis, ſic pronuntiatur, vt apud Ionas, vt & Theocritus. non'ne ſic Adonis ad maiorem duxit rabiem.

Alter, alter dicunt.

Quadrimū, mū dnt. Theocrit⁹ quadrimū aūt vegetis ab ſoluebat capite vnguen. i. q̄drimi vini vegerē releuim⁹.

Tu, tu. præter, prętor dicunt.

Diem, diem. fontem, fontem.

Viginti, viginti. Theocritus. eheu lacon tibi fiſcellas ferè viginti implet caſeo.

Pariter cum atticis, & ipſi à varytonis circunflexa producunt. vt verto, verto. paſco, paſco. volo, volo Theocritus circumuolant flauæ ad fontes apes.

Vtuntur & igitur, pro igitur. vt Iones. vis igitur videre? vis deponere pignus?

Primæ coniugationis circunflexorum paſsiua indefinita corripiunt in penultima. Theocritus. ſic & nympha nupta triſtaretur.

Guttam roris, guttam roris dicunt Dores.

Superbit, fremit inquiunt.

Purgauit, pro flagellauit accipiunt.

Mouere lumbum, pro mouere lumbum. vt à noſco, noſco. ſic à rango, frango, moto.

Media futura prima circunflectunt, & in ſubiunctiuis, per diphthongum ſcribunt. Theocritus,

μῦμα λωβᾶσθαι τὰς ἀμπέλους.

Τὸ μικρὸν μικκὸν λέγουσι. θεόκριτος ἴδ' ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον τῇδ' ἐνθών.

Τὸ βωσρήσομες ἐπὶ τοῦ καλεσόμεθα λαμβάνουσι. τὸν κυρτὸν ὑβὸν καλοῦσι.

Τὸ ἰδοὺ ἤνιδε φασὶ καὶ Συνέσιος. ἤνιδε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τάττει θεόκριτος ἤνιδέ τοι τὸ δέπας.

Τὸ ἀντὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ λαμβάνουσι. θεόκριτος ἀντὶ γὰρ αὖαν τὴν διφθέραν βαίτην λέγουσι.

Ὄλπις λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἁλιεύς, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθῦς ἀγρεύων. ἀπὸ τοῦ λέπω λεπὶς καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε ἐλπίς. καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος ε εἰς βραχὺ ὄλπις.

Πέλαν τὴν πορφυρᾶν ὅτιν φασὶν τὴν μέλαιναν γὰρ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν. ἡνίκα ἂν δι' ἐκδρομὴν ὕδατος μελαίνηται πελίαν καλοῦσι.

Πύρριχος λέγεται, παρ' αὐτοῖς ὁ πυρρός. καὶ χαι χράσμων. ὁ δύσεροπος.

Τὸ ὁσσίχον ἀντὶ τοῦ ὅσον. θεόκριτος ὁσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἅλικον ἄνδρα δαμάσδει.

Τὸ ἠγνόησε λέγουσι ἠγνοίησε. τὸ δωροῦμαι δωρύττομαι.

Εἰδέναι δεῖ ὅτι τῆς δωρίδος πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί. ἄλλως γὰρ κρῆτες διαλέγονται καὶ ἄλλως ῥόδιοι καὶ ἄλλως ἀργεῖοι. καὶ ἄλλως λακεδαιμόνιοι. ἑτέρως δὲ συρακούσιοι καὶ σικελοί. καθολικαὶ δὲ ὅμως αὐτῶν ἰδιότητες αἵγε προειρημέναι. εἰ καὶ μὴ πᾶσαι.

Ὅτι αὗται τὸ τρέπειν τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀθειῶν γινομένας, εἰς ᾶς ἴδιον ἔχουσιν. διογενής. διογενᾶς ἀντὶ τοῦ διογενοῦς.

Τὸ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῶνται. τὸ ἐλθεῖν ἐλθῆν λέγοντες. ὑπεξαιροῦσι δὲ καὶ τῶν ἀπαρεμφάτων τὸ ι. λαβὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ λαβεῖν. καὶ ἐλθὲν ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν. καὶ ἁνάδεν ἀντὶ τοῦ ἁνάδειν. χρῶνται δὲ καὶ διπλασιασμῷ τῶν τριῶν συμφώνων ὡς οἱ αἰολεῖς ὅττι. ὁππόθεν ὅππον.

Τοὺς θεοὺς σιοὺς λέγουσιν ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι τοὺς διοσκ-

ne meis nocete vitibus.

Paruum, paruum dicunt. Theocritus, veni o' hospes parum audi huc veniens.

Clamabimus pro clamabimus accipiunt. gibbosum, gibbosum vocant.

Ecce, ecce aiunt, & Sinesius, ecce in eodem cõstituit, Theocritus, en tibi poculum.

Sunt & pro sunt accipiunt. Theocritus. Sunt enim siccæ. Pelliceam vestem, beatam dicunt.

Piscator dicitur apud ipsos piscator, qui squamosos pisces venatur ab exquamo, squama. & transpositione, piscator, & mutatione breuis ε in ο breue piscator.

Pullam purpuream ouem dicunt. nigram enim corporis superficiem, quando per cursum aquæ nigrescit, liuidam vocant.

Flauus dicitur apud ipsos fuluus. & intractabilis, intractabilis.

Quantulũ, p q̃tulũ. Theocritus. Quantulũ est vulnus, quã grandem virum domat.

Ignorauit dicunt, ignorauit. dono, dono.

Scire oportet, qđ doricæ linguæ sunt subdiuisiones locales, aliter. n. Cretenses loquuntur, & aliter Rhodii, & aliter argiui, & aliter lacedæmonii. aliter siracusii, & siculi. Vniuersales tamen ipsorum proprietates prædictæ sunt, & si non omnes.

Item hæ, vertere in ους desinentes genitiuos ab ης rectis factos, in ως proprium habent. vt Diogenes Diogenis, pro Diogenis.

H pro ει diphthongo vtunt̃. venisse, venisse dicẽtes, subtrahunt autem & ab infinitis ῖ. accepisse enim pro accepisse. & venisse, pro venisse. indormire, pro indormire. vtuntur & geminatione trium consonãtiũ, vt æoles. qm̃. vnde. quantum.

Deos, seos dicunt, vt lacedæmonii geminos

ὀμνύοντες, νὴ τὼ σιὼ φασίν. τουτέστι μὰ τοὺς θεούς.

Αἱ ἐκτάσεις τῶν διχρόνων ἴδιαι τῆς δωρίδος. οἷον ἶσος ἐνυαλίῳ. τῷ ᾱ ἀντὶ τοῦ ε πολλάκις χρῶνται τὸ ἕτερος ἅτερος λέγοντες. καὶ τὸ ἄρτεμις, ἄρταμις.

Αἱ ἀποκοπαὶ ἴδιαι αὐτῶν εἰσί. οἷον ποσειδῶνα ποσειδῶ. δῶμα, δῶ. κρίμνον, κρί.

Αἱ προσθέσεις τῆς μεν συλλαβῆς ἐπὶ τῶν παρ' ἡμῖν εἰς ναι ληγόντων ἀπαρεμφάτων τῶν δωριέων εἰσίν. οἷον βήμεναι ἀντὶ τοῦ βῆναι.

Αἱ ὑπεξαιρέσεις τοῦ δ ἐκ τῶν γενικῶν διὰ τοῦ δ κλινομένων πάριδος πάριος. καὶ τὸ κέραος ἀντὶ τοῦ κέρατος τῶν ἰώνων εἰσὶν ἰδιώματα καὶ τῶν δωριέων.

Βαρυτονοῦσιν οἱ δωριεῖς καὶ τὰ ποιότητος δηλωτικὰ ἐπιρρήματα ἅπλως κάλως σόφως κόμψως λέγοντες. τὰ δὲ ὑφ' ἡμῶν βαρυνόμενα περισπῶσιν οὑτῶς. παντῶς. καὶ τὰ εἰς οι ὀνόματα. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς μετοχὰς ὅταν προπαροξύνωνται αὐτοὶ παροξύνουσιν. οἷον φιλοσόφοι. Μενελάοι. ποιουμένοι. δηλομένοι.

Καὶ τὰς μετοχὰς εἰς ων ληγούσας τῶν περισπωμένων εἰς ᾶν ποιοῦσι λήγειν. γελῶν ἑλῶν. γελᾶν ἑλᾶν.

Τὴν ναῦν νᾶυν καλοῦσι καὶ τὰς κλεῖδας κλᾶδας.

Παροξυτονοῦσι δὲ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τὰ εἰς αν λήγοντα τῶν ἀορίστων ἔστασαν ἔφρασαν. καὶ τὰ εἰς ον δὲ λήγοντα παροξύνουσιν ἐλάβον ἐτρέχον ἐλέγον ἐφάγον.

Περισπῶσι καὶ τὰ τοιαῦτα παιδῶν. τρωῶν. παντῶν.

Καὶ τοὺς μέλλοντας τὸ δώσουσι. δωσοῦντι. καὶ τὸ λέξουσι λεξοῦντι προπερισπωμένως.

Προπερισπῶσι καὶ αὐτοὶ τὸ ὅμοιος ὡς οἱ ἀττικοί. Τὰς αἰτιατικὰς πληθυντικὰς ἀρσενικὰς τὰς εἰς ους ληγούσας διὰ τοῦ ος ἐκφέρουσι. τὼς καλός. τὼς σοφός. τὼς ἀνθρώπος. τὼς ἵππος. Τὰ διὰ τοῦ ε ἐκφερόμενα προστακτικὰ ῥήματα διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσι. λάβε, λάβον. θίγε, θίγον.

Τὸν πατέρα ἀπφοῦ ὀνομάζουσι. τὰς κούρας κώρας. τὸ ἰδεῖν ἰωνικῶς καὶ αὐτοὶ συστέλλουσι. θεόκριτος ἐν ἀδωνιαζούσαις ὧν ἴδες χ' ὧν εἶπας. καὶ ἴδοισα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.

iurantes,per ſeos aiunt,hoc eſt per deos.

Productiones ambiguarũ ꝓpriæ linguæ Doricæ, vt æqualis martia, pro ɛ ſæpe vtuntur. alter, alter dicentes. & Diana, Diana.

Abſciſiones ꝓpriæ ipſorũ ſunt, vt Neptunũ, neptunũ. domũ, do. crimnum hoc eſt genus frumenti.

Additiones μι ſyllabæ in iis, quę apud nos in ναι definunt infinitis, Dorienſiũ ſunt, vt aſcẽdere, ꝓ aſcẽdere.

Subtractiones δ ex genitiuis, qui per δ declinãtur paridis, paridis. & cornu, pro cornu Ionum ſunt proprietates linguę, & dorienſium.

Acuta penultima ſcribunt Dores, & qualitatis ſignificatiua aduerbia pulchre, ſapiẽter. cõpte. ſimpliciter dicentes. Quę à nobis acuta penultima ſunt, circũflectũt ſic omninno. & in ει nomina ſimiliter. & participia, quæ antepenultimam acuunt, ipſi penultima acuta dicũt, vt Philoſophi Menelai. cupiti, ſignificati.

Et participia in αν deſinentia circunflexorũ in αν ſolent finire ridens, agitans. ridens, agitans.

Nauem, nauem vocant. & claues claues.

Acuta penul. ꝓferũt, & tertias pſonas in αν deſinẽtes indefinitorum. ſteterunt, dixerunt. & in ον deſinentes acuta pen. acceperunt. cucurrerũt. dixerunt. comederũt.

Circũflectũt & huiuſmodi puerorũ. troianorũ. oium.

Et futura dabunt, dabunt. & dicent, dicent circunflexe.

Circunflectunt ipſi & ſimilis, vt attici. Accuſatiuos plurales maſculinos in οις deſinentes per ος, proferunt hos pulchros. hos ſapientes. hos hoies. hos quos. qui per ɛ proferuntur imperatiua verba per ον proferunt. accipe, accipe. tange, tange.

Patrem, patrem nominant. tonſuras, tonſuras. Vidiſti dixiſti, & ipſi corripiunt, Theocritus in Adoniazuſis, ſciſti, & quæ dixiſti, tu quæ vidiſti ei, qui non vidit.

Τὸν ἀργὸν κατ' ἐπένθεσιν ἀεργὸν λέγουσι.

Καὶ τὸ δαψιλὲς ἀδέσφασι. τὴν παῖδα παιδέφασι.

Τοῖς ὑποτακτικοῖς χρῶνται ἀντὶ ὁριστικῶν. θεόκριτος ἵππω καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω ἀντὶ τοῦ δέδοικα.

Τὸ ἴσασιν ἴσαντι λέγουσι. καὶ τὸ ἑστήκασιν ἑστήκαντι. θεόκριτος ὡς ἔτυ μ' ἑστήκαντι. καὶ ὡς ἔτυμ' ἀνδίναντι ἔμψυχ' οὐκ ἀνυφαντὰ σοφόν τι χρῆμ' ἄνθρωπος.

Τὸν μετουσιαστικῶν καὶ αὐτοὶ τὸ ι ἀποβάλλουσιν ἀργύρεος καὶ χρύσεος λέγοντες. τοῦ ὃς ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τὸ σ ἀποβάλλουσι θεόκριτος. ὁ τριφίλητος ἄδωνις ὄκ' ἐν ἀχέροντι φιλεῖται.

Τὸ κλείσω κλαξῶ λέγουσι. θεόκριτος τὰν αὐλείαν ἀποκλαξεῖ.

Τὰ ἐλλειπτικὰ καὶ παρ' αὐτοῖς εἰσι. παύσασθ' ὦ δύστανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

Τὸ πελοποννησιστὶ πελοποννασιστὶ λέγουσι.

Τὰς δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὺς εὐθειῶν γινομένας οὐχ οὕτως ἐκφέρουσιν ὥσπερ ἡμεῖς πηλᾶσι καὶ βασιλᾶσιν. ἀλλ' ἐπ' ἴσης τῷ δημοσθένει καὶ τοῖς ὁμοίοις. ἐκεῖ γὰρ ἡ δημοσθένεσι δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. οὕτω καὶ ἐνταῦθα θεόκριτος δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς δωριέεσι.

Τὴν φύσιν φυὴν λέγουσι.

Τὸ βράδισται βάρδισται φασι. θεόκριτος βάρδισται μακάρων ὧραι φίλαι. ἀλλὰ ποθειναὶ ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν αἰεί τι φέροισαι.

Πλάθανον λέγουσιν εἶδος ἀγγείου πρὸς ὃ [illegible] σκευάζουσι πόπανα.

Συστέλλουσι καὶ τὰς εἰς ᾱς αἰτιατικάς. οἷον νύμφας [illegible] καὶ τὰς μετοχὰς νοήσας πράξας.

Καὶ τὰ προστακτικὰ ῥήματα ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσι. θίγε. θίγον.

Ἰδίως δὲ λέγουσιν οἱ σικελοὶ τὴν χύτραν κύτραν. καὶ τὸν χιτῶνα κιτῶνα καὶ τὴν μητέρα, δελφίαν. τὴν γυναῖκα γύναν. κρῆτες δὲ τὸ διαπαντὸς αἰές. τὸ αὐτοῦ αὐτεί. τὸ βέλτιον βέλτιον

Ociosum per interpositionem, ociosum dicunt.
Et abundans, abundans dicunt. puellam, puellã dñt.
Subiunctiuis vtunt, pro indicatiuis. Theocrit⁹, equũ, & frigidum anguem maxime timeo.

Sciunt, sciunt dicunt, & steterunt, steterunt. Theocritus, vt vera stant; vt vera se inuoluunt. Animata, non intexta. sapiens res homo est.

Ex materialium & ipsi ι abiiciunt. argenteus, & aureus dicentes. ex qui subiunctiuo articulo ο abiiciunt Theocritus. ter amabilis Adonis, qui & in Acheronte amatur.

Claudam, claudam dicunt. Ianuam claudito.

Defectiua etiam apud eos sunt. Quiescite o' infelices inefficacia garrientes. Turtures fastidio afficiunt lato ore pronuntiantes omnia.

Pelopõnisiace, pelopõnisiace dicunt.

Datiuos pluraleis ab in αις rectis factos non sic proferunt, vt nos peleis, & regibus, sed vt primæ contractionũ flexionis noĩa, vt ibi enim Demosthenibus datiuus pluralis, sic & hic. Theocritus, dorice loqui licet, puto doriensibus. Naturam, naturam dicunt.

Tardissimæ, tardissimæ inquiunt. Theo. tardissimæ superũ horæ caræ, sed desyderabiles veniunt omnibus mortalibus semper aliquid ferentes.

Platanum dicunt speciem vasis cuiusdam, in quo præparant placentulas.

Corripiunt & in as accusatiuos, vt nymphas, fontes. & participia, intelligens. faciens.

Et imperatiua verba pronuntiata per ε tenuem fer ω pronuntiant. tange, tange.

Peculiariter dicunt. siculi ollam, ollam. & tunicam, tunicam. & matricem, matricem. mulierem mulierem. Cretenses semper, semper. Ibi, ibi. melius, melius

λέγουσι. τὸ ἔα. ἄα. τὸ ἑαυτὸν ἀασὸν τρέπουσιν οἱ αὐτοὶ καὶ τῆς ἐς προθέσεως τὸ σ εἰς ν. οἷον ἐς χορόν. ἐν χορῷ. ἐς τὴν ἀγορὰν ἐν τὴν ἀγορὰν λέγουσι.

Καὶ τὸ εἴωθα ἦθω, καὶ τὸ ἀωχεῖσθαι ἀῶ.

Τὸ θουκυδίδης θακυδίδης. τὸ θεοκράτης θακράτης. τὸ θεόφραστος θάφραστος.

Καὶ τὸ κρέα κρῆ. τὸ ἄκρατον ἄκρητον.

Τὸ κρίκον κίρκον. τὸ κελεύεται κέλεται. τὸ καταβαλεῖν καββαλεῖν.

Τοὺς σωροὺς τῶν ἀχύρων μύχωνας λέγουσι.

Καὶ ἀντὶ τοῦ τότε τόκα. καὶ ἀντὶ τοῦ τῆμος ἦμος λέγουσι.

Τὸ οἴκαδε οἴκαδες. τὸ σάδιον, σπάδιον.

Τὸ μὲν μές. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ταύτας τούτους λέγουσι. καὶ τὸ ἔνδον ἐνδοῖ. τὸ κρανίον κράνον.

Αδέματον ψυχὴν τὴν νεκρὰν ἤγουν τὴν ἔξω τοῦ σώματος καὶ ταῦτα περὶ τῆς δωρίδος. διαφέρει δὲ ἡ τῶν κρητῶν διάλεκτος. ἧπερ Κυψέλλας ἐχρήσατο. καὶ ἡ λακώνων. ἧπερ ἀλκμὰν καὶ σώφρων. ἡ μέν τοι πινδάρου καὶ σιμωνίδου καὶ βακχυλίδου. παντελῶς ἀγνοεῖται διὰ τὸ μὴ δωριεῖς εἶναι φύσει τοὺς ποιητάς. ἔχει δὲ μόνην αὐτῶν τὴν διάλεξιν.

Περὶ τῆς ἰώνων διαλέκτου.

Τὰς εἰς ας ληγούσας αἰτίας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ης ἐκφέρουσιν οἱ ἴωνες, ἡρόδοτος, ὁ δὲ ἀρχίης καὶ λυκόπης μοῦνοι συμπεσόντες.

Ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ταῖς ληγούσαις εἰς οις προστιθέασι τὸ ι. ἡρόδοτος τοῖσι σαμίοισι.

Τὸ κλεισθέντες κληϊσθέντες λέγουσι. καὶ τὸ πληιάδεω πληϊάδεω. διαλύουσι γὰρ τὴν δίφθογγον εἰς ε καὶ ι. εἶτα ἐκτείνουσι τὸ ι εἰς τὴν η συλλαβήν. ὥσπερ τὸ ἱερεῖον ἱερήϊον λέγουσι.

Τὰς εἰς ων ληγούσας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν. οἷον ὡρῶν θηβῶν πυλῶν ὡρέων καὶ θηβέων καὶ πυλέων λέγουσιν. ὅμηρος ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσυτο. καὶ ἱπποκράτης αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων τίκτουσι νοσήματα.

Αλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀρσενικῶν. ὁμοίως γενικὰς τὰς ἐκ τῶν εἰς

dicunt. ſine, ſine. ipſum, ipſum. vertunt iidem & ες præpoſitionis σ in υ, vt in chorum, in chorum. in forum, in forum dicunt.

Et conſueui, conſueui. & conuiuari, conuiuari.

Thucydides, Theucydides Theocrates, Theucrates Theophraſtus. Theuphraſtus.

Et carnes, carnes. merum, merum.

Annulus, annulus, iubetur, iubetur. deiicere, deiicere.

Cumulos palearum mychonas dicunt.

Et pro tunc, tunc. & pro quando, quando dicunt.

Domum, domum. ſtadium, ſtadium.

Quidem q̃dem. & vbi dicendum has, has inquiũt. & intus, intus. caluaria, caluaria.

Incorporeã animã mortuã, hoc eſt extra corp⁹ degẽtẽ. Et hæc de lingua dorica. Differt autem Cretenſium dialectus, qua Cypſelas vſus eſt, & laconum, qua Alcman, & Sophron. Pindari tamen, & Simonidę, & Bacchylidis omnino ignoratur eo, q̃d natura non ſint Dorienſes hi poetæ. habeant autem etiam ipſorum locutionem.

De Ionum lingua.

In ας deſinentes rectos ſupra duas ſyllabas in ης proferunt Iones. Herodotus. Archias autem, & Lycopes ſoli cum conueniſſent.

Datiuis pluralibus, deſinentibus in οις addunt ι. Herodotus, Samiis.

Clauſi, clauſi dicunt. & pelidæ peleiadæ diſſoluunt. n. diphthõgũ in ε & ι. deinde producunt ε in η ſyllabam, ſicut victima, victima dicunt.

In ων deſinentes genitiuos plurales fœmininos, vt horarũ. thebarũ. portarũ. horarũ, & thebarũ, & portarũ dicunt. hom. ſic fatus ex portis impetũ fecit. & Hippocrates, variationes anni temporum pariunt morbos.

Sed & maſculinorum genitiuos ab in ης

εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ εων προφέρουσι. περσέων λέγοντες καὶ νησιωτέων. ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον.

Ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τὸ ι προστιθέναι εἰώθασιν ὡς ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων. ἀλλὰ καὶ τῆς αι διφθόγγου τρέπειν τὸ α εἰς η εἰώθασιν. ὡς Ἱπποκράτης ἐν τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσιν ὀξυρεγμὴ ἐπιγενομένη πρόσθεν μὴ γενομένη σημεῖον ἀγαθόν.

Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ εω προφέρουσιν. ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ας, ἡρόδοτος τρίτῳ δι' ἀπ' ἀρχίεω γεγονότι. ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἀρχίου. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης ἀτρείδεω δαΐφρονος. Τοῖς ὑποτακτικοῖς ἄρθροις τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις προστιθέασι τὸ τ. οἱ ἴωνες ὡς παρ' ἡροδότῳ αὐτὸς μὲν ἐπὶ τόνους συνεγενόμην δήμου τοῦ ἦν. ἀντὶ τοῦ οὗ ἦν. καὶ ἀλλαχοῦ τοῖς ἐντέλλετο ἔχουσιν ἀντὶ τοῦ οἷς.

Τῷ ε προστιθέασι τὸ ι. ὡς τὸ χρὴ ξεῖνον παρέοντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν καὶ εἶμοι ξείνια. εἰνάλιος ἀνήρ. ἀντὶ τοῦ ἐνάλιος.

Τὸ ο ἐπιβάλλουσι τὸ υ, κόρη, κούρη. νόσος, νοῦσος. ὄρος, οὖρος. μόνος, μοῦνος. εἴποι τις οὖν. πῶς τὸ πόνος καὶ φόνος οὐ προσλαμβάνει τὸ υ. οὐ γὰρ λέγουσι ποῦνος, φοῦνος. λέγομεν οὖν ὅτι ἀπὸ ῥημάτων τοῦ πένω καὶ φένω παρήχθησαν. τὸ δὲ μόνος καίτοι ἀπὸ ῥήματος παραχθὲν, ἐπεὶ τριγενές ἐστι προσλαμβάνει τὸ υ. Τὸ α εἰς η τρέπουσιν ἥρα ἥρη. σφαῖρα σφαίρη. δημοσία, δημοσίη. πρᾶγμα, πρῆγμα.

Τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς διὰ τοῦ εος προφέρουσιν. ὡσαύτως ποιοῦσι καὶ τὰς ἄλλας πτώσεις οὐ συνῃρημένας ἀλλ' ἐντελεῖς πολυκράτεα καὶ δημοσθένεα λέγοντες.

Τὸ πολλὸν λέγουσιν. οὐχὶ τὸ πολύ. καὶ ὁ πολλὸς οὐχὶ πολύς. τὴν εἰς πρόθεσιν ἐς λέγουσιν. ὁμοίως τοῖς ἀττικοῖς.

Τοῖς ἐνεστῶσιν ὁμοίως καὶ τοῖς παρατατικοῖς καὶ ταῖς μετοχαῖς τῶν περισπωμένων. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πάσαις ἐγκλίσεσι

rectis factos per εων proferunt, persarum dicentes, & insulanorum. Herodotus in tertia per initia Insulanorum maxime locupletabantur.

Datiuis pluralibus fœmininorum nominum non solum ι addere consueuerunt, vt in datiuis pluralibus masculinorum nominum, sed αι diphthógi vertere α in η consuerunt, vt Hippocr. in diuturnis intestinorũ leuitatib. acida eructatio si subsequatur, antea quæ non fuerit, signum bonum.

In ου desinentes genitiuos ab in ας, aut ης rectis factos per εω proferunt. Ab iis, qui in ας. Herodotus, Tertio aũt ab Archia, qui fuit. pro ab Archia. ab iis aũt, qui in ης Atridę, prudentis. Subiunctiuis articulis, qui à vocali incipiunt, addunt τ, Iones, vt apud Herodotum. Ipse quidem ad Tonos congressus sum populo, de quo erat ꝓ eo, qđ est de quo erat. & alibi quibus mandauit habentibus. pro quibus.

ε addunt ι, vt oportet hospitem præsentem amare, volentem mittere. & si mihi hospitali daret. Item marina fera. pro marina.

O adiiciunt ipsi υ. puella, puella. morb⁹, morb⁹. mõs, mons. solus, solus. Dixerit quispiã igitur, quomodo labor, & cædes non assumit υ. non enim dicunt labor, cędes. dicimus igitur, qđ à verbis laboro, & cędo deducta sũt. solus aũt, & si à verbo deductum, qm̃ trium generum est, assumit υ. α in η vertunt. Iuno, Iuno. sphæra, sphæra. publica, publica. res, res.

In ους desinentes genitiuos per εος ꝓferũt. eodẽ mõ & alios casus non contractos, sed integros faciunt, Polycratem, & Demosthenem dicentes.

Multum dicũt, non multũ, & multus, non multus. In præpositionem, in dicunt, vt attici.

Præsentibus similiter & imperfectis preteritis, & participiis circunflexorũ, & vt vniuersaliter dicã oibus modis

οἷον ἐντελῶς κέχρηνται ὡς ἐν τοῖς ἀνακρεοντείοις. δοκέει κλύειν γὰρ ἤδε. λαλέειν τις ἐθελήσει. καὶ ἐν τῷ χρησμῷ. καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω. (ἐχρέοντο.

Τὸ ὁράω ὁρέω λέγουσι. τὸ α εἰς ε τρέποντες. καὶ τὸ ἐχράοντο

Τὸ ὧν ἀντὶ τοῦ οὖν λέγουσιν ἡρόδοτος. καὶ ὧν φασι πολέες.

Τὸ ὦ ὃ σημαίνει τὸ ὑπάρχω ἔω λέγουσι. καὶ ὅμηρος ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα. τά τ' ἐσόμενα. πρό τ' ἐόντα.

Τὰ ψιλὰ ἀντὶ δασέων ἀσπάζονται ἀπιγμένοι λέγοντες καὶ ἀπίκοντο οὐ μὴν δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. ἡρόδοτος, οὐκ οἷοί τε ἦσαν.

Τὰς νῆας νέας λέγουσι.

Τὰς εἰς ος γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ ηος προφέρουσι βασιλῆος λέγοντες καὶ πηλῆος.

Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ οιο προφέρουσι μενελάου μενελάοιο. θείου, θείοιο.

Τὰς εἰς ος ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ις εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ εος προφέρουσιν. ὄφις ὄφεος λέγοντες διὰ τοῦ ο μικροῦ. πρέσβις, πρέσβεος. μάντις, μάντεος. καὶ πόλις, πόλεος. ὡς ἐν ὀρέστῃ εὐριπίδης. ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἐν ἀρχαῖσιν ᾖ. καὶ ἔστιν ὁ τρίτος ποὺς δάκτυλος. καὶ πάλιν ἐν ἄλλῳ δράματι. ἔπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος.

Εἰώθασι συναρχομένους ποιεῖν τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν. ἐξ ὧν καὶ ἐγένοντο. οἷον τύπτε δ' ἐπιστροφάδην θεὰ ἄορι θεῖνε. βῆ δ' ὁ γέρων θῆκε δ' ἐπὶ φρεσὶ λευκώλενος ἥρη. ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ἕλε τρίχας. καὶ τὸ καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσι. οὐδ' οὕτω γεραρὸν καὶ τὸ τοιοῦτοι εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν πάντες καὶ τό θ' ἕλοντο. πρὸς δὲ καὶ νῆμε δεξάμενος πηλεὺς εὖ θ' ἔτρεφεν ἐνδυκέως. καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνε. καὶ τὸ ἤπερ ὁ δυνάστα ἐγὼν ἰδόμην. καὶ ξεινήϊα δῶκα. καὶ καθόλου ἐπεί αἱ συστολαὶ τῶν ἰώνων εἰσίν. ὡς τὸ νέας ἀμφιελίσσας ἀντὶ τοῦ νῆας καὶ ὄφεος καὶ πόλεος. ὥσπερ αἱ ἐκτάσεις τῶν ἀττικῶν. ὥστε τὸ πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής. καὶ οὐδέ ποτ' ἐς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν

integre vtuntur, vt in Anacreonteis, vt videt audire.n.hæc loqui quiſpiã,ſi velit.& in oraculo, & non loquentem audio.

Video,video dicũt α ι ε vertentes. & vtebant,vtebant. Igit, pro igitur dicũt Herodotus, & igit inquiũt multi. Sum,quod ſignificat ſum,ſum dicũt,& Hom.q nouit, præſentia & futura,& præterita.

Tenues pro aſpiratis amant, qui pueuerunt dicentes, & abierunt non in compoſitionibus. ſolum, ſed & in colliſionibus. Herodotus, non potentes erant. Naues, naues dicunt.

In ος genitiuos ab in ωις rectis factos per κος, proferunt, regis dicentes, & Pelei.

In ου deſinentes genitiuos ab in ος rectis factos per ο.ο proferunt,Menelai,Menelai.diuini.

In ος deſinentes genitiuos, ab in ις rectis factos per εος proferunt. anguis, anguis dicẽtes per • paruum. ſenex, ſenis. vates, vatis. & ciuitas, ciuitatis.vt in Oreſte Euripides.Qui poſsit,ciuitatis inq; magiſtratibus ſit, & ẽ tertius pes dactylus, & rurſus in alia fabula. ſæuit anguis in terra ſementem.

Solent eodem modo incipientia facere pterita, quo pñtia,ex quibus ea facta ſunt. vt verberabat côuerſim. enſe percellebat.iuit aũt ſenex.poſuit aũt in mente dea candidis vlnis Iuno. flauos ex capite cepit capillos, & pulchrum ſic ego nondum vidi oculis, neque ſic venerabilem,& tales ſi mihi viginti occurriſſent, oẽs vtiq; ibi periiſsẽt.pterea ãt & me accipiẽs ſuſceptũ pele nutriebat accurrare.& tuum clientem noiauit. & tunc Vlyſſem ego vidi, & munera dedi, &, vt vniuerſaliter dicã,correptiones Ionũ ſunt,vt naues oi ex parte volutabiles, pro naues. & anguis, & ciuitatis. ſicut productiones atticorum.vt verſatur quidã hic ſenex marinus verax,& nunq̃ in foro verſabat glorioſos viros faciẽt:

οἶμαι δ' ὅτι καὶ τὸ αἰωχία ἀττικῶς ἐκτείνεται καὶ γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου· ὀχὴ γὰρ λέγεται ἡ τροφή. καὶ αἰωχία ἡ αἰ ἔχουσα τὸ σῶμα καὶ συγκρατοῦσα.

Καὶ τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ἑνικῶν. παθητικῶν ποιοῦσιν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν ἑνικῶν. καθ' ὑποσολὴν τοῦ τ. Ὅμηρος γνώσεαι ἀτρείδην ἀγαμέμνονα τὸν περὶ πάντων ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, καὶ αὖθις τέω μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχνύων τὴν σὴν ἔδεαι, κραδίην.

Ὡσαύτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας εὐθειῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διὰ τοῦ τος κλινομένων καθ' ὑποσολὴν τοῦ τ. κρέαος γέραος λέγοντες.

Τό τε πλεονάζει παρ' αὐτοῖς καὶ παρέλκει. ὡς ἡρόδοτος ἐπεί τε ἐγένετο ταῦτα. ἀντὶ τοῦ ἐπεί.

Τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς τῶν οὐδετέρων διὰ τοῦ εος προφέρουσι. καὶ πᾶσαν δὲ πτῶσιν τῶν τοιούτων ἐντελῶς προάγουσιν. οἷον τείχεος. βέλεος. καὶ ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε ζεύς.

Τῷ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κεχρῆσθαι εἰώθασιν. οἷον πόσα, κόσα. ὅπως, ὅκως. ὁπόσα, ὁκόσα. οὐ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις. τρέπουσι δὲ καὶ τὰ δασέα εἰς ψιλά. καὶ τὰ ψιλὰ εἰς δασέα. οἷον χιτών, κιθών. ἄκανθιον, ἀχάντιον. καὶ βάτραχος βάθρακος. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ ω ἀντὶ τοῦ α ἐσθ' ὅτε χρῆσθαι αὐτοὺς λέγουσιν ὤνθρωπον τὸν ἄνθρωπον. καὶ τὸ ἄριστον. ὤριστον ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνον τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν. ὥσπερ καὶ οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν. αὐτίκα ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς. οὕτω φησίν. ὤνθρωπε μὴ κτεῖνε Κροῖσον. καὶ αὖ ἀλλαχοῦ. ὦναξ ἡράκλεις ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ καὶ σοφοκλῆς. ἀλλὰ γὰρ ὦναξ οὐδ' ὅς ἂν βλάστῃ μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται. καὶ ὅμηρος λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους. ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος. τὸ γὰρ ω καὶ α εἰς ω μέγα κιρνᾶται ἢ συναλοίφεται. καὶ τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα κιρνῶσιν. ὡς τὸ βόαξ βῶξ. καὶ τὸ αο εἰς ω μέγα κιρνᾶται. οἷον τὰ ὅπλα θ' ὧπλα καὶ ἐπειδὴ τὸ ὅπλον δασύνεται. τρέπεται τὸ τ εἰς θ. τοῦτο δὲ ἀττικόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἦν Ιωνικὸν οὐκ ἂν ἐτράπη

puto quod & conuiuium attice producitur, & scribitur per o magnum, cibus.n.dicitur nutrimentū, & cōuiuiū, quod bene habet corpus, & continens.

Secundas personas singulares pasiiuorum faciunt ex tertia persona singulari, per subtractionem τ. Hom.cognosces atridem Agamēnonē, quem supra oēs Iuppiter immisit in laborib.oīo & rursus quousq; plorans, & dolens tuum deuorabis cor.

Similiter & gtēs à rectis in ας neutrorū nominū p declinatorū per subtractionē τ, cornu pmii dicētes.

π abūdat apud eos & superfluum est, vt Herodotus, postq̃ facta sunt hæc, pro postq̄.

In ους desinentes gtōs neutrorum per εος proferunt, & omnem casum huiusmodi integre præagunt, parietis.sagittę.Et Hectorē.ex sagittis subduxit Iuppit K. pro π in interrogatiuis, & relatiuis solent. vt quot, quot. quomodo, qūo. quot, quot, non tñ in aliis. vertunt autem & aspiratas in tenues, & tenues in aspiratas. vt tunica, tunica. spinula, spinula. rana, rana, & similia.

ω pro α aliquando vti eos dicunt. hominem, hominem. & prandium, prandium. ego autem puto ex collisione in solis rectis hoc facere eos, & in vocatiuis quemadmodum & attici faciunt. principio Herodotus in vocatiuo sic inquit, ò homo, ne occide Crœsum, & rursus alibi, ò rex Hercules, pro ò Rex. & Sophocles. Sed.n.ò rex neq; q̄ germinauerit quidē manet mens male rem gerentibus sed loco mouetur, & Home. extremus vir optimus impellit solipedes equos, pro optimus. nā ω & α in ω magnū contrahitur, & colliditur. & o, & α in ω magnum contrahūt, vt boax box, piscis genus αο in ω magnū cōmiscetur, vt arma, arma. & quoniam arma aspiratur vertitur τ in θ hoc vero ai cum est. si. n. esset Ionicū non versum

ἐπεὶ τοῖς ψιλοῖς χαίρουσιν ἴωνες.

Τὸ ω ἀντὶ τοῦ α ἐν τῇ διφθόγγῳ χρῶνται. ὡυτὸς λέγοντες ἀντὶ τοῦ αὐτός. καὶ θωυμάσας ἀντὶ τοῦ θαυμάσας ἐνταῦθεν οἶμαι καὶ τὸ φωριαμὸς ἰωνικῶς οὕτω λέγεσθαι φαριαμὸς ὢν ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας ἡ τὰ φάρεα περιέχουσα κιβωτός.

Τὸ τέμνειν καὶ διαιρεῖν τὰς λέξεις ἰώνων ἴδιον. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν πελοπόννησος πέλοπος νῆσος λέγουσι καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κάγγρον αἶγα ἄγριον.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν ἰώνων εἰσίν. ὅμηρος πάντα μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύεμεν ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε καὶ πειρᾶν δ᾽ ὥσκεν τρῶας ὑπερκύδαντας ἀχαιοὺς ἀντὶ τοῦ πειρῶ καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα παρ᾽ ὁμήρῳ καὶ ἡσιόδῳ εὑρήσομεν.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν ἰώνων εἰσὶν ὡς τὸ τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ει ληγόντων ἑνικῶν δοτικῶν ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι. βέλει βέλεϊ καὶ ἔγχει ἔγχεϊ.

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ αἰτιατικῆς εἰς ουν περατοῦνται. οἷον λητὼ λητοῦν. σαπφὼ σαπφοῦν.

Τὸ ι ἐξαιροῦσιν οἱ ἴωνες ἐνίοτε τῶν λέξεων τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέεσθαι φασίν.

Ἐφθάσαμεν εἰπόντες ὅτι τῶν ἰώνων ἐστὶ τὸ γράφειν καὶ τὸ λέγειν ὄφεος καὶ πόλεος. νῦν δὲ φαμὲν ἔτι καὶ ταῖς κοιναῖς αὐτῶν γενικαῖς χρῶνται οἱ ἴωνες καὶ μάλιστα ὅμηρος ἐξ ἀγροῦ νόσφι. πόλιος. καὶ ἱπποκράτης ὑπὸ φθίσιος ἐχομένῳ διάρροια ἐπιγενομένη θανάσιμος.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων ἰώνων εἰσὶν ὡς τὸ, τετύκοντο τότε δαῖτα.

Τῇ μεταθέσει τῶν στοιχείων ἴωνες χρῶνται. οἷον κραδίην ἀντὶ τοῦ καρδίαν ἀτραπιτὸς, ἀντὶ τοῦ ἀταρπιτός.

Τὸ δὲ διπλοῦν σ εἰς ξ τρέπουσιν ἴωνες. τὰ διασσὰ γὰρ διξὰ καὶ τὰ τρισσὰ τριξὰ λέγουσι.

Τὸ ι ὑπεξαιροῦσι πολλάκις τῶν λέξεων αὐτίκα. ἡσιόδειον

esset. quia tenuibus. gaudent Iones.

ω pro α in diphthongo vtuntur ipsæ dicentes pro ipse. & admiratus, pro admiratus. hinc puto & scrinium Ionice sic dictum, scrinium, quod sit ab origine vocabuli. quod vesteis continet arca.

Incidere, & diuidere dictiones ionũ ꝓprium. vbi. n. dicendũ pelopõnesus, pelopos insula dicunt. & vbi dicendum capream, capram syluestrem.

Acceptiones infinitorum, pro imperatiuis Ionum sunt. Homerus, omnia valde vere narra, pro narra, & experiri autem, vt Troiani gloriosos Achiuos, pro experire & in numera alia huiusmodi apud Homerũ, & Hesiodum inueniemus.

Acceptiones masculinorũ pro fœmininis Ionũ sunt, vt illud, cum illis autẽ sese oblectantib. niger aduesper venit, pro vespera.

Diuisiones in α desinentiũ singulariũ dtõrum ionũ sunt propriæ, sagittę sagittæ. & hastæ, hastæ.

In ω desinentia fœminína in accusatiuo in ουν finiũt, vt latonam, latonam. Sapphonem, Sapphonem.

I extrahũt Iones interdũ ex dictionib. nã laborare, laborare dicunt.

Præuenimus dicendo, ꝙ ionum est scribere, & dicere anguis, & ciuitatis. nunc autẽ dicimus, quod cõmunib. ipsorũ genitiuis vtuntur iones, & præcipue Homerus, ex agro procul ab vrbe, & Hippocrates. tabe laboranti si profluuium ventris superuenerít, mortale est.

Geminationes in secundis indefinitis ionum sunt, vt hoc, parauerunt'q; epulum.

Trãspositione literarum Ionica lingua vtit, vt cor, ꝓ cor. via, pro via.

Duplex αι in ξ vertũt Iones σσ duplica. n. duplicia, & triplicia, triplicia dicunt.

I subtrahũt sæpe ex dictionib. principio. Herodotus

Q

ἁλικαρνασῆος ἱστορίης ἀπόδεξις. ἀντὶ τοῦ ἀπόδειξις. ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπεξαιρεῖν τῶν κτητικῶν τὸ ι τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον ἀργύρεος χρύσεος. ὅμηρος ἐκ τόρεόν τε χιτῶνα περὶ στήθεσι δαΐξαι.

Τὰς εἰς ες ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. εἰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς εὺς εὐθειῶν γίνονται διὰ τοῦ ηες ἐκφέρουσι. βασιλῆες ἱππῆες. διὸ ὅτι καὶ τὴν γενικὴν οὕτω προφέρουσιν. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ης καὶ εἰς υς διὰ τοῦ ε. οἷον ἀληθὴς ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν παρ᾿ ἡμῖν μὲν ἀληθεῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἰωνικῶς δὲ ἀληθέες. καὶ πάλιν πολὺς πολέες. ὡς τὸ πολέες δέ μιν ἠρήσαντο φέρειν. καὶ ὀξέες ἦλθοι.

Διαπορήσειε δ᾿ ἄν τις. πῶς τὰς γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ὺς εὐθειῶν οὐ προφέρουσι διὰ τοῦ ηος. οἷον ἡδῆος ὀξῆος ὥσπερ βασιλῆος καὶ οἰκῆος. ἔστιν οὖν εἰπεῖν. ὅτι οὐδέποτε ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς μείζων θέλει εἶναι τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας ἐπὶ τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων οἷον αἴας. ἡ εὐθεῖα τὸ ας ἔχει φύσει μακρὸν ἡ δὲ αἴαντος γενικὴ θέσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. ἀλλὰ καὶ ἡ λάχητος φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν. ἡ οὖν ἴση ὀφείλει εἶναι ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας. ἢ ἐλάττων ὡς ἐπὶ τοῦ αἴαντος καὶ χαρίεντος καὶ λέων λέοντος. οὐδέποτε δὲ μείζων. ἐπεὶ οὖν τὸ πηλεὺς καὶ τὰ ὅμοια εἶχον τὴν λήγουσαν μακρὰν ἐποίησαν καὶ οἱ ἴωνες τὴν παραλήγουσαν μακρὰν τῆς γενικῆς ἵν᾿ ᾖ ἴση τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας μὴ οὔσης ἐνταῦθεν τοῦ κανόνος παραβάσεως. ἐπὶ δὲ τοῦ ἡδὺς οὐκ ἠδύναντο τρέψαι τὴν γενικὴν τοῦ ἡδέος εἰς η. οὕτω γὰρ ἂν ἐγίνετο μείζων ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας ἐπεὶ ὁ ἡδὺς βραχεῖαν ἔχει τὴν λήγουσαν καὶ ὀξὺς καὶ τὰ ὅμοια. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα μετὰ διχρόνου ἀποβολῇ τοῦ σ οὐδέτερον ποιοῦντα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον ὁ μέγας, τὸ μέγα. ὁ ἡδὺς, τὸ ἡδύ.

Τῆς θηλείας τὸ ι ἐξαιροῦσι καὶ ἐπὶ πάσης πτώσεως τοῦτο ποιοῦσιν. ἡρόδοτος. τῶν θηλέων ἵππων μίαν τὴν ὁ δαρεῖος ἐς τὰ μάλιστα ἔστεργε. καὶ πάλιν ἐγχρίπτων τῇ θηλέῃ.

Τὸ μὴ ἐκφωνούμενον ι ἐκφωνεῖν εἰώθασιν. ὅμηρος ὑπερώϊον

Herodoti halicarnasei, historiæ demonstratio ꝑ stratio. sed & subtrahere ex possessiuis ι ionū est. vt argēteus. aureus. Hom. hectoreā'q; lοricā in pectoribus scindere.

In ες desinentes rectos plurales, si ab in ευς rectis fiunt, per κες proferunt. reges, equites. q̄m & genitiuum sic ꝓferunt. si vero ab in κς, vel in υς per ε, vt verus, rectus singularium, & rectus pluralium apud nos veri per ει diphthongum, ionice autem veri. & rursus multus, multi. vt illud, Plures autem ipsum optauerunt gestare, & acuti claui.

Dubitauerit aūt quispiam, q̄uo genitiuos ab in ες rectis non proferunt per κος. vt iucundi, acuti. sicut regis, & domestici. est igitur dicendum, quod nunq̄ penultima genitiui maior vult esse vltima noīatiui in iis, quæ inæqualiter declinantur, vt aiax. rectus ας habet natura longum. aiacis autē genitiuus longā habet penultimam. sed & lachetis natura longam penultimam. aut igitur æqualis debet esse penultima genitiui vltimæ recti, aut minor, vt in aiacis, & gratiosi, & leo, leonis. nunquam autem maior. Quoniam igitur Peleus, & similia habebant vltimam longam fecerunt. & Iones penultimam longam genitiui, vt sit æqualis vltimæ nominatiui, cū nō fieret ex hoc regulę transgressio. In iucundus aūt nō potuit vertere genitiuum Iucundi in κ. sic enim inueniretur maior penultima genitiui vltima recti. quoniam iucundus breuē habet vltimam, & acutus. & huiusmodi. In σ. n. desinētia cū ambigua ꝑ abiectionē ς neutrum facientia correptam habent ambiguam. magnus, magnum. suauis, suaue.

Ex fœmina ι extrahunt, & in omni casu hoc faciunt. Herodotus, fœminarum equarum vnā, quam Darius ꝑcipue amabat. & rursus, appropriquās fœminę. Non pronūtiatū ι pronūtiare solēt. Hom. cœnaculū

εἰσαναβᾶσα καὶ πατρώϊος ἐστὶν ἑταῖρος. καὶ ἡσίοδος χρηΐζειν ἀπεόντος.

Αἱ προσθέσεις τοῦ ι τῷ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος ἢ ἑνὸς τῶν ἀμεταβόλων ἰώνων εἰσίν. οἷον ἕως ἀώς. κεινὴ, ἀντὶ τοῦ κενή. καὶ ξεῖνος ἀντὶ τοῦ ξένος.

Τὸ μεταλλάττειν τὴν οι δίφθογγον εἰς τὴν ε συλλαβὴν ἰώνων ἐστίν. ὅμηρος ἐρίηρες ἑταῖροι ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι. ἐρισάμαρτες ἵπποι ἀντὶ τοῦ ἐρισάρματοι.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ η εἰς α βραχὺ ἰώνων εἰσὶν, μεμακυῖα ἀντὶ τοῦ μεμηκυῖα. καὶ λελασμένος ἀντὶ τοῦ λελησμένος. καὶ ἄλασος ἀντὶ τοῦ ἄλησος. εἰ δέ τις λέγει, πῶς τοῖν μὲν τὸ α εἰς η τρέπουσιν. ὡς ἦρα, ἤρη. πτάν, πτήν. τοῖν δὲ τὸ η εἰς α; ἴσως ὡς τὸ μὲν α εἰς η τρέπουσιν, ὅτε ἐστὶ τὸ α μακρόν. τὸ δὲ η εἰς α οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ὅτε ἐστὶ τὸ α βραχύ. αἱ δὲ ἐναλλαγαὶ τοῦ βραχέος α εἰς η μεταγενεστέρων ἰώνων εἰσίν. ὡς τὰ δὲ δὴ ἐς τὴν ἀληθείην ἥκουσιν.

Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων ἰώνων εἰσίν. οἷον λείβειν εἴβειν. γαῖα. αἶα. δεινὸς, εἰνός. Ἀεὶ τὴν ὧν συλλαβὴν ἄλλον περιττὴν τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων ἐξ ὧν καὶ ἀπ' ὧν ἔδοντο.

Τὰ πρῶτα φωνήεντα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦσιν οἱ ἴωνες. ἐκεῖνος, κεῖνος. ἑορτὴ, ὁρτή.

Τὰ σύνθετα ῥήματα διαλύουσι, καὶ μεταξὺ τιθέασι τὰ ὀνόματα. οἷον λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς. ἀντὶ τοῦ κατεδηδὼς κατὰ δ' ἔκτανεν ἠετίωνα ἀντὶ τοῦ κατέκτανε.

Τὸ ἀναστρέφειν τὰς λέξεις ἰώνων ἐστὶν ἴδιον. οἷον ὄρνιθες ὡς καὶ ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα.

Καὶ τὰ ὑπερβατὰ ἰώνων εἰσίν. οἷον αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν ἤγουν διέβησαν.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ως ληγόντων ἐπιρρημάτων τῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γινομένων. ἧς ἡ αἰτία τῶν ἑνικῶν εἰς ης περατοῦται καὶ εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν. οἷον ἀσεβὴς ἀσεβοῦς. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀσεβῶν καὶ ἡ γενικὴ τῶν τροπῇ τοῦ ν εἰς σ ἀσεβῶς, ἀληθὴς ἀληθοῦς.

cum ascendisset, & paternus est amicus, & Hesiodus; indigere absentis.

Additiones ι τῷ ι sequente vocali, vel vna immutabilium ionum sunt, vt quousq;, quousq;. vacua, vacua. & hospes, pro hospes.

Mutare οι diphthongum in ις syllabam ionum est. Homerus, cõcordes socii, pro concordes, tractores curruum equi, pro tractores curruum.

Immutationes η in α breue ionũ sunt, mugiens, pro mugiens. & oblitus, pro oblitus, & inobliuiscibilis, pro inobliuiscibilis. Siquis aũt dicit, quõ alias α in η vertunt, vt iuno, iuno. titan, titan. alias η in α? scito, quod α in η vertunt, cum est α longum. α aũt in η non generaliter. sed cum est α breue. Immutationes autem breuis α in η posteriorũ ionũ sunt, vt hæc igit ad veritatem tendunt.

Exẽptiones earũ, q̃ in pricipio sũt ꝯsonãtiũ, ionũ sũt. vt libare, libare. terra, terra. grauis, grauis. sp ων syllabam abundantem ponunt inter præpositiones. extra/ierunt. deuorarunt.

Primas vocales literas ex dictionib. extrahunt Iones. ale, ille. festus dies, festus dies.

Composita verba dissoluunt, & interponunt nomina, vt Leo, qui de Taurum vorauit, p q deuorauit. inter autem fecit Eetionem, pro interfecit.

Præuertere dictiones Ionum est proprium, aues ceu, & quo in multum laboraui.

Hyperbata Ionum sunt, vt, sed postq̃, trans'q; palos, & fossam ierunt, hoc est transierunt.

Diuisiones in ως desinentium aduerbiorum, quæ ã genitiuo plurali fiunt, cuius rectus singularis in ος terminatur, & in ους hẽt gtũm singularem ionũ ꝓpriẽ. vt pius pii. genitiuus pluralis piorum. & mutatione ν in σ pie. verus, veri. genitiuus

πληθυντικῶν ἀληθῶν. καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς σ ἀληθῶς. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα διαιροῦσιν οἱ Ἴωνες ὁμοίως τοῖς ὀνόμασι ἀληθέως λέγοντες καὶ ἀτρεκέως καὶ ἀσεβέως. ἐπὶ μέν τοι τῶν ὁσίων ὁσίως καὶ δικαίων δικαίως. καὶ θαυμαστοῦ θαυμαστῶς οὐκ ἔτι. τούτων γὰρ αἱ γενικαὶ οὐκ εἰς οὓς λήγουσιν. ἵνα ὦσι διῃρημέναι καὶ κατὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπιρρήματα.

Οἱ μὲν δωριεῖς ὡς εἴρηται ἐκτεινομένῳ χρῶνται τῷ α τρέποντες τὸ η εἰς αὐτό. οἷον ἥλιος ἅλιος. νῆσος, νᾶσος. σελήνη, σελάνα. οἱ δὲ Ἴωνες συνεσταλμένῳ χρῶνται αὐτό. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν καὶ προθέσει καὶ ἀφαιρέσει καὶ ἐπεκτάσει κέχρηνται καὶ συγκοπῇ. ἔστι δὲ ἡ μὲν πρόσθεσις τῇ ἀφαιρέσει ἐναντία. ἡ δὲ ἐπέκτασις τῇ συγκοπῇ. καὶ πρόσθεσις μέν ἐστιν, ὅταν ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τοῦ ὀνόματος παραληφθῇ τι στοιχεῖον. οἷον ἕνεκα εἵνεκα καὶ ἴλιον εἴσω. ἀντὶ τοῦ ἔσω. μόνος μοῦνος. ὅλος οὖλος. ταῦτα δ' ἐγὼ προσθέσεις οὐ λέγω ἀλλὰ παρενθέσεις. ὡς καὶ ἐκεῖνα ἔνατος εἴνατος. πνέοντες πνείοντες. ὡς ὅμηρος. οἱ δ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες ἀχαιοί. καὶ ἡμῖν δ' εἰνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός. πρόσθεσις δὲ λέγεται ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον. οἷον σαφὴς ἀσαφής. πᾶς, ἅπας. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἀττικὸν κἄν τε γοῦν πρόσθεσις. κἄν τε παρένθεσις τῶν ἰώνων ἐστίν. ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τούτοις. ἔστι δὲ ἐναντία μὲν ὡς εἴρηται ἡ πρόσθεσις τῇ ἀφαιρέσει. ἡ δὲ παρένθεσις τῇ ἐλλείψει. ἔστι δὲ ἀφαίρεσις ἡ κατ' ἀρχὰς ἄρσις. ἐκεῖνος, κεῖνος. ἐκεῖσε, κεῖσε. ἑορτὴ ὀρτή. Ἔλλειψις δὲ ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον αἰμύξαι, ἀμύξαι. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἀττικόν, ταῦτα μὲν ἴδια Ἰώνων εἰσίν. ἥτε πρόσθεσις λέγω καὶ ἡ ἔλλειψις. καὶ ἡ παρένθεσις. καὶ ἀφαίρεσις. καὶ ἔτι μὲν συγκοπή. ἥτις ἐστὶν ἐναντία τῇ ἐπεκτάσει. Ἔστι δὲ συγκοπὴ ἔνδεια μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον τῆς λέξεως. οἷον οἵμημα οἶμα. κακόμορος, κάμμορος. ἐξαίρετος, ἔξαιτος.

Παρέκτασις δὲ πλεονασμὸς μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον ἀδελφὸς, ἀδελφεός. ἔτυμος, ἐτήτυμος. ἔστιν ὅτε γίνεται συγκοπὴ καὶ δύο συλλαβῶν. οἷον δευκαλιωνίδης, δευκαλίδης.

pluralis, verorum, & mutatione ν in σ, vere & id genus alia. hæc igitur,& huiusmodi diuidunt Iones. vt nomina, vere dicentes,& veraciter, & pie. In sanctis tamen sancte. & iustorum, iuste. & mirorum mire non etiam. horum. n. genitiui nõ in ους desinűt, vt sint diuisi,& in nominibus,& in aduerbiis.

Dores, vt dictum est, producto vtuntur α, vertẽtes η in ipsum, vt sol, sol. insula, insula. luna, luna. Iones aũt correpto vtuntur eo,& vt vniuersaliter dicá, & additione, & ablatione, & interductione vtuntur, & concisione. est autem Additio ablationi contraria. Interductio vero concisioni.& additio quidem est, cũ prima syllaba nominis assumitur aliqua litera, vt causa, causa. & Ilium intra, pro intra. solus solus. totus, totus. hęc aũt ego additamẽta nõ dico, sed iterpositões vt & illa, nonus, nonus. spirantes, spirantes. vt Homer. illi ibát taciti robora spirãtes achiui. & nobis nonus est voluens annus. Additio autem dicitur, cum in principio orationis alia assumitur litera, vt vua passa, vua passa. ois, vniuersus. est hoc & atticum, siue igitur additio, siue sit interpositio Ionum est. sed & contraria his. est autem contraria, vt dictum est, additio ablationi. interpositio defectui. Est vero ablatio in principio sublatio, ille, ille. illuc, illuc. dies festus, dies festus. Defectus abiectio vocalis de medio non facientis syllabam, vt cruentare seu laniare. est aũt hoc & atticum. hæc propria ionum sunt. Additio inquam, & defectus, & interpositio, & ablatio. & item cõcisio, quę est cõtraria interductioni. Est autẽ cõcisio, defectus vnius syllabæ in medio dictionis, vt impetus, impetus. infortunatus, infortunatus. p̃cipuus, p̃cipuus.

Interductio abundantia vnius syllabæ in medio, vt frater, frater. verus, verus. fit aliquando concisio etiam duarum syllabarũ. vt Deucalionides, deucalides.

ταύτῃ δὲ τῇ συγκοπῇ χρῶνται καὶ οἱ αἰολεῖς. χρῶνται δὲ καὶ ταῖς διαιρέσεσιν. ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονέετο. ἡ διαίρεσις δὲ τῇ συναλοιφῇ ἐναντία.

Ἔστι δὲ συναλοιφὴ δύο φωνηέντων διῃρημένων εἰς μίαν συλλαβὴν ἕνωσις. οἷον τὸ ὄνομα, τοὔνομα. καὶ ἔστιν ἴδιον τοῦτο τῶν ἀττικῶν. Ἡ δὲ ἀναδίπλωσις ὡς ἔφαμεν ἰδία τῶν ἰώνων. οἷον λάχωσι λελάχωσιν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄρσις αὐτῶν βεβλημένος βλημένος. Ἔστι δὲ ἡ ἀναδίπλωσις ἐναντία τῇ ἄρσει. πάλιν ἡ συστολὴ τῶν ἰώνων ἐστί. οἷον ῥόχθει δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξηρὸν ἠπείροιο. Ἡ δὲ ἔκτασις οἷον τιθέμεναι τιθήμεναι ἀττικῶν.

Πάλιν ὁ λεγόμενος προσχηματισμὸς, πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον θεοῖς θεοῖσι. σοφοῖς σοφοῖσι. μούσαις, μούσαισιν. οὗτος δὲ ἐναντίος ἐστὶ τῇ ἀποκοπῇ. ἔστι δὲ αὕτη τῶν δωριέων. οἷον ἱδρῶτα ἱδρῶ. ὅμηρος ἱδρῶ ἀπεψύχοντο. κυκεῶνα κυκεῶ. Πάλιν ἡ παρέμπτωσις ἥτις ἦν ἐναντία τῇ ἐκθλίψει τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον λεγόμεθα λεγόμεσθα. ἡ δὲ ἔκθλιψις μόνων τῶν δωριέων ἐστίν. οἷον σκῆπτρον σκᾶπτον. Πάλιν τὸ διπλασιάζειν τῶν ἰώνων ἐστίν. ἤτοι ὁ διπλασιασμός. ὅς ἐστιν ἐναντίος τῇ παρελλείψει. ἔστι δὲ ὁ διπλασιασμὸς ὅταν ἔν τινι τῶν συμφώνων τὸ αὐτὸ σύμφωνον προστεθῇ. οἷον ὅτι. ὅττι. ὅττι κεν εἴπω. ὅσον, ὅσσον. ὅμηρος τόσσον ἐχώσατο φοῖβος ἀπόλλων. Παρέλλειψις δέ ἐστιν ὅταν ἔν τινι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλίπηται. οἷον κάλλιον κάλιον. καὶ ἔστι τῶν δωριέων. ἔστι δὲ τῶν ἰώνων ἴδιον καὶ τὸ ἀποβάλλειν τῆς ει διφθόγγου τὸ ι. οἷον μείζων μέζων. κρεῖσσον, κρέσσον. ἔστι δὲ τοῦτο ἔλλειψις. ἔλλειψις δέ ἐστιν ὡς προείρηται ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον. οἷόν ἐστι καὶ τὸ ἀμμύξαι ἀμύξαι. οὕτοι καὶ τὸ ἐπὰν ἐπεὰν λέγουσιν. ἡρόδοτος ἐπεὰν ἐκβῇ εἰς τὴν γῆν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνταῦθα, ἐνθαῦτα φασὶν ἐνηλλαγμένως. ἡρόδοτος ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος εἰσδύνων, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔνθα.

Ζωὴν λέγουσι καὶ τὴν ζῶσαν γυναῖκα. ὡς ἀπὸ τοῦ ζώδεο. τὸ λίαν κάρτα λέγουσι.

hac concisione vtuntur & æoles. vtuntur & diuisionibus nouerat.n.in animo fratrē,quia laborabat. Diuisio autem contractioni contraria.

Est aūt contractio duarū vocaliū diuisarū in vnā syllabam vnio, vt nomen, nomen. & est proprium hoc atticorum. Reduplicatio,vt diximus, propria Ionum, vt sortiantur, sortiantur. Sed & sublatio ipsorū pcussus, percussus. Est autē reduplicatio contraria sublationi. Rursus correptío Ionum est, vt Obstrepebat autem magnus fluctus ad siccā ꝯtinētē.ꝓductio āt, vt ponere, ponere atticorum.

Rursus quæ dicitur adfiguratio, abundantia syllabæ in fine,vt deis, deis. sapientibus, sapientibus. musis, musis. hæc contraria est abscisioni. est autem hæc doriensiū,vt sudorē,sudorē. Hom. Sudorē abstergebāt miscellā potionis.Rursus intercidētia,quæ erat cōtraria ...sioni, Ionum est, vt dicimur, dicimur. ...sio autem Doriensium tantum est. vt sceptrū, sceptū. Rursus duplicare Ionum est, siue duplicatio, quæ est contraria prętermissioni.est aūt duplicatio, cū ... aliqua consonantium eadem consonans addatur, vt qm̄,qm̄.qm̄ dicam. quantum,q̄tum.Hom. tm̄ iratus ... Phœb. Apollo. Prætermissio est, cum aliqua ex geminatis consonantibus deficiat, vt melius, melius. & est Doriensium. est autem Ionum proprium ... abiicere ex ει diphthongo, ι vt maior, maior. melius, melius. est autem defectus, qui est, vt prædictum est, abiectio vocalis de medio, quale est, cruentare dilaniare. hi postquā, & postquam dicunt. Herodotus,cum descēdit in terra ex aqua Crocodilus. Eodem modo. hic, hic aiunt permutatim. Herodotus,hic trochilus ingrediēs,quasi ab eo qđ ide. Viuam dicunt & viuentem mulierem tanq̄ à viuus. Valde, Valde dicunt.

Τὸ μέγεθος μέγαθος λέγουσιν. ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν. πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον μέγαθος ὅσον κρέξ.

Τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται παρ' αὐτοῖς. ἡρόδοτος ἐς τοῦτον ὀρέων πίνετε καὶ τέρπα. ἔσται γὰρ ἀποθανὼν τοιοῦτος καὶ πλάνας τοὺς πλείονας μετὰ τὴν ἑλένης ἁρπαγὴν ἑλλήνων στρατιὰν πολλὴν βοηθοῦσαν μενελάῳ.

Τὸ σφίσι σφὶν λέγουσι.

Τὸν μὴ ἀπαγορευτικὸν σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ μὴν παραπληρωματικοῦ λαμβάνουσιν, ὡς παρ' ἡροδότῳ μὴ ἔχειν ἑλένην.

Τὸ ἕως οὗ, ἐς ὃ λέγουσιν. ἡρόδοτος ἐς ὃ ἐξεῖλον τὴν πόλιν. αὖτις αἰεὶ λέγουσι καὶ οὐκ αὖθις.

Τοῦ ἐπιτήδειος τὸ ι ὑπεξαιροῦσι καὶ ἐπιτήδεος λέγουσιν. ἡρόδοτος ἵνα πυνθάνοιτο ἐν κιβωτηρίᾳ ἐπιτηδεότης.

Ἡ κρᾶσις τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν τῶν ἰώνων ἐστίν. ἱερεὺς ἱρεύς, ἱέραξ, ἵραξ. καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς η, ἵρηξ κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον. Ἡσίοδος ὧδ' ἵρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον. καὶ ὄφιες, ὄφις ἰωνικόν.

Τὸ τέμνειν τάμνειν λέγουσι. ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ τοὺς ἱερέας τοὺς ἐν αἰγύπτῳ, συλλέξαντας πάντας μέσους διατάμνειν καὶ Ἱπποκράτης φλέβα τάμνειν.

Τοῦ ἐνέγκω ἀφαιροῦνται τὸ γ καὶ ἀντὶ τοῦ ε προστιθέμενοι τὸ ι, ἐνείκω λέγουσιν. ἡρόδοτος μυριαχοῦ τούτῳ χρῆται.

Τὸ ἐκπλεύσας ἐκπλώσας λέγουσιν. ἡρόδοτος κατὰ λόγον ἐκπλώσαντες. Τὸ σφεῖς σφᾶς καὶ σφῶν διαιροῦσι καὶ οὕτω προφέρουσι σφέες καὶ σφέας καὶ σφέων. Ὅμηρος ἀλλὰ σφέας κρατερὸς διομήδης ἐξενάριξε.

Τὸν νοῦν καὶ τὸν ῥοῦν καὶ τὸν χροῦν διαλύουσι νόον καὶ ῥόον καὶ χρόα λέγοντες. Ὅμηρος ταμεσίχροα χαλκὸν ἠμὲν. ἡρόδοτος χρέωνται οἱ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπουσι πων. Τῇ εἰπὼν οὐ χρῶνται μετοχῇ ἀλλὰ τῇ εἴπας.

Εἰρώτα διὰ διφθόγγου γράφουσι καὶ οἶμαι διὰ τὸ ποιεῖν συναρχομένους ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν. ἔστι γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ παρατατικὸς ἐρώτα

Magnitudo, magnitudo dicunt. Herodotus in secunda historia facies autem maxime naso aduco. magnitudo, quanta crex auis marina.

ι & ο in ᾳ diphthongum miscetur apud eos. Herodotus, ad hunc aspiciens, bibe'q;, & lætare. eris enim cum obieris, talis. & plures plures. post Helenæ raptū græcorū exercitum multū auxiliantem Menelao.

Sibi, sibi dicunt.

Ne negatiuam coniunctionem, pro μὴν completiua accipiunt, vt apud Herodotum habere Helenam.

Quousq;, quousq; dicūt. Herodot⁹, quousq; abstulerūt rursus iterum semp dicunt, & non iterum.

Idoneus ι eximunt, & idoneus dicunt. Herodotus, vt rogaret iuuenilis aptitudo.

Contractio ι & ε in ι longū Ionū est. sacerdos, dos. accipiter, accipiter, & mutatiōe α in κ accipiter p eandē linguā. Hesiodus. Sic accipiter allocutus est lusciniam colliuariam. & angues, angues ionicum.

Incidere, incidere dicunt. Herod. in secunda, sacerdotes in Aegypto collectos omneis medios dissecare. Hippocrates, venam incidere.

Ex fero auferunt γ, & pro eo interponentes ί, fero dicunt. Herodotus decies millies hoc vtitur.

Nauigás, nauigás dicunt. Herodotus, sm segetem nauigantes. Ipses, ipsos, & ipsorum diuidunt, & sic proferunt ipsi, & ipses, & ipsorum. Homerus, sed ipsos fortis Diomedes spoliauit.

Mentem, & fluxū, & cutē diuidūt, mentē, & fluxū, & cutem dicētes. Hom. corpus incidens ferrum. Herodot. qui non in mentem vertunt adhuc fatus non vtuntur participio, sed fatus.

Interrogabat p diphthongū scribūt. & puto pp hoc, qm̄ eodē modo incipere faciunt pterita, vt ppria pñtia. est.n. apud ipsos pñī imperfectū interrogabat. deinde

ἐπενθέσει τοῦ ῑ γίνεται ἐρωτᾷ. οὕτω καὶ τὸ ἐπανήρετο παρ' αὐτοῖς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφόμενον. ἢ ἀπὸ τοῦ θέματος προσλαμβάνει τὴν εἰ δίφθογγον. ἔστι γὰρ τῷ ἐρωτῶ καὶ ἔρω καὶ γίνεται παρενθέσει τοῦ ῑ εἴρω εἴρομαι εἰρόμην εἴρου εἴρετο.

Ἔτι οἱ Ἴωνες τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν οὕτω ποιοῦσιν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἑνικῶν τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλόν. τρέπουσι τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασὺ καὶ ποιοῦσι προσθήκην τοῦ α, νένιπται, νενίφαται. λέλεκται λελάχαται. εἰ μέντοι εἴη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ ς βαρύτονον. τότε καὶ τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου πέφρασται πεφράδαται. ὅτι πέφραδα εἰ μέν τι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρᾷ παραληγομένων ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολήν. πεποίηται, πεποιέαται.

Ἔτι στοιχοῦσιν Ἴωνες ἐπὶ τῶν εἰς δου ληγόντων πατρωνυμικῶν ταῖς ἐπεκτάσεσι πημειάδου λέγοντες καὶ λαερτιάδου. ὤφειλε γὰρ εἶναι ἡ γενικὴ λαερτίδου. ἐπεὶ τὰ εἰς δης τοῦ πατρωνυμικὰ μιᾷ συλλαβῇ περιττεύουσι τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου. οἷον πηλέως, πηλείδου, πριάμου, πριαμίδου. οὕτω καὶ λαέρτου, λαερτίδου ὤφειλεν εἶναι τὸ πατρωνυμικόν. ἀλλ' οἱ Ἴωνες ποιοῦσιν ἐπέκτασιν, καὶ οὕτω προφέρουσι λαερτιάδης λέγοντες πηλειάδης. εἶτα κατ' ἐπέκτασιν ἀττικὴν πηληάδης.

Χρῶνται δὲ καὶ ταῖς μεταθέσεσιν. ἔστι δὲ μετάθεσις ὅταν ἢ τὸ πρῶτον στοιχεῖον τῆς ἰδίας γένηται συλλαβῆς, δεύτερον. οἷον ἀτραπυτὸς ἀταρπυτός. ἐκ γὰρ τοῦ τρέπεσθαι γέγονε καὶ τοῦ α στερητικοῦ μορίου. καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα ἡ ἀτραπυτὸς ἤγουν ἡ ὁδός. εἶτα γέγονε μετάθεσις τοῦ στοιχείου καὶ λέγεται ἀταρπυτός. ἢ τὸ δεύτερον πρότερον. οἷον, καρδία, κραδία. καρτερὸς, ἔστι κρατερός. τέταρτον τέτρατον. ὅμηρος τέτρατον ἦμαρ καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.

Ἰστέον δὲ ὡς διαφέρει μετάθεσις ὑπερθέσεως. ἡ μὲν γὰρ μετάθεσις ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται. ἡ δὲ ὑπέρθεσις ἐν

interpositiõe i, fit iterrogabat sic & iterrogauit apđ eos per ει diphthongum scriptum, vel à positione assumit ει diphthongum. est enim interrogo, & dico. & fit appositione ῑ rogo, rogo. interrogabam. interrogabas. interrogabat.

Etiam iones tertias psonas pluraleis passiuorũ ptõrũ perfectorum sic faciunt in tertiis personis singularibus. habentibus τ tenue vertunt tenuem in suam aspiratã, & faciunt additamẽtum α lotumest, lotasunt. dictum est, dicta sunt, si tamen fuerit commune per, ς, grauitonum, tunc & ionicum habet ante αται formatiuam medii præteriti perfecti, dictum est dicta sunt. Qm̃ dixi. Si tamen à circũ flexis natura longã penultimã habentibus, hanc corripiunt ante αται, in debitam correptionem factum est, facta sunt.

Item constituunt Iones in δου desinentibus patronymicis intensiones peliadæ dicentes, & laertiadæ. debebat enim esse genitiuus laertidæ. Quoniam in δης patronymica vna syllaba superant genitiuum primitiui, vt Pelei Peleidæ priami, priamidæ, sic & laertæ, laertidæ debebat esse patronymicum, sed Iones faciunt intensionem, & sic proferunt, Laertiades dicentes. Peliades, deinde per productiõem atticam Peleiades.

Vtuntur aũt & transpositionib. est aũt trãspositio, cũ vel prima litera propriæ fit syllabæ secunda, vt via via. ex verti enim facta est, & à primitiua particula. & est rectus via. scilicet via. Inde facta est transmutatio literæ, & dicitur via. aut secunda prima, vt cor, cor. fortis, fortis. quartum, quartum. Homerus, Quartus dies fuit, & in eo perfecta sunt omnia.

Sciendũ qđ differt transpositio à superpositiõe, nam trãspositio in eadem syllaba fit. Superpositio vero in

ὑστέρα ὡς τὸ ὀθνεῖος· ἦν γὰρ νόθος νοθεῖος καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ὀθνεῖος καὶ πάλιν γόνυ γόνυος καὶ δόρυ δόρυος. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν γουνὸς καὶ δουρός. χρῶνται δὲ καὶ τούτῳ τῷ πάθει οἱ Ἴωνες.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὡς ἡ μὲν ἀρχαία Ἰὰς μετέθεσε περὶ τὴν τῶν κατοικούντων περιτροπήν. καὶ διέμεινεν ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἐφ' ᾧ ἐποίησαν οἱ Ἴωνες τὰς ἀποικίας καὶ διεσπάρησαν εἰς τόπους πλείονας. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ μὲν ὑγιαίνειν οὔλειν. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγομεν. ὁ δὲ λόγος μῦθος καὶ τὸ μαντάεσθαι ἀνελεῖν. καὶ τινὲς τόπους ἐν οἷς ἀνεστρέφοντο ἤθη. καὶ τὸ ἐπιμελῶς ἀνακῶς. ἀντὶ τοῦ ξενίην ἐδωρήσατο ξενίων συνεθήκατο. καὶ τὸ ἀπατητικῶς ἢ ἐπιμελῶς ἐπιστρεφέως καὶ τὸ ἠχούσης, ἐχούσης. καὶ τὸ θυμωθείς. καὶ ταραχθείς. σπερχθείς. καὶ ὁ ἔποικος ἐπέτιος καὶ ὁ δυσφορῶν ἡμεκτέων καὶ ἀντὶ τοῦ ἕτεροι δὲ, μετεξέτεροι λέγουσιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζων, ἠλινύων. λέγουσι δὲ καὶ τοὺς κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα ἀνδρῶν δεῖπνα.

Καὶ τὸν διανοηθέντα ἐννόσαντα. Καὶ τὸ ἀνέπεισεν ἢ ἐδίδαξεν ἀνέγνωσε. Καὶ τὰς βαφὰς, φάρμακα. Καὶ τὰ ἀναλώματα τέλη. Καὶ λαύρας λέγουσι τὰς ῥύμας τὰς ἀμφόδους. Σαγάρεις δὲ τοὺς πελέκεις ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. Ἄρδεις τὰς φαρέτρας.

Φάλαρα τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα. Ψῆνας δὲ τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα ζωΰφια. Σχοινοτενὲς τὸ μακρὸν καὶ ὀρθόν. Συμψήσας δὲ λαμβάνουσιν ἀντὶ τοῦ συντρίψας. Αἱμασιαὶ δὲ τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον καὶ ἄνα πηλοῦ τοιχεῖον. Καὶ

Φάρσος τὸ κλάσμα τὸ τρύφος τὸ ἀκρωτήριον. ταρσοὺς δὲ καλάμων τὴν πεκασιὰν οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον.

Ἔμβολον δὲ τὸ χάλκωμα τὸ προτιθέμενον κατὰ πρῷραν ταῖς ναυσίν. Ἐναγίζειν δὲ τὸ χοὰς ἐπιφέρειν. ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις. Πρόχυσιν δὲ τὸ ἀποσπεῖσαι. Ἔπιπλα τὴν μὴ βαθεῖαν κτῆσιν ἀλλ' ἐξ ἐπιπολῆς. Λάκκον δὲ καλοῦσι πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. κνυζήματα δὲ τὰ γοερὰ

[p]osteriore, vt externus. erat enim nothus externus; & [p]er suppositionẽ externus, & rursus, genu, genu. & hasta, [h]astæ, & p̃ suppositionẽ genu. & hastæ. vtuntur & hac [d]iuisione Iones.

Scire aũt oportet, quod antiqua Ias decidit iuxta [i]nhabitantium mutationem, & p̃mansit vsq; ad illud [t]ẽpus, quo fecerunt Iones colonias, & disseminati sunt [i]n loca plura. Dicitur autem apud eos valere, [v]alere. vnde & sana vulnera cicatrices dicimus. [&] sermo, fabula, & diuinare sortes edere, & loca, [i]n quibus versabantur mores. & diligenter, diligenter. [P]ro amicitiã donauit, amicitiã passus est. & fraudulẽter, [v]el diligenter peruersim. & resonantis, habentis. [&] iratus, & cõturbatus acceleratus. & familiaris liaris. [&] moleste ferens, moleste ferens, & pro alii autem, alii [d]icunt. & pro quiescens, moram trahens. Dicunt & [q]ui s̃m tribus & numerũ triginta virorum, cœnas.

[...]Eũ, q̃ cogitauit, q̃ in aĩo habuit. & p̃suasit, vel docuit, [n]otificauit, & tincturas, medicamenta. & impensas, [tr]ibuta. Angiportus dicunt vicos biuios. [S]ecures autem bipennes, vel ex manu arma, [P]haretras, Pharetras.

Phaleras circum maxillas tegumenta. Psenas, [q]uæ in grossis nascuntur bestiolæ. prolixum lõgum, [&] rectum. Qui confricauit accipiunt, pro qui [c]ontriuit. Maceriæ, qui ex lapidibus ædificatis. & sine cœno paruus paries.

Fragmentum, fragmentũ. frustũ. promontorium. & Tarsos calamorum frondes, vbi siccabant lateres.

Rostrum æs appositum in prora nauibus. parentare inferias inferre, aut sacrificare mortuis. profusionem aũt libationem. mobilia non [t]amen supellectilẽ, sed superficiem. vitiliginem vocant morbũ quendam per totum corpus. gannitus lugubres

ἀποφθέγματα. Γεωπείνας δὲ, τοὺς ἐπὶ γῆς πενῶντας καὶ ἀπορουμένους. Τὸ δὲ ἱκανώσας ἀπώσας ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ. Τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικέστατον. τὸ δὲ ἀποδεχόμενοι κάμπτοντες φασί. κορώνην δὲ λέγουσιν ἐπικαμπές τι ξύλον. ἀμαρέην δὲ τὴν ἀπόπατον.

Τὰ δὲ, ὀπτόμενα πετόμενα. Βάρεις δὲ τὰς ναῦς. Ὄσιριν δὲ καλοῦσι τὸν Διόνυσον.

Τὰς δὲ ἀλύσεις ἀφιδέας. Οἱ δὲ τὰ ψέλλια. τὸ δὲ καθαίρειν πόμα ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος συγμαΐξειν. Λίνον δὲ ᾠδῆς ὄνομα ἢ λύρας χορδήν. φυσάνους δὲ τοὺς ἱεροσούς. ἀποφορὰν δὲ τὴν τελουμένην παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις. Λύσιν δὲ τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον. Συρίεν δὲ παρ' αὐτοῖς ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικὸς ἢ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Ενηβητήρια δὲ, τὰ ὀρχηστήρια.

Τριφάσιοι δὲ, παρ' αὐτοῖς λέγονται οἱ τριπλάσιοι τρίφωνοι.

Απεματαΐσε δὲ τὸ ἐμώρανε σημένει παρ' αὐτοῖς. Αποτιμοτέρους δὲ τοὺς ἀτιμοτέρους λέγουσιν. Αφηλικέστερον δὲ τὸ πρεσβύτερον. Τὸν δὲ φανερὸν, ἐπαΐσον. Φρενήρη δὲ τὸν σώφρονα. λαμβάνουσι δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου.

Καταπροΐξεσθαι δὲ λέγουσι τὸ προῖκα ποιῆσαι. καὶ τὸν καταφανῆ ἐπίλαμπον. Λάξιν δὲ τὸν μερισμὸν ἢ τὸν κλῆρον. τὸν καταπεπονημένον τετρυγημένον λέγουσι. Τὸ πολεμεῖν ῥυπάζειν λέγουσι. τὰ αἰδοῖα μέζεα. Ἡσίοδος ὀρχὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο. Τὸ καταπαιχθεὶς καὶ γελασθεὶς διαβεβλημένος λέγουσιν. Ἡρόδοτος ὦ βασιλεῦ διαβεβλημένος ὑπὸ ἀμάσιος οὐ μανθάνεις. Τὸ καλλωπίσας ἀσκήσας λέγουσιν, ὡς ἑαυ... ὃς ἐμέσοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψε τοῦ θυγατέρα.

Ενάριες οἱ ὁπλῖται ὀνομάζονται παρ' αὐτοῖς. Διασφάγες δὲ, αἱ διεστῶσαι πέτραι. γνωσιμαχεῖν δὲ τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν. τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν. Σισύρα δὲ βαρβαρικὸς χιτών. Ὑβρίζειν τὸ σκιρτᾶν. Σινύπη δὲ τὸ τῶν εὐπαρέων προβάτων ἔριον. καὶ τὸ διαχώρημα τοῦ προβάτου. Νεοχμῶσαι δὲ τὸ νεωστὶ κινῆσαί τι. Φερέγγυος ὁ βεβαιωτής.

voces. Terrifamelicos, qui in terra esuriunt, ac egent. qui satisfecit, qui expulit. vt Herodotus in secunda, modicum, & bene habeas æquissimum. admittentes autem flectentes aiunt. clauam dñt inflexum quoddam lignum. Eumaream latrinam assa digesta. bares, naueis. Osirim vocant liberum patrem.

Cathenas torques, aliqui vero armillas. purgare autẽ potionem ex Zea frumento, & aqua purgare. linum cantilenæ nomen, vel lyræ cordam. fimbrias autem fimbrias. apophoram autem quam faciunt serui dominis. lysim incessum, & accessum. Syrnea apud eos dicitur holus quoddam apio simile, vel cibus ex adipe, & melle. Enebeteria iuuenilia epularia.

Triphidi apud eos dicuntur triplasii. triuoces.

Vanefactus est, infatuatus est significat apud eos. dehonestatos autem inhonoratos dicunt. ætate prouectiorem vero seniorem. manifestum autem audibibem. mẽtis cõpotẽ prudẽtẽ. accipiũt aũt hoc & incõtrario.

Dedotari dicunt impune, seu gratis facere, & manifestum illustrem sortitionem, partitionem, vel sortem, labore confectum vindemiatum dicunt. bellare ire obuiam dicunt. pudibunda verẽda. Hesiodus, caudas autem sub pudibunda ponebant. lusus, vel derisus calumniatus dicunt. Herodotus, o rex calumniatus ab Amasi non animaduertis. exornans excolens inquiunt. qui me tibi ornamento excultam dimisit, tanquam suam filiam.

Spoliatim milites armati nominantur interiugulationes discissa saxa. menti pugnare, cognoscere suam imbecillitatem, & inimicorum robur. Sisyra, barbarica vestis. contumelia afficere, insultare. Sinype sordidarũ ouium lana, vel excrementum ouis. innouare recens mouere aliquid. sponsor confirmator.

Ἔφεδρος ὁ ἐπίκληρος. Ἐγκατάειν, τὸ διώκειν.
Τετραπτελυρίδες λέγονται παρὰ Ἴωσιν αἱ ἀκρίδες παρὰ τὸ τέσσα-
ρα ἔχειν πτερά. δύο μὲν ἔξω, μείζω. ἐλάσσω δὲ ἔντοσθεν ἕτερα δύο.
Τὸ οὐκ ἱκνεομένως ἀντὶ τοῦ προσηκόντως οὐ καθηκόντως
παρ' αὐτοῖς λαμβάνεται. τὸ ἀπουπλίξατο ἀντὶ τοῦ ἀπέφυγε.
πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα ἐξ οὗ πλίγματα τὰ πηδήματα.
ἔνθα καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλὶξ, παρὰ σοφοκλεῖ ἐν
τριπτολέμῳ. καὶ ὅμηρος αἱ δ' αὖ μὲν τρέχον. αἱ δ'
ἐπλήσσοντο πόδεσσιν. καὶ τὸ ψῶσαι ἀντὶ τοῦ θάλπουσαι.
ἔστι δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ ψῶ ἀγροικικὸν προσφώνημα. κόλλιξ
δέ ἐστιν εἶδος ἄρτου περιφεροῦς. ἐξ οὗ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν
κολλίκια. χοίνων δὲ συμβολεῖς οἱ ψιαθοπλόκοι καὶ
ἰθαγενεῖς οἱ γνήσιοι παῖδες. Πρόξενοι δὲ οἱ προστάται
τῶν πόλεων καὶ οἱ φροντισταὶ καὶ ξενίας ὑποδεχόμενοι.
Σπαργᾷ δὲ τὸ ὀρέγεται, καὶ ἐπιθυμεῖ. Κορδίνημα δὲ τὸ
καρηβαρεῖν παρ' αὐτοῖς. γράφεται δὲ καὶ σκορδίνημα.
ὄξις δὲ ἡ ἀθυωρία. Ῥοικὸν δὲ εἴσω νεῦον καὶ στραβόν.
ὃ καὶ ῥοιβὸν λέγεται. Σαπρὸν δὲ τὸ σεσηπός.
Τὸ δὲ ἐπιπάσω παλλύνω φασί. Τὰ δὲ πρόσφατα ποταίνια.
Βλακὸν δὲ τὸ τρυφερόν. τοὺς δὲ φρυγανώδεις ἄνθρακας μαρι-
ληνούς. μάλη δὲ ἡ θέρμη. Ἡ σποδιὰ δὲ μαρίλη λέγεται. μελεδω-
θέων δὲ ἀντὶ τοῦ μεριμνῶν θεραπειῶν. Μελαιδαίνειν γὰρ λέγεται
τὸ μεριμνᾶν. Μισύλλην τὸν κοῖλον ἄρτον λέγουσι. καὶ τὸ μυδᾶσα
ἐκκρέουσα. Καὶ τὸν δημόσιον ἐπιδήμιον. Καὶ τὸ ἐκθλίβειν
βλιμάζειν. Καὶ τὸ ἐστέναξεν ἔμυξε. Καὶ τὰ τὴν κάτω κοιλίαν
καθαίροντα φάρμακα ἐλατήρια. Τὸ ἀνέδησεν ἀνεκρίκωσε.
Τὸ εἰς δύο διαιρεθῆναι ἐδικαιώθη φασί. Καὶ ἡ ἀθυώτης
ἀθυωρία. καὶ τὸ ἐτυλώθη ἐμυλώθη. τὸ ἐγχρίπτει ἐμπηδᾷ.
Τὸ ἐκτόπως καὶ παραδόξως ἐκτοπίως.
τὸ ἀφορώτερον ἐπισοχώτερον. τὸν μύλωνα ζάπηνοι.
τὸ ὁμηιωμένον δελφυωμένον φασί. ὡς καὶ τὸν πυρετὸν θερμαλήν.
καὶ θαλάμους τὰς καταδύσεις καὶ θείασιν τὸ κατὰ ψυχὴν
ἐξίστασθαι ἢ τὸ μαίνεσθαι.

Περὶ αἰολίδος.

Οἱ δὲ αἰολεῖς τὸ β̄ τῷ ε̄ προσνέμουσιν ὅταν τῷ ρ̄ ἐπιφέρηται τοῦ ἐρ ἢ κ̄ ἢ τ̄ ἢ δ̄. βρευτὴρ ἀντὶ τοῦ ῥευτήρ. βράκος ἀντὶ

subsessor secundus hęres intestinare est persequi. quadri penulę dicunt apd ionas, locustæ eo, qd quatuor hẽant pẽnas, duas extra maiores, minores ãt int⁹ alteras duas. Non sufficienter, pro conuenienter. non officiose apud eos accipitur. exiliuit, pro aufugit. gradus. n. gradus, ex quo saltus, saltus. vnde ex vtrinq; inuadere vtrinq; inuadere. apud Sophoclem in Triptolemo, & Homerus. quæ bene cucurrerunt, bene euaserunt pedibus. & fricantem, fouentem. est autem apud eos, & pso rustica allocutio. Collix autem est species panis rotundi, ex quo & quæ apd nos crustula iuncorum complicatores, storearum nexores, & indigenæ legitimi filii tutores hospitium, antistites ciuitatũ, & curatores, & hospitii susceptores. turget ãt desyderat, & cõcupiscit. distorquere corp⁹, prę lassitudine ẽ grauari caput apd eos. scribit ãt ea dictio ẽt ppositio. Sitio aũt recta linea. curuũ itro nutãs, & tortũ, qd etiam per β scribitur. marcidũ aũt, qd marcuit. inspergo autem madefacio dicunt. recentia, recentia segne, delicatum. aridorũ fruticũ carbones, marinelos; male nanq; calor. cinis autem marile dicitur. solicitus de cura, solicitus de cura. medens. solicitũ. n. esse dicit curare. panem cõcauum, panem cõcauũ dicũt & sanie madens effluens, & publicum, popularem & elidere manibus mulgere. & ingemuit, mussauit, & imũ ventrẽ purgãtes medicinas elateria agitatoria alligauit, ifibulauit. in duo diuisumesse disiectũest dicunt. & rectitudo; rectalineatio. occaluit, tanq̃ olla diriguit. appropinquat, insilit. enormiter, & præter opinionem enormiter, fertilius, quod meliore successu est molendinũ pistrinũ assimulãtum, matricatũ dicunt, vt & febrem feruorem & thalamos lustra, & furere animo excedere, vel insanire.

De æolica lingua.

Aeoles τὸ β. τῷ ρ attribuunt, cum τῷ ρ infertur κ vel τ, vel δ. habena, pro habena. vestis lacera, stis ra.

βρόδον ἀντὶ τοῦ ῥόδον. τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθειῶν γενικὰς διαιροῦσιν οἱ αἰολεῖς καὶ διὰ τοῦ άων προφέρουσιν. νύμφαι, νυμφάων. παρθενικαὶ, παρθενικάων. αἱ κατὰ τὸ μέσον συγκοπαὶ τῶν αἰολέων εἰσίν. οἷον ὦρσεν ἀντὶ τοῦ ὤρμησεν. ὦλλος ὁ ἄλλος τοὔλλο τὸ ἄλλο.

Τὸ πσῖον κσῖον λέγουσι. Τεθνκὼς καὶ τεθνηῶτα ἀντὶ τοῦ τεθνηκώς. Αἱ προσθέσεις τῆς θα συλλαβῆς τῶν αἰολέων εἰσίν. οἷον ἔπηθα. Τὰ εἰς αις μονοσύλλαβα ὀνόματα διαιροῦσι, παῖς πάϊς δαῖς, δάϊς. Τῷ ω στοιχείῳ ἀντὶ τοῦ ου χρῶνται μῶσαι, μοῦσαι λείπωσα, λείπουσα. Τῷ υ ἀντὶ τοῦ ο χρῶνται. τὸ ὄνομα, ὄνυμα. καὶ τὸ ὅμοιον, ὕμοιον λέγοντες. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ε πρὸς σὲ πρὲς σέ. καὶ ἀντὶ τοῦ ω μεγάλου. ὦατα, ὤατα.

Τῷ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῶνται. ἐλθῆν γὰρ λέγουσι καὶ λαβῆν διὰ τοῦ η ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν καὶ λαβεῖν. Ὅσα διὰ τῆς ει διφθόγγου παρ᾽ ἡμῖν λέγεται διὰ μόνου τοῦ ε προφέρουσι. πολυπλασιάζοντες τὰ ἀμετάβολα. ἱμείρων, ἱμέρρων. ἀτειλὰς, ἀτελλάς. εἵματα ἕμματα. ὑμεῖς ὔμμες. διπλασιάζουσι δὲ καὶ τὸ σ καὶ τὸ π καὶ τὸ τ. τοσοῦτον. ὅπωη, ὅππως, ὅττι. τὴν ὀσμὴν ὀδμὴν λέγουσιν. Τὸ ἱερόν. ἱρόν. τὰς γενικὰς εἰς εὐθείας μετάγοντες ὁ μάρτυρος κλίνουσι τοῦ μαρτύρου. καὶ ὁ φύλακος τοῦ φυλάκου. Τῷ π ἀντὶ τοῦ μ χρῶνται ὄππατα ἀντὶ τοῦ ὄμματα λέγοντες. καὶ πετ᾽ ἐμοῦ. ἀντὶ τοῦ μετ᾽ ἐμοῦ. Τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων ληγόντων ἑνικῶν συστέλλουσιν. χελιδὼν, χελιδόν. ἀηδὼν, ἀηδόν. σαρπηδὼν, σαρπηδόν.

Τῶν αι διφθόγγων τὸ ι ἐκβάλλουσιν ὅταν αὐταῖς μὴ σύμφωνον ἐπιφέρηται. οἷον ἀλκαῖος ἀλκάος. καὶ ἀρχαῖος ἀρχάος.

Τὸ εἶμα γραφόμενον διὰ τῆς ει διφθόγγου ἔμμα λέγουσι. καὶ τὴν ὀδύνην, ἐδύνην. καὶ τοὺς ὀδόντας, ἐδόντας. Τὸ μίλητος διὰ τοῦ η γραφόμενον διὰ τοῦ α ἐκφέρουσι μίλατος λέγοντες. πλανηθέντες δὲ κατά τινα προφορὰν λέγουσι ζυγὸν, σδυγόν. καὶ τὸ ξίφος, σκίφος. καὶ τὸ ψέλλιον, σπέλλιον. καὶ τὴν ψαλίδα, σπαλίδα.

Τὸ θόας, θόαις λέγουσι. καὶ τὸ μέλας, μέλαις. καὶ τὸ τάλας τάλαις. τὸ δὲ αἴας, αἴαις. οὐ λέγουσι διὰ τὴν ὁ παράλληλον

rosa, pro rosa. genitiuos à rectis in αι diuidunt æoles, & per αων proferunt nymphæ, nympharum. virgineæ virginearum. In medio concisiones æolensium sunt, vt concitauit pro impetum fecit. alius, alius. aliud, aliud.

Quale, quale dicūt. mortuus est, mortua, pro mortu⁹ Additiones ιχ syllabæ æolensium sunt, vt dicas. In ους vnius syllabæ nomina diuidunt. puer, puera conuiuium, uium. ω litera pro ου vtuntur musę, musę. relinquens, relinquens. υ pro ο vtuntur. nomen nomen. & simile, simile. dicentes. interdum autem & pro ε, ad te, ad te & pro ω magno. ossa, ossa.

H pro ει diphthongo vtuntur. venisse. n. aiunt, & accepisse per η pro venire, & accipere. Quæcūq; p ει diphthongum apud nos dicuntur, p solum ε proferunt multiplicantes immutabiles. desyderans, desyderans. vulnera, ra. vestes, es. vos, vos. geminant & σ, & π. & τ. tantum. vbi. vt. odorem, odorem dicunt. sacrum, sacrum. genitiuos in nominatiuos transferentes, testis dicunt, testis. & custos, custodis. π pro μ vtuntur oculi, pro oculi dicentes. & mecum, pro mecum. vocatiuos in αν desinentium singularium corripiunt. hirundo, hirundo. luscinia, luscinia. Sarpedon, Sarpedon.

Ex αι diphthongis ι abiiciunt, cum eas non consonans sequit, vt Alcæus, Alcæus. & antiquus antiquus.

Indumentū scriptū p ει diphthongū indumētū dīt, & dolorem, dolorem. & dentes, dentes. Miletus per η scriptum, per α proferunt, milatus dicentes. errantes aūt per quādā pronūtiationē dicūt iugum, gum. & ensem, sem. & armillam, armillam. & forficem, forficem.

Thoas, thoas dicunt, & niger. niger. & miser miser. Aiax autem aiax non dicunt propter concursum

τῶν φωνηέντων καὶ τῆς αι διφθόγγου. διότι ἔμελλε κακόφωνος εἶναι. καὶ διὰ τοῦτο ἐν τοῖς εἰς ας τοῖς ἔχουσι τὸ α μακρὸν προστιθέασι τὸ ι. ὡς ἐν τῷ θόας καὶ τοῖς λοιποῖς. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι πάσῃ χαίρουσιν. ἅμα δὲ καὶ ταῖς τῶν βραχυτέρων συλλαβαῖς. τὸ πηλαὶς, παλαὶς λέγουσι. καὶ τὸ φθείρω, φθέρρω. ἡ γὰρ θέσει μακρὰ ἐλάττων ἐστὶ τῆς φύσει μακρᾶς. ἐπεὶ καὶ τὸ α τὸ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τῆς αι διφθόγγου τῆς ἐχούσης τὸ ι ἐκφωνούμενον. ὁ γὰρ ποιῶν ἔργον δύο στρατιωτῶν ἰσχυρότερός ἐστιν ἐκείνων. Οἱ αὐτοὶ πολλάκις εἰς α ποιοῦσι τὰς εὐθείας. ἀρχύτα γὰρ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἀρχύτης. ὁ ὑβραγόρα ἀντὶ τοῦ ὁ ὑβραγόρας. γέρων ἱππηλάτα πηλαὶς ἀντὶ τοῦ ὁ ἱππηλάτης παρ' ὁμήρῳ μὲν ἱππότα νέστωρ.

Τὰ εὐκτικὰ τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ διὰ τοῦ εια προφέρουσιν. οἷον τύψαιμι, τύψεια. ποιήσαιμι, ποιήσεια. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ προσώπῳ οὗτοι μόνοι κέχρηνται. τῷ δὲ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ οἱ ἀθηναῖοι. οἷον τύψειας, τύψειε. τύψειαν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν. Τούτων εἰσὶ καὶ αἱ διαιρέσεις γὰρ τοῦ ἀργεῖοι ἀργέϊ λέγουσιν. καὶ αἱ συναιρέσεις τῶν αὐτῶν, βασιλέϊ, βασιλεῖ. Οὗτοι τρέπουσι τὴν ει δίφθογγον εἰς οι δίφθογγον. ὡς ὄνειρος, ὄνοιρος. Τῆς δυϊκῆς ἀριθμοῖς οὗτοι κέχρηνται οὐδαμῶς, καθὰ δὴ καὶ οἱ ῥωμαῖοι τούτων ὄντες ἄποικοι.

Οὗτοι ταῖς εἰς ω ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ ι. ὡς τῷ ὁμήρω καὶ τῷ σοφῶ. Ἄρειος τὸ ος διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνουσιν.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι οὐ μόνον αἰολέων ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ ἀττικῶν καὶ δωριέων. ἀντὶ γὰρ ἑταίρων ἑτάρων λέγουσιν. Οὗτοι πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν ἐπὶ τῶν βραχέων ὡς τὸ ἔννεπε καὶ τὸ ἔννη καὶ τὰ ὅμοια. Τὸ τρωσὶ καὶ γυναιξὶ κοινὸν, οὗτοι τρώεσσι καὶ γυναίκεσσι γράφουσι. καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις.

Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς διὰ τοῦ αι ἐκφέρουσιν. αἰακίδαο γὰρ ἰωνικῶς καὶ αἰακίδεω ἀττικῶς. αἰακίδαι δὲ οἱ αἰολεῖς γράφουσιν. τὸ ἀνεκφώνητον ι ἐκφωνεῖν εἰώθασιν ἐπὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου. οἷον βοᾷς, βοάϊς. γελᾷ, γελάϊ. ἀντὶ δὲ τοῦ ξ, κσ προφέρουσι ξένος, κσένος. καὶ ἀντὶ τοῦ ψ, πσ. πέλοψ, πέλοπς. ἀντὶ δὲ τοῦ η, τὸ ε ἢ τὸ α κοινῶς τοῖς δωριεῦσι.

vocalium. & αι diphthongi, quoniam male: sonabat. Et quare in ας habentibus a longum addunt ι, vt in Thoas, & reliquis. & est dicēdū, qđ productione gaudeant simul, & breuiorum syllabis, Peleus, paleus dicunt, & corrumpo, corrumpo. nā positione longa minor est natura lōga. qm̄ & α natura longum maius est αι diphthongo habēte ι, qđ pronuntiatur. nā faciēs operam duorum militum, fortior est illis. Iidem sæpe in α faciunt rectos. Archyta enim dicunt, pro Archytes. hybragora pro hybragoras. senex equum agitator Peleus, pro eques, apud Homerū quidem eques Nestor.

Optatiua primi Indefiniti actiui per εια proferunt, vt verberem, verberem. faciam, faciam. & prima persona hi soli vtuntur. secunda. & tertia Athenienses, vt verberes verberet. verberēt tertia pluralis, Horum sunt & diuisiones. nam pro argiui, argiui dicunt. & contractiones eorundem. regi, regi. hi vertunt ει diphthongum, in οι diphthongum. vt somnium, um. Dualibus numeris hi vtuntur minime, quemadmodū & romani, qui ex his sunt deducti.

Hi in ω desinentibus datiuis non adscribunt ι, vt Homero. & sapienti. Martis ος per o paruum flectunt. Extractiones ι nō solū æolensiū sunt, sed & atticorū, & doriensium. nam pro sociis, sociis dicunt. hi omneis consonantes geminant in breuibus. vt dic, & vetus, & huiusmodi. Troianis, & mulierib. cõe. hi troianis, & mulieribus scribunt, & his similia.

In ου desinentes genitiuos per α proferūt. ęacidę. n. Ionice, & æacidæ attice. æacide aūt æolenses scribunt. qđ non pronuntiatur ι pronūtiare cōsueuerūt in scđa, & tertia persona. vt clamas, clamas. ridet, ridet. pro ξ κσ proferunt. hospes, hospes. & pro ψ πσ, pelops, Pelops. pro η ι, vel α, quod cõe est etiā doriensib.

Καὶ τὸ μὲν η εἰς ε τρέπουσιν ὡς τὸ ἄρης, ἄρες. Τὰ δὲ η εἰς α ὡς τὸ ἑκάβην, ἑκάβαν. πύλην, πύλαν. νόημα. νόαμα. ἠώς, αὥς. ἀπάτην, ἀπάταν. ἀδικῆσαι, ἀδικέσαι. Ἀντὶ δὲ τοῦ θ τὸ φ. θλάται, φλάται. Ἀντὶ δὲ τῶν δύο ττ δύο σσ. ἐμπίπτειν. ἐμπίασειν. Ἀντὶ δὲ τοῦ σ τὸ τ. σύ, τύ. εἰς σέ, εἰς τέ. Ἀντὶ δὲ τοῦ τ τὸ π. στολήν, σπολήν. σταλείς, σπαλείς.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ω μεγάλου τὸ ο μικρόν. ὥρα, ὅρα. ὠτειλή, ὀτειλή. συγκόπτουσι δὲ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων διπλασιάζοντες τὰ ἄφωνα ὡς τὸ κάππεσεν ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. καὶ καδδὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ δέ, καὶ κάββαλεν ἀντὶ τοῦ κατέβαλεν.

Βαρυτονοῦσι δὲ οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα. ὅταν ὀνομάτων τάξιν ἐπέχωσιν ὁ σός, ὅσος. ἡ σή. ἥση. τὸ σόν, τέσον.

Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ' ἡμῖν λεγόμενα αὐτοὶ βαρυτονοῦσι σόφος. κάλος. ὄξυς. βράδυς. βάρυς. λάκος. βῶμος, θύμος. τράχυς. σκλῆρος. χῶλος. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὴν δὲ εἰς ε κλητικὴν τῶν εἰς ης ὀνομάτων δίχα τοῦ ς προφέρουσι. Σώκρατες, Σώκρατε. Ἀριστόφανες, Ἀριστόφανε. Δημόσθενες, Δημόσθενε. καὶ τῶν γενικῶν δὲ πτώσεων τὸ ς ἀφαιροῦσι. Σωκράτου. Διομήδου. Σοφοκλέου λέγοντες. Ἀντὶ αἰτιατικῆς τὴν δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τοῖς ἀνθρώποις ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους. τοῦτο δὲ ποιοῦσι διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς τὸ ι ἀντὶ τοῦ υ. Τὴν δὲ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν προφέρουσι τὸ ως ἀντὶ τοῦ ους λαμβάνοντες. τὼς ἀνθρώπως. τὼς ἵππως. Τὰ ἀπαρέμφατα ῥήματα τὰ εἰς ειν καταλήγοντα, αὐτοὶ διὰ τοῦ ην ἐκφέρουσι βαρυτονοῦντες, φιλεῖν, φίλην. καλεῖν, κάλην. φρονεῖν, φρόνην.

Τὰ δὲ παρ' ἡμῖν λήγοντα εἰς αν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι. γελᾶν, γελαῖς. πεινᾶν, πειναῖς. Τὰ δὲ εἰς ουν καταλήγοντα ἀπαρέμφατα αὐτοὶ διὰ τοῦ οις ἐκφέρουσιν. ὑψοῦν, ὕψοις. ὀρθοῦν, ὄρθοις. χρυσοῦν, χρύσοις. Τὰ δὲ εἰς ω καταλήγοντα ῥήματα παρ' ἡμῖν, εἰς μι ποιοῦσιν. οἷον νοῶ, νόημι. φιλῶ, φίλημι. Ὅσαι δὲ μετοχαὶ ὀξύτονοι εἰς ως καταλήγουσι, διὰ τοῦ ν παρ' ἐκείνοις ἐκφέρονται. καὶ βαρυτονοῦνται. εἰρηκώς, εἰρήκων. νενοηκώς. νενοήκων. φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτων κλίσεις ἀναλόγως τῇ καταλήξει.

Et υ tum in ε vertunt, vt Mars, Mars. tum in α, vt Hecubam, hecubam portam, portam. cogitationem. ...orá. deceptionem. iniuria afficere. pro ϑ. φ. cōtūndit, ...ntunditur. Pro duobus. πϖ duo ϖ Incidere. ...cidere. Pro σ τ, tu in te. ...o τ. π. stolam, stolam missus missus, Pro ω magno o paruum hora. cicatrix, cicatrix. Concidunt & composita nomina, geminantes ...utas, vt decidit pro decidit. & secundum autem, ...ro secundum autem. & deiecit, pro deiecit.

Penultima acuta dīt nō solū noia, sed & articulos, si ...minū ordinē habeant. tuus. tua, tua. tuum, tuum.

Eodem aūt modo & disyllaba, quæ apud nos acuūt ...timam, ipsi grauitonant, sapiens. pulcher. ...utus. tardus. grauis. albus ara. animus. asper. durus. claudus, & similia.

In ες vocatiuum nominum in ης absq; σ proferūt. ...crates, Socrate. Aristophanes Aristophane. Demosthenes, Demosthene, & à genitiuis casib' σ aufe... ...t Socratis, Diomedis. Sophoclis dicētes. p accusatiuo ...atiuum accipiunt in pluralibus. ...ominibus, pro homines. hoc faciunt ...ua vtuntur ι pro υ. Accusatiuum ...uralem proferunt ως pro οις accipientes, ...mines, eques. Infinita verba ... ειν desinentia, ipsi efferunt penul... ...am acuentes, amare. vocare. sapere.

Quæ apud nos desinunt in αν, ipsi in ωις transferūt, ...dere. ridere esurire esurire. In ουν finientia ...finita, ipsi per οις efferunt. ...ltare. corrigere. inaurare. In ω terminantia verba apud nos in μι faciunt, vt intelligo ...mo. Quęcunq; participia, quæ vltimam acuunt, in ως ...minant, per υ apud illos efferuntur, & acuunt pe... ...timam, fatus qui intellexit. seruant autem & horum declinationes proportionabiliter desinentiæ

λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ ἔρως, ἔρος καὶ ὁ γέλως, γέλος. καὶ κλίνουσιν αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ος λήγουσι κυρίοις ὀνόμασι. Τὸ ἐγὼ περισπῶσιν ἐγῶν λέγοντες. καὶ ἐμῶ. ἐμῶν. Τὸ σὺ τύ, ὁμοίως τοῖς δωριεῦσι λέγουσι. καὶ τὸ ἡμῖν, ἄμμιν. ἡμεῖς, ἄμμες. Τὸ ἐνθάδε τῇδε. τὸ ἄλλοσε, ἑτέρωσε. Τὰ χείρονα, χέρρονα. Τὸ ἐπαινῶ, αἴνημι.

Τὰ ἱμάτια, ἔμματα. Η μία ἴα. Η ψῆφος, ψάφαξ.

Τὸ ἐπιορκεῖται, ἰσόρκηται. Οὗτοι μέσον δύο φωνηέντων τιθέασι τὸ ὗ. ἀὴρ γὰρ αὐὴρ λέγουσι. Καὶ ἕως αὔως. Ὅτε δὲ σύμφωνόν ἐστι μεταξὺ οὐκ ἔτι. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν διαλέκτων λέλεκταί μοι κατὰ τὸ δυνατόν. ἴσως δὲ καὶ ἑτέρας τις σκοπῶν ἀκριβῶς εὑρήσει διαφέροντα ταύταις.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΟΜΗΡΩ, ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ. ΔΩΡΙΣ.

Ἐξει ποικίλῃ κεχρημένος ὅμηρος, τοὺς ἀπὸ πάσης διαλέ-
λ κτου τῶν ἑλλήνων χαρακτῆρας ἐγκατέμιξεν. ἐξ ὧν δῆλος ἐστιν ἐπελθὼν πᾶσαν μὲν ἑλλάδα καὶ πᾶν ἔθνος καὶ δωριέων μὲν τῇ συνηθείᾳ τῆς βραχυλογίας ἐλλείψει κέχρηται, τὸ δῶμα λέγων δῶ. αὐτὰρ δέ οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλεται. καὶ τὸ ὅπη, ᾗ. ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας. καὶ τὸ ὀπίσω, ἄψ μεταβαλὼν μὲν τὸ ο, εἰς τὸ α τὸ δὲ π, καὶ τὸ σ, εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς, φημὶ τὸ ψ. καὶ τὸ ἄλλοτε, ἄλλο. ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ. καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα συντέμνων λέγει τοὺς ὁμοπατρίους, ὁμότριχας καὶ ὁμοετεῖς. ὄτριχας καὶ οἰετέας. καὶ τὸν ὁμοπάτριον ὀπάτριον. καὶ τὸ τρέμειν, τρεῖν. καὶ τὸ τιμῶ, τίω. τῶν αὐτῶν δέ ἐστι καὶ τὸ ὑπερβιβάζειν τὰ στοιχεῖα, ὥσπερ ἐν τῷ κάρτιστοι, ἀντὶ τοῦ κράτιστοι. ΑΙΟΛΙΣ. Αἰολέων δὲ χρῆται ἐν τοῖς συνθέτοις τῇ συγκοπῇ. καὶ δ' ἀρθέτην λέγων, ἀντὶ τοῦ καταρθέτην. καὶ ὑββάλλειν ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλειν. καὶ ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου τὰ τρίτα πρόσωπα λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν ει δίφθογγον, διὰ τοῦ η, παρὰ τοῖς αἰολεῦσιν ἐκφέρεται

dicitur apud eos amor, risus. & flectunt ea, quemadmodum quæ in ος desinunt propria nomina. Ego circunflectunt, ego dicentes, & mei duo Tu, tu, sicut, Dores dicunt. & nobis, nobis. nos, nos. hic, hic. alio', alio'. peiora, peiora . laudo, laudo.

Vestes, vestes. vna, vna. suffragium, suffragium. Stratum est, stratum est. hi in medio duarum vocaliū ponunt υ. aer. n. aer dicunt. aurora, aurora, cum vero consonans est media, non etiam. Et hæc de Dialectis dicta sunt mihi pro viribus. forte & alia qui ipsā indagans accurate inueniet, q̇ his sit anteponēda.

Laus Deo.

PLVTARCHI DE IIS QVÆ apud Homerum linguis.

Dorica.

Ictione varia vsus Homerus, qui ab omni lĩgua d grȩcorū characteres p̄miscuit, ex q̄bus palā est lustrasse totam quidē græciā & oēm nationē, & dorum quidem familiari breuiloquii defectu vsus est, domū dicēs do. stati autē illi dom⁹ diues existit, & qm̄ nā . nā mihi aquila interfecit anseres, & post post mutās quidē ο in ᾱ. π̄ autem & σ̄ in cognatā illis dico ↓ & alias alias. iam enim me & alias tuū impulit mādatū & talia. Similiter autem & media abbreuiās dicit eiusdē pili & coȩtaneos eiusdē pili & coætāeos & eiusdē pr̄is eiusdē pr̄is. & timere timere & honoro honoro . eorun dem autem et transportare elementa vt in optimi p optimi. Æolica. Æolum autem vtitur in compositis syncopa dormierunt dicens pro dormie runt. & supponere pro supponere, & in præterito imper fecto tempore tertias personas desinentes apud alios in ει diphthongum per ι apud æoles efferuntur

ὡς ἐν τῷ ἐφίλη. ἀνόη, οὕτω δὲ καὶ ὅμηρος ἐποίησε· δίδη μόσχοισι λύγοισιν ἀντὶ τοῦ ἔδει. ὅ ἐστιν ἐδέσμει. καὶ τὴν μὲν, ἀρ' οὔτ' ἀνέμων διαήμενος ὑγρὸν ἀέντων. Καὶ τὸ ἐναλλάσσειν τὸ σ εἰς τὸ δ, ὡς ἐν τῷ λέγειν ὀδμὴν, καὶ ἴδμεν. Καὶ τὸ πλεονάζειν ἐν ἔπεσιν ὡς ἄηκλος, ἀντὶ τοῦ ἔκηλος. καὶ αὐτὰρ, ἀντὶ τοῦ ἀτάρ. καὶ τὸ κεκληγόντες, ἀντὶ τοῦ κεκληγότες. Καὶ τὸ προστιθέναι τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τῶν ῥημάτων τὸ θα, ὡς τὸ ἔφης, ἔφησθα. καὶ εἴπης, εἴπησθα. Τὸν διπλασιασμὸν τῶν συμφώνων οἱ μὲν δωριεῦσιν, οἱ δὲ αἰολεῦσι προσνέμουσιν οἷόν ἐστιν ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος. καὶ ὁππότερος τάδε ἔργα.

ΙΑΣ.

Ἰώνων δὲ ἴδιον ἔχει, τὸ ἀφαιρέσει χρῆσθαι ἐν τοῖς παρῳχημένοις χρόνοις τῶν ῥημάτων, ὡς τὸ βῆ καὶ τὸ δῶκεν. ἔθος γὰρ ἔχουσιν καὶ ἐπὶ τῶν παρῳχημένων χρόνων, ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἄρχεσθαι. ἀφ' ὧν καὶ ὁ ἐνεστώς. Καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ε, ἐν τῷ ἱερὰς, ἱρὰς. Καὶ τὸ προστιθέναι τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ὑποτακτικῶν τὸ σι. οἷον τὸ ἔλθῃσι. καὶ τὸ λάβῃσι καὶ λέγῃσι. καὶ ταῖς δοτικαῖς, θύρῃσι, καὶ ὕλῃσι. Καὶ τὸ λέγειν οὔνομα καὶ νοῦσον. τοὔμπροσθεν. καὶ κεινὸν καὶ μεῖλαν, ἀντὶ τοῦ κενὸν καὶ μέλαν. Καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸ α, ἐπειδὰν ἐκτείνηται εἰς τὸ η, ὡς τὸ, ἥρη τ' ἀργείη καὶ ἀθηναίη ἀγελείη. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λελασμένος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος. Καὶ τὸ διαιρεῖν τὰ περισπώμενα ῥήματα φρονέω. ἐννοέω. καὶ τὰς γενικὰς τὰς εἰς ους ληγούσας ὡς τὸ διομήδεος. Καὶ τὰς περισπωμένας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ων ληγούσας. ὡς τὸ πυλῶν, νυμφῶν, περσῶν. πυλέων, νυμφέων, περσέων. Καὶ τῶν οὐδετέρων τὰς πληθυντικὰς εὐθείας τὰς εἰς τὸ η ληγούσας, ὡς τὰ στήθη στήθεα. βέλη. βέλεα. Καὶ τὰς γενικὰς αὐτῶν, ὁμοίως. ἰδίως δὲ λέγουσι καὶ τὸ τετράφαται, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΑΤΘΙΣ. Μάλιστα δὲ τῇ ἀτθίδι διαλέκτῳ κέχρηται. καὶ γὰρ ἐπίμικτος ἦν. καὶ ἐπεὶ λέγεται παρ' αὐτοῖς ἀττικοῖς λεὼς ὁ λαὸς, κατὰ ταύτην τὴν συνήθειαν ἔστι παρ' αὐτῷ, ὁ πηνέλεως καὶ τὸ χρέως. ἔστι δὲ αὐτοῖς συνῆθες καὶ τὸ συναλείφειν ἐνίοτε. καὶ ἀντὶ δύο, ποιεῖν μίαν συλλαβὴν τὸ ἔπος, τοὔπος, καὶ τὸ ἱμάτιον θοἰμάτιον. οἷς ἐστιν ὅμοιον. τρεῖς δὲ προὔκυψαν ἀολλέες. καὶ πεδία λωτάντα. ἀντὶ τοῦ λωτάεντα. καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ η τῶν τοιούτων ἀττικῶν δοκοίης, δοκοῖς.

in amabat intelligebat, sic aūt & Homer⁹ fecit ligabat ulis viminib⁹ ꝓ ligabat qđ ē ligabat & hos qdē neq; torū pellebat vis humidum spirantium & vertere σ δ vt dicendo odorem & scimus. Et abundare in nnullis vt quietus pro quietus, & verū pro verum, & amantes clamantes. Et addere secundæ rsonæ. verborū εα vt dicebas dicebas dixeris dixeris. uplicationē aūt consonātiū, hi quidē doricis, hi vero olicis attribuunt, vt est cœpit purpurea mors vter hęc opera.

Ionica.

Ionū aūt proprium habet ablatione vt in præteritis pibus verborū vt iuit & dedit, cōsuetudinē. n. habēt & præteritis temporibus ab eisdem elementis icipere, a ibus & præsens & subtrahere ε in sacerdos sacerdos, addere tertiis personis subiunctiuorum σι veniat & capiat & dicat. & datiuis feris syluis. dicere nomen & morbum antea. Et vacuum nigrum pro vacuum & nigrum. Et vertere α ꝓductum fuerit in η vt iunoque argiua & minerua ædatrix. Interdum & contra η in α vt oblitus oblitus. & diuidere circunflexa verba cogito, & genitiuos in ους desinentes, vt omedis. & circunflexos genitiuos pluralium ων desinentes, vt portarum nympharū persarum, tarum nympharū persarum, & neutrorum plurales minatiuos in η desinentes, vt pectora pectora, tela, & genitiuos illorum similiter. ꝓprie aūt dicunt & riti sunt & talia.

Attica.

Maxime autem attica gua vsus est. eteni mixtus fuit, & postquā dicit apud s atticos populus populus, eodem ritu est & apud pendens & debitum. est autem illis familiare & ungere interdū & pro duabus facere vnam syllabam bū verbū, & vestē vestem, quibus est simile. Troiani naucrūt dēsi & cāpos loto abūdātes ꝓ loto abū- tes & subtrahere η taliū optatiuorum putares putares,

τιμωρῆς, τιμωρῷς, ἔστιν ἀττικόν. ᾧ ἀκολούθως εἴρηται. ἄλλοι δὲ διακρινθῆτε τάχιστα. Ὁμοίως δὲ καὶ τοῦτο ἀττικόν, οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους. ὁ λέγομεν, κακίονες, καὶ ἀρείονες. Καὶ τό, τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιούτων μὴ διαιρεῖν. τοὺς βοῦς. τοὺς ἰχθῦς. βοῦς περιτεμνομένους. καὶ ἰχθῦς ὄρνιθάς τε. Κἀκεῖνο δὲ εἴρηται ἀττικῶς. οὐδέ τέ μιν σθένει ἐκγεγυῖαι ῥέοντες ὡς ζεύγνυσι, καὶ ὄμνυσι. Καὶ τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα τῶν τοιούτων ἀττικῶν λούεται λοῦται. οἴομαι. οἶμαι. οὕτως οὖν καὶ τὸ λῦτο ἀντὶ τοῦ ἐλύετο. Τῶν αὐτῶν ἐστὶ καὶ τὸ ἑώραν καὶ ἐωνησάμην, ἐκ περισσοῦ προστιθέντων τὸ ε. Ὅθεν ἐστὶ καὶ τὸ ἐῳνοχόει, καὶ τὸ συναιρεῖν τὸ ι ἐπὶ τῶν τοιούτων. ἠϊόνες. νηρῆϊδες. οὕτω καὶ τὸ σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον. Καὶ ἐπὶ τῆς εἰς ι καταληγούσης δοτικῆς παρατελευτῶντος τοῦ α. Κέραϊ, κέρα. γήραϊ, γήρα. σέλαϊ, σέλα. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀττικὸν τὸ λέγειν, ἔσων ἀντὶ τοῦ ἔσωσαν. καὶ ἐπέθων, ἀντὶ τοῦ ἐπέθασαν. ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν ἀϊκτικῶν χρῆσιν ἀντὶ τῶν παρεληλυθότων τῶν ὁριστικῶν τῆς αὐτῆς συνηθείας. ᾗ καὶ Ὅμηρος χρῆται συνεχῶς. καὶ τό, τοῖς θηλυκοῖς ἄρθρα ἀρσενικὰ ἢ μετοχὰς ἢ ἐπίθετα διασυντάσσειν. ὡς τό, τὼ χεῖρε. τὼ γυναῖκε. καὶ παρὰ Πλάτωνι διαλέγοντε, καὶ φέροντε, καὶ ἡ σοφὸς, γυνὴ καὶ ἡ δίκαιος. οὕτως οὖν καὶ Ὅμηρος ἐπὶ Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς ἔφη. οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ. καί τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν. καὶ κλυτὸς ἱπποδάμεια. καὶ περὶ τὴν σύνταξιν δὲ πολλὰ ἰδιώματα ἐχουσῶν τῶν διαλέκτων ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητής. ἀλλ' ἄγ' ὁ ἴσασον μὲν ἐλαίου κυδαλίμοιο, ἀττικὴν δείκνυσι τὴν συνήθειαν. ὅταν δὲ εἴπῃ δέξατό οἱ σκῆπτρον. καὶ θέμισι δὲ καλλιπαρῄῳ δέκτο δέπας, ἐν τούτοις δωρίζει. ὅπως μὲν οὖν τὰς πάντων Ἑλλήνων φωνὰς ἀθροίζων ποικίλον ἀπεργάζεται τὸν λόγον καὶ χρῆται ποτὲ μὲν ταῖς ξέναις. ὥσπερ εἰσὶν αἱ προειρημέναι. ποτὲ δὲ, ταῖς ἀρχαίαις, ὡς ὅταν λέγῃ ἄορ, καὶ σάκος. ποτὲ δὲ ταῖς κοιναῖς καὶ συνήθεσιν. ὡς ὅταν λέγῃ ξίφος καὶ ἀσπίδα. ΚΟΙΝΗ καὶ θαυμάσειέ τις ὅτι καὶ κοιναὶ τοιοῦται λέξεις παρ' αὐτῷ σώζουσι τὸ σεμνὸν τοῦ λόγου. γὰρ τὸ ἵππους τεξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα.

ΤΕΛΟΣ.

honorares honorares est atticū cui cōsequēter dictū est, alii aūt dirimamini cito. Similiter autem & hoc atticū. plures peiores, pauci autem patre meliores, qđ dicimus peiores & meliores. & accusatiuos talium non diuidere boues pisces. boues circuncisos & pisces auesq;. Et illud autē dictum est attice. neq; robore frāgit fluentes, vt iungit & iurat. Et extrahere breues talium atticorum lauatur, lauatur puto puto, sic inquam & solutus erat pro solutus erat. Eorundem est & vidi & emi superflue addentium ε. vnde est & potū ministrabat & ꝯtrahere ī in talib⁹. littora nereides sic & ipsos autem valde volebamus & in ι purum desinente datiuo propenultimante α cornu cornu, senectuti senectuti, splēdori splēdori. Est āt & hic atticū dicere sint pro sint, & sequantur pro sequantur. Est aūt & optatiuorū vsus pro præteritis indicatiuorū eiusdem cōsuetudinis qua & Homerus vtit frequenter. & fœmininis articulos masculinos vel pticipia vel adiectiua cōstruere, vt illud man⁹ mulieres, & apđ Platonē de gētes & ferētes & sapiēs mulier, & iust⁹, sic igitur & Homerus de Iunone & Pallade dixit nō vtiq; in nostris ioris percussi fulmine, & nempe Pallas territus erat & inclytus Hippodamia, & circa cōstructiones aūt multas proprietates hñtibus liguis, cū dixerit poeta. Sed age sagittes Menelaū gloriosum, atticā oñdit cō suetudinē, cū aūt dixerit, suscepit illi sceptrū. & Themidi pulchrigenæ suscepit poculum in his domissat. Quomodo igitur oium græcorum voces congregans variā effecit orōnē, & vtitur interdū quidem peregrinis, vt sunt prædictæ, interdū vero vetustis, vt cū dixerit ensis & clipe⁹, iterdū aūt comunibus & familiaribus, vt cū dixerit gladiū & scutum. Cōis. Et mirabitur quispiā quod & cōes dictiōes apud illum seruāt decorū orōnis. huiuscemodi enim, equasq; flauas cētum & quinquaginta.

F I N I S.

[illegible]

In ſequentibus duobus quaternionibus hæc continentur, videlicet.

Cebetis Thebani tabula.

Laudatio in ſanctiſsimam dei genitricem.

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ.

Τυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῷ τοῦ κρόνου ἱερῷ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν, ἀνέκειτο δὲ καὶ πίναξ τις ἔμπροσθεν τοῦ νεὼ, ἐν ᾧ ἦν γραφή τις ξένη καὶ μύθους ἔχουσα ἰδίους, οὓς οὐκ ἠδυνάμεθα συμβαλεῖν τίνες καὶ πόθεν ἦσαν. οὔτε γὰρ πόλις ἐδόκει ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμμένον, οὔτε στρατόπεδον, ἀλλὰ περίβολος ἦν ἐν αὐτῷ, ἔχων ἑτέρους περιβόλους δύο, τὸν μὲν μείζω, τὸν δὲ ἐλάττω. ἦν δὲ καὶ πύλη ἐπὶ τοῦ πρώτου περιβόλου. πρὸς δὲ τῇ πύλῃ, ὄχλος ἐδόκει ἡμῖν πολὺς ἐφεστάναι. ἔνδον δὲ τοῦ περιβόλου, πλῆθός τι γυναικῶν ἑωρᾶτο. ἐπὶ δὲ τῆς εἰσόδου τοῦ πρώτου πυλῶνος καὶ περιβόλου, γέρων τις ἑστὼς, ἔμφασιν ἐποίει, ὡς προστάττων τι τῷ εἰσιόντι ὄχλῳ. ἀπορούντων δὲ ἡμῶν περὶ τῆς μυθολογίας πρὸς ἀλλήλους πολὺν χρόνον, πρεσβύτης τις παρεστὼς, οὐδὲν δεινὸν πάσχετε ὦ ξένοι ἔφη, ἀποροῦντες περὶ τῆς γραφῆς ταύτης. οὐ γὰρ τῶν ἐπιχωρίων πολλοὶ ἴσασι τί ποτε αὕτη ἡ μυθολογία δύναται· οὐδὲ γάρ ἐστι πολιτικὸν ἀνάθημα, ἀλλὰ ξένος τις πάλαι ποτὲ ἀφίκετο δεῦρο, ἀνὴρ ἔμφρων, καὶ δεινὸς περὶ σοφίαν, λόγῳ δὲ καὶ ἔργῳ πυθαγόρειόν τινα καὶ παρμενίδειον ἐζηλωκὼς βίον, ὅς τό, τε ἱερὸν τοῦτο, καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε τῷ κρόνῳ. πότερον οὖν ἔφην ἐγὼ, καὶ αὐτὸν τὸν ἄνδρα γιγνώσκεις ἑωρακώς; καὶ ἐθαύμασά γε ἔφη αὐτὸν πολὺν χρόνον. νεώτερος γὰρ ὢν, πολλὰ, καὶ σπουδαῖα διελέγετο. καὶ περὶ ταύτης δὲ τῆς μυθολογίας, πολλάκις αὐτοῦ ἠκηκόειν διεξιόντος. πρὸς διὸς τοίνυν ἔφην ἐγὼ, εἰ μή τις σοι μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα, διήγησαι ἡμῖν. πάνυ γὰρ ἐπιθυμοῦμεν ἀκοῦσαι, τί ποτέ ἐστιν ὁ μῦθος. Οὐδεὶς φθόνος ὦ ξένοι ἔφη, ἀλλὰ πρῶτον δεῖ ἡμᾶς ἀκοῦσαι, ὅτι ἐπικίνδυνόν τι ἔχει ἡ ἐξήγησις. οἷόν τι ἔφην ἐγώ. ὅτι εἰ μὲν προσέξετε ἔφη, καὶ συνήσετε τὰ λεγόμενα, φρόνιμοι καὶ εὐδαίμονες ἔσεσθε. εἰ δὲ, μὴ, ἄφρονες, καὶ κακοδαίμονες, καὶ πικροί. καὶ ἀμαθεῖς γενόμενοι, κακῶς βιώσεσθε. ἔστι γὰρ ἡ ἐξήγησις ἐοικυῖα τῷ τῆς σφιγγὸς αἰνίγματι, ὃ ἐκείνη προεβάλλετο τοῖς ἀνθρώποις. εἰ μὲν οὖν αὐτὸ συνίει τις, ἐσώζετο, εἰ δὲ μὴ συνίει, ἀπώλλυτο ὑπὸ τῆς σφιγγός. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης. ἡ γὰρ ἀφροσύνη τοῖς ἀνθρώποις, σφίγξ ἐστιν. αἰνίττεται δὲ καὶ

Forte fortuna deãbulabamus in Saturni facello, in quo tum pleraq; alia munera intuebamur, tum posita erat & tabula quędã ꝓ delubro. in qua erat pictura q̃dã peregrina,& fabulas hñs peculiareis, q̃s ñ poteram⁹ cõiicere q̃nã & q̃ñ fuissẽt. neq;.n. ciuitas videbat̃ nobis eẽ, qđ pictũ erat. neq; vallũ, sed ambitus erat in ea habẽs alios ambit⁹ duos, hũc quidẽ maiorẽ, hũc vero minorẽ. erat ãt & porta i primo septo. in porta vero turba videbat̃ nobis multa astare. intra vero septũ multitudo q̃dã mulierũ videbat̃. In ingressu vero primi vestibuli, & septi senex quidã astãs videbat̃. quasi iperare aliqđ ingrediẽti turbæ. addubitantibus vero nobis de cõmento inter nos multo tẽpore. senex quidam assistens, nihil absurdi patimini o hospites inqt, ambigẽtes de pictura hac. non.n. indigenæ multi norunt quidnam hoc cõmentum queat, neq; enim est nr̃æ ciuitatis munus, sed hospes quidam olim profectus est huc hõ cordatus, & grauis sapiẽtia, sermone vero, & opere pythagoricã q̃dã, & parmenidicã ęmulatus vitã. qui & sacellum hoc, & picturã dedicauit Saturno. Num igitur inquam ego & ipsum virũ nosti vidẽs? Etiã admiratus sum inquit ipsum multo tempore. Iunior enim cũ esset, multa & studiosa disserebat, & de hoc figmento sæpe ipsum audiueram narrantem. Per Iouẽ ergo inq̃ ego, nisi aliquod tibi magnũ negociũ fuerit expone nobis. valde.n. cõcupiscimus audire quænam est fabula. non inuitus o hospites inquit, Sed hoc oportet vos audire, q̃m periculi quippiã hẽt enarratio. q̃dnã inq̃ ego. q̃m si attẽti fueritis inquit, & intelligetis dicta, prudentes, & felices eritis, sin minus, imprudentes, & infelices, & tristes, & rudes facti, male vitam degetis. Est enim narratio similis sphingis ęnigmati, quod illa proponebat hominibus. si.n. ipsum intellexisset q̃spiã, saluus erat, si vero nesciuisset, interficiebatur a Sphinge. Eodẽ modo & in narratione hac. Nam insipientia hominibus sphinx est. Innuit

τὰ δὲ τί ἀγαθὸν, τί κακὸν, τί οὔτε ἀγαθὸν, οὔτε κακόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ. ταῦτ' οὖν ἐὰν μή τις συνίῃ, ἀπόλλυται ὑπ' αὐτῆς οὐκ εἰσάπαξ ὥσπερ ὁ ὑπὸ τῆς σφιγγὸς καταβρωθεὶς ἀπέθνησκεν, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ καταφθείρεται, καθάπερ οἱ ἐπὶ τιμωρίᾳ παραδιδόμενοι. ἂν δέ τις γνῷ, ἀνάπαλιν, ἡ μὲν ἀφροσύνη ἀπόλλυται, αὐτὸς δὲ σώζεται, καὶ μακάριος, καὶ εὐδαίμων γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ. ὑμεῖς οὖν προσέχετε, καὶ μὴ παρακούετε. ὦ ἡράκλεις, ὡς εἰς μεγάλην τινὰ ἐπιθυμίαν ἐμβέβληκας ἡμᾶς, εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει. ἀλλ' ἔστιν. ἔφη οὕτως ἔχοντα. οὐκ ἂν φθάνοις τοίνυν διηγούμενος, ὡς ἡμῶν προσεξόντων οὐ παρέργως, ἐπείπερ καὶ τὸ ἐπιτίμιον τοιοῦτόν ἐστιν. ἀναλαβὼν οὖν ῥάβδον τινὰ, καὶ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφὴν, ὁρᾶτε ἔφη τὸν περίβολον τοῦτον, ὁρῶμεν. τοῦτο πρῶτον δεῖ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι καλεῖται ὁ τόπος οὗτος βίος. καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολὺς ὁ παρὰ τὴν πύλην ἐφεστὼς οἱ μέλλοντες εἰσπορεύεσθαι εἰς τὸν βίον, οὗτοί εἰσιν. ὁ δὲ γέρων ὁ ἄνω ἑστηκὼς ἔχων χάρτην τινὰ ἐν τῇ χειρί. καὶ τῇ ἑτέρᾳ ὥσπερ δεικνύων τι, οὗτος δαίμων καλεῖται. προστάττει δὲ τοῖς εἰσπορευομένοις, τί δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς ἂν εἰσέλθωσιν εἰς τὸν βίον, καὶ δεικνύει ποίαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν, εἰ σώζεσθαι μέλλουσιν ἐν τῷ βίῳ. ποίαν οὖν ὁδὸν κελεύει βαδίζειν. ἢ πῶς ἔφην ἐγώ; ὁρᾷς εἶπε παρὰ τὴν πύλην θρόνον τινὰ κείμενον κατὰ τὸν τόπον τοῦτον, καθ' ὃν εἰσπορεύεται ὁ ὄχλος, ἐφ' οὗ κάθηται γυνὴ πεπλασμένη τῷ ἤθει, καὶ πιθανὴ φαινομένη, καὶ ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσα ποτήριόν τι; ὁρῶ, ἀλλὰ τίς ἐστιν αὕτη ἔφην. ἀπάτη καλεῖταί φησιν, ἡ πάντας τοὺς ἀνθρώπους πλανῶσα. εἶτα τί πράττει αὕτη; τοὺς εἰσπορευομένους εἰς τὸν βίον ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει. τοῦτο δὲ τί ἐστι τὸ ποτόν; πλάνη ἔφη, καὶ ἄγνοια. εἶτα τί; πιόντες τοῦτο πορεύονται εἰς τὸν βίον. πότερον οὖν πάντες πίνουσι τὸν πλάνον, ἢ οὔ; πάντες πίνουσιν ἔφη, ἀλλ' οἱ μὲν, πλεῖον, οἱ δὲ, ἧττον. ἔτι δὲ οὐχ ὁρᾷς ἔνδον τῆς πύλης, πλῆθός τι γυναικῶν ἑταιρῶν παντοδαπὰς μορφὰς ἐχουσῶν; ὁρῶ. αὗται τοίνυν δόξαι, καὶ ἐπιθυμίαι, καὶ ἡδοναὶ καλοῦνται. ὅταν οὖν εἰσπορεύηται ὁ ὄχλος, ἀναπηδῶσιν αὗται, καὶ συμπλέκονται πρὸς ἕκαστον, εἶτα ἀπάγουσιν. ποῖ δὲ ἀπάγουσιν αὐτούς; αἱ μὲν εἰς τὸ σώζεσθαι ἔφη, αἱ δὲ, εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν ἀπάτην. ὦ δαιμόνιε ὡς χαλεπὸν τὸ πόμα λέγεις. καὶ πᾶσαί γε ἔφη ἐπαγγέλλονται ὡς ἐπὶ τὰ βέλτιστα ἄξουσαι, καὶ εἰς βίον εὐδαίμονα, ἢ λυσιτελῆ. οἱ δὲ διὰ τὴν ἄγνοιαν

ĭat & hæc.qd bonũ,qd malũ,qd neq; bonũ,neq; malũ ẽ ĩ vita,hęc igiť nisi qs intelligat,interimiť ab ipsa nõ penit⁹ sicut a Sphinge deuoratus interiit, sed paulatim in tota vita absumiť,quẽadmodũ ii,q ad suppliciũ traditi sũt.sive cõ qs itelligat. cõtra.insipientia pdiť ipse vero saluus ẽ,& beatus. & felix fit in tota vita. Vos igitur attendite.& ne obadite. O hercules. vt ĩ magnã q̃dã cupidita tem iniecisti nos. si hæc ita habent. sed habent inquit ita. Non præuenies igiť narrando.qñ nos attendemus diligẽter. postquam & multa talis est. accepta igitur virga quadam,& ducta ad picturá. videtis'ne inqt septũ hoc? videmus.hoc primũ oportet scire vos vocari locum hunc vitam. & turbam multam ante hostium astantem ingressuros in vitam esse. Senex vero supra astãs habẽs chartã q̃dã in manu.& altera tanq̃ oñdens quippiã.hic genius vocať.Iubet.n.ingredientibus quid oportet eos facere. vt ingrediantur in vitã.& oñdit qualẽ viã eos oportet incedere.si seruandi sunt in vita qualẽ igitur vitã iubet ire. sũt qũo ir q̃ ego? Vides'ne inqt iuxta portã soliũ qddã positum in loco eo in quem ingreditur turba. in quo sedet mulier o'n.tamen.b⁹ & psuasibilis apparẽs.& i manu habet poculũ qddã?video.sed q̃ itã ea inq̃? deceptio vocať inquit. omnes homines seducens. Tum quid facit hæc? Ingrediẽtes i vitã bibere cõpellit quo ad ei⁹fieri pt.hęc ãt q̃nã est potio? error inqt atq; ignorãtia. Tũ qd? epota hac ingrediunť in vitã nũ igiť oẽs bibunt errorẽ, an minime? oẽs bibũt inqt sed aliq plus aliq min⁹.prętereа nõ ne vides itra portã multitudinẽ q̃dã mulierũ meretriciũ diuersas formas habẽtiũ?video.hę igiť opiniões.& ecupiscẽtię. & voluptates appellanť.cũ igiť ingrediť turba.psiliũt hæ & cõplectunť singulos. deide abducũt.Quo nã abducũt eos? aliæ ad salutẽ inqt.alię ad interitũ p deceptionẽ.o admirãde q̃ difficilẽ potionẽ narras. Atq; oẽs inqt pollicenť velut ad optima ductui,& ad vitã felicẽ.ac educib.lẽ.ipi vero

καὶ τὸν πλάνον, ὃν πεπώκασι παρὰ τῆς ἀπάτης, οὐχ εὑρίσκουσι ποία ἐστὶν ἡ ἀληθινὴ ὁδὸς, ἡ ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ πλανῶνται εἰκῇ, ὥσπερ ὁρᾷς, καὶ τοὺς πρότερον εἰσπορευομένους, ὡς περιάγουσι, ὅπη ἂν αὗται δεικνύωσιν. ὁρῶ ταῦτα ἔφην. ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη τίς ἐστιν, ἡ ὥσπερ τυφλή. καὶ μαινομένη τις εἶναι δοκοῦσα, καὶ ἑστηκυῖα ἐπὶ λίθου τινὸς στρογγύλου, καλεῖται μὲν ἔφη τύχη. ἔστι δὲ οὐ μόνον τυφλὴ, ἀλλὰ καὶ μαινομένη, καὶ κωφή. αὕτη οὖν τί ἔργον ἔχει; περιπορεύεται πανταχοῦ ἔφη, καὶ παρ' ὧν μὲν ἁρπάζει τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἑτέροις δίδωσι. παρὰ δὲ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀφαιρεῖται παραχρῆμα, ἃ δέδωκε. καὶ ἄλλοις δίδωσιν εἰκῇ, καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ τὸ σημεῖον καλῶς μηνύει τὴν φύσιν αὐτῆς. ποῖον τοῦτο ἔφην ἐγώ; ὅτι ἐπὶ στρογγύλου λίθου ἕστηκεν. εἶτα τί τοῦτο σημαίνει; ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς, οὐδὲ βεβαία ἐστὶν ἡ παρ' αὐτῆς δόσις. ἐκπτώσεις γὰρ μεγάλαι, καὶ σκληραὶ γίγνονται, ὅταν τις αὐτῇ πιστεύσῃ. ὁ δὲ ὄχλος ὁ πολὺς οὗτος ὁ περὶ αὐτὴν ἑστηκὼς, τί βούλεται; καὶ τίνες καλοῦνται; καλοῦνται καὶ οὗτοι ἀπροβούλευτοι. αἰτοῦσι δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἃ ῥίπτει. πῶς οὖν οὐχ ὁμοίαν ἔχουσι τὴν μορφὴν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν, δοκοῦσι χαίρειν, οἱ δὲ ἀθυμοῦσιν ἐκτετακότες τὰς χεῖρας; οἱ μὲν δοκοῦντες ἔφη χαίρειν, καὶ γελᾶν αὐτῶν οἱ εἰληφότες τι παρὰ τῆς τύχης εἰσίν. οὗτοι δὲ καὶ ἀγαθὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσιν. οἱ δὲ δοκοῦντες κλαίειν, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτετακότες, εἰσὶ παρ' ὧν ἀφείλετο, ἃ δέδωκε πρότερον αὐτοῖς. οὗτοι δὲ πάλιν κακὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσι. τίνα οὖν ἐστιν ἃ δίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι οὕτως οἱ μὲν λαμβάνοντες, χαίρουσιν. οἱ δὲ ἀποβάλλοντες, κλαίουσι. ταῦτα ἔφη ἃ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ εἶναι ἀγαθά. ταῦτα οὖν τίνα ἐστί; πλοῦτος δηλαδὴ, καὶ δόξα, καὶ εὐγένεια, καὶ τέκνα, καὶ τυραννίδες, καὶ βασιλεῖαι καὶ τἆλλα ὅσα τούτοις παραπλήσια. Ταῦτα οὖν πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθά; περὶ μὲν τούτων ἔφη. καὶ αὖθις διαλεξόμεθα, νῦν δὲ περὶ τὴν μυθολογίαν γενώμεθα. ἔστω οὕτως. ὁρᾷς οὖν ὡς ἂν παρέλθῃς τὴν πύλην ταύτην ἀνώτερον ἄλλον περίβολον, καὶ γυναῖκας ἔξω τοῦ περιβόλου ἑστηκυίας κεκοσμημένας ὥσπερ ἑταῖραι εἰώθασι; καὶ μάλα. αὗται τοίνυν, ἡ μὲν ἀκρασία καλεῖται, ἡ δὲ ἀσωτία, ἡ δὲ ἀπληστία. ἡ δὲ κολακεία. τί οὖν ὧδε ἑστήκασιν αὗται; παρατηροῦσιν ἔφη τοὺς εἰληφότας

ob ignorantiam & errorē: quem ebiberunt a deceptione non inueniunt quę nam sit vera via in vita. sed errant temere. quemadmodum vides & prius ingredientes veluti circumuagātes. quo' ipse monstrauerint. video hoc inquā. sed mulier illa quę nā est. quæ vt cęca. & insana quædam videtur, & insistit super lapide quodam rotundo? Vocatur inquit fortuna, est autem non solum cæca, sed & insana, & surda. hæc itaq; qd operis hēt, obābulat quocūq; inquit, & aliis eripit facultates, aliis tradit, ab eisdemq; rursus aufert illico, quæ tradiderat, & aliis tradit temere, & incōstāter. ideo & signū bñ indicat naturā ipsi⁹. qd nā hoc inq̄ ego? qm̄ super lapide rotūdo isistit. tuc qd hoc significat? qm̄ incertū, & instabile est eius donū. Calamitates. n. magnæ, ac asperę fiunt, cū quispiā ei crediderit. Turba vero multa hæc eam circunstans, quid vult, & qui nā vocanť? vocanť hi qdē inconsulti. petit aūt vnusquisq; rum quæ consumat. qūo igitur non simili sunt aspectu, sed hi quidem videntur gaudere, hi vero tristantur extēsis manibus? Qui videnť inquit gaudere, & ridere ex ipsis, qui acceperūt aliquid a fortuna sunt, hi vero & bonam fortunam ipsam vocant, qui aūt videntur flere, & manus extendere, hi sunt, a quibus abstulit quæ dedit prius ipsis, hi aūt rursus malam fortunam ipsam appellāt. Quæ igiť sunt quæ dat e s, qñquidem sic hi quidē acceptis lætantur, hi vero amissis deflent? ea inquit quæ a multis hominibus videnť eē bona. Ea ergo q̄ sūt? Diuitię scilicet & gloria & nobilitas & filii & tyrannides, & regna, & alia quæcūq; his similia. Hęc igiť quomodo nō sunt bona?. De his inquit alias disputabimus, nunc in fabulæ narratio ne finius sit ita. Vides igitur vbi præterieris portam. hanc superiorem alium ambitum, & mulieres extra ambitū constitutas vt meritrices solent? ac valde. Harum itaq; hęc icōtinētia appellať, hæc luxuria, hęc auaritia, hęc assētatio. Cur igiť hic astāt hę? Obseruāt inqt eos, q acceperūt

τὶ παρὰ τῆς τύχης. εἶτα τί; ἀναπηδῶσι, καὶ συμπλέκονται αὐτοῖς καὶ κολακεύουσι, καὶ ἀξιοῦσι παρ' αὐταῖς μένειν, λέγουσαι ὅτι βίον ἕξουσιν ἡδὺν, καὶ ἄπονον, καὶ κακοπάθειαν ἔχοντα οὐδεμίαν. ἐὰν οὖν τις πεισθῇ ὑπ' αὐτῶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἡδυπάθειαν μέχρι μέν τινος ἡδεῖα δοκεῖ εἶναι ἡ διατριβὴ, ἕως ἂν γαργαλίζῃ τὸν ἄνθρωπον, εἶτ' οὐκέτι. ὅταν γὰρ ἀνανήψῃ, αἰσθάνεται ὅτι οὐκ ἤσθιεν. ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς κατεσθίετο. καὶ ὑβρίζετο. διὸ καὶ ὅταν ἀναλώσῃ πάντα. ὅσα ἔλαβε παρὰ τῆς τύχης, ἀναγκάζεται ταύταις ταῖς γυναιξὶ δουλεύειν. καὶ πάνθ' ὑπομένειν καὶ ἀσχημονεῖν, καὶ ποιεῖν ἕνεκεν τούτων ὅσα ἐστὶ βλαβερά. οἷον ἀποστερεῖν, ἱεροσυλεῖν, ἐπιορκεῖν, προδιδόναι, λῄζεσθαι. καὶ πάνθ' ὅσα τούτοις παραπλήσια. ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς ἀπολείπῃ, παραδίδονται τῇ τιμωρίᾳ. ποία δέ ἐστιν αὕτη; ὁρᾷς ὀπίσω τι αὐτῶν ἔφη ὥσπερ θυρίον μικρὸν, καὶ τόπον στενόν τινα καὶ σκοτεινόν; οὐκοῦν καὶ γυναῖκες αἰσχραὶ, καὶ ῥυπαραὶ, καὶ ῥάκη ἠμφιεσμέναι δοκοῦσι συνεῖναι. καὶ μάλα. αὗται τοίνυν ἔφη, ἡ μὲν τὴν μάστιγα ἔχουσα, καλεῖται τιμωρία, ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα, λύπη. ἡ δὲ τὰς τρίχας τίλλουσα ἑαυτῆς, ὀδύνη. ὁ δ' ἄλλος οὗτος ὁ παρεστηκὼς αὐταῖς δυσειδής τις καὶ λεπτὸς, καὶ γυμνὸς, καὶ μετὰ ταῦτά τις ὁμοία αὐτῷ αἰσχρὰ, καὶ λεπτὴ, τίς ἐστιν; ὁ μὲν ὀδυρμὸς καλεῖται ἔφη, ἡ δὲ ἀδελφὴ αὐτοῦ, ἀθυμία. τούτοις οὖν παραδίδοται, καὶ μετὰ τούτων συμβιοῖ τιμωρούμενος εἶτα πάλιν ἐνταῦθα εἰς ἕτερον οἶκον ῥίπτεται εἰς τὴν κακοδαιμονίαν, καὶ ὧδε τὸν λοιπὸν βίον καταστρέφει ἐν πάσῃ κακοδαιμονίᾳ, ἂν μὴ μετάνοια αὐτῷ ἀπὸ τῆς τύχης συναντήσῃ. εἶτα τί γίγνεται; ἐὰν ἡ μετάνοια αὐτῷ συναντήσῃ, ἐξαιρεῖ αὐτὸν ἐκ τῶν κακῶν, καὶ συνίστησιν αὐτῷ ἑτέραν δόξαν, καὶ ἐπιθυμίαν, τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἄγουσαν. ἅμα δὲ καὶ τὴν εἰς τὴν ψευδοπαιδείαν καλουμένην. εἶτα τί γίγνεται; ἐὰν μέν φησι τὴν δόξαν ταύτην προσδέξηται τὴν ἄξουσαν αὐτὸν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, καθαρθεὶς ὑπ' αὐτῆς σώζεται, καὶ μακάριος, καὶ εὐδαίμων γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ, εἰ δὲ μή, πάλιν πλανᾶται ὑπὸ τῆς ψευδοδοξίας. ὦ ἡράκλεις, ὡς μέγας ὁ κίνδυνος ἄλλος οὗτος. ἡ δὲ ψευδοπαιδεία

quid a fortuna. Tum quid? Exiliūt, atq; amplexant̄ eos, adulantur, & rogant vt apud eos maneant, dicentes vitā habituros iucūdā, & sine labore. & molestiā habētem nullam. Si igitur quispiā psuasus fuerit ab ipsis ingredi in voluptatem, tantisper suauis videtur esse ea conuersatio, quoad titillauerit hoiem. postea nō est. vbi. n. resipuerit, intelligit non comedisse, sed ab ipsa comestum, & iniuria affectū. Quamobrē & cum psumpserit oia, quæ accepit a fortuna, cogitur ipsis mulieribus seruire, & omnia sustinere, & turpis esse, & facere grā ipsarū quæcūq; sunt pniciosa, vt surripere, sacra legere, peierare, prodere deprædari. & oia, quę his similia. Vbi igitur omnia ipsis defecerint traduntur supplicio. quod nā id est? vides retro quēdam ex ipsis inqt tanq̄ fenestrā paruā & locū angustū quēdā & obscurum? igitur & mulieres turpes, & sordidæ, & panno obsitæ esse videntur. maxime. Ex his igitur inquit, quæ flagellum tenet, vocatur punitio, quæ vero caput in genibus habet, mœstitia, quę autem capillos vellit suos, dolor. Sed alius hic præassistens ipsis deformis quidā & macilentus, & nudus, ac deinde quædam similis ei turpis, & macilēta, quisnā est? hic qdē luctus vocat̄ inqt, illa vero soror eius, mœstitia. his itaq; traditur, & cum his, viuens cruciatur. Tum rursus hinc in aliam domum abiicitur ad infortunitum, & ibi reliquam vitam traducit in omni infelicitate nisi pœnitentia ei a fortuna occurrat. Tum quid fit? Si pœnitentia ei occurrat, eripit ipsum a malis, & imprimit ipsi aliam opinionē & desiderium, quod ad verā disciplinam ducat, simul vero & ad eam, quæ falsa disciplina vocatur. Tum quid fit? Si inquit, opinionem hanc susceperit, quæ ducit ipsum ad veram doctrinam, purgatus ab ea saluus fit, & beatus, & fœlix fit in omni vita, nisi rursus decipitur a falsa opinione. O Hercules q̄ magnum periculum aliud hoc. Sed falsa

ποία ἐστὶν ἔφην ἐγώ; οὐχ ὁρᾷς τὸν ἕτερον περίβολον ἐκεῖνον; καὶ μάλα ἔφην ἐγώ. οὐκοῦν ἔξω τοῦ περιβόλου παρὰ τὴν εἴσοδον, γυνή τις ἕστηκεν, ἣ δοκεῖ πάνυ καθαρὰ, καὶ εὔτακτος εἶναι; καὶ μάλα. ταύτην τοίνυν οἱ πολλοὶ, καὶ εἰκαῖοι τῶν ἀνθρώπων, παιδείαν καλοῦσιν. οὐκ ἔστι δὲ ἀλλὰ ψευδοπαιδεία ἔφη. οἱ μέντοι σωζόμενοι ὁπόταν βούλωνται εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἐλθεῖν, ὧδε πρῶτον παραγίγνονται. πότερον οὖν ἄλλη ὁδὸς οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἄγουσα; ἔστιν ἔφη. οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἔσω τοῦ περιβόλου ἀνακάμπτοντες, τίνες εἰσίν; οἱ τῆς ψευδοπαιδείας ἔφη ἐρασταὶ ἠπατημένοι, καὶ οἰόμενοι μετὰ τῆς ἀληθινῆς παιδείας συνομιλεῖν. τίνες οὖν καλοῦνται οὗτοι; οἱ μὲν, ποιηταὶ ἔφη, οἱ δὲ ῥήτορες, οἱ δὲ, διαλεκτικοί. οἱ δὲ μουσικοί. οἱ δὲ, ἀριθμητικοί. οἱ δὲ, γεωμέτραι. οἱ δὲ ἀστρολόγοι. οἱ δὲ, ἡδονικοί. οἱ δὲ, περιπατητικοί. οἱ δὲ, κριτικοί. καὶ ὅσοι ἄλλοι. τούτοις εἰσὶ παραπλήσιοι. αἱ δὲ γυναῖκες ἐκεῖναι αἱ δοκοῦσαι, περιτρέχειν ὅμοιαι ταῖς πρώταις. ἐν αἷς ἔφης εἶναι ἀκρασίαν, καὶ αἱ ἄλλαι αἱ μετ᾽ αὐτῶν, τίνες εἰσίν; αὗται ἐκεῖναί εἰσιν ἔφη. πότερον οὖν καὶ ὧδε εἰσπορεύονται. νὴ δία καὶ ὧδε, σπανίως δὲ, καὶ οὐχὶ ὥσπερ ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ. πότερον οὖν καὶ αἱ δόξαι; ἔφη. ἔτι μὲν γὰρ καὶ ἐν τούτοις τὸ πόμα, ὃ ἔπιον παρὰ τῆς ἀπάτης, καὶ ἡ ἄγνοια μένει νὴ, δία, καὶ μετ᾽ αὐτῆς γε ἡ ἀφροσύνη, καὶ οὐ μὴ ἀπέλθῃ ἀπ᾽ αὐτῶν, οὔθ᾽ ἡ δόξα, οὔθ᾽ ἡ λοιπὴ κακία, μέχρις ἂν ἀπογνόντες τῆς ψευδοπαιδείας, εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν, καὶ πίωσιν τὴν τούτου καθαρτικὴν δύναμιν. καὶ ἐκβάλωσι τὰ κακὰ πάνθ᾽ ὅσα ἔχουσι καὶ τὰς δόξας, καὶ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν κακίαν. τότε ἂν οὕτω σωθήσονται. ὧδε δὲ μένοντες παρὰ τῇ ψευδοπαιδείᾳ, οὐδέποτε ἀπολυθήσονται. οὐδ᾽ ἐλλείψει αὐτοὺς κακὸν οὐδὲν ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων. ποία οὖν αὕτη ὁδός ἐστιν, ἡ φέρουσα ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν παιδείαν; ὁρᾷς ἔφη ἄνω τόπον τινὰ ἐκεῖνον, ὅπου οὐδεὶς ἐπικατοικεῖ, ἀλλ᾽ ἔρημος δοκεῖ εἶναι, ὁρῶ. οὐκοῦν καὶ θύραν τινὰ μικρὰν, καὶ ὁδόν τινα πρὸ τῆς θύρας, ἥτις οὐ πολὺ ὀχλεῖται, ἀλλὰ πάνυ ὀλίγοι πορεύονται, ὥσπερ δυσόδου, τινὸς, καὶ τραχείας, καὶ πετρώδους εἶναι δοκούσης; καὶ μάλα ἔφην. οὐκοῦν καὶ βουνός τις ὑψηλὸς δοκεῖ εἶναι, καὶ ἀνάβασις στενὴ πάνυ, καὶ κρημνοὺς ἔχουσα ἔνθεν,

ſciplina q̃ nã eſt inq̃ ego? non vides aliud ſeptum illud? valde inquã ego. Igitur extra ſeptũ apud ingreſſum, mulier, quædã aſsiſtit, quæ videt̃ multũ pura & bene mora eſſe? atq; apprime. hanc igitur. pleriq;, & ſtulti homines diſciplinam vocant. non eſt autem, ſed falſa diſciplina inquit, Qui ſane' ſalui fiunt cum volunt ad veram diſciplinam proficiſci, huc primũ veniunt. Nũ itaq; alia via nõ eſt ad veram doctrinã adducens? eſt inquit. Hi vero homines intra ſeptum declinantes, qui ſunt? falſæ diſciplinæ inquit amatores, decepti, & opinati cum vera diſciplina familiaritatẽ habere. Qui igit̃ vocant̃ ii? alii poetæ inqt, alii oratores, alii dialectici, alii muſici, alii arithmetici, alii geometræ, alii aſtrologi, alii voluptarii, alii pipatetici, alii critici, & quicunq; alii his ſunt ſimiles. mulieres autem illę quæ vident̃ circuncurrere ſimiles primis, in qb[9] ais eſſe in cõtinẽtiã, & aliæ cũ ipſis quæ ſunt? ipſæ illę ſunt inqt. Nũ igit̃ & huc ingrediũtur? Per Iouẽ & huc, raro aũt, & nõ velut in primo ambitu. Nunqd igit̃ & hę opiniones? nę inqt. Immo.n. & in his poculũ, quod ebiberunt a deceptione, ac ignorantia monet per Iouẽ, & cum ea inſipiẽtia, ac non diſcedet ab ipſis neq; opinio, neq; reliqua malitia, donec obliti falſæ diſciplinę ingrediantur in veram viam, & bibant huius purgatoriam virtutem. & abiecerint mala omnia quæ habent & opiniones, & ignorantiam, & reliq̃ omnem prauitatem. Tũc ſic ſalui fient. hic aũt manentes apud falſam eruditionẽ nõ vnquã abſoluẽtur, neq; deerit ipſis malum vllum gratia horum ſtudiorum. Quæ igitur hæc via eſt ducens ad veram diſciplinam? Vides inquit ſupra locũ illum, vbi nemo inhabitat, ſed deſertus videt̃ eſſe? Video igit̃ & ianuã quãdam paruã, & viã q̃dã ante ianuã, quæ non multũ frequentat̃, ſed perpauci eunt. quod tanquam difficilis aſcenſu & aſpera, & ſaxoſa eſſe videat̃? & valde inq̃ ego. Igitur & collis qdẽ excelſus videt̃ eſſe, & aſcenſus anguſtus valde, & p̃cipitia habẽs hic

κἀκεῖθεν βαδεῖς; ὁρῶ. αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ ὁδός, ἔφη, ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, καὶ μάλα γε χαλεπὴ προσιδεῖν. οὐκοῦν καὶ ἄνω γε περὶ τὸν βουνὸν ὁρᾷς πέτραν μεγάλην, καὶ ὑψηλήν, κύκλῳ ἀπόκρημνον; ὁρῶ ἔφην. ὁρᾷς οὖν καὶ γυναῖκας δύο ἑστηκυίας ἐπὶ τῆς πέτρας λιπαράς, καὶ εὐεκτούσας τῷ σώματι, καὶ ὡς ἐκτετάκασι τὰς χεῖρας προθύμως; ὁρῶ. ἀλλὰ τίνες καλοῦνται ἔφην αὗται; ἡ μὲν ἐγκράτεια καλεῖται, ἔφη. ἡ δέ, καρτερία. εἰσὶ δὲ ἀδελφαί. τί οὖν τὰς χεῖρας ἐκτετάκασιν οὕτω προθύμως, παρακαλοῦσιν ἔφη τοὺς παραγιγνομένους ἐπὶ τὸν τόπον θαρρεῖν, καὶ μὴ ἀποδειλιᾶν, λέγουσαι, ὅτι βραχὺ ἔτι δεῖ καρτερῆσαι αὐτούς. εἶτα ἥξουσιν εἰς ὁδὸν καλήν. ὅταν οὖν παραγένωνται ἐπὶ τὴν πέτραν, πῶς ἀναβαίνουσιν; ὁρῶ γὰρ ὁδὸν φέρουσαν οὐδεμίαν ἐπ᾽ αὐτήν. αὗται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίνουσι, καὶ ἕλκουσιν αὐτοὺς ἄνω πρὸς ἑαυτάς. εἶτα κελεύουσιν αὐτοὺς διαπαύσασθαι, καὶ μετὰ μικρὸν διδόασιν ἰσχύν, καὶ θάρσος, καὶ ἐπαγγέλλονται αὐτοὺς καταστῆσαι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. καὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδόν, ὡς ἔστι καλή τε, καὶ ὁμαλή, καὶ εὔπορος, καθαρὰ παντὸς κακοῦ, ὥσπερ ὁρᾷς. ἐμφαίνειν ἡ δία. ὁρᾷς οὖν ἔφη καὶ ἔμπροσθε τοῦ ἄλσους ἐκείνου τόπον τινά, ὃς δοκεῖ καλός τε εἶναι καὶ λειμωνοειδής, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενος; καὶ μάλα. κατανοεῖς οὖν καὶ ἐν μέσῳ τοῦ λειμῶνος περίβολον ἕτερον, καὶ πύλην ἑτέραν; ἔστιν οὕτως. ἀλλὰ τίς καλεῖται ὁ τόπος οὗτος; εὐδαιμόνων οἰκητήριον ἔφη. ὧδε γὰρ διατρίβουσιν αἱ ἀρεταὶ πᾶσαι, καὶ ἡ εὐδαιμονία. εἶεν ἔφην ἐγώ, ὡς καλὸν τὸν τόπον εἶναι. οὐκοῦν παρὰ τὴν πύλην ὁρᾷς ἔφη, ὅτι γυνή τίς ἐστι καλή, καὶ καθεστηκυῖα τὸ πρόσωπον, μέση δὲ καὶ κεκριμένη ἤδη τῇ ἡλικίᾳ, στολὴν δ᾽ ἔχουσα ἁπλῆν καὶ ἀκαλλώπιστον, ἕστηκε δὲ οὐκ ἐπὶ στρογγύλου λίθου, ἀλλ᾽ ἐπὶ τετραγώνου ἀσφαλῶς κειμένου. καὶ μετὰ ταύτης, ἄλλαι δύο εἰσί, θυγατέρες τινὲς δοκοῦσιν εἶναι. ἐμφαίνει οὕτως ἔχει. τούτων τοίνυν ἡ μὲν ἐν τῷ μέσῳ παιδεία ἐστίν. ἡ δὲ ἀλήθεια. ἡ δέ, πειθώ. τί δὲ ἕστηκεν ἐπὶ λίθου τετραγώνου αὕτη; σημεῖον ἔφη, ὅτι ἀσφαλής τε καὶ βεβαία ἡ πρὸς αὐτὴν ὁδός ἐστι τοῖς ἀφικνουμένοις, καὶ τῶν διδομένων ἀσφαλὴς ἡ δόσις

ide profunda? video. hæc igitur est via inquit ducens
d veram disciplinam, & sanequam difficilis visu.
aq; & supra circum collem vides petram magnam
rcum circa præruptã? video inq̃. vides igitur & mulieres
uas insistentes supra petrã splẽdidas, & bona habitudine
orporis, & q̃uo extenderunt manus alacriter? video,
ed quæ vocantur inquam hæ? altera quidem continentia
ppellat̃ inqt, altera cõstantia sunt aũt germanæ. Cur igit̃
anus extenderunt sic alacriter? hortantur inquit
duenientes in locum confidere, & non timere,
icẽtes breui adhuc oportere tolerare ipsos, dein vẽturos
n viã bonã. Cum igitur peruenerint ad petrã, quomodo
scendunt? video enim viam ferentem nullã ad ipsam.
psæ a præcipitio descendunt, & trahunt ipsos
upra ad seipsas. hinc iubent eos quiescere, &
aulo post contribuunt fortitudinẽ, & audaciã & ꝑmittũt
os constituere in veram eruditionem. & ostendunt
s viam esse pulchramq; & planam & permeabilem &
urã omni malo, vt vides. Oñdit per Iouẽ vides igit̃ inqt
iã ante locum illum locũ quẽdã, qui videt̃ pulcherq; eẽ,
prati specie, & lumine multo splendentem? & valde
nimaduertis. itaq; etiam in medio prati ambitũ alium, &
ortam aliam? est ita. sed quis vocatur locus hic?
ortunatorũ domiciliũ inquit hic.n. versant̃ virtutes oẽs,
felicitas. Esto inquam ego perpulchrũ locũ eẽ. Igitur
pud portam vides inquit mulierem quãdã esse pulchrã,
constanti facie, mediaq;, & manifesta iam
tate? habitũq; habentẽ simplicẽ, & ornamẽtũ. cõsistit autẽ
on super rotundo lapide, sed quadrato tute posito,
cum ea alias duas esse? filiæ quædam videtur esse. ap-
aret ita esse. harũ igitur q̃ in medio, eruditio ẽ. Alia vero
eritas, alia persuasio. Cur vero ꝯsistit sup lapide quadrato
æc? signum inquit, ꝙ securaq; & firma quæ ad eam,
ia est accedentibus, & datorum secura donatio

τοῖς λαμβάνουσι. καὶ τίνα ἐστίν, ἃ δίδωσιν αὕτη; θάρσος καὶ ἀφοβία ἔφη ἐκεῖνος. ταῦτα δὲ τίνα ἐστίν; ἐπιστήμη ἔφη τοῦ μηδὲν ἄν ποτε δεινὸν παθεῖν ἐν τῷ βίῳ. ἡράκλεις ὡς καλὰ ἔφην τὰ δῶρα. ἀλλὰ τίνος ἕνεκεν, ἔξω τοῦ περιβόλου ἕστηκεν οὕτως; ὅπως τοὺς παραγενομένους ἔφη θεραπεύῃ. καὶ ποτίζῃ τὴν καθαρτικὴν δύναμιν, εἶθ᾽ ὅταν καθαρθῶσιν οὕτως αὐτοὺς εἰσάγῃ πρὸς τὰς ἀρετάς. πῶς τοῦτο ἔφην ἐγώ. οὐ γὰρ συνίημι. ἀλλὰ συνήσεις ἔφη. ὡς ἂν εἴ τις φιλοτίμως κάμνων ἐτύγχανε, πρὸς ἰατρὸν ἂν δήπου γενόμενος, πρότερον καθαρτικοῖς ἐξέβαλε πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, εἶτα οὕτως ἂν αὐτὸν ὁ ἰατρὸς εἰς ἀνάληψιν καὶ ὑγίειαν κατέστησεν. εἰ δὲ μὴ ἐπείθετο οἷς ἐπέταττεν, ἀλόγως ἂν δήπου ἀπωσθεὶς ἐξώλετο ὑπὸ τῆς νόσου. ταῦτα συνίημι ἔφην ἐγώ. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον ἔφη καὶ πρὸς τὴν παιδείαν ὅταν τις παραγίγνηται, θεραπεύει αὐτὸς, καὶ ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει, ὅπως ἐκκαθάρῃ πρῶτον, καὶ ἐκβάλῃ τὰ κακὰ πάντα ὅσα ἔχων ἦλθε. ποῖα ταῦτα; τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ὃν ἐπεπώκει παρὰ τῆς ἀπάτης, καὶ τὴν ἀλαζονείαν. καὶ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀκρασίαν καὶ τὸν θυμόν. καὶ τὴν φιλαργυρίαν. καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ὧν ἀνεπλήσθη ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ. ὅταν οὖν καθαρθῇ, ποῦ αὐτὸν ἀποστέλλει; Ενδον ἔφη πρὸς τὴν ἐπιστήμην, καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς, ποίας ταύτας; οὐχ ὁρᾷς ἔφη ἔσω τῆς πύλης. χορὸν γυναικῶν, ὡς ἀηδής δοκοῦσιν εἶναι, καὶ εὔτακτοι, καὶ στολὴν ἀτρύφερον καὶ ἁπλῆν ἔχουσιν, ἔτι τε ὡς ἄπλαστοί εἰσι, καὶ οὐδαμῶς κεκαλλωπισμέναι, ὥσπερ αἱ ἄλλαι; ὁρῶ ἔφην. ἀλλὰ τίνες αὗται καλοῦνται; ἡ μὲν πρώτη ἐπιστήμη ἔφη, καλεῖται. αἱ δὲ ἄλλαι ταύτης ἀδελφαί, ἀνδρεία. καὶ δικαιοσύνη. καλοκαγαθία. σωφροσύνη. εὐταξία. ἐλευθερία. ἐγκράτεια. πραότης. ὦ κάλλιστα ἔφην ἔγωγε. ὡς ἐν μεγάλῃ ἐλπίδι ἐσμέν. ἐὰν συνῆτε ἔφη, καὶ ἕξιν περιποιήσεσθε ὧν ἀκούετε. ἀλλὰ προσέξομεν ὡς μάλιστα ἔφην ἔγωγε. τοιγαροῦν ἔφη σωθήσεσθαι. ὅταν οὖν παραλάβωσιν αὐτὸν αὗται, ποῦ ἀπάγουσιν; πρὸς τὴν μητέρα ἔφη. αὕτη δὲ τίς ἐστιν; εὐδαιμονία ἔφη. ποία δέ ἐστιν αὕτη; ὁρᾷς τὴν ὁδὸν ἐκείνην τὴν φέρουσαν ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο, ὅ ἐστιν ἀκρόπολις τῶν περιβόλων πάντων; ὁρῶ. οὐκοῦν ἐπὶ τοῦ προπυλαίου γυνὴ

cipientibus,& quæ sunt quæ tribuit hęc. cõfidentia, & trepiditas inqt ille. Hęc ãt quæ sunt? Sciẽtia inquit nihil quam graue patiendi in vita. O Hercules q̃ pulchra quam dona. Sed quare extra ambitum consistit ita? accedentes inquit curet, & bibere faciat purgato- rium vim, Inde vbi purgati fuerint, sic eos introducat d virtutes. Quomodo hoc inq̃ ego? non. n. intelligo, sed ntelliges inqt, quemadmodũ siqs grauiter ęgrotãs ad me icũ profectus, primũ purgatoriis exegit omnia morbificã, a, deinde sic ipm medicus in cualescentiã & sanitatẽ cõ- tituit si vero non paruit iis quæ iusserat, merito repulsus eremptus est morbo. hæc intelligo inquam ego. eodem modo igitur, inquit & ad disciplinam cũ quis puenerit, cu rat ipsum, & bibere facit suã virtutem, vt purget primum, & eiciat mala oía, quæ habens venerat. Quæ hæc? Igno- rantiam. & errorem, quem ebiberat a deceptione, & arrogã tiam, & concupiscentiam, & intemperantiam, & furorẽ, & auaritiam, & reliqua omnia, qbus oppletus fuerat in primo ambitu. Cũ igiť purgatus fuerit, quo ipm mittit? intro inqt ad scientiam, & ad alias virtutes. ad quas nam? non vi- des inquit, intra portã cœtũ mulierũ, ꝙ bonæ indolis vi- dent esse, & bñ istitutæ, & qđ habitũ incultũ, & simplicem hãt. Etiamq; ꝙ incomptæ sunt, & non accurate ornatæ vt aliæ? video inquam. Sed quæ hæ appellantur? Prima scientia inquit appellatur, aliæ autem huius sorores, fortitudo, & iustitia. probitas. temperantia, modestia. liberalitas. cõtinentia. mansuetudo. O optimæ nq̃ ego, q̃ in magna spe sumus. Si intel exeritis inquit, & habitũ acquiretis eorũ, q̃ auditis. Sed attẽdem⁹ q̃ maxime quam ego. Igitur inquit salui eritis. Cum igiť acceperint ipsum hæ, quo abducunt? ad matrem inquit. hæc autem quæ nam est? felicitas inquit, Quæ vero est hęc? vides viã illam ducentem in altum illud, quæ arx ambituum omnium? video. Igitur in vestibulo mulier astans

καθεστηκυῖα ἀνεισδήστις κάθηται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ κεκοσμημένη ἐλευθέρως, καὶ ἀπεριέργως, καὶ ἐστεφανωμένη στεφάνῳ ἀνθινῷ πάνυ καλῶς. ἐμφαίνει οὕτως ἔχειν. αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία ἔφη. ὅταν οὖν ὧδέ τις παραγένηται, τί ποιεῖ; στεφανοῖ αὐτὸν ἔφη τῇ ἑαυτῆς δυνάμει ἡ εὐδαιμονία, καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀρεταὶ, ὥσπερ τοὺς νενικηκότας τοὺς μεγίστους ἀγῶνας. καὶ ποίους ἀγῶνας νενίκηκεν αὐτὸς ἔφην ἐγώ; τοὺς μεγίστους ἔφη, καὶ τὰ μέγιστα θηρία, ἃ πρότερον αὐτὸν κατήσθιε, καὶ ἐκόλαζε καὶ ἐποίει δοῦλον. ταῦτα πάντα νενίκηκε. καὶ ἀπέρριψεν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ κεκράτηκεν ἑαυτοῦ, ὥστε ἐκεῖνα νῦν τούτῳ δουλεύουσι, καθάπερ οὗτος ἐκείνοις πρότερον. ποῖα λέγεις ταῦτα τὰ θηρία, πάνυ γὰρ ἐπιθυμῶ ἀκοῦσαι. πρῶτον μὲν ἔφη, τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ἢ οὐ δοκεῖ σοι θηρία ταῦτα εἶναι; καὶ πονηρά γε ἔφην ἐγώ. εἶτα τὴν λύπην, καὶ τὸν ὀδυρμὸν, καὶ τὴν φιλαργυρίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν κακίαν; πάντων τούτων κρατεῖ. καὶ οὐ κρατεῖται ὥσπερ τὸ πρότερον. ὢ καλῶν ἔργων ἔφην ἐγὼ, καὶ καλλίστης νίκης. ἀλλ᾽ ἐκεῖνο ἔτι μοι εἰπὲ, τίς ἡ δύναμις τοῦ στεφάνου, ᾧ ἔφης στεφανοῦσθαι αὐτόν. εὐδαιμονικὴ ὦ νεανίσκε. ὁ γὰρ στεφανωθεὶς ταύτῃ τῇ δυνάμει εὐδαίμων γίγνεται, καὶ μακάριος, καὶ οὐκ ἔχει ἐν ἑτέροις τὰς ἐλπίδας τῆς εὐδαιμονίας, ἀλλ᾽ ἐν ἑαυτῷ. ὡς καλὸν τὸ νίκημα λέγεις. ὅταν δὲ στεφανωθῇ, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ἄγουσιν αὐτὸν ὑπολαβοῦσαι αἱ ἀρεταὶ πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἦλθε πρότερον, καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας ὡς κακῶς, καὶ ἀθλίως ζῶσι, καὶ ὡς ναυαγοῦσιν ἐν τῷ βίῳ, καὶ πλανῶνται, καὶ ἄγονται κατακεκρατημένοι, ὥσπερ ὑπὸ πολεμίων, οἱ μὲν ὑπ᾽ ἀκρασίας, οἱ δὲ ὑπ᾽ ἀλαζονείας, οἱ δὲ, ὑπὸ φιλαργυρίας, ἕτεροι δὲ ὑπὸ κενοδοξίας, οἱ δὲ, ὑφ᾽ ἑτέρων κακῶν. ἐξ ὧν οὐ δύνανται ἐκλῦσαι ἑαυτοὺς τῶν δεινῶν, οἷς δέδενται, ὥστε σωθῆναι καὶ ἀφικέσθαι ὧδε. ἀλλὰ ταράττονται διὰ παντὸς τοῦ βίου. τοῦτο δὲ πάσχουσι, διὰ τὸ μὴ. δύνασθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν εὑρεῖν. ἐπελάθοντο γὰρ τὸ παρὰ τοῦ δαιμονίου πρόσταγμα. ὀρθῶς μοι δοκεῖς λέγειν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ἀπορῶ, διὰ τί δεικνύουσιν αὐτῷ τὸν τόπον ἐκεῖνον αἱ ἀρεταὶ, ὅθεν ἥκει τὸ πρότερον. οὐκ

bonæ cuiuſdam indolis ſedet in throno alto, ornata
libere, & inaccurrate, & coronata corona florida
perpulchre? videtur ſic habere. hæc igitur eſt felici-
tas inquit, cum igitur huc quis peruenerit, quid facit? coro-
nat ipſum inquit ſua potentia felicitas, & aliæ
omnes virtutes, ſicut eos qui vicerunt maxima certamina.
& quæ certamina vicit, inquam ego? maxima inquit;
& maximas feras, quæ prius ip̃m abſumebãt, & affligebãt
& faciebant ſeruum, has omnes vicit. & expulit
a ſe, & dominatus eſt ſibi. quapropter illæ nunc huic
ſeruiunt, quemadmodum ipſe illis prius. Quas dicis
feras? valde enim cupio audire. primum inquit
ignorantiã, & deceptionem. an non videntur tibi feræ hæ
eſſe? & malæ quidem inquam ego. hinc dolorẽ. & luctũ, &
auaritiam. & intemperantiam, & reliquam omnem mali-
tiam, oibus his dominatur & nõ imperatur, vt prius. o pul
chra opera inq̃ ego, & pulcherrimã victoriã. ſed illud etiã
mihi dic quæ potentia coronæ, qua inquis coronare ip̃m?
beatifica o Iuuenis nam coronatus hac potentia
felix fit, & beatus. & non habet in aliis
ſpes felicitatis, ſed in ſe, quam pulchram victoriam
dicis? Cũ vero coronatus fuerit, quid facit, vel quo vadit?
ducunt ipſum accipientes virtutes ad locum illum, vnde
venit prius, & oſtendunt illi, qui illic verſantur,
q̃ male, & miſere viuãt, & quonã modo periclitantur in vi
ta, & errent, & ducũtur victi ſicut ab inimicis. Aliqui quidẽ
ab intemperantia, aliqui a ſuperbia. aliqui ab auaritia.
aliq qdẽ ab inani gloria, aliqui ab aliis malis, ex qbus non
poſſunt ſoluere ſe a calamitatibus, qb⁹ deuicti fuerant, vt
ſalui ſint, & pueniãt huc. Sed perturbantur per oẽm vitã
hoc vero patiũtur, quia nõ poſſunt, quç huc, viã inuenire.
obliti enim ſunt quod a genio, mandatum. Recte mihi
videris dicere, ſed hoc rurſus dubito. Quare oſtendunt
ei locum virtutes vnde venit prius? non

ἀκριβῶς ᾔδει, οὐδὲ ἠπίστατο ἔφη οὐδὲν τῶν ἐκεῖ ἀλλ' ἐνεδοίαζε, καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν. καὶ τὸν πλάνον, ὃν δὴ ἐπεπώκει, τὰ μὴ ὄντα ἀγαθὰ, ἐνόμιζεν ἀγαθὰ εἶναι, καὶ τὰ μὴ ὄντα κακὰ, κακά. διὸ καὶ ἔζη κακῶς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκεῖ διατρίβοντες. νῦν δὲ ἀπειληφὼς τὴν ἐπιστήμην τῶν συμφερόντων, αὐτός τε καλῶς ζῇ, καὶ τούτους θεωρεῖ ὡς κακῶς πράσσουσιν. ἐπειδὰν οὖν θεωρήσῃ πάντα τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ὅπου ἂν βούληται ἔφη. πανταχοῦ γάρ ἐστιν αὐτῷ ἀσφάλεια. ὥσπερ τὸ κωρύκιον ἄντρον ἔχοντι. καὶ πανταχοῦ οὗ ἂν ἀφίκηται, πάντα καλῶς βιώσεται μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ὑποδέξονται γὰρ αὐτὸν ἀσμένως πάντες, καθάπερ τὸν ἰατρὸν οἱ πάσχοντες. πότερον οὖν κἀκείνας τὰς γυναῖκας, ἃς ἔφης θηρία εἶναι, οὐκ ἔτι φοβεῖται, μή τι πάθῃ ὑπ' αὐτῶν; οὐδὲν, οὐ μὴ διοχληθήσεται οὔτε ὑπὸ ὀδύνης, οὔτε ὑπὸ λύπης. οὔτε ὑπ' ἀκρασίας, οὔτε ὑπὸ φιλαργυρίας, οὔτε ὑπὸ πενίας, οὔτε ὑπ' ἄλλου κακοῦ οὐδενός. ἁπάντων γὰρ κυριεύει, καὶ ἐπάνω πάντων ἐστὶ τῶν πρότερον αὐτὸν λυπούντων. καὶ ὥσπερ οἱ ἐχιόδηκτοι. Τὰ γὰρ θηρία δήπου πάντας τοὺς ἄλλους κακοποιοῦντα μέχρι θανάτου, ἐκείνους οὐ λυπεῖ διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον αὐτοὺς τοῦτο. καὶ τοῦτον οὐδὲν λυπεῖ διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον. καλῶς ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν. ἀλλ' ἔτι τοῦτό μοι εἰπὲ, τίνες εἰσὶν οὗτοι οἱ δοκοῦντες ἐκεῖθεν ἀπὸ τοῦ βουνοῦ παραγίγνεσθαι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐστεφανωμένοι, ἔμφασιν ποιοῦσιν εὐφροσύνης τινὸς, οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι οἱ μὲν, ἀπεγνωσμένοι καὶ τὰς κνήμας, καὶ τὰς κεφαλὰς δοκοῦσι τετρῖφθαι κατέχονται δὲ ὑπὸ γυναικῶν τινῶν; οἱ μὲν ἐστεφανωμένοι σεσωσμένοι εἰσὶ πρὸς τὴν παιδείαν, καὶ εὐφραίνονται τετυχηκότες αὐτῆς, οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι, οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι ὑπὸ τῆς παιδείας ἀνακάμπτουσι, κακῶς, καὶ ἀθλίως διακείμενοι. οἱ δὲ, ἀποδεδειλιακότες, καὶ οὐκ ἀναβεβηκότες πρὸς τὴν καρτερίαν, πάλιν ἀνακάμπτουσι, καὶ πλανῶνται ἀνοδίᾳ. αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μετ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσαι, τίνες εἰσὶν αὗται; λῦπαι ἔφη καὶ ὀδύναι, καὶ ἀθυμίαι, καὶ ἀδοξίαι καὶ ἄγνοιαι. πάντα κακὰ λέγεις αὐτοῖς ἀκολουθεῖν; νὴ δία πάντα ἔφη ἀκολουθοῦσιν. ὅταν δὲ οὗτοι παραγίνωνται εἰς τὸν πρῶτον περίβολον πρὸς τὴν ἡδυπάθειαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, οὐχὶ αὑτοὺς αἰτιῶνται, ἀλλ' εὐθὺς κακῶς λέγουσι, καὶ τὴν παιδείαν, καὶ τοὺς ἐκεῖσε βαδίζοντας, ὡς ταλαίπωροί, καὶ ἄθλιοί εἰσι, καὶ κακοδαίμονες οἱ τὸν βίον τὸν παρ'

exacte nouerat, neq; sciebat inquit aliqd eorũ, quę ibi sed dubitabat, & propter ignorantiã, & errorẽ, quẽ ebiberat, q̃ nõ sunt bona, putabat bona esse, & q̃ nõ sunt mala, mala. I deo & viuebat male, vt alii illic cõmorãtes, nũc ãt assũpta scientia conducibilium, ipseq; bene viuit, & alios specula tur male viuere. Cũ igit̃ speculatus fuerit oĩa, qd facit, vel quo vadit? Quo voluerit inquit. vbiq; enim est ei securitas, sicut corycium antrũ habitanti, & vbiq; quo accesse rit in omnibus bene viuit cum omni securitate, suscipient eni ipsum libenter omnes, sicut medicum patientes. Nunqd igit̃ & illas fœminas, quas dicis bestiolas eẽ nõ ẽt timet nequit patiatur ab ipsis? nihil nõ pturbabit̃, neque a dolore, neque a mœstitia, neq; ab intẽperantia neq; ab aua ritia neq; a paupertate, neq; ab alio malo vllo. omnibus eni dominat̃, & supra omnia est prius ipsum mœstificantia, sicut a vipera morsi. Nam bestiolæ certe omnibus aliis malefacientes vsq; ad mortem illos nõ mœstificãt, qd hñt remedium ipsi hoc, & hũc nihil mæstificat quia habet reme diũ. bñ mihi videris dicere. Sed adhuc hoc mihi dic, q sũt ii, qui videntur illinc a colle proficisci. & qui eorum coronati sunt præseferũt lętitiã quãdã, sed q icoronati sunt hi quidem desperata re & tibias & capita videntur attriti. tenẽtur. n a mulierib⁹ quibusdã? Qui coronati sunt salui facti sunt a disciplina. & exultant assecuti ipsam, sed q incoronati sunt, hi quidem qa desperarũt a disciplina redeunt, male, & misere affecti, hi vero interriti, & profecti ad constantiam, rursus reflectunt, & errant via. sed mulieres post eos sequentes, quæ, sũt hę? tristitię inqt, & dolores, & anxietates, & ignominię, & ignorãtiæ Omnia mala dicis eos sequi. Ita p Iouẽ inqt sequunt̃. Cum igitur hi peruenerint ad primum ambitum ad voluptatẽ, & incontinentiã, non se ipsos accusant, sed statim maledicunt & de disciplina, & de illuc accedẽtibus, qd calamitosi, & miseri sunt, & infelices, qui vita quæ apud

καὶ τοὺς ἀπολιπόντες, κακῶς ζῶσι, καὶ οὐκ ἀπολαύουσι τῶν παρ' αὐτοῖς ἀγαθῶν. ποῖα δὲ λέγουσιν ἀγαθὰ εἶναι; τὴν ἀσωτίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, ὡς εἴποι ἄν τις ἐπὶ κεφαλαίου. τὸ γὰρ εὐωχεῖσθαι βοσκημάτων τρόπον, ἀπόλαυσιν μεγίστων ἀγαθῶν ἡγοῦνται εἶναι. αἱ δὲ ἕτεραι γυναῖκες αἱ ἐκεῖθεν παραγιγνόμεναι ἱλαραί τε καὶ γελῶσαι, τίνες καλοῦνται; δόξαι ἔφη. καὶ ἀγαγοῦσαι πρὸς τὴν παιδείαν τοὺς εἰσελθόντας πρὸς τὰς ἀρετὰς, ἀνακάμπτουσιν, ὅπως ἑτέρους ἀγάγωσι, καὶ ἀναγγείλωσιν ὅτι εὐδαίμονες ἤδη γεγόνασιν, οὓς τότε ἀπήγαγον. πότερον οὖν ἔφην ἐγὼ αὗται εἴσω πρὸς τὰς ἀρετὰς εἰσπορεύονται; ἔφη οὔ. οὐ γὰρ θέμις δόξαν εἰσπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῇ παιδείᾳ παραδιδόασιν αὐτούς. εἶτα ὅταν ἡ παιδεία παραλάβῃ, ἀνακάμπτουσιν αὗται πάλιν ἄλλους ἄξουσαι. ὥσπερ αἱ νῆες τὰ φορτία ἐξελόμεναι πάλιν ἀνακάμπτουσι, καὶ ἄλλων τινῶν γεμίζονται. ταῦτα μὲν δὴ καλῶς μοι δοκεῖς ἔφην ἐξηγεῖσθαι, ἀλλ' ἐκεῖνο οὐδέπω ἡμῖν δεδήλωκας, τί προστάττει τὸ δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευομένοις εἰς τὸν βίον ποιεῖν. θαῤῥεῖν ἔφη. διὸ καὶ ὑμεῖς θαῤῥεῖτε, πάντα γὰρ ἐξηγήσομαι, καὶ οὐδὲν παραλείψω. καλῶς λέγεις ἔφην ἐγώ. ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα πάλιν, ὁρᾶτε ἔφη τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἣ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι, καὶ ἐπὶ λίθου στρογγύλου ἑστάναι, ἣν καὶ ἄρτι ὑμῖν εἶπον, ὅτι τύχη καλεῖται; ὁρῶμεν. ταύτῃ κελεύει ἔφη μὴ πιστεύειν, καὶ βέβαιον μηδὲν πιστεύειν, μὴ δὲ ἀσφαλὲς ἔχειν ὅ,τι ἂν παρ' αὐτῆς λάβῃ τις, μὴ δὲ ὡς ἴδια ἡγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ κωλύει ταῦτα πάλιν ἀφελέσθαι, καὶ ἑτέρῳ διδόναι. πολλάκις γὰρ τοῦτο εἴωθε ποιεῖν. καὶ διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν, κελεύει πρὸς τὰς ἑαυτῆς δόσεις, ἥττους γίγνεσθαι, καὶ μήτε χαίρειν, ὅταν διδῷ, μήτε ἀθυμεῖν, ὅταν ἀφέληται; καὶ μήτε ψέγειν αὐτὴν, μήτε ἐπαινεῖν. οὐδὲν γὰρ ποιεῖ μετὰ λογισμοῦ, ἀλλ' εἰκῆ, καὶ ὡς ἔτυχε πάντα, ὥσπερ πρότερον ὑμῖν ἔλεξα. διὰ τοῦτο οὖν, τὸ δαιμόνιον κελεύει, μὴ θαυμάζειν, ὅ, τι ἂν πράττῃ αὕτη, μὴ δὲ γίγνεσθαι ὁμοίους τοῖς κακοῖς τραπεζίταις. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, ὅταν μὲν λάβωσι τὸ ἀργύριον παρὰ τῶν ἀνθρώπων, χαίρουσι, καὶ ἴδιον νομίζουσιν εἶναι. ὅταν δὲ ἀπαιτῶνται, ἀγανακτοῦσι, καὶ δεινὰ οἴονται πεπονθέναι, οὐ μνημονεύοντες, ὅτι ἐπὶ τούτῳ ἔλαβον τὰ θέματα, ἐφ' ᾧ οὐδὲν κωλύει τὸν θέμενον πάλιν κομίσασθαι. ὡσαύτως τοίνυν κελεύει ἔχειν τὸ δαιμόνιον καὶ πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς δόσιν, καὶ μνημονεύειν, ὅτι τοιαύτην

ipsos est, relicta, male viuunt, & nõ fruuntur q̃ apud ipsos
sunt, bonis. Quæ autem dicunt bona esse? luxuriam, & in-
temperantiã, vt dixerit quispiã in summa. nã conuiuari pecu
dũ more fruitionẽ maximorũ bonorũ existimant esse. sed
illę mulieres illuc accedẽtes lætę'q́, & ridẽtes, quæ vocan-
tur? opiniones inquit, & ductis ad disciplinam ingressis
ad virtutes, redeunt, vt alios adducant, & annun-
tient q̄ felices iam facti sunt, quos olim adduxerãt. Nun-
quid igitur inquam ego hæ intro ad virtutes ingrediũtur?
inqt nõ, nõ licet. n. opinionẽ ingredi ad sciẽtiã, sed discipli
næ tradunt eos. hinc cum disciplina accepit, retrocedunt
hę rursus alios adducturæ. sicut naues oneribus exonera
tæ rursus redeunt, & aliis quibusdam implentur. hæc qui-
dem bene mihi videris inq̃ exposuisse. Sed illud nõdũ no
bis declarasti. Quid iubet numen ingredientibus in vi
tam facere. Confidere inqt. quare & vos confidite. Oĩa. n.
exponam, & nihil relinq̃. bñ dicis inq̃ ego. extensa igiẽ ma
nu iterũ, videte inqt mulierẽ illã, quæ videẽ cæca quædã
eẽ, & in lapide rotũdo insistere, quã & nup vobis dixi q̄ for
tuna vocaẽ? videm⁹. Huic iubet inqt nõ credere, & firmũ
nihil credere, neq; tutũ habere qd ab ea acceperit qs, neq;
vt ꝓpria existimare. nihil. n. prohibet hęc rursus auferre, &
alii tradere. Sępe enim hoc solet facere, & ob hanc igitur
causam iubet eius munera paruipendenda eẽ, & neq; gau-
dere, cũ tradiderit, neq; tristari cũ abstulerit, & neq; vitupe
rare se, neq; laudare. nihil. n. facit cũ ratione, sed temere &
vt contigit omnia, vt prius vobis dixi. ob hoc igiẽ numen
iubet, non admirari quid nam faciat ipsa, neq; esse similes
malis numulariis, nam illi cum acceperint argen-
tum ab hominibus, gaudent, suum esse arbitrantur, cum
vero repetunẽ, ægre ferũt, & mala putant se passos, nõ me
mores, q̄ ob id susceperũt depositũ, quo nihil prohiberet
eũ, qui deposuit rursus referre. pari mõ igiẽ iubet affectos
esse genius ad eius etiam munus & meminisse q̄ talem

ἔχει φύσιν ἡ τύχη· ὥστε ἃ δέδωκεν, ἀφελέσθαι, καὶ ταχέως πάλιν δοῦναι πολλαπλασία, αὖθις δὲ μόνον ἀφελέσθαι, ἃ δέδωκεν, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ προϋπάρχοντα. ἃ γοῦν δίδωσι κελεύει λαμβάνειν παρ' αὐτῆς, καὶ συντόμως ἀπελθεῖν ἔχοντα πρὸς τὴν βεβαίαν, καὶ ἀσφαλῆ δόσιν. ποίαν ταύτην ἔφην ἐγώ; ἣν λήψονται παρὰ τῆς παιδείας, ἢν διασωθῶσιν ἐκεῖ. αὕτη οὖν τίς ἐστιν; ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη ἔφη τῶν συμφερόντων, καὶ ἀσφαλὴς δόσις, καὶ βεβαία, καὶ ἀμετάβλητος. φεύγειν οὖν κελεύει συντόμως πρὸς ταύτην, καὶ ὅταν ἔλθωσι πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκείνας, ἃς καὶ πρότερον εἶπον, ὅτι ἀκρασία καὶ ἡδυπάθεια καλοῦνται, καὶ ἐνταῦθεν κελεύει συντόμως ἀπαλλάττεσθαι, καὶ μὴ πιστεύειν, μηδὲ ταύταις μηδέν. ἕως ἂν πρὸς τὴν ψευδοπαιδείαν ἀφίκωνται. κελεύει οὖν αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐνδιατρῖψαι, καὶ λαβεῖν ὅτι ἂν βούλωνται παρ' αὐτῆς, ὥσπερ ἐφόδιον. εἶτα ἐνταῦθεν ἀπιέναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν συντόμως. ταῦτ' ἐστὶν ἃ προστάσσει τὸ δαιμόνιον. ὅς τις τοίνυν παρ' αὐτὰ τι ποιεῖ, ἢ παρακούει, ἀπόλλυται κακὸς κακῶς. ὁ μὲν δὴ μῦθος ὦ ξένοι, ὁ ἐν τῷ πίνακι, τοιοῦτος ἡμῖν ἐστιν. εἰ δὲ δεῖ τι προσπυθέσθαι περὶ ἑκάστου τούτων, οὐδεὶς φθόνος· ἐγὼ γὰρ ὑμῖν φράσω. καλῶς λέγεις ἔφην ἐγώ. ἀλλὰ τί κελεύει αὐτοὺς τὸ δαιμόνιον λαβεῖν παρὰ τῆς ψευδοπαιδείας; ταῦθ' ἃ δοκεῖ ἄχρηστα εἶναι. ταῦτ' οὖν τίνα ἐστί; γράμματα ἔφη, καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων ἃ καὶ πλάτων φησίν, ὡσανεὶ χαλινοῦ τινος δύναμιν ἔχειν τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται. πότερον δὲ ἀνάγκη ταῦτα λαβεῖν εἰ μέλλοι τις ἥξειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, ἢ οὔ; ἀνάγκη μὲν οὐδεμία ἔφη. χρήσιμα μέντοι ἐστὶ πρός, δὲ τὸ βελτίους γενέσθαι οὐδὲν συμβάλλεται ταῦτα. οὐδὲν ἄρα λέγεις ταῦτα χρήσιμα εἶναι, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι ἄνδρας; ἔστι γὰρ καὶ ἄνευ τούτων βελτίους γενέσθαι. ὅμως δὲ οὐκ ἄχρηστα καὶ ταῦτά ἐστιν, ὡς γὰρ δι' ἑρμηνέως συμβαλλόμεθα τὰ λεγόμενά ποτε, ὅμως μέντοι γε, οὐκ ἄχρηστον ἣν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν φωνὴν ἀκριβεστέραν ἔχειν ἄν τι συνήκαμεν, οὕτω καὶ ἄνευ τούτων μαθημάτων, οὐδὲν κωλύει γενέσθαι. πότερον οὐδὲν προέχουσιν οὗτοι οἱ μαθηματικοί, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πῶς μέλλουσι προέχειν, ἐπειδὰν φαίνονται ἠπατημένοι, περὶ ἀγαθῶν, καὶ κακῶν, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ ἔτι κατεχόμενοι ὑπὸ πάσης κακίας. οὐδὲν γὰρ κωλύει εἰδέναι μὲν γράμματα, καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ

hēt naturā fortuna, vt quę tradidit trāsferat, & stati rursū p̄beat multiplicia. Interdū āt solū auferat, q̄ dedit, nō solū ēt sed & quæ prius erāt. quę igitur dederit, iubet accipere ab ipsis, & breuiter abire habentem ad firmum & tu tū donū. Quodnā hoc inq̄ ego? qđ acceperint ab eruditiōe si salui fuerint illic. Ipsa ergo quę nam est? vera sciētia inqt cōducibiliū, & securum donum, & firmum, & immutabile. fugere igitur iubet confestim ad ipsam, & cum ierint ađ mulieres illas, quas & prius dixi, ꝙ incōtinētia, & voluptas vocantur, & hinc iubet statim discedere, & non credere ipsis aliquid, donec ad falsam disciplinam venerint. iubet itaq; ipsis tēpus quoddā immorari, & accipe qcqd voluerint ab ipsa tanq̄ viaticum. deinde hinc abire ad veram eruditionē illico. hæc sunt q̄ iubet genius. quicūq; igitur præter hæc aliquid facit, vel obaudit, perit malus male fabula tn̄ o hospites, q̄ in tabula, talis nobis ē. si āt oportet aliqd pcūctari e singulis his nulla inuidia. ego. n. vobis dicā bn̄ dicis inq̄ ego. sed quid iubet ipsos genius accipere a falsa disciplina? hęc q̄ videnť vsu digna esse. hæc igiť q̄ sunt? literę inqt, & alię disciplinę quas & Plato dicit sicut freni cuiuspiā potestatem habere iuuenibus, ne ad alia vertantur. Vtrum autem necesse hæc accipere si debet quis ire ad verā disciplinā an nō? necessitas qdē nulla inqt, vtilia tn̄ sunt, sed vt meliores fiāt, nihil cōferūt hæc. nihil ergo ais hæc vtilia esse, vt in meliores euadant viros. licet enim & sine ipsis meliores euadere, tamē nō inutilia & illa sunt, sicut enim per interpretem coniicimus dicta aliqn̄, tn̄ non inutile erat & nosipsos vocem diligentiorem hēre siqdē pceperimus, sic & sine his mathematicis nihil prohibebit fieri. nunquid nihil excellunt isti mathematici, vt meliores fiāt aliis hominibus? Quonā mō possūt excellere, cum videantur decepti de bonis, & malis, sicut & alii, & etiā detenti ab omni prauitate. Nihil enim prohibet scire quidem literas, & tenere disciplinas oēs, similiter autem

μέθυσον, καὶ ἀκρατῆ εἶναι, καὶ φιλάργυρον, καὶ ἄδικον, καὶ προδό-
την, καὶ τὸ πέρας ἄφρονα. ἀμέλει πολλοὺς τοιούτους ἐστὶν ἰδεῖν. πῶς
οὖν οὗτοι προέχουσιν ἔφη εἰς τὸ βελτίους ἄνδρας γενέσθαι, ἕνεκα τού-
των τῶν μαθημάτων. οὐδαμῶς φαίνεται ἐκ τούτου τοῦ λόγου. ἀλλὰ
τί ἐστιν ἔφην ἐγὼ τὸ αἴτιον; ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ, διατρίβουσιν
ὥσπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. καὶ τί τοῦτο ὠφε-
λεῖ αὐτοὺς ἔφην. ὅταν πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν παραγιγνομένους ἐκ τοῦ πρώ-
του περιβόλου ἀπὸ τῆς ἀκρασίας, καὶ τῆς ἄλλης κακίας εἰς τὸν
τρίτον περίβολον πρὸς τὴν παιδείαν τὴν ἀληθινήν, οἳ τούτους τοὺς μαθη-
ματικοὺς παραλλάττουσιν. ὥστε πῶς ἔτι προέχουσιν, ἄρα ἢ ἀκινητότε-
ροι, ἢ δυσμαθέστεροι εἰσί. πῶς ἔφην τοῦτο ἐγώ; ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περι-
βόλῳ εἰ μηδὲν ἄλλο, ὃ προσποιοῦνταί γε εἴσασθαι, οὐκ οἴδασιν, ἕως
δ' ἂν ἔχωσι ταύτην τὴν δόξαν, ἀκινήτους αὐτοὺς ἀνάγκη εἶναι πρὸς
τὸ ὁρμᾶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. εἶτα τὸ ἕτερον οὐχ ὁρᾷς; ὅτι καὶ
αἱ δόξαι ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου εἰσπορεύονται πρὸς αὐτοὺς ὁμοίως. ὥσ-
τε οὐθὲν οὗτοι ἐκείνων βελτίους εἰσίν, ἐὰν μὴ καὶ τούτοις συνῇ μεταμέ-
λεια καὶ πεισθῶσιν ὅτι οὐ παιδείαν ἔχουσι, ἀλλὰ ψευδοπαιδείαν δι' ἧς
ἀπατῶνται, οὕτω διακείμενοι, οὐκ ἄν ποτε σωθεῖεν. καὶ ὑμεῖς, τοίνυν ὦ
ξένοι ἔφη, ἐὰν μὴ οὕτω ποιεῖτε, καὶ ἐνδιατρίβητε τοῖς λεγομένοις μέχρις
ἂν ἕξιν λαβεῖν, ἀλλὰ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις δεῖ ἐπισκοπεῖν, καὶ μὴ
διαλείπειν. τὰ δὲ ἄλλα πάρεργα ἡγήσασθαι, εἰ δὲ μή, οὐδὲν ὄφελος ἔσται
ὧν νῦν ἀκούετε, ποιήσομεν. τοῦτο δὲ ἐξήγησαι πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ ὅσα
λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι παρὰ τῆς τύχης, οἷον τὸ ζῆν. τὸ ὑγιαίνειν. τὸ
πλουτεῖν. τὸ εὐδοξεῖν, τὸ τέκνα ἔχειν. τὸ νικᾶν, καὶ τὰ λοιπά, ὅσα τού-
τοις παραπλήσια, ἢ πάλιν, τὰ ἐναντία πῶς οὐκ ἔστι κακά; πάνυ γ' ἡμῖν
παράδοξον καὶ ἄπιστον δοκεῖ τὸ λεγόμενον. ἄγε τοίνυν. πειρῶ ἔφη ἀπο-
κρίνασθαι τὸ φαινόμενον περὶ ὧν ἄν σε ἐρωτῶ. ἀλλὰ ποιήσω τοῦτο ἔ-
φην ἐγώ. πότερον οὖν κἂν κακῶς τις ζῇ, ἀγαθὸν ἐκείνῳ τὸ ζῆν. οὔ μοι δο-
κεῖ, ἀλλὰ κακὸν ἔφην ἐγώ. πῶς οὖν ἀγαθόν ἐστι τὸ ζῆν ἔφη, εἴπερ τούτῳ
ἐστὶ κακόν; ὅτι τοῖς μὲν κακῶς ζῶσι, κακόν μοι δοκεῖ εἶναι. τοῖς δὲ καλῶς
ἀγαθόν. καὶ κακὸν ἄρα λέγεις τὸ ζῆν, καὶ ἀγαθὸν εἶναι; ἔγωγε. μὴ οὖν ἀπι-
θάνως λέγε. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, καὶ κακόν, καὶ ἀγαθὸν εἶναι.
οὕτω μὲν γὰρ καὶ ὠφέλιμον, καὶ βλαβερὸν ἂν εἴη, καὶ αἱρετόν, καὶ φευ-
κτὸν ἅμα ἀεί. ἀπίθανον μέν. ἀλλὰ πῶς, εἰ τὸ κακῶς ζῆν, ᾧ ἂν ὑπάρχοι

ebriũ, & intẽperantẽ eſſe, & auarũ, & iniuſtum, & prodito-
rẽ, & tãdẽ inſipiẽtẽ. pfecto multos tales licet videre. quo
modo igit̃ hi excellunt inquit, vt meliores viri fiant grã ha
tum diſciplinarũ? non videt̃ ex hac ratione, ſed quæ eſt
inquam ego causa? quia in ſecundo ambitu verſantur tan
quam appropinquãtes ad veram diſciplinam. & quid hoc
iuuat ipſos inq̃? cũ ſæpe licet videre peruenientes ex primo
ambitu ab incontinentia, & alia malitia ad tertium ambitũ
ad diſciplinam veram qui hos mathematicos p̃tereunt.
Igitur quomodo etiam excellunt, vtiq; vel immobiliores,
vel indociliores ſunt? quõ inquã hoc ego? qm̃ in ſcdo am
bitu ſi nihil aliud. quod ſimulãt ſcire, neſciunt, donec hñt
hanc opinionẽ immobiles eos neceſſe eſt eſſe, vt proruãt
ad verã diſciplinã. deinde aliud nõ vides, quod & opinio
nes ex primo ambitu ingrediuntur ad ipſos ſimiliter, quare
nihil hi illis meliores ſunt, niſi & his inſit pœnitẽtia, & per
ſuadeant̃ q nõ diſciplinã hñt, ſed falſam doctrinã, ob q̃ de
cipiunt̃, ſic affecti nũq̃ ſalui eẽnt, & vos igit̃ o hoſpites inqt
niſi ſic feceritis, & imorati fueritis dictis, donec habitũ acce
peritis, ſed de ipſis ſępe oportet ↄſiderare, & nõ intermitte
re. alia ãt p̃ter rẽ exiſtimare, ſin min⁹, nulla vtilitas erit eorũ
q̃ nũc auditis. faciem⁹. hoc ãt expone, quõ nõ sũt bona q̃
accipiũt hoĩes a fortuna, vt viuere. ſanũ eſſe, diteſcere glo-
rioſum eſſe, filios habere. vincere, & reliqua q̃cũq; his ſimi
lia, vel rurſus cõtraria quõ nõ ſunt mala? valde. n. nobis p̃-
ter opinionẽ & icredibile videt̃ dictũ. age igr̃ enitere inqt
reſpõdere qd videt̃, de qb⁹te interrogabo. ſed faciã hoc in
q̃ ego. nunq d igit̃ ſi male qs viuat, bonũ illi viuere? mihi
nõ videt̃, ſed malũ inq̃ ego. quõ igit̃ bonũ eſt viuere inqt,
ſi ei eſt malũ? qm̃ male qdẽ viuẽtibus malũ mihi videt̃ eẽ,
bñ ãt bonũ, & malũ igit̃ dicis, viuer̃ & bonũ eẽ? ego eqdẽ.
ne ig. t̃ abſurde loquere. impoſsibile. n. eãdẽ rẽ & malã &
bonã eẽ. ſic. n. & vtilis & noxia fuerit, & eligẽda & fugiẽda
ſiml' ſp abſurdũ qdẽ. ſed quõ ſi male viuere cũ affuerit ma

κὰν τι ὑπάρχει αὐτῷ, κακὸν αὐτὸ ἐν τὸ ζῆν ἐστιν. ἀλλ' οὐ τὸ αὐτό ἔφη,
ὑπάρχει τὸ ζῆν τῷ κακῶς ζῆν. ἢ οὔ σοι φαίνεται; ἀμέλει οὐδ' ἐμοὶ
δοκεῖ τὸ αὐτὸ εἶναι. τὸ τοίνυν ζῆν, οὐ κακόν ἐστιν, ἐπεὶ εἰ ἦν κακὸν
τοῖς ζῶσι καλῶς, κακὸν δὴ ὑπῆρχεν. ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρχεν, ὅ-
περ ἐστὶ κακόν. ἀληθῆ μοι δοκεῖς λέγειν. ἐπεὶ τοίνυν ἀμφοτέροις συμ-
βαίνει τὸ ζῆν, καὶ τοῖς κακῶς ζῶσι, καὶ τοῖς καλῶς, οὐκ ἂν εἴη οὔτε ἀγα-
θὸν εἶναι τὸ ζῆν, οὔτε κακόν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τέμνειν καὶ καίειν ἐν τοῖς ἀρ-
ρωστοῦσι ἐστὶ νοσερὸν, καὶ ὑγιεινόν. οὐκοῦν οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ζῆν ἐστι ταῦτα.
σὺ τοίνυν οὕτω θεώρησον πότερον ἂν βούλοιο ζῆν κακῶς, ἢ ἀποθανεῖν κα-
λῶς καὶ ἀνδρείως; ἀποθανεῖν ἔγωγε καλῶς. οὐκοῦν οὐδὲ τὸ ἀποθανεῖν
κακόν ἐστιν, εἴπερ αἱρετώτερον ἐστι πολλάκις τὸ ἀποθανεῖν τοῦ ζῆν. ἔστι ταῦ-
τα. οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ὑγιαίνειν, καὶ νοσεῖν. πολλάκις γὰρ
οὐ συμφέρει ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὅταν ἡ περίστασις τοιαύτη. ἀλη-
θῆ λέγεις. ἄγε δὴ σκεψώμεθα καὶ περὶ τοῦ πλουτεῖν, οὕτως εἴγε θεωρεῖν
ἐστὶν ὡς πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν ὑπάρχοντα τινὶ πλοῦτον, κακῶς δὲ ζῶντα
τοῦτον καὶ ἀθλίως. νὴ δία πολλούς γε. οὐκοῦν, οὐδὲν τούτοις ὁ πλοῦτος
βοηθεῖ, εἰς τὸ ζῆν καλῶς. οὐ φαίνεται, αὐτοὶ γὰρ φαῦλοί εἰσιν. οὐκοῦν τὸ
σπουδαίους εἶναι, οὐχ ὁ πλοῦτος ποιεῖ, ἀλλὰ ἡ παιδεία. εἰκός γε. ἐκ τούτου
ἄρα τοῦ λόγου ὁ πλοῦτος ἀγαθόν ἐστιν, εἴπερ οὐ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν
αὐτὸν εἰς τὸ βελτίους εἶναι; φαίνεται οὕτως. οὐ συμφέρει ἄρα ἐνίοις
πλουτεῖν ὅταν μὴ ἐπίστωνται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι. δοκεῖ μοι. πῶς οὖν,
τοῦτο ἄν τις κρίνειε ἀγαθὸν εἶναι, ὃ πολλάκις οὐ συμφέρει ὑπάρχειν; οὐ-
δαμῶς. οὐκοῦν εἰ μέν τις ἐπίσταται πλούτῳ χρῆσθαι καλῶς, καὶ ἐμπεί-
ρως, εὖ βιώσεται· εἰ δὲ μὴ, κακῶς. ἀληθέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν.
καὶ τὸ σύνολον δὲ τὸ τιμᾶν ταῦτα, ὡς ἀγαθὰ ὄντα, ἢ ἀτιμάζειν ὡς
κακὰ, τοῦτο ἐστὶ τὸ ταράττον τοὺς ἀνθρώπους καὶ βλάπτον,
ὅταν τιμῶσί τε αὐτὰ, καὶ οἴονται διὰ τούτων μόνων
εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν. καὶ πάνθ' ὑπομένουσι πράτ-
τουσιν ἕνεκα τούτων, καὶ τὰ ἀσεβέστατα
δοκοῦντα εἶναι, ταῦτα δὲ πά-
σχουσι διὰ τὴν τοῦ ἀγα-
θοῦ ἄγνοιαν.

Τέλος τοῦ κέβητος πίνακος.

lū quod dā inest ipsi, malū ipm viuere est? sed nō idē inqt est viuere, qd male viuere. an nō tibi videt? qppe neq; mihi videt idē eē. ipm igit viuere nō malū ē, qm si eēt malū, viuentibus bñ malū sanè inesset, qa viuere ipsis inesset qd est malū. vera mihi videris dicere. qm igit vtrisq; cōtingit ipm viuere & viuētib⁹ male, & bñ, nō vnq; poterit neq; bonū eē viuere neq; malū, sicut neq; secare & vrere i ęgrotātibus ē morbosum & sanū. igit sic & in ipso viuere sunt hæc. tu igit ita, contēplare vtrū velis viuere male an mori bñ & fortiter. mori ego qdē bene. Igitur neq; mori malum est, cū eligibilius sit sæpenumero mori q̄ viuere. sunt hæc. igit eadē ratio & de ipso valere & ægrotare. sæpe enim nō cōducit valere. sed cōtrariū cū fuerit casus talis. vera dicis. age igit cōsideremus & de diuitiis sic. siqdē cōtēplare licet, vt sępenumero ē videre inesse cuipiā diuitias, male āt viuere hūc & misere. p lcuē multos qdē igit nihil his diuitiæ auxilio sunt ad bñ viuēdū, nō videt. ipsi. n. praui sūt. igit studiosos esse nō diuitiæ faciūt, sed eruditio. verisimile qdē. ex hac igit rōne vbi diuitiæ bonū sunt, si nō iuuant hñtes ipsas, vt meliores sint? videt ita. neq; cōfert igit non nullis ditescere, cū nesciūt diuitiis vti. videt mihi. qūo igitur id quispiā iudicabit bonū eē, qd sępenumero nō cōducit inesse. minime igit. siquis sciat diuitiis vti bñ, & experte, bñ viuet, sin minus, male. verissime mihi videris hoc dicere. & in vniuersum vero, colere hæc, vt bona existentia, aut aspernere, vt mala, hoc est, quod perturbat homines & lædit, cū colantq; ipsa & existiment p hæc sola esse, felicem esse, & omnia consequenter agunt gratia horū, & quæ impiissima videntur esse, hæc autem patiuntur propter boni ignorantiam.

Finis Cebetis Tabulæ.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ν πάλαι προεκήρυξαν τῶν προφητῶν χορεῖαι, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν παρθένον μετὰ τόκον, μάρτυρες ὁμολόγησαν κυρίως θεοτόκον. δεῦτε συμφώνως καὶ ἡμεῖς ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, καὶ μεγαλύνωμεν αὐτὴν, ὡς τοῦ θεοῦ μητέρα, καὶ τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ εἴπωμεν τῇ παρθένῳ, χαῖρε χαρᾶς ἡ πρόξενος. χαῖρε. ἀρᾶς ἡ λύσις. χαῖρε Ἀδὰμ ἀνάκλησις, καὶ λύτρωσις τῆς Εὔας. χαῖρε παγκόσμιος χαρά. χαῖρε ἀγγέλων δόξα, καὶ βάθος δυσθεώρητον τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῖς τούτων. χαῖρε καθέδρα θαυμαστὴ τοῦ πάντων βασιλέως, καὶ κλίνη, καὶ παλάτιον, καὶ πόκε δροσοφόρε. χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, φέρουσα θεῖον ὄμβρον, καὶ τὰς ψυχὰς ποτίζουσα τῶν σὲ μακαριζόντων. χαῖρε ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν, καὶ βάτος ἡ πυρφόρος. χαῖρε ἡ στάμνος ἡ χρυσῆ, ἡ φέρουσα τὸ μάννα, καὶ πλὰξ ἡ θεοχάρακτος, καὶ πύλη κεκλεισμένη. χαῖρε ἡ νέα κιβωτὸς, ἡ σωστικὴ τοῦ κόσμου, καὶ κλίμαξ ἡ οὐράνιος δι' ἧς θεὸς κατῆλθε καὶ τῶν βροτῶν ἐθέωσε τὴν φύσιν ὑπὲρ φύσιν. χαῖρε παντάνασσα σεμνὴ πανύμνητε, παρθένε ἀπείρανδρε, θεόνυμφε, Μαρία, θεοτόκε, ἄσπιλε, παναμώμητε, ἄφθορε, παναγία. χαῖρε ἁγία τράπεζα φέρουσα θεῖον ἄρτον, καὶ τρέφουσα τοὺς εὐσεβῶς σὲ καθομολογοῦντας, καὶ προσκυνοῦντας σχετικῶς, ὡς τοῦ θεοῦ μητέρα. χαῖρε βασίλισσα βροτῶν, δέσποινα τῶν ἀγγέλων, χωρίον τὸ εὐρύχωρον, πλήρωμα τῶν χαρίτων, ἀπηλπισμένων ἡ ἐλπὶς, ῥῶσις τῶν ἀσθενούντων. χαῖρε πεσόντων ἔγερσις, ἀσφάλεια ἑστώτων, ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, πατριαρχῶν ἡ δόξα, ἀνάκτων τὸ κραταίωμα, ἰσχὺς τῶν στρατοπέδων, τῶν ἱερέων καλλονὴ, τῶν μοναστῶν τὸ κλέος. χαῖρε λαμπὰς ἡ φωτεινὴ φωτὸς ἀκατασβέστου, πεπλανημένων ὁδηγὲ, τυφλῶν ἡ βακτηρία, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ ἀδικουμένων ῥύσις. χαῖρε βάθος μυστηρίων τοῦ θεοῦ τῶν ἀποκρύφων. χαῖρε κόρη. χαῖρε πύλη κεκλεισμένη, καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη. χαῖρε σκέπη. χαῖρε χώρα. χαῖρε ὕψος τῶν ἀγγέλων, καὶ κατάπτωσις τῶν δαιμόνων. χαῖρε πάντων ἡ χαρὰ, καὶ ἀντίληψις χαῖρε.

Laudatio in sanctissimam dei genitricem.

Quam quondã prænũciauerũt ꝓphetarũ chori. Apostoli docuerunt virginẽ post ptũ. Martyres cõfessi sũt ꝓprie dei genitricem. agite cõcorditer & nos laudemus ĩcessanter, & magnificemus ipsam, veluti dei matrem & vocem Gabrielis dicamus virgini. Auæ lætitiæ mediatrix. Aue nocumẽti solutio. Aue Adam reuocatio, & redemptio Euæ. Aue vndiq; ornatũ gaudiũ. Aue angelorum gloria, & profunditas difficulter contemplabilis oculis horum. Aue cathedra mirabilis omnium regis, & thorus, & palatium, & vellus roscidũ. Aue nebula lucida, ferens diuinũ imbrẽ, & animas rigans te beatificantium. Aue virga Aaron, & rubus ignifer. Aue vrna aurea ferens manna, & tabula a deo signata, & ianua clausa. Aue noua arca, seruatrix mundi, & scala cœlestis, per quã deus descendit, & mortaliũ deificauit naturã sup naturã. aue oĩum regina, venerabilis, vndiq; laudabilis, virgo, pura dei sponsa, Maria dei genitrix, sine sordibus, sine vlla rephẽsione, icorrupta sanctissima. Aue sctã mẽsa ferẽs diuinũ panem. & nutriens pie te confitentes, & adorantes retentibiliter, vt dei matrem. Aue regina mortalium, domina Angelorũ, Locellus latissima. plenitudo gr̃arum, desperantium spes sanitas ęgrotantium. Aue cadentium excitatio, firmitudo stantiũ, ecclesiarũ cõcordia, patriarcharum gloria, regum fortitudo, vis exercituum, sacerdotum pulchritudo, monachorum gloria. Aue lãpas lucida luminis inextinguibilis, errantium dux, cæcorum baculus tribulatorum lætitia, iniusta patientium liberatrix. Aue profunditas mysteriorũ dei latẽtiũ. Aue virgo. Aue ianua clausa, & fons obsignatus. Aue protectio. Aue regio. Aue altitudo Angelorum, & humiliatio dæmonum, Aue omnium gaudium, & susceptio. Aue

ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων, καὶ θεὸν, χρυσοῦν
θυμιατήριον, καὶ γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.
χαῖρε ἰσχύς. χαῖρε τροφή. στολή. ἀντίληψις. δόξα. πνοή.
προστάτις. πορφύρα θεοῦφαντε. στάμνε. ῥάβδε. πόκε. τέμε
κούφη νεφέλη. σὲ μακαριοῦμεν. σὲ δοξολογοῦμεν. σὲ
ὑμνολογοῦμεν, τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σε-
ραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως θεὸν
λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄν-
τως θεοτόκον, σε με-
γαλύνομεν.

TΕΛΟΣ.

Quæ peperisti in carne conditorẽ omniũ,& deum, aureum thuribulum, & pons traducens terrestres ad cœlum. Aue fortitudo. Aue nutrimẽtũ, stola, protectio, gloria, spũs adiutrix, purpura a dextro vrna, virga, vellus, sectio. leuis nebula, te beatificamus, te glorificamus, te laudamus, te venerabiliorem cherubim, & gloriosiorem incomparabiliter Seraphim, incorrupte deum verbum quæ peperisti. Vere dei genitricem te magnificamus.

FINIS.

De literis græcis, ac diphthongis, & quemad modum ad nos veniant.

De potestate literarum græcarum, & quomodo quis per se discat legere græca verba.

Item quare Christus, & Iesus sic scribimus Xp̃s. IHS.

Cur in Alphabeto y psilon a quibusdam fio dicitur.

Oratio Dominica & duplex salutatio ad Beatiss. Virginē.

Symbolum Apostolorum.

Euangelium diui Ioannis Euangelistæ.

Carmina Aurea Pythagoræ.

Phocylidis Poema ad bene, beateq; viuendum.

Omnia hæc cum interpretatione latina.

Introductio perbreuis ad hebraicam linguam.

Aldus Manutius Romanus Studiosis adoleſcentulis. S. P.D.

NIhil p̃termittere eſt aīus, qđ vtile credamus futurū iis, q grece diſcere cōcupiſcūt, optime'q; ſcire latine. quā obrē græcas literas, ac diphthōgos, earū'q; nomina, & po teſtatē, ac queādmodū in latinū tranſferantur cum exem/ plis ad id accōmodatis annotauimus addidimus ēt abbre uiationes, vt facilius græca legere pdiſcatis. Et qa opæ p̃/ tiū exiſtimauim⁹ſcire vos grece ſalutationē Angeli ad Bea tiſſimā Virginē, exulum'q; filiorū Euæ ad eandē, necnō Di ui Ioānis Euāgeliū. In principio erat verbū. Itē Symbolū Apoſtolorū, hec omnia cū latina interpretatione imprimē da curauim⁹. Addidim⁹ carmina Pythagorę cognomēto, ob ipſorū excellētiā, & diuínas admonitiones, aurea Pho/ cylidis itē præcepta ſanctiss. quē antiquis Ethographis an numerat Iſocrates. quæ ſi placuiſſe cognouero, habeo lon/ ge meliora, maiora'que, quę poſtea Deo fauēte cōdonabū/ tur. Omnē eni vitā decreuimus ad hominū vtilitatē cōſu mere. Deu. eſt mihi teſtis, nihil me magis deſiderare, q̃ p̃/ deſſe hominibus, quod & ante. cta vita noſtra oſtēdit vbi cūq; viximus, & oſtēſurā ſperamus (quādo id volumus) in dies magis, quādiu in hac lachrymarū valle, & plena miſe riæ viuimus. Dabo igitur operā, vt quantū in me eſt, ſemp proſim. nā & ſi qetā, ac trāquillā agere vitā poſſumus, ne gocioſam tñ eligimus, & plenā laboribus. Natus eſt enim homo nō ad voluptates, bono, & docto viro indignas, ſed ad laborē, & ad agendū ſemp aliquid viro dignū. nō tor/ peamus igit̃, nō vitam in ocio, vētri, ſomno'que, & reliquis voluptatibus indulgētes, tranſeamus veluti pecora Nā (vt inquit Cato) Vita hominis ꝓpe'vti ferrū eſt. ferrū ſi exer/ ceas conteritur, ſi nō exerceas, tñ rubigo interficit. ita ſi ſe homo exerceat, conſumitur ſi non exerceat, torpedo plus detrimenti affert, quàm exercitatio. Valete.

Literæ apud græcos sunt quatuor & viginti.
Α α ἄλφα Alpha, a, Β ϐ β Βῆτα Vita.b. Γ γ γ Γάμμα Gamma.g. Δ δ Δέλτα. Delta.d. Ε ε Ἐψιλὸν Epsilon.e. Ζ ζ ζ ζ Ζῆτα Zita.z. Η η η Ἦτα Ita.e.longũ Θ ϑ θ Θῆτα Thita.th. Ι ι ι Ἰῶτα Iota.i. Κ κ Κάππα Cappa.c. Λ λ Λάμβδα Lambda.l Μ μ Μῦ My.m. Ν ν Νῦ Ni.n. Ξ ξ Ξῖ Xi.x. Ο ο Ὀμικρὸν Omicron.o paruũ Π π ϖ Πῖ Pi.p. Ρ ρ ϱ Ῥῶ Rho.r. Σ σ σ ς ς Σῖγμα Sigma.ſ. Τ τ τ Ταῦ Tau.t. Υ υ Ὑψιλὸν Ypsilon.y. Φ φ φ Φῖ Phi.ph. Χ χ Χῖ Chi.ch. Ψ ψ Ψῖ Psi.pſ. Ω ω Ὠμέγα.. Omega.o magnũ.

De diuisione literarum græcarum.

Diuiduntur hæ quatuor & viginti literę in duas parteis, in vocaleis & cõsonãteis. Vocales sunt ſeptem.

α. ε. η. ι. υ. ο. ω.

Diuiduntur ſeptem vocales in treis parteis, in ſemper longas, ſemper breueis, & communeis.

Vocales ſemper longæ duæ.

η ω.

Vocales ſemper breues duæ.

ε. ο.

Vocales communes tres.

α υ ι.

De diphthongis proprie & improprie.

Diphthongi ex vocalibus fiunt. ſunt autem diphthongi proprie & improprie.

Diphthongi proprie ſunt ſex.

αι ἄλφα ἰῶτα. Alpha iota. αυ ἄλφα ὑψιλόν. Alpha ypsilon. ει εἶ ἰῶτα. e iota. ευ ἐ ὖψιλόν. e ypsilon. οι ὂ ἰῶτα. o iota. ου ου ὂ ὖ ψιλόν. o ypsilon.

Diphthongi improprie ſex.

ἄλφα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. alpha cũ iota ſubſcripto ſic ᾳ ἦτα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ita cũ iota ſubſcripto ſic ῃ. ὦ μέγα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. omega

cum iota subscripto, sic ᾳ. ῦ ψιλὸν μετὰ τοῦ ἰῶτα προσγεγραμμένου idest ypsilon cū iota adscripto sic ῠι. ὦ μέγα ῦ ψιλὸν, idest o mega ypsilon sic ων. ἦτα ῦ ψιλὸν, ita ypsilon sic ηυ.

De consonantibus.

Consonantes sunt decē & septē. β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ Quę diuiduntur in duas parteis in semiuocaleis & mutas.

Semiuocales sunt octo. ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ. Rursus semiuocales diuidunť in duas parteis, in duplices, & imutabileis.

Duplices sunt tres. ζ ξ ψ.

Immutabiles quatuor. λ μ ν ρ. Sigma vero remanet semiuocalis.

Mutæ sunt nouē β γ δ κ π τ θ φ χ. quæ secātur in treis parteis. In tenueis. aspiratas. & medias. Tenues sunt tres. κ π τ. Mediæ item tres. β γ δ. Rursus aspiratæ tres. ϑ φ χ. Et sciendum treis tenueis κ π τ. habere suas aspiratas. θ φ χ. Medias vero, β γ δ. Habet enim κ suam aspiratam. χ & mediam γ. π vero habet suam aspiratam, φ & mediam β. τ habet suā aspiratam. ϑ. mediā vero. δ Constituantur autē sic.

Te	κ	Me	γ	Aspi	χ
nu	π	di	β	ra	φ
es	τ.	æ	δ	tæ	ϑ.

Quæ tantā hñt inter se cognationē, vt tenuis sæpe trāseat in suā aspiratā & mediā. Itē aspirata in tenuē, mediam'q;. rursus media in tenuē, atq; aspiratā, qđ facile patet exēplis κ. transit in suam aspiratā. χ in fine dictionis sequēte vocali aspirata, vt. οὐχ οὕτως ἔχει, pro οὐκ ἔχει οὕτως. primū οὐχ hēt χ, qa supra ο est aspiratio. 2m vero. κ. quia sequiť. ε. cū tenui. & πεποίηχ᾽ ὅπερ ἐκέλευσας pro πεποίηκα ὅπερ ἐκέλευσας.

τ trāsit in θ. vt. αἰδεῖ θ᾽ ἁμ θ᾽ ἱερῆα. pro αἰδεῖσθαί τε ἱερῆα. sic in καθέδρα ex κατὰ καὶ ἕδρα abiicit alpha κατὰ θλίψιν, &. τ. trāsit in. ϑ. quia inuenit supra ε. aspirationē. Idem fit in καθέζομαι, καθὸ, ex κατὰ καὶ ἕζομαι, κατὰ καὶ ὅ.

π transit in φ sic ὑφ᾽ ἓν. integrū est. ὑπὸ ἕν, sed κατὰ ἔλλειψιν

it ὑφ' ἐν. & qa π inuenit supra ε aspiratione, tra[nsit] in suam aspiratã φ, & fit ὑφέν. sic ἐφίπτια, ἐξ ἐπὶ καὶ ἵππος ἐφόω, ἐξ ἐπὶ καὶ ὤ. ἐφοράω, ἐκ τοῦ ἐπὶ καὶ ὁράω. sic p quã multa alia. Hanc transmutatione pulchrũ est deprehẽdere ĩ coniugationib. nã idcirco prima coniugatio barytonorũ habet φ aspiratã ante α in ꝑterito, qa ĩ præsenti ẽ vel π tenuis. vel β media vel πτ. vel ipsũ φ. vt λείπω, λέλειφα. λείβω, λέλειφα, τύπτω, τέτυφα. γράφω, γέγραφα. in futuro vero ψ. quæ est πσ. α β π. φ. πτ. in præsenti, vt τύψω pro τύπσω. Eodẽ modo secũda coniugatio barytonorum ideo habet in præterito χ, qa in præsenti est γ media vel κ tenuis vel κτ vel ipsũ χ. vt λέγω, λέλεχα, πλέκω, πέπλεχα, τίκτω, τέτεχα. λέχω, λέλεχα. In futuro vero trãseũt in ξ. qa idẽ est qđ κ tenue, & σ. est.n. ξ. κσ vt. λέξω pro λέκσω. mutãtur etiã aspiratæ in suas tenues in præteritis geminãtibus primã sic. φύω, πέφυκα. χαλέπτω, κεχάλεφα. θαυμάζω, τεθαύμακα, qđ fit ad euitãdã cacophoniã, idest dissonãtiẽ. præterea in ꝑteritis passiuis mediæ ꝓ aspiratis ponuntur ante μαι. γ. n. ponitur ꝓ χ, vt λέλεχα, λέλεγμαι. β pro φ vt τέτυφα deberet esse passiuum preteritum τέτυβμαι, sed quia ante μ nõ admittitur β, transmutatum est β in μ, vt τέτυμμαι pro τέτυβμαι. γέγραμμαι pro γέγραβμαι. Rursus mediæ transeũt in aspiratas sic, λέλεγμαι, ἐλέχθην. γ in χ. τέτυμμαι pro τέτυβμαι, ἐτύφθην β in φ. Item in tenues vt λέλεγμαι, λέλεκται γ in κ. τέτυμμαι pro τέτυβμαι τέτυπται. β in π. id qđ & nos facimus græcas literas in nostras commutãtes, quod paulopost, ubi quonam modo græcæ literæ in nostras transeant, ostendemus.

De potestate literarum omnium, & diphthongorum.

Α. α. facit a, vt ΑΛΛΑ ἀλλὰ allá. ΑΓΑΘΟΣ. ἀγαθὸς Agathos. Β. β facit u, vt ΒΑΡΒΑΡΟΣ. βάρβαρος. varuaros. ΒΑΒΑΙ βαβαὶ vauæ. Γ. γ facit g, vt ΓΕΓΡΑΦΑ. γέγραφα. gegrapha. Δ. δ. facit d vt ΔΑΙΔΑΛΟΣ δαίδαλος. dædalos. Ε. ε. facit e. vt ΕΓΩ, ἐγὼ. ego. Ζ. ζ facit z, vt ΖΑΘΕΟΣ ζάθεος zatheos. Η. η facit i. longum, vt ΦΗΜΗ. φήμη Phimi. Θ. θ. facit th, vt ΘΑΝΑΤΟΣ θάνατος. thanatos. Ι. ι facit i, vt ΙΑΚΧΟΣ ἴακχος iacchos. Κ. κ facit c, vt

ΚΟΡΥΔΩΝ κορύδων corydon. Λ. λ. facit l, vt ΛΑΛΟΣ λάλος lalos. M. μ facit m, vt ΜΟΡΜΩ μορμὼ mormo. N ν facit n, vt ΝΑΙ. ναί. næ. Ξ. ξ facit x, vt ΞΑΝΘΟΤΡΙΞ ξανθότριξ. xanthotrix. O. ο facit o paruum, vt ΟΒΕΛΙΣΚΟΣ ὀβελίσκος. ouelifcos. Π. π. π. facit p, vt ΠΑΠΠΑ πάππα papa. P. ρ. facit r, vt ΡΩΜΗ ῥώμη. rhomi. Σ. σ facit ſ, vt ΣΑΡΞ, σὰρξ ſarx. T. τ facit t, vt ΤΑΛΑΝΤΟΝ τάλαντον talanton. Y. υ facit y, vt ΥΜΝΟΣ ὕμνος hymnos. Φ. φ facit ph, vt ΦΙΛΟΣ φίλος philos. X. χ facit ch, vt ΧΡΙΣΤΟΣ χριστὸς Chriſtos Ψ. ψ facit pſ, vt ΨΙΞ. ψίξ. pſix. ΨΕΛΛΙΖΟΜΑΙ ψελλίζομαι pſellizome. ΨΕ ψὲ pſe. Ω. ω facit o longum, vt ΩΚΑ ὦκα oca ΧΙΤΩΝ χιτὼν chiton.

De poteſtate diphthongorum.

AI. αι facit æ, vt ΑΙΓΙΣ. αἰγὶς ægis. AY. αυ facit af mediū inter b & f vt ΑΥΤΙΚΑ, αὐτίκα aftica. ΑΥΛΗ, αὐλὴ auli. EI ει. facit i lōgū vt ΕΙΣ. εἰς. is. ΕΙΚΩΝ. εἰκὼν icon ΧΕΙΡ χείρ. chir. EY ευ facit ef mediū inter b & f, vt ΕΥΓΕ. εὖγε efge ΘΗΣΕΥΣ θησεὺς thiſeus. οι οι facit i lōgū, vt ΟΙΜΟΙ οἴμοι imi. OY. ου. facit u vocalē lōgā, vt ΟΥΚΟΥΝ, οὐκοῦν ucū.

De poteſtate diphthongorū improprie.

ᾳ cum ι ſubſcripto facit a, vt ἐνταθιοπίᾳ entathiopia. ᾄδω a do
ῃ cum ι ſubſcripto facit i longum, vt τῇ μούσῃ. ti muſi νηρῇδες nirides.

ῳ cū iota ſubſcripto facit o lōgum, vt ἡ παλινῳδία, palinodia, τῷ ἀνθρώπῳ to anthropo. veteres vero nō ſubſcribebant iota, ſed adſcribebant ſic τωι ξένιαι, to ænia, τηι μουσηι, ti muſi, τραγωιδία, tragodia. qđ in codicibus antiq̃s licet videre, minore tñ iota α η ω literis q̃bus adſcribitur, & eiuſdē fere q̃titatis, cuius eſt apud nos, q̄ ſubſcribitur. quę antiqua ſcribēdi cōſuetudo adhuc quoq; remanet in grā diorībus lr̃is, ſic ΤΩΙ ΛΟΓΩΙ To logo. ΤΗΙ ΜΟΥΣΗΙ Ti muſi. ΜΑΙΑΙ mæa. Υ cum iota ſic, ΥΙ υι facit i lōgū, vt ΑΡΠΥΙΑ ἅρπυια harpyia. ΜΥΙΑ μυῖα myia ἡ τετυφυῖα τῆς τετυφυίας tetyphyia tis tetyphyias. HY ηυ facit if mediū inter b & u cōſonantem, vt ἤυδα προσηύδα ibda. proſibda. αὐλίῳ ηὐλιον

νλκκα κυλίκειν κύλικα ableo ibleon iblica iblic[illegible] iblisa, ΛΥ
υ facit of mediū inter b & u consonātē, vt ΩΥΤΟΣ ὠυτὸς.
ſtos pro αὐτὸς. & θωυμαστὸς thoſmaſtos pro θαυμαστός, qua
diphthōgo Iones vtuntur pro αυ.

Quemadmodū literæ, ac diphthongi græcæ in latinum transferantur.

A α mutat̃ in a, vt κάλαθος calathus. Interdū in e vt Τάλαντον talentū. Itē in i, vt Κάναστρον caniſtrū. Itē in o, vt μάρμαρον marmor. κάρυλος corylus & in u, vt Ηρακλῆς Hercules hy, pertheſi τοῦ. κ Et in æ diphthōgū, vt ἀσκληπιὸς æſculapius. B mutat̃ frequētiſsime in b, vt φοῖβος, phœbus. βάρβαρος, barbarus. aliquādo in p, vt βαβαὶ, papæ. quanquā παπαὶ etiā græci dicūt. Item in ph, vt θρίαμβος, triūphus. Γ. γ mutatur in g, vt γαλάτεια galatea. γίγας, gigas, γένος genus. vertitur etiā in n, in iis dictionibus, quæ apud gręcos cōmutarūt ν in γ ſequētibus γ κ χ ξ, vt ἄγγελος, angelus. δίφθογγος, diphthōgus, ἄγκυρα, ancora. ἀγχίσης, anchiſes, σφίγξ, ſphinx. Qm̄ igitur añ γ κ χ ξ nō admittitur ν apud gręcos mutatū eſt ν in γ. qđ Romani rurſus in n cōmutarunt et ſi antiqui græcam orthographiā obſeruantes Aggelus. diphthogus ſcribebāt p duplex gg. Δ. cōmutat̃ in d, vt Διδὼ, dido δαίμων, dęmon. Interdū in b, vt δὶς, bis, & in l vt, ὀδυσσεὺς, vlyſſes. ſicut apud nos, vt ſedes, ſella. nā d & l inuicē ſibi cedunt. Epſilon mutat̃ in e breue vt ἐγὼ ego. γένεσις genesis. Ζ remanet vt ζάκυνθος zacynthus. ζέφυρος zephyrus. Interdū mutatur in geminū ſſ, vt μάζα maſſa. πατρίζω patriſſo. Η eſt e longū, vt πηνελόπη Penelope. πηνελόπης Penelopes. ἡρακλῆς Hercules. interdū mutatur in a longū vt μήτηρ mater. ναῖς nais. φήμη fama. σίνηπι ſinapi. θρήκη thrace. Itē in æ diphthōgū, vt. κῆρος. cæra. σκηνὴ ſcæna σκηνοπηγία ſcęnophegia. ἠθικὴ æthica. Θ mutatur in th aſpiratū, vt θρήκη thrace. θύρσος thyrſus. Interdū in ſuā tenuē, ideſt t. vt θρίαμβος triūphus. Itē in ſuā mediā, ideſt d vt θεὸς deus θεὰ dea. Ι mutat̃ in i modo lōgū modo breue, vt ἀγχίσης anchiſes, νεστορίδης neſtorides. Κ mutat̃ in c, vt κάκος cacus. κωκυτὸς. Cocytus.

in[illegible]rdũ in[illegible]uam mediã g, vt κώβιος gobius. κύκνος cygnus, quanq̃ & cycnus dicimus. Itẽ in p, vt λύκος. lupus. λ. mutaẽ in. l. vt πάλλας Pallas. λύγξ lynx. λύρα lyra. λὺξ lux. λωτὸς lot᷒. μ mutatur in m, vt γραμματικὸς, grammaticus. σέμμα stemma, μέμνημι memnini. μελπομένη melpomene. ν vertitur in n, vt ναῦς, nauis. ναὶς nais. νὺξ nox. νυκτέλιος, nyctelius. ξ vertitur in x, vt ξενοφῶν. Xenophon. ξένιον xenium.

Omicrõ vertitur ĩ o breue, vt ὄλυμπος Olympus. Itẽ in u, vt ὀδυσσεὺς, vlyſſes. πόρφυρα. purpura συρακόσιος, Syracuſius δωρικῶς. nã κοινῶς, συρακούσιος diciẽ. ſed frequẽs mutatio eſt o in u in fine dictionis, vt κύπρος. cyprus. ὅμηρος Homerus. πήλιον peliũ. ἴλιον, iliũ. interdũ in e. γόνυ genu. πὸς αἰολικῶς pes. nã κοινῶς ποῦς dicitur. ἀλέξανδρος, Alexander. κάπρος caper. π mutatur in p vt πασιφάη Paſipha'e. πάπποι pappi. Πάππα Pappa. interdũ in ſuã aſpiratam, quę eſt apud nos ph, vt τρόπαιον trophæũ. λαπίθαι lapithæ. ὑψιπύλη hypſiphyle. Itẽ in ſuã mediam, quę eſt apud nos b, vt πύξος, buxus. ἄψυρτος abſyrtus. nam ψ eſt pſ, vt ἄραψ arabs. ρ vertitur in r vt ῥήτωρ rhetor. vbi ſciẽdum oẽm dictionẽ, quę apud græcos ſcribitur per. ρ. in principio dictionis, transferri a noſtris in r cũ aſpiratione, vt ῥέα rhea. ῥητορικὴ rhetorica. σ. mutatur in ſ, vt σίσυφος Siſyphus. interdũ in. x. vt αἴας aiax πίστρις piſtrix. vbi imitamur dores, qui pro σύμμαχος ξύμμαχος pro σὺν, ξὺν dicunt. Itẽ in. τ. vt σὺ, tu. σὲ, te. quod itẽ doricũ eſt. dores. n. pro θάλασσα θάλαττα dicũr. τήμερον pro σήμερον. τὺ pro σύ. vnde Lucianus iocans cõpoſuit dialogũ, vbi inducit a ſigma accuſari cappa corã ſeptem vocalibus, ꝙ in dictionibus ſcribẽdis gemino σσ, excludaẽ a duplici ττ. vt ꝑ γλῶσσα γλῶττα θετταλία pro θεσσαλία. dicit. n. ſigma, ἀλλὰ τί λέγω ταῦτα, θεσσαλίας με ἐξέβαλεν ὅλης, θετταλίαν ἀξιοῦν λέγειν, καὶ πᾶσαν ἀποκέκλεικέ μοι τὴν θάλασσαν. hoc eſt, Sed cur dico hæc eiecit me ex Theſſalia tota, & ab omni me mari excluſit. τ. vertitur in t, vt τροία Troia Τάνταλος Tantalus. inueniẽ ẽt mutatũ in ſ, ſigma pręcedẽte vt ὀστᾶ oſſa υ. plerũq; remaneẽ, vt Ιερώνυμος Hieronymus. συνώνυμον ſynonymũ. tranſit ẽt

nu, vt Ρώμυλος Rhomulus. μῦς. mus. σῦς sus. θύ[...] Thu[...]. [...]μαι cumę. πύξος buxus. πορφύρεος purpureus. δύω duo. κυ[...] [...]ρνήτης gubernator. φυγὴ fuga. βότρυς botrus. γόνυ. genu. φ. vertit in ph, vt φιλόσοφος philosophus. aliqñ ēt in f, vt φυγὴ fuga. φήμη fama. Itē in suā tenuē, vt σφαῖρα spæra, & in suā mediā, vt ἄμφω, ambo. χ. mutat in e cū aspiratione sic ch, vt Χρύσης Chryses. Χρυσόστομος Chrysostomus. Χριστὸς Christus quæ litera, qa figurā habet X nr̄i, sunt qui putāt cū sic scribitur Xp̄s, per x & p scribi latinas literas, cū ea, quæ x videtur, sit χ, & q̄ videt p, sit ρ, & q̄q̄ fere semp legimus in sacris literis Christus sic scriptū Xp̄s, gręce tñ scribat, cū sic scribitur. latine enim scribendū est per ch aspiratum sic Christus. Eodē modo decipiūtur in Iesus cū sic scribit IHS credentes hanc literā H aspirationē esse, cū sit ἦτα græca vocalis, quę est e productū tam apud nos, q̄ apud græcos, vt ΙΗΣΟΥΣ IESVS. Itē quia græci ἦτα sic ēt scribūt. H q̄ lr̄a est similis nr̄æ longiusculæ aspirationi, latini sic scribūt ihs quod vulgus p aspirationē scribi existimat. Qm̄ aūt in sermonē de aspiratione incidimus, illud annotatione dignū existimauimus acceptā eē aspirationē nr̄am ἀπὸ τῆς δασείας καὶ ψιλῆς accētibus gręcis. Nā illi dasiā sic notāt ⸆ & psilē sic ⸇ quos accentus in vnū cōiungētes Romani fecerūt eā aspirationē, qua nos in grād.usculis vtimur literis, Qui tñ accentus nūc fere exoleuerūt apud græcos, quorū loco iuniores hisce vtuntur. ʽ ʼ vt δασεῖα habeat figurā c nostri sic ʽ ψιλὴ vero c inuersi sic. ʼ Et hinc puto nos accepisse aspirationē, qua cursim scribē do vtimur. Nā si addideris psilen dēso, aspirationē facies, sed inflexā. Quanq̄ ętate nr̄a plures rectā q̄ flexā scribētes notāt. Hanc nos aspirationē mō in s vertimus vt ἕξ sex ἑπτὰ septē ἕρπυλλον Serpyllū, mō in u, vt ἑσπέρα Vespera ἑνετὸς Venetus. sed frequēter i nr̄am aspirationē, vt ὕμνος hymnꝰ. Ἡσίοδος Hesiodꝰ: Ὅμηρος Homerꝰ. ψ mutat in ps, vt αἰθίοψ ęthiops. ψευδομάρτυς pseudomartyr. ψίλωτρον psilotrū. Aliquādo trāsit i b, vt ἄραψ arabs ἄψυρτος absyrtꝰ. O mega trāsit in o longum, vt ὠκεανὸς Oceanꝰ.

εἴδωλον. Idolū ἥρωας, heroas. κύκλωπες, cyclopes o.do.ro.
clo pd...tis. Illud etiā nō præterierim silētio Christianos olim in libris sacris ineffabilis noīa Trinitatis Pater. Filius. Spiritus Sanctus primis græcis characteribus scribere consueuisse, hoc est Π pro Pater. Υ pro Filius. Α pro Spūs sanctus. nā Pater πατήρ. græci dicunt. & Filius Υἱός. & Spiritus sanctus πνεῦμα ἅγιον. Quapropter, quia vbi erat scripta lr̄a Υ dicebant filius, nūc in alphabeto ē͡t, ea lr̄a in Gallia cisalpina filius dicit͡. vulgo sic. fio. zeta. p y psilon, vel y græca. zeta. id colligitur ex libris decretorū distinctione. lxxiii.

Quonā modo diphthōgi grece ad nos veniāt.

αι mutat͡ in æ diphthongū, vt αἰνείας Aeneas. ἑβραῖος hebræus. παλαίστρα palęstra. παιάν. pæan. interdū diuiditur, vt αἴας aiax. μαῖα, maia. αυ vertit͡ in au, vt αὐλὴ aula. θησαυρὸς thesaurus. Sed aduerte, ne te decipiant Nicolaus. Menelaus, & similia, in qb⁹ nō est diphthōgus au, sed sūt duę syllabę, qa sunt a græcis in αος, vt νικόλαος, μενέλαος. ει mutat͡ vel in e lōgū vt ἀχιλλεῖος Achille⁹. καλλιοπεία Calliopea, vel i i lōgū, vt, νεῖλος Nil⁹. θάλεια thalia. εἴδωλον Idolū. ευ Mutat͡ in eu, vt θησεὺς Theseus. εὖγε Euge. εὖρος. Eurus. οι mutat͡ in œ diphthōgū, vt φοῖβος Phœbus. οἰνόφορον œnophorū. ἀλφεσίβοιος. Alphesibœus. μελίβοιος Melibœus. ου mutatur in u longā, vt μοῦσα musa οἰδίπους œdipus.

De diphthongis impropriè.

ᾳ cū iota subscripto trāsit in æ diphthōgū, vt τῇ λήδᾳ huic ledæ. ῃ cum iota subscripto transit in æ diphthōgū, vt τῷ ποιητῇ huic poetæ. ῳ cū iota subscripto transit in œ diphthongū, vt ἡ κωμῳδία hæc comœdia ἡ τραγῳδία hęc tragœdia. Sed an diphthongos, & ε. η. ο. ω. υ. vocaleis, vt nunc nos antiqui quoq; pronuntiauerint, in fragmētis nr̄is disputaturi sumus. nā & græci meo iudicio suas diphthōgos, & nos nostras tū quas diximus, vocaleis, perperā pronuntiamus. Idem ē͡t pronuntiandis accentibus nō seruata syllabarū quantitate fieri iudicamus, vt θρω in ἄνθρωπος corripere, & μο in σιμόεις producere videamur propter accētū.

ORATIO DOMINICA.

ΕΥΧΗ ΚΙΡΙΑΚΗ.

Pater noster qui in cœlis sanctificet nomē tuū. adueniat
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω
regnum tuum. fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra.
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
panē nostrū quotidianū da nobis hodie. & dimitte nobis
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν
debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nr̄is.
τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν. ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
& ne inducas nos in tentationem. Sed libera nos a
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
malo. Amen.
πονηροῦ. Ἀμήν.

Salutatio Angeli ad Beatissimam virginem.
Ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἁγιωτάτην παρθένον.

Aue gratia plena Maria, dn̄s tecum. benedicta tu
Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. εὐλογημένη σὺ
in mulierib⁹. & benedictus fructus ventris tui. qm̄ Salua
ἐν γυναιξί. καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆρα
torem peperisti animarum nostrarum.
ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

AD EANDEM ALTERA.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΤΕΡΟΣ.

Salue regina, mater misericordiæ. vita. dulcedo, & spes nr̄a
Χαῖρε δέσποινα, μῆτερ ἐλέους, ζωὴ γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν
salue. ad te clamamus Euæ exules filii. ad te suspira
χαῖρε. πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. πρὸς σὲ ἀτενίζο
mus gementes & flentes in hac lachrymarum valle.
μεν στενάζοντες καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι.
Eia iam aduocata nostra misericordes tuos oculos ad
εἶτα δὴ συνήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ'
nos conuerte, & IESVM benedictum fructū vent ris tui
ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ ΙΗΣΟΥΝ τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου

p st e lium hoc nobis ostende, o clemens, o pia
μετὰ τ υ περορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον ὦ ἐπιεικὴς, ὦ ἀσπλαγχνι
ὦ γλυκασμὲ παρθένε Μαρία. o dulcis virgo Maria..

Σύμβολον τῶν ἀποςόλων. Symbolum Apostolorum.

Credo in vnũ deũ patrẽ omnipotẽtem factorẽ cœli &
Πιςεύω εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα. παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
terrę, visibiliũq; oium, & iuisibiliũ. & ínũ dñm Iesũ Christũ
γῆς ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριςὸν,
filium Dei vnigenitum. ex patre natum ante
τὸν ὑὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ
omnia secula. lumen de lumine. Deum verum de Deo
πάντων τῶν αἰώνων. φῶς ἐκ φωτὸς θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ
vero. genitum nõ factum cõsubstantialẽ patri. per quẽ
ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ
omnia facta sunt. qui propter nos homines & propter no/
πάντα ἐγένετο. τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμε
stram salutem descendit de cœlis & incarnatus est de Spi
τέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύ
ritu sancto & Maria Virgine, & homo factus est. cruci
ματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. ςαυρω/
fixus'q; pro nobis sub Põtio Pilato. & passus & sepultꝰ est.
θέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ ποντίου πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα
& resurrexit tertia die secundum scripturas, & ascẽdit in
καὶ ἀναςάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς, καὶ ἀνελθόντα εἰς
cœlos & sedet a destris patris. Et iterum
τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν
vẽturus est cũ gloria iudicare viuos, & mortuos, cuiꝰ regni
ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας
non erit finis. & in spiritum sanctum dñm viuificantẽ, qui
οὐκ ἔςαι τέλος. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ
ex patre & filio procedit. Qui cũ patre & filio si
ἐκ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ ὑιοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ ὑιῷ συμ
mul adoratur & cõglorificat, qui locutus est p pphetas. in
προσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν,

in vnā scām catholicā & apostolicā ecclesiam. Co[fiteor vnū]
εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. ὁμολογῶ ἓν
baptisma in remissionē pctōrū. expecto resurrectionē mor
βάπτισμα, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. προσδοκῶ ἀνάστασιν νε-
κρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. tuorū & vitā venturi seculi.

Ευαγγέλιον τοῦ ἁγίου Ιωάννου. Euangelium sm Ioannem.

In pricipio erat verbū, & verbū erat apd deū & deus erat
Εν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν, καὶ θεὸς ἦν
verbū. hoc erat in pricipio apud deū. oia p ipm facta sunt,
ὁ λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο.
& sine ipo factū ē nihil, qd factū est. In ipso vita erat, & vita
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν, ὁ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ζωὴ ἦν
erat lux hoium, & lux in tenebris lucet, & tenebrę eā non
τὸ φῶς τῶν ἀνῶν, καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ
comprehenderunt. fuit homo missus a deo nomen ei.
οὐ κατέλαβεν. ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ
Ioānes, hic venit in testimoniū, vt testificaret de lumine
Ιωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.
non erat ille lux, sed vt testificaretur de lumine. Erat lux
οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. ἦν τὸ φῶς
vera, quæ illuminat oēm hominē veniētem in hūc mūdū.
τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.
in mūdo erat, & mūdus p ipm factus est, & mūdus eū non
ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ
cognouit. In ppria venit, & sui eū nō receperūt. Quotquot
ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι
aūt receperūt eū, dedit eis potestatē filios dei fieri. credēti
δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν, τέκνα θεοῦ γενέσθαι, πιστεύ-
bꝰ in nomie eius. q nō ex sanguinibus, neq; ex volūtate car
ουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρ-
nis neq; ex volūtate viri, sed ex deo nati sūt. Et verbū caro
κὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. καὶ ὁ λόγος σὰρξ
factū est, & habitauit in nobis & vidimꝰ gloriā eius gloriā
ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν

quasi unigeniti a' patre plenum gratiæ & veritatis.
ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς, πλήρη χάριτος καὶ ἀληθείας.

AVREA CARMINA PYTHAGORÆ.

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Immortaleis primum deos lege, vt dispositi sunt,
Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ, ὡς διάκειται,
Cole,& venerare iusiurandum. deinde Heroes illustreis.
Τίμα, καὶ σέβου ὅρκον, ἔπειθ' ἥρωας ἀγαυούς.
Et terrenos venerare dæmones legitime sacrificans.
Τούς τε καταχθονίους σέβου δαίμονας ἔννομα ῥέζων.
Et parenteis honora,& proxime cognatos.
Τούς τε γονεῖς τίμα, τούς τ' ἄγχισ' ἐκγεγαῶτας.
Sex ex aliis virtute fac amicum,qui optimus sit.
Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιοῦ φίλον, ὅς τις ἄριστος.
Benignis autē pare sermonibus, operibus'q; vtilibus
Πρᾳέσι δ' εἶκε λόγοις, ἔργοισί τ' ἐπωφελίμοισι
Neq; odio habe amicum tuum peccati causa parui
Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς,
Quoad possis .posse enim prope' necessitatem habitat.
Ὄφρα δύνῃ. δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
Hæc quidem sic scito, sed dominari assuesce hisce,
Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι, κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶνδε,
Ventri primum,& somno, luxuriæ'q;,
Γαστρὸς μὲν πρώτιστα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
Et iræ, facies autem rē turpē nunq̃ neq; cum alio,
Καὶ θυμοῦ. πρήξεις δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλου,
neq; separatim,omnium autē maxime,pudeat te tui ipsius
Μήτ' ἰδίῃ. πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.
tum iustitiam exerce, opere'q;,verbo'q;.
Εἶτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε, λόγῳ τε.
neq; stulte teipsum habere in re vlla assuesce.
Μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔθιζε.
Sed scito moriendum esse fato omnibus.
Ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασι.

pecunias autem aliqñ possidere ama, aliquando perdere.
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φίλει, ἄλλοτ' ὀλέσαι
quot'q; diuinis fortunis mortales dolores habent,
ὅσσα τε δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
horũ q̃cunq; partẽ habeas, ęquo animo fer. neq; ęgre feras.
ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πράως φέρε, μηδ' ἀγανάκτει.
curare aũt decet quoad possis. sic autẽ consydera.
ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθόσον δύνῃ. ὧδε δὲ φράζευ.
non valde bonis, istorum multum fortuna præbet.
οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς, τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
multi autem hominibus sermones, mali'q; & boni
πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε, καὶ ἐσθλοί
accidunt, quibus neq; obstupesce, neq; sane permittas
προσπίπτουσ', ὧν μήτ' ἐκπλήσσεο, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς
implicari teipsum. mendacium autem siquod dicatur,
εἴργεσθαι σαυτόν. ψεῦδος δ' ἤν πέρ τι λέγηται,
æquo aio feras. Quod aũt tibi dicam omni in re perficiatur.
πράως εἶχ'. ὃ δέ τοι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τελείσθω.
nullus neq; verbo te decipiat, neq; re
μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ, μήτε τι ἔργῳ.
fac neq; dic, quod tibi non melius est.
πρῆξαι, μηδ' εἰπεῖν, ὅ, τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
consule autem ante opus, ne stulta sint.
βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
timidi facere'q;, dicere'q; stulta proprium viri,
δειλοῦ τοι πρήσσειν τε, λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.
sed ea perfice, quæ te non postea dolore afficiãt.
ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν, ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ.
fac nihil eorum, quæ non scis, sed docere
πρῆσσε δὲ μηδὲν, τῶν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκευ
Quæcunq; necesse est, & delectabilissimã vitã sic perages.
ὅσσα χρεών. καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
neq; sanitatis circa corpus negligentiam habere oportet,
οὐδ' ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή,

Sed potus q; mensuram, & cibi, exercitiorum'q;
ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον, καὶ σίτου, γυμνασίων τε
fac mensurā aūt dico eam, quæ te dolore nō afficiat.
ποιεῖσθαι. μέτρον δὲ λέγω τόδ', ὃ μή σ' ἀνιήσει.
assuesce autē uiuendi modum habere purū. firmum.
εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον. ἄθρυπτον.
Et caue ea facere, quæ inuidiam habeant.
καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν, ὁπόσα φθόνον ἴσχει.
Ne expende præter tempus, tanquam bonorū nescius.
Μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν, ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων.
neq; illiberalis sis. mensura omnibus in rebus optima.
μὴδ' ἀνελεύθερος ἴσθι. μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
fac aūt ea, quæ te nō lædant, consydera aūt ante opus.
πρῆσσε δὲ ταῦθ', ἅ σε μὴ βλάψῃ. λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.
neq; somnum mollibus in oculis suscipe
μὴδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,
ante, quàm diurnorum operum ter vnunquodq; pcurras
πρὶν, τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν.
quo tráſgressus sum? qd feci. qđ mihi decēs nō pfectū est?
πῆ παρέβην τί δ' ἔρεξα τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη,
incipiens a primo, percurre & quæ postea.
ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου, ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα.
mala quidem operatus dole, bona vero letare.
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας, ἐπιπλήσσεο. χρηστὰ δὲ. τέρπου
hęc labora, hęc meditare. hęc oportet cupere te,
ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα. τούτων χρὴ ἐρᾶν σε.
hęc te diuinę virtutis ad vestigia ponent,
ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει,
næ per nostræ animæ dantem quaternionem
ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτύν.
fontem perennis naturæ. sed vade ad opus,
παγὰν ἀενάου φύσεως. ἀλλ' ἔρχευ ἐπ' ἔργον,
deos precatus vt perficiant, his autem impetratis
θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι. τούτων δὲ κρατήσας,

cognosces immortaliū'q; deorū, mortalium'q; hominum
γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων
consistentiam, vt singula prætereunt, vt'q; tenentur.
σύστασιν. ᾗ τε ἕκαστα διέρχεται, ᾗ τε κρατεῖται.
cognosces autē quatenus fas est naturā in omni similem,
γνώσῃ δ' ᾗ θέμις ἐστὶ, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην,
vt neq; insperanda speres, neq; te quid lateat.
ὥστε σε μήτε ἄελπτ' ἐλπίζειν, μήτε τί σε λήθειν.
cognosces autē homines spontanea detrimēta habēteis.
γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας.
miseri qui, bona prope cum sint, non vident,
τλήμονες, οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων, οὐκ ἐσορῶσιν,
neque audiunt. solutionē autē malorum pauci norunt.
οὔτε κλύουσι. λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασι.
talis fortuna mortalium lædit menteis. hi sed cylindris
τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας. οἱ δὲ κυλίνδροις
ex aliis in alia feruntur, infinita nocumenta habētes.
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πήματ' ἔχοντες.
molesta enim comes lis nocens latet,
λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθε,
insita. quā non oportet te adducere, sed cedendo fugere.
σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προσάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν.
Iuppiter pater, vel a multis malis quiescas omneis,
Ζεῦ πάτερ, ἢ πολλῶν τε κακῶν παύσειας ἅπαντας,
Vel omnibus ostendas, qua nam sorte vtantur.
ἢ πᾶσιν δείξαις, οἵῳ τῷ δαίμονι χρῶνται.
Sed tu confide, quoniam diuinum genus est mortalibus.
ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
Quibus sacra afferens natura ostendit singula.
οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.
Quorum siquid tibi curæ est, vinces quæ te iubeo
ὧν εἴ σοι τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω
medicando, animam autem laboribus istis liberabis
ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.

Sed abstine ciborũ, quos diximus, in'que purgationibus,
ἀλλ' εἴργου βρωτῶν, ὧν εἴπωμεν, ἔντε καθαρμοῖς,
in'que liberatione animi diiudica, & cõſidera ſingula,
ἔντε λύσει, ψυχῆς κρῖνον, καὶ φράζω ἕκαστα,
aurigã iudicium conſtituens deſuper optimum.
ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
cũ autem relicto corpore, ad æthera liberum iueris,
ἢν δ' ἀπολείψας σῶμα, ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς,
Eris immortalis deus, incorruptibilis, nõ amplius mortalis.
ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς, ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

Finis aureorum Carminum Pythagoræ.

Τέλος τῶν χρυσῶν ἐπῶν τοῦ Πυθαγόρου.

VERSVS IN PHOCYLIDEM.
ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΩΝ ΦΩΚΥΛΙΔΗΝ.

Phocylides decentem viuens vitam,
Ὁ φωκυλίδης ἀπρεπῆ ζήσας βίον
Vt Chriſti diſcipulus, vt apoſtolus magnus,
ὡς Χρυσομύστης ὡς ἀπόστολος μέγας,
Vt auditor dei vaticiniorum.
ὡς ἀκροατὴς τῶν θεοῦ θεσπισμάτων.
Et Antiſtes optimorum operum.
καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων,
Euangelice hęc dicit & ſcribit,
ἀγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει,
vtilia exiſtentia iis, qui in vita.
ἄχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

IN EVNDEM ALTERI.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΤΕΡΟΙ.

Hæc iuſtitiis ſanctis dei conſilia declarat
Ταῦτα δίκῃς ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Phocylides virorum ſapientiſsimus, diuina dona.
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος, ὄλβια δῶρα.

Phocylidis poema admonitorium.

Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν.

Neque nuptias furare, neque masculam venerem excita.
Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα κύπριν ὀρίνειν,
neque fraudes sue. neque sanguine manum pollue.
μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
ne ditare iniuste. sed ex iustis viue.
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
Contentus sis præsentibus, & alienorum abstine.
ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
Mendacia ne dicas, sed vera omnia loquere.
ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἔτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Primum deum cole, deinde autem tuos parenteis.
πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
Omnibus iusta tribue, neq; iudicium in gratiam trahe.
πᾶσι δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἕλκειν.
neque repellas paupertatem. iniuste ne iudices personam.
μὴ ῥίψῃς πενίην, ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον.
Si tu male iudicaueris, te deus postea iudicabit.
ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
Testimonium falsum fuge. iusta loquere.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν, τὰ δίκαι' ἀγορεύειν.
Virginitatem custodi. fidem vero in omnibus serua.
παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
mensuras tribue iustas. bona aũt mensura in omnibus.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι.
Bilancem ne feri alteriugem, sed æquam trahe.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἕλκειν.
Neque peieres, neque inscienter, neque sponte.
μήτ' ἐπιορκήσῃς, μήτ' ἀγνὼς, μήτε ἑκοντί.
Peieratorem odit deus immortalis, quicunque iurauerit.
ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος, ὅς τις ὀμόσσῃ.
Semina ne furare. execrandus quicunque sumit.
σπέρματα μὴ κλέπτειν, ἐπαράσιμος ὅς τις ἄρηται.

X

me[rcede]m laboranti da, ne preme pauperem:
μισθὸν ... μοχθήσαντι δίδου, μὴ θλῖβε πένητα.
linguæ mentem adhibe. celandũ verbũ in mẽtibus tene.
γλώσσῃ νοῦν ἐχέμεν, κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
neque iniuſtũ facere velis, neque iniuſtitiam facere ſinas.
μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὖν ἀδικοῦντα ἐάσῃς.
mendico ſtatim da, neq; cras veni dicas.
πτωχῷ δ' αὐθὺς δίδου. μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
implens tuã manũ, miſericordiam indigenti præbe.
πληρώσας σέο χεῖρ', ἔλεον χρήζοντι παράσχου.
peregrinũ in domum ſuſcipe, & cæcum duc.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
Naufragos miſerare, quoniã nauigatio eſt incerta.
ναυηγοὺς οἴκτειρον, ἐπεὶ πλόον ἐστὶν ἄδηλος.
manum lapſo da. ſalua vero permiſerum virum.
χεῖρα πεσόντι δίδου, σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
Cõmunes paſsiones oium. vita, trochus, inſtabiles diuitiæ.
κοινὰ πάθη πάντων ὁ βίος, τροχός, ἄστατος ὄλβος.
Diuitias habens, tuam manum egenis porrige.
πλοῦτον ἔχων, σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον.
quæ tibi dedit deus, ex iis indigentibus præbe.
ὧν σοι ἔδωκε θεός, τούτων χρήζουσι παράσχου.
ſit communis vniuerſus victus, & concordia omnia.
ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος, καὶ ὁμόφρονα πάντα.
enſem accingitor nõ ad cędem, ſed ad defenſionem.
τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν.
vtinam aũt nõ egeas neque iuſte, neque iniuſte.
αἴθε δὲ μὴ χρήζοις μήτ' ἔννομα, μήτε ἀδίκως.
ſi enim occidas inimicum, tuam manum polluis.
ἢν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρόν, σέο χεῖρα μιαίνεις.
agri vicinantis abſtine, neque tranſgrediaris.
ἀγροῦ γειτονέοντος ἀπέχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῇς.
oium modus optimus, ꝑtergreſsiones vero malę.
πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεειναί.

neque vllum creſcentem fructum lædas aru
μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
ſint ęquihonori aduenæ inter ciues.
ἔστωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολίταις·
omnes enim paupertatem experimur multiuagam.
πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου.
regio vero nullū firmum habet ſolum hominibus.
χώρη δ' οὔτι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
Auaritia mater malitiæ vniuerſæ.
ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
Aurum ſemper dolus eſt, & argentum hominibus.
χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ, καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
o aurum malorum princeps, vitiperda, omnia minuens.
χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων.
Vtinam non mortalibus eſſes nocumentum amabile,
εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
tua enim cauſa pugnæq; prædæq;, cædesq;.
σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε.
inimici vero filii parentibus, fratresq; germanis.
ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφειοί τε συναίμοις.
ne alterum cæles corde intellectum, alia dicens.
μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἄλλ' ἀγορεύων.
neq; ſicut ſaxatilis polypus ſecundum locum muteris.
μηδ' ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶρον ἀμείβου.
qui ſponte iniurius eſt, malus vir, ſed ex neceſsitate,
ὅστις ἑκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ. ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης,
non dicam finem, conſilium autem dirige cuiuſq;.
οὐκ ἐρέω τὸ τέλος. βουλὴν δ' ἴθυνε ἑκάστου.
neq; ſuperbi ſapientia, neq; robore, neq; in diuitiis.
μὴ γαυροῦ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐνὶ πλούτῳ.
vnus deus eſt ſapiens. fortis ſimul & prædiues.
εἷς θεός ἐστι σοφός. δυνατὸς ἅμα καὶ πολύολβος.
neq; præteritis malis conſume tuum cor.
μήδε παροιχομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦτορ,

no[illegible]am [illegible]us enim potest factum esse infectum.
οὐκ [illegible] γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
ne sis præceps ad manum, frena vero feram iram.
μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν.
sæpe enim percutiens, inuitus necem perfecisti.
πολλάκι γὰρ πλήξας, ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσας.
sint communes passiones, nihil magnum, neque superbū.
ἔστω κοινὰ πάθη, μηδὲν μέγα, μηδ' ὑπέροπλον.
non bonum, abundans est mortalibus vtilitas.
οὐκ ἀγαθὸν, πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ.
multę enim delitiæ ad immoderatos trahunt amores.
ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ, πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας.
superbificant vero multæ diuitiæ, & ad iniuriam augent.
ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
furor subiens insaniam exitialem parat.
θυμὸς ὑπερχόμενος, μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.
ira vero est appetitus, supergrediens autem iracundia,
ὀργὴ δ', ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
æmulatio bonorum, bona, malorum vero, mala.
ζῆλος τῶν ἀγαθῶν, ἐσθλός. φαύλων δ', ὑπεργός.
audacia malorū, pniciosa, multū vero auget bona laborāt eis
τόλμα κακῶν, ὀλοή. μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονοῦντας.
honestus amor virtutis, sed veneris dedecus auget.
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς, ὁ δὲ κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
iucundus, mitis vocatur inter ciueis.
ἡδὺς, ἀγανόφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.
mensura comede, & bibe & fabulare.
μέτρῳ μὲν φαγέειν, καὶ πιεῖν καὶ μυθολογεύειν.
omnium mensura optima, excessus autem malus.
πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινή.
ne inuideas bona sociis, ne notam inusseris.
μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
ininuidi cœlestes & inter se sunt.
ἄφθονοι οὐρανίδαι, καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.

on inuidet luna multo melioribus solis radii
ὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς,
on terra cœlestibus sublimatibus inferius existens
ὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι, νέρθεν ἐοῦσα.
on flumina æquoribus. semper aũt cõcordiã habent.
ὐ ποταμοὶ πελάγεσιν. ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
si enim discordia beatis esset, non staret cœlum.
ἢ μὲν ἔρις μακάρεσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔςη.
temperantiam exerce. turpibus operibus abstine,
σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
ne imitare malitiam. iustitia vero deleto vindictam.
μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκῃ δ' ἀπόλειψον ἄμυναν.
Persuasio enim vtilitatem, lis vero litem regenerat.
πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
ne crede citissime, ante quã vere finem videas.
μὴ πίςευε τάχιςα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
vincere bene operanteis in pluribus decet.
νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσι καθήκει.
bonum hospitare potius frugalibus mensis,
καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιτοῖσι τραπέζαις,
quã plurimis, dolosis, morantibus prçter tempus
ἢ πλείςαις, δολίαισι, βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
nunquam fœnerator amarus fias viro pauperi.
μηδέ ποτε χρήςης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι
neque quisq̃ aueis nidi simul omneis accipiat,
μὴ δέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω.
matrem vero relinquas, vt habeas rursus ipsius pullos.
μητέρα δ' ἐκπρολίπῃς, ἵν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοσσούς.
nunquam iudicare imperitos viros sinas.
μηδέ ποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
sapientiam sapiens dirigit, artes vero coartifex.
τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
non capit magnam doctrinam indoctus audiendi.
ὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν.

non enim ſanè intelligunt nunquam bona edocti.

οὐ [illegible] νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.

neq; menſipetas aſſentatores fac ſocios.

μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.

multi enim potus & cibi ſunt ſodales

πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι.

tempus captantes, vt ſatiari poſsint.

καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν.

dolentes vero paucis, & multis, omnes inexpleti.

ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις, καὶ πολλοῖς, πάντες ἄπληστοι.

populo ne crede multimoda eſt turba.

λαῷ μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.

populus,& aqua,& ignis,irretentilia omnia.

λαὸς, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ, ἀκατάσχετα πάντα.

neque fruſtra apud ignem ſedens diminuas carum cor.

μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.

menſuram vero fac deis. nam menſura eſt optima.

μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι. τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.

terram impertire inſepultis mortuis.

γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσι.

ne tumulum mortuorum refodias,neq; non videnda

μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μὴ δ' ἀθέατα

oſtendas ſoli, & dęmonicam iram excites,

δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.

non bonum, compagem reſoluere hominis .

οὐ καλὸν, ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώποιο.

& celeriter autem ex terra ſperamus in lucem venire.

καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν.

reliquiæ defunctorum, poſtea vero dei ſunt.

λείψαν' ἀποιχομένων ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.

animi enim mauent incorruptibiles in mortuis.

ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισι.

ſpiritus enim eſt dei vſus mortalibus & imago.

πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών.

corpus enim ex terra habemus. & omnes ad ipsam
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντες ἐς αὐτὴν
soluti puluis sumus. aer vero iterum spiritum recipit.
λυόμενοι, κόνις ἐσμέν. ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
diuitiis ne parcas. memento quod mortalis es,
πλούτου μὴ φείδου μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
non licet apud Plutonē diuitias habere, & pecunias ferre,
οὐκ ἔν' ἐς ἅδην ὄλβον ἔχειν, καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
omnes æquales mortui, animis vero deus dominatur.
πάντες ἴσοι νέκυες. ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
Communia tecta domorū, ęterna, & patria infernus.
κοινὰ μέλαθρα δόμων, αἰώνια, καὶ πατρὶς ἅδης.
communis locus omnibus, pauperibusq;, & regibus.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε, καὶ βασιλεῦσιν.
nō multum homines viuimus tempus, sed ad tempus.
οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν.
animus vero immortalis & insenescibilis viuit semper.
ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
neque malis doleas, neque exultes gaudio.
μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
sæpe in vita & sperantibus infidum.
πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρρήσασιν ἄπιστον.
tempori serui, ne contrafla ventis.
καιρῷ λατρεύειν, μὴ δ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισι.
nocumentū & dolentibus, mali solutio venit cito.
πῆμα καὶ ἀχθομένοισι, κακοῦ λύσις ἤλυθεν ἄφνω.
ne magniloquentia rabiens, mentem debaccheris.
μὴ μεγαληγορίῃ τρυφῶν, φρένα λυσσώσειας.
beneloquentiam exerce, quæ valde omnes iuuabit.
εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥ τις μάλα πάντας ὀνήσει.
telum sane sermo viro incidentius est ferro.
ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
arma cuique tribuit deus, naturam aeripetam.
ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός, φύσιν ἠεροφοῖτιν.

[...]ibus o[...]de multam velocitatem, robur'q; leonibus,
ὄ[...]σι [...]ῦ πολλὴν ταχυτῆτ', ἀλκήντε λέουσι,
t[...] vero per se fusis cornibus, aculeos apibus
ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσι, κέντρα μελίσσαις
innatum adiutorium dedit. ratio vero ꝓpugnaculū hoib',
ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε. λόγος δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι.
sed diuinę sapientiæ ratio est optima.
τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος,
melior forti est sapiens vir.
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
agros & vrbes sapientia, & nauem gubernat.
ἀγροὺς καὶ πόλεις σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
non iustum cęlare iniustum virum impunitum,
οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἄποινον,
sed oportet maleficū auersari necessario.
ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτρωπᾶσθαι ἀνάγκῃ.
sæpe commoriuntur malis coassistentes.
πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
furum ne accipias furtiuum virorum depositum.
φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀνδρῶν παραθήκην.
vtrique fures & receptor & furator.
ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος, καὶ ὁ κλέψας.
portionem omnibus tribue, æqualitas in omnibus optima.
μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.
incipiens parce omnibus, ne postremum indigeas.
ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἰσδεύῃς.
ne iumenti mortalis cibum secundum mensuram sume.
μὴ κτήνους θνητεῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἕλοιο.
iumentum vero si inimici ceciderit in via, coalleua.
κτῆνος δ' ἢν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδὸν, συνέγειρον.
errantem'que hominem, & mariuagum neq; deuites.
πλαζόμενόν τε βροτὸν καὶ ἀλιτρώτων μηδ' ὑπαλύξῃς.
melius pro inimico adipisci amicum beneuolum.
βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τυχέειν φίλου ἀμείβοντες.

ncipiens malum abscinde, vulnusque sana.
ἐχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ᾽ ἀκέσασθαι.
eque feriuoram edas carnem, velocipedibus vero
ἡ δ᾽ ἔτι θηριοβόρον δαίσῃ κρέας, ἀργίποσιν δὲ
eliquias linque canibus a feris feræ edantur.
ίψανα λεῖπε κυσί. θηρῶν ἄπο θῆρες ἔδωνται.
enena ne strue. magicorum librorū abstine.
άρμακα μὴ τάχου, μαγικῶν βλίβων ἀπέχεσθαι.
ueris tenellis ne corripias manum violenter.
ηπάχοις ἁπαλοῖς μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως.
uge discordiam & litem, bello adueniente.
φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν, πολέμου προσιόντος.
ne malo benefeceris. seminare æque est in mari.
μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς, σπείρειν ἴσον ἔστ᾽ ἐνὶ πόντῳ.
operare laborans, vt ex propriis viuas.
ἐργάζευ μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτάσῃς.
omnis enim iners vir, viuit furtiuis a manibus.
πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ, ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
neque alterius ex epulo edas reliquias mensæ,
μὴ δ᾽ ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκύβαλισμα τραπέζης,
sed ex domesticis victibus comedas incontumeliosus.
ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν οἰκείων βιότων φάγοις ἀνύβριστος.
si vero quis non didicit artem fodiat ligone.
εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ.
est vitæ omne opus, cum laborare velis.
ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὰν μοχθεῖν ἐθέλησθα.
nauta si nauigare velis, latum mare.
ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα.
si vero terræ laborem gubernare longa sane arua.
εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν, μακραί τοι ἄρουραι.
nullum sine labore est mortalibus facile opus.
οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον.
neque ipsis beatis. labor autem virtutem valde auget.
οὐδ᾽ αὐτοῖς μακάρεσσι. πόνος δ᾽ ἀρετὴν μέγ᾽ ὀφέλλει.

[ ]rmicę [ ]errę reconditas relinquentes domos,
μ[ ]ύχης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
veniunt victus egentes. quando rura
ἔρχονται βιότοιο κεχρημένοι. ὁππότ᾽ ἄρουραι
frugibus tonsa fructuum implent areas.
λήϊα κειράμεναι, καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς.
ipsæ autem tritici nuper tritum onus habent,
οἱ δ᾽ αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν,
author deorum. semper vero ferens ferentem sectatur.
ἢ κριθῶν. αἰεὶ δὲ φέρων φερέοντα διώκει.
ex æstate ad hyemem cibum suum auferentes.
ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην ἐπάγοντες
infatigabilem. genus autem paruum est multum laborans
ἄτρυτον. φῦλον δ᾽ ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
laborat autem aeriuada, optimi laborisque apis.
κάμνει δ᾽ ἠεροφοῖτος, ἀριστοπόνος τε μέλισσα,
aut petræ curuæ per cauernam, vel calamis,
ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν, ἢ δονάκεσσιν,
aut quercus antiquæ super concauo intra aluearia
ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος ἔνδοθι σίμβλων,
examinibus infinitatem per flores ceridomificans.
σμήνεσι μυριότητα κατ᾽ ἄνθεα κηροδομοῦσα.
ne maneas cœlebs, ne ingnominis pereas.
μὴ μείνῃς ἄγαμος, μή πως νώνυμος ὄλῃαι.
da aliquid naturę & ipse. gigne vero rursus, sicut genitus es.
δός τι. φύσει. καὐτὸς, τέκε δ᾽ ἔμπαλιν ὡς ἐλοχεύθης.
ne lenocineris vxorem, tuos filios polluens.
μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, σὰ τέκνα μιαίνων.
non enim pariunt filios similes mœchica cubilia.
οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
nouercam ne tange secunda cubilia patris.
μητρυιῆς μὴ ἅπτεο, δεύτερα λέκτρα γονῆος.
matrem vero sicut honora matris vestigia vadentem.
μητέρα δ᾽ ὡς τίμα, τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.

ne sororis in abbhorrendum veni cu
μὴ δὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν,
neque in pellicaribus patris cubilibus misclearis.
μὴδ' ἐπὶ παλλακοῖσι πατρὸς λεχέεσι μιγείης.
neq; mulier corrumpat infantem fœtum intra ventrem.
μὴ δὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρός.
neq; cū peperit canibus iaciat & vulturibus dilaniationis
μὴ δὲ τεκοῦσα κυσὶ ῥίψῃ, καὶ γυψὶν ἕλωρα.
neque quis suæ vxori prægnanti manum iniiciat.
μὴ δέ τις ᾗ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βαλήτω.
neque rursus proligenam vnquā seca masculum puerum.
μὴδ' αὖ παιδογόνον ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον,
neque brutis animalibus initorium ad cubile veni.
μὴ δ' ἀλόγοις ζώοις βατήριον εἰς λέχον ἐλθεῖν.
neque iniuria afficias mulierem erubescendis cubilibus.
μὴ δ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς λεχέεσι.
neque trāsgrediare cubilia naturæ in venerem exlegem.
μὴ παραβῇς εὐνὰς φύσεως εἰς κύπριν ἄθεσμον.
neque ipsis feris masculus complacuit ad coitum,
οὐδ' αὐτοῖς θῆρες ἄρσην συνέβαδεν ἐς εὐνήν.
neque fœminæ cubile virorum imitentur.
μὴ δέ τι θηλύτεραι ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
neque in amorem mulierum omnis tuas incontinentem,
μὴδ' ἐς ἔρωτα γυναικῶν ἅπας ῥέψῃς ἀκάθεκτον.
non enim amor deus est. passio vero obscura omnium.
οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ' ἀΐδηλον ἁπάντων.
neq; aūt fratrum vxorum ad strata accede.
μὴ δὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
ama tuam vxorem. quid enim iucundius & melius
στέργε τεὴν ἄλοχον. τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον
quàm cum viro mulier sapit cara senectam vsque,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρι,
& maritus suæ vxori? neque cadat in medio discordia.
καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ, μὴ δ' ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος.

...qu... aūt quis indeſponſatim per vim puellis pmiſcea...
μὴ ... ἐπης ἀμνήςαντα βίῃ κούρῃσι μιγείῃ,
neque vxorem malam tuis domibus inducas.
μὴ δὲ γυναῖκα κακὴν σοῖσιν οἴκοισιν ἄγεσθαι.
ſeruis vero vxori, malæ gratia cauſa dotis.
λατρεύῃς δ' ἀλόχῳ, λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
equos generoſos inquirere quidem in domum,
ἵππους δ' εὐγενέας δίζεσθαι μὲν κατὰ οἶκον,
Tauros'q; alticeruices, ſed catulos perferos.
ταύρους δ' ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναγρέους,
ducere vxorem vero non boná contemnimus deſipient...
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες;
neque mulier malum virum renuit, ſi diues ſit.
οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνεὸν ὄντα.
neq; nuptiis nuptias alias ducas in nocuméto nocumétu...
μὴ δὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς, ἐπὶ πήματι πῆμα.
filiis ne difficilis ſis tuis, ſed mitis eſto.
παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος ἴσθι.
ſi vero quid puer peccet, prohibeat filium mater,
ἢν δέ τι παῖς, ἀλίτῃ κωλυέτω υἱέα μήτηρ.
vel valde ſenes generis, aut populi ſeniores.
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς, ἢ δημογέροντες.
ne in maſculo filio nutri cincinni gratia capillum.
μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμῖδος χαίτην.
ne verticem plices. neque vittas tortuoſas corymborū.
μὴ κορυφὴν πλέξῃ, μὴ δ' ἅμματα λοξὰ κορύμβων.
maſculos non decet coma. delitię vero mulieribus.
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κόμη. χλιδαὶ δὲ γυναιξί.
pueri aūt pulchri cuſtodi iuuenilem horam.
παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην.
multi enim inſaniunt ad maſculam miſtionē amoris.
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μῖξιν ἔρωτος.
virginem autem cuſtodi multiclauibus thalamis.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι.

neque ipsam vsque ad nuptias ante ædeis consp[...]
μηδέμιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι [...]
Pulchritudo difficilis custoditu est liberorum parentibus
κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσι.
cognatis amorem tribuas sanctam'q; concordiam.
συγγένεσιν φιλότητα νέμοις, ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
Venerare canos temporibus. cede vero senibus
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους. εἴκειν δὲ γέρουσιν
sede, & honoribus omnibus. ętati vero similem
ἕδρης καὶ γεράων πάντων. γενεῇ δ' ἀτάλαντον
senem æqualem patris æquis honoribus venerare.
πρέσβυν ὁμήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖς γέραιρε.
ventris debitam portionem pr[...]e seruis.
γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχου θεράπουσι.
seruo ordinata tribuas, vt tibi secundum animum sit.
δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι κατὰ θύμιος εἴη.
signa ne scribas improperans seruum.
στίγματα μὴ γράψῃς ἐπονειδίζων θεράποντα.
seruum ne lædas quid maledicens ad dominum,
δοῦλον μὴ βλάψῃς τι κακηγορέων πρὸς ἄνακτα.
accipe & consilium a seruo bene sapiente.
λάμβανε καὶ βουλὴν παρ' οἰκέτου ἀφρονέοντος.
castitates animę tuę corporis sunt purgationes.
ἁγνεῖαι ψυχῆς σου σώματός εἰσι καθαρμοί.
hæc iustitiæ mysteria magna degentes,
Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, οἷα βιοῦντες,
vitam perficite bonam vsque ad senectutis limen.
ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδῷ.

Finis Phocylidis Carminum. & deo gratia.
Τέλος τῶν τοῦ Φωκυλίδου ἐπῶν. καὶ θεῷ δόξα.

Venetiis per Melchiorem Sessani. Anno Dñi.
M D XXXIII. Die.X. Maii.

M S

Quoniam hebraicam linguam neceſſariam eſſe exiſtimamus ad ſacræ ſcripturæ cognitionem, nūc Alphabetum, & literarum combinationes, & alia quædam damus, quo legere hebraice cōdiſcatis. Deinceps inſtitutiones Grammaticas, dictionarii, & ſacros libros, ſi hæc placuiſſe cognouero, Deo volente, dabimus. Valete.

Alphabetum Hebraicum.

daleth d	gimel g	beth b	Aleph a
דָּלֶת ד	גִּימֶל ג	בֵּית ב	אָלֶף א
heth h	zain z	uau u	he e
חֵית ח	זַיִן ז	וָו ו	הֵא ה
lamed l	caph c	iod i	teth t
לָמֶד ל	כַּף כ	יוֹד י	טֵית ט
hain	ſammech ſ	nun n	mem m
עַיִן ע	סָמֶךְ ס	נוּן נ	מֵם מ
reſſ r	cof q	zadi z	pe p
רֵישׁ ר	קוֹף ק	צַדִי צ	פֵּא פ
		tau t	ſſin ſſ
		תָּו ת	שִׁין ש

Præter has duas, & vigiti literas, ſunt aliæ quinq;, quæ non ponuntur niſi in fine dictionis. vt

zadi z	phe ph	nun n	mem m	caph c
צַדִין ץ	פֵּה ף	נוּן ן	מֵם ם	כָּף ך

[E]x ſupraſcriptis literis, Quatuor pronuntiātur p[al]ato, vt ג gimel י iod כ caf ק cof.
Quinq; pnũtiant̃ lingua, & dẽtibus, vt ד daleth.
ט theth ל lamed נ nun ת tau.
Quatuor pronuntiantur gutture, vt א aleph
ה he ח heth ע hain.
Quinq; pronũtiantur dentibus tantum, vt ז zain
ס ſammech ר res ש ſcin צ zadi.
Quatuor proferuntur labris, vt ב beth ו vau
מ mem פ pe.

Item ſunt ſex literæ, quæ ſi habuerint ſupra virgulam hanc ˉ quæ רָפֶא raphe dicitur, remittũt ſonũ, ac diminuũt, vt בֿ ueth גֿ ghimel דֿ dhaleht כֿ chaph פֿ phe תֿ thau, quæ cõtinentur in his duabus dictionibus. בגד begad כפת chephath. Preterea ferè oẽs literæ ex ſupradictis admittunt intra ſe paruũ punctum qui dicitur דָּגֵשׁ daghes, & tunc augent ſonum, vt בּ beht גּ gimel דּ daleth מּ mem, & ſic cæteræ.

Characteres vocalium, quæ pũctis ac lineis notātur, ſunt duodecim, vt

ſceua	ſegol	cere	pathah	camez
שְׁבָא	סֶגוֹל	צֵירֵי	פַּתַח	קָמֶץ
necudoth ſcelosa		ſuruch	holem	hiric
שְׁלשָׁה נְקֻדּוֹת		שׁוּרוּק	חוֹלֶם	חִירִק
ſegol hateph		pathah hateph		camez hateph
חֲטֶף סֶגוֹל		חֲטַף פַּתַח		חֲטַף קָמֶץ

Quorum ˇ camez & ˉ pathah faciũt. a. ¨ cere & ∵ ſegol, & : ſceua faciunt. e. · hirich facit. i.

ֹ holem facit.o. ֻ furucb,& ְ scelosa ne[...] doth faciunt.u.
Ex vocalib⁹ fiũt diphthõgi tres, ֳ hateph camez ֲ hateph pathah ֱ hateph segol. Quorum ֳ hateph camez facit.o. ֲ hateph pathah facit.a. ֱ hateph segol facit.e.

Combinationes vocalium cum consonantibus.

ָ Camez cum consonantibus.

la cha cha ia ta ha za ua ha da ga ba a
אָ בָ גָ דָ הָ וָ זָ חָ טָ יָ כָ ךָ לָ

ta ssa ra ca za pa ha sa na na ma
מָ ם נָ ן סָ עָ פָ ף צָ ץ קָ רָ שָׁ תָ

ַ Pathah cum consonantibus.

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a
אַ בַ גַ דַ הַ וַ זַ חַ טַ יַ כַ ךַ לַ מַ ם

ta ssa ra ca za pa ha sa na
נַ ן סַ עַ פַ ף צַ ץ קַ רַ שַׁ תַ

ֵ Cere cum consonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e
אֵ בֵ גֵ דֵ הֵ וֵ זֵ חֵ טֵ יֵ כֵ ךְ לֵ מֵ ם

te sse re che ze pe he se ne
נֵ ן סֵ עֵ פֵ ף צֵ ץ קֵ רֵ שֵׁ תֵ

ֶ Segol cum consonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge b e
אֶ בֶ גֶ דֶ הֶ וֶ זֶ חֶ טֶ יֶ כֶ ךְ לֶ מֶ ם

re ſſe re che ze pe he ſe ne

נֶ ן סֶ עֶ פֶ ף צֶ ץ קֶ רֶ שֶׁ תֶ

: Sceua cum conſonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e

אְ בְ גְ דְ הְ וְ זְ חְ טְ יְ כְ ךְ לְ מְ ם

te ſſe re che ze pe he ſe ne

נְ ן סְ עְ פְ ף צְ ץ קְ רְ שְׁ תְ

· Hirich cum conſonantibus.

mi li chi ii ti hi zi ui hi di gi bi i

אִ בִ גִ דִ הִ וִ זִ חִ טִ יִ כִ ך לִ מִ ם

ti ſſi ri chi zi pi hi ſi ni

נִ ן סִ עִ פִ ף צִ ץ קִ רִ שִׁ תִ

· Holem cum conſonantibus.

mo lo co io to ho zo uo ho do go bo o

אֹ בֹ גֹ דֹ הֹ וֹ זֹ חֹ טֹ יֹ כֹ ך לֹ ם

to ſſo ro cho zo po ho ſo no

נֹ ן סֹ עֹ פֹ ף צֹ ץ קֹ רֹ שֹ תֹ

וּ Suruch cum conſonantibus.

lu cu iu tu hu zu uu hu du gu bu u

אוּ בוּ גוּ דוּ הוּ וּ זוּ חוּ טוּ יוּ כוּ לוּ

tu ſſu ru chu zu pu hu ſu nu mu

מוּ נוּ סוּ עוּ פוּ צוּ קוּ רוּ שוּ תוּ

ֻ Sceloſa necudoth cum conſonantibus.

mu lu cu iu tu hu zu uu hu du gu bu u

אֻ בֻ גֻ דֻ הֻ וֻ זֻ חֻ טֻ יֻ כֻ ך לֻ מֻ ם

tu ssu ru chu zu pu hu su nu
תֻ שֻׁ רֻ קֻ ץ צֻ ף פֻ עֻ סֻ ן נֻ

ֳ Hateph camez cum consonantibus.

mo lo cho io to ho zo uo ho do go bo o
אֳ בֳ גֳ דֳ הֳ וֳ זֳ חֳ טֳ יֳ כֳ ך לֳ מֳ ם

to sso ro cho zo po ho so no
נֳ ן סֳ עֳ פֳ ף צֳ ץ קֳ רֳ שֳׁ תֳ

ֲ Hateph pathah cum consonantibus.

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a
אֲ בֲ גֲ דֲ הֲ וֲ זֲ חֲ טֲ יֲ כֲ ך לֲ מֲ ם

ta ssa ra cha za pa ha sa na
נֲ ן סֲ עֲ פֲ ף צֲ ץ קֲ רֲ שֲׁ תֲ

ֱ Hatph segol cum consonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e
אֱ בֱ גֱ דֱ הֱ וֱ זֱ חֱ טֱ יֱ כֱ ך לֱ מֱ ם

te sse re che ze pe he se ne
נֱ ן סֱ עֱ פֱ ף צֱ ץ קֱ רֱ שֱׁ תֱ

& os meum — aperies — labia mea — Domine
uphi — tiptah — sephathai — adonai
וּפִי — תִּפְתָּח — שְׂפָתַי — אֲדֹנָי

laudem tuam — annunciabit
tehillatecha — iaghid
תְּהִלָּתֶךָ׃ — יַגִּיד

nomē tuū Sanctificet qui es í cœlis Pater noſter
ſcimcha iithcadas ſebaſamaiim auinu
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ

voluntas tua Fiat regnum tuū Adueniat
rezonach iehaſe malchuthah iauo
יָבֹא מַלְכוּתְךָ יֵעָשֶׂה רְצוֹנְךָ

quotidianū Panē noſtrū & in terra ſicut í cœlo
hatemidi lahmenu gam baarez chebaſamaiim
כְּבַשָּׁמַיִם גַּם בָּאָרֶץ לַחְמֵנוּ הַתְּמִידִי

debita nr̄a & dimitte nobis hodie da nobis
aſmothenu lanu umhol haiiom lanu ten
תֵּן לָנוּ הַיּוֹם וּמְחוֹל לָנוּ אַשְׁמוֹתֵנוּ

iis qui dimittimus & nos ſicut
laaſſer mohalim anahnu caaſſer
כַּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מוֹחֲלִים לַאֲשֶׁר

inducas nos Et ne nobis debent
taui othanu ueal lanu aſmu
אָשְׁמוּ לָנוּ וְאַל אוֹתָנוּ תָּבִיא

a malo libera nos Sed in tentationē
meraha hacilenu aual leniſaion
לְנִסָּיוֹן אֲבָל הַצִּילֵנוּ מֵרָעָה

amen.
אָמֵן׃

Dominus adonai אֲדֹנָי	ſanctus cados קָדוֹשׁ	ſanctus cados קָדוֹשׁ	ſanctus cados קָדוֹשׁ	
cœli ſamaiim שָׁמַיִם	pleni ſunt maleu מָלְאוּ	exercituum zeuaoth צְבָאוֹת	deus elohe אֱלֹהֵי	
in excelſis bammarom בַּמָּרוֹם׃	adiuues hoſahana הוֹשַׁעְנָא	gloria ſua cheuodach כְּבוֹדָךְ	& terra uaarez וָאָרֶץ	
deus meus eli אֵלִי	deus meus eli אֵלִי	deus el אֵל	laudate deũ haleluia הַלְלוּיָהּ	
Bethlehem בֵּית לֶחֶם	Ieruſalaim יְרוּשָׁלַיִם	dereliquiſti me hazautani עֲזַבְתָּנִי	quare lama לָמָּה	
Hanoch חֲנוֹךְ	Adham אָדָם	rex meus iuſtus Malchi ſedech מַלְכִּי צֶדֶק	Vnctus Maſiah מָשִׁיחַ	
Iahacob יַעֲקוֹב	Iishac יִצְחָק	Abraham אַבְרָהָם	Elia אֵלִיָּה	
Saul שָׁאוּל	magiſter meus רַבִּי	Magiſter רַב	Miriam מִרְיָם	Moſſe מֹשֶׁה
Hezra עֶזְרָא	Daniiel דָּנִיאֵל	Zecharia זְכַרְיָה	Ionathan יוֹנָתָן	Dauid דָּוִד

Laudate eũ gentes omnes Dominum Laudate
ſabehuhu goiim col adonai eth hallelu
הַלְלוּ אֶת יְהוָֹה כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ

ſuper nos ꝯfirmata eſt quoniã populi omnes
halenu ghauar chi haumim cal
כָּל הָאֻמִּים כִּי גָבַר עָלֵינוּ

manet in æternũ Dñi & ṽitas miſericordia eiꝰ
leholam adonai veemeth haſdo
חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְהוָֹה לְעוֹלָם

Laudate Deum.
haleluia .
הַלְלוּיָהּ ׃

Titulus Cræce, Latine, & Hebraice in Cruce Dñi

Ιησοῦς Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων.

Ieſus Nazarenus Rex Iudeorum.

ieudim melech nozri Ieſuah
יֵשׁוּעַ נוֹצְרִי מֶלֶךְ יְהוּדִים

5

Obr. xeCa

no

n. Lysca

Es

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm